

www.burmeseclassic.com

BURMESE
CLASSIC
.COM

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်
ဟစ်တလာ၏အကြံ
လင်းယုန်မောင်မောင်

www.burmeseclassic.com

သုန္ဒရီစာအုပ် (၁၅)

မြန်မာပြန်ဆိုခြင်းအမှာ

ကျွန်တော်သည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ အဓိကလက်သည် တရားခံ ဖြစ်သော နာဇီဂျာမနီမှ ဖက်ဆစ်ခေါင်းဆောင် ဟစ်တလာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ယခင်က စာအုပ်သုံးအုပ်ရေးသားပြုစုခဲ့ဖူးပါသည်။ ယင်းစာအုပ်များမှာ ၁၉၆၅ ခုနှစ်က "ဟစ်တလာအတ္ထုပ္ပတ္တိ"၊ ၁၉၆၈ ခုနှစ်က "ဟစ်တလာသေတမ်းစာ" နှင့် ၁၉၇၁ ခုနှစ်က "မှောင်မိုက်သောနေ့ရက်များ" သို့မဟုတ် "ဟစ်တလာလုပ်ကြံမှု" စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းစာအုပ်များအနက် "ဟစ်တလာအတ္ထုပ္ပတ္တိ" မှာ စာဖတ်ပရိသတ်၏ လက်ခံအားပေးမှုကြောင့် လေးကြိမ် ရိုက်နှိပ်ခဲ့ရပါသည်။ (ပဉ္စမအကြိမ် ရိုက်နှိပ်ရန် အစီအစဉ် ရှိပါသော်လည်း စက္ကူဈေးနှုန်း ကြီးမြင့်နေမှုကြောင့် လောလောဆယ် ဆိုင်းငံ့ထားရပါသည်။)

ဟစ်တလာ အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့်ပတ်သက်၍ စာဖတ်ပရိသတ်က မည်မျှ စိတ်ဝင်စားကြောင်းကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် နယ်များသို့ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း စာပေဟောပြောပွဲနှင့် စာပေဆွေးနွေးပွဲများအတွက် အကြိမ်ကြိမ် ခရီးထွက်ခဲ့ရစဉ်က ကြုံတွေ့ သိရှိခဲ့ရပါသည်။ အထူးသဖြင့် စာဖတ်ပရိသတ်နှင့် တိုက်ရိုက်ထိတွေ့ရသည့် စာပေဆွေးနွေးပွဲများ၌ "ဟစ်တလာအတ္ထုပ္ပတ္တိ" ကို အကြောင်းပြု၍ ဝေဖန်ချက်များ၊ ဆွေးနွေးချက်များနှင့် မေးမြန်းချက်များကို ကြားနားခဲ့ရပါသည်။ ယခုနှစ် စာဆိုတော်ရက်များအတွင်း အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ ခရီးလွှက်ခဲ့ရာ တွင်လည်း စစ်တွေ၊ ချောက်၊ ကျောက်ပန်းတောင်း စသည်များမှ စာပေ

www.burmeseclassic.com

ဆွေးနွေးပွဲများ၌ "ဟစ်တလာအတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဘာရည်ရွယ်ချက်နှင့် ရေးခဲ့ပါသလဲ၊ ဘယ်လိုရေးခဲ့ပါသလဲ၊ ဟစ်တလာ သေတယ်ဆိုတာ တကယ်အမှန်ပဲလား" စသည်မေးခွန်းများအပြင် "ဟစ်တလာသည် သူ့စီးသည်ကားကို ကိုယ်တိုင် မောင်းပါသလား၊ သို့မဟုတ် ခရိုင်ဘာနှင့် မောင်းပါသလား" ဟူသော မေးခွန်းများအထိ မေးမြန်းကြသည်ကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ဟစ်တလာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူမျိုးများထဲမှ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များအနေဖြင့် ထိုမျှလောက် စိတ်ပါဝင်စားနေကြသည်မှာ အဆိုးမဆိုသာပါ။ ဟစ်တလာ၏ မိခင်နိုင်ငံဖြစ်သော ဂျာမနီနှင့်တကွ ပြင်သစ်၊ အင်္ဂလန် စသည့် ဥရောပနိုင်ငံများတွင် သည့်ထက်ပို၍ ဆိုးပါသည်။ နောက်ဆုံး ကုန်ကုန်ပြောရလျှင် ဟစ်တလာ အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်က စီးခဲ့သည့် မော်တော်ကားကိုပင်လျှင် မကြာမီက ဒေါ်လာသိန်းသောင်းချီ၍ လေလံဆွဲခဲ့သူများ ရှိနေခြင်းဖြင့် ဟစ်တလာနှင့် ပတ်သက်၍ ယနေ့ထက်တိုင် "အရှိန်" မသေသေးကြောင်း သိသာထင်ရှားလှပါသည်။

သို့ဖြစ်၍လည်း ဟစ်တလာကို မထူရှင်ထား၍ ရေးသားပြုစုခဲ့ကြသည့် စာအုပ်များမှာ အနောက်နိုင်ငံများတွင် အဟောင်းရော အသစ်ပါ ယခုအထိ ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေ၍ မဆုံးနိုင်အောင် ရှိနေကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ယခု စာဖတ်သူ၏ လက်ဝယ်ရောက်ရှိနေသော "ကြီးသုံးကြီးကို လုပ်ကြံရန် ဟစ်တလာ၏အကြံ" အမည်ရှိစာအုပ်မှာ အထက်ဖော်ပြပါ စာအုပ်များအနက်မှ မြန်မာနိုင်ငံသို့ နောက်ဆုံးရောက်ရှိလာသည့် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို မြန်မာဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ စာအုပ်၏ အမည်ရင်းမှာ "Hitler's Plans to Kill the Big Three" ဖြစ်၍ ရေးသူမှာ ဟန်ဂေရီ စာရေးဆရာ Laslo Havas ပင်ဖြစ်ပါသည်။ မူလစာရေးသူက ဟန်ဂေရီဘာသာဖြင့် ရေးသားခဲ့ပြီး ယင်းကို တစ်ဖန် Kathleen Szasz ဆိုသူ အမေရိကန် စာရေးဆရာမတစ်ဦးက အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ ပြန်ဆိုထားသော စာအုပ်ကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် ၁၉၆၉ ခုနှစ်၊ ဇွန်လက တစ်ကြိမ်၊ ၁၉၇၀ ခု ဇန်နဝါရီလက တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ရာ ယခု ဤမြန်မာပြန်

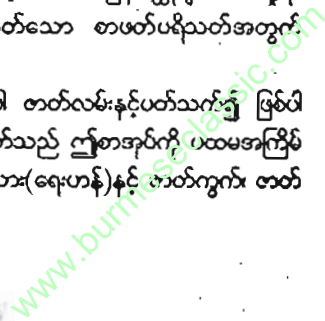

စာအုပ်မှာ ဒုတိယအကြိမ်ထုတ် စာအုပ်မှ ပြန်ဆိုလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤစာအုပ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ စာဖတ်သူများအား ကြိုတင် အစီရင်ခံလိုသည့် အချက်သုံးချက် ရှိနေပါသည်။

ပထမအချက်မှာ ဤစာအုပ်တွင် "ကြီးသုံးကြီး" ဟူ၍ စတာလင်၊ ရုတ်နှင့် ချာချီတို့အမည်များ ပါရှိနေသော်လည်း စာအုပ်ပါအကြောင်းအရာများမှာ နိုင်ငံရေးနှင့် လုံးဝပတ်သက်ခြင်းမရှိဘဲ တကယ့် အဖြစ်အပျက်များကို အခြေခံ၍ ဝတ္ထုဆန်ဆန် ရေးသားထားခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ၃၀ ခန့်က ၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလအတွင်း အီရန်နိုင်ငံ တီဟာရန်မြို့တွင် ဆိုဗီယက်၊ အမေရိကန်နှင့် ဗြိတိသျှခေါင်းဆောင်ကြီးများ တွေ့ဆုံကြရာ၌ အဆိုပါ ခေါင်းဆောင်ကြီးများ၏ အသက်ကို လုပ်ကြံရန် ရောက်ရှိနေကြသည့် ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်များနှင့် ၎င်းတို့အကြံအစည်များကို မပျက်ပျက်အောင် ဖျက်ဆီးဟန်တားကြသည့် အမေရိကန်၊ ဗြိတိသျှနှင့် ဆိုဗီယက် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များ၏ လက်စွမ်းပြကြသည့် သူလျှို့ဝှက်လမ်း သက်သက်သာဖြစ်ကြောင်း အစီရင်ခံလိုပါသည်။

ဒုတိယအချက်မှာ ဤစာအုပ်တွင် ဇာတ်ကောင်များ၏ အမည်များကို မူရင်းနာမည်အတိုင်း အပြည့်အစုံမသုံးဘဲ နာမည်အတိုများကိုသာ သုံးစွဲထားခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဥပမာ မူရင်းနာမည် အားနက်စ်မာဆာကို မာဆာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပါဗီဒေါင်းဝေါ့စ်ဟူသော အမည်ကို ပါဗီဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝမ်ဒီးပီးလော့ဟူသော အမည်ကို ပီးလော့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အလျဉ်းသင့်သလို လွယ်ကူအောင် သုံးစွဲပြန်ဆိုထားပါသည်။ ဤသည်မှာ အခေါ်ရခက်လှသော အနောက်နိုင်ငံမှ နာမည်များကြောင့် ဘာသာပြန်ဝတ္ထုများ ဖတ်ရှုရာတွင် စိတ်ပျက်ဖွယ်ရာ ကြုံတွေ့ကြရတတ်သော စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် လွယ်ကူချောမောစေရန် ရည်ရွယ်ပါသည်။

တတိယအချက်မှာ ဤစာအုပ်ပါ ဇာတ်လမ်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဖြစ်ပါသည်။ အမှန်အတိုင်း ဝန်ရဲခံလျှင် ကျွန်တော်သည် ဤစာအုပ်ကို ပထမအကြိမ် ဖတ်ရှုခဲ့စဉ်က မူရင်းစာရေးသူ၏ အရေးအသား(ရေးဟန်)နှင့် ဇာတ်ကွက်၊ ဇာတ်

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

လမ်း(အကြောင်းအရာ)အပေါ်တွင် "မူးလုံးနားမထွေး" ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ မူရင်း စာရေးသူ၏ ရေးဟန်မှာ အခန်းအကူးအပြောင်း အမြတ်အတောက်များ များ ပြားလှသည့်ပြင် အကြောင်းအရာအားဖြင့်လည်း သူ့လိုဇာတ်လမ်းပီပီ ရုပ်ရှင်ထွေး ထွေးဖြင့် မြှုပ်ကွက်များ ပါရှိနေပြန်ရာ ဖတ်ရှင်း ဖတ်ရှင်း မျက်စိနှောက်ကာ ဦးနှောက်ခြောက်ခဲ့ရပါသည်။

သို့ဖြင့် ဒုတိယအကြိမ်နှင့် တတိယအကြိမ်အထိ သုံးကြိမ်သုံးခါတိ တိ ပြန်ဖတ်ကြည့်တော့မှ မူရင်းစာရေးသူ၏ ရေးဟန်နှင့် ဇာတ်လမ်းကို အရ သာခံနိုင်ပါတော့သည်။ အထူးသဖြင့် မူရင်းစာရေးသူ၏ ရေးဟန်မှာ ဝတ္ထုမဆန် ဘဲ ရုပ်ရှင်ဆဲလှသည်ဖြစ်ရာ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဖတ်ရသည်နှင့်မတူဘဲ လှုပ် ရှားမှု (Action) များများနှင့် အခန်းအကူးအပြောင်း (Cut)များများပါဝင်သည့် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားတစ်ကားကို ကြည့်ရသည်နှင့် တူနေပါသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ယခု မြန်မာ့ဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုရာ၌ ကျွန်တော်သည် မူ ရင်းစာရေးသူ၏ ဆန်းသစ်သော ရေးဟန်နှင့် ဤစာအုပ်ပါ ဂျာမန်၊ အမေရိကန်၊ ဗြိတိသျှ၊ ဆိုဗီယက်နှင့် အီရန်သူလူရိုများ၏ ရုပ်ထွေးပွေလီလှသော အကြောင်း အရာ ဇာတ်လမ်း ဇာတ်ကွက်များကို မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်များ လွယ်ကူ ချောမွေ့စွာ နားလည်သဘောပေါက်စေရန် အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစား၍ ပြန်ဆို ထားပါသည်။ သို့ပြန်ဆိုရာသဖြင့် ဤစာအုပ်သည် လုံးစေ့ပတ်စေ့ တိုက်ရိုက် ဘာသာပြန်ဆိုထားသည့် စာအုပ်တစ်အုပ် မဟုတ်ကြောင်း ဝန်ခံလိုပါသည်။ အချို့နေရာများ၌ ပို၍ ရှင်းလင်း ခိုင်မာစေရန် ကျွန်တော်ထံတွင် ရှိနေသည့် အခြားစာအုပ် စာတမ်းများကိုလည်း အထောက်အထားအဖြစ် ကိုးကားခဲ့ပါသည်။

နိဂုံးချုပ်အားဖြင့် ဤစာအုပ်ကို ယခုကဲ့သို့ ပြန်ဆိုရောင်းပြုရာရာ၌ အဘက်ဘက်မှ ဝိုင်းဝန်းကူညီခဲ့ကြသော စာရေးဆရာအောင်ခန့်၊ ဆရာ ပါရဂူ၊ ဆရာမာယ၊ မလေးလုံနှင့် ရွှေပြည်မိုးစုံနိုင်တိုက်ဝိုင်ရှင် ဦးအုံးစိန်တို့အား ကျေး ဇူးအထူး တင်ရှိပါကြောင်း အမှတ်တရ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

လင်းယုန်-မောင်မောင်
၁၉၇၃၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၂၁။

www.burmeseclassic.com

မှရင်းစာရေးသူ၏စကားခိုး

ဤစာအုပ်တွင် အပိုင်သုံးပိုင် ခွဲခြားဖော်ပြထားရာ ယင်းအပိုင်း သုံးပိုင်း၏ ခေါင်းစဉ်များမှာ လူအများ သိနားလည်ပြီး ဖြစ်ကြသည့် ဘာကုံးရှစ်လုံး ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ရှေးဟောင်း၊ ရောမဘာသာ၊ ဝေါဟာရ အသုံးအနှုန်းနှင့် ရာဇဝတ်မှုများဆိုင်ရာ စုံစမ်းစစ်ဆေးရေး အစဉ်အလာအရ အဆိုပါ "ဘာကုံးရှစ်လုံး" သည် "အခြေအနေဖော်ပြချက်များ" ပင်ဖြစ်ပါသည်။ တရားခံက ဘယ်သူလဲ?၊ အမှုက ဘာမှုလဲ?၊ ဘယ်နေရာမှာ ကျူးလွန်ခဲ့သလဲ?၊ ဘယ်လိုကျူးလွန်ခဲ့သလဲ?၊ ဘယ်သူတွေ့ခဲ့ပေးပေါင်းကြစည်ခဲ့သလဲ?၊ ဘာကြောင့် ကျူးလွန်ခဲ့တာလဲ?၊ ဘယ်တုန်းက ကျူးလွန်ခဲ့တာလဲ?၊ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့သလဲ?၊

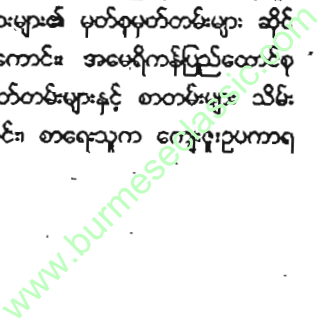
ခြွင်းချက်အနေဖြင့် အနည်းငယ်မျှသာ ပုဂ္ဂိုလ်များမှတစ်ပါး ဤစာအုပ်တွင် ဖော်ပြပါရှိသော အမည်များမှာ တကယ်အမည်ရင်းများပင် ဖြစ်ပါသည်။ လောလောဆယ် လက်ရှိအခြေအနေနှင့် အလုပ်တာဝန်များအရ ထိခိုက်ပွယ်ရာ ရှိသူများကိုသာ ခြွင်းချက်အနေဖြင့် အမည်များ ပြောင်းလွဲထားပါသည်။

မိမိတို့နှင့်ပတ်သက်၍ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှ အကြောင်းစုံကို ပြန်ပြောင်းပြောပြခဲ့ကြသူများအားလည်းကောင်း၊ မိမိတို့၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းများကို စိတ်

တိုင်းကျ အသုံးပြုခွင့် ပေးခဲ့သူများအားလည်းကောင်း၊ စာရေးသူက အထူးကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ဖော်ပြလိုပါသည်။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်များမှာ အိုင်ဒါကိုဗာလ်စကာ၊ အားနက်စ်မာဆာ၊ ဂျီလက်ချနာဘဲလ်၊ ဂါးဟစ်ဖရွမ်း၊ ဂျက်ကော့ကပ်မာစတိန်၊ ဟာမာ အက်ဘတ်ဟာဂျ်၊ အော်တိုစကော်ပီနို၊ သောမတ်စ်ဂျက္ကဆင်၊ ဂျီဂျက္ကတီဘဲတွင်နှင့် ပေါလ်ပိုးဘော့စ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာအုပ်ကို ယခုကဲ့သို့ ရေးသားပြုစုနိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ စာရေးသူအား အဘက်ဘက်က အချိန်ကုန်ခံ အပင်ပမ်းခံ၍ ပူးပေါင်းကူညီခဲ့ကြသူများကြောင့်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ အချို့ကိစ္စ အချို့နေရာများတွင် ဤပုဂ္ဂိုလ်များသည် စာရေးသူအလိုရှိသော အချက်အလက် အထောက်အထားများ ရရှိရေးအတွက် ဘေးအန္တရာယ်ကိုပင် ရင်ဆိုင်၍ ရာဇဝတ်ထောက်လှမ်း၍ စုံစမ်းပေးခဲ့ကြပါသည်။ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ ဤပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ပူးပေါင်းကူညီမှုမပါဘဲ ဤစာအုပ်ကို ရေးသားနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိပါ။ သို့ပါ၍ ယင်းသို့ အစွမ်းကုန် ကူညီခဲ့ကြသော မစ္စကီအင်နီဟာဗတ်စ်(ဘယ်လ်ဂျီယမ်၊ ဆွစ်ဇာလန်၊ ပြင်သစ်)၊ မစ္စကီ ဝီ၊ အမ် (ဆိုဗီယက်ယူနီယံ၊ အရှေ့ဂျာမနီ)၊ မစ္စဂါဒါ ကလော့စ် (အနောက်ဂျာမနီ)၊ မစ္စကီ ဟရီယန်နို ဝစ်ဒ်မန်း (အနောက်ဂျာမနီ)၊ ပိုင်ယာဂျီ ဘရစ်ဆစ် (စပိန်)၊ ရောလ်ချော့ဆဲလ် (အီရန်)၊ အဒမ်မင်နီဆီယန် (အီရန်)၊ ဂျီဆေ မန်းဒက်စ် (အာဂျင်တီးနား၊ ချီလီ)၊ ဂျိမ်း မော့ရစ္စ (အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု)နှင့် ဒေါက်တာအော့တိုဂျေလ်စ် (အစ္စရေး) တို့အား အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း ဖော်ပြလိုပါသည်။

ထို့ပြင် သမိုင်းဝင် စာရွက်စာတမ်းများ သိမ်းဆည်းရာ ဗဟိုဌာနချုပ် (ပဲရစ်) အားလည်းကောင်း၊ ဂျာမန်အမျိုးသားများ၏ မှတ်စုမှတ်တမ်းများ ဆိုင်ရာ မော်ကွန်းတိုက် (မြူးနစ်) အားလည်းကောင်း၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ အမျိုးသားမှတ်တမ်းများနှင့် စာတမ်းများ သိမ်းဆည်းရာဌာန (ဝါရှင်တန်) အားလည်းကောင်း၊ စာရေးသူက ကျေးဇူးဥပကာရ တင်ရှိကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ကိုကားခဲ့သော စာအုပ်စာတမ်းများ

Hitler's Plot to Kill the Big Three

Lasio Havas

The Last Days of Hitler

H. R. Trevor Roper

Hitler

Allan Bullock

The Rise and Fall of Third Reich

William Shirer

ဇာတ်လမ်းမိတ်ဆက်
တီဟာရန်၊ ၁၉၄၃

ပါရှင်းလူမျိုးများသည် ၎င်းတို့၏ မြို့တော်ဖြစ်သော တီဟာရန်မြို့ကို မူလအကေပင် ယခုလက်ရှိနေရာတွင် မဟုတ်ဘဲ အခြားတစ်နေရာတွင် ရွေးချယ် တည်ဆောက်သင့်ကြသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ယခုလက်ရှိ တီဟာရန်မြို့တော်မှာ သောက်ရေသုံးရေ ရှားပါးလှသည်နှင့်အမျှ ရာသီဥတု ဆိုးဝါးလှသောကြောင့်တည်း။

မိုင်နှစ်ဆယ်ခန့် ကွာဝေးသောအရပ်မှနေ၍ စမ်းချောင်းတစ်ခုကို တီဟာရန်မြို့တော်ဆီသို့ ရေစီးကြောင်းပြောင်း၍ ဖောက်လုပ်ထားသည်တိုင်အောင် မြို့သူမြို့သားများအတွက် ရေအခက်အခဲဖြင့် ကြုံနေကြရဆဲပင်ဖြစ်သည်။ ရာသီဥတုအနေဖြင့်လည်း နွေရာသီတွင် ပူလွန်းအိုက်လွန်းလှသဖြင့် မြို့သူမြို့သားများမှာ နေ့ရှိသရွေ့ အိမ်ထဲက အိမ်ပြင်မထွက်ဘဲ အရိပ်ထဲမှာပင် နေကြသည်က များသည်။ တစ်ဖန် ဆောင်းရာသီရောက်ပြန်လျှင်လည်း ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် အေးလွန်းလှသဖြင့် မြေအောက်ခန်းများတွင် တစ်ချိန်လုံးလိုလို အောင်းနေတတ်ကြ၏။ စာရင်းဇယားများနှင့် ကိန်းဂဏန်းများကို ယုံကြည်အားထားသူများအတွက် ပြောရပါမူ မြို့တော်တစ်ခုလုံးရှိ လူဦးရေ၏ ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းမှာ လူဘော်

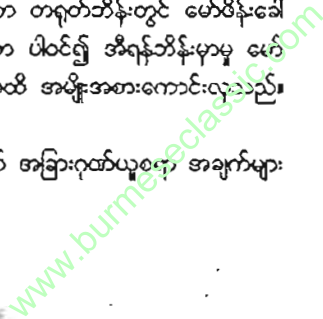

ကျော၊ လူ့တေလေကျိုးများ၊ သူ့တောင်းစားများနှင့် ရာဇဝတ်ကောင် လူဆိုးသူဆိုးများသာ ဖြစ်ကြပြီး ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းမှာ ကုန်သည်ပွဲစားများ၊ စာရေးစာဆိုအမှုထမ်းများနှင့် အတတ်ပညာရှင်များ ဖြစ်ကြသည်။ ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းမှာ ရရာကျတန်းအလုပ်များကို ဖြစ်သလို လုပ်ကိုင်စားသောက်နေကြရရှာသည့် အနုပညာရှင်များ ဖြစ်ကြ၍ ကျန် ၅ ရာခိုင်နှုန်းသာလျှင် စက်မှုလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အလုပ်သမားများ ဖြစ်ကြသည်။ မြို့လူဦးရေ ရှိရှိသမျှအနက် ဤစက်မှုအလုပ်သမားများသာလျှင် နီးနီးကြားကြား ကြိုးကြိုးစားစားဖြင့် လှုပ်ရှားသွားလာနေကြသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

သို့သော် တစ်ခုထူးခြားသည်မှာ ၁၉၄၁-၄၂ ခုနှစ်များ အတွင်းကပင်လျှင် စာရေးတတ် ဖတ်တတ်သော တိုင်းရင်းသားများ၏ အရေအတွက်မှာ အံ့ဩလောက်အောင် မြင့်မား များပြားနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ အီရန်နိုင်ငံ၏ အခြားအခြားသော မြို့ကြီးပြကြီးများနှင့်မတူဘဲ တီဟာရန်မြို့နေလူထု၏ ထက်ဝက်မှာ စာရေးစာဖတ်တတ်သူများ ဖြစ်ကြသည်။

အကြောင်းအရာ အချက်အလက်အားဖြင့် ဆက်စပ်မှု မရှိသော်ငြားလည်း စာမတတ်သူဦးရေနှင့် ဘိန်းစားဦးရေမှာ ဤနေရာတွင် အချိုးအစားခြင်း တူညီနေသည်ကို တွေ့နေရသည်။ တီဟာရန်မြို့သူမြို့သားများအနက် နှစ်ယောက်လျှင် တစ်ယောက်မှာ ဘိန်းစားဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရခြင်းပင်။ စင်စစ်ဆိုရလျှင် အီရန်တစ်နိုင်ငံလုံးရှိ လူဦးရေ၏ ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းမှာ ဘိန်းပင်စိုက်ပျိုးခြင်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းနေကြရသူများ ဖြစ်သည်။ အဆုံးစွန်သော စကားကို ဆိုရလျှင် အီရန်နိုင်ငံသည် '၎င်းထွက်ကုန်တစ်ခုဖြစ်သော ဘိန်းအမျိုးအစား အဆင့်အတန်း ကောင်းမွန်မှုကိုပင် ဂုဏ်ယူဝင်ကြွားနေရသည့် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်သည်။ နာမည်ကျော်ကြားလှပါသည်ဆိုသော တရုတ်ဘိန်းတွင် ဖော်ဖိန်းခေါ် ဘိန်းဆီအစစ် ၇ ရာနှုန်းမှ ၈ ရာနှုန်းအထိသာ ပါဝင်၍ အီရန်ဘိန်းမှာမူ ဖော်ဖိန်း ၁၂ ရာနှုန်းမှ ၁၃ ရာနှုန်း ပါဝင်သည်အထိ အမျိုးအစားကောင်းလှသည်။ အဆင့်အတန်း မြင့်လှသည်။

တီဟာရန် မြို့သူမြို့သားများအတွက် အခြားဂုဏ်ယူစရာ အချက်များ

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြရန်

ရှိသေးသည်။ ယင်းမှာ အခြားမဟုတ်။ ၁၉၄၁-၄၂ ခုနှစ်များအတွင်းက ကမ္ဘာ့လှည့်ခရီးသည်များအတွက် ရိုက်နိပ်ပြန်ချီသော ကြော်ငြာများနှင့် လက်ကမ်းစာရွက်များတွင် တီဟာရန်မြို့တွင်ရှိနေအိမ်များမှာ လှုပ်စစ်မီးများ တပ်ဆင်ထားကြောင်းနှင့် တီးပိုင်းများ အသံထွက် ရုပ်ရှင်ကားများဖြင့် ဖြေဖျော်သော ဟော်တယ်များနှင့် ကမ်းများလည်း အမြောက်အမြားရှိသည် ဟူ၍ ထည့်သွင်းဖော်ပြထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ရေနံနှင့်အနွေးဓာတ်များ အဆင်သင့်အလွယ်တကူရရှိနိုင်သည့် ရေပိုက်နှင့် အနွေးဓာတ်များကိုမှ တကယ့်စိမ်းခံဟော်တယ်ကြီးများမှာသာလျှင် တပ်ဆင်ပေးထားနိုင်ကြသည်။

၁၉၄၃ ခုနှစ်တွင် တီဟာရန်မြို့၏ လူဦးရေမှာ ၇ သိန်းခန့်ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းကြသည်။ ဤသည်မှာ ခန့်မှန်းချက်ဆိုသည့်အတိုင်း ခန့်မှန်းချက်မျှသာဖြစ်ရာ တစ်သိန်း နှစ်သန်းခန့် ပိုလျှင်လည်း ပိုနေမည်။ တစ်သိန်းနှစ်သိန်းခန့် လျော့လျှင်လည်း လျော့နေပေလိမ့်မည်။ သို့သော် မြို့လူဦးရေကို အမှန်အကန် သိရအောင် အတိအကျ စာရင်းလိုက်ကောက်နေပါက အချိန်ဖြန်းရာကျမည်ဟု အားလုံးကပင် သဘောပေါက် ယူဆထားကြသည်။ ထိုနေ့ ထိုရက်များအတွင်းက မြို့ထဲတွင် လူစိမ်းသူစိမ်း မျက်နှာစိမ်းများမှာ ပေါများလှသည်။ သူတို့တော့၏ ဝင်ချေထွက်ချေ လုပ်နေကြခြင်းကြောင့် မြို့လူဦးရေမှာ အတည်တကျမရှိဘဲ အတိုး အလျော့ အမြဲဖြစ်နေလေရာ သန်းခေါင်စာရင်းကို အတိအကျ လိုက်ကောက်နေပါက အလုပ်ပိုလုပ်ရာ ကျပေမည်။

၁၉၄၁ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ နောက်ပိုင်းတွင် အီရန်နိုင်ငံ၏ မြောက်ပိုင်းကို ရုရှားတပ်များက သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြ၍ တောင်ပိုင်းကို ဗြိတိသျှတပ်များက သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြပြီးနောက် အီရန်အမျိုးသားများသည် နိုင်ငံခြားသားများ တစ်စိတ်စိတ် ဝင်လာကြခြင်းကို ယခင်ကထက် ပို၍ လစ်လျူရှုလာနိုင်ခဲ့ကြသည်။ တီဟာရန်မြို့တွင်ရှိ လမ်းကြီး လမ်းငယ် အသွယ်သွယ်တွင် အင်္ဂလိပ်စကား ပြင်သစ်စကား၊ ရုရှားစကား၊ တူရကီစကား၊ ပိုလန်စကား စသည်ဖြင့် နိုင်ငံရပ်ခြားတိုင်းတစ်ပါး ဘာသာစကားများ ပြောကြားနေကြသည့် နိုင်ငံခြားသားများအား မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ အရေးတယူ ဂရုစိုက် လုပ်မနေကြတော့ပေ။

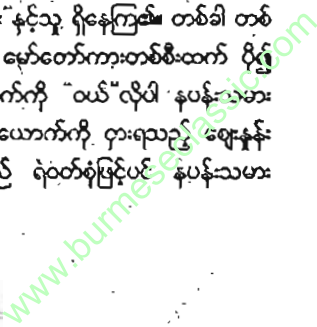

မြို့တော်၏ တောင်ပိုင်းတွင် အလုပ်သမားများ သူတောင်းစားများ အနုပညာသည်များနှင့် ကြေးစား လူသတ်သမားများ နေထိုင်ကြပြီး ကျွင်းမြောင်းသလောက် အကျွေးအကောက်များလှသော လမ်းကလေးများ ရှိသည်။ မြောက်ပိုင်းတွင်မူ လမ်းကျယ်ကြီးများနှင့် လမ်းသွယ်များ ပေါများပြီး တစ်ထပ်အိမ်၊ နှစ်ထပ်အိမ်များဖြင့် သေသေသပ်သပ် ရှိလှသည်။ ဤလမ်းကျယ် လမ်းသွယ်များနှင့် နေအိမ် အဆောက်အဦးများကို တွေ့မြင်ကြရသော ရုရှားစစ်သားများမှာ ၁၉ ရာစုနှစ်လောက်ကတည်းက တည်ရှိခဲ့ကြသော ရုရှားမြို့ကလေးများကို ပြန်၍ မြင်ယောင်မိကြသည်။

အရပ်သားရော စစ်သားများပါ အားလုံးသော နိုင်ငံခြားသားများသည် "ဈေးနှုန်းသစ်" များကို သူတို့နှင့်အတူ တီဟာရန်မြို့တော်သို့ သယ်ဆောင်လာသည်ဟု ဆိုရမလို ဖြစ်နေသည်။ ၁၉၄၁ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၃ ခုနှစ်အထိ ၂ နှစ်တာမျှသာ ကာလအတွင်း အထွေထွေကုန်ဈေးနှုန်းသည် ရာခိုင်နှုန်း ၅၀၀ အထိ ထိုးတက်သွားခဲ့သည်။ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂမပါမည် အဆောက်အဦး တစ်ခု၏ တစ်နှစ်အတွင်း အိမ်ငှားခမှာ ဒေါ်လာ ၂၀၀၀ မှ ၂၅၀၀ အထိ ဖြစ်လာသည်။ ထောပတ်တစ်ပေါင်လျှင် ၄ ဒေါ်လာပေးရ၍ မှောင်ခိုဈေးတွင် လိမ္မော်သီးတစ်လုံးလျှင် ၂၅ ဆင့်ပေးကြရသည်။ တစ်ပတ်ရစ် လက်နိပ်စက်တစ်လုံး၏ ဈေးနှုန်းမှာ ဒေါ်လာ ၂၀၀ မှ ၃၀၀ အထိရှိ၍ ဂျန်းဂျန်းကျနေသော အမေရိကန်မော်တော်ကားတစ်စင်း၏ ပေါက်ဈေးမှာ ဒေါ်လာတစ်သောင်းအထိ ရှိနေခဲ့သည်။

မည်သူက မည်သူကိုမျှ အမှူးအလုပ်၊ တိုင်ချက်မဖွင့်၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အားလုံး သူခိုးချည်း ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

အစိုးရရာထူးမှန်သမျှ သူ့ပေါက်ဈေး နှင့်သူ့ ရှိနေကြ၏။ တစ်ခါ တစ်ရံ ဝန်ကြီးရာထူးတစ်နေရာသည် တစ်ပတ်ရစ် မော်တော်ကားတစ်စီးထက် ပို၍ "ဈေး"ကောင်းနေတတ်သည်။ ရဲသားတစ်ယောက်ကို "ဝယ်"လိုပါ နှုတ်ခမ်းသမားတစ်ယောက်နှင့် ကြေးစားလှသတ်သမား တစ်ယောက်ကို ငှားရသည့် ဈေးနှုန်းထက် ပိုမပေးရချေ။ ရဲဖန်ရဲခါ ထိုရဲသားသည် ရဲဝတ်စုံဖြင့်ပင် နှုတ်ခမ်းသမား

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

သို့မဟုတ် ကြားစားလူသတ်သမား၏ အလုပ်များကို လုပ်ကိုင်ပေးလိုက်သေးသည်။ နိုင်ငံခြားသားများ၏ နေအိမ်တွင် စားပွဲထိုး ထမင်းချက် စသည်ဖြင့် လုပ်ကိုင်နေကြသည့် အစေခံများသည် သူတို့သခင်များအတွက် ဝယ်ခြမ်းပေး ရသမျှ ပစ္စည်းအားလုံးအပေါ် ၂၀ ရာခိုင်နှုန်း ဈေးတင်လေ့ရှိကြသည်မှာ လုပ် ရိုးလုပ်စဉ် ဖြစ်နေပေပြီ။ ဤသည်ကို နိုင်ငံခြားသားများအနေဖြင့် မသိဟန်ဆောင်၍ မမြင်ယောင် ပြုနေကြရသည်။ သို့ဖြင့် ရိုးသားဖြောင့်မတ်သော အစေခံကောင်း တစ်ယောက် ရရှိရောမူ နိုင်ငံခြားသားများအတွက်ရော တိုင်းရင်းသား အထက် တန်းလွှာများအတွက်ပါ "ဓုလ္လဘတရား" ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သို့နှင့်ပင် နိုင်ငံခြား သားများနှင့် တိုင်းရင်းသား လူဂုဏ်ထံ အထက်တန်းလွှာများသည် ပိုလန် စစ်ပြေငြိမ်းရေးအဖွဲ့များထံမှ စိတ်ချရမည့်သူများကိုပင် အစေခံများအဖြစ် ငှားရမ်း အသုံးပြုလာခဲ့ကြရသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဆိုဗီယက်ယူနီယံမှ အီရန်နိုင်ငံအတွင်း သို့ ပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိလာကြသော ပိုလန်အမျိုးသား စစ်ပြေငြိမ်းရေးအဖွဲ့များ၏ အရေအတွက်မှာ စုစုပေါင်း တစ်သိန်းနှစ်သောင်းခန့် ရှိနေသည်ဖြစ်ရာ ဤမျှ များပြားလှသော စစ်ပြေငြိမ်းရေးအဖွဲ့များကြောင့် အီရန်နိုင်ငံ၏ အခြေအနေမှာ ပိုမိုဂိုဏ်းထွေးလာသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

ပိုလန်အမျိုးသားများသာလျှင် မဟုတ်။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ နိုင်ငံအသီးသီးမှ လူမျိုးအသီးသီးတို့သည် အရေအတွက်အားဖြင့် မများစေကာမူ အီရန်နိုင်ငံသို့ လည်းကောင်း၊ အထူးသဖြင့် တီဟာရန်မြို့တော်သို့လည်းကောင်း၊ ဥဒဟို ဝင် ထွက်သွားလာနေကြသည်ကို တွေ့နေမြင်နေကြရသည်။ ယင်းသို့ အရေအတွက် အားဖြင့် မပြောပလောက်သော်လည်း တီဟာရန်မြို့သို့ ရောက်ရှိနေကြသော နိုင်ငံစုံမှ လူမျိုးစုံတို့သည် ရိုးရိုးသားသား ကောင်းရောင်းကောင်းဝယ် လုပ်ကိုင် စားသောက်ရန် လာရောက်ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်ဟူ၍ မည်သူမျှ အတတ်မပြော နိုင်အောင် ရှိနေကြသည်။ ဥပမာ ဘယ်လိုဂျီယန်နိုင်ငံ အန်ဝါမြို့မှ စိန်တုံးများကို မြတ်တောက်နေသော အတတ်ပညာရှင်တစ်ဦးသည် အီရန်နိုင်ငံသို့ မီးရထား ဖောက်လုပ်ရောက်ဆိုင်ရာ အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦးအဖြစ် ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ ရောက် ရှိလာသည်ကို လည်းကောင်း၊ ဩစတြေးလျနိုင်ငံမှ ကမ္ဘာ့စွမ်းစွမ်းမြို့ရေးလုပ်ငန်း

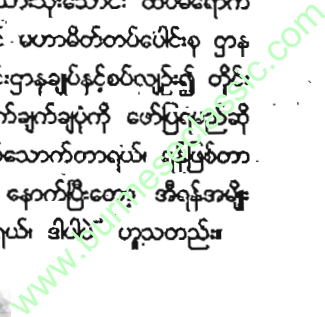

ဟစ်တလာ၏ အကြံ

ကို လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးသော မုဆိုးမတစ်ယောက်သည် အဘယ်ကြောင့် တီဟာရန် မြို့တွင် ပြည်တန်ဆာမအဖြစ် လာရောက် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းနေသည်ကို လည်းကောင်း၊ ဖင်လန်အမျိုးသား စာတုပညာရှင်တစ်ဦးနှင့် အမေရိကန်ပြည် ထောင်စု လော့အိန်ဂျလစ်မြို့မှ ရှေ့နေတစ်ဦးသည် အဘယ်ကြောင့် အီရန်နိုင်ငံ တွင် အကြီးအကျယ် ဘိန်းကုန်ကူးနေကြသည်ကိုလည်းကောင်း၊ မည်သူမှ ဖစ် ဖစ်ဖြစ်ဖြစ် မပြောနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေကြသည်။

ဗြိတိသျှနှင့် ဆိုဗီယက်တို့ သိမ်းပိုက်ထားသော နယ်မြေတိုက်တွင် သက်ဆိုင်ရာ ပြည်သိမ်းတပ်များက ည ၁၀ နာရီကျော်လျှင် မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်မျှ အိပ်ပြင်မထွက်ရဟူ၍ စစ်စိန်များ ထုတ်ပြန်ထားခဲ့ကြသည်။ အဆိုပါ ညမထွက်ရ "ကာဖြူအစိန်" ကို ဗြိသျှဗြိသျှသားများ နယ်သူနယ်သားများ အတိအကျ လိုက်နာမှု ရှိမရှိ အီရန်ရဲအဖွဲ့က တာဝန်ယူ၍ စောင့်ကြပ်စစ်ဆေး ကြရသည်။ အကယ်၍ ည ၁၀ နာရီနောက်ပိုင်းတွင် အရေးတကြီးကိစ္စများဖြင့် ဟိုဟိုသည်သည် သွားလာလိုပါက သက်ဆိုင်ရာရဲအဖွဲ့၏ ခွင့်ပြုချက်လက်မှတ် များကို တောင်းခံကြရသည်။ သို့နှင့်ပင် ယင်းခွင့်ပြုချက် လက်မှတ်များအတွက် အီရန်ရဲအဖွဲ့မှ ရဲအရာရှိကြီးများသည် အမြင့်ဆုံးနှုန်းထားဖြင့် လာဘ်စားကာ စီးပွားလမ်းပြောနေခဲ့ကြသည်။

ဤအတောအတွင်း အီရန်မှ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု နယ်စပ်သို့ သွားရာ လမ်းခရီးတလျှောက်ရှိ စစ်လက်နက်၊ စစ်ပစ္စည်း အသုံးအဆောင်များ အား ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန်အတွက် ဗြိတိသျှနှင့် ဆိုဗီယက်တပ်များကို ကူ ညီလုပ်အားဖြည့်သည့်အနေဖြင့် အမေရိကန်တပ်သားသုံးသောင်း ထပ်မံရောက် ရှိလာပြန်သည်။ ဤတွင် ပါးရှင်းပင်လယ်ကျွန်းတွင် မဟာမိတ်တပ်ပေါင်းစု ဌာန ချုပ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့တော့သည်။ ဤတပ်ပေါင်းစုချုပ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တိုင်း ရင်းသား အီရန်အမျိုးသားတစ်ယောက်၏ ကောက်ချက်ချပုံကို ဖော်ပြရမည့်ဆို ပါက "ဒီမဟာမိတ်တပ်တွေရဲ့ အလုပ်က အရက်သောက်တာရယ်၊ ပြုံးဖြစ်တာ ရယ်၊ ကုလေးတွေကို ကာနဲ့ဝင်တိုက်တာရယ်၊ နောက်ပြီးတော့ အီရန်အမျိုး သမီး ချောချောလှလှလေးတွေကို ဖော်ကာတာရယ်၊ ဒါပါပဲ" ဟူသည်။

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

အီရန်အမျိုးသားများက ဗြိတိသျှတို့အား ခါးခါးသီသီ၊ မှန်းတီးနေကြခြင်းမှာ ဗြိတိသျှ နယ်ခွဲစနစ်၏ လောဘရမက်ကြောင့် အီရန်နိုင်ငံ၏ လွတ်လပ်ရေးဆုံးရှုံးမည်ကို စိုးရိမ်မိကြသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ဆိုဗီယက်တို့အား မှန်းတီးကြခြင်းမှာ အီရန်နိုင်ငံ၏ ပိုင်နက်အတွင်းသို့ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုမှ ပြည်နယ်များဖြစ်ကြသော အာမေးနီးယား၊ ဂျော်ဂျီယားနှင့် အခြားပြည်နယ်များက နယ်မြေတိုးချဲ့လာမှုများကြောင့် ဖြစ်သည်။

၁၉၄၃ ခုနှစ်အထိ တီဟာရန်မြို့သည် တရားဝင်အားဖြင့် ကြားနေမြို့တော်တစ်ခု ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ဗြိတိသျှတပ်များသည် တီဟာရန်မြို့တွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ဖူးပါ၏။ သို့သော် မြို့တွင်းရှိ အငတ်ပြဿနာ ဖြေရှင်းရေး ချီတက်ဆန္ဒပြမှုများကို နှိမ်နင်းရန် ခေတ္တခဏမျှသာ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့နောက် မြို့၏ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးနှင့် တရားဥပဒေ အုပ်စိုးရေးအတွက် ဗြိတိသျှနှင့် အမေရိကန်တပ်များသည် တီဟာရန်ရဲအဖွဲ့နှင့် ပူးပေါင်း၍ တာဝန်ယူခဲ့ကြရသည်။

အမေရိကန်စစ်တပ်မှ ဗိုလ်မှူးကြီး စတီဗင်သည် တီဟာရန်ရဲအဖွဲ့၏ အကြံပေးအရာရှိအဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့ရသည်။ ကမ္ဘာကျော် လေသူရဲ ချားလ်စ်လင်းဘတ်စ် ကလေးငယ်အား ပြန်ပေးဆွဲမှုတွင် ပြန်ပေးသမား တရားခံများအား လက်ရဖမ်းဆီးခဲ့ရာမှ နာမည်ကြီးလာသော ဗိုလ်မှူးကြီးနော်မန်သည်လည်း အီရန်ရဲအဖွဲ့အား ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းရာ၌ ဦးစီးဦးကိုင်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးသည် မောင်ထံတွင် စမ်းတစ်ဝါးဖြင့် လမ်းသွားနေရသူများပမာ ဖြစ်နေကြရသည်။ ဥပဒေအိုးဟောက်မှု၊ လာဘ်ပေးလာဘ်ယူမှု၊ လှယက်တိုက်ခိုက်မှု၊ မကောင်သည့်အလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးမှု၊ ဘိန်းဆေးခြောက် စသည့် မှူးယစ်စေတတ်သော ဆေးဝါးများ ရောင်းဝယ်ဟောက်ကားမှုနှင့် မောင်ခိုဆေးဝါးများ ရောင်းဝယ်ဟောက်ကားမှုနှင့် မောင်ခိုဗီယားရာမှ စသည့် အကုသိုလ်ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းများသည် ကျောချမ်းလောက်အောင် ပေါများနေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

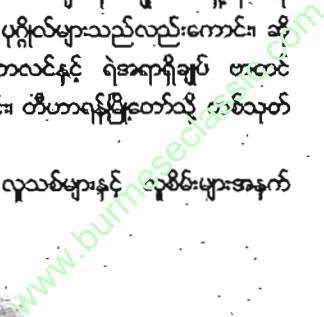
သူတို့တိုင်ပြည်၏ နောင်ရေးအတွက် ရိုးရိုးသားသား စိုးရိမ်ပူပန်မိကြရာသော အီရန်အမျိုးသားများသည် လည်းကောင်း၊ ဗရမ်းဗတာ မင်းမဲ့ဝါဒ

အောက်တွင် အထိုင်အလျှောက် နေသားကျလာခဲ့ကြသော နိုင်ငံခြားသားများသည်လည်းကောင်း၊ တီဟာရန်မြို့တော်၏ အနိဗ္ဗာန်များကို လက်ခိုင်ချ၍ လက်မြှောက်နေကြရသည်။ ဤ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး မပြီးဆုံးမချင်း တီဟာရန်မြို့ကြီးများသည် ရာဇဝတ်မှုနှင့် ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးမှု သံသရာဝဲဩယမု လွတ်မြောက်ရာ လွတ်မြောက်ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းမရှိ၊ မျှော်လင့်ချက်နိတ္တိဟူ၍ သဘောထားနေမိကြသည်။ သူတို့ သူတို့၏စိတ်ထဲတွင် ဤမြို့တော်ကြီး၌ တစ်စုံတစ်ရာ ထူးထူးခြားခြား သည့်ထက်ပို၍ ဖြစ်ပွားနိုင်စရာမရှိတော့ဟု တထစ်ချယုံကြည်လက်ခံထားလိုက်ကြသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဖြစ်ပွားစရာ အကြောင်းချင်းရာမှန်သမျှ တစ်ခုမကျန် အားလုံးဖြစ်ပွားခဲ့ပြီးသောကြောင့်တည်း။

သို့ကြောင့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ စတုတ္ထမြောက်နှစ်ဖြစ်သော ၁၉၄၃ ခုနှစ်တွင် တီဟာရန်မြို့ ကြီးသည် ရုတ်တရက် မမျှော်လင့်ဘဲ ကမ္ဘာ၏အာရုံစိုက်ခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။ နိုင်ငံပေါင်း မြောက်မြားစွာတို့တွင် ယခင်က တီဟာရန်ဟူသောအမည်ကို လုံးဝကြားဖူးနားဝ မရှိခဲ့ကြသော လူအပေါင်းတို့သည် တီဟာရန် မြို့ကြီးအကြောင်းကို စကားထဲတွင် ထည့်ပြောလာကြရသည်။

ဤအချိန်မှာပင် ရာပေါင်းများစွာသော နိုင်ငံခြားသားများသည် တီဟာရန်မြို့တော်သို့ ဆိုက်ရောက်လာကြသည်။ အင်္ဂလိပ်နန်းရင်းဝန် (ဝန်ကြီးချုပ်) ဝင်စတန်ချာချီနှင့် သူ၏သက်တော်စောင့် ခံထောက်အရာရှိ သော်မဆင်ကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်းကောင်း၊ ပိုလန်ကျောင်သူဟောင်း၊ ဝမ်ဒါရီးလော့နှင့် ဘာသာဗေဒ ဆရာမ၊ အိုင်ဒါ ကိုဗာလ်စကာကဲ့သို့သော အမျိုးသမီးများသည်လည်းကောင်း၊ အမေရိကန်သမ္မတ ဖရင့်ကလင်ဒီ ရုစာ့နှင့် စာရေးဆရာပီတာ ဖာဂူဆင်ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်းကောင်း၊ ဂျာမန်အမျိုးသားရှေ့နေ အိုဘတ်နှင့် လက်ဝှေ့သမား လိုသာကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်းကောင်း၊ ဆိုဗီယက်ပြည်သူ့လွတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ ကျီးဇက်စတာလင်နှင့် ရဲအရာရှိချုပ် ဗားဇင်စကီကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်းကောင်း၊ တီဟာရန်မြို့တော်သို့ လာရောက်ပြီး တစ်သုတ် ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။

ယင်းသို့ ရောက်ရှိလာကြသည့် လူသစ်များနှင့် လူစိမ်းများအနက်

အချို့က တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တွေ့ဆုံကြရန် လာရောက်ကြခြင်းဖြစ်၍ အချို့ကမူ လူသတ်မှု ကျူးလွန်ရန် လာရောက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်များက မူ ယင်းလူသတ်မှုကို ကာကွယ်ဟန့်တားကြရန် ရောက်ရှိလာကြခြင်းဖြစ်သည်။

သူတို့သည် ယခင်ယခင်က တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် မမြင်ဖူးသည်ဖြစ်စေ၊ မြင်ဖူးသည်ဖြစ်စေ၊ တစ်စုံတစ်ယောက် ရှိနေသည်ကို အခြားတစ်စုံတစ်ယောက်က သတိပြုမိသည်ဖြစ်စေ၊ မပြုမိသည်ဖြစ်စေ ဤပုဂ္ဂိုလ်အားလုံး၏ ကံကြမ္မာသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး၊ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အပြန်အလှန် ဆက်စပ်ယှက်နွယ်နေကြ၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ကံကြမ္မာသည် အခြားတစ်ဦးတစ်ယောက်အပေါ်တွင် မှီခိုနေကြသည်ကား အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုမျှမက ကမ္ဘာလူသားအားလုံး၏ ကံကြမ္မာသည် ဤပုဂ္ဂိုလ်များထဲမှ အချို့သောသူများ၏ လက်ထဲသို့ ကျရောက်နေပြန်သည်ဖြစ်ရာ ဤပုဂ္ဂိုလ်အားလုံး၏ လုပ်ရားမှုများသည် ကမ္ဘာလူသားအားလုံး၏ ကံကြမ္မာအပေါ်တွင် ဩဇာလွှမ်းမိုး သက်ရောက်နေပြန်သည်မှာ အထူးပင် စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလှသည်။

သို့ဖြစ်ရကား...

“ဒီလူတွေ ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဘယ်သူတွေလဲ?၊ သူတို့တတွေဟာ ဘယ်လိုကမ္ဘာလောကမှာ ကျင့်လည်ကျက်စားနေကြသလဲ?၊ သူတို့ သူတို့ တတွေဟာ ဝီဟာရန်ဗြိုကို ဘယ်အချိန်က ရောက်လာကြသလဲ?၊ ဘယ်လို ရောက်လာကြသလဲ?၊ ဘာကြောင့်ရောက်လာကြတာလဲ?၊ ဘာတွေလုပ်ခဲ့ကြ သလဲ?၊

ဤသည်... ဤသည်ပင်လျှင် ဤစာအုပ်က ပြောပြမည့် ဇာတ်လမ်းမှတ်တမ်းဖြစ်သတည်း။

အခန်း (၁)

ဘယ်သူလဲ ဘာလဲ ဘယ်မှာလဲ

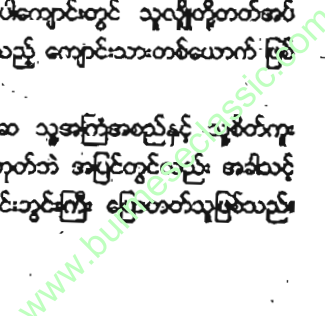
နိဂုံး

“အနိဂုံး” ထံသို့ပေးစေ

ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ယောက်ယောက်က လူငါးဆယ်သာပေးစမ်းပါ။ ကျွန်ုပ်တို့လိုချင်တာက လူငါးဆယ်ပါပဲ။ လူငါးသန်းလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ လူငါးရာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ လူငါးဆယ်ထဲပါ။ အဲဒီ ကျွန်ုပ်တို့လိုချင်တဲ့ လူငါးဆယ်သာရရင် တနင်္ဂနွေတစ်ပတ်အတွင်း ကိစ္စတွေအားလုံး ရှင်းသွားမှာပါ။

ကျွန်ုပ်တို့ချစ်သူတစ်ယောက်သည် သူ့ဆရာတစ်ပါးထံမှ အထက်ပါ ကြံ့ခိုင်ချက်ကို တစ်ခါမဟုတ် နှစ်ခါမဟုတ် အခါခါကြားမှနေ၍ သူ့အဖို့ရရှိ မဆန်းတော့ဘဲ ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ သူ့ဆရာဖြစ်သူ ဗိုလ်မှူးရခေါ်မိသည် ဂျာမနီနိုင်ငံ ဟန်းဘက်မြို့ရှိ သူ့လျှို့ဝှက် ထောက်လှမ်းရေးအတတ်သင်ကျောင်းတွင် ပရော်ဖက်ဆာ တစ်ဦးဖြစ်သလို ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း အဆိုပါကျောင်းတွင် သူ့လျှို့ဝှက်တတ်အပ်သော ပညာရပ်များကို ဆည်းပူးလေ့လာနေသည့် ကျောင်းသားတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်မှူးရခေါ်မိသည် သူ့အယူအဆ သူ့အကြံအစည်နှင့် သူ့စိတ်ကူးများကို သင်တန်းခန်းမများအတွင်း၌သာ မဟုတ်ဘဲ အပြင်တွင်လည်း အခါသင့်၍ အခွင့်ကြုံတိုင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းနှင့် ဘွင်းဘွင်းကြီး ပြောတတ်သူဖြစ်သည်။

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

ရန်ကင်း သူသည် သူတပည့်များထံမှ သွက်လက် ချက်ချာသည့် တပည့် ကျောင်းသားတစ်ယောက်ကို ခေါ်ကာ ကျကျနန အထိုင်ခိုင်းပြီး သူ့စိတ်ထဲရှိ သမ္မု လက်ချာ ရိုက်တတ်သည်။ အကယ်၍သာ သူ့စိတ်တိုင်းကျ လုပ်ခွင့်ပြု မည်ဆိုပါက ဤစစ်ကြီးကို ချက်ချင်းအနိုင်ရအောင် လုပ်ပြမည်ဖြစ်ကြောင်း စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြလေ့ရှိသည်။

မင်းလည်း သိတဲ့အတိုင်းပဲ။ ဒီစစ်ကြီးမှာ တို့တတွေဟာ နိုင်တဲ့ တိုက်ပွဲတွေရှိခဲ့သလို ရုံးတဲတိုက်ပွဲတွေလည်း ရှိခဲ့တာပဲ။ တို့ဟာ ရိုသမ္မုအင်အား တွေ ရပြီပြီ မီးကုန်ယမ်းကုန် တိုက်ခဲ့လို့ အင်မတန်ကျယ်ပြန့်တဲ့ နယ်မြေ တွေကို သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ကြတယ်။ ကောင်းပြီ အဲဒီလို နယ်မြေတွေကို အကျယ်ကြီး သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြတာဟာ ဘာအတွက်လဲ။ ဘာလုပ်ဖို့လဲ။ မှန်ပါတယ်။ တို့ဟာ နောက်ဆုံးမှာ အောင်ပွဲခံရမယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလို အောင်ပွဲခံ နိုင်တဲ့အချိန်ဟာ ဘယ်လောက် ကြာဦးမှာလဲ။ ဒီအတောအတွင်း တို့ဂျာမနီတွေ ဘယ်နှစ်သိန်း အသေခံပြီး တိုက်နေရဦးမှာလဲ။

ထောက်လှမ်းရေး သူလို့အတတ်သင်ကျောင်းတွင် အဘက်ဘက်က ထူးချွန်သည့် ကျောင်းသားတစ်ဦးဖြစ်သော ဂျိုဂျက်သည် “ချက်” ဆို နားခွက်က မီးတောက်သူဖြစ်သည်။ သူ့ဆရာ ပရော်ဖက်ဆာ ရုဒေါ့စ်စ် စကားအသွားအလာ ကို ကြည့်၍ သူဘာကိုဆိုလိုကြောင်း ရိပ်မိပြီးဖြစ်သည်။

ဒီမယ် ငါ့တပည့်၊ မင်းတို့ ငါတို့ တစ်ခုသိထားဖို့လိုတာက တို့ဟာ ရုရှားတွေကို ဘယ်တော့မှ ခြေကုန်လက်ပမ်းကျအောင် မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုတာပဲ။ သူတို့မှ တပ်သားတစ်ယောက်ကျသွားရင် အဲဒီတပ်သားတစ်ယောက်နေရာကို နောက်ထပ် တပ်သားနှစ်ယောက် တက်လာဖို့ အမြဲတမ်း အသင့်ဖြစ်နေတဲ့ ကောင်တွေကွ။ အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်လို့ ဒီရိုးရိုးစစ်သားတွေကို အချိန်ကုန်ခံ၊ အပင်ပန်းခံပြီး အသေသတ်နေမလဲ။ ပြောစမ်းပါဦး။

ပရော်ဖက်ဆာ ရုဒေါ့စ်စ်သည် ယင်သို့ မေးလိုက်ရင်း သူတပည့် ဂျိုဂျက်ထံမှ အဖြေကို မစောင့်တော့ဘဲ သူ့မေးခွန်းကို သူ့ကိုယ်တိုင်ပင် အဖြေ ပေးလိုက်သည်။

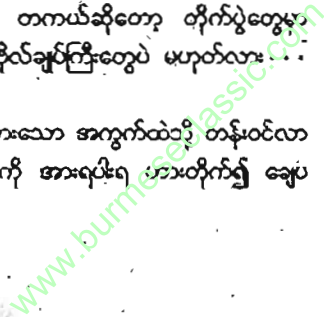
“အရေးကြီးတာက လူငါးဆယ်ပဲကွ။ ငါလိုချင်တာ ဒါပဲ။ အဲဒီလူ ငါးဆယ်ဟာ အစွမ်းအစလည်း ရှိရမယ်။ စိတ်ဓာတ်လည်း ကြံ့ခိုင်ရမယ်။ ဒီလူ တွေဟာ သတ္တိလည်း ရှိရမယ်။ ပြီးတော့ ရန်သူရဲ့အမိန့်တွေ၊ ညွှန်ကြားချက် တွေ၊ ထုတ်ပြန်နေတဲ့ တကယ်ပင်ရင်းငြာနဲ့ချုပ်တွေ တကယ်အချက်အချာနေရာ တွေကို တစ်နည်းနည်းနဲ့ ရောက်အောင် သွားနိုင်ရမယ်။ အဲဒီနေရာတွေက ဘယ်နေရာတွေလဲဆိုတော့ ဝါရှင်တန်၊ လန်ဒန်နဲ့ မော်စကိုပဲ။ ဒီမယ် မင်း တစ်ခုမှတ်ထားဖို့က ခြေခံကလေးတစ်လက်ကထွက်လာတဲ့ ကျည်ဆန် ကလေးတစ်တောင့်ဟာ အမြောက်တပ်ကြီးတစ်တပ်က ပစ်လိုက်တဲ့ အမြောက်

ရှက်တရက် ချက်ချင်း စတာလင်သာ လူ့လောကကြီးထဲက ပြန်းခနဲ ပျောက်ကွယ် သွားမယ်ဆိုရင် ရိုးရိုးသာမန် ရုရှားစစ်သားတစ်ယောက်ဟာ ဘယ်လိုဖြစ်သွား မလဲ။ သူဟာ စစ်ကို ဆက်တိုက် ပါဦးတော့မလား။ ဟင် ဒီစစ်ကြီးကို သူ ဆက်တိုက်ဦးမယ်လို့ မင်းထင်သလား။”

တပည့်ကျော် ဂျိုဂျက်သည် အကင်းပါးသူဖြစ်သည်။ ကွက်ကျော် မြင်တတ်သူဖြစ်သည်။ သူ့ဆရာတစ်ယောက်တည်း အမေးအဖြေလုပ်ကာ အချောက်တိုက် “လက်ချာ” ရိုက်နေသည်ကို စိစိပြေပြေ လုပ်လုပ်ရှားရှားဖြင့် ဝိုင်းစည်အောင် ထောက်ကွက်တစ်ကွက် သွင်းလိုက်သည်။

“ဗိုလ်မှူးပြောတဲ့အတိုင်းသာဆိုရင် ထိပ်ဆုံးက ခေါင်းဆောင်ကြီးတွေ ဟာ အစားထိုးလို့ မရနိုင်ဘူးဆိုတဲ့ သဘောမျိုးဖြစ်မနေဘူးလား။ တကယ်လို့ ချာချီဖြစ်ပေ၊ ရုဘတ်ဖြစ်ပေ ရုတ်တရက် သေသွားရင် သူတို့နေရာကို တက်လာမယ့် ခေါင်းဆောင်မရှိတော့ဘူးလို့ ဗိုလ်မှူးစိတ်ထဲမှာ ယူဆထားလို့လား။ ဒီလိုဆို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတွေကို ဘယ်သွားထားမလဲ။ တကယ်ဆိုတော့ တိုက်ပွဲတွေမှာ လက်တွေ့ ဦးစီးပြီး တိုက်နေကြတာက ဒီဗိုလ်ချုပ်ကြီးတွေပဲ မဟုတ်လား... ဗိုလ်မှူး။”

ဗိုလ်မှူး ရုဒေါ့စ်စ်သည် သူဆင်ထားသော အကွက်ထဲသို့ တန်းဝင်လာ သည့် သူတပည့်ကျော် ဂျိုဂျက်၏ စကားကို အားရပါးရ ပေးတိုက်၍ ချေပ

လိုက်သည်။

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတွေ၊ ဟုတ်လား။ ဟားဟား ဟားဟား ငါ့ရှေ့မှာ ဒီ ပြက်လုံးဖိုး လာမထုတ်စမ်းပါနဲ့ တပည့်ရာ။ သူတို့ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတွေဟာ တို့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတွေထက် ဘာမှ ထူးပြီး တော်ကြတာမဟုတ်ပါဘူး။ တစ်နေ့လုံး ဖဲထိုင်ရိုက်နေကြပြီး သူတို့စစ်ဌာနချုပ်မှာ အေးအေးဆေးဆေးနဲ့ ဘေးကင်း ရန် ကင်း ဝိမ်ကျနေကြတာပါကွာ။ မင်းတစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် တကယ့်စစ်မြေပြင် မှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး တစ်ယောက်ယောက်များ မြင်ဖူးတွေ့ဖူးရဲ့လား ပြောစမ်းပါဦး။”

၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၈)ရက်နေ့ နံနက်တွင် စတာလင်ဂရက် အသွင် ရန်သူ၏ အပိုင်းခံနေရသော အမှတ် (၆) ဂျာမန်တပ်မတော်၏ ဗိုလ် ချုပ်ကြီး ဖွန်ပေါလပ်စ်သည် ဆိုဗီယက်တပ်မတော်၏ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရိုကော့ ဆော့မစ်ကီးထံမှ အကြောင်းကြားစာတစ်စောင် လက်ခံရရှိခဲ့သည်။ ယင်း အကြောင်းကြားစာတွင် ဖော်ပြပါရှိချက်အရ ရန်သူတို့သည် မိမိတို့ ဂျာမန် တပ်များ၏ တကယ့်အခြေအနေကို အလုံးစုံသိရှိနေပြီးဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလှ သည်။ မိမိတို့ဂျာမန်တပ်များမှာ အဘက်ဘက်က ပြေးပေါက်မရှိအောင် ဝိုင်း ပတ် ဝိတ်ဆို့ခံနေကြရပြီး အဆက်အသွယ်များအားလုံး ဖြတ်တောက်ခြင်း ခံ နေကြရသည်ကိုလည်းကောင်း၊ စားရေးရိက္ခာများ ပြတ်၍ အငတ်ဘေးနှင့် ကြုံ နေကြရသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆိုးဝါးရက်စက်လှသည့် ရုရှားဆောင်းရာသီကို ကာကွယ်ရန် အဝတ်အထည်များ မလုံမလောက် ဖြစ်နေကြသည်ကိုလည်းကောင်း စသည် အခြေအနေမှန်ကို ရုရှားတို့ သိပြီး ဖြစ်နေကြသည်။

ရုရှားဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရိုကော့ဆော့မစ်ကီး၏ အကြောင်းကြားစာတွင် ဖော်ပြပါရှိသည့် တောင်းဆိုချက်များသည် ဂျာမန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ပေါလပ်စ် မျှော် လင့်ထားသည့်အတိုင်းပင် ဖြစ်နေသည်။ အကယ်၍သာ ဂျာမန်တပ်များ လက် နက်ချ အညံ့ခံမည်ဆိုပါက စစ်သုံးပစ္စည်းများအဖြစ် သင့်တော်သော စားနပ်ရိက္ခာ များ ငွေမည်။ ဒဏ်ရာရသူများနှင့် နာမကျန်းဖြစ်သော စစ်သားများအား လို

အပ်သော ဆေးဝါးကုသမှုများဖြင့် ပြုစုမည်။ ထို့ပြင် လက်နက်ချ ဂျာမန်အရာ ရှိ အကြပ်တပ်သားအားလုံးတို့ကို မူလရင်းစွဲ ရာထူးအဆင့်အတန်း၊ အဆောင် အယောင်း တံဆိပ်များနှင့်တကွ ကိုယ်ပိုင်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကို ဆက် လက် သုံးစွဲ တပ်ဆင်ခွင့်၊ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ပြုမည် စသည်... စသည်တို့ ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးပေါလပ်စ်သည် ရုရှားတို့၏ ကမ်းလှမ်းချက် အားလုံးကို ဂျာမန် တပ်ပေါင်းစုံတို့၏ စစ်ဆေးမှုပတ်ကြီးဖြစ်သော ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ် တလာထံ ချက်ချင်း ကြီးမဲ့ကြေးနန်းဖြင့် အကြောင်းကြား အစီရင်ခံလိုက်သည်။ တစ်ဆက်တည်းတွင် ရုရှားတို့၏ ကမ်းလှမ်းချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ မိမိအား “လုံးဝ လွတ်လပ်စွာ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခွင့် ပြုပါရန်” အမိန့်တောင်းခံလိုက်သည်။ သို့သော် ဂျာမန်တပ်ဖွဲ့သားလုံး၏ ဖျက်ခုံးဖွေးပေါ် စကြိုန်လျှောက်လာခဲ့သော ဟစ်တလာသည် သူ့လက်အောက်မှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးပေါလပ်စ်၏ အမိန့်တောင်းခံ ချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ “ပဲစပ်ဟရုံဖြင့် ဤဘယ်နှစ်ခွေရှိသည်” ကို သိပြီးဖြစ်နေ သည်။ “လုံးဝလွတ်လပ်စွာ လုပ်ဆောင်ခွင့်သည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးပေါလပ်စ်အတွက် လုံးဝ ချွင်းချက်မရှိ လက်နက်ချ အညံ့ခံခွင့်” ယေလိုက်ရာ ရောက်မည်ဖြစ် မကြောင်း၊ နကောင်းကောင်းကြီး သိနေသည်။ သို့နှင့်ပင် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ် တလာသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ပေါလပ်စ်ပထမပတ်စ်ထံ အကြောင်းပြန်ကြားလို ယင်း ပြန်ကြားချက်ကို အတိုချုံးလိုက်ပါက “လုံးဝ လက်နက်မချခွင့်” ဟူသတည်း။

ရုရှားတို့၏ နောက်ဆုံးရာဇသံသည် နောက်တစ်နေ့ဖြစ်သော ဇန်နဝါ ရီလ (၉)ရက်နေ့ နံနက်တွင် အချိန်ခွေခဲ့သည်။ သို့နှင့်ပင် ၂၄ နာရီကြာခဲ့ပြီး နောက် အရေအတွက် ငါးထောင်တိတိရှိသော ရုရှားအမြောက်ကြီးမှ အမြောက် ဆံများသည် အပျက်အစီးများအကြားတွင် ယခုထက်တိုင် မသေမရှင် ကျန်ရှိ နေကြသေးသည့် ဂျာမန်တပ်သားများအပေါ်သို့ ဗီသီးဗီးပေါက်ပဟ တအုံးအုံး ဖြင့် မြည်ဟည်းကျရောက်၍ ပေါက်ကွဲကြတော့သည်။

စတာလင်ဂရက် စစ်မျက်နှာမှ နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲကား ပထမပွဲပေါ်ပြီး တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် ထိုနေ့တိုက်ဖြစ်သော ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့သည် ဂျာမန်အမျိုးသား ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ၏ ၁၀ နှစ်မြောက် အာဏာရခဲ့

(B)

သည့် နှစ်ပတ်လည်နေ့ ဖြစ်နေသည်။ ထိုနေ့ ထိုရက်မှာပင် ဟစ်တလာ၏ ညာ လက်ရုံးဖြစ်သော ဂျာမန်လွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဝိုးအားရင်းသည် ဘာလင် ရေ ဒီယိုမှနေ၍ အသံလွှင့်မိန့်ခွန်းတစ်ရပ် ပြောကြားခဲ့သည်။

“ဒီနေ့ ဒီရက်၊ ဒီအချိန်ကစပြီး အမှတ် ၆ ဂျာမန်တပ်မတော်ကြီးဟာ သမိုင်းရာဇဝင်မှာ စာတင်ရမယ့် တပ်မတော်ကြီး ဖြစ်လာခဲ့ပါပြီ။ နောင် နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင် ကြာညောင်တဲ့အချိန်အထိ ဂျာမန်အမျိုးသားတွေဟာ စတာလင်ဂရက် တိုက်ပွဲရဲ့ အံ့အားမကုန်နိုင်လောက်တဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို တဖန်တပြန် ပြောလို့မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်နေကြပါလိမ့်မယ်။ ဒီနေရာ ဒီတိုက်ပွဲမှာပဲ အဖ ဂျာမန်နိုင်ငံတော်ကြီးဟာ ရန်သူဟူသူများကို အနိုင်ယူပြီး အဆုံးအဖြတ်ပေးတဲ့ အောင်ပွဲကို ခံယူရရှိခဲ့တဲ့အကြောင်း ပြန်ပြောင်းပြီး အမှတ်တရ ပြောရစ်ကြပါလိမ့်မယ်။”

အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် စတာလင်ဂရက်တိုက်ပွဲကို သို့ မျှော်လင့်ချက် လုံးဝမရှိသည့် တိုက်ပွဲများတွင် အဘယ်ကြောင့် ဂျာမန် စစ်သားများ အသေခံကြရသည်ကို နားမလည် သဘောမပေါက်ဘဲ ရှိနေခြင်းအား ထိုပုဂ္ဂိုလ် အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ၁၉၂၃ ခုနှစ်က ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် ဗြူးနစ်အာဏာ သိမ်းပွဲ၏ ၁၉ နှစ်မြောက် အထိမ်းအမှတ် နှစ်ပတ်လည်အခမ်းအနား ၁၉၄၂ ခုတွင် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာကိုယ်တိုင် ရှင်းလင်းပြောကြားခဲ့သော အောက်ပါမိန့်ခွန်းကို ရှေးဦးစွာ လေ့လာမှတ်သားသင့်သည်။

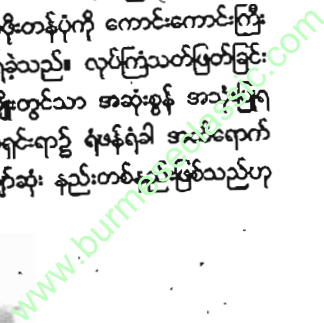
“ကျွန်ုပ်မှာ ငယ်ငယ်တုန်းကတည်းက ပါလာတဲ့ အကျင့်တစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒီအကျင့်ဟာ မူလကတော့ မကောင်းတဲ့အကျင့်ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် နောက်ဆုံး ကျွဲတော့ အဲဒီအကျင့်ဟာ ကျွန်ုပ်အတွက် အင်မတန် ထူးခြားတဲ့ပါရမီတစ်ခု ဖြစ်လာတယ်။ အဲဒါ ဘာလဲဆိုတော့ နောက်ဆုံးအချိန်အထိ အစွမ်းကုန် တိုက်သွားချင်တဲ့ အကျင့်ပါပဲ။ အဲဒီ (၁၉၁၈ ခုနှစ်၊ ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးတဲ့) အချိန်တုန်းက ရန်သူတွေက ကျွန်ုပ်တို့ ဂျာမန်တပ်တွေဟာ (ည) ၁၂ နာရီမှထိုးခင် ၁၅ မိနစ်အလိုမှာ လက်နက်ချလိုက်ကြပြီလို့ တထစ်ချ ယုံကြည်ယူဆခဲ့ကြပေမယ့် ကျွန်ုပ်အနေနဲ့ကတော့ ကျွန်ုပ်တို့ကျွန်ုပ် ၁၂ နာရီထိုးပြီး ၅ မိနစ် မကျော်မချင်း

တိုက်ပွဲကို မရပ်ဘဲ ဆက်တိုက်ခဲ့တယ်”
မှန်သည် ဟစ်တလာသည် အထက်ပါအကျင့်အတိုင်း ယခု ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း၌လည်း စစ်မျက်နှာအားလုံးတို့မှ တိုက်ပွဲအားလုံးတို့တွင် ၁၂ နာရီထိုးပြီး ငါးမိနစ်ကျော်လွန်သည့် အချိန်အထိ ရသမျှလက်နက်ဖြင့် ဆက်တိုက်ချင်နေသေးသည်။

အမှန်အားဖြင့်ဆိုရလျှင် စစ်ပွဲ၏ အနိုင်အရှုံးကို တိုက်ပွဲတစ်ပွဲတည်းဖြင့် အဆုံးအဖြတ်ပေး၍ ရနိုင်သည်မဟုတ်။ ထိုမျှမက ဟစ်တလာ၏ ယုံကြည်ချက်အရဆိုပါမူ ရာဇဝင်သမိုင်းကြောင်း၏ ပြောင်းလဲမှုတွင် တစ်ဦးချင်း တစ်ယောက်ချင်း၏ ပုဂ္ဂလိကအခန်းသည် အဆုံးအဖြတ်ပေးသည်အထိ ဩဇာသက်ရောက်လာသည် ဟူ၍ပင် ဖြစ်သည်။ ရှေးဦးစွာ ဤအယူဝါဒနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဟစ်တလာသည် သူ့ကိုယ်သူ စံနမူနာထားကာ လက်ခံကျင့်သုံးလာခဲ့ရာမှ နောင်သောအခါ၌ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၊ လူမျိုးတစ်မျိုး၏ ကံကြမ္မာသည် ယင်းနိုင်ငံ ယင်းလူမျိုး၏ ခေါင်းဆောင်များအပေါ်၌သာလျှင် တည်သည်ဟူ၍ ယုံကြည်စွဲလမ်းလာခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ရန်သူနိုင်ငံများမှ ခေါင်းဆောင်များကို ရုပ်ဝတ္ထုအရ အပျောက်ရှင်းပစ်ခြင်းသည် အထွေထွေ သေနက်ဗျူဟာအတွက် အလွန်အရေးပါသော လုပ်ဆောင်မှု တစ်ရပ်ဟူ၍ မှတ်ယူလာခဲ့သည်။ ဟစ်တလာအဖို့ရာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ အကြမ်းဖက်မှုသည် ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့် ဘာမှမဆိုင်ဟု သဘောထားခဲ့သည်။

အာဏာရရေးအတွက် ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင်လာခဲ့သည့် အချိန်ကာလအတွင်း သူသည် “တိုက်ရိုက်ထိုးနှက်မှု” ၏ အဖိုးတန်ပုံကို ကောင်းကောင်းကြီး သဘောပေါက်ခဲ့သည်။ ကျွဲကျွန်နု သင်ခန်းစာရခဲ့သည်။ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်းသည် အကြိတ်အနယ် သံသယမဲ့ အခြေအနေမျိုးတွင်သာ အဆုံးစွန် အားပေးမှုရမည့် လက်နက်မဟုတ်ဘဲ အပြုသတ် အပြတ်ရှင်းရာ၌ ရံဖန်ရံခါ အင်အားရောက်ဆုံး အလွယ်ကူဆုံးနှင့် ကြီးကြောင်း အဆီလျော်ဆုံး နည်းတစ်ခု ဖြစ်သည်ဟု ဟစ်တလာက အခိုင်အမာ ယူဆလာခဲ့သည်။

ဦးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

လူ့လောကနှင့် လူ့ဘဝ၏ အယူအဆတိုက်ပွဲများ၌ အကြင်မှာ ကင်းမဲ့၍ ပြတ်သားသော လုပ်ဆောင်ချက်များအပေါ်တွင် အခြေခံထားသည့် ရက်စက်သော အင်အားစုသည်သာလျှင် အဆုံးအဖြတ်ပေးသော အကျိုးတရားများကို ရရှိနိုင်ပေလိမ့်မည် ဟူ၍ ကျွန်ုပ်၏ ကြိုးပမ်းမှု စာအုပ်တွင် ဟစ်တလာ ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။

သူ၏ ရန်သူများသည် နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းတစ်ပါးတွင် မရှိသေးဘဲ ဂျာမနီနိုင်ငံအတွင်းမှာပင် ရှိနေစဉ်ကာလက ဟစ်တလာသည် ထိုရန်သူများအား မည်သို့မည်ပုံ ရှင်းပစ်ရမည်ကို အတိအလင်း ဖွင့်ဟပြောကြားခဲ့ဖူးသည်။ ထိုအချိန်ထိုကာလ ၁၉၂၉ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၆ ရက်နေ့က ပြုနစ်မြို့တွင် သူပြောကြားခဲ့ရာ၌ လူတစ်ယောက်ဟာ သူ့ကိုင်စွဲထားတဲ့ လက်နက်နဲ့ ရန်သူရဲ့ အသံနည်းထံကို တအားထိုးစိုက်နိုင်တဲ့ အင်အားမရှိရင် ဒီလူဟာ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံကို ဘယ်တော့မှ ခေါင်းဆောင်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး ဟူ၍ အတိအလင်း ပြောကြောညာခဲ့သည်။ တစ်ဖန် မတ်လ ၁၅ ရက်နေ့တွင် ပြောကြားခဲ့သော သူ၏စိန်ခွန်၌လည်း လူတွေဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အသက်ရှင်နေနိုင်ဖို့အတွက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် မရှောင်မလွှဲသဘာဲ သတ်ကြဲ ပြတ်ကြဲရလိမ့်မယ်။ ဒီနည်းကလွဲရင် တခြားနည်းမရှိဘူး ဟူ၍ ဖိနှိပ်ခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍လည်း ဟစ်တလာ၏ အရင်းနှီးဆုံးသော လုပ်ဖောင်ကိုင်ဖက်များလည်း ဤအယူအဆကို သဘောတရားအဖြစ်မှ လက်တွေ့အဖြစ် ကျင့်သုံးလာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း စစ်ကြီးမဖြစ်မီ ကာလ အတန်ကြာမှစ၍ နောက်ဆုံး စစ်ရှုံးပြီး ဘုံးဘုံးလဲ ကျဆုံးသည့်နေ့ရက်အထိ နာဇီဂျာမနီ၏ ထိပ်ပိုင်းခေါင်းဆောင်များသည် သူတို့အသားကို တစ်စက်ကလေးမှ မထိခိုက်မနာကျင်စေရဘဲ ရန်သူများအား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရေးအတွက် မနေမနားကြိုးစားရင်း အလုပ်များနေခဲ့ကြသည်။

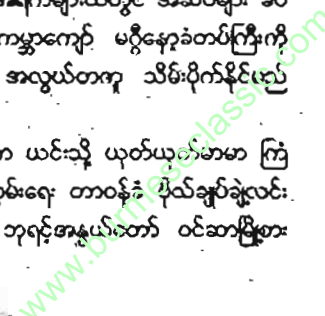
သို့ဖြင့် မြင့်မြတ်သော ဂျာမန်အမျိုးအနွယ်များ၏ ကိုယ်စားလှယ်တော် ခေါင်းဆောင်ကြီးများသည် ရေတွင်းများထဲသို့ အဆိပ်ဆဲပဲခြင်းမှအစ လူ့အများကို အစုလိုက် အပြုံလိုက် သတ်ဖြတ်ခြင်း၊ ပြန်ပေးဆွဲခြင်းမှအစ ချွဲခိုတိုက်ခိုက်ခြင်းစသော မြေလှန်စနစ် မျိုးပြတ်စစ်ဆင်ရေးများကို နည်းအမျိုးမျိုး ပုံစံအမျိုးမျိုး

တို့ဖြင့် စစ်သည်လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

စစ်ကြီးစတင်ဖြစ်ပွား၍ နစ်လသားသာမျှ ရှိသေးသည်။ ၁၉၃၉ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ၏ တစ်ခုသော နေ့တစ်နေ့တွင် ဂျာမန် ဂက်စတာပိုအဖွဲ့၏ အကြီးအကဲဖြစ်သူ ဗိုလ်ချုပ်ဟင်းမလားသည် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးဌာန၏ ဓာတုဗေဒ ဓာတ်ခွဲရုံများရှိသည့် တက်ဂဲလ်မြို့သို့ မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်လာသည်။ ဟင်းမလားသည် ဓာတ်ခွဲရုံမှ ဓာတုဗေဒ ပညာရှင်များနှင့် တွေ့ဆုံကာ သူ့လျှို့ဝှက်နှင့် လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ဝင်များ ကိုင်ဆောင်အသုံးပြုကြသည့် လက်နက်ကိရိယာ တန်ဆာပလာများကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုသည်။

အဆိုပါ လက်နက်ကိရိယာ တန်ဆာပလာများကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုရန် ဟင်းမလားက သက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ခံများအား မေးခွန်းတစ်ခု ကောက်ကာငင်ကာ မေးလိုက်သည်။ ယင်းမေးခွန်းမှာ 'ယခုကဲ့သို့ လူတစ်ဦးတစ်ယောက် ချွင်း လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် စီမံပြုလုပ်ထားသော လက်နက်ကိရိယာ မဏ္ဍဉ်းများကို လူအများအား အစုလိုက်အပြုံလိုက် သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်ရန် တိုးချဲ့တီထွင် ဖန်တီးလုပ်ကိုင်၍ ဖြစ်နိုင်မဖြစ်နိုင်' ဟူသော မေးခွန်းပင်ဖြစ်သည်။ ဤမေးခွန်းနှင့် တစ်ဆက်တည်း ဟင်းမလား၏ ခေါင်းထဲတွင် လျှပ်စီးလက်သလို အကြံတစ်ခု လက်ခံနေပေါ်လာခဲ့သည်။ အကယ်၍သာ ပြင်သစ်နိုင်ငံတွင်း၌ ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်များ အရေအတွက် အလုံအလောက်ရှိနေပြီး ရေတန်းစစ်မျက်နှာရှိ ပြင်သစ်စစ်သားများအတွက် ပေးပို့သည့် ဝိုင်အရက်များထဲတွင် အဆိပ်များ ခပ်ထားနိုင်မည်ဆိုပါက ဂျာမန်တပ်များသည် ကမ္ဘာကျော် မရှိနှောခံတပ်ကြီးကို သေနတ်တစ်ချက်မှ မပစ်ဖောက်လိုက်ရဘဲ အလွယ်တကူ သိမ်းပိုက်နိုင်မည် မဟုတ်ပါလော့

ဂက်စတာပို ဗိုလ်ချုပ်ဟင်းမလားက ယင်းသို့ ယုတ်ယုတ်မာမာ ကြံစည်ခဲ့ဖူးသလို သူ့လက်အောက်မှ ထောက်လှမ်းရေး တာဝန်ခံ ဗိုလ်ချုပ်ချွဲလင်းဘတ်ဆိုသူကလည်း ကမ္ဘာကျော် ဗြိတိသျှ ဘုရင့်အနွယ်တော် ဝင်ဆာဗြီးစား

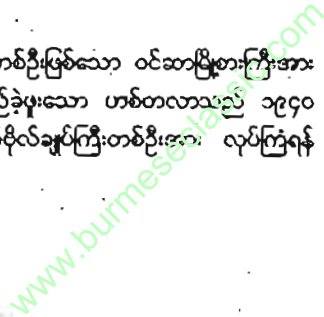
ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

ကြီးအား ပြန်ပေးဆွဲရန် ပက်ပက်စက်စက် စီမံခိုင်းပြင်းခဲ့ဖူးသည်။
 ထိုစဉ်က ဝင်ဆာမြို့စားကြီးသည် ဗြိတိသျှ ထီးနန်းအစိုးရအရာကို
 စွန့်လွှတ်၍ မစွက်ဆင်မဆင်အမည်ရှိ တစ်ခုလပ်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို
 လက်ထပ်ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ မြို့စားကြီးကို အင်္ဂလိပ် အမျိုးသားများက အသံစွဲဖြစ်
 နေခဲ့သည်။ ဤတွင် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာက ကြံကြီးစီရင် အကြံတစ်ခု
 ကို ကြံခဲ့သည်။ သူ့အကြံမှာ စစ်ပြေးရင်း ဝေါ့တိုနိုင်ငံသို့ရောက်နေသော ဝင်
 ဆာမြို့စား ဇနီးမောင်နှံကို အနည်းဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အကြမ်းနည်းဖြင့်ဖြစ်စေ ဂျာမနီ
 သို့ မရအရ ခေါ်ဆောင်လာပြီး ဘာလင်အသံလွှင့်ဌာနမှနေ၍ အင်္ဂလန်ရှိ
 အင်္ဂလိပ်အမျိုးသားများထံ အသံလွှင့် စိန်ခွန်းပြောကြားရန်ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့
 သာ ဝင်ဆာမြို့စားကြီးက ဘာလင်မှနေ၍ အသံလွှင့်လိုက်မည်ဆိုပါက အင်္ဂလိပ်
 တစ်မျိုးသားလုံး မြို့စားကြီး၏ အချိန်အဝါဖြင့် ဂျာမနီတို့ဘက်သို့ မချ ဆိတ်ဓာတ်
 ယိမ်းယိုင်လာကြမည်ဟူ၍ ဟစ်တလာက တွက်ဆထားခဲ့သည်။
 သို့နှင့်ပင် ဟစ်တလာ၏ အကြံအစည်အတိုင်း နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး
 ရစ်ဘင်ထရော့၏ အမိန့်ဖြင့် ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဗိုလ်ချုပ် ချဲလင်ဘတ်
 သည် ဝင်ဆာမြို့စားကြီးတို့ ဇနီးမောင်နှံအား "ကယ်တင်ရန်" သို့မဟုတ် "ပြန်
 ပေးဆွဲရန်" ဝေါ့တိုပြည် လစွာ့ခွန်းဖြည့် တိုက်တဆိတ် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။
 သို့သော် တကယ်လက်တွေ့တွင်မူ ချဲလင်ဘတ်အတွက် အပြော
 လွယ်သလောက် အလုပ်ခက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
 လစွာ့ခွန်းဖြည့်တွင် ဝင်ဆာမြို့စားကြီးတို့ ဇနီးမောင်နှံ နေထိုင်လျက်ရှိကြသော
 အဆောက်အဦးကို ဗြိတိသျှ စုံထောက်များသာမက ဝေါ့တို လက်နက်ကိုင် ရဲ
 အဖွဲ့ဝင်များပါ မျက်မြေမပြတ် နေရာရာပါ စောင့်ကြပ်နေသည်ကို တွေ့ရသော
 ကြောင့် ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် မိမိတို့ထက် လူအင်အားရော လက်နက်အင်
 အားပါ အဆမတန် များပြားနေသည့် အစောင့်အကြပ်များကြောင့် ချဲလင်ဘတ်
 တို့ လူစုမှာ ဝင်ဆာမြို့စားကြီး၏ နေအိမ်အနီးသို့ပင် မကပ်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေကြ
 သည်။ ထို့ပြင် လူသဘော လူသဘာဝအလျောက် ထောင်ပေါင်းများစွာသော
 နာဗီလူသတ်သံမား ပါးကွက် အာဏာသားများကို အုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲလာခဲ့သော

ဟစ်တလာ၏ အကြံ

ထောက်လှမ်းရေးဗိုလ်ချုပ် ချဲလင်ဘတ်သည် တကယ်အရေးတွင် သူ့အသား
 သူ့အသွေးကို တစ်စက်ကလေးမှ အနာမခံရသည့် "သတ္တိ" ကြောင့် လစွာ့ခွန်း
 မြို့မှ ဆုတ်ခွာလာခဲ့သည်။
 ယင်းသို့ ဝင်ဆာမြို့စားကြီးအား ပြန်ပေးဆွဲရန်အကြံမှာ မဟန်ဘဲ
 တစ်ခေါက်ပြန်ခဲ့ကြပြီးနောက် ဗိုလ်ချုပ် ချဲလင်ဘတ်သည် ယင်းကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း
 ၍ "မည်မျှလောက် ကြီးမားသည့် အခက်အခဲများနှင့် မည်မျှလောက် များပြား
 သည့် အဟန့်အတားများကြောင့် မိမိတို့တစ်တွေ မည်သို့မည်ပုံ အောင်မြင်စွာ
 ဆုတ်ခွာလာခဲ့ကြရကြောင်း" ရည်လျားတွေ့ပြားလှသည့် အစီရင်ခံစာကြီး တစ်
 စောင် ရေးသားကာ ရစ်ဘင်ထရော့မှတစ်ဆင့် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာ
 ထံ တင်ပြလိုက်သည်။
 ချဲလင်ဘတ်၏ အစီရင်ခံစာပါ အကြောင်းပြချက်များကို ရစ်ဘင်
 ထရော့သာ မဟုတ်၊ ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာကပါ ကျေနပ်လက်ခံဟန်
 တူသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လစွာ့ခွန်းမြို့မှ ဘာလင်သို့ ပြန်ရောက်လာ
 သော ထောက်လှမ်းရေး ဗိုလ်ချုပ် ချဲလင်ဘတ်အား နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ရစ်
 ဘင်ထရော့က အောက်ပါအတိုင်း ဆီးကြိုပြောကြားခဲ့သောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။
 "ခေါင်းဆောင်ကြီးက ခင်ဗျားရဲ့ အစီရင်ခံစာကို ဖတ်ပြီး ဒီကိစ္စနဲ့
 ပတ်သက်လို့ အခုလို မအောင်မမြင် ဖြစ်ရတဲ့အတွက် သူ့စိတ်မကောင်းဘူးတဲ့
 ဒါပေမယ့် တစ်ဘက်က ကြည့်တော့လည်း ခင်ဗျားအနေနဲ့ အခုလိုဆုံးဖြတ်ပြီး
 ဒီကိစ္စမှာ ဒီလိုလုပ်ခဲ့တာကို သူ ကျေနပ်ပါတယ်။ လက်ခံပါတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား
 ကို ပြောပြဖို့ မှာလိုက်ပါတယ်"

 ဗြိတိသျှ ဘုရင့်အနွယ်တော် တစ်ဦးဖြစ်သော ဝင်ဆာမြို့စားကြီးအား
 ယင်းသို့ တစ်ခါက ပြန်ပေးဆွဲရန် ကြံစည်ခဲ့ဖူးသော ဟစ်တလာသည် ၁၉၄၀
 ခုနှစ်ကုန်လောက်တွင် တစ်ဖန် ပြင်သစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ဦးအား လုပ်ကြံရန်
 လျှို့ဝှက်ညွှန်ကြားခဲ့ဖူးသေးသည်။

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

ယင်း ပြင်သစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏အမည်မှာ မဂ္ဂဇင်းဝေဂန်ဖြစ်၍ ပြင်သစ် တပ်မတော်တွင် တိုက်ခိုက်ရေးစွမ်းရည် အပြည့်ဝဆုံး ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများအနက် တစ်ဦး အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန် ထိုအခါက အာဖရိကမြောက်ပိုင်းတွင် ဂျာမန်နှင့် အင်္ဂလိပ် ပြင်သစ်တပ်များ သုံးကြီးမကြီး တိုက်ခိုက်နေကြ၍ ဂျာမန် တို့က အရေးသာနေသည့် အခိုက်အတန့်ဖြစ်သည်။

ယင်းအခိုက်အတန့်မှာပင် အာဖရိက မြောက်ပိုင်းတစ်ခွင်တွင် ဖရိုဖရဲဖြစ်နေကြသော ပြင်သစ်တပ်များအား ပြန်လည်စုစည်း၍ ဂျာမန်တို့အား ပြန်လှန်ထိုးစစ်ဆင်ရန် ပြင်သစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဝေဂန်ဦးစီး၍ အပြင်းအထန် ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင်နေပြီ ဟူသော သတင်းသည် ဂျာမန်စစ်ဦးစီးဌာနချုပ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ဤတွင် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာနှင့် ဂျာမန်စစ်ဦးစီးဌာနချုပ် တာဝန်ခံ ဒီးလ်မာရှယ် ဝီလျံကိုက်တဲလ်တို့သည် နှစ်ဦးသဘောတူ လက်ဝါး ရိုက်ကာ အကြံအစည်တစ်ခုကို ချမှတ်လိုက်ကြသည်။

ယင်းအကြံအစည်ကား အခြားမဟုတ်။ ပြင်သစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဝေဂန်အား ဖရိုဖရဲ တကွဲတပြားဖြစ်နေသည့် ပြင်သစ်တပ်များကို မစုစည်းနိုင်စီ အပျောက်ရှင်းပစ်ရန်ဟူသော အကြံအစည်တည်း။

ယခုတစ်ကြိမ်တွင် ပြင်သစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအား အပျောက်ရှင်းပစ်ရန် တာဝန်ပေးအပ်ခြင်း ခံရသူမှာ ဗိုလ်ချုပ်အားဝင်းဆိုသူ ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်အားဝင်းကား ခေသူမဟုတ်။ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးတပ်ဖွဲ့တွင် သူလျှို့ဝှက်လုပ်ငန်း ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းနှင့်တကွ ဖောက်ဖွဲ့ဖျက်ဆီးရေး၊ လျှို့ဝှက်လုပ်ကြံရေး စသည့်လုပ်ငန်းတို့တွင် သူမတူအောင် ပါရဂူဘွဲ့ရ ကျွမ်းကျင်သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

အထက်ဆရာကြီးများ၏ တာဝန်ပေးချက်အရ လျှို့ဝှက် ဖျက်ဆီးလုပ်ကြံရေး ပါရဂူအားဝင်းသည် သတ်မှတ်ထားသည့် နေ့ရက်၊ သတ်မှတ်ထားသည့် အချိန်တွင် သတ်မှတ်ထားသည့်နေရာ၌ ပြင်သစ်ဗိုလ်ချုပ်အား အလွယ်တကူပင် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်နိုင်စွမ်းရှိသူ တစ်ဦးဖြစ်၏။ သို့သော် သူ့အတွက် အခက်တကွ အခက်ဆုံးမှာ ဟစ်တလာ၏ နောက်ဆက်တွဲ တစ်ချက်လွှတ် အမိန့်အတိုင်း နာခံဆောင်ရွက်ရန်ပင် ဖြစ်၏။ ဟစ်တလာ၏ ယင်းအမိန့်ကား

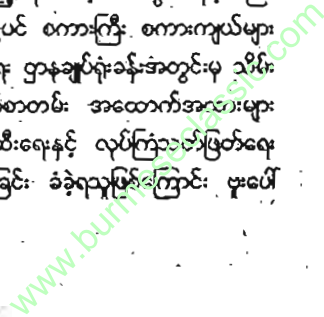
အခြားမဟုတ်။ "ပြင်သစ်ဗိုလ်ချုပ် ဝေဂန်အား လုပ်ကြံရာတွင် ဂျာမန်တို့၏ လက်ချက်ဖြစ်ကြောင်း တစ်စွန်းတစ်စမျှ မပေါ်ပေါက်စေရန်" ဟူသော အမိန့်ပင်ဖြစ်သည်။

အားဝင်းသည် အဘက်ဘက်က အကွက်ချ၍ ကြံစည်ကြိုးပမ်းပြီး သည့်နောက် အထက်ပါ ဟစ်တလာ၏ တစ်ချက်လွှတ်အမိန့်အရဆိုပါက လုံးဝ အလုပ်မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဒီးလ်မာရှယ်ကိုက်တဲလ်ထံ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပင် အကြောင်းကြား အစီရင်ခံလိုက်သည်။ ကိုက်တဲလ်မှတစ်ဆင့် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာထံ ထပ်ဆင့်အစီရင်ခံလိုက်ရာ ကောက်ခိုးမီးလို "ဟုန်းခနဲတောက်၍ ဝုတ်ခနဲ ငြိမ်သွားတတ်သည်" ဟစ်တလာသည် မဖြစ်လည်းနေပေ။ ဟူသော သဘောဖြင့် ယင်းကိစ္စကို မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် နေလိုက်သည်။

သို့နှင့်ပင် ပြင်သစ်ဗိုလ်ချုပ်တစ်ဦး၏ အသက်မှာ ဂျာမန် လျှို့ဝှက်လုပ်ကြံရေးသမားများ၏ လက်မှ တော့လွှဲလွှဲခဲ့ရပြန်သည်။

သို့သော် ဤပြဿနာနှင့် ဤဖြစ်ရပ်မှာ စစ်ကြီးပြီးဆုံး၍ နှုတ်ဘတ်စစ်ခုံရုံးသို့ ရောက်သောအခါ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ အပြောင်းအလွဲ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ နာဇီ စစ်တရားခံများအား စစ်ကြီးအပြီး နှုတ်ဘတ် စစ်ခုံရုံး၌ စစ်ဆေးသည့် အခါ လျှို့ဝှက်ဖျက်ဆီး လုပ်ကြံရေးပါရဂူ အားဝင်းက ပြင်သစ်ဗိုလ်ချုပ်အား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် ကြံစည်ခဲ့သည့် အဆိုပါ အရေးအခင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ "အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်ဟာ ကိုက်တဲလ်ရဲ့အကြံအစည်ကို လက်မခံခဲ့ပါဘူး။" ကျွပ်လှတွေဟာ စစ်တိုက်ဖို့ လေ့ကျင့်လာခဲ့တဲ့ စစ်သားတွေပါ။ ကျွပ်တို့ဟာ လူသတ်သမားတွေ မဟုတ်ဘူး။ လျှို့ဝှက် လုပ်ကြံရေးသမားတွေ မဟုတ်ဘူးလို့ ကျွန်တော် ကိုက်တဲလ်ကို ပြောခဲ့ပါတယ်" ဟူ၍ ရင်ကျောကာ ထွက်ဆိုခဲ့သည်။

သို့သော် အားဝင်း၏နှုတ်မှ မည်သို့ပင် စကားကြီး စကားကျယ်များကို ထွက်ဆိုခဲ့စေကာမူ သူ၏ ထောက်လှမ်းရေး ဌာနချုပ်ရုံးခန်းအတွင်းမှ သိမ်းဆီးရမိခဲ့သည့် သက်သေခံ တရားဝင်စာရွက်စာတမ်း အထောက်အထားများအရ သူသည် ယင်းကိစ္စတွင် လျှို့ဝှက်ဖျက်ဆီးရေးနှင့် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရေးအတွက် ယုံကြည်စိတ်ချစွာ တာဝန်ပေးအပ်ခြင်း ခံခဲ့ရသူဖြစ်ကြောင်း ဗူးပေါ်

သလို ပေါ်ခဲ့သည်။

ဂက်စတာဂို ဗိုလ်ချုပ် ဟင်းမလားနှင့် သူ့လက်ထောက် ဗိုလ်ချုပ် ချဲ့လင်းဘတ်တို့သည် စစ်ကြီးပြီးဆုံးသည့် အချိန်အထိ ရန်သူဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ အား ပြန်ပေးဆွဲရန် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် အမြဲ ဆင်ကြံ ကြံခဲ့ကြသူများ ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံး ၁၉၄၄ ခုနှစ် ဇွန် ၆ ရက်နေ့တွင် နော်မန်ဒီကမ်းခြေသို့ မဟာမိတ်တပ်များ အလုံးအရင်းဖြင့် တက်ရောက်လာခဲ့ကြပြီး ဂျာမန်တပ်များအနေဖြင့် လုံးဝတွန်းလှန်တားဆီးနိုင်စွမ်း မရှိတော့ဘဲ နောက်သို့ဆုတ်ပြေးရင်း ဆုတ်နေကြရသည့်တိုင်အောင် ယင်းသို့သော အချိန်အထိ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးနှင့် လျှို့ဝှက်လုပ်ကြံရေးသမားများသည် အမေရိကန် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဒိုက်ဆင်ဟောင်ဝဲနှင့် ဗြိတိသျှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မောင်ဂိုမေဂိုတို့အား အပျောက်ရှင်ယစ်ရန် တိတ်တဆိတ် ကြံစည်ခဲ့ကြသေးသည်။

ယင်းသို့သော ထောက်လှမ်းရေးနှင့် လျှို့ဝှက်လုပ်ကြံရေး အစီအစဉ်များအနက် လပေါင်းများစွာ စနစ်တကျ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခဲ့ကြပြီး သေသေသပ်သပ်ဖြင့် အကောင်အထည်ပေါ်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသည့် လျှို့ဝှက်လုပ်ကြံရေး အစီအစဉ်တစ်ခုရှိသေးသည်။ ယင်းလျှို့ဝှက်လုပ်ကြံရေး၏ အမည်မှာ Operation Rosselsprung ခေါ် စစ်ဆင်ရေး အစီအစဉ်တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။ Rosselsprung ဟူသော စကားမှာ စစ်တုရင်ကစားရာတွင် မြင်းရုပ်များ ခုန်တက်သည့် အခါ၌ သုံးစွဲသည့်စကားလုံးဖြစ်ရာ ယင်းလျှို့ဝှက် စစ်ဆင်လုပ်ကြံရေး၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ Operation Horse Jump မြင်းကွက်စစ်ဆင်ရေး ဟူ၍ပင် ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ မြင်းကွက်စစ်ဆင်ရေး၏ အဓိက ဦးတည်ချက်နှင့် ရည်မှန်းချက်မှာ အခြားမဟုတ်။ ယူဂိုစလပ် တော်လှန်ရေးသမား ပြောက်ကျားများ၏ ဌာနချုပ်ကို ဝင်ရောက်စီးနင်းတိုက်ခိုက်ရန်နှင့် ခေါင်းဆောင်ကြီး မာဂျယ်တီတိုးအား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် သို့မဟုတ် အရှင်လက်ရဖမ်းရန်ပင် ဖြစ်သည်။

ယင်း လျှို့ဝှက်စစ်ဆင်ရေး၏ ပထမပိုင်းဖြစ်သော ကြိုတင်ပြင်ဆင်

သည့် အချိန်ကာလအတွင်း စနစ်တကျဖြင့် သေသေသပ်သပ် ရိုဂုသည်ဖြစ်ရာ အစစအရာရာ မုချအောင်ရမည် ဟူ၍ပင် ထင်မှတ်ရသည်။

၁၉၄၃ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် ဟင်းမလား၏ သူလျှိုအဖြစ် ဘော်လကန်နိုင်ငံများတွင် လှည့်လည်ကျက်စားနေသော ဟင်းဆိုသူသည် ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ကြီးအတွက် အလွန်အလွန် အသိရခက်နေသည့် အချက်တစ်ချက်ကို အောင်မြင်စွာ စုံစမ်းထောက်လှမ်း၍ ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။ ယင်းအချက်ကား အခြားမဟုတ်။ "တီတိုးဆိုတာ ဘယ်သူလဲ" ဟူသောအချက်ပင်တည်း။

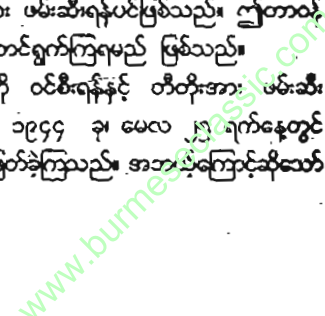
"ယူဂိုစလပ် တော်လှန်ရေးသမားများ ပြောက်ကျားများ၏ ခေါင်းဆောင် တီတိုးဆိုသူမှာ စက်ပြင်ဆရာ ဂျိုးဆစ်ဘာရောင်ပင်ဖြစ်သည်။ သူ၏အခြားအမည်များမှာ အင်ဂျင်နီယာ ဒီပဲနီကော်စတန်ဆက်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အင်ဂျင်နီယာ စလပ်စ်ကိုဘေးဘစ်ဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်ကြသည်။ သူသည် ယူဂိုစလပ် ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးချုပ်လည်းဖြစ်သည်။"

၁၉၄၃ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၈ ရက်နေ့စွဲဖြင့် ဂျာမန်သူလျှို ဟင်းထံမှ ဟင်းမလားထံသို့ ပေးပို့လိုက်သည့် အစီရင်ခံစာတွင် အထက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်။

တီတိုးဆိုသူသည် မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း သိရည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဂျာမန်တို့သည် "တီတိုး၏ခေါင်း ဖြတ်ပေးနိုင်သူအား ဆုငွေတစ်သိန်းပေးမည်" ဟူသော ကြေညာချက်များကို ပလုပျံအောင် မြှင့်ဝေကြံချခဲ့ကြသည်။ သို့သော် စာရွက်ဖိုးနှင့် မင်ဖိုးသာ ကုန်ကျခဲ့ကြသည်။ တီတိုး၏ ဦးခေါင်းကိုကား မရခဲ့။

နောက်ဆုံး၌ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်မှ လျှို့ဝှက်အစီအစဉ်တစ်ခုကို ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအစီအစဉ်မှာ ယူဂိုစလပ် ပြောက်ကျားဌာနချုပ်စခန်းကို အလစ်တွင် ဝင်စီး၍ တီတိုးအား ဖမ်းဆီးရန်ပင်ဖြစ်သည်။ ဤတာဝန်ကို အသေခံလေထီးတပ်သားများက ဆောင်ရွက်ကြရမည် ဖြစ်သည်။

ယူဂိုစလပ်ပြောက်ကျားစခန်းကို ဝင်စီးရန်နှင့် တီတိုးအား ဖမ်းဆီးရန်ဖြစ်သော မြင်းကွက်စစ်ဆင်ရေး ကို ၁၉၄၄ ခု၊ မေလ ၂၅ ရက်နေ့တွင် အကောင်အထည်ဖော်ရန် အတိအကျဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်

ထိုနေ့ထိုရက်သည် ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် တီတိုး၏ မွေးနေ့ဖြစ်သောကြောင့် တည်း။

ဂက်စတာပို ဗိုလ်ချုပ်ဟင်းမလား၏ တွက်ကိန်းမှာ ယုဂိုစလပ် ပြောက်ကျားများသည် သူတို့ခေါင်းဆောင်ကြီး၏ မွေးနေ့ မွေးရက်ဖြစ်သော ထိုနေ့ ထိုရက်တွင် စားပွဲသောက်ပွဲများဖြင့် အပျော်ကြားကာ လှူမုန်းမယ့်အောင် မှုနေကြလိမ့်မည်။ ဤအချိန် ဤအခါမျိုးတွင် အလစ်ဝင်စီးခဲ့ပါက ကြက်ကလေး၊ ငှက်ကလေးများ ဖမ်းသလို ပျောက်ကြားများအား ဝိကုပ်ဖမ်းခိုင်းကြမည်။ ဤသို့လျှင် တွက်ဆ၍ တီတိုး၏မွေးနေ့ကို တမင်ရွေးခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် ၎င်းတို့ အခိုင်အမာရရှိထားသည့် သတင်းအရ တီတိုးနှင့် သူပြောက်ကျားရဲဘော်များ ဌာနချုပ်ပြုလုပ်ထားသည့် ဒရာဇာအမည်ရှိ ဒေသကလေးကို မြေပြန့်တွင် မြန်၍ ကြည့်လိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ထောက်လှမ်းရေး ဗိုလ်ချုပ်ချွဲလင်းဘတ်မှာ ခေါင်းနှမ်းများ ကြီးသွားမိသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ပထဝီမြေအနေအထားနှင့် တောခေတင် အခြေအနေအရ ထိုနေရာဒေသကို အလစ်တွင် ဝင်ရောက်စီမံခန့်ခွဲ တိုက်ခိုက်မည်ဆိုပါက မိမိတို့တပ်သားများမှာ မချ ကိုယ်သေတွင်း ကိုယ်ရှာတူးသလို ဖြစ်နေမည်ကို တွေ့ရသောကြောင့် ဖင် ဖြစ်သည်။

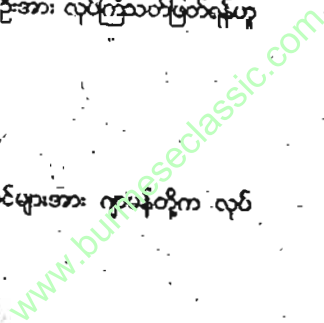
“မြင်းကွက်စစ်ဆင်ရေး” တွင် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ပါဝင်ဆင်နွှဲကြမည့် အမှတ် ၅၀၁၊ ရုပ်နက်တပ်ဖွဲ့မှ တပ်သားများမှာ အားလုံးလိုလို ရာဇဝတ်ကောင် ထောင်ထွက်များနှင့် ချွေးထွက်စခန်းမှ အကျဉ်းသားများသာ ဖြစ်ကြသည်။ စုစုပေါင်း တပ်သားရှစ်ရာပါဝင်၍ စနစ်တကျ သင်တန်းပေးထားပြီး သူများဖင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် မြေပုံတွင် ဖော်ပြပါရှိသော သဘာဝတောတောင် ရေမြေနှင့် ပထဝီအနေအထားအရ ဤတပ်သားများမှာ ယုဂိုစလပ် ပြောက်ကျားဌာနချုပ် တည်ရှိရာ ဒရာဇာမြို့ကလေးအနီးသို့ လေထီးဖြင့် ဆင်သက်မိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အရပ်ရစ်မျက်နှာမှ လက်နက်ကိုင်ပြောက်ကျားများသာမက ဓားများလှ များနှင့် တံစဉ်များ၊ ပေါက်ခဲခဲများကို ကိုင်စွဲထားကြသည့် ထောင်ပေါင်းများစွာသော လယ်သမားများအကြားတွင် ပြေးပေါက်မှားကာ အသက်နှင့်ခန္ဓာကိုယ်

အိုးစားကွဲကြမည်မှာ မှချဖြစ်သည်။

သို့နှင့်ပင် နောက်ဆုံး၌ “မြင်းကွက်စစ်ဆင်ရေး”မှာ စစ်တုရင်ကစားသည့် ခုံပေါ်တွင်သာ နိုးရှုသွားခဲ့ပြီး လက်တွေ့အားဖြင့် ဘာကွက်မှ အကောင်အထည် မပေါ်တော့ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ယင်းသို့ “မြင်းကွက်စစ်ဆင်ရေး”ကြီး ပျက်စီးခဲ့ရသည့်အတွက် ယုဂိုစလပ်ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် တီတိုးအား မြစ်နိုင်ပါက အရှင်ဖမ်းပြီး ဘာလင်မြို့တော်သို့ လိုအပ်သလို ခုံစမ်းမေးမြန်းရန် ခေါ်ဆောင်လာရေးအတွက် ဇာဂရက်မြို့ လေဆိပ်တွင် အသင့်စက်နှိ၍ စောင့်နေသည့် ဂျာမန်လေတပ်မှ လေယာဉ်တစ်စီးမှာလည်း အချည်းနှီးဖြစ်ကာ အချိန်ကုန် ဓာတ်ဆီကုန်၍ အလဟဿဖြစ်ခဲ့ရသည်။

သို့ဖြင့် ရန်သူဗိုလ်ချုပ်ကြီးများနှင့် တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်များအား လျှို့ဝှက်လုပ်ကြံရန် အစီအစဉ်မှာ တစ်ခုပြီးတစ်ခု မအောင်မြင်ဘဲ ဖြစ်လာခဲ့ရာ နောက်ဆုံး၌ စစ်ပွဲတွင် အရှုံးကြီးရှုံးနေသော ဂျာမန်များအတွက် နောက်ဆုံးထွက်ပေါက်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ခေတ်သစ် ကမ္ဘာ့သမိုင်းကြောင်းကို အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲသွားစေရန် အတွက်လည်းကောင်း ဟစ်တလာနှင့်တကွ သူ၏ လျှို့ဝှက်ထောက် လှမ်းရေးဌာနမှ တာဝန်ခံ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများသည် အဆိုးစွန်ဆုံး ကြံစည်ခြင်းမျိုးဖြင့် ရောမအကြံကြီးတစ်ခုကို ကြံစည်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းအကြံကား အခြားမဟုတ်။ ဂရိတ်ဗြိတိန်နိုင်ငံကြီး၏ နန်းရင်းဝန်ဖြစ်သော ဝင်စတန် ချာချီအားလည်းကောင်း၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကြီး၏ သမ္မတကြီးဖြစ်သော ဖရင့်ကလင် ဒီရော့ဘ်အားလည်းကောင်း၊ ဆိုဗီယက် ဆိုရှယ်လစ်ပြည်ထောင်စု သမ္မတနိုင်ငံ ကြီး၏ ဝန်ကြီးများအဖွဲ့ သဘာပတိဖြစ်သော ဂျိုးဂျက်စတာလင်အားလည်း ကောင်း၊ ဤမည်သော ခေါင်းဆောင်ကြီးသုံးဦးအား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန်ဟူသော အကြံအစည်ပင်တည်း။

ရန်သူနိုင်ငံများမှ ထိပ်တန်းခေါင်းဆောင်များအား ကျသန်တို့က လုပ်

ကြံ့ သတ်ဖြတ်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အစောဆုံးတွေ့ရှိရသော မှတ်စုမှတ်ရာ စာရွက်စာတမ်းများကို နှုတ်ရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးတွင် သက်သေခံ အထောက်အထား အဖြစ် တင်ပြခဲ့၍ ယင်းသက်သေခံပစ္စည်းများအား “ယူအက်စ်-၁၅” ဟူသော အမှတ်အသားဖြင့် ဖော်ပြ မှတ်သားထားခဲ့ကြသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး မဖြစ်ပွားမီ ၁၉၃၉ ခု၊ ဇန်နဝါရီလ ၃၁ ရက်နေ့ က ဂက်စတာဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟင်းမလားသည် ဂျပန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဒိုဂိုမားနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သည်။ ယင်းဆွေးနွေးပွဲတွင် ဂျပန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ၎င်းတို့အနေ ဖြင့် ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင်ကြီး စတာလင်အား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် စီစဉ်ပြီး ဖြစ်ကြောင်း ဟင်းမလားအား ဖွင့်ဟပြောကြားခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုစဉ်က ဂျပန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ဟင်းမလားအား ယင်းကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မည်သို့ မည်ပုံ ဖွင့်ဟပြောကြားခဲ့သည်ကို ဟင်းမလား၏ အစီရင်ခံစာတွင် အောက်ပါအတိုင်း ပါရှိခဲ့သည်။

၎င်း (ဂျပန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး) က “ယခုအခါ မိမိတို့သည် ရုရှား အမျိုးသား ဆယ်ယောက်ကို ဖုံးများနှင့်တကွ ကော့ကေး ရုပ်နယ်စပ်မှ တစ်ဆင့် ဖြတ်ကျော်၍ ရုရှားနိုင်ငံတွင်းသို့ အောင် မြင်စွာ စေလွှတ်လိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပါ ရုရှားဆယ်ယောက် အား စတာလင်ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် တာဝန်များ ပေးအပ် လိုက်ကြောင်း၊ ယခင်က စေလွှတ်ခဲ့သော ရုရှားအမျိုးသား အများ အပြားမှာမူ နယ်စပ်တွင် ဆိုဗီယက်တို့က ဖမ်းမိပြီး ပစ်သတ်ခြင်း ခံခဲ့ကြရကြောင်း” စသည်ဖြင့် ထုတ်ဖော်ပြောကြားပါသည်။

၁၉၃၉ ခုနှစ်တွင် ဂျပန်ဗိုလ်ချုပ် ဒိုဂိုမားက ယင်းသို့ ထုတ်ဖော် ပြောကြားသွားခဲ့ပြီးနောက် စစ်ကြီးဖြစ်ပွားခဲ့၍ ၁၉၄၂ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းရောက် သောအခါ ဂက်စတာဗိုလ်ချုပ် ဟင်းမလားသည် စတာလင်ကို လုပ်ကြံ သတ် ဖြတ်ရန် ဒါဇင်ပေါင်းများစွာသော ရုရှားများအား ရှေ့တန်းစစ်မြေပြင်မှ တစ် ဆင့် ဖြတ်ကျော်၍ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုအတွင်းသို့ တိတ်တဆိတ် စေလွှတ် ခဲ့သည်။ အဆိုပါ ရုရှားများမှာ ရိုးရိုးသားမန်အရပ်သားများ မဟုတ်ဘဲ ဂျာမန်

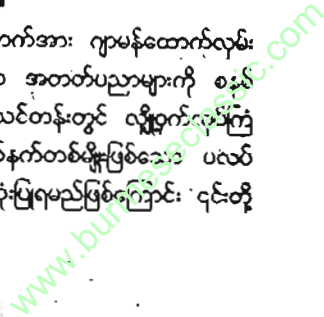
တို့ ဖမ်းဆီးရမိထားသည့် ဆိုဗီယက်ဗိုလ်ချုပ် ဗလာဆော့ပတ်မု ရုရှားစစ်သား သုံးပန်းများပင်ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဟင်းမလား၏ အစီအစဉ်အရ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု အတွင်းသို့ တိတ်တဆိတ် ဝင်ရောက်သွားကြသည့် အဆိုပါ ရုရှားများအကြောင်း နောက်ထပ် ဘာသတင်းမျှ မကြားရ မသိရဘဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ဖြစ်ရ သည်မှာ အခြားကြောင့်မဟုတ်၊ အဆိုပါ ရုရှားသုံးပန်းများသည် ၎င်းတို့အား ဂျာမန်တို့က ငွေပုံပေး၍ စတာလင်ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် ပေးအပ်လိုက် သော တာဝန်ကို မဆောင်ရွက်ကြရုံမျှမက ဤအကြောင်းကိုပင် ဆိုဗီယက် အာဏာပိုင်များအား ဖွင့်ဟ ပြောကြားခဲ့ကြသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

ယင်းသို့ ရုရှားများ၏ တစ်ပတ်ရိုက်ခြင်းကို ဂက်စတာဗို ဗိုလ်ချုပ် ဟင်းမလားသာလျှင်မဟုတ်၊ သူ့လက်အောက်မှ ထောက်လှမ်းရေးဗိုလ်ချုပ် ခွဲ လင်းဘတ် ကိုယ်တိုင်လည်း ရုရှားများ၏ ကတိုးပေါ်ထိပ်ကွက်ခြင်းကို အောင့် သက်သက်ဖြင့် ခံလိုက်ရဖူးသည်။

ဖြစ်ပုံမှာ ခွဲလင်းဘတ်သည် စစ်မြေပြင်တွင် ဖမ်းဆီးရမိခဲ့သော ဆို ဗီယက်တပ်နီတော်မှ အရာရှိ စစ်ဗိုလ်နှစ်ဦးအား ခေါင်းဆောင်ကြီး စတာလင် ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် တာဝန်များ ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ တာဝန်ပေးအပ် ခဲ့သည်မှာလည်း အကြောင်းမဲ့မဟုတ်၊ ၎င်းတို့သည် ကွန်မြူနစ်ဝါဒီကို ခိုးခဲသီး သီး မုန်းတီးလှပါသည်။ ၎င်းတို့အား ဆိုဗီယက်အာဏာပိုင်များက ဆိုက်ဘေးနီး ယားသို့ နှစ်ပေါင်းများစွာ နယ်နှင်ဒဏ်ပေးခြင်း ခံခဲ့ရဖူးပါသည်ဟူ၍ ခပ်တည် တည် ပြောကြားခဲ့ကြသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

သို့ဖြင့် အဆိုပါ ရုရှားစစ်ဗိုလ်နှစ်ယောက်အား ဂျာမန်ထောက်လှမ်း ရေးအဖွဲ့က လျှို့ဝှက်လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရေးဆိုင်ရာ အတတ်ပညာများကို စနစ် တကျ လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးခဲ့ကြသည်။ ယင်းသင်တန်းတွင် လျှို့ဝှက်လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်မှုများ၌ နောက်ဆုံးပေါ် ခေတ်မီလက်နက်တစ်မျိုးဖြစ်သော ပလပ် စတစ်ဖုံးများကို မည်သို့မည်ပုံ ကိုင်ဆောင် အသုံးပြုရမည်ဖြစ်ကြောင်း ၎င်းတို့ နှစ်ဦးအား သင်ကြားပေးခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင်ကြီး စတာလင်ကို ဆိုဗီယက် တပ် နှိတ်တော်မှ ရုရှားစစ်ဗိုလ်နှစ်ဦးက မည်သို့မည်ပုံ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် ကြံ့တင် ပြင်ဆင်ခဲ့သည်များကို ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး ဗိုလ်ချုပ် ချဲလင်းဘတ်က အောက်ပါအတိုင်း မှတ်သားဖော်ပြခဲ့သည်။

“ကျွန်ုပ်၏ လက်နက်ပါရဂူများသည် စတာလင်ကို လုပ် ကြံသတ်ဖြတ်ရာ၌ အသုံးပြုရန်အတွက် ဆန်းကြယ်သည့် လက် နက်တစ်မျိုးကို သီးသန့် အထူးတလည် တီထွင်ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ ယင်းလက်နက်မှာ လက်သီးဆုပ်အရွယ်ရှိ ပေါက်ကွဲစေတတ်သော ပလတ်စတစ် ဗုံးအသေးစားကလေးဖြစ်၍ ရုတ်တရက်ဆိုလျှင် ရွံ့တုံးကလေးတစ်တုံးနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူအောင် ပြုလုပ်ထားပါ သည်။ ယင်းပလတ်စတစ်ဗုံးကလေးကို စတာလင်စီးသည့် မော် တော်ကားထဲတွင် ထည့်ပေးလိုက်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ လိုအပ် သည့်အချိန်တွင် အဆိုပါဗုံးကို ဖောက်ခွဲရန်အတွက် ထိန်းချုပ် သည့် ရေဒီယိုလှောင်စစ် ကိရိယာကလေးမှာ စီးကရက်ဘူးအရွယ် ခန့်သာရှိ၍ ဆယ်ကီလိုမီတာ (၆ မိုင်) အကွာမှနေ၍ အလို အလျောက် ဖောက်ခွဲနိုင်အောင် စီမံထားပါသည်။ ယင်းပလတ် စတစ်ဗုံးကို မော်တော်ကားတစ်စီးထဲတွင် ထည့်၍ စစ်သပ်ဖောက် ခွဲကြည့်ရာ ပေါက်ကွဲမှုအင်အားမှာ ပြင်းထန်ကြီးမားလှ၍ မော် တော်ကားတစ်စီးလုံး အပိုင်းပိုင်းအစစဖြစ်ကာ ရစရာမရှိအောင် ပျက်စီးသွားခဲ့သည်ကို တွေ့ရပါသည်။”

ချဲလင်းဘတ်သည် ရုရှားစစ်ဗိုလ်နှစ်ယောက်အား အဆိုပါ ပလတ်စတစ် ဗုံးကလေးများနှင့်အတူ ဂျာမန်လေယာဉ်တစ်စင်းပေါ်တွင် တင်ဆောင်ကာ စတာ လင်၏ စစ်ဌာနချုပ်ရှိမည်ဟု ယူဆရသော နေရာတစ်ခုသို့ လေထီးဖြင့်ချပေး ခဲ့သည်။ သို့သော် ရက်ပေါင်း လပေါင်း အတန်ကြာသည်တိုင်အောင် ဆိုဗီယက်

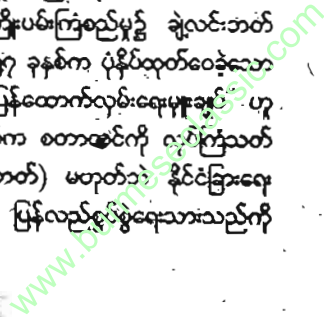
• ချဲလင်းဘတ်ရေး “နာဗီပါတီ တန်ပြန် ထောက်လှမ်းရေးမှူးချုပ်”

ခေါင်းဆောင်ကြီး စတာလင်မှာ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်း မခံရဘဲ ကျန်းမာပကတိ ချမ်းသာစွာ ရှိနေခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး၌ တတ်လမ်းဆုံး၍ နိဂုံးချုပ်လိုက်သော အခါ အဆိုပါ ရုရှားစစ်ဗိုလ်နှစ်ယောက်မှာ ရိုးရိုးသာမန်စစ်ဗိုလ်များ မဟုတ်ကြ ဘဲ အင်ကေပီဒီ (NKVD) ခေါ် ဆိုဗီယက်ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ကြီးမှ တမင် စေလွှတ်လိုက်သည့် သူရဲကျိုးများ ဖြစ်နေလေရာ ချဲလင်းဘတ်နှင့်တကွ ဂျာမန် ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ကြီးမှာ သည်တစ်ပွဲတွင် ရုရှားတို့၏ “နပ်ပစ်ခြင်း” ကို ကောင်းကောင်းကြီး ခံလိုက်ကြရသည် ဖြစ်သတည်း။

xxxxx

နာဗီခေါင်းဆောင်များသည် စစ်ကြီးပြီသည့်နောက်ပိုင်း၌ ရှေးဖြစ်ဟောင်း အောက်မေ့ဖွယ်ရာများကို ပြန်လည် ဖော်ထုတ်ရေးသားကြရာ၌ ၎င်းတို့၏ လျှို့ ဂှက် လုပ်ကြံမှုများအကြောင်းကို မကြာခဏ ထည့်သွင်းဖော်ပြလေ့ရှိကြသည်။ သို့ ရေးသားကြရာ၌ ထူးထူးခြားခြား လာ၍တူညီသော အချက်တစ်ချက်ကို တွေ့ကြရသည်။ ယင်းအချက်ကား အခြားမဟုတ်။ လျှို့ဂှက်လုပ်ကြံမှုများကို ကြံစည်ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသူမှာ “စာရေးသူ” များ မဟုတ်ကြရုံမျှမက အခြားနာဗီ ခေါင်းဆောင်များ၏ ယင်းသို့သော လျှို့ဂှက်လုပ်ကြံမှု အကြံအစည်များကို “စာ ရေးသူ” များက အစွမ်းကုန် ဝိတ်ပင်ဟန်တားခဲ့ကြရသည်ဟူသော အချက်ပင် ဖြစ်သည်။

ဥပမာ... အထက်တွင် ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည့် ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင် ကြီး စတာလင်ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် ကြိုးပမ်းကြံစည်မှု၌ ချဲလင်းဘတ် သည် ဦးစီးသူ ကြီးကိုင်းသူဖြစ်သော်လည်း ၁၉၅၇ ခုနှစ်က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သော ချဲလင်းဘတ် ရေးသားသည့် “နာဗီပါတီ တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးမှူးချုပ်” ဟု သော စာအုပ်တွင်မူ “စာရေးသူ” ချဲလင်းဘတ်က စတာလင်ကို လုပ်ကြံသတ် ဖြတ်ရန် ကြံစည်ကြိုးပမ်းခဲ့သူသာ မိမိ(ချဲလင်းဘတ်) မဟုတ်ဘဲ နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး ရစ်ဘင်ထရော့သာ ဖြစ်ကြောင်း ဖြင့် ပြန်လည်ဖော်ပြရေးသားသည်ကို

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

တွေ့ကြုံရသည်။

သို့သော် ယင်းဇာတ်လမ်းကိုပင် ရစ်ဘင်ထရော့၏ လူယုံတော်တစ်ဦး ဖြစ်သူ မာတင်လူးသားက တစ်ဖို့တစ်ဖုံ ရေးသား တင်ဆက်သည်ကို တွေ့ကြုံ ရပြန်သည်။ အောက်ပါစာပိုဒ်မှာ မာတင်လူးသား၏ ရေးသားချက်မှ ကောက် နှုတ်ဖော်ပြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

*၁၉၄၂ ခုနှစ်လောက်တွင် ဂျာမန်လိုခြံရေးတပ်ဖွဲ့သည် ရုစဘွဲ့ကို လျှို့ဝှက်စွာ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် ကြံစည်ခဲ့ရာ ယင်း အကြံအစည်ကို ရစ်ဘင်ထရော့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့က ပြင်းပြင်းထန် ထန် ကန့်ကွက်ခဲ့ကြပါသည်။ ယင်းလျှို့ဝှက် အကြံအစည်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ချဲ့လင်းဘတ်၏ ကြံရွယ်ချက်မှာ အမေရိကန်ပြည် ထောင်စုတွင် နေထိုင်လျက်ရှိကြသော ဂျာမန်များနှင့် ဂျာမန်မှ ရေငုပ်သင်္ဘောဖြင့် လျှို့ဝှက်စေလွှတ်မည့် ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက် ပူးပေါင်း လုပ်ဆောင်ကြရန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်ထံသို့ ယင်းအကြံ အစည်များ ပါရှိသည့် စာရွက်စာတမ်းများ ရောက်ရှိလာသဖြင့် ဖတ်ကြည့်လိုက်သောအခါ ယင်းကိစ္စမှာ လုံးဝအရှုံးထ၍ ကြံစည် စိတ်ကူးထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

အချုပ်အားဖြင့်ဆိုလျှင် နာဇီခေါင်းဆောင်များသည် ၎င်းတို့၏ လျှို့ ဝှက်လုပ်ကြံမှု အစီအစဉ်များကို စစ်ကြီးပြီးမှသာလျှင် "လုံးဝအရှုံးထ၍ ကြံ စည်မှု" အဖြစ် တွေ့မြင်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

"တယူသန်ဝါဒသမားများနှင့် စိတ်ကူးယဉ်ဝါဒသမားများ၏ အန္တရာယ် မှ လုံးဝကင်းရှင်းသည်အထိ ကာကွယ်ရန်မှာ မဖြစ်နိုင်ပေ။ အကယ်၍သာ တယူသန်ဝါဒသမား တစ်ယောက်ယောက်က ကျွန်ုပ်အား ဗုံးဖြင့် ဖောက်ခွဲလုပ် ကြံမည်ဆိုပါက ကျွန်ုပ်အဖို့ ထိုင်နေသည်ဖြစ်စေ၊ ထနေသည်ဖြစ်စေ လွတ်စရာ အကြောင်းမရှိပေ။"

• ဆက်ခွက်ကာလစ်ရေး: "ဟင်းခလားနှင့် သူ၏ အင်ဂျင်ယာ"

ဟင်္ဂလိပ်ဘာသာသည် တစ်ခါက အထက်ပါအတိုင်း ပြောခဲ့ဖူးသည်။ "လုံးဝ ကင်းရှင်းလွတ်မြောက်သည်အထိ ကာကွယ်ရန် မဖြစ်နိုင်" ဟူသော စကား၏ အဓိပ္ပာယ်အရ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အသက်ကို အခြားတစ်ဦးတစ်ယောက်က အပြန်အလှန် ကိုးကားလေးစားခြင်း မရှိပါက မည်သည့်ခေါင်းဆောင်မှ လုံခြုံ မှု မရှိနိုင်ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

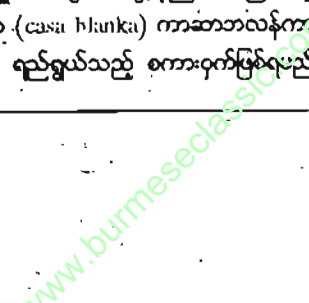
ဤအတိုင်းဆိုပါက ဟင်္ဂလိပ်ဘာသာသည် ရန်သူခေါင်းဆောင်ကြီးများ၏ အသက်ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် အကြံအစည်များကို လုံးဝ စွန့်လွှတ်လိုက်ပြီ ဟူ၍ ထင်စရာရှိသည်။ သို့သော် ဤထင်မြင်ချက်သည် လုံးဝ မှားယွင်းကြောင်း အမေရိကန်သမ္မတ ရုစဘွဲ့နှင့် ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ် ချာချီတို့၏ *ကာဆာဘလန် ကာ အစည်းအဝေး ကျင်းပချိန်တွင် သိသာထင်ရှားလာခဲ့သည်။

ထိုအချိန် ထိုကာလမှာ ၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလပင်ဖြစ်သည်။

အနောက်နိုင်ငံများမှ "ကြီးနှစ်ကြီး" ဖြစ်ကြသော အမေရိကန်သမ္မတ ရုစဘွဲ့နှင့် ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ် ချာချီတို့နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးကြမည့် သတင်းသည် စပိန်နိုင်ငံရှိ ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်တစ်ဦးထံမှ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်သို့ ရောက် ရှိလာခဲ့သည်။ သို့သော် စပိန်ဘာသာဖြင့် ပေးလိုက်သော အထက်ပါသတင်း ကို အမှားမှားအယွင်းယွင်း ဘာသာပြန်မိသဖြင့် ဂျာမန်တို့အဖို့ အဖိုးတန်သော နေ့ရက်များ နှစ်ရက်သုံးရက်ခန့် အလဟဿ ဆုံးရှုံးသွားခဲ့ရသည်။

အဆိုပါသတင်းကို စပိန်ဘာသာမှ ဂျာမန်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုရာ၌ "ချာ ချီနှင့် ရုစဘွဲ့တို့သည် ဝါရင့်တန်မြို့ အိမ်ဖြူတော်တွင် တွေ့ဆုံကြလိမ့်မည်" ဟု ၍ အရမ်းဘာသာပြန်ခဲ့မိကြသည်။ ဖြစ်ပုံမှာ (casa blanca) ကာဆာဘလန်ကာ ဟူသော စာလုံးသည် "အိမ်ဖြူတော်" ကို ရည်ရွယ်သည့် စကားဝက်ဖြစ်ရမည်

• Casablanca Conference

ဟူ၍ အထွေးခေါင်ကာ တလွဲတချော် အစိပျယ်ကောက်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် အာဖရိကမြောက်ပိုင်း မော်ရိုကိုနိုင်ငံကလေးမှ ဖထင်ရှားလှသည့် အညုတ်မြို့ကလေးဖြစ်သော ကာဆာဘာလန်ကာမြို့၌ ကမ္ဘာ့ခေါင်းဆောင်ကြီး နှစ်ဦးဖြစ်သော အမေရိကန်သမ္မတနှင့် ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ်တို့ တွေ့ဆုံကြလိမ့် မည်ဟူ၍ လုံးဝ ယုံနိုင်စရာမရှိသောကြောင့် ကာဆာဘာလန်ကာသည် အိမ် ဖြူတော်ဖြစ်ရမည်ဟု တစ်ထစ်ချ အစိပျယ်ကောက်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုနောက် နှစ်ရက်သုံးရက်ခန့်ကြာမှ အခြားအခြားသော သူလျှို့များ ခံ သတင်းပေးပို့ချက်အရ ရစဘဲနှင့် ချာချီတို့ တွေ့ဆုံကြသည်။ ကာဆာဘာလန် ကာမှာ "ဝါရင်တန်မြို့မှ အိမ်ဖြူတော်" မဟုတ်ဘဲ အာဖရိကမြောက်ပိုင်းမှ ဖထင်ရှားသည့် မြို့ကလေးတစ်မြို့ ဖြစ်ကြောင်း အတိအကျ သိကြရသည်။ သို့ သိရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဂျာမန် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်မှ အကြီး ဆုံး ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖြစ်သော ကင်နားရစ္စသည် အီတလီနိုင်ငံရှိ ဂျာမန်ကင်းထောက် လေတပ်မှ လေယာဉ်များအား အာဖရိကမြောက်ပိုင်း မော်ရိုကိုနိုင်ငံပေါ်သို့ ကင်းထောက်ပျံသန်းကာ ကြီးနှစ်ကြီး တွေ့ဆုံစည်းဝေးသည့်နေရာကို အတိအကျ စုံစမ်းထောက်လှမ်းရန် ချက်ချင်း အစီအစဉ်ပြန်လိုက်သည်။

ကင်းထောက်လေယာဉ်များသည် တာဝန်ကို တစ်ဝက်တစ်ပျက်သာ အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆို သော် ၎င်းတို့သည် ရစဘဲနှင့် ချာချီတို့ တွေ့ဆုံစည်းဝေးကြမည့် နေရာဒေသကို အတိအကျလောက်နီးနီး ရှာဖွေထောက်လှမ်းနိုင်ခဲ့ကြသော်လည်း ထိုနေရာ ထို ဒေသကို လေကြောင်းမှ ထိရောက်အောင်မြင်စွာ ဖုံးကြံတိုက်ခိုက်ရန်မှာ အလွန် အလွန် ခဲယဉ်းလှသည်ကို တွေ့ခဲ့ကြရသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကင်နားရစ္စသည် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို စစ်ဦးစီးဌာနချုပ်မှဖြစ်သူ ဗိုလ်ချုပ်ကိုက်တဲလ်ထံ အစီရင်ခံလိုက်ရာ ကိုက် တဲလ်မှတစ်ဆင့် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာထံ ထပ်ဆင့် အစီရင်ခံလိုက် သည်။ ဟစ်တလာသည် ရစဘဲနှင့်ချာချီတို့ တွေ့ဆုံစည်းဝေးကြမည့်နေရာကို ဖုံး ကြံတိုက်ခိုက်ရန် မလွယ်ကူကြောင်း သိရသော်လည်း ထုံးစံအတိုင်း တစ်စုံတစ်

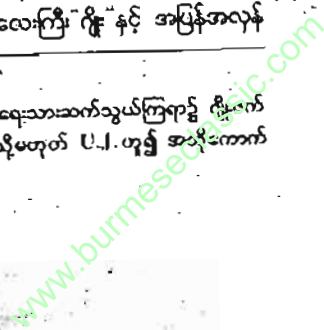
ရာ စိတ်ပျက်သည့် အမှအရာများမပြုဘဲ နောက်ထပ်အကြံတစ်ချို့ ကြံပြန်သည်။ ဂျာမန်လေယာဉ်များဖြင့် သွားရောက်ဖုံးကြံရန် မဖြစ်နိုင်ပါက ထိုနေရာ ထိုဒေသ ကွင် မှလကပင် ရှိနေကြသော ဗြိတိသျှဆန်ကျွင်းရေးသမား အာရပ်အမျိုးသား မျိုးချစ်များကိုယ်တိုင် ရစဘဲနှင့် ချာချီတို့အား လျှို့ဝှက်လုပ်ကြံရန် တာဝန်ပေး ရလျှင် ပို၍ အဆင်ပြေ လွယ်ကူမည် မဟုတ်ပါလော့။

ဟစ်တလာ၏ အထက်ပါအကြံအစည်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဂျာမန်ထောက် လှမ်းရေးဌာနမှ ထင်ရှားကျော်ကြားလှသည့် ဗိုလ်ချုပ်အားဝင်း(ယခင် ပြင်သစ် ဗိုလ်ချုပ် ဝေဝန်အား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် ကြံစည်ခဲ့သူ)က အောက်ပါအတိုင်း ပြန်လည် ထုတ်ဖော် ရေးသားခဲ့သည်။

*ကျွန်ုပ် မှတ်မိသလောက်ဆိုပါက ကာဆာဘာလန်ကာ မြို့သို့ မစွတာ ချာချီ ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီးနောက် ချာချီအား အာရပ် မျိုးချစ်များကိုယ်တိုင် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်စေရန် ကျွန်ုပ်အား ကိုလ် တဲလ်က ညွှန်ကြားပါသည်။ ယင်းညွှန်ကြားချက်မှာလည်း ခေါင်း ဆောင်ကြီး ဟစ်တလာထံမှလာသည့် ညွှန်ကြားချက် ဖြစ်ဟန်တူ ပါသည်။ ဟစ်တလာသည် ဤကိစ္စအတွက် စပိန်နှင့် မော်ရိုကို နိုင်ငံများရှိ ကျွန်ုပ်တို့၏ သူလျှို့များကို တာဝန်ပေးလိုဟန် တူပါ သည်။

ရစဘဲနှင့် ချာချီတို့သည် ကာဆာဘာလန်က အစည်းအဝေးကျင်းပနေ စဉ်အတွင်း မော်စကို** အနီးကယ်ဂျီ (ဝါ) ဦးလေးကြီး ဂျီ နှင့် အပြန်အလှန်

* အီယန်ကိုလ်စင်ရေး "ထောက်လှမ်းရေးချုပ်ချုပ်"
** ရစဘဲနှင့် ချာချီတို့သည် အချင်းချင်း စာဖြင့် ရေးသားဆက်သွယ်ကြရာ၌ ဂျီမက် တောလင်အား "အနီးကယ်ဂျီ" Uncle Joe သို့မဟုတ် U.I. ဟူ၍ အသုံးကောက် ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲလေ့ရှိကြသည်။

အဆက်အသွယ်များ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ အဆိုပါ "အန်ကယ်ဂျီ" ဆိုသူမှာ အခြား မဟုတ်။ ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင်ကြီး ဂျိုးလက်စတာလင်ပင်တည်း။

လွန်ခဲ့သောညက ကျွန်တော်တို့သည် ဘာလင်မြို့ပေါ်သို့ ရိုးရိုးဝဲတန် ချိန် ၁၄၂ တန်နှင့် မီးလောင်ဝဲ တန်ချိန် ၂၁၀ တန်တိ ကြံချခဲ့ကြပါသည်။

အထက်ပါစာပိုဒ်မှာ ကာဆာဘာလန်က အစည်းအဝေးကျင်းပနေစဉ် အတွင်း ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ် ချာချီက "အန်ကယ်ဂျီ" ထံ ၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၇ ရက်နေ့က အကြောင်းကြားလိုက်သည့် သတင်းလက်ဆောင်တစ်ပုဒ် ဖြစ်သည်။

ယင်သို့ လက်ဆောင်ပေးလိုက်သည့် သတင်းစကားနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်နေ့၌ ချာချီထံ ပြန်ကြားလိုက်သော စတာလင်၏စာ တွင် အဆိုပါ သတင်းလက်ဆောင်အတွက် ကျေးဇူးတင်ဝမ်းမြောက်ပါကြောင်း နှင့် "ဗြိတိသျှလေတပ်မတော်သည် ဘာလင်မြို့ကို ဝဲကြံတိုက်ခိုက်ရာ၌ ဆတက် ထမ်းပိုးတိုး၍ အောင်မြင်ပါစေကြောင်း ဆုမွန်ကောင်းတောင်းလိုက်ပါသည်" ဟု ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်။

ရုစဘဲ့နှင့် ချာချီတို့သည် ကာဆာဘာလန်ကမြို့မှ ပြန်လည်မထွက် ခွာကြမီ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတစ်ခုကို လုပ်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းအလုပ်မှာ အခြားမဟုတ်။ ကာဆာဘာလန်က အစည်းအဝေးမှ ၎င်းကို "ကြီးနှစ်ကြီး" သဘောတူ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည့် အချက်များကို ကျွန်ကြီးတစ်ကြီးဖြစ်သော စတာလင်ထံ တရားဝင် အကြောင်းကြားသည့်အလုပ်ပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဤနေရာတွင် ကာဆာဘာလန်က အစည်းအဝေးမှ ဆုံးဖြတ်ချက်များသည် ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင်ကြီး စတာလင်အတွက် အားရကျေနပ်လောက်စရာ ရှိမည်မဟုတ်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအချိန် ထိုအခါက စတာလင် မျှော်လင့်တောင့်တနေသော ဥရောပတိုက်တွင် ဒုတိယစစ်မုက်မှာ ဖွင့်လှစ်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ရုစဘဲ့နှင့် ချာချီတို့၏ ကာဆာဘာလန်က အစည်းအဝေး ဆုံးဖြတ်ချက်များတွင် တစ်လုံးတစ်ပါးအမျှ ပါဝင်ခြင်းမရှိသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဤအချက်ကို ကြိုတင်သိရှိထားကြသော် ရုစဘဲ့နှင့် ချာချီ

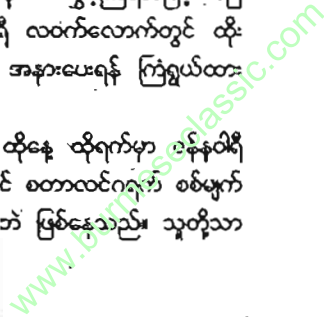
တို့သည် ကာဆာဘာလန်က ဆုံးဖြတ်ချက်များကို စတာလင်ထံ တာဝန်ဝတ္တရားအလျောက် အကြောင်းကြားရသောလည်း နှစ်ယောက်သား "လိပ်ပြာမလုပ်" ဘဲ ဖြစ်နေကြသည်။

"ကျွန်ုပ်တို့သည် များမကြာမီအတွင်း မြေထဲပင်လယ်ဒေသတွင် ကုန်းတပ်ရော ရေတပ်ပါ အလုံးအရင်းဖြင့် ဆောလျင်နိုင်သမျှ ဆောလျင်စွာ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ကြရန် သဘောတူ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြပါသည်။"

ရုစဘဲ့နှင့် ချာချီတို့၏ ကာဆာဘာလန်က ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်ပတ်သက်၍ စတာလင်ထံ ပေးစာတွင် အထက်ပါ စာပိုဒ်တစ်ပိုဒ် ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်။ ယင်းစာပိုဒ်အရ မြေထဲပင်လယ်တွင် မဟာမိတ်တပ်များက အလုံးအရင်းဖြင့် ထိုးစစ်ဆင်လာသည့်အခါ ဂျာမန်တပ်များသည် မြေထဲပင်လယ်ဒေသသို့ လိုဏ်ဆင်းလာကြပြီး မီးကုန်ယမ်းကုန် ခုခံကာကွယ်ရမည်ဖြစ်ရာ ထိုအချိန်တွင် ရှားစစ်မုက်မှာ တပ်နီတော်မှာ တစ်နည်းတစ်လမ်းအားဖြင့် သက်သာရာ ရနိုင်မည်ဟူသော သဘောပင်ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဤသို့သော တက္ကဗေဒနည်းဖြင့် ကောက်ချက်ဆွဲယူခြင်းမျိုးကို "အန်ကယ်ဂျီ" က လက်မခံနိုင်ပေ။ ကျေလည်း မကျေနပ်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ လည်း ရုစဘဲ့နှင့်ချာချီတို့ထံ ပြန်ကြားလိုက်သည့် စတာလင်၏ အကြောင်းကြားစာတွင် "၁၉၄၃ ခုနှစ်အတွင်း ဥရောပတွင် ဒုတိယစစ်မုက်မှာ ဖွင့်ခြင်းဖြင့်သာ ဂျာမန်တို့ ဗုန်းဗုန်းလဲ ကျဆုံးလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း" ထပ်မံဖော်ပြခဲ့သည်။ တစ်ဆက်တည်းတွင် ယင်းစာထဲ၌ စတာလင်က "ဆိုဗီယက်တပ်များမှာ ဆောင်းရာသီ ထိုးစစ်ကြီးကို မီးကုန်ယမ်းကုန် အစွမ်းကုန် ဆင်နွှဲခဲ့ကြရသဖြင့် ခြေကုန်လက်ပန်းကျနေပြီဖြစ်ရာ လာမည့် ဖေဖော်ဝါရီ လဝက်လောက်တွင် ထိုးစစ်ကြီးကို အပြီးသတ်ကာ ဆိုဗီယက်တပ်များကို အနားပေးရန် ကြံရွယ်ထားကြောင်း" ထုတ်ဖော်ရေးသားခဲ့သည်။

သို့သော် စတာလင်၏ စာပိုဒ်အရ ထိုနေ့ ထိုရက်မှာ ဇန်နဝါရီ ၃၀ ရက်သာလျှင် ရှိနေသေးရာ ထိုနေ့ ထိုရက်တွင် စတာလင်ဂုဏ် စစ်မုက်မှာ ဆိုဗီယက်တပ်များမှာ အနားမယူနိုင်ကြသေးဘဲ ဖြစ်နေသည်။ သူတို့သာ

လျှင် အနားမယူသည်မဟုတ် ဂျာမန်တပ်များကိုလည်း အနားမပေးဘဲ သဲသဲ မဲမဲ အသေအလဲ တိုက်နေကြချိန်ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့မှာမင် ဟစ်တလာသည် စတာလင်ဂရက် စစ်မျက်နှာရှိ ဗိုလ်ချုပ် ပေါလပ်စ်ထံမှ ကြေးနန်းတစ်စောင်ကို လက်ခံရရှိခဲ့သည်။

“နောက်ထပ် အလွန်ဆုံး ၂၄ နာရီထက်ပို၍ ခုခံနိုင်စွမ်းမရှိတော့ပါ”

များမကြာမီ စတာလင်ဂရက် စစ်မျက်နှာမှ ကျဆုံးသူများ ဒဏ်ရာ ရသူများနှင့် အပျက်အစီးများအကြားတွင် ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် အအေးဒဏ်ခံနေရသော ဗိုလ်ချုပ်ပေါလပ်စ်သည် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာထံမှ မမျှော်လင့်သော လက်ဆောင်ကို ရရှိခဲ့သည်။ ယင်းလက်ဆောင်မှာ သူ့မျှော်လင့်တောင့်တနေသည့် ဂျာမန်တပ်ကူများလည်းမဟုတ်၊ စားနပ်ရိက္ခာများနှင့် ဆေးဝါးများလည်းမဟုတ်၊ စစ်လက်နက်ပစ္စည်းများလည်းမဟုတ်၊ သူ့ရရှိခဲ့သည့် လက်ဆောင်မှာ စတာလင်ဂရက် စစ်မျက်နှာတွင် တာဝန်ယူတိုက်ခိုက်နေကြရသော ဂျာမန်စစ်အရာရှိကြီးငယ် ၁၁၇ ယောက်တို့အား ဂျာမန် စစ်ဦးစီးဌာနချုပ်မှ ရာထူးတိုးမြှင့်ပေးလိုက်သည့် အမိန့်ပြန်တစ်သော ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ရာထူး တိုးမြှင့်ပေးလိုက်သည့် စာရင်းတွင် သူ့အမည်သည် ထိပ်ဆုံးမှ ပါဝင်နေသည်ကို ပေါလပ်စ် တွေ့ရသည်။

ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာ၏ အမိန့်အရ ဗိုလ်ချုပ်ပေါလပ်စ်သည် ဖီးလ်မာရှယ်အဖြစ် ရာထူးတိုးမြှင့်ပေးခြင်းခံရသည်။ သို့သော် အဆိုပါ ရာထူးတိုးမြှင့်ပေးသည့်အချိန်နှင့် တစ်ပါတည်း ဟစ်တလာ၏ နောက်ဆက်တွဲ သတိပေးချက်လည်း ပါလာခဲ့သည်။ ယင်းသတိပေးချက်မှာ “သမိုင်းတစ်လျှောက်တွင် ဂျာမန် ဖီးလ်မာရှယ်တစ်ဦးသည် ဘယ်တုန်းကမှ လက်နက်ချ အညံ့ခံခြင်းမရှိခဲ့” ဟူသော သတိပေးချက်ပင် ဖြစ်သည်။

နောက် ၂၄ နာရီကြာသောအခါ အသစ်စက်စက်ဖြစ်သော ဖီးလ်မာရှယ်ပေါလပ်စ်သည် သူ၏စစ်သေနာပတိချုပ်ကြီးဖြစ်သော ဟစ်တလာထံ အောက်ပါအတိုင်း ကြေးနန်းတစ်စောင် ပေးပို့လိုက်သည်။

“သစ္စာတရားကို စောင့်သိရှိသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တာဝန်

ဝတ္တရားထိကြီးမားမှုကို အလေးအနက်ခံယူသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အမှတ် ၆ ဂျာမန်တပ်မတော်ကြီးသည် မိမိ၏ တပ်စခန်းကို နောက်ဆုံးတပ်သားနှင့် နောက်ဆုံး ကျည်ဆန်ကုန်သည်အထိ ခုခံတိုက်ခိုက်ပြီးခဲ့ပါပြီ”

ယင်းကြေးနန်းစာကို ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာ ဖတ်ရှုနေသည့် အချိန်မှာပင် ဖီးလ်မာရှယ်ပေါလပ်စ်နှင့်တကွ အမှတ် ၆ ဂျာမန်တပ်မတော်မှ စစ်ဦးစီးဌာနချုပ် ဟာဝန်ခံအရာရှိကြီး အားလုံးတို့သည် ၎င်းတို့ ပုန်းအောင်းနေကြသည့် မြေအောက်ပုန်းကျင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာကြသော ဆိုဗီယက် တပ်နီတော် တပ်ကြပ်တစ်ယောက်နှင့် နောက်ပါ တပ်နီတော်သားများကို သေနတ်တစ်ချက်မှ မပစ်ဖောက်လိုက်ကြဘဲ အားလုံး လက်နက်ချ အဖမ်းခံလိုက်ကြသည်။

ထိုနေ့ တိုရက်မှာ ၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၃၀ရက်နေ့ပင်ဖြစ်သည်။

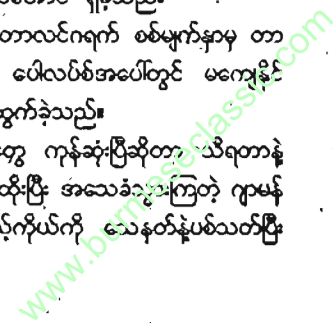
ဖေဖော်ဝါရီ
မျက်နှာများသော သူလျှို့ဝှက်စွာ

၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁ ရက်နေ့ ညဘက်တွင် ဟစ်တလာ သည် ခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် သူ၏စစ်ကောင်စီ အစည်းအဝေးကို ကျင်းပခဲ့သည်။

စတာလင်ဂရက် စစ်မျက်နှာတွင် တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသော ဂျာမန်စစ်သား များအနက် သုံးပုံနှစ်ပုံခန့်မှာ လုံးဝ သုတ်သင်ခြင်း ခံခဲ့ကြရသည်။ သို့ပါလျက် ဟစ်တလာသည် စစ်ကောင်စီ အစည်းအဝေးတွင် အဆိုပါ ကျဆုံးခဲ့သော စစ် သားများအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ တစ်စုံတစ်ရာ ထည့်သွင်းရည်ညွှန်းပြောဆို ခြင်းမပြုဘဲ ဆိုဗီယက်တို့ထံ လက်နက်ချ အညံ့ခံသွားခဲ့ကြသည့် ဂျာမန်ဗိုလ် ချုပ်ကြီးများကိုသာ ပြစ်တင်ရှုတ်ချ၍ မဆုံးနိုင်အောင် ရှိခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် ဟစ်တလာသည် စတာလင်ဂရက် စစ်မျက်နှာမှ တာ ဝန်အရှိဆုံးဖြစ်သော စစ်မြေပြင်တပ်မှူးကြီး ပေါလပ်စ်အပေါ်တွင် မကျေနပ် မချမ်းနိုင်ဖြင့် ဒေါသအမျက် ချောင်းချောင်းထွက်ခဲ့သည်။

“ဟိုတုံးက သူတို့ရဲမျှော်မှန်းချက်တွေ ကုန်ဆုံးပြီဆိုတာ သိရတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ကိုယ့်စားနှင့် ကိုယ့်ရင်ဝမှာစိုက်ထိုးပြီး အသေခံခဲ့သူကြတဲ့ ဂျာမန် စစ်သူရဲကောင်ကြီးလို ဒီလူဟာလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို သေနတ်နဲ့ပစ်သတ်ပြီး

အသေခံသွားသင့်တယ်။ အခုဆိုရင် ခင်ဗျားတို့သိကြတဲ့အတိုင်း သူ့ကို မော်စကို
ခေါ်သွားမယ်။ ဟိုရောက်ရင် သူဟာ ဘယ်စာရွက်ပေါ် ဖြစ်ဖြစ် လက်မှတ်ထိုးမယ်၊
နုထောက်မယ်။ ငြိတော့ ကြေညာချက်တွေ ထုတ်မယ်။ ဒီလိုနဲ့ သူ့ကိုယ်သူရောင်း
စားပြီး သူ့ဘဝဟာ နိဂုံးချုပ်သွားမှာပဲ။

ဟစ်တလာသည် ပြောင်းပြောင်းဖြင့် မကြာမီက ပေါလပ်စ်အား
နောက်ဆုံးချီးမြှင့်သည့်အနေဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ရာထူးမှ ဖီးလ်မာရှယ်အဆင့်သို့ သူ
ကိုယ်တိုင် ရာထူးတိုးမြှင့်ပေးခဲ့သည်ကို ရုတ်တရက် ပြန်၍ သတိရမိသည်။ ၎င်း
အချက်မှာ စတာလင်ဂရက်တွင် ဂျာမန်စစ်သား သုံးသိန်း ကျဆုံးခဲ့သည်ထက်
ပို၍ သူ့အတွက် ထိခိုက်နာကြည်းစရာ ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်ုပ်အနေနဲ့ စိတ်အထိခိုက်ဆုံးကတော့ သူ့ကို ဖီးလ်မာရှယ် ရာထူး
တိုးပေးလိုက်မိတဲ့ကိစ္စပဲ။ ကျွန်ုပ်ကတော့ နောက်ဆုံး သူ့စိတ်ကျေနပ်မှုရပြီး အား
တက်ပါစေတော့လို့ ဒီလိုလုပ်လိုက်တာပဲ။ ဒါပေမယ့် အခုလိုအဖြစ်မျိုး ရောက်
သွားတယ်ဆိုတော့ ကျွန်ုပ် တစ်ခု ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောလိုက်မယ်။ အခု ဒီ
စစ်ကြီးအတွင်းမှာ ဖီးလ်မာရှယ်ရာထူးကို တိုးပေးတာ ဒီတစ်ကြိမ် နောက်ဆုံးပဲ
ဆိုတာကို ခင်ဗျားတို့ မြဲမြဲမှတ်ထားကြပါ။

ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင် သူလျှို့များ၏ဘဝမှာ ကမ္ဘာနှင့်အဝေး
ထုတ်ဝေဖြန့်ချိနေရသော သတင်းစာကြီးတစ်စောင်မှ နိုင်ငံခြားသတင်းထောက်
များ၏ဘဝနှင့် ထူးမခြားနားပင် ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့ပေးပို့သည့် သတင်းများကို
လုံးဝ မဖတ်ဘဲ ချောင်ထိုးကာ နှစ်ပေါင်းများစွာ လျစ်လျူရှုထားခြင်းခံနေခဲ့ကြ
ရာမှ ရုတ်တရက် မမျှော်လင့်ဘဲ ထိုနေ့ရက် ထိုဒေသမှ တစ်စုံတစ်ခုသော
အခြေအနေအဖြစ်အပျက်ကြောင့် အဆိုပါ နိုင်ငံခြားသတင်းထောက်မှာ သတင်း
စာတိုက်မှ အထူးအာရုံစိုက် အရေးပေးခြင်းကို ခံရတတ်ကြသည်။

ယင်းအဖြစ်မျိုးနှင့်အလားတူပင် အီရန်နိုင်ငံတွင် ရှိနေကြသော ဂျာ
မန်သူလျှို့များမှာ ၁၉၄၃ ခုနှစ်အထိ သက်ဆိုင်ရာ ဗဟိုထောက်လှမ်းရေး ဌာန
ချုပ်၏ လျစ်လျူရှု ပစ်ပယ်ထားခြင်းကို ခံခဲ့ကြရသည်။

ဂျာမန်ဗဟိုထောက်လှမ်းရေး ဌာနချုပ်သည် အခြားအခြားသော
နိုင်ငံကြီးများမှ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့များ နည်းတူ နိုင်ငံရပ်ခြားရှိ မိမိတို့ သံ
တမန်အမှုထမ်း အရာထမ်းများထံတွင် သူလျှို့များ ထည့်သွင်းစေလွှတ်လေ့ရှိ
သည်။ ၎င်းတို့အနက် အီရန်နိုင်ငံမြောက်ပိုင်း တာဘာရစ္စမြို့ကလေးရှိ ဂျာမန်
ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၌ အတွင်းဝန်အဖြစ် အမှုထမ်းနေသော ဗိုလ်မှူးဟောလ်သပ်စ်
သည်လည်း တစ်ဦးအပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့သည်။

သို့သော် အီရန်နိုင်ငံ၏ အခြေအနေအရလည်းကောင်း၊ တာဘာရစ္စမြို့
ကလေး၏ မထင်ရှားသည့်အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂျာမန် ထောက်လှမ်း
ရေးဌာနချုပ်သည် ၎င်းတို့၏ သူလျှို့အဖွဲ့ဝင် ဗိုလ်မှူးဟောလ်သပ်စ်ကို ခပ်စော
စောပိုင်းက ဖုတ်လေသည့်ငါးစိ ဂိုသည့်ဟူ၍ပင် မထင်မှတ်ခဲ့ကြပေ။ သို့ဖြစ်
ရာ ဟောလ်သပ်စ်သည် ထိုမြို့ကလေးတွင် သူ့စည်းရုံးသိမ်းသွင်းထားသည့် နယ်
ခံ "သတင်းပေး" များနှင့် သူ့ကိုယ်သူ ပြန်၍ လိုအပ်သည့် ညွှန်ကြားချက်များ
ထုတ်ကာ ခပ်ကုပ်ကုပ် ခပ်အေးအေးပင် နေလာခဲ့သည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လသို့ ရောက်သောအခါ ဟောလ်သပ်စ်မှာ
ယခင်ကလို ခပ်အေးအေး ခပ်ကုပ်ကုပ် လုပ်နေ၍ မရတော့ပေ။ အဘယ်
ကြောင့်ဆိုသော် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ အခြေအနေ အပြောင်းအလဲများကြောင့်
အီရန်နိုင်ငံ၏ မြောက်ပိုင်းကို ဆိုဗီယက်တပ်များကလည်းကောင်း၊ တောင်ပိုင်း
ကို ဗြိတိသျှတပ်များကလည်းကောင်း ဝင်ရောက် သိမ်းပိုက်လိုက်ကြသောကြောင့်
ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် အီရန်တစ်နိုင်ငံလုံး၌ ဂျာမန်အမျိုးသားပေါင်း နှစ်
ထောင်ကျော်မျှ ရှိနေခဲ့ကြရာ ဗြိတိသျှနှင့် ဆိုဗီယက် ဗဟိုတပ်များသည်
၎င်းတို့ ဖမ်းဆီးထောက်လှမ်း ရရှိသမျှ ဂျာမန်သူလျှို့များကို ဖမ်းဆီးခဲ့ကြပြီး
မသက်သာသည့် ဂျာမန်များကိုမူ အကျယ်ချုပ်ဖြင့် ဖမ်းဆီးခြင်း၊ အီရန်နိုင်ငံတွင်း
မှ နှင်ထုတ်ခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။

ဤတွင် တာဘာရစ္စမြို့ ဂျာမန်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးမှ အတွင်းဝန် ဗိုလ်မှူး
ဟောလ်သပ်စ်တစ်ယောက်မှာလည်း အကျယ်ချုပ်ဖြင့် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

သို့သော် မူလကတည်းက ဂျာမန်တို့ကို လိုလားသည့် အီရန်အမျိုးသားများ၏ အကူအညီဖြင့် ဟောလ်သပ်စ်မှာ အကျယ်ချုပ်မှ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်လာခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၎င်း၏ဝန်းဖြစ်သူသည် ရုပ်ဖျက်ကာ ကမ်းတောင်တန်းများကို ဖြတ်ကျော်၍ တူရကီနိုင်ငံအတွင်းသို့ ထွက်ပြေးသွားသည့်အချိန်၌ ဟောလ်သပ်စ်သည် အီရန်နိုင်ငံတွင်းမှာပင် မြေအောက်သူလျှို့အဖြစ် ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။

ဟောလ်သပ်စ်သည် မြေအောက်သူလျှို့အဖြစ် ပုန်းအောင်းနေရသည့် အခိုက်မှာပင်လျှင် သူ့အလုပ်တာဝန်ကို ဆက်လက်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ အီရန်အမျိုးသား စိတ်ဆွေများ၏ အကူအညီဖြင့် သူသည် တီဟာရန်မြို့တော်၌ သူလျှို့အသစ်များကို ထပ်မံရှာဖွေ စည်းရုံးနိုင်ခဲ့သည်။

အစဉ်အလာ သမားရိုးကျ လုပ်နည်းလုပ်ဟန်များကို လုပ်ကိုင်နေကြသည့် သူလျှို့အဖွဲ့များ၏ ထုံးစံအရ အီရန်နိုင်ငံတွင်းရှိ ဂျာမန်သူလျှို့များသည် တစ်ဖွဲ့နှင့်တစ်ဖွဲ့၊ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး၊ ဆက်သွယ်ခြင်း၊ အသိပေးခြင်း မပြုလုပ်ကြဘဲ သီးခြားလွတ်လပ်စွာ ကိုယ့်တာဝန်ကိုယ် ဆောင်ရွက်ကြရသည်။ သို့သော် ၁၉၄၃ ခုနှစ်ဆောင်းဦးပေါက်ရာသီသို့ ရောက်လာသည့်အခါ အဖက်ဂျာမန်နိုင်ငံတော်ကြီး၏ ကံကြမ္မာနှင့် စစ်ကြီး၏ အဆုံးအဖြတ်အတွက် အလွန်အရေးကြီးသည့် တာဝန်များ ကျရောက်လာပြီဖြစ်ရာ အီရန်နိုင်ငံရှိ ဂျာမန်သူလျှို့များမှာ ထိုအချိန် ထိုအခါကမူ အလုပ်သဘောအရ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မရှောင်မလွဲသဘာဘဲ ဆက်သွယ်လာခဲ့ကြရသည်။

၎င်းတို့အနက် ကြီးသုံးကြီးဖြစ်သော ရစဘဲ၊ ချာအိုနှင့် စတာလင်တို့၏ အသက်ကို လျှို့ဝှက်လုပ်ကြံရန် ဟစ်တလာ၏ အကြံအစည်ကို အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့ကြသူများအနက် အရေးကြီးသော ဇာတ်ကောင်တစ်ကောင်သည် အီရန်နိုင်ငံ၏ မြို့တော်ဖြစ်သော တီဟာရန်မြို့တွင် အမှတ်မထင် ပေါ်ပေါက်

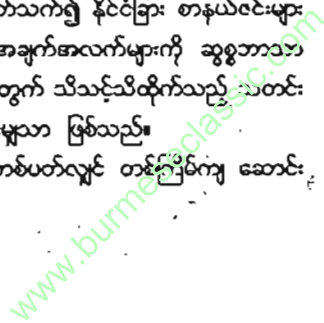
လာခဲ့သည်။

သူ၏အမည်မှာ အားနက်စ်မာဆာ ဖြစ်သည်။ အားနက်စ်မာဆာသည် မလိုအပ်သည့်နေရာမျိုး၌ အံ့ကြောင်းမဲ့ ဗိုက်ရှူးရဲလုပ်လေ့လုပ်ထ မရှိရုံမျှမက အပျော်သက်သက် စွန့်စားသည့် အလုပ်မျိုးကိုလည်း ရှောင်ရှားလေ့ရှိသူဖြစ်သည်။ သို့သော် တစ်ခါက ဗိုလ်မှူးကြီး ဟန်ဆင်ဆိုသူက ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး ဗိုလ်ချုပ်ချဲ့လင်းဘတ်ထံ ရေးသားပေးလိုသည့် အစီရင်ခံစာအရ မာဆာသည် အနည်းငယ်မျှသာ လူတစ်စုဖြင့် "အလွန်အလွန် ခက်ခဲ၍ အလွန်အလွန် ကျပ်တည်းလှသည့် အခြေအနေအောက်တွင် ပေးအပ်သော တာဝန်ကို အထိရောက်ဆုံးနှင့် အကောင်းဆုံး ထမ်းရွက်နိုင်သူ" ဖြစ်သည်။

မာဆာ၏ အရည်အချင်းကို သည့်ထက်သည် သိသာထင်ရှားအောင် ဖော်ပြရမည်ဆိုပါက မာဆာအား သူလျှို့အဖြစ် ထောက်လှမ်းရေးတာဝန်များ ပေးအပ်ခဲ့ကြသည့် အီတလီ၊ ဩစတြေးလျနှင့် ဆွစ်ဇာလန် ထောက်လှမ်းရေး ဗဟိုဌာနချုပ်များကပင်လျှင် သူ့အား လုံးဝ ယုံကြည်စိတ်ချရသူတစ်ယောက်အဖြစ် သတ်မှတ်ခြင်း မပြုကြသည့်တိုင်အောင် သူ့အစွမ်းအစနှင့် သူ့အရည်အချင်းကိုမူ လက်ဖျားခါ၍ ချီးကျူးသော ထောမန်ပျံခဲ့ကြသည်။

ရှေးဦးစွာ မာဆာဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခဲ့သော ဆွစ်ဇာလန် ထောက်လှမ်းရေး ဗဟိုဌာနချုပ်မှာ စစ်ရေး၊ နိုင်ငံရေးများနှင့် လုံးဝမပတ်သက်ဘဲ သာမန် ငြိမ်းချမ်းနေသည့် အချိန်ကာလတွင် ဖွဲ့စည်းထားသည့် ရိုးရိုးထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့အစည်း ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ထိုစဉ်က မာဆာ၏အလုပ်မှာ ထူးထူးထွေထွေ မရှိလှဘဲ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံနှင့် ပတ်သက်၍ နိုင်ငံခြား စာနယ်ဇင်းများတွင် ပုံနှိပ်ဖော်ပြသမျှ အကြောင်းအရာ အချက်အလက်များကို ဆွေ့ဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုပေးပို့ခြင်းနှင့် ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံအတွက် သိသင့်သိထိုက်သည့် သတင်းအတိုအထွားများကို ထောက်လှမ်းပေးပို့ခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်။

သို့ဖြင့် မာဆာသည် တနင်္ဂနွေတစ်ပတ်လျှင် တစ်ကြိမ်ကျ ဆောင်း

ပါးများကို ဘာသာပြန်၍လည်းကောင်း၊ သတင်းအတိုအတွဲများကို စုဆောင်း၍ လည်းကောင်း၊ ဆွစ်ဇာလန် ထောက်လှမ်းရေး ဗဟိုဌာနသို့ ပေးပို့ခဲ့ရာ ယင်းအလုပ်အတွက် အပတ်စဉ် ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံသုံး ဖရန်ငွေ ၁၂၀ ရရှိခဲ့သည်။ သို့သော် အဆိုပါ ဖရန်ငွေ ၁၂၀ မှာ မာဆာအတွက် လက်ဖက်ရည်ဖိုး သာသာယူသာရှိ၍ သူ၏ တကယ်ကုန်ကျစရိတ်မှာ ထိုထက် အဆပေါင်းများစွာ ရှိခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ကိုနိုဟာမြို့တွင် ရောက်ရှိနေကြသည့် နိုင်ငံပေါင်းချုပ် အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံအသီးသီးမှ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့များအား အမြဲမပြတ် စောင့်ကြပ်၍ ၎င်းတို့၏ လှုပ်ရှားမှုများကို တစ်ဘတ်တစ်လမ်းမှ စုံစမ်းထောက်လှမ်းရသည့် တာဝန်ရှိနေပြန်ရာ ယင်းတာဝန်အတွက် ကုန်ကျသည်စရိတ်မှာ မသေးငယ်လှပေ။

သို့သော် မာဆာသည် ငွေရေးကြေးရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ပုလင်စရာ မလိုသည့် လူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအချိန်တွင် သူသည် တရားဝင်အားဖြင့် ဆွစ်ဇာလန်ဘဏ်တိုက်တစ်ခု၏ စာရင်းကိုင်အရာရှိ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍာရေး အကြံပေးအရာရှိအဖြစ်လည်းကောင်း၊ လခကောင်းကောင်း ရနေခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သူသည် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မရဘဲ စေတနာ့ဝန်ထမ်း လုပ်ကိုင်ပေးရသည်ဆိုပြီးတော့ ဘဏ်တိုက်မှရသည့် လခဖြင့် ဝိမ်ကျကျနေနိုင်သူ ဖြစ်သည်။

မာဆာသည် ဆွစ်ဇာလန်ဘာသာအပြင် ဂျာမန်၊ ပြင်သစ်၊ အီတလီ နှင့် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားကိုလည်း ကောင်းကောင်းကြီး မှတ်နေအောင် ပြောတတ် ရေးတတ်သူဖြစ်သည်။ ထိုမှတစ်ပါး အမေရိကန် အမျိုးသမီးတစ်ယောက် နှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး နှလုံးယောက်မြို့တွင် နိုင်ငံခြားသို့ စက်ကိရိယာ အပိုပစ္စည်းများ တင်ပို့သည့် လုပ်ငန်းဖြင့် ကြီးပွားနေသော သူ၏ အစ်ကိုတော်တစ်ယောက်နှင့် ပတ်သက်၍ မာဆာသည် နိုင်ငံအသီးသီးနှင့်လည်း အဆက်အသွယ်များ ရှိနေသူဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းအချက်များကြောင့် ဆွစ်ဇာလန် စီးပွားရေး ကုမ္ပဏီကြီးများသည် မာဆာအား နိုင်ငံခြားတိုင်းတပါးသို့ ၎င်းတို့၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် မကြာခဏ စေလွှတ်လေ့ရှိခဲ့ကြသည်။ စံ၍လည်း မာဆာ

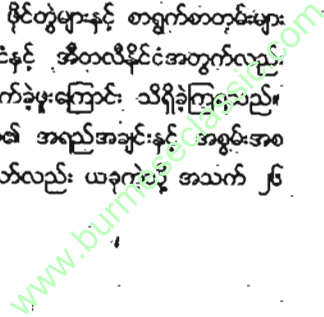
သည် ဆွစ်ဇာလန် ထောက်လှမ်းရေးဗဟိုဌာနချုပ်၏ အသုံးဝင်သော အရေးပါသော သူလျှို့ဝှက်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။

သို့သော် မာဆာသည် ဆွစ်ဇာလန်ထောက်လှမ်းရေး ဗဟိုဌာနချုပ် အတွက်သာလျှင် မဟုတ်ဘဲ တစ်ချိန်တည်းတွင် "အခြားသူများ" အတွက်လည်း "သတင်းပေး" အဖြစ် ဆောင်ရွက်နေသူဖြစ်သည်။ သူသည် ဤအကြောင်းကို လျှို့ဝှက်ပုံ၊ ကွယ်မထားဘဲ ဆွစ်ဇာလန်ထောက်လှမ်းရေး ဗဟိုဌာနချုပ်အား ရိုးသား ပွင့်လင်းစွာ အသိပေးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ဆွစ်ဇာလန် ထောက်လှမ်းရေး ဗဟိုဌာနချုပ်က ပေးအပ်သော အလုပ်တာဝန်များမှာ အေးအေးဆေးဆေးဖြင့် သက်သက်သာသာရှိလျှင် ဘာတစ်ခုမှ စိတ်ဝင်စားစရာ စိတ်လှုပ်ရှားစရာမရှိဘဲ ဖြစ်နေခဲ့ရာ သွက်သွက်လက်လက် ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ်ဖြင့် သည်းထိတ်ရင်ဖို အလုပ်မျိုးကိုမှ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်လှသော မာဆာအတွက် အားမရစရာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍လည်း သူသည် "အခြားသူများ" အတွက်ပါ ထောက်လှမ်းရေး သူလျှို့ဝှက်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အမှန်စင်စစ် ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး ဗဟိုဌာနချုပ်သည် ၁၉၃၈ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် ဩစထရီးယားနိုင်ငံကလေးအား ဂျာမန်တပ်များ ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်ခဲ့ပြီးသည့် အချိန်မှစ၍ မာဆာအား သိရှိစိတ်ဝင်စားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ဂျာမန် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များသည် ဩစထရီးယားအစိုးရ၏ လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးဌာနမှ ဖိုင်တွဲများနှင့် စာရွက်စာတမ်းများကို အသေးစိတ် စစ်ဆေးကြည့်ရှုရာမှ မာဆာ၏အမည်နှင့်တကွ သူ့အကြောင်းကို သိရှိခဲ့ရပြီး စိတ်ပါဝင်စားခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ဖိုင်တွဲများနှင့် စာရွက်စာတမ်းများအရ မာဆာသည် "အဖဆွစ်ဇာလန်" နိုင်ငံနှင့် အီတလီနိုင်ငံအတွက်လည်း ကာလအတန်ကြာမျှ သူလျှို့ဝှက်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ဖူးကြောင်း သိရှိခဲ့ကြရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဂျာမန်တို့သည် မာဆာ၏ အရည်အချင်းနှင့် အစွမ်းအစကို သဘောကျ စိတ်ဝင်စားမိကြသည့် မှန်သော်လည်း ယခုကဲ့သို့ အသက် ၂၆

နှစ်အရွယ်တွင် နိုင်ငံသုံးနိုင်ငံအတွက် သုံးနှစ်ကြာမျှ တစ်ပြိုင်နက်တည်း သူ့လျှို့
လုပ်လာခဲ့သော မာဆာသည် နယ်နယ်ရရလှ မဟုတ်သလို ပေါ့ပေါ့ဆဆ
သဘောထား၍ မရကြောင်း ရိပ်စားမိခဲ့ကြသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး ဗဟိုဌာနချုပ်မှ တာဝန်
ခံများသည် မာဆာအား တစ်နည်းနည်းဖြင့် လူချင်းတွေ့၍ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း
ဆွေးနွေးရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။

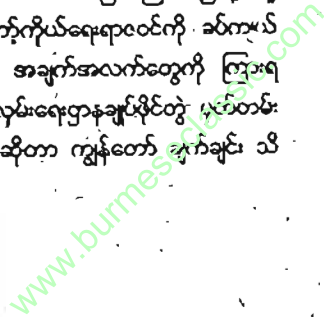
ကံအားလျော်စွာ မာဆာသည် ၁၉၃၈ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်းမှာပင်
ဆွစ်ဇာလန် လုပ်ငန်းကုမ္ပဏီတစ်ခု၏ ဝေလွှတ်ချက်အရ ဘာလင်မြို့သို့ ရောက်
ရှိလာခဲ့သည်။ သူသည် ဘာလင်တွင် သုံးရက်ကြာမျှ နေထိုင်ခဲ့စဉ်အတွင်း ပထမ
ရောက်သောနေ့မှာပင် ဆိုးဆေးဓာတ်ဆေးများ ရောင်းချသော ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှ
မန်နေဂျာလုပ်သူက အရောင်းအဝယ်ကိစ္စဖြင့် လာရောက်တွေ့ဆုံပါရန် တယ်လီ
ဖုန်းဆက်၍ အချိန်အချက်အလက်လုပ်ခဲ့သည်။

စင်စစ်အားဖြင့် ဂျာမန်တို့သည် မာဆာနှင့် လူချင်းမတွေ့ဆုံမီကပင်
ဤကိစ္စကို အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ဝေဖန်သုံးသပ်၍ အထပ်ထပ်အခါခါ လေ့လာ
စဉ်းစားခဲ့ကြပြီး ဖြစ်၏။ အထူးသဖြင့် မာဆာနှင့် ပတ်သက်၍ အရေးကြီးသော
ဖေးခွန်းနှစ်ခုကို အနီးစပ်ဆုံး အဖြေရှာရအောင် အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် ကြိုးစား
ရှာဖွေခဲ့ကြပြီးဖြစ်၏။ ပထမဖေးခွန်းမှာ ဤမျှလောက် အစွမ်းထက်၍ ခေါင်းအေး
အေးထားနိုင်သော ဤပုဂ္ဂိုလ်ကလေးသည် နိုင်ငံသုံးနိုင်ငံအတွက် သူ့လျှို့အဖြစ်
ဆောင်ရွက်နေရာမှ ပြောပလောက်အောင် အခကြေးငွေမရဘဲ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း
ဖြင့် လူလတ်တန်းစားဆန်ဆန်၊ ဝိမ်ကျကျ သုံးစွဲနေထိုင်နိုင်ပါသနည်း။ ဒုတိယ၊
အကယ်၍ မာဆာသည် မိမိတို့ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး ဗဟိုဌာနချုပ်နှင့် အဖေး
အယူတည်၍ အလုပ်လက်ခံမည်ဆိုပါက ယခင်ယခင်က နိုင်ငံသုံးနိုင်ငံအတွက်
တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင်တည်း သူ့လျှို့လုပ်၍ သူ့လူကိုယ့်ဘက်သားအဖြစ် “ခွ
တုတ်” ခဲ့သလို မိမိတို့အပေါ်တွင်လည်း ခွတုတ်မလုပ်ပါဟူ၍ မည်သူ တာဝန်
ခံပါမည်နည်း။

ဂျာမန်သူလျှို့များသည် ဤဖေးခွန်းနှစ်ခုကို အဖြေရှာရန်နိုင်ရန်အတွက်
ဆွစ်ဇာလန်တွင် မာဆာရှိနေစဉ်အတွင်း သူ့အသွားအလာ အဝင်အထွက်ကို
အဘက်ဘက်မှ စောင့်ကြပ်အကဲခတ်ရှာဖွေခဲ့ကြ၏။ သို့သော် တစ်စုံတစ်ရာ မည်
မည်ရရ အဖြေရှာမရဘဲဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ အထူးသဖြင့် သူ့လျှို့အဖွဲ့ဝင် လူသစ်များ
နှင့် ပတ်သက်၍ ချဉ်းကပ်စည်းရုံးရာတွင် အခြေခံလက်စွဲကျမ်းအရ ရှုထောင့်
အမျိုးမျိုးမှ လေ့လာသုံးသပ်ကြည့်ခဲ့ကြသည်။ ဒီလူဟာ ငွေမက်တဲ့လူလား၊ စွန့်
စားရတဲ့အလုပ်မျိုးကို ဝါသနာပါတဲ့လူလား၊ တစ်ဖက်သတ် တစ်ယူသန်ဝါဒသမား
လား၊ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအရ နာကြည်းစရာ၊ မုန်းတီးစရာ ကျောင်း၊
တော်ကရန်စတွေ ရှိနေတဲ့လူလား၊ ရာဂစိတ် လွန်ကဲပြီး စိတ်ဖောက်ပြန်နေတဲ့
လူမျိုးလား၊ နောက်ကွယ်က ငြိမ်းခြောက်လို ကြောက်ကြောက်လန့်လန့် ခိုင်း
သမျှ လုပ်နေရတဲ့လူလား၊ မာဆာ ဘယ်လိုလူစားမျိုးလဲ” ဆိုသည်ကို ရေရေ
ရာရာ အဖြေရှာမရဘဲ ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။

သည်လိုနှင့် နောက်ဆုံး၌ ဘာလင်မြို့တွင် ဓာတ်ဆေးဆိုးဆေး အရောင်း
ဌာနတစ်ခု၌ “မန်နေဂျာ”အဖြစ် အလုပ်လုပ်နေသော ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး
ဗဟိုဌာနချုပ်မှ ဗိုလ်ကြီးမာတင်မွန်ကဲသည် သက်ဆိုင်ရာမှ ထူးခြားဆန်းကြယ်
လှသည့် ညွှန်ကြားချက်အရ ဆွစ်ဇာလန်သား မာဆာအား ခေါ်ယူတွေ့ဆုံ၍ “ဒု
တိုက်” ဆွေးနွေးခဲ့ရသည်။

“မန်နေဂျာရုံးခန်းထဲကို ကျွန်တော် ဝင်သွားသွားချင်း ကျွန်တော့်ကို
ခေါ်တာဟာ ဓာတ်ဆေးဆိုးဆေး အရောင်းအဝယ်ကိစ္စအတွက် မဟုတ်ဘူးဆို
တာ ချက်ချင်း ရိပ်မိလိုက်ပါတယ်။ မန်နေဂျာမွန်ကဲက ကျွန်တော့်ကို ကုလား
ထိုင်တစ်လုံးမှာ အထိုင်ခိုင်းပါတယ်။ အဲဒီနောက် ဘာမပြော ညာမပြောနဲ့ သူ
စားပွဲပေါ်က စာရွက်တွေကို လှန်ပြီး ကျွန်တော့်ကိုယ်ရေးရာဝင်ကို ခပ်ကယ်
ကယ် ပတ်ပြတော့တာပဲ။ သူ ပတ်ပြနေတဲ့ အချက်အလက်တွေကို ကြားရ
တာနဲ့ပဲ ဒါတွေဟာ ဩစထရီးယား ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်ခိုင်တွဲ မှတ်တမ်း
တွေထဲကရတဲ့ ကျွန်တော့် ကိုယ်ရေးရာဝင်ပဲဆိုတာ ကျွန်တော် ချက်ချင်း သိ

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

လိုက်ပါတယ်။ သူဟာ ဩစထရီးယား ထောက်လှမ်းရေး ဌာနချုပ်အတွက် ကျွန်တော် ဘာတွေလုပ်ပေးခဲ့တယ်ဆိုတာ အကုန်လုံးသိနေပုံရပါတယ်။ ပြီးတော့ အီတလီနဲ့ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံတွေအတွက် ကျွန်တော်ဟာ သူ့လျှို့အဖြစ်နဲ့ ဘာတွေ ဆောင်ရွက်ခဲ့တယ်ဆိုတာလည်း အတော်အတန် သိထားတဲ့လက္ခဏာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒါတွေဟာ ကျွန်တော့်အတွက် စိုးရိမ်စရာ မရှိပါဘူး။ ကျွန်တော့် အနေနဲ့ကတော့ သူဟာ ကျွန်တော့်ကို ဂျာမန်တွေအတွက် သူ့လျှို့လုပ်ပေးဖို့ ဘယ်လို စကားစ၊မလဲဆိုတာ စောင့်နားထောင်နေမိတာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ထင်သလို မဟုတ်ဘဲ သူက ကျွန်တော့်ကို ဘာအကြံဉာဏ်များ ပေးစရာ ရှိသလဲလို့ မြန်းခနဲ ကောက်မေးလိုက်တဲ့အတွက် ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ခံ့ဩသွားမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က ဘယ်သူ့ကို အကြံဉာဏ်ပေးရမှာလဲ။ ခင်ဗျားတို့ စာတ်ဆေးဆိုးကုမ္ပဏီကို ပေးရမှာလား။ လို့ ပြန်မေးလိုက်မိပါတယ်။

ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်မှ ဗိုလ်ကြီးမာတင်မွန်ကနဲ့ မည်သူ့မည်ပုံ စတင်တွေ့ဆုံပုံကို နောင်သောအခါ၌ မာဆာက အထက်ပါအတိုင်း ပြန်လည်ဖောက်သည်ချခဲ့သည်။

မွန်ကသည် မာဆာ၏ ပြန်လှန်ပေးခွန်းကို ကြားလိုက်ရပြီးနောက် သူ့ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပာယ်ကို အကျယ်တဝင့် ရှင်းပြသည်။ သူ့လျှို့လုပ်ငန်းကို အဖျက်တမ်းသဘောမျိုးဖြင့် ချောက်တီးချောက်ချက် လုပ်ကိုင်နေသည့် နိုင်ငံငယ်ကလေးနှင့် အဖက်ဖက်က လိုလေဆေးမရှိအောင် ကုံလုံပြည့်စုံနေသည့် နိုင်ငံကြီးများမှ သူ့လျှို့လုပ်ငန်းများ၏ မတူခြားနား ကွဲပြားပုံများကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် ငိုကာချဲ့ပြသည်။ ထို့နောက် ထုံးစံအတိုင်း ဂျာမန်နိုင်ငံတော်ကြီး၏ အနာဂတ်လူ့ဘောင်သစ်အတွက် ရည်ညွှန်းသော ကြွေးကြော်သံများနှင့် ဆောင်ပုဒ်များကို အာရုံဆောင်ပြသည်။ ဆွစ်ဇာလန်နှင့် ဂျာမန်နိုင်ငံ အပြန်အလှန် ညီရင်းအစ်ကိုတမျှ ချစ်ကြည်သွေးစည်းရေးများကို အာပေါင်အာရင်းသန်သန် ဌာနကရိုဏ်းကျကျ အလွတ်ရွတ်ပြသည်။

ထိုနေ့က မွန်ကနဲ့ မာဆာတို့၏ ဇူတိုက်ဆွေးနွေးပွဲမှာ လေးနာရီ

ဟစ်တလာ၏ အကြံ

နီးပါးမျှ ကြာခဲ့သည်။ သို့သော် တစ်စုံတစ်ရာ အလုပ်မဖြစ်ဘဲရှိခဲ့သည်။

နောက်နှစ်ရက်အတွင်း မာဆာသည် "မန်နေဂျာ" မွန်က၏ ရုံးခန်းသို့ သုံးကြိမ်သုံးခါတိတိ ထပ်မံရောက်ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးအကြိမ်တွင်မူ သူ့လျှို့လုပ်ငန်းများ၏ ထုံးစံအတိုင်း အပေးအယူ တည့်သွားခဲ့ကြသည်။

မာဆာသည် ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနအတွက် သူ့လျှို့အဖြစ် အမှုတော်ထမ်းရွက်ရန် လက်ခံခဲ့ရုံမျှမက သူ၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနှင့် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စမှန်သမျှကိုပါ ဤသူ့လျှို့လုပ်ငန်း၏ လက်အောက်ခံအဖြစ် ထားရှိလုပ်ကိုင်ရန် သဘောတူခဲ့သည်။ ယင်းသို့ လုပ်ကိုင်ရသည်အတွက် တစ်စုံတစ်ရာ ငွေရေးကြေးရေး ထိခိုက်နှစ်နားမှုရှိခဲ့ပါက ထိခိုက်နှစ်နားသမျှကို ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ချုပ်က စိုက်ထုတ်ပေးမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ဇိမ်ကျကျဖြင့် နေတတ်ထိုင်တတ်လေ့ရှိသော မာဆာ၏ နေထိုင်မှုစရိတ်အတွက် ဂျာမန်တို့က ကုန်ကျခံရမည်ဖြစ်သည်။ အပြန်အလှန်အားဖြင့် မာဆာသည် ဂျာမန်တို့က စေလွှတ်သည့်နေရာသို့ မည်သည့်နေရာမဆို မည်သည့်အချိန်မဆို သွားရမည်ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ သွားလာသည်အတွက် အထွေထွေကုန်ကျစရိတ်မှန်သမျှကို ဂျာမန်တို့က ကျခံမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် တစ်စုံတစ်ခုသော လုပ်ငန်းတာဝန်အတွက် ဆုငွေအဖြစ် ထုတ်ပေးခြင်းကို အလိုမရှိဟု မာဆာက ဆိုသည်။

နောက်ဆုံး၌ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်နှင့် မာဆာတို့ အပြင်းအထန် အကြောက်အကန် ငြင်းခုံဆွေးနွေးကြပြီးနောက် မာဆာ၏ အလိုဆန္ဒအတိုင်း ဂျာမန်သူလျှို့အဖြစ် လုပ်ကိုင်နေခြင်းကို မည်သူတစ်ယောက်မျှ အသိမပေးဘဲ လုံးဝလျှို့ခွက်ထားရန် ဂျာမန်တို့က လိုက်လျောသဘောတူခဲ့သည်။

ဂျာမန်တို့အပေါ် သစ္စာဖောက်မဖောက်ဟူသော ပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍မူ မာဆာက သစ္စာမဖောက်ပါဟူ၍ နှုတ်အားဖြင့်သာ ကတိပေးနိုင်သည်။

"ခင်ဗျားသတိပြုဖို့က ဒီတစ်ခါ ခင်ဗျားဆက်သွယ်နေရတာဟာ ဩစထရီးယားနဲ့လည်း မဟုတ်ဘူး။ ဆွစ်ဇာလန်နဲ့လည်း မဟုတ်ဘူးဆိုတာပဲ။ ကျုပ်ဟာ ခင်ဗျားအကြောင်းနဲ့ပတ်သက်လို့ ပထမမပြီးတွေ့တုန်းကထက် အခု ဘာ

မှ ထူးထူးခြားခြားပိုကစ ၁၄၅ ပြီး မသိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်အနေ
တစ်ခုတော့ သေချာပေါက်ပြောနိုင်တာရှိတယ်။ အဲဒါက ဘာလဲဆိုတော့ ခင်ဗျား
ဟာ ရူးနေတဲ့လူတစ်ယောက် ယဟုတ်ဘူးဆိုတာပဲ။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားဟာ
ကျွန်တို့ကို သစ္စာဖောက်ပြီး လူ့ပြည်မှာ အသက်ရှင်နေနိုင်သေးတယ်လို့ ယူဆ
ရင်တော့ ခင်ဗျား ရူးနေပြီလို့ပဲ မှတ်ရလိမ့်မယ်”

နောက်ဆုံးတွင် ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး ဝိုင်းကြီးမွန်ကဲက အထက်
ပါအတိုင်း တိုတိုတုတ်တုတ်ဖြင့် နိဂုံးချုပ်စကားကို ပြတ်ပြတ်သားသားကြီး
ပြောခဲ့သည်။ ဒါကို မာဆာကလည်း လေးလေးနက်နက် သဘောကပေါက်
ကြောင်းဖြင့် ခေါင်းညိတ်ခဲ့သည်။

မာဆာသည် ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်နှင့် အပေးအယူတည့်
ပြီးနောက် ရှေးဦးစွာ ဟန်ဂေရီနိုင်ငံ ဘူဒါပတ်စ်မြို့တော်တွင် တစ်နှစ်ကြာမျှ
အမှုထမ်းခဲ့ရသည်။

အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်သိရသလောက်ဆိုရင် ဂျာမန်တွေဟာ ဟန်
ဂေရီမှာ ကျွန်တော့်နောက်ကို နောက်ယောင်ခံဖို့ အနည်းဆုံး သူ့လျှို့ဝှက်ယောက်
လောက် တာဝန်ပေးထားခဲ့တာပဲ။ နောက်ပြီးတော့ ဒီတုန်းက ကျွန်တော့်ကို
ပေးတဲ့ အလုပ်တာဝန်တွေကလည်း များသောအားဖြင့် ကျွန်တော်ကို သွေးတိုး
စမ်းတဲ့ အလုပ်မျိုးတွေချည်းပဲဆိုတာ ကျွန်တော်သိပါတယ်။ အဲဒီမှာ ကျွန်တော်
တစ်နှစ်တိတိ အမှုထမ်းခဲ့တဲ့အတောအတွင်း လစဉ်လတိုင်းလိုလို အင်မတန်
ထူးဆန်းတဲ့ ရန်သူ၊ သူ့လျှို့ဝှက် တစ်ယောက်ကြီးတစ်ယောက် တွေ့ရပြီး ဂျာ
မန်တွေကို သစ္စာဖောက်ဖို့ ကျွန်ကို သွေးဆောင်ကြတာ ခဏခဏပဲ”

ဂျာမန်တို့က သူ့အား ဟန်ဂေရီတွင် မည်သို့မည်ပုံ မှတ်ကျောက်တင်
ခဲ့သည်များကို မာဆာက အထက်ပါအတိုင်း ပြန်လည်ဖောက်သည်ချခဲ့သည်။

ဟန်ဂေရီတွင် တစ်နှစ်တိတိ ယင်းသို့ စမ်းသပ်စစ်ဆေးခြင်းခံရပြီး
နောက် မာဆာသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ သုံးလကြာမျှ
တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသည်။ သူ ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသော တာဝန်များမှာ အတော်

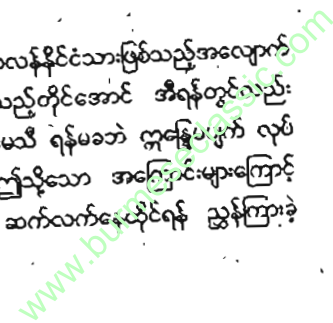
အတန် အရေးကြီးသည်နှင့်အမျှ ထိရောက်အောင်မြင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်
သည်။

ထို့နောက် မာဆာသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ ဆွစ်ဇာလန်
နိုင်ငံသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ များမကြာမီ သူသည် သူ၏ကြီးပမ်းမှု
ကြောင့် အမေရိကန်နှင့် ဥရောပတိုက်မှ လုပ်ငန်းကုမ္ပဏီကြီးများ၏ အရှေ့
အလယ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် အလုပ်ရရှိလာသည်။ သို့နှင့်ပင် မာ
ဆာသည် ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်ကုန်လောက်တွင် အီရန်နိုင်ငံ တီဟာရန်မြို့တော်သို့
အထက်ပါအရင်းရှင် ကုမ္ပဏီကြီးများ၏ ကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီးအဖြစ် ခန့်
ညားထည့်ဝါသည် အကာအကွယ်ဖြင့် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင် ဆိုဗီယက်နှင့် ဗြိတိသျှတပ်များက
အီရန်နိုင်ငံအား ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြပြီး ဂျာမန်များကို နှင်ထုတ်ကြသည့်
အခါ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်သည် မာဆာအား တီဟာရန်တွင် ဆက်
လက်နေထိုင်ရန် ညွှန်ကြားခဲ့သည်။ တီဟာရန်တွင် မာဆာတစ်ယောက် ဆက်
လက်နေထိုင်ရန် လုံလောက်သော အကြောင်းအချက်များရှိသည်ဟု ဂျာမန်တို့
က သတ်မှတ်ယူဆခဲ့ကြသည်။

မာဆာသည် အထက်တစ်နေရာတွင် ဖော်ပြပါရှိသည့် အီရန်မြောက်
ပိုင်း တာဘရုစ္စမြို့ရှိ ဂျာမန်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးမှ အတွင်းဝန် ဝိုလ်မူးဟောလ်
သစ်ကဲ့သို့ ပေါ့ပေါ့ဆဆနေခဲ့သူမဟုတ်ဘဲ ခပ်စောစောပိုင်းကပင် သူ့လျှို့ဝှက်
ကလေးများမှတစ်ဆင့် ရရှိခဲ့သည့် အရေးကြီးသော အသုံးဝင်သော သတင်းများ
ကို ဌာနချုပ်သို့ ပုံမှန်ပေးပို့နိုင်ခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် မာဆာသည် ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံသားဖြစ်သည့်အလျောက်
မဟာမိတ်တပ်များ ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်ပြီးသည့်တိုင်အောင် အီရန်တွင်လည်း
ကောင်း တီဟာရန်တွင်လည်းကောင်း ဘေးမသိ ရန်မခတ် ဣန္ဒြေပျံ့နှံ့ လုပ်
စရာရှိသည်များကို ဆက်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ဤသို့သော အကြောင်းများကြောင့်
ဂျာမန်တို့က မာဆာအား တီဟာရန်တွင် ဆက်လက်နေထိုင်ရန် ညွှန်ကြားခဲ့

ကြံခြင်းဖြစ်သည်။

သို့နှင့် မာဆာကို အားလုံးကပင် သဘောကျ ကျေနပ်လျက်ရှိကြသည်။ သူ့အလုပ်ရှင်ဖြစ်သော ဥရောပတိုက်မှ ကုမ္ပဏီကြီးများကလည်း ကျေနပ်ကြသည်။ ဂျပန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်ကလည်း ကျေနပ်ကြသည်။ အီရန်အာဏာပိုင်များကလည်း ကျေနပ်ကြသည်။ မကျေနပ်သူမှာ မာဆာပင်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်ကိုယ်ကို မကျေနပ် ဖြစ်ရပါသနည်း။

“အဲဒီအချိန်ကဆိုရင် ကျွန်တော်ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ငါတော့ စစ်ကြီးပြီးတဲ့အထိ တီဟာရန်မှာ ခေါင်းချရတော့မှာပဲ” လို့ ထင်မိတယ်။ တီဟာရန်မှာ ဘာမှဖြစ်ဘဲနေနေ၊ ဒါမှမဟုတ် ဘယ်လိုအရေးအခင်းမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် ကမ္ဘာကြီးရဲ့ ကံကြမ္မာကို ဒီလိုနေရာမျိုးကတော့ အဆုံးအဖြတ်ပေးလိမ့်မယ်လို့ မထင်မိခဲ့ဘူး။”

မာဆာ၏ စိတ်ထဲတွင် ထိုစဉ်က ထိုသို့ပင် ထင်ခဲ့သည်။

သို့သော် ယနေ့ ယခုဆိုလျှင် ယင်းထင်မြင်ချက် မှန်သည်၊ မှားသည်ကို သူ့စိတ်ထဲတွင် ဝေခွဲမရအောင် ဖြစ်မိသည်။

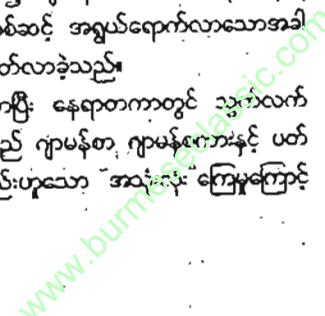
မတ်

ဂျပန်သူလျှိုနှင့် ပိုလန်မလေး

ဆိုဗီယက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်သူ နိုကိုလိုင်းကုနေက ကော့သည် သူ့ကိုယ်သူ မည်သို့မည်ပုံ ဂျပန်တပ်မတော်မှ အရာရှိတစ်ယောက် ဖြစ်လာသည်ကို စဉ်းစားမရအောင် ရှိနေမိသည်။

သူ၏ မွေးရာဇာတိမှာ ဆိုဗီယက်ယူနီယံအတွင်းရှိ ယူရယ်တောင်တန်းပေါ်မှ မထင်ရှားသည့် မြို့ကလေးတစ်မြို့ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုမြို့တွင် ဆိုဗီယက်နွယ်ဘွား ဂျပန်များသာ နေထိုင်ကြသည့် ဂျပန်ရပ်ကွက်ကလေးတစ်ခု ရှိရာ နိုကိုလိုင်းမှာ အဆိုပါ ဂျပန်ရပ်ကွက်ကလေးတွင် မွေးဖွားခဲ့သဖြင့် ငယ်စဉ်တောင်ကျွေး ကလေးဘဝကပင် စတင်၍ ဂျပန်ဘာသာစကားကို ရေရေလည်လည် ပြောတတ်လာခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် အရွယ်ရောက်လာသောအခါ ဂျပန်စာကို ကောင်းစွာရေးတတ် ဖတ်တတ်လာခဲ့သည်။

နောက်ဆုံး၌ လူလားပြောက်လာပြီး နေရာတကာတွင် သွားလာက်ချက်ချာ၍ အကင်းပိုးလှသော နိုကိုလိုင်းသည် ဂျပန်စာ၊ ဂျပန်ကော့နှင့် ပတ်သက်လာလျှင် အရေး၊ အဖတ်၊ အပြောတည်းဟူသော အသုံးလုံး ကြော့ကြော့

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

ဆိုဗီယက်ထောက်လှမ်းရေးဌာန၏ မျက်စိကျခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။ သို့နှင့်ပင် ထင်ပေါ်လျှင် စင်တော်ကောက်တတ်သည့် ဆိုဗီယက်ထောက်လှမ်းရေးဌာန၏ အစီအစဉ်အရ နီကိုလိုင်သည် လီနင်ဂရက်မြို့ရှိ လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေး အတတ်သင်ကျောင်းတွင် သူ့လျှို့ဝှက်အုပ်သော အတတ်ပညာများကို ကကြီး မှ အအထိ တက်ရောက်သင်ကြားခဲ့သည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် အဘယ်နည်း ဘယ်ပုံဖြင့် ဘယ်လိုတာဝန်မျိုး ထမ်းရွက်ရမည်ကို အတိအကျ မသိရသေး သော်လည်း နီကိုလိုင်သည် ထိုစဉ်ကတည်းကပင် ဂျာမနီနိုင်ငံနှင့် ပတ်သက်၍ အသေးစိတ် လေ့လာဆည်းပူးခဲ့ရသည်။ အထူးသဖြင့် ဂျာမနီနိုင်ငံတော်ကြီး၏ နောက်ခံသမိုင်းဖြစ်စဉ်များကို နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးနှင့်တကွ ပထဝီ မြေအနေအထားနှင့် ယဉ်ကျေးမှုလေ့ထုံးစံများပါမကျန် သင်အကြီးတော်၍ ဖတ် ရှုမှတ်သားခဲ့ရသည်။

မူလအစီအစဉ်အရဆိုပါက နီကိုလိုင်သည် လီနင်ဂရက် လျှို့ဝှက် ထောက်လှမ်းရေး အတတ်သင်ကျောင်းမှ အောင်မြင်ပြီးလျှင် ဂျာမနီသို့ သူ့လျှို့ ဖြစ်သွားရောက်ရမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် မပျော်လင့်ဘဲ ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ကြီး ဖြစ်ပွားလာခဲ့၍ ဂျာမနီတပ်များ၏ လျှပ်တစ်ပြက်စစ်ဆင်ရေးများကြောင့် ဆိုဗီယက်ထောက်လှမ်းရေးဌာန၏ အစီအစဉ်များမှာ ကမောက်ကမ ဖြစ်သွား ခဲ့ရသည်။ နောက်ဆုံး၌ ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် ဂျာမနီတပ်များသည် အလုံး အရင်းဖြင့် ဆိုဗီယက်ယူနီယံအား အလစ်ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်ခဲ့ရာ မှ လီနင်ဂရက် လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးအတတ်သင်ကျောင်းမှ အောင်မြင် လာခဲ့သော သူ့လျှို့ပေါက်စ နီကိုလိုင်သည် သူ့ကိုယ်သူ ဂျာမနီတို့လက်အောက် ကျရောက်နေသည့် ယူကရိန်းပြည်နယ်၏ ပြောက်ကျားတပ်စခန်းတစ်ခုသို့ ရောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

အဆိုပါ ယူကရိန်းပြည်နယ် ပြောက်ကျားစခန်း၏ တာဝန်ခံတပ်မှူး ဒီမစ်ထရီသည် မိမိတို့စခန်းသို့ ရောက်ရှိနေသော နီကိုလိုင်၏ နောက်ကြောင်း ကိုယ်ရေးရာဇဝင်ကို လေ့လာကြည့်ရာမှ နီကိုလိုင်သည် ဂျာမန်ဘာသာစကား ကို တကယ်ဂျာမန်များထက်ပင် ပို၍ ပြောတတ်၊ ရေးတတ်၊ ဖတ်တတ်သည်

ပြင် ဂျာမနီအကြောင်းနှင့် ဂျာမန်လူမျိုးအကြောင်းကို အဖေချေးခါးမကျန် အပ် ကျသည်ကအစ သိရှိနားလည်ထားသည့် ဂျာမန်စပယ်ရှယ်လစ် တစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း သိခဲ့ရသည်။

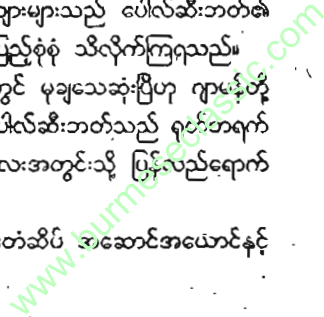
သို့ဖြစ်ရာ ပြောက်ကျားတပ်မှူး ဒီမစ်ထရီသည် ယူကရိန်းပြည်နယ် တွင် ဆိုဗီယက်ထောက်လှမ်းရေးတာဝန်ခံအဖြစ် ဆောင်ရွက်နေသော အလ က္ကဝင်ဒါးလူကင်နှင့် တိုင်ပင်၍ ဂျာမန်စကားကို ဂျာမန်လိုပင် ပြောနိုင်သည့် နီကိုလိုင်အား ဂျာမန်တို့သိမ်းပိုက်ထားသည့် ရိုဗနိုမြို့တွင်းသို့ အစမ်းသဘောဖြင့် စေလွှတ်ကြည့်ခဲ့ကြသည်။ နီကိုလိုင်သည် ပထမတွင် ရိုးရိုးအရပ်ဝတ်အရပ်စား များဖြင့် ရိုဗနိုမြို့တွင်းသို့ တစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ် ဝင်ရောက်အကဲခတ်ခဲ့ပြီးနောက် ဂျာမန်တပ်များ လုံးဝမရိပ်မိကြောင်း သိရသည်နှင့် နောက်ပိုင်းတွင် ဂျာမန်စစ် သားယူနီဖောင်းများ ဝတ်ဆင်ကာ မြို့တွင်းသို့ မကြာခဏ ဝင်ရောက်စုံစမ်း ထောက်လှမ်းသည်အထိ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးတွင်မူ နီကိုလိုင်သည် ဆိုဗီယက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင် သူ့လျှို့အဖြစ်မှ ဂျာမန်တပ်မှူးကလေး လက်ဖတင်နှင့်ပေါလ်ဆီးဘတ်ဟူသော အမည်ဖြင့် တဖြစ်လဲကာ ဘဝပြောင်းသွားခဲ့သည်။

ဖြစ်ပုံမှာ တစ်နေ့တွင် ယူကရိန်းပြောက်ကျားများနှင့် ဂျာမန်တပ် စိတ်တစ်စိတ်တို့ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားရာမှ ဂျာမန်တပ်မှ လက်ဖတင်နှင့်ပေါလ်ဆီး ဘတ်မှာ ဒဏ်ရာဖြင့် ပြောက်ကျားတို့၏ ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ပေါလ်ဆီးဘတ် သည် ပြောက်ကျားစခန်းသို့ရောက်လာပြီး မကြာမီ သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ သို့သော် သူ မသေမီ သူ၏ အစစ်ချက်အရ ပြောက်ကျားများသည် ပေါလ်ဆီးဘတ်၏ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်ကို အတော်လေး ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သိလိုက်ကြရသည်။

များမကြာမီ ပြောက်ကျားများလက်တွင် မုချသေဆုံးပြီဟု ဂျာမန်တို့ က ယူဆသတ်မှတ်ထားသော လက်ဖတင်နှင့်ပေါလ်ဆီးဘတ်သည် ရုတ်တရက် မပျော်လင့်ဘဲ ဂျာမန်တပ်များရှိရာ ရိုဗနိုမြို့ကလေးအတွင်းသို့ ပြန်လည်ရောက် ရှိလာခဲ့သည်။

ဂျာမန်ယူနီဖောင်းအပြည့်အစုံ ရာထူးတံဆိပ် အဆောင်အယောင်နှင့်

စာရွက်စာတမ်း အပြည့်အစုံဖြင့် ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသော ပေါလ်ဆီးဘတ်သည် ပြောက်ကျားများလက်တွင်းမှ မည်သို့မည်ပုံ လွတ်မြောက်လာခဲ့သည်ကို သက်ဆိုင်ရာ ဂျာမန်တပ်မှူးကြီးနှင့်တကွ ဂျာမန်စစ်သားများကို စိတ်ပါဝင်စားဖွယ်ရာ ပြောပြခဲ့သည်။ သို့သော် သူတို့ရှေ့မှောက်တွင် ယခုကဲ့သို့ သေကံမရောက် သက်မပျောက်ဘဲ ပြောက်ကျားများလက်မှ လွတ်မြောက်လာခဲ့ပုံများကို ဂျာမန်လို ဝီပီသသကြီး ဇာတ်ကြောင်းပြန်၍ နတ်သံနောနေသည့် သေရွာပြန် လက်ဖတင်နှင့်ပေါလ်ဆီးဘတ်သည် တကယ့် ပေါလ်ဆီးဘတ်အစစ်မဟုတ်ဘဲ ဆိုဗီယက် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့မှ သူ့လျှို့ဝှက်လိုင်ဖြစ်ကြောင်းကိုကား ဂျာမန်တပ်မတော်မှ အရာရှိအကြပ်တပ်သားများ လုံးဝ မသိရှိကြပါဘဲကား။

စင်စစ် နီကိုလိုင်အား ဆိုဗီယက်သူလျှို့ဝှက် ဂျာမန်တို့ လုံးဝမခိုင်ပီသည့်မှာလည်း တကယ့်တကယ်အားဖြင့် အံ့ဩစရာမဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဂျာမန်တပ်မတော်မှ လက်ဖတင်နှင့်ပေါလ်ဆီးဘတ်အဖြစ် သတ္တန်လုပ်နေသည့် နီကိုလိုင်မှာ သရုပ်ဆောင်ကောင်းလှသူဖြစ်သည်။ သူသည် ပေါလ်ဆီးဘတ်၏ အသံနှင့် အမူအရာသာမက လေယူလေသိမ်း မှင်မောင်းမှအစ ခြေဟန်လက်ဟန်ပါ တစ်ထေရာတည်းတူအောင် ပြုမှုပြောဆို သွားလာလှုပ်ရှားတတ်သူဖြစ်သည်။ ပေါလ်ဆီးဘတ်၏ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်နှင့် ပတ်သက်၍ လည်း ဘယ်ဘက်ကစမ်းစမ်း ဘာကိုပဲမေးမေး မေးသမျှကို ဒက်ထီမှန်အောင် ကွက်တီမြေနိုင်သူဖြစ်သည်။ ယုတ်စွာအဆုံး နီကိုလိုင်သည် ပေါလ်ဆီးဘတ်၏ မွေးရာဇာတိဖြစ်သော ကိုနစ်စဘတ်အမည်ရှိ ဂျာမန်မြို့ကလေးအကြောင်းကို သူ၏ တကယ့်ဇာတိမြို့ထက်ပင် ပို၍ အသေးစိတ် သိထားသူဖြစ်သည်။

ပေါလ်ဆီးဘတ်အကြောင်းကို ဤမျှလောက် နောကျောနေအောင် သိထားသော နီကိုလိုင်သည် သွားလေသူ ပေါလ်ဆီးဘတ်အတိုင်း အရက်ကောင်းကောင်းသောက်၍ ဖဲကစားကာ ငွေရေးကြေးရေးတွင် ရက်ရောစွာ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲလိုက်သောအခါ ဂျာမန်စစ်သားများနှင့် စစ်ဗိုလ်များအတွင်း အပေါင်းအသင်းပေါ်၍ လှူချစ်လှူခင်များခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် နီကိုလိုင်သည် တောတွင်းတစ်နေရာရှိ သူ့ရဲဘော်ပြောက်

ကျားများထံ အလွန်အဖိုးတန်၍ အရေးပါ အရာရောက်သော သတင်းများကို မကြာခဏ ပေးပို့နိုင်ခဲ့သည်။

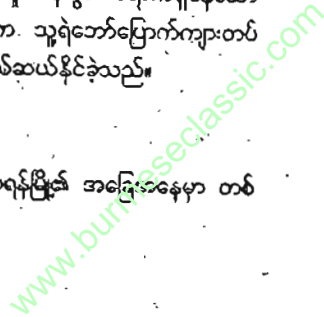
၁၉၃၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၆ရက်နေ့ညတွင် မာလင်ကီအမည်ရှိ ဆယ်တစ်နှစ်အရွယ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် ရိုဗနိုမြို့ကလေးနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ပြောက်ကျားများ၏ တောတွင်းဌာနချုပ်စခန်းသို့ ကင်းစောင့်ပြောက်ကျားရဲဘော်များ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ခါတိုင်းကဲ့သို့ စာတစ်စောင်နှင့်အတူ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

သို့သော် ယခုတစ်ကြိမ် ဤမိန်းကလေးနှင့် အတူပါလာသောစာမှာ ခါတိုင်းပါနေကျစာများထက် ပို၍ အရေးကြီးနေပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရိုဗနိုမြို့ရှိ ဂျာမန်လက်ဖတင်နှင့်ပေါလ်ဆီးဘတ်အဖြစ် ရုပ်ဖျက်ထားသော ဆိုဗီယက်သူလျှို့ နီကိုလိုင်ထံမှ ပြောက်ကျားတပ်မှူး လှူကပ်ထံသို့ ဤဆက်သားမိန်းကလေးဖြင့် ပေးပို့လိုက်သောစာမှာ ဤပြောက်ကျားတပ်စခန်းကို မကြာမီရက်အတွင်း ဂျာမန်တို့က အလစ်ဝင်စီးကြရန် စီစဉ်နေကြပြီဖြစ်၍ ဤနေရာမှ အမြန်ဆုံးပြောင်းရွှေ့ကြရန် အကြောင်းကြားသည်စာ ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

သို့ဖြစ်ရာ နောက်တစ်ပတ်ခန့်အကြာ မတ်လ ၁၃ရက်နေ့တွင် အဆိုပါ ပြောက်ကျားဌာနချုပ်စခန်းကို ဂျာမန်တို့က အမြောက်ကြီးများ အပါအဝင် လက်နက်အင်အား လူအင်အား အလုံးအရင်းဖြင့် ဝင်ရောက်စီးနင်း တိုက်ခိုက်ကြသောအခါ ထိုစခန်းတွင် သက်ရှိဟူ၍ ခွေးတစ်ကောင် ကြောင်တစ်ကောင် မတွေ့ရဘဲ ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။

ဤသို့လျှင် ဆိုဗီယက်ထောက်လှမ်းရေး သူလျှို့စင်စစ်က ဂျာမန်တပ်တွင် လက်ဖတင်နှင့်ပေါလ်ဆီးဘတ်အဖြစ် ထူးဆန်းစွာ ရောက်ရှိနေသော နီကိုလိုင်သည် ၁၉၃၄ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်းက သူ့ရဲဘော်ပြောက်ကျားတပ်သား ရှစ်ဆယ်၏ အသက်ကို အောင်မြင်စွာကယ်ဆယ်နိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၃၄ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်း တိဟာရန်မြို့၏ အခြေခံနေမှာ တစ်

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

နေ့တခြား ပိုမိုရှုပ်ထွေးလာသည်ဟု ထင်ရသည်။ နိုင်ငံခြားသားများ၏ အဝင် အထွက်များမှာ ခါတိုင်းထက် ပို၍များပြားလှပြီ။ လူစည်ကားရာ ဗြိတိသျှလယ်ရပ် ကွက်များနှင့် သေသပ်ခန့်ညားလှသည့် ဝိမ်ခံဟော်တယ်ကြီးများမှအစ ချောင် ကြီးချောင်ကြား မှောင်ခိုချေးများနှင့် လူဆိုးလူခိုက်များ၏ ဒုစရိုက်ရပ်ကွက်များ တွင်ပါ ဘာသာစကားအမျိုးမျိုး ပြောဆိုနေကြသည့် နိုင်ငံခြားသားများဖြင့် ခြေ ချင်းလိပ်နေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

ယခင်က ဂျာမန်များသာ ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးခဲ့ကြသော နေရာများတွင် ယခုအခါ အင်္ဂလိပ်နှင့် အမေရိကန်လူမျိုးများ ဝင်ရောက်ကျက်စားနေကြသည် ကို တွေ့ကြရသည်။ တစ်ခါက ဂျာမန်များနှင့် ပူးတွဲပူးတွဲဖြင့် ပလူးပလပ်လုပ် ခဲ့ကြသော တီဟာရန်မြို့ဥယျာဉ်များကို ယခုတစ်ဖန် အမေရိကန် အင်္ဂလိပ် များနှင့် ဖက်လုံတကင်း လက်ချင်းယှက်ကာ သွားလာလှုပ်ရှား၍ လည်သလို စားနေကြသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

အချို့သော မြို့ဥယျာဉ်များနှင့် ကြားနေနိုင်ငံခြားသားများမှာမူ ဂျာ မန်များရှိစဉ်က တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ဣန္ဒြေရရဖြင့် သွားလာနေထိုင်ခဲ့ကြသည့် နည်းတူ ယခု အင်္ဂလိပ်နှင့် အမေရိကန်များ ရောက်လာသည့်အခါတွင်လည်း အေးအေးဆေးဆေး ရိုးရိုးသားသားဖြင့် လုပ်ကိုင်စားသောက်လျက်ရှိခဲ့ကြသည်။

ယင်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များတွင် အားနက်မာဆာလည်း တစ်ယောက် အပါအဝင်ဖြစ်သည်။

မာဆာသည် ကြားနေနိုင်ငံ ဆွစ်ဇာလန်သားတစ်ယောက် ဖြစ်ရုံမျှ မက စီးပွားရေးသမားတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်နေပြန်ရာ ထိုနေ့ ထိုရက်များ အတွင်းက တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မယုံသင်္ကာဖြစ်နေကြရလောက်အောင် တီဟာရန်မြို့၏ အခြေအနေ ရှုပ်ထွေးနေသည်ကာလမှာပင် သူ့အဖို့ရာ၌ သွား လေရာ မျက်နှာပွင့်လန်းလျက် ရှိခဲ့သည်။

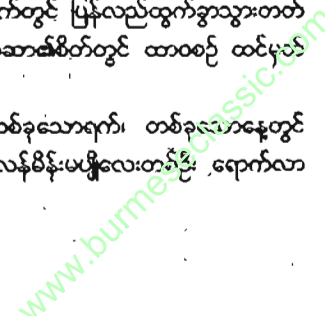
သို့သော် မာဆာသည် စီးပွားရေးသမားပီပီ အရာရာတွင် စီးပွားရေး မျက်စိဖြင့် ကြည့်တတ်၍ စီးပွားရေးမျက်စိဖြင့် ဆက်ဆံတတ်သူဖြစ်သည်။ စစ် ကြီးအတွင်း အစစအရာရာ ရှားပါးကျပ်တည်း၍ ဗရတ်သုတ်ခဖြင့် ခေတ်ပျက်

နေသောကာလတွင် သူ့အား အဓိပေါ်ကြိုသည် မိန်းမပျိုများမှာ သူ၏ စီးပွား ရေးဆန်လွန်းသော သဘောထားကြောင့် စိတ်ပျက်အားလေ့သွားခဲ့ကြရသည်။ အရပ်အနည်းငယ်ပု၍ ကိုယ်လုံးအနည်းငယ်တုတ်ပို၍ အမှုအရာ သိမ်မွေ့ယဉ်ကျေး သလောက် တည်ငြိမ်အေးဆေးလှသည့် မာဆာသည် စိတ်ကူးယဉ်ချစ်သူတစ် ယောက်အဖြစ်ထက် လင်ကောင်းတစ်ယောက်အဖြစ် မျှော်မှန်းသင့်သည်ဟု မိန်းမပျိုတိုင်းက နားလည်သဘောပေါက်ထားကြသည်။

သို့သော် မာဆာသည် ယနေ့ထက်တိုင် တစ်ကိုယ်ရေတစ်ကာလ လူပျိုကြီးဘဝဖြင့် တစ်ပင်တိုင်မင်သာကြီး လုပ်နေဆဲရှိသေးသည်။ ဤတွင် သာမန်လူပျိုဘဝမှ လွတ်မြောက်၍ အသက်ကလေးထောက်ကာ လူပျိုကြီးဘဝ သို့ မလွဲရှောင်သားရောက်လာကြသည့် "ရေခဲစိမ်လူပျိုကြီးများ" ၏ သဘာဝအတိုင်း မာဆာသည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါပေးမှု တရားဝင်အိမ်ထောင်မပြုရသေးသော်လည်း ဟိုမိန်းမ သည်မိန်းမ အနီမိန်းမများနှင့်ပုံ မကြာခဏ အတူတကွ ညအိပ်ည နေ အိပ်ခဲ့ဖူးသည်။ နေခဲ့ဖူးသည်။ သို့တိုင်အောင် မာဆာသည် နိုင်ငံခြားသား ပီပီ၊ စီးပွားရေးသမားပီပီ၊ လူကြီးလူကောင်းပီပီ၊ အပေါစား အောက်တန်းကျ သည့်နေရာများသို့ သွားလေ့သွားထ မရှိ။ ဝင်လေ့ဝင်ထ မရှိ။ သို့ဖြစ်ရာ ခပ် ငယ်ငယ် ခပ်ရွယ်ရွယ်၊ ခပ်ပြောင့်ပြောင့် ခပ်တောင့်တောင့် မိန်းမပျိုကလေး များသည် ရံဖန်ရံခါ လူကြီးမာဆာ၏ နေအိမ်သို့ နေဝင်ဖျိုးဖျာအချိန်တွင် ရောက် လာတတ်ကြသလို မှောက်တစ်နေ့နံနက် နေမထွက်မီ အကြင်မိန်းမပျိုကလေး များသည် ထိုအိမ်မှ ဣန္ဒြေရရ ပြန်ထွက်သွားတတ်ကြသည်ကို မကြာခဏ မြင်ကြတွေ့ကြရသည်။

ဤသို့အားဖြင့် မိန်းမဟုတ် ထိုဣတ္ထိကာ၊ နေဝင်ရိုးရီအချိန်တွင် ရောက်လာတတ်ကြပြီး နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားတတ် ကြသည့် သတ္တဝါတစ်မျိုးပါကလေးဟူ၍ မာဆာ၏စိတ်တွင် ထာဝစဉ် ထင်မှတ် ယူဆလာခဲ့သည်။

ဤထင်မှတ်ယူဆချက်သည် တစ်ခုသောရက်၊ တစ်ခုသောနေ့တွင် မာဆာ၏အိမ်သို့ ဝင်ဒါဝိုးလော့အမည်ရှိ ပိုလန်မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦး ရောက်လာ

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

သည်အချိန်မှစ၍ ပျက်ပြယ်ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။

မာဆာသည် သူ၏ စာရေးသောကဏ္ဍ နေရေးထိုင်ရေးနှင့် အထွေထွေဗဟိုရ အိမ်မှူးကိစ္စများအတွက် အိမ်နီးချင်းများ သူတို့တံကလေးနှစ်ယောက်နှင့် ထမင်းချက် အဘိုးကြီးတစ်ယောက်အပေါ်တွင် လုံးဝတည်ဆဲ လွှဲထားသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်။ သို့သော် တစ်နေ့တွင် ဘယ်လိုကဘယ်လို စိတ်ကူးပေါက်သည်မသိ။ သူသည် တီဟာရန်မြို့ရှိ ပိုလန်ကြက်ခြေနီအဖွဲ့သို့ သွားရောက်၍ ဖြစ်နိုင်ပါက ပိုလန်စစ်ပြေးဒုက္ခသည်စခန်းမှ ဒုက္ခသည်တစ်ယောက်အား သူ့အိမ်တွင် ခေါ်ယူကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ထားလိုကြောင်း မေတ္တာရပ်ခံခဲ့သည်။

ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ပိုလန်စစ်ပြေးဒုက္ခသည်များစခန်းမှ မိန်းမဖျိုလေးတစ်ယောက်သည် ကြက်ခြေနီအဖွဲ့တာဝန်ခံ ဆွစ်ဇာလန်သား မာဆာ၏ ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ကြက်ခြေနီအဖွဲ့ တာဝန်ခံဖြစ်သူက မာဆာအား ထိုအမျိုးသမီးလေး၏အမည်မှာ ဝမ်ဒါပိုးလော့ဖြစ်ကြောင်း မိတ်ဆက်ပေးပြီးနောက် စီးပွားရေးသမား လူဖျိုကြီး၏နေအိမ်တွင် အိမ်ဖော်အဖြစ် လိုက်နေနိုင် မနေနိုင်၊ အဆိုပါ ပိုလန်မလေးပိုးလော့အား မေးကြည့်သည်။

ဤတွင် အသက်(၂၀)ပင် မပြည့်တတ်သေးသော ပိုးလော့က သူ၏ ကယ်တင်ရှင်အဖြစ် ရောက်လာသော လူဖျိုကြီးမာဆာအား တစ်ချက်မျှ လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီးနောက် မသိမသာ ပြုလိုက်သည်။ နောက် အသားအယာ ခေါင်းခံပြုလိုက်သည်။

ဘယ်တစ်ခါ ညာတစ်လှည့် ဖြည့်ညင်းစွာ စောင်း၍ ခါလိုက်သော သူ၏ ခေါင်းထဲတွင် ရှေးဟောင်းနောင်းဖြစ်များသည် ရုတ်တရက် အစီအရီပေါ်လာကြသည်။ သူ၏ရှေ့တွင် ဣန္ဒြေရှုရဖြင့် ထိုင်နေသော ကယ်တင်ရှင် မာဆာအား တစ်ခက်ဟန် မြင်လိုက်ရုံမျှဖြင့် တစ်ခါက သူ့အား သုံးနှစ်သုံးမိုး ကယ်တင်ခဲ့ကြသည့် ရောမ ကရုဏာတော်သခင် ကယ်တင်ရှင်ကြီးများအကြောင်း ပြန်ပြောင်း၍ သတိရမိသည်။

လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်...။

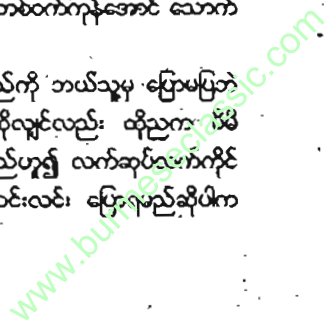
မှန်သည်။ ပိုးလော့၏ဘဝသည် လွန်ခဲ့သောသုံးနှစ်က သူ၏ အသက် (၁၇)နှစ်မြောက် မွေးနေ့တွင် အရက်များ အလွန်အကျွံသောက်ကာ လူမုန်းမသိအောင် မူးခဲ့သည့် ညတစ်ညမှ အစပြုခဲ့သည်။

ထိုနေ့ထိုရက်မှာ ပိုလန်နိုင်ငံ ဝါဆောမြို့ကြီးကို ဂျာမန်တို့ သိမ်းပိုက်ခဲ့ပြီးနောက် ၇ ရက်မြောက်နေ့ပင် ဖြစ်သည်။ ဝါဆောမြို့တွင်းသို့ ဂျာမန်တပ်များ ဒေလကြမ်း ဝင်ရောက်လာကြသည့်အချိန်တွင် ဝမ်ဒါပိုးလော့မှာ ကျောင်းသူကလေးများသာ ရှိသေး၍ မိဘများနှင့် တကွတပြားစီ ဖြစ်နေသည်။ ပိုးလော့က ဝါဆောမြို့တွင် ရောက်နေပြီး မိဘနှစ်ပါးမှာ ဝါဆောမြို့၏ အနောက်တောင်ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ပိုင်ယိုဆီကောမြို့တွင် ရှိနေကြသည်။ စစ်၏ အနိစ္စရံများကို ကြိုတင်မှန်းဆနိုင်စွမ်း မရှိသေးသည့်အရွယ်ဖြစ်သည့်အလျောက် ပိုးလော့သည် မိဘနှစ်ပါးနှင့် တကွတပြားစီဖြစ်နေသည်ကို စိုးရိမ်ရမုန်းမသိ၊ အခက်အခဲကြားမှနေ၍ မိဘနှစ်ပါးရှိရာအရပ်သို့ အရောက်သွားရန်လည်း မကြိုးစားခဲ့။

သို့နှင့်ပင် ပိုးလော့သည် ဤရက်များအတွင်း ကျောင်းနေဖက်သူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ အခြေအနေကို အက်ခတ်၍ စောင့်ကြည့်နေခဲ့သည်။ ဖြစ်နိုင်ပါက ဆိုဗီယက်တပ်များ သိမ်းပိုက်ထားရာဒေသသို့ ထွက်ပြေးရန် ကြံစည် စိတ်ကူးထားသည်။

ထို့နောက် တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် သူ၏(၁၇)နှစ်မြောက် မွေးနေ့သည် ဤရက်များအတွင်းမှာပင် ကျရောက်လာခဲ့ရာ သူသည် မွေးနေ့မတိုင်မီတစ်ရက်က ညနေဘက်တွင် ဗောဓိကာ အရက်တစ်ပုလင်းဝယ်လာပြီး စိတ်ညစ်ချည်တစ်ခါ ပျော်ချည်တစ်လှည့်ဖြင့် ညဘက်တွင် ပုလင်းတစ်ဝက်ကုန်အောင် သောက်ပစ်လိုက်မိသည်။

ပိုးလော့သည် ထိုညက သူ့ဘာဖြစ်ခဲ့သည်ကို ဘယ်သူမှ ပြောမပြောနေခဲ့သည်။ အကယ်၍ မပြောမဖြစ် ပြောရမည်ဆိုလျှင်လည်း ထိုညက ဝမ်ဒါအား ဂျာမန်စစ်သားများက မတရားကျင့်ခဲ့ကြပါသည်ဟူ၍ လက်ဆုပ်လက်ကိုင် အခိုင်အမာ ပြော၍မဖြစ်၊ အမှန်အတိုင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရမည်ဆိုပါက

ထိုညက ဘာတွေဖြစ်ခဲ့သည်ကို သူ့လုံးဝသတိမရ။

ပထမ ထိုညက ပိုးလော့တွေ့ရသည့် ဂျာမန်စစ်ဗိုလ်ကလေးမှာ ခပ်ငယ်ငယ်၊ ခပ်ချောချော သဘောကောင်းပုံရသည်။ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့လိုက်သည်မှာလည်း သူ့စိတ်တွင် ဂျာမန်ဟူ၍ပင် မထင်မှတ်။ ဤဂျာမန်စစ်ဗိုလ်ကလေး၏ အမူအရာကြောင့် ပိုးလော့သည် ယုံစားအားကိုးမိကာ တစ်ဖက်သားက မမေးဘဲ လောလောဆယ် သနားဖွယ်ရာ သူ၏အဖြစ်သနစ်များကို ဝမ်းနည်းဖန်းနည်း မျှက်ရည်လည်၍ ပြောပြခဲ့သည်။ ဂျာမန်စစ်ဗိုလ် ကိုလူချောကလည်း သူနှင့်တွေ့ရပြီးနောက် ဘာတစ်ခုမှ စိုးရိမ်ပူပန်စရာ မလိုကြောင်းဖြင့် အားပေးနှစ်သိမ့်ရင်း သူ့အား လက်ထပ်ရုံမျှမက ဆွစ်တလန်နိုင်ငံအရောက် လွတ်မြောက်အောင် ကူညီဆောင်ကြဉ်းပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း တဖွေပြောသည်။

ပိုးလော့သည် ဂျာမန်စစ်ဗိုလ်ကလေး၏ ပါးစပ်မှ တဖွေပြောနေသော ကတိစကားများကို မယုံသော်လည်း သူ၏ ညင်သာသောအနမ်းများနှင့် သိမ်မွေ့သော အပွေအပိုက်များကို ယုံစားမိသည်။ သို့နှင့် နောက်ဆုံး၌ ညဉ့်ပိုင်းက ကျွန်ရှိနေသော ဗောဓိက အရပ်ပုလလင်း တစ်ဝက်ကုန်သောအခါ သူသည် မျက်လုံးကို စုံစိတ်၍ အရာရာကို မေ့ပစ်လိုက်တော့သည်။

အရာရာကို မည်မျှကြာအောင် မေ့ပစ်လိုက်မိသည်မသိ။ အိပ်ပျော်နေရာမှ ရုတ်တရက် ဖျတ်ခနဲလန့်နိုး၍ မျက်လုံးအစုံကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ပိုးလော့မှာ ခေါင်းနုနုကြီးသွားမိသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အခန်းထဲတွင် စောစောကသူနှင့် အတူရှိနေခဲ့သော ဂျာမန်စစ်ဗိုလ်ကလေးမှာ ပျောက်ဆုံးမလှ ပျောက်နေပြီး အခြားဂျာမန်စစ်သားများကို ဘီးလူးသဘက်များပမာ ဘူးခနဲငွေ့လိုက်ရသောကြောင့်တည်း။

ပိုးလော့သည် ဂျာမန်စစ်သားများကို အစွမ်းကုန်ကာကွယ်ခဲ့သည်။ ခြေထောက်ဖြင့်ကန်၍ လက်သည်းဖြင့် ကုတ်ခြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူ၏ခုခံကာကွယ်မှုနှင့် ကန်ကျောက်ကုတ်မှုများမှာ သရဲမင်းရဲစီးနေသော ဂျာမန်စစ်သားများအတွက် ဘာတစ်ခုမှ မူလောက်စရာမဖြစ်ဘဲ နောက်ဆုံး၌ သူသာလျှင် ခြေကုန်လက်ပန်းကျပြီး ဘာတစ်ခုမှ သတိမရတော့ဘဲ ဖြစ်သွားရရှာသည်။

နောက်တစ်ကြိမ် သတိပြန်ရလာသောအခါ သူသည်ခပ်စောစောက ဂျာမန်စစ်ဗိုလ်ကလေး၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ ထူးဆန်းစွာရောက်နေသည်ကို တွေ့ရပြန်သည်။ သည့်နောက်တွင်မှ စစ်ဗိုလ်ကလေးသည် သူ၏နဖူးကို ညင်သာစွာနှမ်းကာ သူ့အား အဝတ်အစားများ ပြန်ဝတ်ပေးပြီးနောက် အခန်းထဲမှ ပြန်လည်ထွက်သွားသည်။

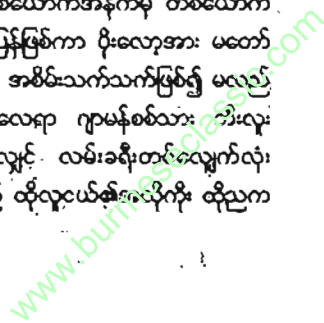
ထိုညက အဖြစ်အပျက်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သူသတိရသည်မှာ ဒါပဲဖြစ်သည်။

နောက်နှစ်လခန့်အကြာတွင် ပိုးလော့သည် ရုရှားတို့ သိမ်းပိုက်ထားသော နယ်အတွင်းမှ ပင့်စံမြို့ကလေးသို့ ထွက်ပြေးရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

သို့သော် ဤမြို့ကလေးသို့ ထွက်ပြေးခဲ့သည့် လမ်းခရီးတစ်လျှောက်တွင် ပိုးလော့အတွက် ဇာတ်လမ်းတစ်ခု ကြုံတွေ့ရသေးသည်။ ထိုစဉ်က ဆိုဗီယက်နယ်မြေသို့ ထွက်ပြေးခဲ့ရာ၌ အခြားလူငယ်နှစ်ယောက်လည်း ပိုးလော့နှင့်အတူ ပါလာသည်။

လူငယ်နှစ်ယောက်စလုံးက လမ်းခရီးတစ်လျှောက်တွင် ပိုးလော့အား အစစအရာရာ သစ္စာရှိစွာဖြင့် ကူညီစောင့်ရှောက်ခဲ့ကြသည်။ အကာအကွယ်ပေးခဲ့ကြသည်။ ဂျာမန်များကိုပုန်းရင်း ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်ဖြင့် ညဘက်တွင် လယ်တဲယာတဲများနှင့် ကောက်ရိုးပုံများထဲတွင် သုံးယောက်သား အတူ အိပ်ကြရသည့်တိုင်အောင် တစ်စုံတစ်ရာ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်မလုပ်ဘဲ ရိုးရိုးသာသားပင် ရှိခဲ့ကြသည်။

နောက်ဆုံး၌ ပင့်စံမြို့ကလေးသို့ ရောက်လုနီး တစ်နေရာတွင် နောက်ဆုံးညအဖြစ် အိပ်ခဲ့ကြရာ၌ အဆိုပါ လူငယ်နှစ်ယောက်အနက်မှ တစ်ယောက်သောသူသည် ညဘက်တွင် ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်ဖြစ်ကာ ပိုးလော့အား မတော်တရော် ကြံစည်ခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုလူငယ်မှာ အစိမ်းသက်သက်ဖြစ်၍ မလည်မဝယ်မနူးမနပ်ဖြင့် ရုက်ကိုးရုက်ကန်း ဖြစ်နေလေရာ ဂျာမန်စစ်သား ဘီးလူးသဘက်များ၏ အစော်ကားခံခဲ့ရသည်နှင့်စာလျှင် လမ်းခရီးတစ်လျှောက်လုံး သစ္စာရှိလာခဲ့သော ယုဆချက်ဖြင့် ပိုးလော့သည် ထိုလူငယ်၏အသိုက်ကို ထိုညက

လိုက်လျောခဲ့မိသည်။

ကံဆိုးမသွားရာသို့ မိုးမပင် လိုက်၍ရှာနေလေသလော၊ သို့တည်း ယဟုတ် မိုးရွာနေသည့်အရပ်သို့ပင် ကံဆိုးမက သွားမိလေသလော မပြောတတ်။ ဝမ်းဒါပိုးလော့၏ ရင်နာဖွယ်ရာအဖြစ်မှာ ဤမျှဖြင့် မဆုံးသေး။

ပင့်ခံမြို့သို့ ရောက်ရှိပြီး များမကြာမီ ပိုလန်စစ်ပြေးဒုက္ခသည်များ အား ဆိုဗီယက်တို့က ဆိုက်ဖေးနီးယားသို့ ပို့ဆောင်ရာ၌ ပိုးလော့တစ်ယောက် ပါသွားခဲ့ရပြန်သည်။ သို့နှင့်ပင် သူသည် ရာသီဥတုပြင်းထန်လှသည့် ဆိုက်ဖေးနီးယား၌ အာဟာရနှင့် ဆေးဝါးမပြည့်စုံမှုတို့ကြောင့် ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်ကာ အနိုးပေါ် အရေတင်ရုံမျှ ကျန်ခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် အီရန်နိုင်ငံသို့ ရောက်လာခဲ့ပြန်ရာ အခြေအနေကောင်းမွန်မှုကြောင့် အတော်အတန် ထူထူထောင်ထောင် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အနိုးပေါ် အရေတင်နေသော ဘဝထံ အသားအရေ ပြည့်ပြည့် ပြီးပြီးဖြင့် ကိုယ်အလေးချိန်တိုးကာ နိဂိုအလှ ပြန်ပေါ်လာခဲ့သည်။ အရွယ်နှင့် ပလိုက်အောင် ကြံ့ခဲတွေ့ခဲ့ရသည့် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များကြောင့် ကျွတ်ချင်တိုင်း ကျွတ်ခဲ့သော ဆံပင်များမှာလည်း ယခု ဤစခန်းရောက်မှ နိဂိုမူလအတိုင်း နက်မှောင်ကြော့ရှင်းကာ ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်လာခဲ့သည်။

စင်စစ် သူ၏အသက်သည် နှစ်ဆယ်ပင် မပြည့်သေးပါတကား။

ဝမ်းဒါပိုးလော့သည် အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းများကြောင့် ရုတ်တရက် ခေါင်းခါလိုက်မိသော်လည်း အကယ်စင်စစ် ဤဒုက္ခသည်စခန်းမှ အပြင်လောက သို့ ရောက်ချင်နေသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်။

သူ၏မျက်စိအောက်မှာပင် ဤစခန်းမှ တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့ တစ်ယောက် ပြီးတစ်ယောက် အပြင်လောကသို့ ရောက်သွားကြပြီ။ အပြင်တွင် အလုပ်အကိုင် အတည်တကျနှင့် ဟန်ကျပန်ကျ ဖြစ်နေသူများကို တွေ့နေမြင်နေ ကြားနေရ သည်။ သူလည်း တစ်နေ့နှင့် သူတို့လို အပြင်လောကတွင် သာယာပျော်ရွှင်ဖွယ် ရာ ဘဝသစ်တစ်ခုကို တည်ဆောက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်မှန်းတမ်းတခဲ့သည်။

ဤဒုက္ခသည်စခန်းမှ ထွက်ခွာသွားခဲ့ပြီးနောက် အပြင်တွင် လမ်းကြီး လမ်းငယ် လမ်းသွယ်များပေါ်တွင် လွတ်လပ်စွာ လမ်းလျှောက်ချင်လှသည်။ တိုက်တာနေအိမ် အဆောက်အအုံများရှိရာသို့ ထင်သလို ဝင်ချင်ထွက်ချင် သွားချင်လာချင်လှသည်။ ပျော်ပွဲစားရုံများ၊ ရုပ်ရှင်ရုံများနှင့် ဈေးဆိုင်များအတွင်း သို့ အပျင်းပြေ ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုချင်လှသည်။ ဝယ်ခြမ်းစားသောက်ချင်လှ သည်။ အခန်းဖြင့်နေ၊ ကုတင်ဖြင့်အိပ်ပြီး ပန်းကန်ဖြင့် စားချင်လှသည်။

သည်အခြေအနေမျိုးသာ ရောက်မည်ဆိုပါက ဘာပဲလုပ်ရလုပ်ရဟူ၍ ပိုးလော့စိတ်တွင် ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့မိသည်။

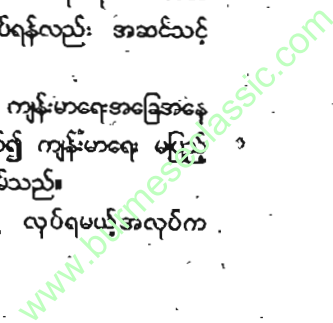
သို့ဖြစ်ရာ ပထမအကြိမ် မာဆာနှင့်တွေ့စဉ်က ခေါင်းခါပြခဲ့သော ပိုလန်အမျိုးသမီးကလေး ပိုးလော့သည် ဒုတိယအကြိမ် စစ်ပြေးဒုက္ခသည်စခန်း သို့ မာဆာရောက်လာသောအခါ အပြန်လွှဲ မာဆာကားပေါ်၌ ပါလာသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရလျှင် ပိုးလော့သည် တစ်ခါမျှမျှ ကိုယ်ပိုင်ကား ကို စီးဖူးရာသူမဟုတ်။ ဘတ်စ်ကားနှင့် အငှားတက္ကစီကားများကိုသာ စီးဖူးသူ ဖြစ်ရာ ယခုတစ်ကြိမ် မာဆာ၏ ခန့်ညားလှသည့် ကိုယ်ပိုင်ကားပေါ်တွင် အမြန် သားထိုင်၍ လိုက်လာရသည်မှာ တိမ်တိုက်ထဲတွင် ပျံ့ဝနေလေသလားဟု သူ ကိုယ်သူ အောက်မေ့မိသည်။

သည်မျှမက ဆွစ်ဇာလန်သား စီးပွားရေးသမား မာဆာနေထိုင်သည့် ဤလိုအိမ်မျိုးကိုလည်း ဘယ်တုန်းဘယ်အခါကမျှ ပိုးလော့မနေဘူးခဲ့။ မြင်ပင် မမြင်ဘူးခဲ့။ ဤလိုအိမ်မျိုးတွင်သာ နေရမည်ဆိုပါက ဘာပဲခိုင်းခိုင်း။ ဘာလဲ လုပ်ရလုပ်ရဟူ၍ စိတ်ပိုင်းဖြတ်မိသည်။ ခိုင်းသမျှလုပ်ရန်လည်း အဆင်သင့် ဖြစ်သည်။

သို့သော် တစ်ခုတော့ပြောစရာရှိသည်။ သူ၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ အားလုံးကောင်းပါသည်ဟူ၍ မဆိုနိုင်သေး။ သို့ဖြစ်၍ ကျန်းမာရေး မပြည့် စုံသေးသဖြင့် ခိုင်းသမျှ တာဝန်မကျေပွန်မှာပဲ သူ့စိုးရိမ်သည်။

အခုလောလောဆယ်တော့ မင်းအနေနဲ့ လုပ်ရမယ့်အလုပ်က

ကောင်းကောင်းအနားယူဖို့ပဲ

မာဆာ၏ အိမ်သို့ရောက်သည့်နေ့မှာပင် ဝိုးလော့က သူ့လုပ်ရမည့် အလုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ မေးလာသည်ကို မာဆာက သူ့ထုံးစံအတိုင်း လေအေးအေးဖြင့် ဖြေသည်။

“အဲဒီတော့ ဒီအတောအတွင်း မင်းအနေနဲ့ ကောင်းကောင်းအိပ်ရမယ်၊ စားရမယ်၊ လမ်းလျှောက်ရမယ်၊ စာဖတ်ရမယ်။ ဒါ မင်းအလုပ်တွေပဲ။ ကျန်တာတွေကို တခြားအစေခံတွေက လုပ်လိမ့်မယ်။ အဲဒါတွေပြီးလို့ ကောင်းကောင်းအနားယူပြီးတဲ့နောက်တော့ မင်းဘာလုပ်ချင်တယ်ဆိုတာ ငါ့ကိုပြော။ အဲဒီကျတော့ ငါကလည်း မင်းဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ပြောမယ်။ ဟုတ်လား။”

မာဆာ၏ ပဟေဠိဆန်သော စကားများကြောင့် ဝိုးလော့မှာ ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိအောင် ပါစပ်အဟောင်းသားကလေး ဖြစ်သွားရှာမိသည်။ မာဆာ၏ အပြောအဆိုသည် ယဉ်ကျေးမှုကြောင့် ဝမ်းသာအယ်လဲ ဖြစ်မိရာသည်။

တကယ်တော့ ဝိုးလော့ထက် မာဆာက ပို၍ ဝမ်းသာအယ်လဲဖြစ်နေမိသည်။ ပို၍ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်နေမိသည်။

အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟုမူ တီဟာရန်တွင် ရောက်ရှိနေကြသည့် ပိုလန်စစ်ပြေးဒုက္ခသည်များ အပါအဝင် ပိုလန်လူမျိုးများနှင့် ဆက်သွယ်၍ သတင်းအထွေထွေနှင့် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို စုံစမ်းထောက်လှမ်းရာ၌ အလွန်အလွန် အကူအညီရနိုင်မည့် ဝမ်းဒါဝိုးလော့အမည်ရှိ ပိုလန်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည် ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးသူလျှိုအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်သော မိမိ၏နေအိမ်သို့ ရှေးရှေးရှုရှု ကြည့်ကြည့်ဖြူဖြူ ရောက်ရှိလာပြီမဟုတ်ပါလော့?။

ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံသားဖြစ်သော ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးသူလျှို မာဆာသည် တီဟာရန်တွင် ပေါင်သင်းဆက်ဆံရေးအရလည်းကောင်း၊ သာရေးနာရေး လူမှုရေးအရလည်းကောင်း၊ စီးပွားရေးနှင့် ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများ အရလည်းကောင်း၊ အရော့တဝင် တွင်တွင်ကျယ်ကျယ် လုပ်ကိုင်နိုင်သော်လည်း

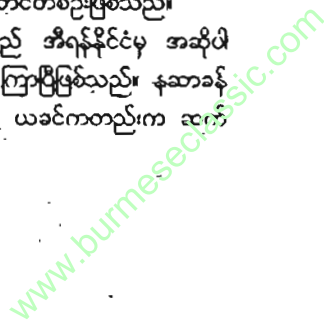
သူကဲ့သို့ ကြားနေနိုင်ငံသားအဖြစ် မျက်နှာဖုံးတပ်ထားနိုင်ခြင်း မရှိသော အခြားဂျာမန်သူလျှိုများမှာ အီရန်နိုင်ငံတွင် အခက်အခဲများဖြင့် ကြုံနေကြရသည်။ အထူးသဖြင့် ဥပဒေအမိန့်များ တင်းကျပ်စွာ ထုတ်ပြန်ထားသည့် ဆိုဗီယက်တို့ သိမ်းပိုက်ထားသော နယ်မြေတွင် လုံးဝမလုပ်နိုင် မရှားနိုင်အောင် ဖြစ်နေကြသည်။

ဆိုဗီယက်နယ်မြေနှင့်စာလျှင် တီဟာရန်မြို့တော်အပါအဝင် အီရန်တောင်ပိုင်းတွင် အတော်အတန် သွားလာလှုပ်ရှား၍ လုပ်နိုင်ကိုင်နိုင်ကြသည် ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာလည်း အခြားကြောင့်မဟုတ်။ မြီတီသျှထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့၏ ဖင့်နှေးလေးကန်၍ ရှေးဆန်လွန်းသော သမားရိုးကျ လုပ်နည်း လုပ်ဟန်များကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုမှတစ်ပါး မြီတီသျှတို့သိမ်းပိုက်ထားသည့် ဤနယ်မြေ ဤဒေသမှ အီရန်အမျိုးသားများသည် ဂျာမန်တို့အား ထောက်ခံလိုလားကြသည်မှာလည်း အကြောင်းအချက်တစ်ရပ် ဖြစ်နေသည်။

မဟာမိတ်များ ဝင်ရောက်လာပြီးနောက် မြေအောက်သူလျှိုအဖြစ် ရောက်ရှိသွားခဲ့သော ဗိုလ်မှူးဟောလ်သပ်စ်၏ လှုပ်ရှားမှုများမှာ တစ်စုံတစ်ရာ ဦးတည်ချက်မရှိရုံမူမက အလွန်အန္တရာယ်များလှသည့် အလုပ်များပင်ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံး၌ လူမျိုးစုတစ်ခု၏ အကြီးအကဲ ဦးစီးခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော နဆာခန်ဆိုသူက ဗိုလ်မှူးဟောလ်သပ်စ်အား ၎င်းတို့၏ သူပုန်ဌာနချုပ်သို့ ခေါ်ယူ၍ စစ်အကြံပေးအရာရှိအဖြစ် တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့သည်။

နာဆာခန်မှာ ရှားဘုရင်၏ အီရန်ဗဟိုအစိုးရကို ပုန်ကန်တိုက်ခိုက်နေကြသည့် ရောင်စုံသောင်းကျန်းသူ လူမျိုးစုများ၏ ခေါင်းဆောင်များအနက် အထင်ရှားဆုံးနှင့် အကျော်ကြားဆုံး သူပုန်ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။

ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး ဗဟိုဌာနချုပ်သည် အီရန်နိုင်ငံမှ အဆိုပါ လူမျိုးစုသူပုန်များနှင့် လျှိုဂှက်ဆက်သွယ်ခဲ့သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်။ နဆာခန်ထံသို့ ဟောလ်သပ်စ် ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်မှာလည်း ယခင်ကတည်းက ဆက်သွယ်မှုရှိခဲ့သောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

အီရန်နိုင်ငံသို့ ဝိုင်းရံပူးပေါင်းလာသည့် မရောက်မီ ၁၉၄၀ ခုနှစ်က ပင် ရောက်နေကြသော ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးသူလူနီနစ်ဦး ရှိသေးသည်။ သူ တို့၏ အမည်များမှာ ၂၄ပရန်မေယာနှင့် ရိုမန်ဂါဝါသာ ဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် အီရန်နိုင်ငံဆိုင်ရာ ဂျာမန်သံအမတ်ကြီး၏ စီစဉ်ပေးချက်အရ ရှေးဦးစွာ သင်္ဘောကုမ္ပဏီတစ်ခုတွင် အင်ဂျင်နီယာအဖြစ် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြပြီးနောက် ရထားလမ်းဖောက်လုပ်ရေးနှင့် ရေဒီယို အသံလွှင့်လုပ်ငန်းဌာနများတွင် ပြောင်းရွှေ့လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြသည်။

၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင် အီရန်နိုင်ငံအား မဟာမိတ်တပ်များ ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြသဖြင့် ဂါဝါသာသည် တူရကီနိုင်ငံသို့ ထွက်ပြေးခဲ့ရပြီး ထိုမှတစ်ဆင့် ဂျာမနီသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် အီရန်တွင် မေယာတစ်ယောက်သာ ကျန်ခဲ့သည်။

မေယာသည် ဖော်ရွေသောသဘောထားရှိ၍ ရေလိုက်ငါးလိုက် ဆက် ဆံနေထိုင်တတ်သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်ပြင် ပါးရှင်း(အီရန်)ဘာသာစကားကိုလည်း ရေရေလည်လည် ပြောတတ်သူဖြစ်ရာ အီရန်နိုင်ငံရေးလောကမှ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အဆက်အသွယ်ကောင်းကောင်း ရခဲ့သည်။

ဗြိတိသျှနှင့် ဆိုဗီယက်တပ်များ ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်ခဲ့ပြီးနောက် တီ ဟာရန်တွင်ရှိနေသော ဂျပန်သံအမတ်ကြီးသည် တစ်နှစ်နီးပါးမျှ ဆက်လက်နေ ထိုင်ခဲ့၍ ဂျာမန်သူလူနီမေယာအား အဆိုပါ ဂျပန်သံအမတ်ကြီးက ရေဒီယိုအသံ လွှင့်စက်များ၊ အသံဖမ်းစက်များနှင့် ငွေအမြောက်အမြား အကူအညီပေးခဲ့သည်။

သို့သော် ထိုအချိန်က ဂျပန်နိုင်ငံလုပ် အသံဖမ်းစက် အသံလွှင့်စက် များမှာ အမျိုးအစားညံ့လှသဖြင့် ခရီးဝေးသတင်းပို့ သတင်းယူရာ၌ ပီပီသသ မကြားရဘဲ ဖြစ်နေသည်။ အထူးသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ အီရန်နိုင်ငံတွင် စစ်ရေး နိုင်ငံရေးအရ အလွန်အလွန် အရေးကြီးစပြုလာသော အချိန်အခါမျိုး၌ ဘာ လင်နှင့် တိုက်ရိုက်အဆက်အသွယ်ပြုလုပ်ရန် အထူးလိုအပ်နေသည်ဖြစ်ရာ မေ ယာသည် တူရကီနိုင်ငံ အင်ကာရာမြို့ရှိ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနမှတစ်ဆင့် ဘာလင်သို့ ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ အကူအညီတောင်းခဲ့သည်။ ဗာလင်ရှိ

ထောက်လှမ်းရေး ဗဟိုဌာနချုပ်နှင့် အမြဲအဆက်အသွယ်ရနေစေရန် အင်အား ကောင်းသည့် အသံဖမ်း အသံလွှင့်စက်များနှင့်တကွ ယင်းစက်များကို စနစ် တကျ ကိုင်တွယ်အသုံးပြုနိုင်သည့် အော်ပရေတာစက်ဆရာများပါ အမြဲအသုံး ပို့ပေးပါရန် အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ တောင်းဆိုခဲ့သည်။ သို့သော် ဗာလင်မှ တစ်စုံ တစ်ရာ အကြောင်းပြန်ကြားချက်မရဘဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။

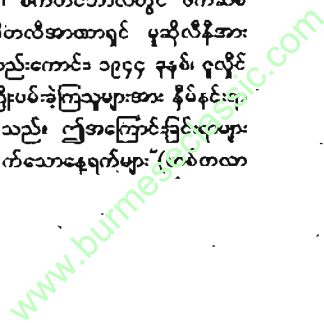
သို့ဖြင့် လပေါင်းများစွာ ကြာလာခဲ့ပြီး နောက်ဆုံး ၄၃ ခုနှစ်တွင်မှ မေယာမျှော်လင့်တောင့်တနေသည့် ဘာလင်မှ ပြန်ကြားချက်သည် အင်ကာရာ မှတစ်ဆင့် တီဟာရန်သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

ယင်းပြန်ကြားချက်အရ ဘာလင်ရှိ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ် တာဝန်ခံ ဝိုင်းချုပ်ချဲ့လင်းဘတ်သည် မကြာမီ တီဟာရန်မြို့တော်သို့ ရေဒီယို အသံဖမ်း အသံလွှင့်စက်များနှင့်တကွ လက်နက်များ ငွေများအပြင် နောက်ထပ် ဂျာမန်သူလူနီများကိုပါ ထပ်မံစေလွှတ်ရန် စီစဉ်နေပြီဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

မှန်သည်။ ဝိုင်းချုပ်ချဲ့လင်းဘတ်သည် အီရန်နိုင်ငံနှင့် ပတ်သက်၍ အစီအစဉ်နှစ်ခု ချမှတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ပထမအစီအစဉ်မှာ ၎င်း၏ လက်အောက် ရှိ လျှို့ဝှက်ဖောက်ခွဲ ဖျက်ဆီးရေးဌာနမှ အီရန်နိုင်ငံတွင်းသို့ ဖျက်ဆီးရေးလုပ် ငန်းများလုပ်ကိုင်ရန် လိုအပ်သည့် လက်နက်ကိရိယာ တန်ဆာပလာများနှင့် အတူ သူလူနီများကို လေထီးဖြင့်ချပေးရန် ဖြစ်သည်။ ယင်းအစီအစဉ်ကို လို အပ်သလို စီစဉ်လုပ်ဆောင်ရန်အတွက် ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်မှ နာမည် ကျော် အော်တိုစကော်ဇီနီအား လုံးဝတာဝန်လွှဲအပ်လိုက်သည်။

ဒုတိယအစီအစဉ်မှာ လောလောဆယ် တီဟာရန်မြို့သို့ သူလူနီတစ်

အော်တိုစကော်ဇီနီမှာ အခြားသူမဟုတ်။ ၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် ဖက်ဆစ် ဆန့်ကျင်ရေးသမားများ၏ ဖမ်းဆီးခြင်းခံနေရသော အီတလီအာဏာရှင် မုဆိုလီနီအား အသေခံတပ်သားများဖြင့် သွားရောက်ကယ်ဆယ်ခဲ့ရာ၌လည်းကောင်း၊ ၁၉၄၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင် လတွင် ဟစ်တလာအား လုပ်ကြံ၍ အာဏာသိမ်းရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသူများအား နှိမ်နင်းချ ခံလည်းကောင်း ရုပ်ရွပ်ချွံချွံ ရှေ့ဆောင်ပါစင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းခြင်းရာများ ကို စာရေးသူ၏ 'ဟစ်တလာ အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့် မှောင်မိုက်သောနေ့ရက်များ' (ဟစ်တလာ လုပ်ကြံမှု)တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ယောက်အား အထူးတာဝန်ဖြင့် အမြန်ဆုံး စေလွှတ်ရန်ဖြစ်သည်။ ယင်းအထူး
တာဝန်ဆိုသည်မှာ အခြားမဟုတ်။ မိမိတို့ ဂျာမန်သူလျှို့များ၏ သွားလာလှုပ်
ရှား လုပ်ဆောင်မှုများကို မျက်ခြေမပြတ် စောင့်ကြည့်ရန်(ဝါ)သူလျှို့များကို
ပြန်၍ သူလျှို့လုပ်ရန် တာဝန်ပင်တည်း။

ထိုအချိန်က ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဗဟိုဌာနချုပ်၏ လက်အောက်
တွင် ယင်းသို့ အထူးတာဝန်များကို ထမ်းရွက်ရန် လက်ရွေးစင်သင်တန်းပေး
၍ ရွေးချယ်ထားသည့် အထူးသူလျှို့များမှာ အရေအတွက်အားဖြင့် စုစုပေါင်း
၂၀၀ ကျော်မျှ ရှိနေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ချဲ့လင်းဘတ်သည် အဆိုပါ အထူးသူလျှို့များထဲမှ အတော်
ဆုံး စိတ်အချရဆုံးဖြစ်သော ဝင်နီဖရက်အိုဘယ်ဆိုသူအား နောက်တစ်နေ့တွင်
သူ့ရုံးခန်းသို့ လာရောက်ရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက် ၁၁နာရီထိုးရန် ၅မိနစ်ထိတိအလိုတွင် ဝင်နီ
ဖရက်အိုဘတ်သည် ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး ဗဟိုဌာနချုပ်အဆောက်အအုံရှိ
ဗိုလ်ချုပ်ချဲ့လင်းဘတ်၏ ရုံးခန်းသို့ ရောက်သွားခဲ့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်က သူ့အား
၁၁နာရီထိတိ အရောက်လာရန် ညွှန်ကြားထားသည် မဟုတ်ပါလား?။

အခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်မိသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အိုဘတ်သည် ကြီး
ကျယ်သလောက် ထည်ဝါခန့်ညားလှသည့် အဆောင်အယောင် အခန်းအနား
များကို ကောင်းကောင်းကြီး သတိထားလိုက်မိသည်။ အခန်းကျယ်ကြီး၏အလယ်
ရှိ အရောင်တဖိတ်ဖိတ်တောက်နေသည့် မပောက်နီစားပွဲကြီး၏ နောက်တွင်
ကုလားထိုင်ကြီးတစ်လုံးဖြင့် မလှုပ်မယက် ထိုင်နေသော ဗိုလ်ချုပ်ချဲ့လင်းဘတ်ကို
လှမ်းမြင်ရသဖြင့် အိုဘတ်သည် ယာဘက်လက်ကို ဆန့်တန်းကာ အလေးမြဲလိုက်
သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ချဲ့လင်းဘတ်သည် ဝင်လာသောအိုဘတ်အား အသိအမှတ်
ပြုရုံမျှ ပြုလိုက်သည့်သဘောဖြင့် မျက်နှာတစ်ချက် လှန်ကြည့်လိုက်သည်။ သို့
သော် ထိုင်ရာမှမထ ဦးခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်ရုံမျှ ဆတ်လိုက်သည်။

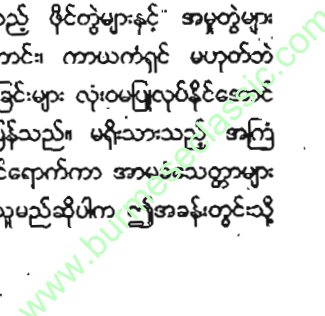
နာဗီထိပ်တန်းခေါင်းဆောင်ကြီးများ၏ ရုံးခန်းများ ထုံးစံအတိုင်း ဤ

ရုံးခန်းမှာလည်း စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်များနှင့် ပန်းချီကားချပ်များမှအစ ပန်းအိုး
ကြီးများ၊ လိုက်ကာခန်းဆီးကြီးများဖြင့် ခမ်းနားနိုင်သမျှ ခမ်းနားအောင် ပြင်
ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ သို့သော် ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး ဗဟိုဌာနချုပ်၏
အကြီးဆုံးတာဝန်ခံဖြစ်သော ဗိုလ်ချုပ်ချဲ့လင်းဘတ်၏ ဤရုံးခန်းမှာ အခြားနာဗီ
ခေါင်းဆောင်ကြီးများ၏ ရုံးခန်းများထက် ပိုမိုထူးခြားသည့် အဆောင်အယောင်
ပစ္စည်းကိရိယာများ ရှိနေသည်။

စားပွဲကြီး၏ လက်ဝဲဘက်တွင် သီးသန့်တပ်ဆင်ထားသော တယ်
လီဖုန်းစကားပြောခွက်များနှင့် ဝိုင်ယာကြိုးများမှာ ရှုပ်ယက်ခတ်နေကြသည်။
ဤစကားပြောခွက်များမှာ ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာနှင့်လည်းကောင်း။
ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဂတ်စတာပိုဗိုလ်ချုပ် ဟင်းမလားနှင့်လည်းကောင်း။ တိုက်
ရိုက်စကားပြောရန် ဆက်သွယ်ထားသည့် သီးသန့်တယ်လီဖုန်းများပင် ဖြစ်သည်။

အပြင်အားဖြင့် ဤကြမ်းပြင်၊ ဤနံရံနှင့် ဤမျက်နှာကြက်များမှာ
တစ်စုံတစ်ရာ ထူးခြားမှုရှိသည်ကို မတွေ့ရသော်လည်း ဤကြမ်းပြင်၏အောက်တွင်
လည်းကောင်း။ ဤနံရံများ၏ နောက်တွင်လည်းကောင်း။ ဤမျက်နှာကြက်၏
အထက်တွင်လည်းကောင်း လျှို့ဝှက်စွာ တပ်ဆင်ထားသည့် အလိုအလျောက်
အသံသွင်း ကြိုးခွေများကြောင့် ဤအခန်းတွင်း၌ ပြောသမျှစကား။ ဆွေးနွေးသမျှ
အချက်အလက်များသည် အသံဖမ်းစက်များဖြင့် အလိုအလျောက် အသံဖမ်းပြီး
အသံသွင်းပြီး ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

ထို့ပြင် ဤအခန်းတွင်းသို့ ဝင်ရာထွက်ရာ တံခါးမကြီးနှင့် ပြတင်းပေါက်
များသည်လည်းကောင်း။ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်စာရွက်စာတမ်းများ သိမ်းဆည်းထားရာ
မီးခံသေတ္တာသည်လည်းကောင်း။ အရေးကြီးသည့် ဖိုင်တွဲများနှင့် အမှုတွဲများ
ထည့်သွင်းထားသည့် အံဆွဲများသည်လည်းကောင်း။ ကာယကံရှင် မဟုတ်ဘဲ
မဆိုသမျှ တိတ်တဆိတ် ဝင်ထွက် ဖွင့်ပိတ်ခြင်းများ လုံးဝမပြုလုပ်နိုင်ဘောင်
အစိတ်အပိုင်းထားသည့် ထောင်ချောက်များ ရှိနေပြန်သည်။ မရှိသေးသည့် အကြံ
အစည်ဖြင့် ဤခန်းမတွင်းသို့ တိတ်တဆိတ် ဝင်ရောက်ကာ အာမခံသေတ္တာများ
နှင့် အံဆွဲများကိုဖွင့်၍ စာရွက်စာတမ်းများကို ယူမည်ဆိုပါက ဤအခန်းတွင်းသို့

ဝင်လာသည်ကအစ ပြန်လွှဲကွဲသွားသည်အထိ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ လုပ်ရားမှုမှန်သမျှကို ထင်ရှားရှားကြီး ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးပြသမည့် လျှို့ဝှက်ကင်မရာမလေးများသည် တံခါးဖွင့်ပြီး ငြိတ်ပေါက်များတွင်လည်းကောင်း၊ အာမခံသေတ္တာနှင့် အံဆွဲများတွင်လည်းကောင်း အသီးသီးတပ်ဆင်ပြီး ဖြစ်နေသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် အခန်းတွင်သို့ မသမာသည့်နည်းဖြင့် ဝင်လာသူအား ဝင်လာလျှင်ဝင်လာချင်း ဖြေပေါက်များ၌ ထွက်ပေါက်မရှိအောင် အမိမိမ်းမည့် လျှပ်စစ်ခေါင်းလောင်းကလည်း ဖက်ကွဲသုံးဆယ်အတွင်း ကျယ်လောင်စွာ အချက်ပေးရန် အသင့်ရှိနေသေးသည်။

နောက်ဆုံးကုန်ကုန်ပြောရမည်ဆိုပါက...

တကယ်တော့ ကျွန်ုပ်အခန်းဟာ ခံတပ်အသေးစားကလေးတစ်ခုနဲ့ အတူတူပါပဲ။ ကျွန်ုပ်တို့တည်တည်က စားပွဲစောင်မှာ တပ်ထားတဲ့ ခလုတ်ကလေးကို နှိပ်လိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် စာပွဲထဲမှာ မြှုပ်ထားတဲ့ မောင်းပြန်စက်ညှပ်နတ် နှစ်လက်ဟာ အခန်းထဲမှာရှိတဲ့ ရန်သူအားလုံးကို အတုံးအရုံးဖြစ်အောင် ပစ်ခတ် အသင့်ရှိနေပါတယ်။ နောက်ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်မယ်ဆိုရင် ဒီအဆောက်အအုံပတ်ပတ်လည်လည်မှာရှိနေကြတဲ့ အစောင့်တွေကို အချက်ပေးတဲ့ ခေါင်းလောင်းသံဟာ ဆူညံနေအောင် မြည်လာပါလိမ့်မယ်။

ဤအခန်း၏ပိုင်ရှင် ထောက်လှမ်းရေးဗိုလ်ချုပ် ချဲ့လင်းဘတ်ကိုယ်တိုင်က နောင်အခါ၌ အထက်ပါအတိုင်း သူ၏လျှို့ဝှက်ဆန်းကျယ်သော ဤရုံခန်းအကြောင်းကို ဖွင့်ဟပြောကြားသွားခဲ့သည်။

စင်စစ် ချဲ့လင်းဘတ်သည် ဤသို့သော လျှို့ဝှက်သည့် လက်နက်များ၊ လျှို့ဝှက်သည့် စက်ကိရိယာများနှင့် လျှို့ဝှက်သည့် လုပ်ငန်းမှန်သမျှကို အလွန်အလွန် အထိုဝါသနာပါသူဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် သူသည်စာရေးဆရာများနှင့် ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာများ စိတ်ကူးယဉ်ယဉ်ဖြင့် ရေးသားရိုက်ကူးခဲ့ကြသည့် သူလျှို့စပိုင်ဝတ္ထုများနှင့် လျှို့ဝှက်သော စက်ခလုတ်တန်ဆာပလာများကို အလွန်နှစ်သက်သဘောကျတတ်သူဖြစ်သည်။

အဆိုပါ လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေး စိတ်ကူးယဉ်ဝတ္ထုများနှင့် ရုပ်ရှင်ကားများတွင် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အပြန်အလှန် ခြေချိန်လက်ပြန် ပစ်ခတ်ကြ

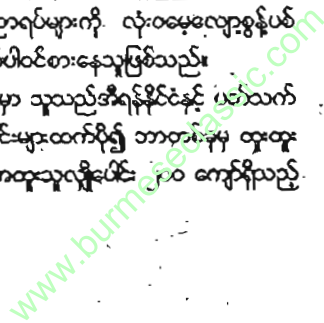
၍ သေကြေကြသည့် အဖြစ်အပျက်များ အမြဲလိုလို ပါရှိတတ်ရာ သူလျှို့ကောင်းတို့မည်သည် လူတစ်ယောက်၏ အသက်ကို ပုဂ္ဂလိကဆိတ်တစ်ကောင်၏ အသက်လောက် သဘောထား၍ သတ်စရာဖြစ်တော်ရရှိလျှင် လက်မနှေးသင့်ကြောင်း ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင် သူတပည့်များအား ချဲ့လင်းဘတ်က မကြာခဏ ဆုံးမပြောပေးလေ့ရှိသည်။

စစ်မြေပြင်မှာဆိုရင် လူတွေဟာ သန်းနဲ့ချီပြီး သေကြေရတာပဲ။ အချို့များဆိုရင် ဘာမဟုတ်တာလေးနဲ့ သေကြေရတယ်။ အဲဒီတော့ တချို့နေရာတွေမှာ စစ်မြေပြင်က တိုက်ပွဲတွေထက် တိုရဲထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင် သူလျှို့တွေရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်က ပိုပြီးအရေးပါ အရာရောက်တာတွေရှိတယ်။ ဒါကြောင့်မင်းတို့အနေနဲ့ မြို့မြို့မှတ်ထားဖို့က လူတစ်ယောက်ဟာကိုယ်ကို အန္တရာယ်ပေးလိမ့်မယ်လို့ အပုံတစ်ထောင်မှာ တစ်ပုံလောက်ပဲ မသင်္ကာစရာရှိနေဦးတော့ ဒီလူကို ချက်ချင်းပစ်သတ်ဖို့ လက်မနှေးရဘူး။ တို့အလုပ်မှာ စိတ်ကူးယဉ်တာတို့ သက်ညှာတာတို့ ဆိုတာတွေဟာ အလုပ်တာဝန်ကို သစ္စာဖောက်တာနဲ့ အတူတူပဲ။

ဤသို့သော သဘောတရားကို ကိုင်စွဲ၍ လက်တွေ့တွင်လည်း ဤအတိုင်း လုပ်ဆောင်တတ်သည့် ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး ဗိုလ်ချုပ်ချဲ့လင်းဘတ်၏ ရှေ့မှောက်တွင် ယခုအခါ အီရန်နိုင်ငံသို့ အထူးတာဝန် ဖြင့် သွားရောက်ရမည့် လက်ရွေးစင်သူလျှို့ အိုဘတ်သည် တာဝန်နှင့်အမိန့်ကို နှာခဲရန် အသင့်ရောက်ရှိနေပြီးဖြစ်သည်။

အိုဘတ်သည် ဘာလင်တက္ကသိုလ်မှ ဥပဒေဘာသာဖြင့် အောင်မြင်လာခဲ့သည့် "ခေါက်တာ" ဘွဲ့ရပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော်သူသည် နာဇီပါတီစောင်တည်ထောင်ခဲ့သည့်အချိန်မှစ၍ ပါတီလုပ်ငန်းများကို အချိန်ပြည့် တက်တက်ကြွကြွလုပ်ကိုင်ခဲ့ရာမှ ယခုအခါ ဥပဒေပညာရပ်များကို လုံးဝမပေးလျော့စွန့်ပစ်ကာ ထောက်လှမ်းရေးပညာရပ်များကို စိတ်ပါဝင်စားနေသူဖြစ်သည်။

သို့သော် သူ့အတွက် ခက်နေသည်မှာ သူသည်အီရန်နိုင်ငံနှင့် ပတ်သက်လျှင် နေ့စဉ်သတင်းစာများတွင်ပါသည့် သတင်းများထက်ပို၍ ဘာတမ်းမှ ထူးထူးခြားခြားမသိဘဲ ဖြစ်နေသည့်ကြားထဲက သူ့လိုအထူးသူလျှို့ပေါင်း ၂၀ ကျော်ရှိသည်။

အနက် ဤတာဝန်အတွက် သူ့ကိုမှ ရွေးချယ်စေလွှတ်သည်ကို စဉ်းစားမရအောင် ဖြစ်နေမိသည်။

သို့ဖြစ်ရာသူသည် ဝိုင်ချုပ်ချဲ့လင်းဘတ်ရှေ့တွင် ဘာတစ်ခွန်းမှ မမေး မပြောဘဲ သူပြောသမျှ အီရန်နိုင်ငံ၏ နောက်ဆုံးအခြေအနေ အရပ်ရပ်ကိုသာ ဂရုစိုက်နားထောင်ရင်း စိတ်ထဲက လိုက်မှတ်နေမိသည်။

အီရန်နိုင်ငံပတ်သက်၍ အရေးကြီးသည့် အချက်နှစ်ချက်ရှိသည်။ တစ်ချက် မှာ အီရန်နိုင်ငံ၏တောင်ပိုင်းသည် ရေနံအလွန်ထွက်သည့်ဒေသဖြစ်သည်။ ဤအချက် သည် အခြေခံအားဖြင့် အရေးကြီးသည့်အချက်ဖြစ်သည်။

နောက်တစ်ချက်မှာ လောလောဆယ်အားဖြင့် ၁၉၄၂ ခုနှစ်မှစ၍ အမေရိကန်နိုင်ငံမှ *စစ်လက်နက်ပစ္စည်း အမြောက်အမြားကို ဆိုဗီယက်ယူ နီယံသို့ တင်ပို့ရာ၌ အီရန်နိုင်ငံမှဖြတ်၍ မီးရထားဖြင့် တင်ပို့နေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဤအချက်မှာ ပထမအချက်ထက် ပို၍အရေးကြီးသည့်အချက်ဖြစ်သည်။

ဝိုင်ချုပ်ချဲ့လင်းဘတ်၏ ရှင်းပြချက်အရ အိုဘတ်သည် အီရန်နိုင်ငံတွင် ရေနံတွင်းများနှင့် မီးရထားလမ်းများကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရန် လုံးဝတာဝန် မရှိ။ ယင်းဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရေးအတွက် သီးခြားတာဝန်ပေးထားသည့် သူလျှို့များကို မကြာမီ လေထီးဖြင့်ချပေးရန် စီစဉ်ထားပြီးဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ အိုဘတ်၏ အဓိကတာဝန်မှာ အီရန်နိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေး အခြေအနေနှင့် ဂျာမန်သူလျှို့များ၏ လုပ်ဆောင်ချက်ကို အသေးစိတ် ထောက် လှမ်းရန်ဖြစ်သည်။ ယင်းတာဝန်အတွက် အိုဘတ်သည် တီဟာရန်မြို့တော်သို့ အရောက်သွားရမည်ဖြစ်သည်။ တီဟာရန်တွင် အိုဘတ်၏ ပထမဆုံးလုပ်ရမည့် အလုပ်မှာ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး ဗဟိုဌာနချုပ်၏ ချီးကျူးခြင်းခံနေရသော

• ၁၉၄၂ ခုနှစ်အကုန်မှ ၁၉၄၄ ခုနှစ် ကုန်ဆုံးသည့်အချိန်အထိ ၂ နှစ်တာကာလ အတွင်း အီရန်နိုင်ငံမှဖြတ်၍ ဆိုဗီယက်ယူနီယံသို့ ပစ္စည်းအင်အား ၄ သန်းခွဲမျှ တင် ပို့ခဲ့သည်။ ၎င်းတို့အနက် စစ်သုံးပမာဏဟောင့် အစင်းပေါင်း ၁၅၀၀၊ ၀၀၀ နှင့် ပုံကြံလေဟောင့် ၁၄၀၀ အပါအဝင် လေယာဉ်အစင်းပေါင်း ၃၅၀၀ တို့ပါဝင်ခဲ့သည်။ လင်းယုန်မောင်မောင်

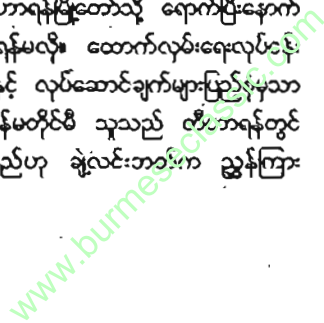
သူလျှို့မေယာနှင့် ဆက်သွယ်ရန်ဖြစ်၏။ ထိုမှတစ်ဆင့် တကယ့်တကယ် အရေး ပေါ်လိုအပ်လာပါက ဂျာမန်သူလျှို့အဖြစ် ဆောင်ရွက်နေသော ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ သား မာဆာနှင့် ဆက်သွယ်ရန်ဖြစ်သည်။

အီရန်နိုင်ငံတွင် တာဝန်ကျသည့် ဂျာမန်သူလျှို့များအတွက် လေ ထီးဖြင့် တိတ်တဆိတ် မဆင်းလိုပါက အခြားနည်းဖြင့် ရောက်ရှိနိုင်သည့် နည်း လမ်းနှစ်သွယ်ရှိသည်။ ပထမနည်းလမ်းမှာ အစ္စလာန်ဘာသာဝင် ဘုရားဖူးသွား သည့် ခရီးသည်အဖြစ် ရုပ်ဖျက်၍ ဝင်သည့်နည်းလမ်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဘုရား ဖူးခရီးသည်အဖြစ် ရုပ်ဖျက်နိုင်ပါက ၈ ၁၀၄၅အတားအဆီး အနှောင့်အယှက်မရှိ အလွယ်တကူ ဝင်ရောက်နိုင်သည်။ သို့သော် အိုဘတ်မှာ အစ္စလာန်ဘာသာစကား ပြောတတ်သူ မဟုတ်သဖြင့် ဤပုံဤနည်းဖြင့် ဝင်၍ရမည်မဟုတ်သည်မှာ သေချာသည်။

နောက်တစ်နည်းမှာ ကြားနေနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံမှ ပင်လယ်ကူးသင်္ဘော ဖြင့် တူရကီနိုင်ငံ ဆိပ်ကမ်းမြို့တစ်မြို့သို့ လိုက်ပါသွားပြီး ထိုမှတစ်ဆင့် အီရန် နိုင်ငံတွင်သို့ ဝင်ရောက်ရန်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဤနည်းလမ်းဖြင့် ဝင်ရောက်နိုင်ရန်အတွက် အိုဘတ်သည် ထောက်လှမ်းရေး ဗဟိုဌာနချုပ်၏ လက်အောက်ခံဖြစ်သော အမှတ် ၆ အက်စ် ဌာနခွဲသို့ သွားရမည်ဖြစ်သည်။ ဤဌာနခွဲသည် နိုင်ငံတကာမှ နိုင်ငံကျူးလက် မှတ်များ၊ ပြည်ပဝင်ခွင့်လက်မှတ်များနှင့်တကွ အမျိုးသားမှတ်ပုံတင်ကတ်ပြား အတုများကို နိုင်ငံအသီးသီးမှ တံဆိပ်အမှတ်အသား လက်မှတ်များပါမကျန် အစစ်နှင့် ခွဲခြားမရအောင် လုပ်ကိုင်ပေးသည့်ဌာနဖြစ်သည်။

အိုဘတ်သည် အီရန်နိုင်ငံ တီဟာရန်မြို့တော်သို့ ရောက်ပြီးနောက် ဘာလင်ဌာနချုပ်နှင့် ချက်ချင်းဆက်သွယ်ရန်မလို။ ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်း များအတွက် လိုအပ်သည့် အစီအစဉ်များနှင့် လုပ်ဆောင်ချက်များပြည့်ပုံမှသာ လျှင် ဆက်သွယ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်မတိုင်မီ သူသည် တီဟာရန်တွင် လုပ်စရာရှိသမျှကို လွှဲလှဲလှလှလုပ်နိုင်သည်ဟု ချဲ့လင်းဘတ်၏ ညွှန်ကြား ချက်ပေးလိုက်သည်။

xxxxx

ဗိုလ်ချုပ် ချဲ့လင်းဘတ်သည် အိုဘတ်အား လိုအပ်သည့်ညွှန်ကြားချက်များ အသေးစိတ်ပြောပြပြီးနောက် ပြန်ခွင့်ပြုလိုက်သည်။

အစီအစဉ်တစ်ရပ် ပြီးသွားပြီဖြစ်၍ သူသည် အခြားအစီအစဉ်တစ်ရပ်အတွက် ဆက်လုပ်ရပြန်သည်။ ယခုအစီအစဉ်မှာ ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရေးလက်နက်များ၊ အသံဖမ်းစက်နှင့် အသံလွှင့်စက်များအပြင် သူ့လျှို့ဝှက်မှုကို ငွေအမြောက်အမြားနှင့်အတူ အီရန်နိုင်ငံတွင်းသို့ လေထီးဖြင့် ချပေးရမည့် အစီအစဉ်ဖြစ်သည်။

ယင်းအစီအစဉ်ကို ချဲ့လင်းဘတ်၏ အမိန့်အရ အကောင်အထည်ဖော်ပေးကြရသည့်ဌာနများမှာ ထောက်လမ်းရေးဗဟိုဌာနချုပ်၏ လက်အောက်ခံဘရင်ဒင်ဘတ် တပ်ဖွဲ့နှင့် အီရန်နီယန်ဘတ် တပ်ဖွဲ့များပင်ဖြစ်သည်။

ဘရင်ဒင်ဘတ် တပ်ဖွဲ့ဝင်များမှာ များသောအားဖြင့် စေတနာ့ဝန်ထမ်းများဖြစ်ကြ၍ စနစ်တကျနှင့် ပြင်းပြင်ထန်ထန် လေ့ကျင့်သင်ကြားထားသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ဘရင်ဒင်ဘတ်တပ်ဖွဲ့တွင် ခြောက်လကြာမျှ သင်တန်းတက်ပြီးသူတိုင်း လူ့သတ်နည်းအမျိုးမျိုးကို ကျွမ်းကျင်စွာ တက်မြောက်လာသူများဖြစ်ကြသည်။ ထို့ပြင် ဘရင်ဒင်ဘတ်တပ်ဖွဲ့ဝင်မှန်သမျှ မည်သည့်နိုင်ငံသို့ ရောက်သည်ဖြစ်စေ ထိုနိုင်ငံမှ ထိုလူမျိုးများနှင့် ခွဲခြားမရအောင် ရုပ်ဖျက်နိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။ ကုန်ကုန်ပြောလိုက်မယ်၊ ရုရှားပြည်လွှတ်မယ့် သူလျှို့ဝှက်မှုဆိုရင် ရုရှားတွေလို တံတွေးထွေးတတ်အောင်အထိ သင်ပေးထားတယ် ဟူ၍ပင် ဝါကြွားနိုင်ခဲ့သည်။

ထိုသို့ ဝါကြွားနိုင်အောင်လည်း ဘရင်ဒင်ဘတ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များအတွက် နိုင်ငံတကာမှ ပြန်လာကြသည့် ဂျာမန်များကို အထူးတာဝန်ပေး၍ ယင်းနိုင်ငံများမှ လူမျိုးအသီးသီး၏ ဘာသာစကား အကျင့်စရိုက်များနှင့် ဓလေ့ထုံးစံများကို အသေးစိတ် သင်ကြားပေးခဲ့ကြသည်။

အီရန်နီယန်ဘတ် တပ်ဖွဲ့မှာမူ ကိုယ့်အသက်ကိုယ် ဖက်ရွက်လောက်မှ

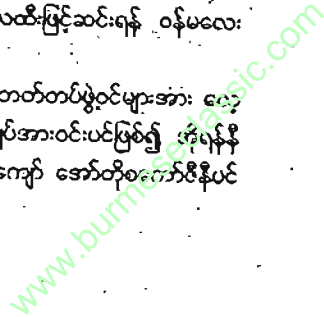
တန်ဖိုးမထားဘဲ ၉၉ ရာခိုင်နှုန်းအထိ အသက်စွန့်ရမည့် လုပ်ငန်းမျိုးအတွက် သီးခြားရွေးချယ်ဖွဲ့စည်းထားသည့် အသေခံတပ်ဖွဲ့ပင် ဖြစ်သည်။ ဤတပ်ဖွဲ့ဝင်များမှာ အားလုံးလိုလို ချွေးတပ်စခန်းများ၊ အကျဉ်းထောင်များမှ လက်ရွေးစင်ရွေးချယ်ထားသည့် တကယ့် ရာဇဝတ်ကောင်အကြီးစားများနှင့် လူသတ်သမားများ ဖြစ်ကြသည်။

အီရန်နီယန်ဘတ် တပ်ဖွဲ့ဝင်များမှာ ယင်းသို့ သေရဲသူများဖြစ်ကြသလို သတ်ရဲသူများလည်း ဖြစ်ကြသည်။ လက်နက်မျိုးစုံဖြင့် လူသတ်နည်းမျိုးစုံတို့ကို ကျွမ်းကျင်စွာ တတ်မြောက်ထားကြသလို လက်နက်မပါဘဲ လက်ချည်းသက်သက်ဖြင့် အလွယ်တကူ လူတစ်ယောက်အား အသေသတ်သည့်နည်းများကိုလည်း ပိုင်နိုင်စွာ တတ်ကျွမ်းသူများဖြစ်ကြသည်။

ယင်းသို့ သတ်ရဲသေရဲသည့် အီရန်နီယန်ဘတ် တပ်ဖွဲ့ဝင်များအတွက် အဆိပ်ပါသည့် သေနတ်ကျည်ဆံများ ပြုလုပ်ပေးထားရာ ယင်းကျည်ဆံများမှာ အရေပြားပေါ်တွင် ရုပ်၍ထိမှန်ရုံမျှဖြင့် သေနိုင်လောက်သည့် လက်နက်မျိုးဖြစ်သည်။

ဤအသေခံတပ်ဖွဲ့ဝင်များ၏ အစွမ်းအစနှင့် အရည်အချင်းများမှာလည်း အဘက်ဘက်က လက်ဖျားခါရလောက်အောင် ထူးချွန်သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ ရေကူး၊ မြင်းစီးနှင့် လက်ငှေ့ နှုတ်အတတ်များတွင် ချန်ပီယံများဖြစ်ကြသလို ယာဉ်မျိုးစုံမောင်းရာ၌လည်း မော်တော်ကား၊ မော်တော်ဆိုင်ကယ်နှင့် တင့်ကားများ၊ မီးရထားစက်ခေါင်းများသာမက လယ်ထွန်စက်များပါ မကျန် မောင်းတတ်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ အပြောကျယ်လှ၍ အဆုံးအစမမြင်ရသည့် ပင်လယ်ပြင်ကို မော်တော်ဘုတ်ကလေးတစ်စင်းဖြင့် ဖြတ်ကျော်ခဲ့တတ်မောင်းရဲသလို လွှင့်တီးခေါင် သဲကန္တာရထဲသို့ လေထီးဖြင့်ဆင်းရန် ဝန်မလေးသူများလည်း ဖြစ်ကြသည်။

အထက်ပါ တပ်ဖွဲ့နှစ်ခုအနက် ဘရင်ဒင်ဘတ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များအား လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးသည့် ဆရာဆရာကြီးမှာ ဗိုလ်ချုပ်အားဝင်းပင်ဖြစ်၍ အီရန်နီယန်ဘတ်တပ်ဖွဲ့ဝင်များ၏ ခေါင်းဆောင်မှာ မှာမည်ကျော် အော်တိုစတော်နီနီပင်ဖြစ်သည်။

အီရန်နိုင်ငံတွင်းသို့ လေထိပ်ဖြင့်ဆင်းကြရမည် ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရေး သမား သူလျှိုများအနက် ဘရင်ဒင်ဘတ်တပ်ဖွဲ့မှ လေသားငါးဆယ်ကျော်နှင့် အီရန်နီယန်ဘတ်တပ်ဖွဲ့မှ သုံးဆယ်ရွေးချယ်ခဲ့သည်။

အားဝင်းနှင့် စကော်စီနီတို့သည် အဆိုပါ သူလျှိုတပ်ဖွဲ့ဝင် ရှစ်ဆယ် အား နေ့ရောညပါ အပြင်းအထန် သင်ကြားပေးခဲ့ကြပြီးနောက် အပြီးသတ်အနေ ဖြင့် ဤသူလျှိုများအတွက် နိုင်ငံကျူးလက်မှတ်မှအစ အီရန်နိုင်ငံသုံး ဆေးလိပ်၊ မီးခြစ်အထိ အသေးစိတ် စီစဉ်ပိုင်ဆိုင်ပေးခဲ့ကြသည်။

ရှေးဦးစွာ ဤသူလျှိုတပ်ဖွဲ့ဝင်များထံမှ လက်ရွေးစင်လူ ၆ယောက် အား ကရီးမီးယားကျွန်းဆွယ်ရှိ ဂျာမန်လေတပ်မှ လေယာဉ်တစ်စင်းဖြင့် တင်ဆောင်ကာ အီရန်နိုင်ငံသို့ သယ်ဆောင်သွားခဲ့သည်။

ဤသူလျှို ၆ယောက်နှင့်အတူ လေယာဉ်ပေါ်တွင် လက်နက်ခဲယမ်း မီးကျောက်များ၊ ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရေး ကိရိယာတန်ဆာပလာများအပြင် အင်္ဂလိပ်ပေါင် စတာလင်သန်းပေါင်း တစ်ရာငါးဆယ်(၁၅၀,၀၀၀,၀၀၀)တန် ငွေစက္ကူများ ပါလာခဲ့သည်။ သို့သော် ဤငွေစက္ကူများမှာ တကယ့်အစစ်များမဟုတ်ဘဲ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး ဗဟိုဌာနချုပ်မှ အထူးစီစဉ်ရိုက်နှိပ်ပေးလိုက်သည့် ငွေစက္ကူအတူများဖြစ်သည်။

သို့နှင့်ပင် ဂျာမန်သူလျှို ၆ယောက်တို့သည် မကြာမီ အီရန်နိုင်ငံ ကွပ်မြို့ကလေး၏ အရှေ့မြောက်ဘက် မလှမ်းမကမ်းမှ ဆားရေကန်တစ်ကန်၏ အနီးသို့ လေထိပ်ဖြင့် တိတ်တဆိတ် အောင်မြင်စွာ ဆင်းသက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

ထိုနေ့မှာ ၁၉၄၃ ခု၊ မတ်လ၊ ၃၀ ရက်နေ့ ဖြစ်သည်။

xxxxx

နောက်တစ်နေ့ မတ်လ ၃၁ ရက်နေ့တွင် ပီတာဟဂူဆင်အမည်ရှိ အမေရိကန်အမျိုးသားတစ်ယောက်သည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ စစ်လေယာဉ်တစ်စင်းဖြင့် တီဟာရန်လေဆိပ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ဟဂူဆင်၏ အင်္ကျီအိတ်ထဲတွင် အမေရိကန်အိတ်လေး ခြောက်ရာတိတိ ပါလာသည်။

နောက် ၂နာရီခန့်ကြာသောအခါ ဟဂူဆင်သည် တီဟာရန်မြို့တွင်းရှိ သူ့မိတ်ဆွေ မာဗင်ဝေါလ်ဟိမ်းဆိုသူ ဂျာမန်တစ်ယောက်၏ နေအိမ်သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ သူသည် ထိုအိမ်သို့မလာမီ မြို့တွင်းတစ်နေရာရှိ အိုင်ဒါကိုဗာလ်စကားအမည်ရှိ ပိုလန်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ထံ တယ်လီဖုန်းဖြင့်ဆက်ကာ ဝေါလ်ဟိမ်း၏နေအိမ်တွင် တွေ့ဆုံကြရန် ချိန်းလိုက်သည်။

ယင်းသို့ စီစဉ်လိုက်သည်မှာ ဟဂူဆင်သည် အိုင်ဒါအား နှစ်ယောက်ချင်းမတွေ့လို၍ ဖြစ်သည်။ သူသည် လွန်ခဲ့သည့် ရှစ်လခန့်က တီဟာရန်မှ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ ပြန်မသွားမီ အိုင်ဒါထံ နောက်ဆုံးစာတစ်စောင် ရေးထားခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ တီဟာရန်သို့ ယခုတစ်ခေါက် မည်သည့် ကိစ္စဖြင့် သူပြန်ရောက်လာသည်ကို ထူးထူးထွေထွေ ရှင်ပြစရာမလိုဟု ယူဆသည်။

ဝေါလ်ဟိမ်း၏ နေအိမ်သို့ရောက်သောအခါ အိုင်ဒါသည် အဆင်သင့်ကြီး၍ ရောက်နှင့်နေပြီ ဖြစ်သည်။

နောက်မှာရိုဝက်ခန့်အကြာတွင် ပြင်သစ် အီရန်ကပြားတစ်ယောက် ဖြစ်သော ခါလီချာပက်သည် ထိုအိမ်သို့ ရောက်လာပြန်သည်။ သို့သော် သူသည် ထိုအိမ်တွင် ဟဂူဆင်ရောက်နေကြောင်း လုံးဝမသိ၊ မျှော်လည်း မမျှော်လင့်ခဲ့။

သို့ဖြစ်ရာ အိုင်ဒါသည် နောက်ဆုံးရောက်လာသော ခါလီအား တံခါးထဖွင့်ပေးရင်း အားရဝမ်းသာ ဆီးကြိုပြောလိုက်သည်။

အခု ဒီမှာ ဘယ်သူ့ရောက်နေတယ်ဆိုတာ ရှင်သိရဲ့လား၊ စပိုင်ကြီး တစ်ယောက်လေး ဟဂူဆင်ဆိုတဲ့ စပိုင်ကြီးပေါ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါအတိုင်း ပြောခဲ့ဖူးသည်။

သို့ဖြစ်၍လည်း ဤမြို့တွင်ရှိနေကြသော ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး သူလျှို့များသည် ၎င်းတို့အချင်းချင်း လုံးဝအဆက်အသွယ်မလုပ်ရဟူသော ဘာလင်ဗဟိုဌာနချုပ်မှ တင်းကျပ်လှသည့်အမိန့်နှင့် ညွှန်ကြားချက်များကို ဖောက်ဖျက်ကာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဆက်သွယ်ခဲ့ကြသည်။ အပြန်အလှန် အသိပေးခဲ့ကြသည်။ ယုတ်စွအဆုံး လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့မှ စေလွှတ်သော သူလျှို့များနှင့် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနမှ စေလွှတ်သော သူလျှို့အချင်းချင်းပင် ဘာလင်မြို့တော်တွင် ဌာနတစ်ခုနှင့်တစ်ခု တစ်ဖွဲ့နှင့်တစ်ဖွဲ့ အပြိုင်အဆိုင်ဖြစ်သော်လည်း တီဟာရန်တွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဆက်သွယ်အသိပေးလေ့ရှိကြသည်။

သို့ဖြင့် ဝိုင်းပန်းဟောလင်သပ်စ်နှင့် ဖရန်မေယာတို့သည် အီရန်နိုင်ငံသို့ မဟာမိတ်တပ်များ ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်၍ ဂျာမန်သူလျှို့များ ဖရိုဖရဲဖြစ်နေချိန်၌ ဂျာမန်သံရုံးတွင် နှစ်ယောက်သား ဆုံမိကြသည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် ဂျာမန်သံအမတ်ကြီး၏ မိတ်ဆက်ပေးချက်အရ ထိုအချိန်မှစ၍ သိက္ခာမီးရင်းနီးခဲ့ကြသည်။ သို့သော် သူတို့၏ မိခင်ဌာနများမှာ အပြိုင်အဆိုင်ဖြစ်နေကြသဖြင့် သူတို့၏ ရင်းနှီးမှုမှာလည်း မိတ်ဆွေအဖြစ် ဘယ်တော့မှ ရောက်မလာဘဲ ရှိနေခဲ့သည်။

ဤအတောအတွင်း တီဟာရန်ရှိ ဂျာမန်သူလျှို့များမှာ ဘာလင်နှင့် လုံးဝအဆက်အသွယ် ပြတ်နေဆဲပင်ဖြစ်ရာ ယင်းသို့ အပြိုင်အဆိုင်ဖြစ်နေကြသည့်တိုင်အောင် ဂျာမန်သူလျှို့များအချင်းချင်း အပြန်အလှန် သတင်းပေးအယူရှိနေခဲ့ကြသည်။

မတ်လ ၃၀ ရက်နေ့တွင် ဂျာမန်သူလျှို့များ လေထီးဖြင့် တိတ်တဆိတ် ဆင်းသက်ခဲ့ကြပြီးနောက် မေယာသည် တောင်ပေါ်ဒေသ လှူဖွဲ့စုပွဲပွဲများ၏ ဌာနချုပ်တွင် ရောက်ရှိနေသည့် ဝိုင်းပန်းဟောလင်သပ်စ်ထံ ဤအကြောင်းကို အောက်ပါအတိုင်း သတင်းပို့လိုက်သည်။

“တီဟာရန်မြို့အနီးသို့ ဂျာမန်အသေခံ ဆက်သွယ်ရေးတပ်သား ၆ ယောက် လေထီးဖြင့် ဆင်းလာကြသည်။ သူတို့အားလုံး ယခု ကျွန်တော်နှင့်

အတူ နေထိုင်လျက်ရှိကြသည်။ နောက် အလွန်ဆုံး (၈) ရက်အတွင်း ဘာလင်နှင့် ရေဒီယိုအဆက်အသွယ်ရလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။”

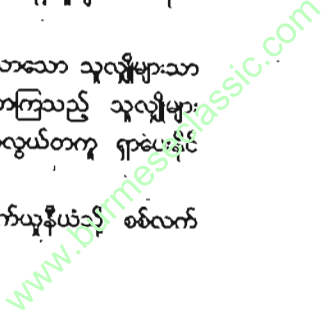
မေဂျာဟောလင်သပ်စ်သည် ဤသတင်းအတွက် မေယာအား အထူးကျေးဇူးတင်၍ဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ အီရန်နှင့် ဘာလင် တိုက်ရိုက်အဆက်အသွယ် ရရှိခြင်းဖြင့် လက်ရှိ သူရင်ဆိုင်နေရသည့် အခက်အခဲများမှာ အတော်အတန် ပြေလည်သွားစရာရှိသည်။ ထို့ပြင် မဟာမိတ်များ ဝင်လာပြီးနောက် တူရကီနိုင်ငံသို့ ထွက်ပြေးသွားသည့် သူဇနီးနှင့်ပတ်သက်၍လည်း သေသည်ရှင်သည်ပင် မသိရဘဲ ဖြစ်နေသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်။ ဘာလင်နှင့် အဆက်အသွယ်ရပါက သူဇနီးဘယ်ရောက်နေသည်ကို အတိအကျသိရမည် ဖြစ်သည်။

ဤအတောအတွင်း မေယာသည် လေထီးဖြင့်ဆင်းလာသော သူလျှို့များအား အစွမ်းကုန် လုံခြုံစိတ်ချရသည့်နေရာတွင် ထားရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။ လေထီးဖြင့်ဆင်းသက်လာသည့် သူလျှို့ ၆ယောက်အနက် ကော်ရယ်ဆိုသူမှာ အီရန်သို့ရောက်ပြီး ရက်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် တိုက်ဖျက်ရောက်ဖြင့် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် ကျန်ရှိနေသော သူလျှို့ ၅ယောက်အတွက် လုံခြုံစိတ်ချရသည့်နေရာကို ရှာဖွေပေးခဲ့ရသည်။

အီရန်နိုင်ငံတွင် ဗြိတိသျှဆန့်ကျင်ရေးသမားတစ်ယောက်လည်းဖြစ်၊ ငွေကြေးတတ်နိုင်သူလည်းဖြစ်ပါက ထိုသူအတွက် လုံခြုံစွာပုန်းအောင်းရန် နေရာမရပေးပေ။ အထူးသဖြင့် အီရန်နိုင်ငံလို နေရာမျိုး၌ ပို၍လွယ်ကူသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အီရန် မျိုးချစ်ဆိုသူများသည် ငွေသာပုံပေးမည်ဆိုပါက သူတို့၏ မိတ်ဆွေများကို သူတို့၏ ရန်သူများထံ ရောင်းစားရန် ဝန်မလေးကြသောကြောင့်တည်း။

သို့နှင့်ပင် မေယာသည် ပထမသုတ်ရောက်လာသော သူလျှို့များသာမက နောက်ထပ် တစ်သုတ်ပြီးတစ်သုတ် ရောက်လာကြသည့် သူလျှို့များအတွက်ပါ လုံခြုံစွာ ပုန်းအောင်းနိုင်သည့်နေရာကို အလွယ်တကူ ရှာပေးနိုင်ခဲ့သည်။

ဤသူလျှို့များ၏ အဓိကတာဝန်မှာ ဆိုဗီယက်ယူနီယံသို့ စစ်လက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤခြောက်လုံးပြုနစ်လက် မပါဘဲ ဘယ်ကိုမှသွားလေ့မရှိ။ ကုန်ကုန်ပြောရလျှင် သူအိပ်ယာဝင်သည်အထိ ဤခြောက်လုံးပြုနစ်လက်သည် သူလက်လှမ်းမီရာ တစ်နေရာရာတွင် ရှိနေတတ်သည်။

သူပုန်အောင်းနေသည့် လျှို့ဝှက်အခန်းကိုလည်း ကြည့်ပါဦး။ ဤအခန်း ထဲတွင် စပိုင်ဝတ္ထုများနှင့် ထောက်လှမ်းရေးဝတ္ထုများရေးသည့် စာရေးဆရာများ အတွက် အလွန်နှစ်သက်သဘောကျစရာကောင်းသည့် ပစ္စည်းကိရိယာများဖြင့် အပြည့်အစုံရှိနေသည်။ လျှို့ဝှက်သည် အသံဖမ်းစက်တစ်ခု၊ အသေးစား လက်နက်ဖိနပ် ပါဝင်သည့် သေတ္တာတစ်လုံး၊ ဆံပင်တုများနှင့် နှုတ်ခမ်းမွှေးတု မှတ်ဆိတ်မွှေးတုစသည့် ရုပ်ဖျက်သည့် တန်ဆာပလာများ၊ အဆိပ်ပုလင်းများနှင့် ရိုးရိုးမျက်စိဖြင့် မမြင်ရသည့် လျှို့ဝှက်မင်များ။

သို့သော် ဤဂျာမန်သူလျှို့ မယောနှင့် လုံးဝဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အခြားဂျာမန်သူလျှို့တစ်ဦးမှာ အားနက်စ်မာဆာပင်ဖြစ်သည်။

တီဟာရန်မြို့တော်၏ တစ်ခုသော လူကုထံရက်ကွက်ရှိ မာဆာ၏ နေအိမ်သည် ထိုရက်ကွက်ရှိ အခြားသော နေအိမ်အဆောက်အအုံများနှင့် ဘာတစ်ခုမှ မခြားနားဘဲ တစ်ပုံတည်း တစ်မျိုးစားတည်းပင်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ သာ မာဆာ၏နေအိမ်ကို အလစ်တွင် ဝင်ရောက်ရှာဖွေမည်ဆိုပါက (သို့သော် တကယ် တကယ်အားဖြင့် ဤသို့သော ဂုဏ်သရေရှိ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံသား လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်၏ နေအိမ်ကို မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်က မသင်္ကာ ဖြစ်စရာ ရှိပါမည်နည်း) ရှာဖွေသူများသည် ဤအခန်းထဲတွင် ဘာပစ္စည်းမှ အဆန်းတကြယ်တွေ့ရမည် မဟုတ်ဘဲ ဤအခန်းပိုင်ရှင်၏တဝသည် ပျင်းရိ ငြီးငွေ့ စရာကောင်းလှသည်ဟူ၍ မှတ်ချက်ချကွားကြပေလိမ့်မည်။

ရဲဖန်ရဲခါ မာဆာ၏နေအိမ်သို့ ဂျာမန်ကိုလိုလားသူနှင့် အီရန်ပါလီမန် လွှတ်တော်အမတ်များ၊ နိုင်ငံရေးသမားများ ဝင်ထွက်သွားလာကြသည်ကို တွေ့ရ မည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် တီဟာရန်မြို့တော်ရှိ ကြားနေနိုင်ငံသားတစ်ယောက်၏ နေအိမ်သို့ နိုင်ငံရေးအရောင်းအသွေးရှိသူများ ဝင်ထွက်လာခြင်းသည် တစ်စုံတစ် ရာ မသင်္ကာဖွယ်ရာ ကိစ္စတစ်ရပ်ဟူ၍ မည်သူကမှ မထင်မှတ်ကြပေ။

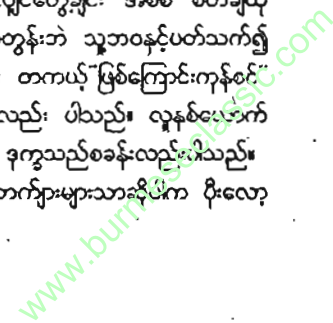
အလားတူပင် လူကုထံတစ်ယောက်ဖြစ်သော မာဆာထံသို့ နိုင်ငံခြားမှ လေကြောင်းဖြင့် ရောက်ရှိလာကြသည့် စာများကိုလည်း မည်ကမှ အရေးတယူ ဂရုစိုက်ခြင်းများ မရှိကြပေ။ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ရာ မသင်္ကာဖွယ်ရာရှိသဖြင့် ထိုစာများကို ဖောက်၍ဖတ်ကြည့်မည်ဆိုပါကလည်း မာဆာ၏ ဇီးပွားရေးလုပ်ငန်း နှင့် ပတ်သက်၍ သာမန်ရေးရိုးရေးစဉ် ရေးထားသည်ကိုသာ တွေ့ကြရမည်ဖြစ် သည်။ သို့သော် ဝက်ကယ်တကယ်အားဖြင့်ဆိုလျှင် စာပေးစာယူလုပ်ရာ၌ မာဆာ အသုံးပြုနေသည့် လျှို့ဝှက်သင်္ကေတများမှာ ရိုသားလှသည်ဖြစ်ရာ သွက်လက် ချက်ချာသော ကင်းထောက်လှုပ်လှုပ်တစ်ယောက်အား အဖတ်ခိုင်းလျှင်ပင် ထို စာထဲတွင်ပါရှိသည့် လျှို့ဝှက်အဓိပ္ပာယ်ကို အလွယ်တကူ သိနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ယခုသော်မှ မာဆာ၏ စာများကို ဘယ်သူကမှ ဘယ်တုန်းကမှ ဖောက်ဖတ်မ ကြည့်ကြသဖြင့် ဘာမှမသိကြဘဲ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

မာဆာ၏ နေအိမ်သို့ စစ်ပြေးဒုက္ခသည်စခန်းမှ ပိုလန်အမျိုးသမီး ကလေး ဝမ်ဒါပိုလော့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည့်အချိန်မှစ၍ မာဆာ၏ အနေအထိုင်၊ အသွားအလာမှာ အတော်ကလေး ပြောင်းလာခဲ့သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

ယခင်က တစ်နေကုန်တစ်နေခန်း အပြင်ထွက်လည်ပြီး ညအိပ်ချိန် ကျမှ ပြန်လာလေ့ရှိသော မာဆာသည် ယခု တော်ရုံတန်ရှ် ကိစ္စရှိယုံမျှဖြင့် အပြင်သို့ သွားသွားလာလာ မလုပ်တော့ဘဲ အိမ်မှာပင် အနေများလာခဲ့သည်။ သူသည် နေ့ရှိသရွေ့ ပိုးလော့နှင့် စကားပြောရင်း အချိန်ဖြန်းနေတတ်သည်။ သူ ပြောသမျှကို ပိုးလော့က ငြိမ်ငြိမ်ကလေး နားထောင်နေတတ်သလို တစ်ခါတစ် ရံ ပိုးလော့ပြောသမျှကို သူက စိတ်ပါဝင်စားစွာ နားထောင်နေတတ်သည်။

ပိုးလော့သည် မာဆာအား စတွေ့လျှင်တွေ့ချင်း အစစ စိတ်ချယုံ ကြည်ခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ မာဆာက မမေးဘဲ၊ မတိုက်တွန်းဘဲ သူ့ဘဝနှင့်ပတ်သက်၍ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ပြောပြခဲ့သည်။ မှန်သည်။ တကယ် ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ဖြစ်သည်။ သည်အထဲတွင် ဂျာမန်စစ်သားများလည်း ပါသည်။ လူနစ်ပေးက လည်းပါသည်။ ဆိုက်ဘေးရီးယားလည်းပါသည်။ ဒုက္ခသည်စခန်းလည်းပါသည်။

ဤနေရာတွင် အချို့အချို့သော ယောက်ျားများသာဆိုပါက ပိုးလော့

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

အဆုံး စစ်ပြေးဒုက္ခသည်စခန်းမှ သူကဲ့သို့ အပြင်လောကရောက်နေကြသည့် ရင်းနှီးသော ပိုလန်မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းများကိုပင် သွားတွေ့ချင်ပုံမရဘဲ ဖြစ်နေခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ မာဆာကိုယ်တိုင်က ပိုးလော့အား အပြင်သို့ မကြာခဏထွက်ရန်အားပေးသည်။ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟများထံ အလည်အပတ်သွားရန် တိုက်တွန်းခဲ့ရသည်။

သည်လိုနှင့် ပိုးလော့သည် ရံဖန်ရံခါ အပြင်သို့ထွက်တတ်သည်။ လည်တတ်ပတ်တတ်၊ သွားတတ်လာတတ်သည်။ သည်လို အပြင်ထွက်ရာမှ ပြန်လာသည့် အခါတိုင်း ပိုးလော့သည် မာဆာအား ယနေ့ ဘယ်သူနှင့် တွေ့ခဲ့၍ ဘာတွေ ပြောဆိုခဲ့သည်၊ ဘယ်ရုပ်ရှင်ကားကို ဘယ်သူနှင့် အတူကြည့်ခဲ့သည်၊ ဘာပစ္စည်းကလေးတွေကို ဘယ်လောက်နှင့်ဝယ်ခဲ့သည် စသည်ဖြင့် အကုန်စင် ပြန်ပြောပြရသည်။

သည်ပုံနည်းဖြင့် သူတို့နှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ပို၍ရင်းနှီးလာခဲ့ကြသည်။ တစ်ယောက်အကြောင်းတစ်ယောက် ပို၍သိလာခဲ့ကြသည်။

ထိုနေ့မှာ ဧပြီလ ၈-ရက်နေ့ အချိန်မှာ ညနေ ၇-နာရီ နေရာမှာ တီဟာရန်မြို့ လူစည်ကားရာ ရပ်ကွက်တစ်ခု ကွန်တီနင်တယ်ကဇီး ဖြစ်သည်။ မာဆာသည် "သူမိတ်ဆွေ" ပါစီဒေါင်းဝေါ့ဒ်စ် ချိန်းဆိုချက်အရ ကွန်တီနင်တယ်ကဇီးသို့ အချိန်မီရောက်လာခဲ့သည်။ ဤနေရာမှာ သူတို့နှစ်ဦး မကြာခဏ တွေ့ဆုံတတ်ကြသည့် နေရာဖြစ်သည်။

ပါစီသည် တီဟာရန်မြို့ ဗြိတိသျှ ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးဗြူရိုမှ အဖွဲ့ဝင် တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

မာဆာသည် ပါစီနှင့် တွေ့လျှင်တွေ့ချင်း တစ်စုံတစ်ရာထူးခြားနေပြီဟု၊ ရိပ်မိလိုက်သည်။ ပါစီသည် ဖျော်ဖျော်နေ သေခဲမည့် လူစားမျိုးဖြစ်သည်။ သူ့မျက်နှာမှာ ဘယ်တော့ကြည့်လိုက်ကြည့်လိုက် ပြုံးပြီး ဝမ်းပြု - ရိုနေတတ်

သည်။

သို့သော် ထိုနေ့ညနေက သူ့မျက်နှာပေါ်မှ အပြုံးသည် ဘယ်ရောက်နေသည်မသိ၊ တစ်ခါမှ မဖြစ်စဖူး ထူးထူးခြားခြား မှန်ကပ်ကပ်ဖြစ်နေသည်ကို မာဆာ သတိထားလိုက်မိသည်။

ပါစီသည် သူတို့နှစ်ယောက်၏ စားပွဲပေါ်သို့ စားပွဲထိုးက ဖန်ခွက်နှစ်ခွက် လာချပြီး အရိုအသေပေးကာ ပြန်ထွက်သွားသည်အထိ စောင့်ကြည့်နေသည်။ ပြီးမှသူက မာဆာ၏ နားနားသို့ကပ်ကာ အသံခပ်တိုးတိုးဖြင့် စကားပြောသည်။

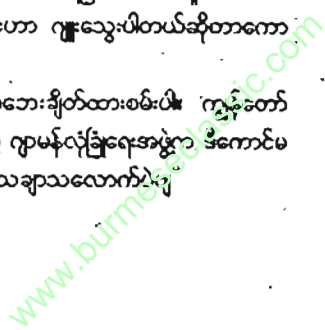
"ဒီမယ်မာဆာ၊ ခင်ဗျားတော့ ဒုက္ခရောက်တော့မယ်ထင်တယ်။ ဟိုကောင်မလေးလေး ခင်ဗျားအိမ်မှာရောက်နေတဲ့ ပိုလန်မလေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဒုက္ခတွေ့ဖို့များနေပြီ။"

"ဒီကောင်မလေးက ဘာဖြစ်လို့လဲ" မာဆာက ခပ်အုပ်အုပ်ပြုံးမေးသည်။

"ဘာဖြစ်ရမှာလဲ၊ ဒီကောင်မလေးက ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့နဲ့ အဆက်အသွယ်ရှိတယ်လို့ပြောတယ်။ ဖရန်မေယာဆိုတဲ့ ဂျာမန်စပိုင်အတွက် သတင်းတွေပို့ပေးနေတယ်လို့ ကြားရတယ်"

"ဟာ . . . ဒါတော့ ခင်ဗျားရူးနေပြီထင်တယ်။ ဒီကောင်မလေးဟာ စစ်ပြေးဒုက္ခသည်စခန်းက လာတာပဲ။ တီဟာရန်မှာ သူသိတဲ့လူဆိုလို့ ဘယ်သူရှိတာမှတ်လို့ တခြားမပြောနဲ့ အဲဒီလိုချီထွက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့တို့ ဘာတို့ညာတို့ ဆိုတာမျိုးတွေ ရှိမှန်းတောင် သူသိတာမဟုတ်ဘူး။ နောက်ပြီးတော့ ဝါဆောမှာ တုန်းက သူ့ကိုဂျာမန်စစ်သားတွေက မတရားပိုင်ပြီး ဖော် ဘားခဲ့ကြတာပဲ။ သူမိတာတွေဆိုတာလည်း ခုလောက်ဆိုရင် အသတ်တောင်ခံရပြီလားမသိဘူး။ ဒါထက် နေပါဦး။ ဒီဝမ်းဒါပိုးလော့ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးဟာ ဂျူးသွေးပါတယ်ဆိုတာကော ခင်ဗျားသိရဲ့လား"

"ဂျူးသွေးပါတာ မပါတာ အသာဘေးချိတ်ထားစမ်းပါ။ ကျွန်ခဲတတ်သိရသလောက်ဆိုရင် ခင်ဗျားကို စောင့်ကြည့်ဖို့ ဂျာမန်လုံခြုံရေးအဖွဲ့က ဒီကောင်မလေးကို ငွေပေးပြီး ခိုင်းထားတယ်ဆိုတာ သေချာသလောက်ပဲ။"

ဘဲ ဝိုင်းလှော့အား မည်သို့မည်ပုံ မာဆာအိမ်ပေါ်မှ ဆင်သွားအောင် လုပ်ရမည်နည်း။

အကယ်၍ ဝိုင်းလှော့အား အပျောက်ရှင်းပစ်မည်ဆိုပါက လွယ်လွယ်ဖြင့် ကိစ္စပြတ်သွားစရာရှိသည်။ သို့သော် ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင် တစ်ဦးဖြစ်သော ပီစီလို သူလျှို့ဖျိုးအတွက် ဤနည်းမှာ စိတ်ကူးထဲ ထည့်၍ပင်မရသောနည်းဖြစ်သည်။ စပိုင်ဝတ္ထုများနှင့် စုံထောက်ဇာတ်ကားများထဲတွင် ဤလို အပျောက်ရှင်းပစ်လေ့ရှိကြသော်လည်း တကယ်ဇာတ်လမ်းတွင်မူ ဤသို့လုပ်ရန် မလွယ်ကူပေ။

တစ်ဖန် ဤကိစ္စတွင် ဝိုင်းလှော့အား အိမ်ပေါ်မှ နှင်ချရေးအတွက် အလောသုံးဆယ်မလုပ်ဘဲ ဖြည်းဖြည်းလုပ်ရန်လည်း မာဆာအား အထူးတိုက်တွန်းစရာမလိုပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မာဆာသည် ဘယ်ကိစ္စမဆို အလောသုံးဆယ်အလုပ်ဘဲ ဖြည်းဖြည်းဆေးဆေးလုပ်တတ်သည့် အကျင့်ရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံး၌ ပီစီသည် ဝိုင်းလှော့အား မာဆာအိမ်ပေါ်မှ ဆင်သွားစေရန်အတွက် တစ်စုံတစ်ရာ အကြံအဖန် လုပ်ရန် မာဆာကို ညွှန်ကြားခဲ့သည်။ သို့သော် စောစောက ပြောခဲ့သည့်အတိုင်း ဤကိစ္စကို အလောသုံးဆယ်လုပ်ရန် မလို၊ နောက်ဆုံးသတ်မှတ်ထားသည့် ရက်အတွင်း ပြီးစီးအောင်လုပ်ရန်ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးသတ်မှတ်သည်ရက်မှာ မေလ ၁၅ ရက်ဖြစ်သည်။

သူလျှို့နှင့် ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများတွင် ပထမဆုံးနှင့် အခြေခံအကျဆုံး ဥပဒေမှာ အတတ်နိုင်ဆုံး "နှုတ်လို" ရန်ပင်ဖြစ်သည်။ ဤအချက်ကို ကလေးကအစ သိပြီးဖြစ်ကြသည်။ တစ်စုံတစ်ခုသော ခြိမ်းခြောက်မှုကြောင့်ဖြစ်စေ အာမခံချက် ကတိစကားများကြောင့်ဖြစ်စေ သို့တည်းမဟုတ် လူမဆန်သော နှိပ်စက်မှုကြောင့်ဖြစ်စေ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အချောဆုံး အလှဆုံးဖြစ်သော မိန်းမများဖြင့် ပြားယောင်းသွေးဆောင်၍ဖြစ်စေ သူလျှို့တစ်ယောက်သည် သူတဂုဝန်ထမ်းဆောင်နေသည့် နိုင်ငံအပေါ်တွင် မည်သည့်အခါမှ သစ္စာမဖောက်ရ

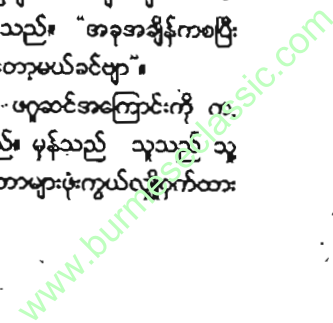
ပေ။ သူမိခင်ပင်ဖြစ်စေ၊ သူအစ်ကိုပင်ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် သူမိတ်ဆွေပင်ဖြစ်စေ၊ သူရနီးပင်ဖြစ်စေ၊ သူ၏လျှို့ဝှက်ချက်များနှင့်ပတ်သက်၍ မည်သူကိုမျှ ဖွင့်ဟပြောကြားခြင်း မပြုလုပ်ရပေ။ ဤသည် ဤသည်တို့မှာ သူလျှို့စပိုင်များနှင့် ပတ်သက်၍ စာအုပ်များထဲတွင် ဖော်ပြပါရှိသည့် အချက်များပင်တည်း။

ဆိုဗီယက် ထောက်လှမ်းရေးသူလျှို့များမှတစ်ပါး၊ အထက်ပါအချက်များကို တိတိကျကျ လိုက်နာသည့် သူလျှို့ဟူ၍ အရေးအတွက်အားဖြင့် ပြောပလောက်အောင်မရှိပေ။ သည်ထဲတွင် အမေရိကန်သူလျှို့ ဝီတာဟဂုဆင်သည် အထက်ပါအရေအတွက်၌ မပါဝင်ဘဲ ကျန်နေသူဖြစ်သည်။

အမှန်စင်စစ် လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုကို ကာလကြာမြင့်စွာ မျှော်လင့်၍ နှုတ်ပိတ်နေရန်မှာ လူသဘာဝအရ ခဲယဉ်းလှသည်။ ဒီတွင် သူလျှို့စပိုင်များသည်လည်း ပခုံးနှစ်ဖက်ကြားမှ ခေါင်းပေါက်လာကြသည့် လူထဲကလေးများပင်ဖြစ်ရာ လျှို့ဝှက်ချက်များကို ကာလရှည်လျားစွာ အောင့်အည်းထိန်ချိန်ထားရန်မှာ သဘာဝနှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဟူ၍ပင် ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ ကြာချင်ဝါချင်လှ၍လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ကျွမ်းကျင်ပွားအတွက်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အားနည်းချက်နှင့် ပျော့ကွက်ဟာကွက်များကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ သူလျှို့အများစုသည် အနေနှင့်အမြန်ဆိုသလို ယုံကြည်စိတ်ချရသူ တစ်ယောက်ယောက်အား ရှာဖွေ၍ သူတို့၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို ဖွင့်အန်ပြတတ်သည်။

ဟဂုဆင်တစ်ယောက်မှာမူ သည့်ထက်ပင် ကဲသေးသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ ကြည့်ပါဦး။ သူသည် တီဟာရန်သို့ တာဝန်ဖြင့် ရောက်လာလျှင် ရောက်လာချင်း နာရီပိုင်းအတွင်းမှာပင် သူမိတ်ဆွေများအား ချက်ချင်းသတင်းကောင်းတစ်ရပ်ကို ကြေညာမောင်း "ခတ်လိုက်သည်။" "အခုအချိန်ကစပြီး ကျွန်တော်ဟာ တကယ်သူလျှို့အဖြစ် လုပ်ကိုင်ပါတော့မယ်ခင်ဗျာ။"

တီဟာရန်ရှိ ဟဂုဆင်မိတ်ဆွေများသည် ဖဂုဆင်အကြောင်းကို ကကြီးမှ အအထိ တစ်ခုစကျန် အားလုံးသိနေကြသည်။ မှန်သည် သူသည် သူမိတ်ဆွေများအား သူ့အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဘာများဖုံးကွယ်လျှို့ဝှက်ထားစရာမလိုပါသနည်း။

ဟူဆင်မိတ်ဆွေများအနက် ဟင်္သာဝေလ်ဟိန်းသည် ရှေးဟောင်း ကျောက်စာဌာနတွင် လုပ်ကိုင်သူတစ်ဦးဖြစ်၍ အရာရာကို အလေးအနက် သဘောထားတတ်သူဖြစ်သည်။ သူသည် အချိန်ကို နှစ်ပိုင်းခွဲခြား၍ တစ်ချိန်တွင် ကျောက်စာများတူးဖော်ခြင်း၊ သိပ္ပံနည်းကျ ဆောင်းပါးများရေးသားခြင်းဖြင့်လည်း ကောင်း ကျန်းအချိန်တွင် ဖဲရိုက်ခြင်း၊ အရက်သောက်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း ကျန်းဆုံးစေခဲ့သည်။ ဝိကာမကစားရာတွင် သူသည်ဟူဆင်ထက် တော်သူဖြစ် သည်။ သို့သော် အခြံတစ်မဟုတ်ဘဲ တစ်ခါတစ်လေမှ ကစားတတ်သည်။

ပြင်သစ်-အီရန်ကပြောဖြစ်သော ခါလီဆုပက်သည် တီဟာရန်ရှိ ပြင်သစ် ကောလိပ်တွင် ပါမောက္ခဖြစ်ရန် ရည်မှန်းထားသူဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း သူသည် အစစအရာရာ တည်တည်ကြည်ကြည်ဖြင့် နေတတ်၍ စည်းကမ်းကြီး သူဖြစ်သည်။ ညနေ ၅ နာရီ မကျော်မချင်း ခါလီသည် အရက်သောက်လေ့မရှိ ထိုပြင် ဖဲပိုင်းတွင်လည်း ဝိုက်ဆံမရှိလျှင် ဘယ်တော့မှ ထိုင်တတ်သူမဟုတ်။

သည်အုပ်စုတွင် ပါဝင်သူ အခြားတစ်ယောက်မှာ အိုင်ဒါကိုဟယ် စကာအမည်ရှိ မိန်းကလေးတစ်ဦးပင်ဖြစ်သည်။ အိုင်ဒါသည်လည်း ဝိုလန်အဖို့ သမီးပင်ဖြစ်၍ ရုပ်ရည်ချောမောလှပလှလေးဖြစ်သည်။ အိုင်ဒါသည် ဝိုလန်၏ ပြေးခုကွသည်များစွာနဲ့သို့ ပထမဆုံးရောက်ရှိလာသူများထဲတွင် ပါဝင်၍ ထို စခန်းမှ ပထမဆုံး ထွက်ခွာလာသူများထဲတွင်လည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ အိုင် ဒါသည် ဝိုလန်နိုင်ငံတွင် ရှိစဉ်က ပြင်သစ်ဘာသာစကားသင် ဆရာမအဖြစ် အလုပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးသဖြင့် တီဟာရန်တွင် စစ်ပြေးခုကွသည်စခန်းမှ ထွက်လာ ပြီးနောက် ပြင်သစ်ကောလိပ်တွင် အလုပ်လျှောက်ခဲ့သည်။ သို့သော် အဆင်မ ဖြေ၍ အလုပ်မရခဲ့။

သို့နှင့်ပင် အဆိုပါ ပြင်သစ်တက္ကသိုလ်တွင် အလုပ်လာလျှောက်ရင်း ယောင်ချာချာဖြစ်နေရာသော အိုင်ဒါအား ပါမောက္ခလောင်း ခါလီက သနား သဖြင့် ခေါ်လာခဲ့ပြီး သူ့မိတ်ဆွေများနှင့် မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အိုင်ဒါ အား ဝေလ်ဟိန်းက သူ၏ ထည်ဝါခဲ့ညားလှသည့် အိမ်ကြီးပေါ်တွင် အခန်း တစ်ခန်း ပေးထားခဲ့သည်။

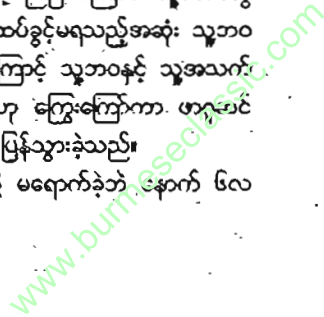
ဝေလ်ဟိန်း၏အိမ်သို့ အိုင်ဒါ ပထမဆုံးရောက်ရှိလာသည့်ညက ဝေလ် ဟိန်းသည် အချိန်မတော် ညသန်းခေါင်ကျော်တွင် အိုင်ဒါ၏အခန်းသို့သွားကာ တံခါးကို အသာခေါက်ကြည့်သည်။ အိုင်ဒါသည် အခန်းထဲတွင် မျက်လုံးကြောင့် နေသဖြင့် အိပ်မပျော်သေးသော်လည်း တံခါးဖွင့်မပေးဘဲ နေခဲ့သည်။ ထိုအချိန် မှစ၍ ဝေလ်ဟိန်းသည် အိုင်ဒါအား နောက်ထပ် မနောက်ယှက်တော့ဘဲ ရိုးရိုး သားသားပင် နေလာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ သူတို့နှစ်ယောက်သည် မိတ်ဆွေရင်း ချာများ ဖြစ်လာခဲ့ကြသည်။

သို့သော် နောက်တစ်ပတ်ခန့်အကြာတွင် အိုင်ဒါသည် ဤအုပ်စုထဲ မှ ဝိကာဟူဆင်ကို ချစ်နေမိပြီဖြစ်ကြောင်း သူ့ကိုယ်သူ သိလာခဲ့ရသည်။ သည် အကြောင်းကိုလည်း ဟူဆင်အား အိုင်ဒါကိုယ်တိုင် အတိအလင်း ဖွင့်ပြောခဲ့ သည်။ ဒါအတွက် ဟူဆင်ကလည်း အံ့ဩပူဖူ သို့သော် သည်ကိုစွန့်ပတ်သက် ၍ သူ့ကိုလက်ထပ်ရန် နားပူနားဆာမလုပ်သမျှ အစစ အဆင်ပြေစေရပါ မည်ဟူ ၍ သူက စကားပြန်ခဲ့ရာ ဒါကို အိုင်ဒါကလည်း သဘောတူလက်ခံခဲ့သည်။

သို့သော် နောက်တစ်လခန့်အကြာတွင်မူ အခြေအနေမှာ ပြောင်း ပြန်ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် လက်ထပ်ရန် နားပူနားဆာလုပ်သူမှာ အိုင်ဒါ မဟုတ်ဘဲ ဟူဆင်ကိုယ်တိုင် ဖြစ်နေသည်။ သည်အချိန်ကတော့ အိုင်ဒါက မတုန်မလှုပ်ကျောက်ရပ်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ဟူဆင်သည် ဆွေးတဖြည့်ဖြည့် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ နေ့ရှိသရွေ့ အချစ်နတ်ဖမ်းစားခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ နောက်ဆုံး ၁၉၄၂ ခုနှစ်၊ စက် တင်ဘာလသို့ ရောက်သောအခါ ဟူဆင်သည် အသည်းကွဲသည့်အထက် မခံ နိုင်တော့ဘဲ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ ပြန်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း သူ့မိတ်ဆွေ များအား ကြေညာတော့သည်။ အိုင်ဒါနှင့် လက်ထပ်ခွင့်မရသည့်အဆုံး သူ့ဘဝ တွင် အရာရာ ဆိတ်သုဉ်းခဲ့ပြီဟု ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ဘဝနှင့် သူ့အသက် ကို တိုင်းပြည်အတွက် ပူဇော်စွန့်လွှတ်တော့မည်ဟု ကြွေးကြော်ကာ ဟူဆင် သည် တီဟာရန်မှ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ ပြန်သွားခဲ့သည်။

သို့သော် ဟူဆင်သည် စစ်မြေပြင်သို့ မရောက်ခဲ့ဘဲ နောက် ၆လ

အကြာတွင် တီဟာရန်သို့ ပြန်ရောက်လာသည်။

အမေရိကန် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့သည် ဟဂ္ဂဆင်အား အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုမှ မထွက်ခွာမီ ဒေါ်လာနှစ်ထောင်တိတိ အသုံးစရိတ်ထုတ်ပေးခဲ့သည်။ သို့သော် ဟဂ္ဂဆင်သည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် နောက်ဆုံးည အဖြစ် နယူးယောက်မြို့တော်၌ တစ်ညလုံး အချိန်ဖြန်းခဲ့စဉ်က အကြီးအကျယ် ဖုံးကွယ်ခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ တီဟာရန်လေဆိပ်သို့ ဆိုက်ရောက်လာသော အမေရိကန် စစ်လေယာဉ်ပေါ်မှ ဆင်းလာသောအခါ ဟဂ္ဂဆင်၏အိတ်ထဲတွင် ဒေါ်လာခြောက်ရာသာ ပါလာတော့သည်။

အခန်း (၂)

ဘယ်လိုလဲ၊ ဘယ်သူတွေနဲ့လဲ၊ ဘာကြောင့်လဲ

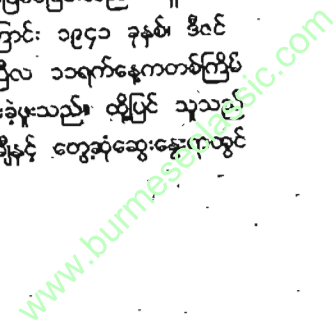
မေ

ကြီးသုံးကြီး၏ အတွင်းရေး

ဗြိတိသျှတို့ကြီးချုပ် ဝင်တန်ချာချီသည် သူ၏ မဟာမိတ်ကြီးဖြစ်သော အမေရိကန်သမ္မတ ရုစဘဲ့၏ အားနည်းချက်များကို ကောင်းကောင်းကြီးသိသူဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူသည် ရုစဘဲ့၏ ခေါင်းမာမှုကြောင့် စိတ်အနောက်အယုတ်ဖြစ်ရသလို ရုစဘဲ့၏ ထင်ရာခွတ်၍ လက်လွတ်စပယ်ပြောမှုဆိုမှုများကိုလည်း အလန့်ကြီး လန့်မိသည်။ သို့ပါသော်လည်း ရုစဘဲ့သည် သူ့အား ဘယ်သောအခါမှ တစ်ဖက်လှည့်ဖြင့် လမ်းမှားသို့ ပို့ဆောင်မည်မဟုတ်ဟု တစ်ထစ်ချယုံကြည်ယုံဆထားခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍လည်း ရုစဘဲ့က ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင်ကြီး စတာလင်နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးလိုကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောကြားလာသောအခါ တစ်စုံတစ်ရာ အံ့ကြခြင်း မဖြစ်မိသလို ထူးထူးထွေထွေ သံသယဖြစ်မိခြင်းလည်း မရှိပေ။

စဘဲ့သည် စတာလင်နှင့် တွေ့ဆုံလိုကြောင်း ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ ၁၄ရက်နေ့က တစ်ကြိမ်၊ ၁၉၄၂ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁၁ရက်နေ့ကတစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် စာဖြင့်ရေးသား အကြောင်းကြားခဲ့ဖူးသည်။ ထို့ပြင် သူသည် ထိုနှစ် နိုဝင်ဘာ၊ ဒီဇင်ဘာလများအတွင်းက ချာချီနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရာတွင်

လည်း စတာလင်ပါဝင်စေရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သေးသည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း စတာလင် လာမည်မဟုတ်သည်ကို အသေအချာသိပြီးဖြစ်ပါလျက် ရုစဘိုသည် ကာဆာ တာလန်ကားတွင် ချာချီနှင့် တွေ့လျှင်တွေ့ချင်း စတာလင်ဒီကို လာမလားဟု သော မေးခွန်းကို ပထမဆုံးမေးမိအောင် မေးလိုက်သေးသည်။

သို့သော် ၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ မေလ ၄ရက်နေ့တွင် ရုစဘိုက စတာလင် ထံသို့ နောက်ထပ် စာတစ်စောင်ပို့လိုက်သည်ကိုမူ ထုံးစံအတိုင်း ချာချီသိ လိုက်ရပေ။ ထိုစာကို ဆိုဗီယက်ယူနီယံဆိုင်ရာ အမေရိကန်သံအမတ်ကြီးကိုယ် တိုင် မော်စကိုမြို့တော်သို့ ယူဆောင်သွားခဲ့ရသည်။

ရုစဘိုသည် စတာလင်ထံသို့ ဤပုံဤနည်းဖြင့် စာပို့ခဲ့သည်မှာ အကြောင်းနှစ်ရပ်ရှိသည်။ ပထမအကြောင်းမှာ ရိုးရိုးနည်းဖြင့် အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာကို ဖြတ်ကျော်၍ ထိုစာကို ပေးပို့ခဲ့ပါက ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ဝင်များလက်သို့ တစ်နည်းနည်းဖြင့် ရောက်သွားမည်ကို စိုးရိမ်ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဒုတိယအကြောင်းမှာမူ ထိုစာသည် တစ်နည်းနည်းဖြင့် ဗြိတိသျှ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များလက်သို့ ရောက်ရှိသွားမည်ကိုလည်း တစ်ဖက်က စိုးရိမ်ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ပို၍ရှင်းအောင်ဆိုရလျှင် ရုစဘိုသည် ထိုစာကို ဟစ်တလာဖတ်မိသည်ထက် ချာချီဖတ်မိမည်ကို ပို၍ စိုးရိမ်ခဲ့သည်ဟုသတည်း။

စတာလင်က အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် ငြင်းပယ်ခဲ့သည်ကိုပင် စိတ် မပျက် အားမလျော့ဘဲ ရုစဘိုသည် အဆိုပါစာထဲ၌ အခြေအနေအရပ်ရပ်တို့ ကြောင့် မိမိနှင့် စတာလင်တို့ တွေ့ဆုံရန် အထူးလိုအပ်နေကြောင်းများကို အကျယ်တဝင့် အသေးစိတ် ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။

အလွယ်ကူဆုံးနှင့် လက်တွေ့အကျဆုံးအဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့ စားစိသလောက်ဆိုပါက အဆောင်အယောင် အခမ်းအနားများ မပါဘဲ ပကတိ ရိုးရိုးအလည်အပတ်သဘောမျိုးဖြင့် ရက်အနည်း ငယ်မျှ သင်နှင့်ကျွန်ုပ် တွေ့ဆုံကြရန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ် စိတ်ကူးအရဆိုပါလျှင် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးစလုံး အဖွဲ့ဝင် တစ်ဦးတစ် ယောက်မျှ ခေါ်ဆောင်လာရန် မလိုပါ။ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ကျွန်ုပ်၏

အကြံပေးအရာရှိ ဟာရီဟော့ပ်ကင်နှင့် စကားပြန်တစ်ယောက် လက်ရေး တိုစာရေးတစ်ယောက်သာလျှင် ခေါ်ခဲ့လိုပါသည်။ သို့ ဖြစ်ရာ လုံးဝအဆောင် အယောင်မပါဘဲ သင်နှင့်ကျွန်ုပ် လွတ် လပ်စွာ စကားပြောနိုင်ကြမည်ဖြစ်၍ "စိတ်ဓာတ်ချင်းဆုံတွေ့မှု" တစ်ခုဟူ၍ ခေါ်ဆိုနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

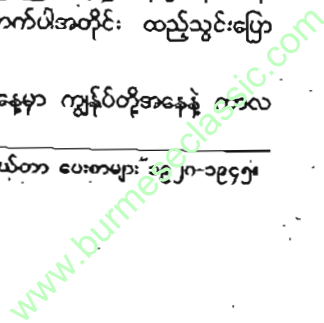
ယင်းသို့ စတာလင်နှင့် တွေ့ဆုံရာ၌ ချာချီ လုံးဝမပါဝင်ရေးကိုလည်း ကောင်း၊ ဤကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ချာချီအား လုံးဝအသိမပေးဘဲ "ပ"ထားရန် လည်ကောင်း ရုစဘို၏စာထဲတွင် အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းရှင်းနှင့် ဘွင်းဘွင်း ကြီး ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။

* နွေရာသီဆိုလျှင် အာဖရိကတိုက်ကို လုံးဝထည့်စဉ်းစား၍ မဖြစ်သလို ခါတွင်မြို့မှာလည်း ဗြိတိသျှပိုင်နက် ဖြစ်နေပါသည်။ အိုက်စလန်ကျွန်းကိုလည်း ကျွန်ုပ်မနှစ်သက်ပါ။ သင်နှင့်ကျွန်ုပ် နှစ်ဦးစလုံးအတွက် ထိုနေရာသို့ လေကြောင်းခရီးဖြင့်သွားရန် အခက်အခဲရှိနေပါသည်။ ထိုမှတစ်ပါး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြော ကြားရမည်ဆိုလျှင် ထိုနေရာတွင်သာ ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ကြမည် ဆိုပါက ဝန်ကြီးချုပ်ချာချီအား မဝိတ်ကြားဘဲထားရန် ခက်နေ ပါလိမ့်မည်။

ထိုအချိန်တွင် ရုစဘိုနှင့် ဆွေးနွေးရန်အတွက် ချာချီသည် မေလ ၁၂ ရက်နေ့မှ ၂၅ ရက်နေ့အထိ ဝါရှင်တန်မြို့တော်သို့ ရောက်ရှိနေခဲ့သည်။ ဤအတောအတွင်း သူသည် မေလ ၁၉ ရက်နေ့တွင် အမေရိကန်အထက် အောက် လွှတ်တော်နှစ်ရပ်ပေါင်း၍ မိန့်ခွန်းပြောကြားခဲ့ရာ၌ သုံးပွင့်ဆိုင် သုံး နိုင်ငံကွန်ဖရင့်ကျင်းပရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အောက်ပါအတိုင်း ထည့်သွင်းပြော ကြားသွားခဲ့သည်။

မဝေးတော့တဲ့ နေ့တစ်နေ့မှာ ကျွန်ုပ်တို့အနေနဲ့ တာလ

• ဖရင့်ကလင်ဗီရုစဘိုရေး... သူ၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ပေးစာများ ၁၉၂၈-၁၉၅၅။

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

ကြာမြင့်စွာက တောင့်တကြီးပန်းခဲကြတဲ့ ရည်မှန်းချက်တစ်ခုဟာ အောင်မြင်စွာ အကောင်အထည်ပေါ်လာတော့မယ်လို့ ကျွန်ုပ် တို့နှစ်ဦးစလုံး စိတ်အားထက်သန်စွာနဲ့ မျှော်လင့်ထားကြပါတယ်။ အဲဒါက ဘာလဲဆိုတော့ မာရှယ်စတာလင်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေး ဖို့ပါ။ တကယ်လို့ ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင် စစ်သေနာပတိချုပ် ချန် ကေရှိတ်နဲ့လည်းတွေ့ဖို့ စီစဉ်ထားပါတယ်။ သို့သော်လည်း ဘယ် အချိန် ဘယ်နေရာမှာ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးနိုင်မယ်ဆိုတာနဲ့ ပတ် သက်လို့တော့ ဒီကိစ္စမှာ ကျွန်ုပ်အနေနဲ့ တစ်စုံတစ်ရာ နိမိတ် လက္ခဏာအဖြစ် ပြောမပြနိုင်သေးပါဘူး။ တကယ်လို့ ပြောပြ နိုင်သည့်တိုင်အောင် ကျွန်ုပ်အနေနဲ့ ပြောဖို့မသင့်ပါဘူး။ *

သို့သော် သုံးပွင့်ခိုင် သုံးနိုင်ခိုင်ဆိုင်ဆောင်ကြီးများ တွေ့ဆုံဆွေးနွေး ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ၁၉၄၃ ခု၊ မေလ ၁၉ရက်နေ့က ယင်သို့ ပြောကြားခဲ့ သည့် ချာချီသည် ထိုနေ့ ထိုရက်အထိ ရုစဘဲက စတာလင်ထံသို့ စာတစ် စောင်ပေးပို့ခဲ့ကြောင်း လုံးဝမသိဘဲ ရှိနေသည်။

ရုစဘဲသည် စတာလင်ထံသို့ စာတစ်စောင်ပေးပို့ခဲ့သည်ကို ချာချီ အား အသိမပေးဘဲထားခဲ့ရာ၌ အခြားအကြောင်းပြချက်တစ်ရပ် ရှိနေသေးသည်။ ယင်မှာ အခြားမဟုတ်။ ချာချီသည် စတာလင်၏ အတွေးအခေါ်များနှင့် ပတ် သက်၍ ဘယ်တုန်းကမှ အထင်မကြီးခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း ရုစဘဲသည် မိမိနှင့် စတာလင်တို့ တွေ့ဆုံကြရာ၌ ချာချီအား "ပ"ထားရန် ကြံ ရွယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် မိမိသည် စတာလင်နှင့် သီးခြားနှစ်ဦးချင်းတွေ့ဆုံရန် ကြံ ရွယ်နေကြောင်း တစ်စုံတစ်ယောက်ထံမှ သတင်းပေါက်ကြား၍ ချာချီသိသွား နိုင်သည်ကိုလည်း ရုစဘဲ တွေးမိသည်။ ထိုတစ်စုံတစ်ယောက်မှလည်း အခြား သူမဟုတ်။ စတာလင်ကိုယ်တိုင်ပင်ဖြစ်သည်။ စတာလင်ထံမှ သတင်းပေါက်

*** အမေရိကန်ကွန်ဂရက်လွှတ်တော် မှတ်တမ်းများအတွဲ ၈၉၊ စာမျက်နှာ ၄၆၂၁။

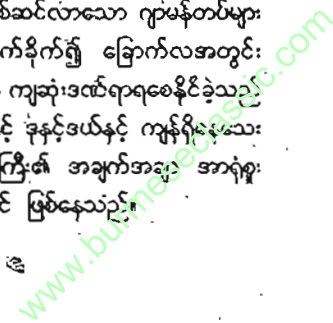
ကြား၍ ချာချီသိမည်ဟုဆိုကာ သိသွားနိုင်စရာရှိသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ရုစဘဲသည် သံအမတ်ကြီး ဟာရီမန်အား ချာချီထံသို့ စေလွှတ်၍ အကျိုးအကြောင်းကို ရှင်းပြစေခဲ့သည်။ ထုံးစံအတိုင်း ချာချီက စတာလင်နှင့် တွေ့ဆုံရေးကို စိတ်မဝင်စားကြောင်း စာရေးလိုက်သောအခါ ရုစဘဲ သည် သူ့ကိုယ်သူ လိပ်ပြာမလုပ်ဖြစ်ကာ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးတည်း တွေ့ဆုံရန် * ယူဂျေ(U.S) အား ကျွန်ုပ်က အကြံပေးခဲ့သည်မဟုတ်ပါ" ဟူ၍ စာဖြင့် ထပ်မံ ရေးသား ရှင်းလင်းခဲ့ပြန်သည်။

ဤကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သည်းမခံနိုင်တော့သည့်အဆုံး၌ ချာချီသည် ရုစဘဲထံသို့ အကယ်၍ သူ့လာအောင်လုပ်နိုင်မည်ဆိုပါက ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် သင့် အား တစ်စုံတစ်ရာ ပိတ်ပင်ဟန့်တားရန် အကြောင်းမရှိပါ" ဟူ၍ အပြတ်ရေး သား အကြောင်းကြားခဲ့သည်။

ချာချီယူဆသည့်အတိုင်း ရုစဘဲသည် စတာလင်လာအောင် မလုပ် နိုင်ခဲ့ပေ။ ယခုတစ်ကြိမ်တွင်လည်း စတာလင်သည် ထိပ်ဆုံးခေါင်းဆောင်ကြီး များ တွေ့ဆုံရေး၏ လေးနက်ထိရောက်မှုကို သဘောပေါက် ဝန်ခံသော်လည်း ယခုလိုအချိန်မျိုးတွင် သူ့နိုင်ငံမှ ခွာ၍မဖြစ်သေးပါ" ဟုဆိုကာ ငြင်းပယ်ခဲ့ပြန် သည်။ ထို့နောက် သူသည် သူ့စာထဲတွင် အကြောင်းအရာ ခေါင်းစဉ်ပြောင်း ကာ မည်သည့်အချိန်လောက်တွင် ဒုတိယစစ်ပွဲများ ဖွင့်နိုင်ပါမည်နည်း" ဟူ၍ ပြန်လည်မေးမြန်းခဲ့သည်။

မှန်သည်။ ဤမေးခွန်းကို စတာလင် မေးမည်ဆိုက မေးလောက် သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအချိန်တွင် အရှေ့ဘက် စစ်ပွဲများမှာ ဆို ဗီယက်တန်တော်သည် အလုံးအရင်းဖြင့် ထိုးစစ်ဆင်လာသော ဂျာမန်တပ်များ အား မိမိတစ်ဦးတည်း အသေအလဲ ခုခံတိုက်ခိုက်၍ ခြောက်လအတွင်း ဂျာမန်စစ်သားပေါင်း တစ်သန်းနှစ်သိန်းကျော် ကျဆုံးဒဏ်ရာရစေနိုင်ခဲ့သည် မှန်သော်လည်း ဂျာမန်တပ်များမှာ အင်နှင့်အားနှင့် ဒုနှင့်ဒယ်နှင့် ကျန်ရှိနေသေး သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ယခုအချိန်အထိ စစ်ကြီး၏ အချက်အချာ အာရုံစူး စိုက်ရာ စစ်ပွဲများမှာ အရှေ့ဘက်စစ်ပွဲများပင် ဖြစ်နေသည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် ထိုနေ့ရက်ဖြစ်သော ၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် မဟာမိတ် အနောက်နိုင်ငံများသည် လေကြောင်း ရေကြောင်းတိုက်ပွဲများတွင် ကြီးမားသောအောင်ပွဲများ ရရှိလာခဲ့သည်။ စစ်ကြီး စတင်ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် အချိန်မှ စ၍ ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ဤမေလမှာပင် မဟာမိတ်ရေတပ်သည် ဂျာမန် ရေငုပ်သင်္ဘောများအား နှလုံးမထူနိုင်အောင် နှစ်မြှုပ်၍ အပေါ်စီးရလာခဲ့သည်။ မတ်လအတွင်းက ဂျာမန်ရေငုပ်သင်္ဘော ၁၂၈၀ ကို နှစ်မြှုပ်နိုင်ခဲ့ရာမှ ယခု မေလတွင် အစင်း ၄၀ အထိ ဖျက်ဆီးနှစ်မြှုပ်နိုင်ခဲ့သည်။

မေလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် မဟာမိတ်တပ်များသည် အာဖရိကမြောက်ပိုင်းမှ စစ်ပွဲအားလုံးကို အောင်ပွဲခံ၍ နိဂုံးချုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ "အာဖရိကမြောက်ပိုင်းရှိ ဖက်ဆစ်ဝင်ရိုးတန်းနိုင်ငံများမှ တပ်သားအားလုံး တစ်ယောက်မကျန် ကျန်ပိတ်လိုက်တွင်းသို့ ကျရောက်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ မေလ ၁၃ ရက်နေ့ နံနက် ၁၁နာရီ ၄၅မိနစ်တိတိအချိန်တွင် နောက်ဆုံးကျန်ရှိနေသော ရန်သူအကြောင်း အကျန်အားလုံး လက်နက်ချ အညံ့ခံခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်" ဟူ၍ ထိုနေ့က နောက်ဆုံးထုတ်ပြန်လိုက်သော သတင်းကြေညာချက်တွင် ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်။

သို့နှင့်ပင် မေလ ၂၀ရက်နေ့တွင် ဟစ်တလာ၏ စစ်ဌာနချုပ်၌ အီတလီနိုင်ငံ၏ တောင်ဘက်ရှိ စွလီကျွန်းပေါ်သို့ မဟာမိတ်တပ်များ အချိန်မရွေး တက်ရောက်လာနိုင်သည့် အန္တရာယ်ကို အကြိတ်အနယ် ဆွေးနွေးခဲ့ကြရသည်။

ဟစ်တလာသည် အီတလီတွင်ရှိနေသော ဂျာမန်တပ်မှူးအားလုံးကို ဆိုဗီယက်စစ်မုက်မှာသို့ တစ်ယောက်မကျန် ပို့နိုင်လျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်မည် ဟု နားလည်သဘောပေါက်မိသည်။ သို့သော် အီတလီတွင် ကျန်ရှိနေမည့် အီတလီတပ်များကို လုံးဝမယုံကြည်ရသဖြင့် အကြပ်ရိုက်ကာ ဒေါပွဲနေခဲ့သည်။

"ဂျာမန်ငွေ ၂ သိန်းခွဲလောက် လက်ထဲရှိနေကြတဲ့ လူတွေမှန်သမျှ သူရဲဘောကြောင်တဲ့ လူတွေချည်းပဲလို့ ကျွန် မျက်စိထဲမှာ မြင်နေတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီလူတွေဟာ အဲဒီငွေ ၂ သိန်းခွဲကို အသာပိုက်ပြီး အဲဒီကရတဲ့ ငွေတိုးကလေးနဲ့ ထိုင်စားချင်နေကြတယ်။ ဒီလိုနဲ့ သူတို့မှာ သတ္တိတွေ ကုန်သ

လောကို ဖြစ်သွားကြတယ်။ ဒီလိုလူမျိုးတွေဟာ တော်လှန်ရေးကို ဘယ်တော့မှ စမလုပ်ချင်ကြဘူး။ ဘယ်လိုစစ်မျိုးကိုမဆို ဆန့်ကျင်လာကြတော့တာပဲ။"

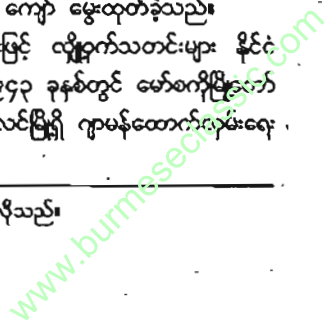
စတာလင်နှင့် တွေ့ဆုံရေးအပေါ်တွင် ရစတဲ့နှင့် ချာချီတို့အကြား၌ ပြဿနာဖြစ်ပွားနေခိုက် ဖက်ဆစ်အာဏာရှင် ဟစ်တလာသည် အီတလီအထက် တန်းလွှာများနှင့် ငွေရှင်ကြေးရှင် ဘူဇွာများအား အထက်ပါအတိုင်း ရေရွတ်ကြိမ်ဆဲနေခဲ့သည်။

သူလျှို့လုပ်ငန်းများနှင့် လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများတွင် ရေဒီယိုထရန်မစ်မစ်တာခေါ် အသံလွှင့်စက်များသည် မရှိလျှင် မဖြစ်သော အသုံးအဆောင်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ တစ်နိုင်ငံနှင့် တစ်နိုင်ငံ စစ်မက်ဖြစ်ပွား၍ တစ်ကမ္ဘာလုံးနှင့်ချီသည့် ကမ္ဘာစစ်ပွဲကြီးကို ဆင်နွှဲနေကြခိုက်တွင် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင် သူလျှို့များအတွက် အသံဖမ်းစက် လွှင့်စက်များသည် အရေးပါ အရာရောက်ဆုံးသော ကိရိယာတန်ဆာပလာများ ဖြစ်လာကြသည်။

ဤအချက်၏ လေးနက်မှုကို ကောင်းကောင်းကြီး သဘောပေါက်နားလည်ထားသော ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဗိုလ်ချုပ် ချဲလင်းဘတ်သည် နိုင်ငံတကာရှိ ဂျာမန်သူလျှို့များနှင့် ရေဒီယိုဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်းအတွက် နှစ်စဉ် ဂျာမန်ငွေ သုံးသန်းကျော် အကုန်အကျခံကာ တစ်နှစ် လက်ရွေးစင် ရေဒီယိုဆက်သွယ်ရေး အတတ်ပညာရှင်ပေါင်း ၂၀၀ ကျော် မွေးထုတ်ခဲ့သည်။

ယင်သို့ ရေဒီယိုအသံလွှင့်စက်များဖြင့် လျှို့ဝှက်သတင်းများ နိုင်ငံတကာမှ ပေးပို့နိုင်အောင် စီစဉ်ထားရှိခဲ့ရာ ၁၉၄၃ ခုနှစ်တွင် ဖော်စကိုမြို့တော် အပါအဝင် ဆိုဗီယက်နိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံးမှ ဘာလင်မြို့ရှိ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး

* U.J Uncle Joe ဂျိုးကော်စတာလင်တို့ ဆိုလိုသည်။

ဌာနချုပ်သို့ နေ့စဉ် လျှို့ဝှက်သံတင်းများ ပေးပို့နေသည့် ရေဒီယိုအသံလွှင့်စက် အလုံးပေါင်း ၅၀ ခန့်ရှိခဲ့သည်။

အီရန်နိုင်ငံနှင့် ဆက်သွယ်ထားသည့် ရေဒီယိုဆက်သွယ်ရေးလိုင်ငံ ၂ လိုင်းကို သီးသန့်ထား၍ အထူးအာရုံစိုက်ခဲ့ပါသည်။ အီရန်ရှိ ကျွန်ုပ်တို့ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များသည် ဆေးလိပ်လေးလိပ်ဝင် အချွယ်ခန့်ရှိ သေးငယ်သော အသံလွှင့်စက်ကလေးများကို အသုံးပြုကာ ကီလိုမီတာပေါင်း ၅၀၀၀ ကျော် ကွာဝေးသည့် အရပ်မှနေ၍ ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ လုပ်ငန်းသဘောအရ အရေးကြီးပြီး အထူးစိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှသည့် သတင်းများကို ရာနှင့်ချီပြီး ပေးပို့နိုင်ခဲ့ကြပါသည်။

ရေဒီယိုဆက်သွယ်ရေးကိရိယာပစ္စည်းများ၏ အသုံးဝင် ထိရောက်ပုံများကို ၁၉၄၃ ခုနှစ်အတွင်းက ဂက်စတရာပို ဗိုလ်ချုပ်ဟင်းမလားထံသို့ အီရန်နိုင်ငံမှ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများနှင့် ပတ်သက်သည့် အစီရင်ခံစာတွင် ပါရှိသည့် အထက်ပါကောက်နုတ်ချက်အားဖြင့် သိသာထင်ရှားလှသည်။

အမှန်စင်စစ် အထက်ဖော်ပြပါ အစီရင်ခံစာ ကောက်နုတ်ချက်အရ အီရန်နိုင်ငံတွင် ဂျာမန်လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် စတင်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည့် အချိန်ကာလမှာ ၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ မေလပင်ဖြစ်သည်။ အီရန်နိုင်ငံအပေါ်တွင် ဟင်းမလားနှင့် ခွဲလင်းဘတ်တို့၏ စိတ်ပါဝင်စားမှုမှာ ထိုအချိန် ထိုအခါမှ အစပြု၍ ပိုမိုကြီးမားလာခဲ့သည်။

အီရန်နိုင်ငံ၏ အခြေအနေနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဗိုလ်ချုပ်ဟင်းမလားကိုယ်တိုင် ဟစ်တလာထံ ငိုက်ရိုက်ပေးပို့ခဲ့သည့် အစီရင်ခံစာတွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်။

ဤအတောအတွင်း တူရကီနိုင်ငံရှိ သူလျှို့ဝှက်မှုမှတ်စစ်ဆင့် ဖရန်ဇေယာနှင့် သတင်းအဆက်အသွယ် ကောင်းကောင်းရခဲ့သည်။ ယင်းသတင်းများအရ မေယာသည် အီရန်စစ်ဘက်နှင့် အစိုးရ ထိပ်တန်းအရာရှိကြီးများ၏ အကာအကွယ်ဖြင့် တီဟာရန်မြို့တွင် ဆက်လက်နေထိုင်နိုင်ကြောင်း သိရှိရသည်။ မတ်လ ၂၉ ရက်နေ့ကလည်း ဂျာမန်လေတပ်၏ အကူအညီဖြင့် လေ

ထီးတပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို ချပေးနိုင်ခဲ့သည်။ ယင်းတပ်ဖွဲ့သည် တီဟာရန်မြို့နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် ဆင်သက်ခဲ့ကြပြီး မေယာနှင့် အောင်မြင်စွာ ဆက်သွယ်နိုင်ခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ လွန်ခဲ့သည့် ၂ ပတ်ခန့်မှစ၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် မေယာနှင့် ပုံမှန်ရေဒီယို အဆက်အသွယ် ရနေခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ဟင်းမလားသည် တလားထံသို့ ပေးပို့ခဲ့သည့် သူ၏အစီရင်ခံစာတွင် အီရန်နိုင်ငံရှိ ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများကို အဘယ်ကြောင့် တိုးချဲ့ရကြောင်းကို နိဂုံးချုပ်အားဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။

ဤလုပ်ဆောင်ချက်များအရ အီရန်နိုင်ငံရှိ ရန်သူ၏ ထောက်ပံ့ရေးလမ်းကြောင်းများကို ဖြတ်တောက်ဖျက်ဆီးရန်အတွက် ကြီးမားလှသည့် အခွင့်အလမ်းများ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်ဖွယ်ရာရှိသည်ဟု မျှော်လင့်နိုင်ပါသည်။ ထို့ပြင် ပြည်တွင်း ပုန်ကန်ထကြွမှုအတွက် အားပေးလှုံ့ဆော်ရာတွင်လည်း ထိရောက်စွာ အသုံးချနိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။

XXXXX

ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းတွင် လျှို့ဝှက်နုတ်လှုပ်ခြင်း အပြင်စည်းကမ်းလိုက်နာခြင်းသည် ဗုတ်ယအရေးအကြီးဆုံးသော အခြေခံဥပဒေသ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယင်းအခြေခံဥပဒေသနှစ်ခုစလုံးကို လိုက်နာသူဟူ၍ အလွန်ရှားပါးလှသည်။ သို့ဖြင့် ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံများတွင် သူလျှို့ဝှက်မှုများသည် အဆိုပါဥပဒေသများကိုပေါက် ပျက်စီးလာသောအခါသမယ၌ နောက်ဆုံးအားကိုးရာအဖြစ် ရာဇဝတ်ဖြစ်မှုနှင့် မကင်းသော နည်းလမ်းများကို အသုံးပြုလာကြတော့သည်။ သို့သော် စည်းကမ်းကို မသိမသာ ဖောက်ဖျက်ကြရုံမျှနှင့် ယင်းသူလျှို့ဝှက်မှုများအား အပျောက်ရှင်းပစ်သည့်နည်းကို ရှားများပင်လျှင် မပြုလုပ်ကြပေ။ သို့ဖြစ်ရာ ဆွီဒင်ဗြိတိသျှဆွစ်ဇာလန် စသည့် နိုင်ငံများမှ ထောက်လှမ်းရေး ဌာနချုပ်များ အဖိုရာဇ်ကား ဤနည်းကို ထည့်၍ပင် မစဉ်းစားကြချေ။

ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံများမှ လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေး လုပ်ငန်းများသည် လူအများထင်သလောက် လျှို့ဝှက်ခြင်း ရှိကြသည်မဟုတ်ပေ။ ယင်းထောက်

(B)

လမ်းရေးလုပ်ငန်းများအတွက် နှစ်စဉ် အသုံးစရိတ်သည် နိုင်ငံရေးသမားများ အပေါ်တွင် တည်ရှိနေပေသည်။ တစ်ဖန် နိုင်ငံရေးသမားများနှင့် ရဲအရာရှိများ ကလည်း လူအများအတွက် တားမြစ်ထားသော တရားဥပဒေချိုးဖောက်သည် လုပ်ရပ်များကို လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များက ကျူးလွန်လာပါက အနည်းငယ်မျှ ချမ်းသာပေးကြမည် မဟုတ်ပေ။

သို့ဖြင့် ဗြိတိသျှ သို့မဟုတ် အမေရိကန်သူလျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေး အကြီးအကျယ် စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်လာသောအခါ သူ့အထက်အရာရှိမှာ အဆိုပါသူလျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များ မသိလောက်အောင် ဦးနှောက်ခြောက် သွားတတ်ကြသည်။

ဤနေရာတွင် အကယ်၍သာ မာဆာသည် ဗြိတိသျှ သူလျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေး ဖြစ်နေပါက သူ့အား တီဟာရန်မှ ပြန်ခေါ်ပြီး စစ်ယူနီဖောင်းများ ဝတ် ပေးကာ စစ်မြေပြင်သို့ ပို့လိုက်ရုံသာရှိသည်။ အကယ်၍ ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေး ဌာနချုပ်က သူ့အပေါ်တွင် တစ်စုံတစ်ခုကြောင့် မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ ခေါ် ဖမ်းဆီးလိုက်လျှင်လည်း သူ့အား အန္တရာယ်များပြီး သေချာပေါက် ဓုက္ခရောက်နိုင် သည့် တာဝန်တစ်ခုခုကို ပေးလိုက်မည်သာ ဖြစ်သည်။

သို့သော် မာဆာသည် ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေး သူလျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေး ဖြစ်နေရုံမျှမက တစ်ချိန်တည်းတွင် သူသည် ဂျပန်သူလျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေး ဖြစ်နေ ပြန်သည်။ ထိုမှတစ်ပါး စကားကုန်ပြောရလျှင် သူသည် ဗြိတိသျှအမျိုးသား တစ်ယောက် မဟုတ်ဘဲ ဆွစ်ဇာလန်အမျိုးသားတစ်ယောက် ဖြစ်နေပြန်သတည်း။

ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးဌာနအနေဖြင့် မာဆာအပေါ်တွင် အခြား အရေးယူနိုင်သည့် နည်းလမ်းမှာ ငွေကြေးထောက်ပံ့ခြင်းများကို ရပ်စဲပစ်သည့် နည်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ခက်နေသည်မှာ မာဆာသည် ဗြိတိသျှတို့ထံမှ သူ လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေး တစ်ပြားတစ်ချပ်မျှ မယူဘဲနေသူဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူ့အား တာဝန်မှ ရပ်စဲလိုက်မည်ဆိုက ရပ်စဲပစ်နိုင်၏။ သို့သော် ဤသို့လုပ်၍လည်း မဖြစ်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မာဆာက ဗြိတိသျှတို့အား အလိုရှိသည် ထက် ဗြိတိသျှတို့က မာဆာအား ပို၍လိုအပ်နေသောကြောင့်တည်း။

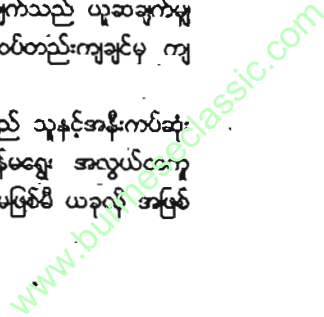
သို့ဖြစ်၍ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ခြုံငုံ၍ ကောက်ချက်ချလိုက်မည် ဆိုပါက ဗြိတိသျှတို့အနေဖြင့် မာဆာ လုံးဝမရှိသည်ထက် စည်းကမ်းဖျက်နေ သော မာဆာက ပို၍ တန်ဖိုးရှိနေပေသည်။ မာဆာ၏ တူခြားဆန်ကြယ်သည့် အနေအထားသည် ဤရွှေ ဤနွေအထိ အရေးပါ အရာရောက်နေပေသည်။

မာဆာသည် သူ့ကိုယ်သူ ဤသို့သော အနေအထားမျိုးတွင် ရှိနေ ကြောင်း သိပါသည်ဟူ၍ ပြောရန်ခက်လှသည်။ ထိုအတူ ထိုအနေအထားမျိုး ကို အခွင့်ကောင်းယူ၍ ထင်သလို စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ လုပ်နေသည်ဟူ၍လည်း စွပ် စွဲစရာအကြောင်းမရှိ။ သူသည် ယခင်က ဤသို့သော ဝိရောဓိ အခြေအနေမျိုး ကို တစ်ခါမှမျှ မျက်နှာချင်းမဆိုင်ဘူး။ သို့ဖြစ်၍ အထက်အမိန့်သို့ မနာခံမှ ကြောင့် မည်သို့သော အကျိုးဆက်များ ဖြစ်လာနိုင်သည်ကိုလည်း သူ ကြိုတင် သိမြင်ခြင်းမရှိဘဲ ဖြစ်နေသည်။

သူသည် စိုးရိမ်သည်စိတ်ထားဖြင့် သောကများနေပါသည်။ နောင်တ ရှိလည်း မဆုံးအောင်ဖြစ်နေပါသည်။ သည်ကြားထဲက သူ့ကိုယ်သူ ပြန်၍ အရှက်ကြီး ရှက်နေပါသည်။ ဘာမဟုတ်သည့် သာမန်ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်တစ်ခုပင် ဖြစ်သော်လည်း သူ့မှာ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပင်ပန်းလှသည်။ နှမ်းနယ်လှသည်။ မှန်သည်။ သူ့အဖြစ်မှာ ဘာတစ်ခုမှ အဆန်းတကြယ်မဟုတ်။ ရိုးရိုးကလေးပင် ဖြစ်သည်။ မိန်းမပျိုတစ်ယောက်၏ လှည့်စားပြောပျော်ခြင်းခံရသော သူလျှို့ ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးအဖြစ်။ သို့သော် ဤအဖြစ်မျိုးသည် ဝတ္တုများနှင့် ရုပ်ရှင် ဇာတ်ကားများထဲတွင်သာ ပါသင့် ဖြစ်သင့်သည်။ တကယ်တော့ တကယ်ဖြစ်ရပ် တွင် ဤဇာတ်လမ်းမျိုး မဖြစ်သင့်ဟု သူ ယူဆသည်။

သို့သော် ဖြစ်သင့် မဖြစ်သင့်ဟူသော ယူဆချက်သည် ယူဆချက်မျှ သာ ဖြစ်သည်။ ယူဆချက်နှင့် တကယ်ဖြစ်ရပ် တစ်ထပ်တည်းကျချင်မှ ကျ မည်။ တစ်သားတည်း ရှိချင်မှ ရှိမည်။

တစ်ခုပဲဖြစ်နိုင်သည်။ ပိုလန်မလေးဝိုးလော့သည် သူနှင့်အနီးကပ်ဆုံး နေထိုင်လျက် သူ့ကို အန္တရာယ်ပေးမည်ဆိုပါက အချိန်မရွေး အလွယ်တကူ ပေးနိုင်သူဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဘာတစ်ခုမှ ဆိုးဆိုးဝါးဝါးမဖြစ်မီ ယခုလို အဖြစ်

မှန်ကို ကြိုတင်သိရသဖြင့် ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။
 သို့ပါလျက် ပါဏိန် အိုင်အမာ သတင်းပေးချက်အရ ပိုးလော့၏
 ဖြစ်ရပ်အမှန်ကို သိရသည်တိုင်အောင် မာဆာသည် ပိုးလော့အား သူ့အိမ်ပေါ်မှ
 နှင်ချရမည် မချရမည်ကို ယတိပြတ် မဝေခွဲနိုင်သေးဘဲ ဖြစ်နေမိသည်။ နောက်
 ဆုံး၌ ပိုးလော့အား နှင်ချရမည်ဆိုပါက သူ့ကိုယ်တိုင် ပိုးလော့၏ ဖြစ်ပုံပျက်ပုံ
 အလုံးစုံကို တိတိကျကျ သိရအောင် စုံစမ်းမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်မိသည်။

တကယ်ဆိုတော့ မာဆာသည် လူထူးလူဆန်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာ
 သည်။ ဒါ့ကြောင့်ပဲလားမသီး အဖြစ်အပျက်တစ်ခုလုံးမှာ ယုံနိုင်စရာ မရှိအောင်
 ဖြစ်နေသည်။ အကယ်၍သာ မာဆာသည် လူထူးလူဆန်းတစ်ယောက် မဟုတ်
 ခဲ့ပါက သူသည် သူဖတ်ဖူးသော ဝတ္ထုထဲက သူ့လျှို့ဝှက်သောဝန်နှင့် တကယ်
 သူ့လျှို့ဝှက်၏ ဘဝသည် ဘယ်ရွှေဘယ်မျှလောက် တူညီနေသည်ကို ဘယ်သော
 အခါမျှ ကြိုကြိုစားစား ရှာဖွေကြည့်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် မေခွန်းတစ်ခုနှင့်ပတ်သက်၍
 အဖြေတစ်ခု ရလိုပါက အကောင်းဆုံးနည်းမှာ ယင်းမေးခွန်းကို မေးကြည့်ခြင်း
 ပင်ဖြစ်၏။ မာဆာသည် ဤအတိုင်းပင် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

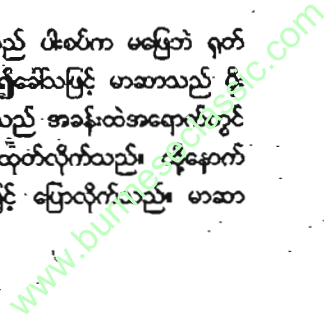
ပထမတွင် သူ၏ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ မှန်သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။
 ပိုးလော့သည် မာဆာမေးသမျှ မေးခွန်းများကို တစ်ခုမကျန် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်
 ကြံမြေ့ရရဖြင့် ရိုးရိုးသားသား ပြောကြားခဲ့၏။ မှန်ပါသည်။ မာဆာပြောသည့် ဂု
 မန်နှင့် ပိုးလော့တို့ အသိအကျွမ်းများ ဖြစ်နေကြသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်ပါသည်။
 မှန်ပါသည်။ ပိုးလော့သည် အဆိုပါဂုမန်ထံသို့ မကြာခဏ အလည်အပတ်
 သွားခဲ့ပါသည်။ မိမိနှင့် ဂုမန်တို့ စကားပြောကြဆိုကြရာ၌ မာဆာအကြောင်း
 ပါဝင်သည်မှာလည်း မှန်ပါသည်။

ကောင်းပြီ။ သည်အတိုင်းမှန်ပါလျှင် ပိုးလော့သည် အခြားအခြား
 သော အကြောင်းများကို တစ်ခုမကျန် မာဆာအား ဖွင့်ဟပြောကြားခဲ့ပါလျက်

သည်အကြောင်းကို ဘာကြောင့် ထိန်းချုပ်ထားရပါသလဲ? ပြောပလောက်အောင်
 အရေးကြီးသည်ဟု မထင်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ပိုးလော့နှင့် အကျွန်းတဝင်
 ရင်းနှီးသူမှာ ဝရုန်းမေယာဆိုသူ ဤဂျာမန်တစ်ယောက်တည်း ရှိသည်မဟုတ်ပါ။
 သူတစ်ယောက်တည်းကွက်၍ ထူးထူးခြားခြား ပြောစရာ အကြောင်းမရှိပါ။ ထို
 ဂျာမန်က မာဆာအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဘာများစုံစမ်းသေးသလဲ? ဘာမှ
 မစုံစမ်းပါ။ တကယ်ပါ။ ထိုဂျာမန်က ပိုးလော့ ဘယ်မှာနေကြောင်းနှင့် ပိုးလော့
 ၏ အိမ်ရှင်အကြောင်း အရေးမကြီးသည့် မေးခွန်းတစ်ခုနှစ်ခုသာ မေးဖူးပါသည်။
 ဒါဖြင့် မေယာဆိုတဲ့ အဲဒီဂျာမန်က ပိုးလော့ကို ငွေပေးတယ်ဆိုတာကော ဟုတ်
 သလား?

သည်နေရာတွင် ပိုးလော့သည် ပထမဆုံးအကြိမ် အဖြေရခက်သွား
 ဟန်တူသည်။ သို့သော် ပိုးလော့က ကြာကြာဆိုင်းမနေဘဲ ထိုမေးခွန်းကို ခဏ
 ချင်းပင် အဖြေပေးခဲ့သည်။ မှန်ပါသည်။ မေယာသည် ပိုးလော့အား စတာလင်
 ဝေါင် ငွေတစ်ဆယ် သုံးခါ ပေးဖူးပါသည်။ ဒီငွေကို ဘာကြောင့် ပေးရတာလဲ?
 ဘာကြောင့်ဆိုသော် ပိုးလော့သည် တစ်ခါက သူ့ရှေ့တွင် ငွေရေကြေးရေ
 ပချောင်းလည်ကြောင်း ပြောဖူးသဖြင့် ပိုးလော့အနေဖြင့် အဝတ်အစား လှလှ
 ပပကလေးများနှင့် လက်ဝတ်လက်စား နည်းနည်းပါးပါး ဝယ်ချင်သည်ဟု ယူဆ
 ပြီး ပေးဟန်တူပါသည်။ ဒါပေမယ့် ပိုးလော့သည် သူ့အလိုရှိသမျှ ဘာမဆို မာ
 ဆာထံမှ ရနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။ ဟုတ်ပါသည်။ ဒါကို သူသိပါသည်။ သို့
 သော် မာဆာသည် ပိုးလော့အတွက် အစစအရာရာ လိုအပ်သမျှ ကူညီခဲ့သည်
 မှာ အားနာစရာ ကောင်းနေပြီဖြစ်သည်။ ကံ ရှိပါစေတော့။ ပိုးလော့သည် ထို
 ဂျာမန်ပေးသောငွေကို ဘာလုပ်ပစ်ခဲ့သလဲ?

သည်မေးခွန်းအရောက်တွင် ပိုးလော့သည် ပါးစပ်က မပြောဘဲ ရုတ်
 တရက် ထိုင်ရာမှထကာ မာဆာအား ခေါင်းညှိတ်၍ခေါ်သဖြင့် မာဆာသည် ပိုး
 လော့၏ အခန်းထဲသို့ လိုက်သွားရသည်။ ပိုးလော့သည် အခန်းထဲအရောက်တွင်
 ဆွဲဆွဲတစ်ခုကို ဆွဲဖွင့်ကာ စာအုပ်နှစ်အုပ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ ပိုးလော့က
 စာအုပ်ကို ဖွင့်ကြည့်ရန် မာဆာအား အမှုအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ မာဆာ

သည် ထိုစာအုပ်နှစ်အုပ်ထဲတွင် ညှပ်ထားသော ငါးပေါင်တန် ငွေစက္ကူခြောက်ရွက်ကို တွေ့ရသည်။

ဤတွင် မာဆာက ဘာတစ်ခုနဲ့မှမပြောရသေးမီ ဝိုးလော့သည် စာအုပ်များကြားထဲမှ ငွေစက္ကူခြောက်ရွက်စလုံးကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲယူလိုက်ပြီး အစိတ်စိတ် အခြွေအရွှာ ဆုတ်ဖြုတ် ကြမ်းပေါ်သို့ လွှင့်ပစ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဝိုးလော့သည် ဘာမပြော ညာမပြောနှင့် မာဆာ၏လည်ပင်းကို သူ၏လက်မောင်းနှစ်ဖက်ဖြင့် သိုင်း၍ဖက်ကာ ရိုက်ကြီးတင် ငိုကြွေးရှာတော့သည်။

သည်တွင်မှ မာဆာသည် အိပ်ရာမှ လန့်နိုးလာသည်အလား သူ့အား ရင်ချင်းအပ်၍ ပါးချင်းကပ်ကာ ကလေးငယ်တစ်ယောက်လို ရိုက်၍ရိုက်၍ ငိုနေရာသော ဝိုးလော့အား ချောရမှုန်း သီလာခဲ့သည်။ ယခုကိစ္စမှာ ဘာတစ်ခုမှ အစိတ်မရှိဘဲ မတော်တဆ အထင်လွဲ အမြင်လွဲဖြစ်ရခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း သိမြင်၍ သည်ကိစ္စကို သည်နေရာမှကင်း ပြည်ဖူးကားချ၍ ယခင်အတိုင်း ဝိုးနေမြဲ ကျားနေမြဲ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေသွားရန်လိုကြောင်း သည်ကိစ္စကို အကြောင်းပြု၍ သည်အိမ်မှ တစ်ဖဝါးမျှ ခွာသွားရန်မလိုကြောင်း စသည် စသည်ဖြင့် မာဆာသည် ကိုးလော့အား ထပ်ဖန်တလဲလဲ ဝမ်းနည်းပမ်းနည်း တောင်းပန်မိသည်။

ထိုနေ့ ထိုရက် ထိုအချိန်မှစ၍ ဝိုးလော့သည် အပြင်သို့ ဟိုဟိုသည် သည် သွားရာလာရာ၌ မေယာဇ်နေအိမ်သို့ လုံးဝခြေဦးမလှည့်ဘဲနေခဲ့သည်။ ဤသည်ကို ဝိုးလော့၏နောက်မှ အမြဲနောက်ယောင်ခံ၍လိုက်နေကြသော မာဆာ၏ တပည့်တပန်းများက အတိအကျ သိကြသလို ပါစီ၏ လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များကလည်း အတည်ပြုခဲ့ကြသည်။

အခြေအနေအရ မာဆာသည် ဝိုးလော့အား အိမ်မှ နှင်ချစရာမလိုကြောင်း ပြောလာသောအခါ ပါစီသည် မည်သို့မျှမတတ်နိုင်ဘဲ ဝိုးလော့အား စောင့်ကြည့်ရုံမျှသာ ကြည့်နေရတော့သည်။ သို့သော် ဤကိစ္စတွင် အခြားတစ်ဖက်မှ ဝိုးလော့အား အန္တရာယ်ပေးလာနိုင်စရာများလည်း ရှိနေပြန်ရာ ပါစီသည် ဤကိစ္စအတွက်လည်း ရတက်မအေးနိုင်အောင် ဖြစ်နေရပြန်သည်။

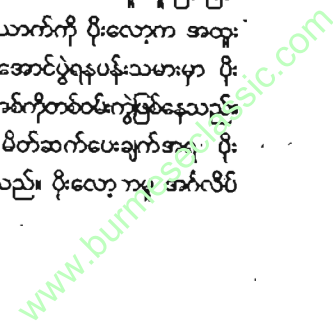
သို့သော် မာဆာသည် ဝိုးလော့က သူမေးသမျှ မေးခွန်းများကို မည်

သို့ ပြန်လည်ဖြေကြားခဲ့ကြောင်း ပါစီအား တစ်လုံးမကျန် ပြန်ပြောပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ဤအဖြေများကို ယုတ္တိမရှိ သဘာဝမကျဟူ၍ ပါစီက မယူဆခဲ့။ မထင်မှတ်ခဲ့။ ပါစီသည် သူ၏ သူလျှိုသက်တမ်း ၁၅ နှစ်အတွင်း မလိမ်မညာဘဲ အမှန်အတိုင်း ထုတ်ဖော်ပြောကြားသည်ဟု ယူဆရသူများအပေါ်တွင် မည်သို့မည်ပုံ လေးလေးစားစား ဆက်ဆံသင့်ကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီး နားလည်သဘောပေါက်ပြီး ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံး မသက်သာရာ အကောင်းဆုံးလူတစ်ယောက်နှင့် ဆက်ဆံရသည့်တိုင်အောင် အတတ်နိုင်ဆုံး ဂုရုစိုက်၍ အတတ်နိုင်ဆုံး လေးစားသမှု ပြုခဲ့သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် လူတစ်ယောက်အပေါ်တွင် မယုံသင်္ကာစိတ်ဖြင့် ဆက်ဆံမိသဖြင့် ပေါ်ပေါက်လာမည် အကျိုးဆက်များသည် ယုံကြည်စိတ်ချရသူတစ်ယောက်အပေါ်တွင် ယုံကြည်စိတ်ချစွာ ဆက်ဆံခဲ့ရာမှ ပေါ်ပေါက်လာသည့် အကျိုးဆက်များနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ အရေးပါ၍ အရာရောက်လှသောကြောင့်တည်း။

ဝိုးလော့သည် ဂျာမန်သူလျှို မေယာနှင့် ပထမဆုံးအကြိမ် မည်သို့မည်ပုံ တွေ့ကြုံဆုံစည်းခဲ့သည်များကို မာဆာအား ခရေစတိုင်းကျ အသေးစိတ် ပြောပြခဲ့သည်။ ဝိုးလော့ ပြောပြချက်အရဆိုပါက မာဆာတွင် ချာတီတ်အစေခံတစ်ယောက်ရှိ၍ ထိုချာတီတ်သည် ယခင်က ဂျာမန်အိမ်တစ်အိမ်တွင် အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးသဖြင့် ဂျာမန်ဘာသာစကားကို ထမင်းစားရေသောက် ပြောနိုင်သူဖြစ်သည်။

တစ်နေ့တွင် ဝိုးလော့နှင့် အဆိုပါ အစေခံချာတီတ်တို့ အပြင်ထွက်လည်ကြရာမှ နှစ်ဦးသဘောတူ နပန်းသတ်ပွဲတစ်ခုသို့ ရောက်သွားခဲ့ကြသည်။ အဆိုပါ နပန်းပွဲပြိုင်ဖက်များကို တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ထူးထူးခြားခြား အနိုင်ယူ၍ သရဖူဆောင်းခဲ့သည့် နပန်းသမားတစ်ယောက်ကို ဝိုးလော့က အထူးသဘောကျမိသည်။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် အဆိုပါ အောင်ပွဲရနပန်းသမားမှာ ဝိုးလော့နှင့်အတူလာသည့် အစေခံချာတီတ်ကလေး၏ အစ်ကိုတစ်ဝမ်းကြွဖြစ်နေသည့်

နပန်းပွဲအပြီးတွင် အစေခံချာတီတ်၏ မိတ်ဆက်ပေးချက်အရ ဝိုးလော့သည် အဆိုပါ နပန်းသမားနှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်ခဲ့သည်။ ဝိုးလော့က အင်္ဂလိပ်

စကားကို အပြီးအမောက်တည်အောင် ပြောတတ်သူမဟုတ်။ သို့သော် ကိုယ် တတ်သလို ကိုယ်ပြောကြရင်းဖြင့် ပိုးလော့နှင့် နပန်းဌဌသမားတို့သည် တယောက် စကားကို တစ်ယောက် နားလည်ပြီး အကျွမ်းတဝင်ဖြစ်သွားကြ၏။

နောက်တစ်ကြိမ် အဆိုပါနပန်းသမားနှင့် ပိုးလော့တို့ ထပ်မံတွေ့ဆုံ ကြသောအခါ တီဟာရန်မြို့ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက် ဟိုဟိုသည်သည် နှစ်ယောက်သား လျှောက်လည်ကြပြီး နောက်ဆုံး၌ နပန်းသမား၏ဖိတ်ခေါ်ချက်အရ ပိုးလော့သည် အီရန်အဖို့သား ကုန်သည်တစ်ယောက်၏ နေအိမ်သို့ အလည်လိုက်သွားခဲ့သည်။ ထိုအိမ်မှာ ကုန်သည်တစ်ယောက်၏ အိမ်ပီမီ လူပေါင်းစုံ ဝင်ထွက်နေကြသည် ကို ပိုးလော့ တွေ့ရသည်။ ပိုးလော့သည် ထိုအိမ်တွင် နေထိုင်သည်ဟု ယူဆရ သော ဂျာမန်တစ်ယောက်နှင့် ထိုနေ့က အသိအကျွမ်းဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ထိုဂျာမန် ၏ အမည်ကား ဖရန်ဇေယာပင်တည်း။

ဂျာမန်သူလျှိုမေယာနှင့် ပိုးလော့တို့ စတင်တွေ့ဆုံခဲ့ရပုံများကို ပိုး လော့က အထက်ပါအတိုင်း မာဆာအား အသေးစိတ် ပြန်ပြောပြခဲ့ရာ ၎င်း ၏အချက်အလက်များသည် အမှန်ပင်ဖြစ်ကြောင်း မာဆာ၏ အစေခံချာတိတ် ကလေးကပါ ထောက်ခံခဲ့သည်။

ပါမီသည်လည်း ဤအဖြစ်အပျက်များကို မာဆာထံမှတစ်ဆင့် တစ် ခုမကုန် ပြန်၍သိရသည်။ တစ်ဖန် ပါမီစေလွှတ်ထားသော သူလျှိုများထံမှ အစီ ရင်ခံချက်အရ ပိုးလော့ ပြောပြသည့် ဤအဖြစ်အပျက် အားလုံးတို့မှာ အမှန် ပင်ဖြစ်ကြောင်း ထပ်လောင်းသိခဲ့ရသည်။

ဤဖြစ်ရပ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပါမီအနေဖြင့် ထူးထူးခြားခြား အသစ်အဆန်း အဖြစ် ထပ်မံသိခဲ့ရသည့် အချက်တစ်ချက်သာ ရှိသည်။ ယင်းမှာ ပိုးလော့အား ဂျာမန်သူလျှိုမေယာ၏ နေအိမ်သို့ ခေါ်သွားသည့် နပန်းသမား၏အမည်ဖြစ်သည်။ သူအမည်မှာ မစ္စတာအက်တ်တီဟာရန်ဖြစ်သည်။ သူသည် တီဟာရန်မြို့တော် တွင် ထင်ရှားကျော်ကြား၍ လူသိများလှသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ပါမီကိုယ်တိုင် အဆိုပါနပန်းသမား မစ္စတာကို ကောင်းကောင်းကြီး သိပြီးဖြစ်သည်။ အဘယ့် ကြောင့်ဆိုသော် မစ္စတာသည် ပါမီနှင့် ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင် အီရန်

သူလျှိုများအကြား အောင်သွယ်အဖြစ် ဆက်သွယ်ပေးနေသူဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

တီဟာရန်တွင် နပန်းသမားများမှာ အခွင့်ထူးခံ လူတန်းစားများဖြစ် ကြသည်။ စပိန်နှင့် တောင်အမေရိကနိုင်ငံများတွင် နွားရိုင်းသတ်ပွဲ များသည် လူအစည်ကားဆုံးနှင့် အထင်ရှားဆုံးဖြစ်နေကြသလို အီရန်တွင်လည်း နပန်းသတ် ပွဲများသည် လူကြိုက်အများဆုံးနှင့် အကျော်ကြားဆုံး ဖြစ်နေကြသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ထင်ရှားကျော်ကြား၍ လူကြိုက်များလှသော နပန်းသမား များသည် သွားလေရာရာ မျက်နှာဖွင့်လန်း၍ စန်းပွင့်သူများဖြစ်ကြသည်။ သို့ သော် ဤနပန်းသမားများသည် လူကုန်ထံ အဆက်တန်းလွှာများနှင့် လူလတ် တန်းစားပညာတတ်များ၏ ခြောက်စားခြင်းထက် သာမန်ဆင်းရဲသား လူတန်း စားများ အလုပ်လက်မဲ့နှင့် ပညာမဲ့များ၊ ကလေးကချေ ဂျိုးတေးလေးများနှင့် လူဆိုးလူခိုက်များ၏ ကြည့်ညိုလေးစားခြင်းကို ပို၍ ခံယူရရှိနေကြသည်။ ဤ သို့ဖြင့် လူများစု လူထုကြီးဖြစ်သော သာမန်လက်လုပ်လက်စား ဆင်းရဲသား အောက်တန်းလွှာများအပေါ်တွင် အလွန်ဩဇာစူးရှ လွှမ်းမိုးနေကြသော နပန်း သမားများသည် နိုင်ငံရေး အချောင်သမားများ၏ ခုတုံးလုပ်မှုကို မကြာမကြာ ခံကြရသည်။

တစ်စုံတစ်ခုသော ဆန္ဒပြပွဲများနှင့် လူထုလှုပ်ရှားမှုများတွင် အချောင် သမားနိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များသည် နပန်းသမားများအား ငွေပေးခြင်းဖြင့် ဖုထုအင်အားကို လိုသလောက် ရနိုင်ကြသည်။

အီရန်နိုင်ငံတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ရာနှင့်ချီ၍ ယင်းသို့ လုပ်ကိုင်လာခဲ့ ကြရာ တီဟာရန်မြို့တွင် တာဝန်ကျခဲ့ကြသော နိုင်ငံခြားသား သူလျှိုများသည် ဤအခြေအနေကို စစ်ကြီးမတိုင်မီက နားလည်သဘောပေါက်ထားခဲ့ကြသည်။

ဂျာမန်သူလျှိုများသည် အီရန်အစိုးရအဖွဲ့မှ ထိပ်တန်းအရာရှိကြီးများ နှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှုရရှိအောင် ကြိုးစားခဲ့ကြသလို အထက်ဖော်ပြပါ လူထု အမည်စွဲ နပန်းသမားများမှတစ်ဆင့် မြေအောက်အင်အားစုများကိုလည်း အဖတ်

နိုင်ဆုံး ဆက်သွယ်စည်းရုံးခဲ့ကြသည်။ အလားတူပင် ဗြိတိသျှနှင့် အမေရိကန် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များသည်လည်း အဆိုပါ ပြည်သူ့အချစ်တော် နှစ်သမားများနှင့် သူ့နောက်မှ လူထုကြီးကို အားကိုးသမှု ပြုခဲ့ကြရသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့နှင့် ဆက်သွယ်နေကြသော အထက်တန်းလွှာ မိတ်ဆွေများမှာ ယုံကြည်စိတ်ချရသူများ မဟုတ်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

ပါဗီသည် နှစ်သမား မစ္စတာအား ရှေးဦးဆက်သွယ်ခဲ့ရာ၌ သူသည် တီဟာရန်တွင် အထင်ရှားဆုံး နာမည်အကြီးဆုံး နှစ်သမားတစ်ယောက် ဖြစ်ရုံမဟုတ်ဘဲ အခြားနှစ်သမားထက် သွက်လက်ချက်ချာ၍ အကင်းမီးသောကြောင့်လည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် တီဟာရန်တွင် ပါဗီမရောက်မီက နောက်ဆုံးတာဝန်ထမ်းရွက်ခဲ့သော ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ တာဝန်ခံကလည်း မစ္စတာနှင့် ပတ်သက်၍ လိုက်လိုက်လုံးလုံး ထောက်ခံချက်ပေးသွားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ယင်းသို့သော အကြောင်းအကြောင်းများကြောင့် ပါဗီသည် မစ္စတာအား လိုအပ်သလို အသုံးချလာခဲ့ရာ သူ့အပေါ်တွင် အားရကျေနပ်ရာကောင်းသည်ဟု သဘောပိုက် မှတ်ယူခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခုကိစ္စ ပေါ်ပေါက်လာသောအခါ ပါဗီကိုယ်တိုင် အကြီးအကျယ် သံသယဖြစ်လာမိသည်။ ပိုလန်မလေး၊ ပိုးလော့နှင့် နှစ်သမား မစ္စတာတို့ တွေ့ဆုံကြသည်မှာ မတော်တဆမှ ဟုတ်ပါလေစ။ ဂျာမန်သူလျှို့မေယာရှိသည် အိမ်သို့ ပိုးလော့အား မစ္စတာက ခေါ်သွားသည်မှာလည်း သွေးရိုးသားရိုးမှ ဟုတ်ပါလေစ။ ဒါတွေ ဒါတွေဟာ တမင်ကြီး တင်အကွက်ဆင်ပြီး တွေ့ကြဆုံကြတာများလေလား။ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုလုံးကို သံသယစိတ်ဖြင့် စဉ်းစားကြည့်လိုက်သောအခါ ပါဗီမှာ သံသယ သံသရာတွင် ချော့လည်နေမိသည်။

ပါဗီသည် နှစ်သမား မစ္စတာအား လိုအပ်သလို ခိုင်းနိုင်ရန်အတွက် တစ်လလျှင် အိမ်နံ့သုံးငွေ(တို့မန်)သုံးထောင်တိတိ လစဉ်မှန်မှန်ပေးထားခဲ့သည်။ ဤငွေ၏ တန်ဖိုးမှာ အမေရိကန်ဒေါ်လာ ကိုးရာနှင့်ညီမျှသည်ဖြစ်၍ မစ္စတာလို လူတစ်ယောက်အတွက် ထင်သလို သုံးနိုင်ဖြန့်နိုင် ပေးနိုင်ကမ်းနိုင်သည့် အရေအတွက်ပင် ဖြစ်သည်။ သို့ပါလျက် ဤသတ္တဝါသည် မင်းမျိုးမင်းနွယ်တစ်

ယောက်ပမာ လစဉ်ပုံမှန်ရနေသောငွေဖြင့် တင်းမတိမ် အားမရနိုင်ဘဲ အခြားတစ်ဖက်မှ ပေးကမ်းသည့်ငွေကိုများ လက်ခံနေလေသလား။

သို့ဖြစ်ရာ မေလ ၂၀ရက်နေ့ နောက်ပိုင်းမှစ၍ ပါဗီ၏သူလျှို့အဖွဲ့ဝင်များသည် နှစ်သမားမစ္စတာ၏ အနေအထိုင် အသွားအလာမှန်သမျှကို နောက်ယောင်ခံ၍ မျက်ခြေမပြတ် အကဲခတ်လာခဲ့ကြသည်။

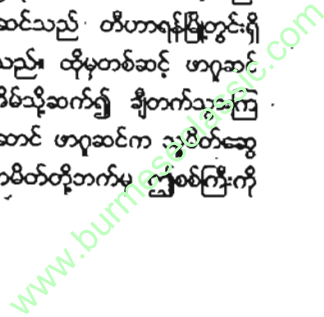
xxxxx

အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်သည် ပီတာဟာဂွဆင်အား တီဟာရန်သို့ သူလျှို့အဖြစ် စေလွှတ်လိုက်သည်မှာ ဟာဂွဆင်အတွက် ဟာဂွဆင်

ဆင်သည် ယခု တနင်္ဂနွေတစ်ပတ်လုံးလုံး ညစဉ်ညတိုင်း အကြီးအကျယ် ဖဲနိုင်၍ ဝိုင်တောင်လာသောကြောင့်တည်း။

သူသည် တီဟာရန်မှ ဖဲပိုင်းရှိသည့် ညကလပ်တစ်ခုတွင် ပိုကာကစားရာ၌ တီဟာရန်သို့ မလာမီ အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်က ထုတ်ပေးခဲ့၍ နယူးယောက်မြို့တွင် ဖဲရုံးခဲ့သည့် ဒေါ်လာ ထောင်ငါးရာခန့်ကို ပြန်ရခဲ့သည်ပြင် နောက်ထပ် ဒေါ်လာထောင်နှင့်ချီ၍ ခိုလှုံကမ်းသည်။ ဤတွင်မှ အကြီးအကျယ် ဖဲနိုင်၍ အပွဲကြီးပွဲနေပြီဖြစ်သော ဟာဂွဆင်သည် ဖဲပိုင်း၌ မိမိမတည်ခဲ့သောငွေမှာ အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်က ထုတ်ပေးလိုက်သည့် အရင်းအနှီးဖြစ်ကြောင်း စဉ်းစားမိပြီး ငွေရှင် ကြေးရှင် ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်သော အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနက ပေးအပ်လိုက်သည့် အလုပ်တာဝန်များကိုလည်း ကျော့နှံ့အောင် ထမ်းဆောင်ခြင်းဖြစ်မည်ဟု သဘောပေါက်လာခဲ့သည်။

သို့နှင့်ပင် မေလ ၂၉ရက်နေ့ ဟာဂွဆင်သည် တီဟာရန်မြို့တွင်းရှိ ကမီးတစ်ခုတွင် သူ့မိတ်ဆွေများနှင့် ချိန်း၍တွေ့သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ဟာဂွဆင်နှင့် သူ့မိတ်ဆွေများသည် ပေါ့ဟိတ်မီးခဲ နေအိမ်သို့ဆက်၍ ချီတက်သွားကြသည်။ ထိုအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဟာဂွဆင်က သူ့မိတ်ဆွေတွေ အစုံအညီရှေ့ဖျောက်တွင် မိမိတို့သည် မဟာမိတ်တို့ဘက်မှ ဤစစ်ကြီးကို

အမြန်ဆုံး အနိုင်ရရေးအတွက် ယဉ်သို့လုပ်ကြံရမည်ကို လျှို့ဝှက်စွာ ဆွေးနွေးကြမည်ဖြစ်ကြောင်း ဣန္ဒြေရ ရခပ်တည်တည်ဖြင့် ကြေညာလိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဖာဂဆင်နှင့် သူ့မိတ်ဆွေများလုံးတို့မှာ "ရေချိန်ကိုက်" ရုံမျှမက အတော်ကလေးပင် ရေချိန်လွန် နေကြပြီဖြစ်ရာ သူတို့၏ ပထမဆုံး ကျင်းပသော စစ်ကောင်စီအစည်းအဝေး တွင် တကယ့် သေရေးရှင်ရေးကိစ္စများကို အလေးအနက် ဆွေးနွေးကြသည်ထက် တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ကမောက်ကမ ကိုယ်ထင်ရာ ကိုယ်ပြောကြခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်ခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် သည်ကြားထဲက သူတို့သည် လက်တွေ့ကျ၍ အရေးပါသည့် ဆုံးဖြတ်ချက်အချို့ကို ချမှတ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

ဖာဂဆင်သည် သူ့အထက်မှ တာဝန်ခံများအား သူ၏ ဦးစီးဌာနချုပ်တွင် သူနှင့် ရင်းနှီးခင်မင်၍ ယုံကြည်စိတ်ချရသည့် သူ့မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများကိုသာ ပါဝင်စေမည်ဖြစ်ကြောင်း အစီရင်ခံခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ဝန်သည်။ သူ့အယူအဆအရ ဤရွှေ့ဤမျှလောက် အရေးကြီးသည့် ကိစ္စတာဝန်များအတွက် ရင်းနှီးယုံကြည်ရသည့် မိတ်ဆွေများရှိပါလျှင် ဘာကြောင့် သူ့မိတ်ဆွေတစ်ယောက်လှည်းကို အပင်ပန်းခံ၍ ရှာဖွေနေပါဦးမည်နည်း။

သို့ဖြစ်ရာ ထိုညက သူသည် သူ့မိတ်ဆွေများအား သူနှင့်အတူ တွဲဖက်၍ လုပ်နိုင် မလုပ်နိုင် အတိအလင်း ဖွင့်ဟမေးမြန်းခဲ့သည်။

ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့ မဟာမိတ်တွေလက်က စစ်နိုင်စေချင်ကြသလား၊ အဲဒီလို စစ်နိုင်ရေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင်ဖို့ရော အသင့်ရှိကြရဲ့လား။

ဖာဂဆင်သည် သူ့မိတ်ဆွေများအား အထက်ပါမေးခွန်းကို တစ်ယောက်ချင်း စေ့စေ့စပ်စပ် တစ်ဦးစီ မေးကြည့်သည်။

သည်မေးခွန်းကို ပြင်သစ်၊ အီရန်ကပြား ခါလီက အသင့်ရှိကြောင်းဖြင့် ဣန္ဒြေရပြောသည်။ ပိုလန်မလေးအိုင်ဒါကလည်း ခပ်အေးအေးဖြင့် အရေးမကြီးသလို ခေါင်းညိတ်၍ အဖြေပေးသည်။ ဝေါလ်ဟိမ်းအလှည့်သို့ရောက်သော အခါ သူ့မှာ ဆတ်ခန့် တုန်သွားသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော ဝေါလ်ဟိမ်းသည် အိပ်ပျော်နေသောကြောင့်တည်း။

သို့ဖြစ်ရာ ဖာဂဆင်သည် ဝေါလ်ဟိမ်းအား စောစောကမေးခွန်းကို တစ်ခါထပ်မေးရပြန်သည်။ ဤတွင်မှ ဝေါလ်ဟိမ်းသည် ဒယ်မ်းဒယ်ိုင်ဖြင့် ထိုင်ရာမှထကာ အသံကုန်ဟစ်၍ အော်လိုက်သည်။ "အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကြီးတည်မြဲပါစေ၊ သူ့လျှို့တွေ အခွင့်ရည်ပါစေ၊ ဖက်ဆစ်တွေ ကျဆုံးပါစေ"

ထို့နောက် သူသည် ဝန်းခန့် ဆိုဖာပေါ်သို့ ပစ်ထိုင်ချလိုက်ပြီး သူ့ဖန်ခွက်ထဲသို့ နောက်ထပ် ဝိစကီအပြည့် ထပ်ဖြည့်လိုက်သည်။

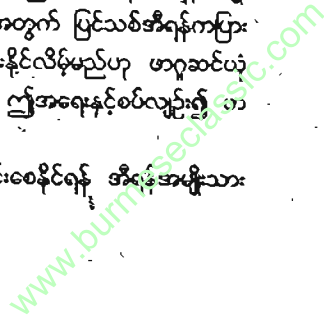
ထိုညက သူတို့အားလုံး ဝေါလ်ဟိမ်း၏အိမ်မှာပင် အိပ်ကြသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် သူတို့သည် ညက အစီအစဉ်ကို ထပ်မံ၍ အသေးစိတ် ဆွေးနွေးကြပြန်သည်။ ထိုအချိန်တွင်မှ သူတို့အားလုံး အားပြနေကြပြီ ဖြစ်သည်။

ဖာဂဆင်က မိမိ၏တာဝန်မှာ တီဟာရန်ရှိ ရာမန်သူလျှို့များအကြောင်း ထောက်လှမ်းရန်နှင့် အီရန်နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းများ၏ အတွင်းရေးကို စုံစမ်းရန် ဖြစ်ကြောင်း သူ့မိတ်ဆွေများအား ရှင်းပြသည်။ ဤရာမန်သူလျှို့များနှင့် အီရန်နိုင်ငံရေးပါတီများသည် မဟာမိတ်တို့၏ စစ်ပစ္စည်းထောက်ပံ့ရေးလမ်းကြောင်းကို အန္တရာယ်ပေးနိုင်စရာ ရှိမရှိ သို့မဟုတ် မဟာမိတ်တို့နှင့် အဆင်ပြေနေသော အီရန်အစိုးရအဖွဲ့ကို ဖြုတ်ချရန် ကြံရွယ်ခြင်း ရှိမရှိ စသည်များမှာ ဖာဂဆင် စုံစမ်းထောက်လှမ်းရမည့် လုပ်ငန်းတာဝန်များဖြစ်သည်။

သို့သော် ဖာဂဆင်သည် သူ့မိတ်ဆွေများအား တော်ရုံတန်ရုံ အသေးအဖွဲ့ကိစ္စများကို တာဝန်ပေးရန် မရည်ရွယ်။ ဤတာဝန် ဤအလုပ်များကို လိုအပ်သလို စေခိုင်းရာ၌ အီရန်အမျိုးသားအချို့အား ငွေအနည်းငယ်ပေးလိုက်ရုံမျှဖြင့် ကိစ္စအားလုံး ပြီးစီးနိုင်ကြောင်း သူသိပြီးဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ အီရန်အမျိုးသားများအား လိုအပ်သလို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းရန်အတွက် ပြင်သစ်အီရန်ကပြားဖြစ်သော ခါလီသည် အစွမ်းကုန် အကူအညီပေးနိုင်လိမ့်မည်ဟု ဖာဂဆင်ယုံကြည်စိတ်ချထားသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ခါလီကလည်း ဤအရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဖာဂဆင်အား အကြံဉာဏ်နှစ်ခု ပေးခဲ့သည်။

ပထမအကြံမှာ ထိုသို့လိုအပ်သလို ခိုင်းစေနိုင်ရန် အီရန်အမျိုးသား

“မိတ်ဆွေ”များကို အခြားနေမရာမရဘဲ လှစ်ကားရာ ဈေးထဲတွင် ရှာဖွေ ရန်ဖြစ်သည်။ တစ်ဦးလုံးမှ ဖြစ်ပျက်သမျှ သတင်းပေါင်းစုံကို ဈေးထဲတွင် အကုန် အစင် တစ်လုံးမကျန် ကြားသိနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား?

အထူးသဖြင့် မသင်္ကာဖွယ်ရာလူများကို နောက်ယောင်ခံ၍လိုက်ခြင်း၊ သတင်းအတိအစများကို စနည်းနာခြင်း၊ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို လျှို့ဝှက်ထောက် လှမ်းခြင်း စသည်အလုပ်များကို လူကုန်ထဲကုန်သည်ပွဲစားများနှင့် အထက်တန်း စားပုဂ္ဂိုလ်များအား တာဝန်ပေး၍မဖြစ်၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဤပုဂ္ဂိုလ်များ မှာ လူသိများနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ခါလီက ရှင်းပြသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဦးထံတွင် နေရာတကာ၌ အဆက်အသွယ်ရှိနေသော ခါလီ သည် ယုံကြည်စိတ်ချရသည့် အလယ်အလတ်တန်းစား ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်မှ တစ်ဆင့် လိုအပ်သမျှ သတင်းများကို စုံစမ်းထောက်လှမ်း ကြံစည်စိတ်ကူးမိ သည်။ အထူးသဖြင့် သတင်းဖျိုးစုံကို ရပ်ကွက်ဖျိုးစုံတို့မှ ရနိုင်မည်ဖြစ်ရာ ယင်း ရပ်ကွက်ဖျိုးစုံမှ လူတန်းစားဖျိုးစုံ၏ ကြည်ညိုလေးစားခြင်းခံရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ် ယောက်ယောက်ကို ရအောင်ကြိုးစားရှာဖွေကြရမည် ဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ ခါလီ၏ ဒုတိယအကြံအစည်ဖြစ်သည်။

ယင်းအကြံအစည်အရ ခါလီသည် ဤတာဝန်အတွက် ယုံကြည်စိတ် ချရမည့် လူတစ်ယောက်ကို ဖျတ်ခနဲ သွားသတ်ရမိသည်။ ထိုလူမှာ နေရာ တကာတွင် သွက်လက်ချက်ချာ၍ တစ်စုံတစ်ရာ နာမည်ပျက်၊ လုံးဝမရှိသူတစ် ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ ထိုပြင် သူသည် တီဟာရန်မြို့တော်တွင် လက်လုပ်လက် စား ဆင်းရဲသားများနှင့် ရင်းနှီး၍ တေလေကြမ်းပိုး လှူဆိုးလှူစိုက်မုန့်သမျှကို တစ်ယောက်မကျန် သိထားသူလည်းဖြစ်သည်။ ထိုမှတစ်ပါး ထိုလူသည် နာမည် ကျော် နပန်းသမားတစ်ဦးလည်းဖြစ်သည်။

ထိုလူ၏အမည်မှာ “မစ္စတာ”ပင်ဖြစ်သည်။

ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ် ဝင်စတန်ချာချီသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု

တွင် သမ္မတကြီး ရုစဘဲနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးကြပြီးနောက် မေလနောက်ဆုံး အပတ်တွင် ဗြိတိန်နိုင်ငံသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

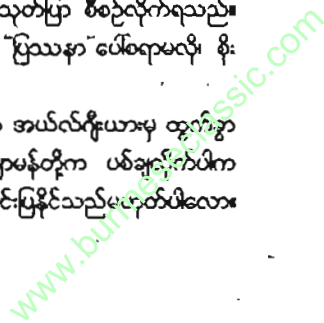
အပြန်တွင် သူသည် ဗြိတိသျှနိုင်ငံခြားရေးဌာနအတွင်းဝန် အင်သို နီဒီဒင်နှင့် တွေ့ဆုံရန် အာဖရိကမြောက်ပိုင်း အယ်လ်ဂျီးယားမြို့သို့ ခေတ္တ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ အယ်လ်ဂျီးယားမြို့သို့ ချာချီသည် မေလ ၃၀ရက်နေ့တွင် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် နိုင်ငံတကာရှိ ဂျာမန်သူလူမျိုးများသည် ဘာလင်ဌာန ချုပ်သို့ အဆက်မပြတ် သတင်းများပေးပို့နေကြရာ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး ဗိုလ်ချုပ် ခွဲလင်းဘတ်သည် လစွာတွန်းမြှူ ချာချီထွက်ခွာလာပြီး အယ်လ်ဂျီး ယားသို့ မေလ ၃၀ရက်နေ့တွင် ရောက်ရှိလာကြောင်း နာရီပိုင်းအတွင်း သတင်း ရခဲ့သည်။

မေလ ၃၀ ရက်နေ့ နံနက်မှစ၍ အယ်လ်ဂျီးယားမြို့တွင် ရှိနေကြ သော ဂျာမန်သူလူမျိုးများမှာ ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ် ချာချီ၏ သွားလာလှုပ်ရှားမှု မှန်သမျှကို နာရီနှင့်အမျှ စုံစမ်းထောက်လှမ်း၍ ဘာလင်ဌာနချုပ်သို့ နာရီနှင့် အမျှ သတင်းပို့နေကြရသဖြင့် အလုပ်များပြီး မအားအောင် ဖြစ်နေကြသည်။ သူ့ဘယ်သွားသလဲ၊ ဘာလုပ်သလဲ၊ ဘယ်သူနဲ့တွေ့သလဲ၊ နောက်ပြီး ဘယ်တော့ ပြန်မလဲ။

ဟစ်တလာသည် ယခုတစ်ကြိမ်တွင် ကာဆာဘလန်ကာ အစည်း အဝေးတုန်းကလို လက်နှေးမနေတော့ဘဲ လိုအပ်သည့် ညွှန်ကြားချက်များကို ခပ်သွက်သက် ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ ယင်းညွှန်ကြားချက်အရ ဂျာမန်လေတပ်ဝန် ကြီး ဂိုးအားရင်းသည် အစီအစဉ်တစ်ခုကို ရေးကြီးသတ်ပြာ စီစဉ်လိုက်ရသည်။ သည်အစီအစဉ်အတိုင်းသာဆိုပါက တစ်စုံတစ်ရာ ပြဿနာ ပေါ်စရာမလို၊ စိုး ရိမ်စရာလည်း မရှိ။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အကယ်၍သာ အယ်လ်ဂျီးယားမှ ထွက်ခွာ လှာသည့် ခန့်သည်တင် လေယာဉ်တစ်စီးကို ဂျာမန်တို့က ပစ်ချခွင့်ကပါက ဤသည်မှာ မတော်တဆ မှားယွင်းမှုဟူ၍ အကြောင်းပြနိုင်သည်မဟုတ်ပါလော့။

အကယ်၍သာ ပစ်ချခံရသည့် အဆိုပါ ခရီးသည်တင် လေယာဉ်ပေါ်တွင် မြီ
တီသျှဝန်ကြီးချုပ် ချာချီပါလာသည်ဆိုပါက ဤမဝေ... ဟစ်ဖြစ်ပွားမှုကို နိုင်ငံ
ရေးလုပ်ကြံမှုဟူ၍ မည်သူက စွပ်စွဲနိုင်ပါဦးမည်နည်း။

xxxxx

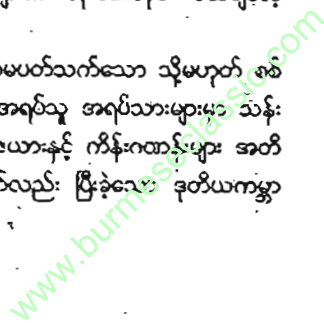
၆၆

“အလျားချန် စစ်ဆင်ရေး”

များသောအားဖြင့် နိုင်ငံရေးလုပ်ကြံမှုများတွင် တရားခံလူသတ်သမား
များသည် တစ်မက်စွန်းရောက်နေသည့် အယူသည်းသမားများ ဖြစ်နေတတ်ကြ
၍ တစ်စုံတစ်ယောက်၏ ခိုင်းစေချက်အရမဟုတ်ဘဲ သူတို့တစ်ဦးချင်း၏ သဘော
အရ စိတ်နှောက်ကိုယ်ပါ ကျူးလွန်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

စစ်မက်ဖြစ်ပွားနေသည့် အချိန်ကာလမျိုးတွင် လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်း
ရေးဌာနများ၏ အကြီးအကဲများသည် ရန်သူဘက်မှ ခေါင်းဆောင်များ၊ အရေး
ပါသော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် စစ်ဗိုလ်ချုပ်များအား ပြန်ပေးဆွဲရန် သို့မဟုတ် လုပ်ကြံ
သတ်ဖြတ်ရန် မကြာခဏ စီမံကိန်းများ တင်ပြလေ့ရှိကြသည်။ သို့သော် ယင်း
တင်ပြချက်များကို နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်ကြီးများက ထုံးစံအတိုင်း ပယ်ချလေ့
ရှိခဲ့ကြသည်။

စစ်ဖြစ်နေစဉ်အတွင်း စစ်နှင့် လုံးဝမပတ်သက်သော သို့မဟုတ် စစ်
ကို စူးစမ်းလိုလား မထောက်ခံသော သာမန်အရပ်သူ အရပ်သားများမှာ သန်း
နှင့်ချီ၍ သေကြေပျက်စီးခဲ့ကြရသည်။ စာရင်းဇယားနှင့် ကိန်းဂဏန်းများ အတိ
အကျ ကောက်ယူမှတ်သားထားခြင်း မရှိသော်လည်း ပြီးခဲ့သော ဒုတိယကမ္ဘာ

စစ်ကြီးအတွင်းက အသတ်ခံခဲ့ကြရရှာသော ဘုန်းတော်ကြီးများ၏ အရေအတွက်သည် ကျဆုံးခဲ့ကြသည့် စစ်ဗိုလ်ချုပ်များ၏ အရေအတွက်ထက် ပို၍များပြားခဲ့သည်မှာ ယုံမှားစရာ မရှိပေ။ အလားတူပင် ဤစစ်ကြီးအတွင်း စစ်ဌာနချုပ်မှ အရာရှိများထက် အနုပညာရှင်၊ ဂီတပညာရှင်များက ပို၍ အသေအပျောက်များခဲ့ကြသည်မှာလည်း အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ရက်ရက်စက်စက် အသတ်ခံ၍ သေခဲ့ကြရသူများ၏ အရေအတွက်တွင် တိုင်းပြည်ခေါင်းဆောင်များနှင့် ထိပ်ပိုင်းမှ အချိုးအစားမှာ လွန်စွာမမှန်ပဲ နည်းပါးလှကြောင်း စာရင်းစယားမကောက်ယူဘဲ သိသာထင်ရှားလှသည်။

အချုပ်အားဖြင့်ဆိုလျှင် ယခုခေတ် ယခုအခါတွင် စစ်ကြီးတစ်ခုဖြစ်ပွားလာပြီဆိုပါက ထိုစစ်ကို ဆင်နွှဲရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသူများ၊ စစ်ဖြစ်အောင် ဖန်တီးလှုံ့ဆော်ခဲ့ကြသူများနှင့် စစ်မိန့်များ ထုတ်ပြန်ခဲ့ကြသူများသည် သူတို့၏ အသက်အန္တရာယ်ထိပါမည့် အလုပ်များကို အစွမ်းကုန် ကာကွယ်ရှောင်ရှားခဲ့ကြသည်။ သို့ဖြင့် တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်သူများနှင့် စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများကိုယ်တိုင် သူတို့၏ အနောက်လိုက်နောက်ပါ စစ်သားများအား "ရဲစွမ်းသတ္တိ ရှိသူမရှိသမျှ တိုင်းပြည်အတွက် မည်သို့ အသက်စွန့်လွှတ်သင့်ကြောင်း" စံနမူနာပြုသည့်အနေဖြင့် စစ်တပ်ကြီးများ၏ တပ်ဦးမှ မြင်းကြီးများကို စီးကာ ကိုယ်တိုင် ကွပ်ကဲတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည့် နေ့ရက်များသည် အဘယ်သို့ ရောက်ကုန်ကြပါပြီနည်း?

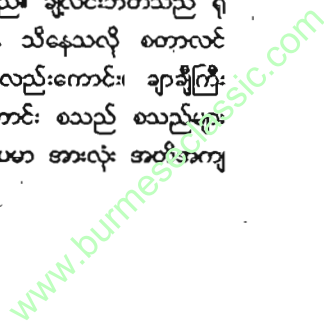
ခေါင်းဆောင်ကြီးများက သူတို့၏ အသက်အန္တရာယ်ကို စိုးရိမ်ကာ ကွယ်ရခြင်းသည် သဘာဝကျ၍ တရားမျှတမှုရှိကြောင်း စောဒကတက်လေ့ရှိကြသည်။ သူတို့သည် သူတို့၏ လက်အောက်ခံ တိုင်းသူပြည်သားများနှင့် တစ်စုံတစ်ရာ ခြားနားမှုမရှိသော်လည်း သူတို့ကိုယ်သူတို့ အစားထိုး၍ မရသောသူများ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ ဤသည်မှာလည်း သူတို့၏ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆိုင်ရာ တာဝန်များကြောင့် မဟုတ်ဘဲ တိုင်းသူပြည်သားများက သူတို့အပေါ် စိတ်ဓာတ်ရေးရာအရ ထားရှိသည့် ခံယူချက်များနှင့် တိုင်းပြည်၏ သင်္ကေတအမှတ်လက္ခဏာများဖြစ်နေသောကြောင့်ဟု ဆိုကြသည်။ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက် ကျဆုံးကွယ်လွန်သွားခြင်းဖြင့် စစ်ကြီးတစ်ခုလုံး သို့မဟုတ် အနည်းဆုံးတိုက်ပွဲတစ်ပွဲ

ဖြစ်စေ ရှုံးနိမ့်သွားစေနိုင်သည်ဟု ခံယူထားကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ၎င်းတို့အတွက် စီစဉ်ပြုလုပ်ခဲ့ကြသော လုံခြုံရေးအစီအစဉ်မှန်သမျှ အကြောင်းပြု ကောင်းခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် တိုင်းပြည်ခေါင်းဆောင်ကြီးများနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများသည် သူတို့အတွက် တိုး၍တိုး၍ လုံခြုံစိတ်ချရအောင် ပြုလုပ်ထားသည့် အကာအကွယ်များအောက်မှနေ၍ သူတို့၏ စစ်သားများအား စစ်မြေပြင်သို့ ပို့ဆောင်ခဲ့ကြသည်။

စစ်ကြီးအတွင်းက ဆိုဗီယက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့များသည် ဟစ်တလာနှင့်တကွ နာဇီခေါင်းဆောင်ကြီးများအား အပျောက်ရှင်းပစ်ရန် ကြိမ်ဖန်များစွာ အကြံပေးခဲ့ကြသည်။ ဤနေရာတွင် စတာလင်သည် လူတစ်ယောက်၏ အသက်ဆုံးရှုံးမှုအပေါ်တွင် တစ်စုံတစ်ရာ အဆန်းတကြယ် သဘောထားသူတစ်ယောက် မဟုတ်သော်လည်း ဆိုဗီယက်ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့များ၏ အထက်ပါ အကြံပေးတင်ပြချက်များကိုမူ အမြဲတမ်း ငြင်းပယ်ဆန့်ကျင်ခဲ့သည်။

အလားတူပင် ဂျာမန်တို့ စစ်ကြီးစတင်ဆင်နွှဲခဲ့သည့် နေ့ရက်မှစ၍ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့များသည် ရန်သူတိုင်းပြည်များမှ ခေါင်းဆောင်အကြီးအကဲများကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် ထာဝစဉ် ကြံစည်ကြိုးစားခဲ့ကြသည်သာ ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ချွဲလင်းဘတ် ခေါင်းဆောင်သော ဂျာမန်လုံခြုံရေးနှင့် ထောက်လှမ်းရေးဌာနမှ သူလျှို့ဝှက်များနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကင်နာရစ္စခေါင်းဆောင်သော တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့မှ သူလျှို့ဝှက်များသည် စတာလင်၊ ရုစတိုနှင့် ချာချီတို့၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အနေအထိုင် အမှုအကျင့်များကို အသေးစိတ်သိနေအောင် အစွမ်းကုန် လေ့လာဆည်းပူး မှတ်သားထားကြရသည်။ ချွဲလင်းဘတ်သည် ရုစတို၏ မိတ်ဆွေများအမည်ကို တစ်ယောက်မကျန် သိနေသလို စတာလင် နံနက်စာနှင့် ညစာ ဘယ်အချိန်စားတတ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ချာချီကြီး ဘယ်အချိန်တွင် အိပ်ရာမှထလေ့ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း စသည် စသည်များကို ဤခေါင်းဆောင်ကြီးများ၏ သက်တော်စောင့်များပမာ အားလုံး အတိအကျ သိထားပြီးဖြစ်သည်။

ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး သူလျှိုအတတ်သင်ကျောင်းများတွင် လန်ဒန်၊ မော်စကို၊ ဝါရှင်တန် စသည့်မြို့ကြီးများ၏ အသေးစိပ်မြေပုံကြီးများကို ချိတ်ဆွဲထားကြသည်။ ထိုကျောင်းများတွင် သင်တန်းဆရာများသည် အမေရိကန်သမ္မတနေထိုင်ရာ ဝါရှင်တန်မှ အိမ်ဖြူတော်၏ အသေးစိပ်ပုံစံကို မကြာခဏ ထောက်၍ ထောက်၍ပြုကာ သင်တန်းပေးလေ့ရှိသည်။

တစ်ခါက အဆိုပါ ဂျာမန်သူလျှိုကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင် စာမေးပွဲ ကျင်းပ၍ လက်တွေ့စစ်ဆေးရာ၌ အမေရိကန်သမ္မတကြီး၏ အသက်ကို စိတ်ကူးဖြင့် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် အစီအစဉ်မေးခွန်းတစ်ခုပင် ပါရှိခဲ့သည်။

၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၇ရက်နေ့တွင် "ဝေဖိုင်ပိုင် ထိပ်ပြောင်၍ နွေးဘီလူး၏ မျက်နှာပေါက် ဖျိုးဖြင့် အသက်ခပ်ကြီးကြီးလူတစ်ယောက်ကို အယ်လ်ဂျီးယားလေဆိပ်၌ အမှတ်မထင် မြင်လိုက်ကြရသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ ပါးစပ်တွင် ဆေးပြင်လိပ်ကြီးတစ်လိပ် ကွဲကျနေကြီး ခဲထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ သူသည် လန်ဒန်မြို့သို့ ထွက်ခွာမည့် ဘီအိုစီ လေယာဉ်တစ်စင်းပေါ်သို့ တက်သွားခဲ့သည်။ လေယာဉ်ပေါ်သို့ အတက်တွင် အပေါက်ဝမှ ဆီကြို၍ လက်မှတ်များကို စစ်ဆေးသော လေယာဉ်မယ်သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ လေယာဉ်လက်မှတ်ပေါ်၌ "အဲလ်ဖရက်ချန်ဟောလ်" ဟူသော အမည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

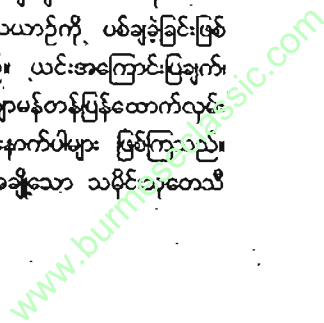
ထိုနေ့ ထိုအချိန်က လေဆိပ်တွင် ရှိနေကြသော ဂျာမန်သူလျှိုများသည် ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ် ချာချီအား လူကိုယ်တိုင် တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးကြသော်လည်း စာနယ်ဇင်းများတွင် သူ့ဓာတ်ပုံကို မကြာခဏ မြင်တွေ့နေကြရသဖြင့် သူ့ရုပ်လက္ခဏာကို ကောင်းကောင်းကြီး မှတ်မိနေကြသည်။ သူတို့သည် အဆိုပါ "အဲလ်ဖရက်ချန်ဟောလ်" အမည်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး လိုက်ပါသွားသည့် လေယာဉ်ထွက်လျှင်ထွက်ချင်း ဘာလင်ထောက်လှမ်းရေး ဌာနချုပ်သို့ ချက်ချင်း သတင်းပို့လိုက်ကြသည်။ ထောက်လှမ်းရေး ဌာနချုပ်မှတစ်ဆင့် ဂျာမန်လေတပ်ဌာနချုပ်သို့ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း ညှိသတင်းကို ဆက်လက်၍ ပို့လိုက်ကြ

သည်။ "ဘီအိုစီလေယာဉ်ဖြင့် ချာချီ လန်ဒန်သို့ ထွက်သွားပြီ"

နောက်တစ်နေ့တွင် ဂျမနစ်ဌာနချုပ် သတင်းဖြန့်ချိရေးဌာနမှ ထုတ်ပြန်သော သတင်းလွှာတွင် "ယမန်နေ့က ဗြိတိသျှလေယာဉ်တစ်စင်းကို ဂျာမန်လေတပ်မှ ပစ်ခတ်လိုက်ကြောင်း" သတင်းတိုတစ်ပုဒ် ပါလာသည်။ မှန်သည်။ ယမန်နေ့က အယ်လ်ဂျီးယားမှ လန်ဒန်သို့ ထွက်ခွာသွားသော ဘီအိုစီ ခရီးသည်လေယာဉ်သည် လမ်းခုလတ်တွင် ဂျာမန်လေတပ်၏ ပစ်ခတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ လေယာဉ်ပေါ်တွင် ပါလာသည့် လေယာဉ်အမှတ်အားလုံးနှင့် ခရီးသည် ၁၃ယောက်ပါ တစ်ယောက်မကျန် သေဆုံးခဲ့ကြသည်။

အဆိုပါ ခရီးသည် ၁၃ ယောက်အနက် နာမည်ကျော် ရုပ်ရှင်မင်းသား လက်စ်လီဟောင်းဝါနှင့် "အဲလ်ဖရက်ချန်ဟောလ်" အမည်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ပါဝင်သည်။ အဆိုပါ အဲလ်ဖရက်ချန်ဟောလ် မှာ အခြားသူမဟုတ်။ ချာချီနှင့် ရုပ်ရှင်ချင်း ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ချင်း အလွန်တူနေသည့် စီးပွားရေးသမား လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦးပင် ဖြစ်သတည်း။

အမှန်စင်စစ် ဂျာမန်တို့သည် အယ်လ်ဂျီးယားလေဆိပ်မှ သူလျှိုများ၏ သတင်းပေးချက်အရ ဘီအိုစီ လေယာဉ်ပေါ်တွင် လိုက်ပါဝလာသည့် "အဲလ်ဖရက်ချန်ဟောလ်" ကို တကယ်ပင် ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ် ချာချီဟူ၍ ထင်မှတ်ကာ အဆိုပါလေယာဉ်ကို ပစ်ခတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ယင်းအဖြစ်အပျက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ စစ်ကြီးပြီးဆုံးခဲ့သည့် ၁၉၄၅ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင်မူ ဂျာမန်တို့က တစ်မျိုးတစ်ပုံ လီဆယ်၍ ဒဏ္ဍာရီလုပ်ဇာတ်ခင်းလာကြပြန်သည်။ အဆိုပါ ဒဏ္ဍာရီအရ ထိုနေ့က ပစ်ခတ်ခံခဲ့ရသော ဘီအိုစီ လေယာဉ်ပေါ်တွင် ချာချီပါမလာကြောင်း မိမိတို့ သိပြီးဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ချာချီ၏အသက်ကို တမင်ကယ်ဆယ်သည့်သဘောဖြင့် ချာချီပါမလာသည့်လေယာဉ်ကို ပစ်ခတ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟူ၍ ဂျာမန်တို့က အကြောင်းပြလာကြသည်။ ယင်းအကြောင်းပြချက်၊ ယင်းဒဏ္ဍာရီကို ဖန်တီးထုတ်လွှင့်ခဲ့ကြသူများမှာ ဂျာမန်တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်မှ ဗိုလ်ချုပ်ကင်နာရစ္စ၏ နောက်လိုက်နောက်ပါများ ဖြစ်ကြသည်။ ဤယုတ္တိကင်းမဲ့လှသည့် အကြောင်းပြချက်ကိုပင် အချို့သော သမိုင်းသုတေသီ

တို့က အဟုတ်ကြီးထင်မှတ်ကာ ဂျာမန်ဗိုလ်ချုပ် ကင်နာရစ္စသည် ဗြိတိသျှ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့နှင့် လျှို့ဝှက်အဆက်အသွယ်ရှိသူ ဖြစ်သည်ဟူ၍ ပုံကြီး ခဲ့ခဲ့ကြသေးသည်။

တကယ့်တကယ်တွင်မူ ဂျာမန် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနက သူတို့ပစ်ချလိုက်သည့် လေယာဉ်ပေါ်၌ ပါလာသည့် အဲလ်ဖရက် သည် တကယ့် ချာချီအစစ်မဟုတ်ကြောင်း မည်သို့သိနိုင်ပါမည်နည်း။ ဤကိစ္စသည် နာရီပိုင်း မိနစ်ပိုင်းအတွင်း အချိန်မီ အပြန်ဆုံး လုပ်ဆောင်ခဲ့ရသည့် ကိစ္စတစ်ရပ်ဖြစ် ရာ အယ်လ်ဂျီယားလေဆိပ်မှ သူလျှို့ဝှက်သည်လည်းကောင်း၊ ဘာလင်မှ ထောက် လှမ်းရေးဌာနချုပ်သည်လည်းကောင်း၊ လေယာဉ်ပေါ်သို့ လိုက်ပါသွားသည့် ထ ဝိုင်ပိုင် ထိပ်ပြောင်ပြောင် ခွေးဘီလူးမျက်နှာမျိုးဖြင့် ဆေးပြင်းလိပ်ကြီးခဲ့ထား သည့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ချာချီဟုတ်မဟုတ် ပြန်လည်စစ်ဆေးနေရန် မည်သို့ အချိန်ရနိုင်ပါမည်နည်း။

စစ်ဖြစ်နေသော နိုင်ငံများသည် မိမိတို့အချင်းချင်း တရားဝင်စာချုပ် စာတမ်းများဖြင့် မဟုတ်သော်လည်း လူကြီးလူကောင်းများ၏ သဘောတူညီ ချက်မျိုးဖြင့် ကြားနေနိုင်ငံများ ပျံသန်းသွားလာနေကြသည့် သာမန်ခရီးသည် လေယာဉ်များကို တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုရန် နားလည်လက်ခံထားကြပြီး ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့က ဂျာမန်လေတပ်မှ ပစ်ချလိုက်သော လေယာဉ်သည် ထိုသို့သော အမျိုးအစားထဲကပင်ဖြစ်ရာ မတော်တဆ မှားယွင်းပစ်ချမိပါသည်ဟူသော အကြောင်းပြချက်မှာ လုံးဝယုတ္တိမရှိပေ။

ထို့ပြင် ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဗိုလ်ချုပ် ကင်နာရစ္စသည် ထိုလေ ယာဉ်ပေါ်၌ ပါလာသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ချာချီမဟုတ်မှန်း သိသည်ဖြစ်စေ၊ မသိ သည်ဖြစ်စေ ပစ်ချရန် အမိန့်ပေးရမည်သာဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤကိစ္စတွင် သူသည် မျက်နှာလွှဲနေ၍လည်းမဖြစ်၊ လျှစ်လျူရှုနေ၍လည်း မရ သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အချုပ်ဆိုရလျှင် ၎င်းတို့၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်သည် ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ် ချာချီအား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

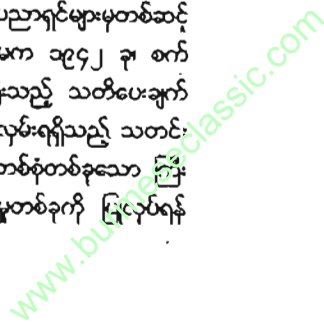
စင်စစ်အားဖြင့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက ဂျာမန်တို့၏ ထောက် လှမ်းရေး လျှို့ဝှက်လုပ်ကြံရေးနှင့် ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရေး လုပ်ငန်းများအတွက် အလွန်အလွန် အဖိုးတန်သော သတင်းများကို စုံစမ်းပေးခဲ့သူမှာ ထောက်လှမ်းရေး ဌာနမှ တာဝန်ခံများဖြစ်ကြသော ကင်နာရစ္စ၊ ချဲ့လင်းဘတ်၊ ကာလီတင် ဘရန်း နား၊ ဟေးဒရစ် စသည်ဗိုလ်ချုပ်များ မဟုတ်ကြပေ။ ယင်းသို့ ရန်သူနိုင်ငံများ မှ အဖိုးမဖျက်နိုင်သည့် လျှို့ဝှက်သတင်းများကို ဟစ်တလာအား ရှာဖွေ ထောက်လှမ်းပေးခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဒေါက်တာအိုးနက်ဆော့ ဆိုသူပင်ဖြစ်သည်။

သို့သော် အိုးနက်ဆော့သည် လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးဌာနမှ တာဝန် ခံ အကြီးအကဲ မဟုတ်ဘဲ ဂျာမန်အစိုးရ၏ စာပို့တိုက်ဌာနဆိုင်ရာ ဝန်ကြီး တစ်ဦးသာ ဖြစ်သည်။

ပထမတွင် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာသည် စာတိုက်ဌာန၏ လုပ်ငန်းများကို လုံးဝစိတ်ဝင်စားသူ မဟုတ်သည့်အလျောက် စာပို့တိုက်ဌာန ဝန်ကြီး ကို အရေးတယူ ဂရုစိုက်ရကောင်းမှန်းမသိ၊ အထင်ကြီး ရကောင်းမှန်းလည်းမသိဘဲ မျက်နှာလွဲကာ လျှစ်လျူရှုနေခဲ့သည်။ အိုးနက်ဆော့ က ဟစ်တလာနှင့် တွေ့ဆုံခွင့်ပြုရန် တောင်းဆိုမေတ္တာရပ်ခံသည့် အခါတိုင်း ဟစ်တလာသည် အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြု၍ ငြင်းပယ်ကာ သူ့လက်အောက်မှ လက်ထောက်တစ်ယောက်ဖြင့် တွေ့စေခဲ့သည်။ ဟစ်တလာက အိုးနက်ဆော့အား ထိုမျှအထိ လှူရာမသွင်းဘဲ ဘဲ ထားခဲ့သည်။

သို့သော် ဟစ်တလာ၏ မျက်နှာသောပေးမှုကို ခံယူလိုလှသော အိုးနက် ဆော့သည် သူ့အစွမ်းအစကို ပြနိုင်ရန် ငွေကောင်းကောင်းဖြင့် ကြီးစားခဲ့သည်။

သို့နှင့်ပင် သူသည် သူနှင့်နီးစပ်ရာ အတတ်ပညာရှင်များမှတစ်ဆင့် လက်နက်ဆန်းများ တီထွင်ရန် ကြံစည်ကြိုးပမ်းနိုင်ခဲ့ရုံမျှမက ၁၉၄၂ ခု၊ စက် တင်ဘာလ (၇)ရက်နေ့တွင် ဟစ်တလာအား အရေးကြီးသည့် သတိပေးချက် တစ်ခုကို တင်ပြနိုင်ခဲ့သည်။ သူနည်သူ့ဟန်ဖြင့် ထောက်လှမ်းရရှိသည့် သတင်း များကို အခြေခံ၍ "ယခုအခါ အမေရိကန်အစိုးရသည် တစ်စုံတစ်ခုသော ကြီး မားလှသည့် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ကြီးမားလှသည့် တီထွင်မှုတစ်ခုကို ပြုလုပ်ရန်

အကြံအစည်ဖြင့် တစ်နိုင်ငံလုံးရှိ စာတုဗေဒနှင့် ရူပဗေဒပညာရှင်ကြီးများအား စုစည်းနေကြောင်း ဖြင့် အိုးနက်ဆော့က ဟစ်တလာအား သတိပေး အစီရင်ခံခဲ့သည်။ ထိုသို့ တင်ပြအစီရင်ခံရာ၌ပင်လျှင် အိုးနက်ဆော့သည် သူ့ကိုယ်တိုင် ဟစ်တလာနှင့် တွေ့ဆုံခွင့်မရဘဲ ရှိခဲ့သည်။

ဟစ်တလာသည် အိုးနက်ဆော့အား "စာရင်ထဲ" မထည့်သလို သူ့သတိပေးချက်ကိုလည်း လေးအနက် တန်းဖိုးမထားဘဲ နေခဲ့သည်။ သို့သော် အိုးနက်ဆော့၏ သတင်းသည် အမှန်ဖြစ်ရုံမျှမက ရောမသတင်း၊ ရောမသတိပေးချက်ကြီး ဖြစ်နေခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအချိန်က အမေရိကန်အစိုးရသည် ကမ္ဘာတွင် ပထမဆုံး အထူးဖြူးကို စတင်တီထွင် လုပ်ကိုင်နေပြီဖြစ်သောကြောင့် တည်း။

အိုးနက်ဆော့အား ထိုသို့အမြဲအထင်သေးလာခဲ့သော ဟစ်တလာသည် ၁၉၄၂ ခုနှစ်အတွင်းမှာပင် နောက်တစ်ကြိမ် သူ့ထံမှ သတင်းတစ်ခုကို လက်ခံရရှိသည့် အချိန်၌ အထင်အကြီးဘဲ မနေနိုင်အောင်ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဖြစ်ပုံမှာ ဂျာမန်လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးဌာနများက နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြံစည်စိတ်ကူး၍ အိမ်မက်ထဲတွင် တီထွင်လာခဲ့ကြသော စက်ကိရိယာပစ္စည်းတစ်ခုကို အဆိုပါ ၁၉၄၂ ခုနှစ်မှာပင် ဂျာမန်အစိုးရစာပို့တိုက်ဌာနဝန်ကြီး၏လက်အောက်ရှိ သုတေသနဌာနခွဲမှ အောင်မြင်စွာ တီထွင်လုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းနောက်ဆုံးပေါ် စက်ကိရိယာ၏ အကူအညီဖြင့် ဂျာမန်တို့သည် အင်္ဂလန်နှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောက်စုအကြားရှိ တယ်လီဖုန်းလိုင်းမှ ပြောသမျှစကား၊ ပို့သမျှ ပြောသမျှသတင်းများကို တစ်ခုမကျန် တစ်လုံးမကျန် ပီပီသသကြီး ကြားဖြတ် နားထောင်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

ဟစ်တလာ၏ "ပါစား" ပေးခြင်းကို တစ်ခါဖူးမျှ မခံခဲ့ဖူးသော စာတိုက်ဝန်ကြီး အိုးနက်ဆော့သည် သူ၏ဌာနမှ အောင်မြင်စွာ တီထွင်လိုက်သော အဆိုပါ စက်ကိရိယာအကြောင်းကို ၁၉၄၂ ခုနှစ် မတ်လ (၆)ရက်နေ့တွင် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာထံ သတင်းပို့ အစီရင်ခံလိုက်ရာ ထိုနေ့ထိုရက်မှစ၍ သူသည် ဟစ်တလာ၏ လူရာသွင်းခြင်းကို ခံလာခဲ့ရသည်။ ထိုနေ့မှစ၍ ဂျာမန်တို့သည်

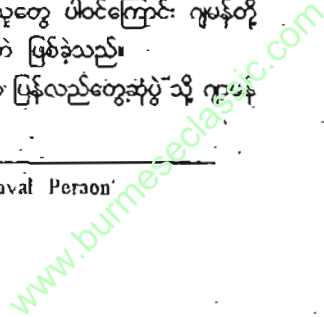
အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာကြီး၏ ဤမှာဘက်ကမ်းရှိ ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ် ချာချီနှင့် ဟိုမှာဘက်ကမ်းရှိ အမေရိကန်သမ္မတရုစဘတ်တို့ နှစ်ကိုယ်ကြား ပြောသမျှစကား များကို တစ်လုံးမကျန် ကြားနာမှတ်သားနိုင်ခဲ့ကြသည်။

သို့ဖြင့် ဂျာမန်တို့သည် ရုစဘတ်နှင့် ချာချီသာမက စတာလင်အပါအဝင် ကြီးသုံးကြီး တို့အကြားတွင် ဆက်သွယ်ပေးပို့ ပြောကြားသမျှ သတင်းစကားများကို လုံးဝညသုံ အလုံးစုံ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကြားနေကြရပြီဖြစ်ရာ မဟာမိတ်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ ဂျာမန်တို့မသိသည့် "လျှို့ဝှက်ချက်" ဟူ၍ မရှိသလောက် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ မဟာမိတ် ကြီးသုံးကြီး တို့ အချင်းချင်း ဆက်သွယ်ကြရာ၌ စတာလင်အား * "ဦးလေးကြီးဂျိုး" ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရုစဘတ်အား * "ရေကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ကြီးကျွ" ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ချာချီအား * "ရေတပ်သားဟောင်း တစ်ယောက်" ဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲနေကြကြောင်း ဂျာမန်တို့ သိလာကြရသည်။ အလားတူပင် ကနေဒါနိုင်ငံ ကိုဘက်ဗြိတွင် ကျင်းပခဲ့သည့် "ကိုဘက်ကွန်ဖရင့်" ၏ လျှို့ဝှက်အမည်မှာ "ကွာဒရန်မြို့ ဖြစ်ပြီး အီရန်နိုင်ငံ တီဟာရန်မြို့တွင် ကျင်းပသည့် "တီဟာရန်ကွန်ဖရင့်" ၏ လျှို့ဝှက်အမည်မှာ "ယူရေးကား" သို့မဟုတ် "ကိုင်ဂျီ-၃" ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြောင်း ဂျာမန်တို့ ကောင်းကောင်းကြီးသိခဲ့ကြသည်။

အလားတူပင် ချာချီသည် ရုစဘတ်ထံ တစ်စုံတစ်ရာ လျှို့ဝှက်သည့် အချက်အလက်များကို ပေးပို့ရာ၌ "သမ္မတကွမ်းစာ" ထံမှ စာပိုဒ်များကို မကြာခဏ အသုံးပြုလေ့ရှိကြောင်းကိုလည်း ဂျာမန်တို့ ရိပ်မိနေကြပြီဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် တီဟာရန်ကွန်ဖရင့် ကျင်းပရေးအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်နေကြစဉ်အတွင်း သမ္မတရုစဘတ်သည် * "မိသားစု ပြန်လည်တွေ့ဆုံပွဲ" ဟူသော စကားလုံးကို မကြာခဏ ပြောဆိုသုံးစွဲခဲ့ရာ အဆိုပါ "မိသားစု" တွင် မည်သူတွေ ပါဝင်ကြောင်း ဂျာမန်တို့ အနေဖြင့် ထူးထူးထွေထွေ စဉ်းစားနေစရာမလိုဘဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍ အကယ်၍ အဆိုပါ "မိသားစု ပြန်လည်တွေ့ဆုံပွဲ" သို့ ဂျာမန်

Uncle Joe 'Admiral Q' 'Former Naval Person'

များသည် ဖိတ်ကြားခြင်းမခံရဘဲ တက်ရောက်ပါဝင်နိုင်ကြမည်ဆိုပါက ဤသည်မှာ ဂျပန်စာတိုက်ဝန်ကြီး အိုးနက်ဆော့၏ ကျေးဇူးကြောင့်ဟူ၍ပင် ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

— * * * * *

၁၉၄၃ ခုနှစ် ဇွန်လနောက်ပိုင်းမှ အစပြု၍ ဟစ်တလာသည် ကြီးသုံးကြီးကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် အလေးအနက် ကြံစည်စိတ်ကူးလာခဲ့သည်။

ဟစ်တလာ၏ ယင်းအကြံအစည်ကို နာဇီထိပ်သီးများဖြစ်ကြသော ဟင်းမလားနှင့် ရိုးဘဲလ်တို့ကလည်း စိတ်အားထက်သန်စွာဖြင့် ထောက်ခံခဲ့ကြသည်။ ထုံးစံအတိုင်း ဂက်စတာဗိုလ်ချုပ် ဟင်းမလားသည် ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနမှ အကြီးဆုံးတာဝန်ခံဖြစ်သူ ကာလတင်ဘာရန်းနားနှင့် မဆွေးနွေးဘဲ သူ့လက်ထောက်ဖြစ်သူ ချဲ့လင်းဘတ်အား တိုက်ရိုက်ခေါ်ယူဆွေးနွေးခဲ့သည်။

အသက်လေးဆယ်ကျော်အရွယ်မှာပင် ထက်ထက်မြက်မြက်ဖြင့် ဗိုလ်ချုပ် ရာထူးကို ရရှိလာခဲ့သော ချဲ့လင်းဘတ်သည် သူ့အထက်မှ အကြီးအကဲ ဖြစ်သော ဟင်းမလားခိုင်သမျှ ဘာမဆိုလုပ်ရန် အသင့်ရှိသူဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ၏ တစ်ခုတည်းသော မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားချက်မှာ ယခုကဲ့သို့ ကြီးသုံးကြီး လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရေး အစီအစဉ်တွင် မိမိတို့နာမည်များ ပါဝင်နေကြောင်း လုံးဝအသိမပေးဘဲ အတတ်နိုင်ဆုံး သိုသိပ်ထားရန်ပင် ဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ အခြေကြောင့်မဟုတ်။ အစီအစဉ်များအားလုံး ချောချောမောမောဖြင့် အောင်မြင် သွားပါက ကိစ္စမရှိ။ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ရာ အခက်အခဲ အဟန့်အတားများ ကြောင့် အစီအစဉ်ပျက်ပြားသွားပါက မဟာမိတ်များနှင့် *စေ့စပ်ဆွေးနွေးရာ တွင် အကျပ်အတည်းကို ဖိုးရိမ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ချဲ့လင်းဘတ်သည် ဟင်းမလား၏ အစီအစဉ်အရ ကြီးသုံးကြီးကို လုပ်ကြံရန် ကြံစည်ကြိုးစားရာ၌ ပြင်သစ်သမ္မတ ဒီဂေါ့ကိုဖီ တစ်ပါးတည်း လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် စိတ်ကူးခဲ့သည်။ အကယ်၍ ဒီဂေါ့သား သေဆုံးသွားခဲ့ပါက ဂျပန်တို့၏ ကြိုးဆွဲရာခံနေသော ပြင်သစ်ရပ်သေး ဗစ်ကီအစိုးရအတွက် များစွာအကျိုးရှိမည်ဟု သူယူဆခဲ့သည်။ ထို့ပြင် စတာလင်၊ ရုစဘဲ့၊ ချာချီစသည်

ကြီးသုံးကြီးကို လုပ်ကြံရန်ထက် ပြင်သစ်သမ္မတ ဒီဂေါ့အား လုပ်ကြံရန် ပို၍ လွယ်ကူမည်ဟု သူ သေချာပေါက် တွက်ထားမိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြင့် ဇွန်လ (၂၁)ရက်နေ့တွင် ချဲ့လင်းဘတ်သည် လုံခြုံရေးဌာန တွင် အကြီးအကဲအဖြစ် ရာထူးတိုးမြှင့်ပေးခြင်းခံရပြီး များမကြာမီ ဂျပန်တို့ နှင့် အလွန်ရင်းနှီးသည် တူရကီနိုင်ငံသို့ ခရီးထွက်ခဲ့သည်။

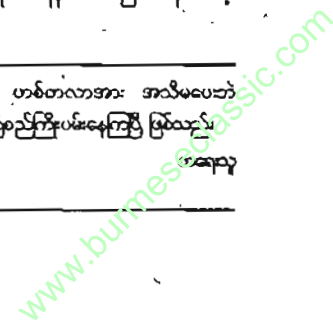
ထိုအချိန်က တူရကီနိုင်ငံတွင် ဂျာမန်သူလူမျိုးများ ခြေချင်းလိမ်နေကြပြီး ဗြိတိသျှဆန့်ကျင်ရေး အာရပ်အမျိုးသားများကလည်း ဂျာမန်များအတွက် ဘာမဆို လုပ်ကိုင်ပေးနေသည့် အချိန်ဖြစ်သည်။ ချဲ့လင်းဘတ်သည် အထူးသဖြင့် ဆိုဗီယက်လေထီးစစ်သားများကို တင်ဆောင်လာသည့် လေယာဉ်များအား တိုက်ခိုက်နှောင့်ယှက်ရန်အတွက် စီစဉ်လုပ်ဆောင်နေသော ဂျပန်တို့၏ ** ဇက် ပလင်စစ်ဆင်ရေး တွင် တူရကီနိုင်ငံကို အခြေခံစခန်းအဖြစ် အသုံးပြုနေသည့် အချိန်ဖြစ်သည်။

ချဲ့လင်းဘတ်သည် အင်ကာရာဗြူးတော်တွင် ဂျပန်သံအမတ်ကြီးနှင့် လည်းကောင်း၊ ဂျာမန်သူလူမျိုးများနှင့်လည်းကောင်း၊ တူရကီထောက်လှမ်းရေး တာဝန်ခံများနှင့်လည်းကောင်း အသီးသီးတွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ပြီး နောက်ဆုံး၌ အရေးကြီးသည့် ဂျာမန်သူလူမျိုးတစ်ယောက်ကို သီးခြားတွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သည်။ ထိုသူမှာ အခြားသူမဟုတ်။ အီရန်နိုင်ငံရှိ မေယာ၊ မာဆာ စသော ဂျပန်သူလူမျိုး များနှင့် ဆက်သွယ်ရန် ချဲ့လင်းဘတ်ကိုယ်တိုင် ဘာလင်ဌာနချုပ်မှ စေလွှတ်လိုက်သည့် ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင် ဝင်နီဖရက်အိုဘတ်ပင်တည်း။

အိုဘတ်သည် တူရကီနိုင်ငံသို့ လွန်ခဲ့သည့် တစ်လကျော်ကပင် ရောက်ရှိနေခဲ့ပြီး အီရန်နိုင်ငံတွင်သို့ အလစ်တွင် ဝင်ရောက်ရန် အခြေအနေစောင့်

* ထိုအချိန်တွင် ဟင်းမလားနှင့် ချဲ့လင်းဘတ်တို့သည် ဟစ်တလာအား အသိမပေးဘဲ မဟာမိတ်များနှင့် စစ်ရပ်စဲရေးအတွက် တိတ်တဆိတ် ကြံစည်ကြိုးပမ်းနေကြပြီ ဖြစ်သည်။

** Operation Zeppelin

ကြည့်နေခိုက် သူ့ဆရာချဲ့လင်းဘတ် ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်သည်။ အမှန်စင်စစ် သူသည် တူရကီမှ အီရန်သို့ တစ်နည်းနည်းဖြင့် အလစ်ဝင်သွားမည်ဆိုက ဝင်သွားနိုင်သည်။ သို့သော် သူ့တွင် ငွေအမြောက်အမြားပါလာသည်ပြင် အင် ကာရာမြို့၏ ပျော်စရာရွှင်စရာ ဘုန်းမြေကြည်နူးစရာများအကြားတွင် ယစ်မှူး နေသဖြင့် အီရန်သို့ မသွားသေးဘဲ အချိန်ဖြုန်း ငွေဖြုန်းကာ ဝိမ်ခံနေခြင်းဖြစ် သည်။ စပိုင်သူလျှို့ဆိုသူများမှာလည်း လူထဲက လူသားပုထုဇဉ်များပင်ဖြစ်ရာ ငွေကို ရေလိုသုံး၍ သာယာမှုအဝဝဖြင့် ဝိမ်ကျနေသည့်အရပ်မှ အသက်အန္တ ရာယ်များလှသည့် ဒေသသို့ အဘယ်ငရဲသာသည် ရုတ်တရက် ရေကြီးသုတ် ပြာ သွားချင်ပါအံ့နည်း?

သို့ဖြစ်ရာ ဂျာမန်သူလျှို့ အိုဘတ်သည် အင်ကာရာမြို့တွင် မပျော် လင့်ဘဲ သူ့ဆရာ ချဲ့လင်းဘတ်နှင့် တွေ့ဆုံကြရာ၌ အီရန်နိုင်ငံသို့ ယခုအချိန် အထိ မသွားသေးဘဲ အင်ကာရာမြို့တွင် အချိန်ကုန်နေရသည့်အကြောင်းကို လဲကြပ် တတ်ခင်း၌ ခပ်တည်တည်ရှင်ပြခဲ့သည်။

အိုဘတ်က အင်ကာရာမြို့တွင် တွေ့ရသည့် သူ့မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ ပြောပြချက်အရ ယခုအခါ အီရန်နိုင်ငံတွင် မြင်းများ၌ ပလိပ်ရောဂါ အကြီး အကျယ်ဖြစ်ပွားသဖြင့် မြင်းအသေအပျောက်များ ကြောက်ခမ်းလိလိ ဖြစ်နေ သည်ဟု သိရှိရကြောင်း သို့ဖြစ်ရာ ဤသတင်းကို အတိအကျ စုံစမ်းပြီး မိမိ သည် အီရန်နိုင်ငံသို့ မြင်းများ၏ ပလိပ်ရောဂါကုသသည့် တိရစ္ဆာန်ဆေးကုပါရ ပူ ဆရာဝန်အဖြစ် ရုပ်ဖျက်ဝင်ရောက်ရန် စီစဉ်ထားကြောင်း ထိုသို့ ရုပ်ဖျက် ဝင်ရောက်ရာ၌ မိမိသည် အင်္ဂလိပ်စကား ကောင်းကောင်းပြောတတ်သူတစ်ဦး ဖြစ်ရာ မိမိကိုယ်မိမိ ဆွီဒင်နိုင်ငံသားတစ်ဦးအဖြစ် နိုင်ငံကူးလက်မှတ်များနှင့် ပြည်ဝင်ခွင့်လက်မှတ်များရယူရန် ကြံစည်နေခိုက် ယခုကဲ့သို့ ဗိုလ်ချုပ်ချဲ့လင်း ဘတ် ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်ကြောင်း စသည် စသည်ဖြင့် လုပ်ဇာတ်ခင်းခဲ့သည်။

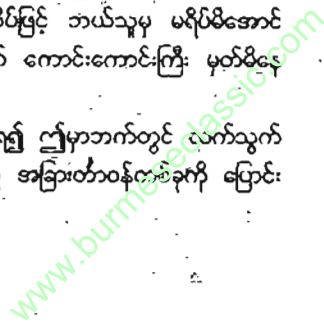
စင်စစ် အိုဘတ်ပြောပြသလို သူသည် ဆွီဒင်နိုင်ငံသားတစ်ယောက် အဖြစ် အီရန်နိုင်ငံတွင်သို့ ရုပ်ဖျက်ဝင်ရောက်လိုပါက ဤတိစ္ဆာအတွက် လိုအပ် သည့် နိုင်ငံကူးလက်မှတ်များ ပြည်ခွင့်လက်မှတ်များနှင့် အခြား စာရွက်

စာတမ်းများရရန် ဘာမှ ခဲယဉ်းသည်မဟုတ်။ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ချုပ် အနေဖြင့် ဤစာရွက်စာတမ်းများ ပြုလုပ်ပေးရန်မှာ ကလေးကစားသည့် အလုပ် မှုသာရှိသည်။

သို့သော် ချဲ့လင်းဘတ်၏ စိတ်ထဲတွင် မရှင်းမလင်းဖြစ်နေသည်မှာ အီရန်နိုင်ငံတွင်း၌ မြင်းများ ပလိပ်ရောဂါ အကြီးအကျယ် ဖြစ်ပွားနေသည်ဆို သော အိုဘတ်၏ ပြောပြချက်ပင် ဖြစ်သည်။ ဤသတင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အို ဘတ်၏မိတ်ဆွေဆိုလူကပင် အိုဘတ်အား တစ်ပတ်ရိုက်ခဲ့လေသလော။ သို့တည်း မဟုတ် အိုဘတ်ကပင် မိမိအား လှည့်စား၍ လုပ်ဇာတ်ခင်းလေသလောဟူ၍ ချဲ့လင်းဘတ်စိတ်တွင် မရှင်းမရှင်းဖြစ်နေမိသည်။ တကယ်တကယ်ဆိုလျှင် အို ဘတ်သည် တူရကီတွင် ရောက်ရှိနေသည်မှာ တစ်လကျော်နေခဲ့ပြီဖြစ်ရာ ဤ အတောအတွင်း နိုင်ငံချင်းဆက်နေသည့် အီရန်နိုင်ငံသို့ တစ်နည်းနည်းဖြင့် ဝင်ရောက်သွားရန်မှာ ဂျာမန်သူလျှို့ အိုဘတ်အတွက် ခဲယဉ်းလှသည့်အလုပ် မဟုတ်။ သို့ပါလျက် ဤမျှ ရက်ပေါင်းမြောက်မြားစွာ အချိန်ဖြုန်းနေသည်မှာ တူရကီတွင် ဝိမ်ကျပြီး သာယာနေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ရမည်ဟု ချဲ့လင်းဘတ် က တစ်ထစ်ချ ယူဆလိုက်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အခြားတစ်ဖက်မှ ကြည့်ပြန်ပါက အိုဘတ်သည် အားအကိုးရဆုံး ဂျာမန်သူလျှို့များထဲတွင် တစ်ယောက်အပါဝင်ဖြစ်သည်။ အထူး သဖြင့် လူတစ်ဖက်သားအား ရက်ရက်စက်စက် သွေးအေးအေးဖြင့် သတ်ရဖြတ် ရသည့် အလုပ်မျိုးတွင် သူသည် အလွန်ပီရစီရင်သန်သူ ဖြစ်သည်။ ယခု အချိန်အထိ မိမိ၏ တာဝန်ပေးချက်အရ အိုဘတ်သည် လူပေါင်း တစ်ဒါဝင် ထက်မနည်း သေသေသပ်သပ် သိုသိုသိပ်သိပ်ဖြင့် ဘယ်သူမှ မရိုက်မိအောင် အပျောက်ရှင်းပစ်ခဲ့ပြီပြီကိုလည်း ချဲ့လင်းဘတ် ကောင်းကောင်းကြီး မှတ်မိနေ သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဤမျှလောက် အားကိုးရ၍ ဤမှာဘက်တွင် လက်သွက် လှသော အိုဘတ်အား သူနှင့် သင့်တော်မည့် အခြားတာဝန်တစ်ခုကို ပြောင်း ပေးရန် ချဲ့လင်းဘတ် စိတ်ကူးရလာခဲ့သည်။

သို့နှင့်ပင် ချဲ့လင်းဘတ်သည် အိုဘတ်အား တူရကီနိုင်ငံမှ အပြန်ဆုံး ဘာလင်သို့ ပြန်သွားရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ဘာလင်တွင် သူ့အတွက် အခြားတာဝန်တစ်ခုပေးရန် အသင့်ရှိနေပြီးဖြစ်ကြောင်း ချဲ့လင်းဘတ်က အိုဘတ်အား အသိပေးလိုက်သည်။

မှန်သည်။ အိုဘတ်သည် မူလက အီရန်နိုင်ငံရှိ ဂျာမန်သူလျှိုမာဆာ၊ မေယာ စသူတို့နှင့် ဆက်သွယ်၍ ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရေးလုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်ရန် တာဝန်ပေးခြင်းခံခဲ့ရသည် မှန်သော်လည်း ယခုအခါ သူသည် ချဲ့လင်းဘတ်၏ အမိန့်အရ အခြားတာဝန်တစ်ခုကို ထမ်းဆောင်ရန် ဘာလင်သို့ အပြန်ပြန်လာခဲ့ရသည်။

အိုဘတ် ယခုပြောင်းရွှေ့တာဝန်ယူရမည့် လုပ်ငန်းမှာ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်မှ * အလျားခန့်စစ်ဆင်ရေး ဟု အမည်ပေးထားသည့် အစီအစဉ်သစ်တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။ ယင်း အလျားခန့်စစ်ဆင်ရေး ဆိုသည်မှာ အခြားမဟုတ်။ စတာလင်၊ ရုစဘဲ့နှင့် ချာချီ စသည့် ခေါင်းဆောင်ကြီး သုံးဦးအား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် အစီအစဉ်ပင် ဖြစ်သတည်း။

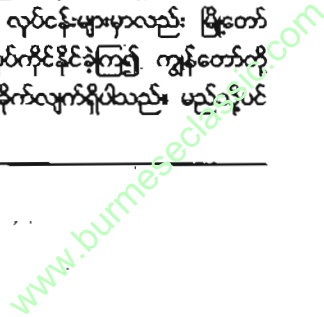

ဖဲဝိုင်းမှ အမေရိကန်သူလျှို

"အခြေအနေမှာ ကျွန်တော်၏ ချုပ်ကိုင်မှုအောက်မှ လွတ်ထွက်နေသည်ကို တစ်နေ့တခြား ပို၍ပို၍ ကျွန်တော် သတိထားမိပါသည်။ ၁၉၄၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လအထိ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် တီဟာရန်တွင် သတင်းအများဆုံး ရထားသူတစ်ယောက်ဟူ၍ ယုံကြည်ယူဆထားခဲ့မိပါသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်သည် အရေအတွက်အားဖြင့် နည်းပါးလှသည့် ဂျာမန်သူလျှိုအားလုံး၏ အမည်များကို သိနေသည့်အပြင် ဗြိတိသျှသူလျှိုများနှင့် ပတ်သက်၍လည်း ကျွန်တော် သိသင့်သိထိုက်သမျှအားလုံး တစ်ခုမကျန် သိပြီးဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော် ခုံစစ် ထောက်လှမ်း ရရှိသလောက်ဆိုလျှင် ထိုစဉ်က အမေရိကန်သူလျှိုအဖွဲ့ဟူ၍ မရှိသေးပါ။ ရုရှားသံတမန်အဖွဲ့ဝင်များနှင့် သတင်းစာဆရာများမှာ သူလျှိုများ ဖြစ်ကြသည်ဟူ၍ ယေဘုယျ နားလည်ထားကြပါသည်။ အီရန်မီးရထားလမ်း အဆက်အသွယ်များကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးသည့် လုပ်ငန်းများမှာလည်း ဗြိတိတော်၏ အပြင်အပ ဒေသများတွင် စနစ်တကျ လုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့ကြ၍ ကျွန်တော်ကို အား တိုက်ရိုက်မဟုတ်ဘဲ သွယ်ဝိုက်၍သာ ထိခိုက်လျက်ရှိပါသည်။ မည်သို့ပင်

* Operation Long Jump.

■ အားနက်မာဆာ၏ပေးစာများမှ...

ဖြစ်စေ နွေရာသီ(ဇူလိုင်)သို့ ရောက်သောအခါ တီဟာရန်တွင် မျက်နှာစိမ်းများ ကို ယခင်ကထက်ပို၍ အများအပြား တွေ့မြင်လာရပါသည်။ *

အထက်ပါတို့မှာ ၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ နွေရာသီက တီဟာရန်မြို့၏ အခြေအနေကို ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံသား ဂျာမန်သူလျှို့ ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်၏ စာတစ်စောင်မှ ကောက်နုတ်ချက်များပင် ဖြစ်သည်။

မှန်သည်။ တီဟာရန်နိုင်ငံအသီးသီးမှ သူလျှို့များ၏ ငြိမ်းချမ်းသာယာသည့် ဘဝသည် ၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လမှစ၍ လုံးဝ အပြောင်းလဲကြီးပြောင်းလဲလာခဲ့သည်။

မဟာမိတ်တပ်များ၏ သိမ်းပိုက်ထားသည့်ကြားမှ အီရန်နိုင်ငံ၏ အခြေအနေသည် ၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် စစ်နှင့် လုံးဝမပတ်သက်သည့် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံလို ဖြစ်ပေါင်းစုံမှ လူမျိုးပေါင်းစုံဖြင့် လူစိမ်းများ၊ မျက်နှာစိမ်းများ၏ ဥဒဟို ဝင်ထွက်ရာအသေတစ်ခု ဖြစ်နေခဲ့သည်။ အင်အားကြီးမားလှသည့် မဟာမိတ်ပြည်သိမ်းတပ်များသည် လည်းကောင်း၊ ဩဇာကြီးမားသည့် ဝင်တွင်းနိုင်ငံရေးပါတီ ခေါင်းဆောင်များ၏ နာဇီလိုလားသည့် သဘောထားများသည် လည်းကောင်း စသည် စသည်များဖြင့် ပုံမှန်မဟုတ်သော အခြေအနေတစ်ရပ်သည် အီရန်နိုင်ငံအား လွှမ်းခြုံလျက်ရှိနေခဲ့သည်။

ဆိုဗီယက်နှင့် ဗြိတိသျှတို့မှာ အနည်းဆုံးအားဖြင့် စစ်ရေးအရ လုံခြုံမှုအစီအစဉ် လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို တစ်ဝက်တစ်ပျက် တရားဝင်သည် နည်းလမ်းဖြင့် လုပ်ဆောင်ခွင့်ရနေကြသည်။ အခြေအနေတစ်ခုလုံးကို ခြုံလိုက်လျှင် ဗြိတိသျှတို့သည် အစစ အရာရာ ကျေနပ်သဘောကျလျက် ရှိကြသည်။ ဆိုဗီယက်တို့မှာမူ အနာဂတ်အရေးကို အလေးအနက် စဉ်းစားနေကြပြီဖြစ်သည်။ ယနေ့ မိမိတို့၏ မဟာမိတ်များသည် အနာဂတ်တွင် မိမိတို့ရန်သူဖြစ်မလာဟု မည်သူပြောနိုင်ပါမည်နည်း။

သို့သော် အထက်ပါ မာဆာ၏ ပေးစာမှ ကောက်နုတ်ချက်အရ သူသည် ယခုအခါ တီဟာရန်တွင် ဘာမဆို အကုန်သိထားသည့် သတင်းအစုံဆုံး လူတစ်ယောက် မဟုတ်တော့ပေ။ တီဟာရန်တွင် သတင်းမှန်သမျှ အားလုံး

ကြားသိထားပြီး ဘာမဆို အကုန်သိနေသူမှာ နုပန်းသမား မဖွားဘာပင်တည်း။

ဤအခိုက်အတန့်တွင် မဖွားဘာသည် အနည်းဆုံးအားဖြင့် လေးနေရာ လေးဌာနမှ ပုံမှန်လစာများရနေခဲ့သည်။ ယင်းနေရာဌာနများမှ ဂျာမန် ဗြိတိသျှ အမေရိကန် စသည် နိုင်ငံခြားသူလျှို့များနှင့် အီရန်နိုင်ငံရေးသမားအချို့ ထံမှ ဖြစ်သည်။

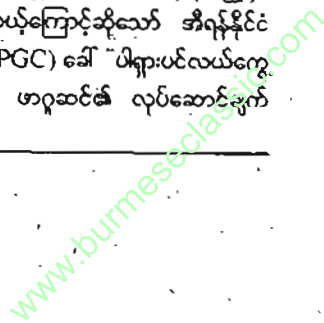
အထူးသဖြင့် ဂျာမန်သူလျှို့များအတွက် မဖွားဘာနှင့် သူ၏မိတ်ဆွေ နောက်လိုက်များသည် ပို၍ အသုံးကျခဲ့သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဂျာမန် သူလျှို့များမှာ မြေအောက်တွင် ပုန်းလှို့ကွယ်လှို့ နေထိုင်ကြရသူများဖြစ်ရာ သူတို့အတွက် လုံခြုံစိတ်ချရသည့်နေရာများ၊ အစားအစာရိက္ခာများနှင့်တကွ ပြင်ပကမ္ဘာနှင့် ဆက်သွယ်ရေးများကိုပါ မဖွားဘာကဲ့သို့သော အီရန်အမျိုးသားများ ကို အားကိုးနေရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သို့သော် သူ့ဆန်စားရုံမှ ဆိုသော စကားအတိုင်း မဖွားဘာသည် အားလုံး၏ဆန်ကို စားနေသူပီပီ အားလုံးအတွက် ရံ သူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဗြိတိသျှတို့သည်လည်း မဖွားဘာ၏ သတင်းပေးချက်အရ ဂျာမန်သူလျှို့များ၏ လှုပ်ရှားမှုများနှင့်တကွ အီရန်ဂျာမန် နာဇီအဖွဲ့များ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များကိုပါ အတိအကျ သိနေကြသည်။

အလားတူပင် ခါလီ၏ မိတ်ဆက်ပေးမှုကြောင့် မဖွားဘာသည် အမေရိကန်သူလျှို့ ဖာဂွဆင်နှင့် သိရှိခဲ့ရပြီးနောက်ပိုင်းတွင် သူသည် ဂျာမန်သူလျှို့များ အီရန် နာဇီများ၏ သွားလာလှုပ်ရှားမှုများနှင့် ပတ်သက်သည့် သတင်းများကို ဖာဂွဆင်ထံသို့လည်း မှုန့် ပို့ပေးနေခဲ့သည်။

ဖာဂွဆင်အဖို့ တီဟာရန်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရသည်မှာ နောက်ကြောင်းမအေးဘဲ ဖြစ်နေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အီရန်နိုင်ငံဆိုင်ရာ အမေရိကန်သံအမတ်ကြီးနှင့် ပီဂျီစီ (PGC) ခေါ် ပါရှားပင်လယ်ကွေ့စစ်ဌာနချုပ်မှ တာဝန်ခံအရာရှိကြီးများသည် ဖာဂွဆင်၏ လုပ်ဆောင်ချက်

* PGC : Persian Gulf Command

များကို ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ မရှိကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့အနေဖြင့် အမေရိကန် ထောက်လှမ်းရေးဌာနအကြောင်း မကောင်းသတင်းနှင့် အတင်းအဓမ္မများကိုသာ ကြားဖူးနေသည်ဖြစ်ရာ အမေရိကန်အစိုးရနှင့် အီရန်အစိုးရတို့၏ နိုင်ငံရေး အဆက်အသွယ်များတွင် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့က တစ်စုံတစ်ရာ ငြိစွန်းပတ်သက်အောင် ဝင်ရောက်လုပ်ဆောင်မှုကို လုံးဝ လက်မခံနိုင်ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အမေရိကန်သံအမတ်ကြီး ဒရေဖတ်နှင့် ပီဂျီစီ ဌာနချုပ်မှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကွန်နော်လီတို့သည် အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေး လုပ်ငန်းများကို သာမဟုတ်၊ လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေး လုပ်ငန်းမှန်သမျှ မည်သည့်နိုင်ငံကပင် လုပ်သည်ဖြစ်စေ ခါးခါးသီးသီး ဆန့်ကျင်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း ဒရေဖတ်သည် ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်ရေး လေထီးဖြင့် ဆင်းသက်လာကြသည့်အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်နေ့က အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံခြားရေးဌာနသို့ အောက်ပါအတိုင်း အတိအလင်း သတင်းပေးပို့ခဲ့သည်။

ကွမ်မြို့အနီးတစ်ဝိုက်သို့ ဂျာမန်လေထီးတပ်သားများ ဆင်းကြောင်း ကြားသိရသည်။ သို့သော် ယခုအထိ ၎င်းတို့အား ဖမ်းဆီးရမိခြင်းမရှိသေး။ အီရန်နိုင်ငံ၏ လုံခြုံရေးအခြေအနေမှာ လုံးဝပျက်ပြားနေပြီး မင်းမဲ့တိုင်းပြည်ဖြစ်လှနိုးပါး အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်နေပြီ ဖြစ်သည်။

အမေရိကန်သံအမတ်ကြီး ဒရေဖတ်က ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အထက်ပါအတိုင်း စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်နေသော်လည်း ဖာဂူဆင်ကမူ ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်ရေးသည် ထိထိရောက်ရောက် လုပ်သင့်သလောက် မလုပ်ကြဟု ၍ ယူဆခဲ့သည်။ သူသည် တီဟာရန်တွင် စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်ရာ အတွေ့အကြုံများနှင့် တွေ့ရလိမ့်မည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ခြေမြန်လက်မြန်ရှိလှသည့် ရန်သူသူလျှို့ဝှက်ရေးနှင့် ၎င်းဆိုင်ပြီး သက်စွန့်ဆံဖျား စွန့်စားမှုများကို လုပ်ဆောင်ရလိမ့်မည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယခင်က ယူဆခဲ့မိသည်။ သို့သော် ယခုအတိုင်း

သာဆိုပါက သူသည် နှပန်းသမား မစ္စတာထံမှ အရာမရောက်သည့် သတင်းအတိုအတွဲများကိုသာ နားထောင်နေရပြီး တကယ် ထိထိရောက်ရောက် ကြိုးစားပမ်းစား ဘာတစ်ခုမှ လက်စွမ်းပြုခွင့်မရသေးဘဲ ဖြစ်နေသည်။

မစ္စတာသည် မြို့ထဲတွင် တွေ့ရသည့် မသင်္ကာဖွယ်ရာ လူစိမ်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ဖာဂူဆင်ထံ မကြာခဏ သတင်းများပို့လေ့ရှိသည်။ ဤတွင် အဆိုပါ မသင်္ကာဖွယ်ရာ မျက်နှာစိမ်းများအကြောင်းကို မိမိတစ်ဦးတည်းသာ သတင်းရသည်ဟု ယူဆကာ ဖာဂူဆင်သည် ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်ရေး သို့မဟုတ် သူလျှို့ဝှက်ရေး ယူဆရသော ထိုမျက်နှာစိမ်းများ၏ လှုပ်ရှားသွားလာမှုများ၊ သူတို့ပုန်းအောင်းသည့် နေအိမ်များနှင့် သူတို့၏ အဆက်အသွယ်များအကြောင်း ကို "သက်ဆိုင်ရာ" သို့ တစ်ဆင့် သတင်းပို့ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ထုံးစံအတိုင်း ဤသတင်းသည် အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနမှတစ်ဆင့် ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးဌာနသို့ ရောက်သွားခဲ့သည်။ ဤကိစ္စမျိုးတွင် လိုအပ်ပါက တရားဝင် အရေးယူပမ်းဆီးရန် တာဝန်ကို ဗြိတိသျှတို့က ယူထားကြသောကြောင့် ဖြစ် သည်။

ဗြိတိသျှတို့သည် အမေရိကန်တို့ထံမှ ရရှိသည့် အထက်ပါသတင်းများအတွက် အထူးကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြန်ကြားခဲ့ကြသည်။ သို့သော် တကယ်တကယ်တွင်မူ ဤသတင်းများသည် သူတို့အတွက် အသစ်အဆန်းများမဟုတ်ဘဲ အားလုံးသိပြီး ဖြစ်နေကြသည်။

ဖာဂူဆင်ထံတွင် တီဟာရန်သို့ သူရောက်ပြီး ရက်များမကြာမီက မောင်ခိုဇော့မှ ဝယ်ခဲ့သည့် ဝိုင် ၃၂ခြောက်လုံးပြု ၃လက် ရှိနေသည်။ သို့သော် ထိုလက်နက်များမှာ ယခုအချိန်ထိ ဘာမျှ အသုံးမကျဘဲ ဖြစ်နေသည်။ သူသည် ထိုခြောက်လုံးပြုများဖြင့် ဝေါလ်ဟိမ်းနှင့် ခါလီတို့အား ပစ်ခတ်သတ်ဖြတ်မှုများ သင်ကြားပြသပေးခဲ့သည်။ ဝေါလ်ဟိမ်းနှင့် ခါလီတို့ကလည်း ဖာဂူဆင်သင်ပေးသည့် ပစ်ခတ်သတ်ဖြတ်မှုများကို စိတ်မပါဘဲ ကြည့်ရှုမှတ်သားကြသည်။ ဝတ်ကျေတမ်းကျေ လေ့ကျင့်ကြသည်။ သို့သော် သူတို့နှစ်ဦးစလုံးက ထိုသေဆုတ်မှုများကို သွားလေရာရာ ချိုင်းအောက်တွင်းဝက်၍ ယူသွားရန် လုံးဝငြင်းဆန်ခဲ့ကြသည်။

ဝေါလ်ဟိမ်းနှင့် ခါလီတို့သာမဟုတ် အိုင်ဒါကလည်း သေနတ်ကို ရွံ့ရှာစက်ဆုတ်ဟန်တူသည်။ တစ်ခါသော် ဟဂုဆင်က အိပ်ရာအထဲ၌ သူ့သေနတ်ကို မွေ့ယာအောက်တွင် အသင့်ထားခဲ့ရာ ဤအဖြစ်ကို မြင်လိုက်ရသော အိုင်ဒါက ခွက်ထိုးခွက်လန် ရယ်မောနေခဲ့သဖြင့် ဟဂုဆင်မှာ အကြီးအကျယ် ဒေါပွဲခဲ့ရသူသည်။

အိုင်ဒါသည် ထိုရက်များအတွင်း စစ်ပြေးဒုက္ခသည်များစခန်းမှ သူ၏အမျိုးသားများဖြစ်ကြသော ပိုလန်လူမျိုးများအတွက် တက်နိုင်သမျှ စေတနာ့ဝန်ထမ်းအလုပ်များကို ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးခဲ့သည်။ ပိုလန်ကြက်ခြေနီအဖွဲ့တွင်လည်းကောင်း၊ ကယ်ဆယ်ရေးနှင့် အလှူငွေကောက်ခံရေးအဖွဲ့များတွင်လည်းကောင်း ဖါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရုံမျှမက အချို့သော ပိုလန်အမျိုးသား အမျိုးသမီးများအတွက် မြို့ထဲတွင် အလုပ်အကိုင်များပင် ရှာဖွေပေးခဲ့သည်။

ဇွန်လ ၁၃ရက်နေ့ နံနက်တွင် အိုင်ဒါသည် တီဟာရန်မြို့တွင်းရှိ အီစတန်ဘူလမ်းဖက်သို့ ဈေးဝယ်ထွက်လာခဲ့သည်။ သို့ ဈေးဝယ်နေခိုက် ဖိနပ်ဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် ဝိန်ဝိန်ပါးပါး ရုပ်ရည်သနားကမားဖြင့် မိန်းမပျိုလေးတစ်ယောက်သည် ဖိနပ်ဆိုင်ရှင်နှင့် တစ်စုံတစ်ရာ မပြေမလည်ဖြစ်နေသည်ကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။ အဆိုပါ မိန်းမပျိုကလေးမှာ အင်္ဂလိပ်စကား မတတ်တတ်ဖြင့် ဆိုင်ရှင်အား တောင်တစ်ခွန်း ပြောကတစ်ခွန်း ပြောနေလေရာ သူ၏အသံကို အကဲခတ်နားထောင်ရခြင်းဖြင့် သူသည် ပိုလန်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း အိုင်ဒါ ချက်ခြင်းသိလိုက်သည်။ ဤတွင် အိုင်ဒါသည် အဆိုပါ မိန်းမပျိုကလေးနှင့် ဖိနပ်ဆိုင်ရှင်တို့အကြား ကျေနပ်မှုရအောင် စကားဖြင့် စကားပြန်ဝင်လုပ်ပေးပြီးနောက် နှစ်ယောက်သား ဆိုင်ထဲမှ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

အိုင်ဒါသည် သူ၏မိတ်ဆွေသစ်ဖြစ်သော အဆိုပါ မိန်းမပျိုလေးအား မလှမ်းမကမ်းရှိ မြို့တော်ခန်းမရှေ့သို့ ခေါ်လာခဲ့သည်။ ခုံတန်းလျားတစ်ခုပေါ်တွင် နှစ်ယောက်အတူထိုင်ကာ စကားစမြည်ပြောရင်း သူ့အကြောင်းကို စုံစမ်းမေးမြန်းကြည့်မိသည်။ ဤတွင် သူသည်လည်း အိုင်ဒါကဲ့သို့ပင် ယခင်က ပိုလန်ဒုက္ခသည်စခန်းတွင် နေခဲ့ဖူးကြောင်း၊ သို့သော် ယခုအခါ တီဟာရန်မြို့တွင်း

တစ်နေရာ၌ ဆွစ်ဇာလန်အမျိုးသား လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်၏ နေအိမ်တွင် ဟဟီရလုပ်ကိုင်ပေးနေသူဖြစ်ကြောင်း စသည်များကို သိရသည်။ ထို့ပြင် သူ၏အမည်မှာ ဝမ်းဒါပိုးလော့ဖြစ်ကြောင်း၊ အိုင်ဒါ သိခဲ့ရသည်။

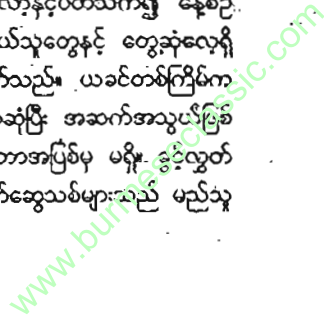
ပိုးလော့၏ ပြောပြချက်အရ ယခုအလုပ်လုပ်နေသည့် မာဆာအမည်ရှိ လူကြီးလူကောင်း၏အိမ်တွင် လုပ်ရကိုင်ရသည်မှာ အစစအရာရာ အဆင်ပြေလှကြောင်း၊ သို့သော် ယခုတစ်လော ထိုအိမ်သို့ အစိုးအရအရာရှိများနှင့် စီးပွားရေးသမားများ အဝင်အထွက်များလာပြီး လာသမျှလူများမှာလည်း စိတ်ဝင်စားမရာမကောင်းလှဘဲ ပျင်းခြောက်ခြောက်ဖြင့် ညည်းငွေစရာကောင်းလှကြောင်း စသည်ဖြင့် သိရသည်။

အိုင်ဒါနှင့် ပိုးလော့တို့သည် ထိုနေ့က အတော်ကလေး ရင်းရင်းနှီးနှီး ဖြစ်သွားကြပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင်၌ ချိန်း၍ ဆုံတွေ့ကြပြန်သည်။ သို့သော် အိုင်ဒါသည် နောက်တစ်နေ့တွင် ထိုဆိုင်သို့လာရာ၌ တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်ဘဲ သူ၏အဖော်များပါ ခေါ်လာခဲ့သည်။ ထိုအဖော်များမှာ ဝေါလ်ဟိမ်းနှင့် ဟဂုဆင်တို့ပင် ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ နောက်ပိုင်းတွင် ပိုးလော့သည် ဟဂုဆင်တို့လှူလိုက်နှင့် နေ့စဉ်လိုလို တစ်နေရာမဟုတ် တစ်နေရာ ချိန်း၍တွေ့လေ့ရှိသည်။

ပိုးလော့တစ်ယောက် ယခုတစ်လော အိမ်မှ မကြာခဏ ပျောက်ပျောက်သွားပြန်သည့်အတွက် စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်ရပြန်သည်မှာ မာဆာပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် မာဆာသည် ဤကိစ္စကို ကြာကြာစုံစမ်းမနေဘဲ ရက်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် သိခဲ့ရသည်။

ယခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ မာဆာသည် ပိုးလော့နှင့်ပတ်သက်၍ နေ့စဉ်လိုလို အိမ်မှာပျောက်သွားပြီး ဘယ်နေရာတွင် ဘယ်သူတွေနှင့် တွေ့ဆုံလေ့ရှိကြောင်း သူ့သိသမျှ ဖိစီးအား ကြိုတင်ပြောပြလိုက်သည်။ ယခင်တစ်ကြိမ်က ပိုးလော့သည် ဂျာမန်သူလျှိုမေယာနှင့် မတော်တဆဆုံပြီး အဆက်အသွယ်ဖြစ်ခဲ့ရသည်ဟု ဆိုသည်။ ဤအတွက် ပိုးလော့တွင် ဘာအပြစ်မှ မရှိ။ ခွင့်လွှတ်နိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော် ယခုတစ်ကြိမ် ပိုးလော့၏ မိတ်ဆွေသစ်များသည် မည်သူ

များပေးနည်း။

မာဆာ၏ ပြောပြချက်အရ ပိုးလော့သည် ဖာဂုဆင်နှင့် ခါလီအမည် ရှိ လူတစ်စုနှင့် မကြာခင် တွေ့ဆုံနေကြောင်း ကြားသိရသောအခါ ဤလူ နှစ်ယောက်၏ နာမည်များမှာ သူကြားဖူးနေသည့် နာမည်များဖြစ်နေသည်။ အထူး သဖြင့် ဖာဂုဆင်နှင့် ခါလီဟူသော နာမည်များမှာ တီဟာရန်မြို့ပေါ်မှ ဖဲပိုင်းရှိ သည့် ကလပ်တိုင်းတွင် လူသိများနေသည့် အမည်များဖြစ်ကြသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဤနှစ်ယောက်အကြောင်းကို ယခုထက်ပို၍ အသေးစိတ်သိရှိရအောင် စုံစမ်း ကြည့် မည်ဟူ၍ မာဆာအားပြောပြခဲ့သည်။

ထုံခံအတိုင်း ဖာဂုဆင်နှင့် ခါလီတို့အကြောင်းကို အသေးစိတ် စုံစမ်းပေးရန် ပါစီ၏ တာဝန်ပေးခြင်းခံရသူမှာ အခြားသူမဟုတ်ဘဲ နပန်းသမား မစ္စဘာပင် ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်သူလျှို့ ဖာဂုဆင်တို့လူသိုက်နှင့် ကာလ အတန်ကြာကပင် အပေးအယူရှိနေခဲ့သော မစ္စဘာအတွက် ပါစီဦးစေသည့် အလုပ်မှာ ဘာတစ်ခုခဲမဲယဉ်းယဉ်းရှိလှသည်မဟုတ်။ သို့သော် ထုံးစံအတိုင်း မစ္စဘာကလည်း ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ မိမိနှင့် ဖာဂုဆင်တို့ မူလကပင် အဆက်အသွယ်ရှိနေကြောင်း ပါစီအား လုံးဝဖွင့်မပြောဘဲ "မိမိ အစွမ်းကုန်ကြိုးစား မည်" ဟူ၍သာ လိုမိုထားခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး၌ မစ္စဘာက ဖာဂုဆင်နှင့် ခေါလ် ဟိမ်းတို့သည် သတင်းစာဆရာများ ဖြစ်ကြ၍ အရက်ပိုင်း ဖဲပိုင်းများတွင် အလွန်နာမည်ကြီးသူများ ဖြစ်ကြကြောင်း။ ခါလီဆိုသူမှာ ပြင်သစ်ဘာသာ တက္ကသိုလ်တစ်ခုတွင် ပါမောက္ခ လောင်းတစ်ဦးအဖြစ် အလုပ်လုပ်နေသူဖြစ် ကြောင်း စသည်ဖြင့် မယုတ်မလွန် ပြောပြခဲ့သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ပါစီသည် ပိုးလော့၏ မိတ်ဆွေသစ်များဖြစ်ကြသော ဖာဂုဆင်တို့လူတစ်စု၏ သွားလာလှုပ်ရှားမှုကို စောင့်ကြည့်ရန် မစ္စဘာအား တာဝန်ဆက်ပေးခဲ့သည်။ ဤတွင် သည်ယုန်မြင်၍ သည်ချွဲတွင်တတ်သော မစ္စဘာက ဖာဂုဆင်တို့လူစုနောက်သို့ နောက်ယောင်ခံ၍လိုက်ရန်မှာ မလွယ်ကူ လှကြောင်း အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုလူစုသည် တီဟာရန်တွင် ငွေကုန် ကြေးကျအလွန်များသည့် အထက်တန်းစားနေရာများသို့ သွားလာလေ့ရှိကြ

ဟစ်တလာ၏ အကြံ

ကြောင်း သို့ဖြစ်၍ သူတို့သွားရာနောက်သို့ တကောက်ကောက်လိုက်နေရမည် ဆိုပါက သူတို့လို ငွေကုန်ခံနိုင်မှ ဖြစ်နိုင်စေရရှိကြောင်း စသည်ဖြင့် ပါစီအား သဘောပေါက်အောင် ရှင်းပြသည်။

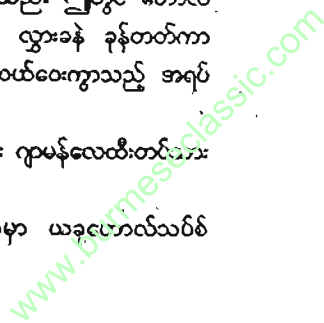
ဤသို့ဖြင့် မစ္စဘာသည် ထိုရက်အတွင်းက ဗြိတိသျှထောက်လှမ်း ရေးသူလျှို့ ပါစီထံမှ ခါတိုင်းက "လစာငွေ" များ ပို၍ရနေခဲ့သည်။

ဗြိတိသျှနှင့် ဆိုဗီယက်တပ်များ အီရန်နိုင်ငံတွင်သို့ ဝင်ရောက်သိမ်း ပိုက်ခဲ့ကြသည့် အချိန်မှစ၍ တီဟာရန်မြို့တော်၏ တောင်ပိုင်း တောတောင်ထူ သည့် ဒေသသို့ ရောက်နေခဲ့သည့် ဗိုလ်မှူးဟောလ်သပ်စ်မှာ တီဟာရန်မြို့တွင်း ရှိ မေယာနှင့် လည်းကောင်း၊ အခြားဂျာမန်သူလျှို့များနှင့် လည်းကောင်း အဆက် အသွယ် လုံးဝပြတ်နေခဲ့သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်။ သူသည် တောင်ပေါ်ဒေသ တွင် လူရှင်းများဆန်ဆန် နေထိုင်လျက်ရှိကြသည့် လူမျိုးစုများမှတစ်ပါး အခြား မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ လပေါင်းများစွာ မတွေ့ရမမြင်ရဘဲ ရှိနေခဲ့ သည်။

ဂူလိုင်လ (၁၅)ရက်နေ့တွင် တောင်ပေါ်သား လူမျိုးစု တိုင်းရင်းသား တစ်ယောက်သည် မြင်းတစ်စီးကို ချွဲပိုင်းကာ ဟောလ်သပ်စ်ရှိရာသို့ ရေးကြီး သုတ်ပျာ ရောက်လာခဲ့သည်။ သူ၏ ပြောပြချက်အရ "ဟစ်တလာသခင်ကြီးထံ မှ တောင်ပေါ်သား လူမျိုးစု ခေါင်းဆောင်ကြီး နဆာခန်ထံသို့" ဝေလွတ်လိုက် သည့် ဆက်သားများ ရောက်လာပြီဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ဤတွင် ဟောလ် သပ်စ်သည် ကြာကြာခိုင်းမနေဘဲ မြင်းတစ်စီးပေါ်သို့ လွှားခနဲ ခုန်တတ်ကာ အဆိုပါ ဂျာမန်ဆက်သားများနှင့် တွေ့ဆုံရန် မိုင်ရှစ်ဆယ်ဝေးကွာသည့် အရပ် သို့ တစ်နေ့တည်းဖြင့် ခရီးပြင်းနှင်လာခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် သူသည် လပေါင်းများစွာအတွင်း ဂျာမန်လေထီးတင်သား လေးယောက်နှင့် ပထမဆုံးအကြိမ် တွေ့ဆုံခဲ့ရသည်။

ဤဂျာမန်လေထီးတင်သား လေးယောက်မှာ ယခုဟောလ်သပ်စ်

ရောက်ရှိနေသည့် အီရန်တောင်ပိုင်း တောင်ပေါ်ဒေသမှ လူမျိုးစုသူပုန်များနှင့် ဘာလင်ရှိ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်တို့ တိုက်ရိုက် ရေဒီယို အဆက်အသွယ်များ ပြန်လည်ပြုလုပ်ရန် တာဝန်ဖြင့် ရောက်ရှိလာကြခြင်းဖြစ်သည်။ သူတစ်သက်တွင် အဖဂျာမနီနိုင်ငံနှင့် ဘယ်တော့မှ အဆက်အသွယ်များ ပြန်လည်ပြုလုပ်ရန် တာဝန်ဖြင့်ရောက်ရှိလာကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သူတစ်သက်တာတွင် အဖဂျာမနီနိုင်ငံနှင့် ဘယ်တော့မှ အဆက်အသွယ်ရတော့မည်မဟုတ်ဟု စိတ်နှလုံး ခုံးခုံးချကာ စိတ်ဓာတ်ကျနေခဲ့သော ဗိုလ်မှူးဟောလ်သပ်စ်သည် မမျှော်လင့်ဘဲ ရရှိလာသည့် ရှေးမအခွင့်အရေးအတွက် ဝမ်းသာရွံ့မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်မိသည်။

ဘာလင်မှ ရောက်ရှိလာသည့် လေထီးတပ်သား လေးယောက်အနက် တစ်ယောက်မှာ ပါရှင်းဘာသာစကားတတ်သည့် စကားပြန်ဖြစ်၍ နှစ်ယောက်မှာ ရိုင်းအဖွဲ့ဝင်များဖြစ်သည်။ ကျန်တစ်ယောက်မှာ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ဗိုလ်ကြီးကားမစွဆိုသူ ဖြစ်သည်။ ကားမစွသည် ဂျူးများကို မျိုးပြတ်အောင် သုတ်သင်ရှင်းလင်းသည့် လူ့သတ်ပွဲကြီးတွင် တက်တက်ကြွကြွ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည့် ဂက်စတာပိုတပ်မှူးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ဤဂျာမန်လေးယောက်သည် လေထီးဖြင့် ဆင်းခဲ့ကြရာ၌ ၎င်းတို့နှင့်အတူ လက်နက်များ ပေါက်ကွဲစေတတ်သည့် ယမ်းတီးလူး ဒိုင်နမိုက်များ၊ အများအပြား ပါလာသည့်ပြင် ပေါင်စတာလင် ငွေစက္ကူသိန်းပေါင်းများစွာ ပါလာခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ယင်းပေါင်စတာလင် ငွေစက္ကူအားလုံးမှာ ထုံးစံအတိုင်း အစစ်များမဟုတ်ဘဲ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနမှ ပူပူနွေးနွေး ရိုက်ပေးလိုက်သည့် ငွေစက္ကူအတုများသာ ဖြစ်သည်။

ဤငွေစက္ကူအတုများအပြင် ဂျာမန်မတ်ငွေ ၅ သိန်းခန့်တန်ဖိုးရှိသည့် ငါးဒေါ်လာတန် ရွှေဒင်္ဂါးများလည်း ပါလာခဲ့ကြသည်။ တောင်ပေါ်သားလူမျိုးစုသူပုန်များသည် ငွေစက္ကူများကို သုံးစွဲလေ့မရှိကြသဖြင့် ၎င်းတို့အတွက် အဆိုပါ ငါးဒေါ်လာတန် ရွှေဒင်္ဂါးများကို အထူးအစီအစဉ်ဖြင့် သယ်ယူလာခဲ့ကြရခြင်း ဖြစ်သည်။

လေထီးတပ်ဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဗိုလ်ကြီး ကားမစွသည် ခရီးရောက်မဆိုက် ၎င်းတို့နှင့်အတူ ပါလာသည့် အသံလွှင့် အသံဖမ်းနစ်မျိုးလုံး ရေဒီယိုကို တပ်ဆင်၍ ဘာလင်နှင့် တိုက်ရိုက်စမ်းသပ်ဆက်သွယ်ကြည့်ရာ လွယ်ကူချောမောစွာပင် အဆက်အသွယ်ရကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

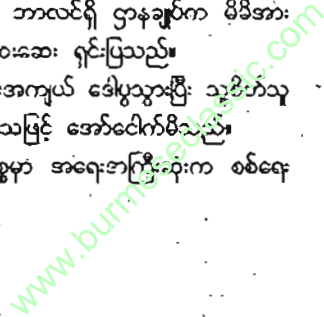
ဘာလင်နှင့် အဆက်အသွယ်ရပြီဟူ၍ ဝမ်းအသာကြီး သာခဲ့မိသော ဗိုလ်မှူးဟောလ်သပ်စ်မှာ ဘာလင်နှင့် တိုက်ရိုက်စကားပြောနေသည့် လေထီးတပ်ဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ကားမစွ၏ စကားပြောသံများကို ကြားရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်ကာ မျက်လုံးပြူးသွားမိသည်။ အအယုံကြောင့်ဆိုသော် ကားမစွနှင့် ဆက်သွယ်စကားပြောနေသည့် ဌာနမှာ ဂျာမန်တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်မဟုတ်ဘဲ ဟင်းမလား၏ ဂက်စတာပိုဌာနချုပ်ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်မှူးဟောလ်သပ်စ်အား အီရန်သို့ စေလွှတ်ထားသည့် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနနှင့် ယခု ကားမစွ ဆက်သွယ်နေသည့် ဂက်စတာပိုဌာနချုပ်တို့မှာ ဘာလင်တွင် အစေးမကပ် လူတဲ အပြိုင်အဆိုင် ဖြစ်နေကြသည်ကို ဟောလ်သပ်စ် သိထားပြီးဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း ယခုရောက်လာသည့် ကားမစွတို့လူစုသည် ဂက်စတာပိုမှ စေလွှတ်လိုက်သူများ ဖြစ်နေသဖြင့် ဟောလ်သပ်စ်မှာ ဝမ်းမသာနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေမိသည်။

သို့ဖြစ်နေခိုက် ကားမစွ၏ ရှင်းလင်းပြောပြချက်ကြောင့် ဟောလ်သပ်စ်မှာ ပို၍ အကြပ်ရိုက်သွားရပြန်သည်။ ကားမစွက ဗိုလ်မှူးဟောလ်သပ်စ်၏ တာဝန်မှာ အီရန်တွင် ပြီးဆုံးပြီဖြစ်၍ ရက်များမကြာမီ ရောက်လာမည့် လေယာဉ်ဖြင့် ဘာလင်သို့ ပြန်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသတစ်ခုလုံးရှိ ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းအားလုံးကို ဘာလင်ရှိ ဌာနချုပ်က မိမိအား တာဝန်ပေးလိုက်ပြီးဖြစ်ကြောင်း အေးအေးဆေးဆေး ရှင်းပြသည်။

ဤတွင် ဟောလ်သပ်စ်မှာ အကြီးအကျယ် ခေါ်ပွဲသွားပြီး သူ့ဦးဘသူမထိန်းအောင် ဖြစ်သွားသည့်အလျောက် ခေါ်သဖြင့် အော်ငေါက်မိသည်။

ဒီမယ် မစွတာ ကားမစွ ဒီကိစ္စမှာ အရေးအကြီးဆုံးက စစ်ရေး

အရာ ဒီအသံကို ဘယ်သူက အုပ်ချုပ်သလဲဆိုတာ အရင်ရင်းဖို့ လိုလိမ့်မယ် ထင်တယ်။ ခင်ဗျားအခုရောက်နေတဲ့ ဒေသဟာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ အုပ်ချုပ်မှုအောက်မှာ ရှိတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသတိပြုစေချင်တယ်။ ပြီးတော့ ထောက်လှမ်းရေးဌာန ချုပ်နဲ့ ဂက်စတာပိုဌာနချုပ်ရဲ့ သဘောတူညီချက်အရ ဒီနယ်မြေဟာ ထောက် လှမ်းရေးဌာနချုပ်ရဲ့ လုပ်ငန်းပိုင်နက်ထဲမှာ ပါနေတယ်ဆိုတာလည်း ခင်ဗျား သိတယ် မဟုတ်လား။

ဗိုလ်မှူးဟောလ်သပ်စ်က လူမျိုးစုသူပုန်များရှေ့တွင် အထက်ပါအတိုင်း အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ပြောလာသည့်တိုင်အောင် ကားမရွက် ခပ်အေးအေးပင် ရှိနေသည်။ မှန်သည်။ သူသည် ဘာလင်ဌာနချုပ်မှ နောက်ဆုံးရောက်ရှိလာ သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ သူ့အနေဖြင့် ပြောစရာအချက်အလက်များ ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလော့။

ဒါပေမယ့် ဗိုလ်မှူးသိအောင်ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ အခုရောက်လာ တဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အသေခံတပ်ပွဲဟာ ဘာလင်မှာ ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ် နဲ့ ဂက်စတာပိုဌာနချုပ် နှစ်ခုပေါင်းပြီး ပူးတွဲတာဝန်ပေးလိုက်လို့ လာခဲ့တာပဲ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဘယ်လိုတာဝန်နဲ့ပဲလာလာ ဒီနယ်မြေဟာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ အုပ်ချုပ်မှုအောက်မှာ ရှိတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားနားလည်ထားဖို့ပဲ။ ပြီးတော့ ရာထူး အဆင့်အတန်းအရ ခင်ဗျားထက် ကျွန်ုပ်က ရာထူးကြီးနေတဲ့အတွက် စစ်စည်းကမ်း အကြံပြုရင် ဒီကိစ္စဟာ ရှင်းနေပြီသားပဲ။

ဗိုလ်မှူးဟောလ်သပ်စ်၏ စကားကြောင့် ဗိုလ်ကြီးကားမရွက်သည် အသေတစ်ချက် ထွက်သွားခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း သူသည် သူ့ဆရာ ဂက် စတာပို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ၏ စကားကို ကိုးကား၍ ဟောလ်သပ်စ်အား ပြန်ချေ ပလိက်မိသည်။

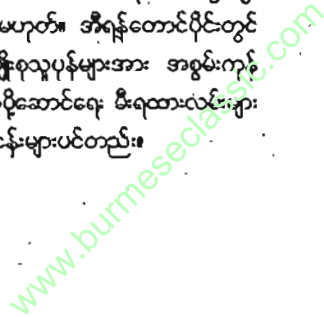
ဒီမယ်၊ ဂက်စတာပိုတပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို ဂျာမန်တပ်မတော် အရာရှိတစ် ယောက်က အုပ်ချုပ်ဖို့ဆိုတာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်တဲ့ကိစ္စပဲ။ ဂက်စတာပို တပ်ဖွဲ့ ဝင်တွေနဲ့ ယှဉ်လိုက်ရင် ဂျာမန်တပ်မတော်အရာရှိတွေဟာ ဒုတိယတန်းစား စစ်သားတွေလောက်ပဲ ရှိပါတယ်။

“ကောင်းပြီ ဗိုလ်ကြီးကားမရွက် ဒီလိုဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားဟာ အထက် အရာရှိအာမိန့်ကို မနာခံတဲ့အတွက် စစ်ဥပဒေအရ ဒီနေရာတင် ပစ်သတ်ဖို့ ကျွန်အစောင့်တပ်သားတွေကို အမိန့်ပေးရုံပဲရှိတယ်။”

ဗိုလ်မှူးဟောလ်သပ်စ်၏ နောက်ဆုံးစကားမှာ အတော်တော် သွား သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယနေ့မှ ရောက်လာသော ကားမရွက်အဖွဲ့မှာ လူ ၄ယောက်သာရှိ၍ ဟောလ်သပ်စ်နောက်တွင် သူနှင့် လ ပေါင်းများစွာ အတူနေ၍ သူ့အမိန့်ကို နာခံနေကြရသည့် တောင်ပေါ်သား လူမျိုး စုသူပုန်များ ရှိနေကြသည်မဟုတ်ပါလား။

နောက်ဆုံးတွင် ကားမရွက်သည် အခြေအနေကို ဝိပ်စားမိသည့်အလျောက် နောက်ထပ် ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ “ဗိုလ်မှူးကို ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါ တယ်” ဟူသော စကားဖြင့် အလျှောက်ပေးသွားခဲ့ရာ ဟောလ်သပ်စ်ကလည်း ကျေ အေးကာ စိတ်ပြေသွားခဲ့သည်။ သို့နှင့်ပင် မြင့်မြတ်သည့် မဟာလူမျိုးကြီးများ ဖြစ်ကြသော ဂျာမန်အရာရှိနှစ်ယောက်သည် သူတို့၏ အမဂ္ဂမနိနိုင်ငံကြီးနှင့် မိုင်ပေါင်း ငါးထောင်နီးပါးကွာဝေးသည့် အီရန်တောင်ပိုင်း တောင်ပေါ်လူမျိုးစု လက်နက်ကိုင် သူပုန်များရှေ့မှောက်၌ အာဏာနှင့် ရာထူးအဆင့်အတန်း ပြ သာနာကို အငြင်းပွားခဲ့ကြရာ “သူ့မသာ ကိုယ်မသာ” နည်းဖြင့် စေ့စပ်ကျေအေး ခဲ့ကြသည်။

ထို့နောက် ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်မှ ဗိုလ်မှူး ဟောလ်သပ်စ် နှင့် ဂက်စတာပိုဌာနချုပ်မှ ဗိုလ်ကြီး ကားမရွက်သည် အီရန်တောင်ပိုင်းတွင် ၎င်းတို့လုပ်ဆောင်ရမည့် ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ်အတွက် အသေးစိတ်တိုင်ပင်ဆွေးနွေး သမှု ပြုခဲ့ကြသည်။ ယင်းလုပ်ငန်းစဉ်က အခြားမဟုတ်။ အီရန်တောင်ပိုင်းတွင် ဗဟိုအစိုးရအား ဆန့်ကျင်ပုန်ကန်နေသည့် လူမျိုးစုသူပုန်များအား အစွမ်းကုန် အကူအညီပေးရေးနှင့် ရေနံပိုက်လိုင်းများ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး မီးရထားလမ်းများ ကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရေး စသည့် အဖျက်လုပ်ငန်းများပင်တည်း။

အမျိုးမျိုးသော သေနက်ဗျူဟာစစ်ဆင်ရေးများနှင့် ခုခံတွန်းလှန်သည့် စစ်ဆင်ရေးများအတွက် လျှို့ဝှက်အမည်များ ရွေးချယ်အသုံးပြုနေကြသည်မှာ အချိန်ကုန်ပြီး ကလေးကလားဆန်သည်ဟူ၍ သဘောမထားသင့်ပေ။ နိုင်ငံအား လုံးတို့သည် စစ်ဖြစ်ပွားနေစဉ်အတွင်းမှာရော စစ်ပြီးသည့်နောက်ပိုင်းတွင်ပါ ထိုသို့ လုပ်လေ့လုပ်ထရုံနေခဲ့ကြသည်။

ရံဖန်ရံခါ စစ်ဆင်ရေးတစ်ခု(သို့မဟုတ်)စစ်ရေး၊ နိုင်ငံရေး အစီအစဉ် တစ်ခုအတွက် လျှို့ဝှက်အမည်တစ်ခုသည် မည်သို့သော စစ်ဆင်ရေးဖြစ်သည်၊ မည်သည့်နိုင်ငံရေး စစ်ရေးအစီအစဉ်ဖြစ်သည်ကို ရန်သူများက သိရှိရိပ်မိနေ ကြသည်တိုင်အောင် လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဟု အမည်ခံထားသောအဖွဲ့ များသည် ယင်းလျှို့ဝှက်အဖွဲ့များ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို တော်တော်နှင့် စဉ်းစား မရအောင် ဖြစ်နေတတ်ကြသည်။

ယဟာမိတ်တို့၏ (Operation Overlord) "အသျှင်သခင် စစ်ဆင် ရေး"သည် ပြင်သစ်ကမ်းခြေသို့ တက်ရောက်မည့် စစ်ဆင်ရေးဖြစ်ကြောင်း ဂျာမန်တို့က အလွယ်တကူဖြင့် သိပ်မိနေကြသည်။ သို့ရာတွင် (Operation Tube Alloys) "ပြွန်ချောင်းများရောစပ်သည့် စစ်ဆင်ရေး"ဟူသော လျှို့ဝှက် အမည်၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုမူ စစ်ကြီးပြီးဆုံးသည့်အထိ ဂျာမန်တို့ စဉ်းစားမရအောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ယင်းစစ်ဆင်ရေးမှာ အထူးမြှုပ်ထုတ်လုပ်ရေးအတွက် စစ်သင်္ဘော လုပ်ကိုင်မှုများကို ခေါ်ဝေါ်သည့် လျှို့ဝှက်အမည်ဖြစ်ခဲ့သည်။

စင်စစ်အားဖြင့် စတာလင်သည် ယင်းသို့သော လျှို့ဝှက်အမည်များကို ရေးကြီးခွင်ကျယ်လှုပ်၍ ဂရုစိုက်နေသူ မဟုတ်ပေ။ သို့သော် သူ၏မဟာမိတ် များက တိုက်တွန်းသဖြင့် လျှို့ဝှက်အမည်များကို ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲခဲ့ရသည်။ ရစဘာ့ သည် ထိုသို့ လျှို့ဝှက်အမည်များ တီထွင်ရာ၌ ဉာဏ်ရွှင်၍ စိတ်ပါဝင်စားသူ ဖြစ်သည်။ ချာချီကမူ မည်သည့်ကိစ္စတွင်မဆို အသေးစိတ် စဉ်းစား၍ အလေး အနက်သဘောထားသူပင် လျှို့ဝှက်အမည်များကို သူ့အဓိပ္ပာယ်နှင့်သူ ဆီလျော် အောင် အမည်ပေးလေ့ရှိသည်။

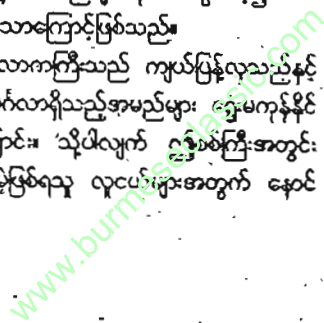
၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လကုန်နေ့တစ်နေ့တွင် ဗြိတိသျှဗိုလ်ချုပ်ကြီး

ဟော့စတင်းသည် စီစဉ်ပြင်ဆင်ရန်ရှိနေသည့် စစ်ဆင်ရေးအားလုံးတို့အတွက် အသုံးပြုရန် လျှို့ဝှက်အမည် တသီတတန်းကြီးကို ဝန်ကြီးချုပ်ချာချီထံ အတည် ပြုရန် တင်ပြခဲ့သည်။ ချာချီသည် ယင်းအမည်များထဲမှ အတော်များများကို ပယ်ချပြီး အခြား လျှို့ဝှက်အမည်များကို သုံးရန် ပြန်လည်အကြံပေးခဲ့သည်။

ယေဘုယျအားဖြင့်ဆိုလျှင် ချာချီသည် ဂရိတ်(ခေါမ) ပုံပြင်များထဲမှ အမည်များကို လျှို့ဝှက်စစ်ဆင်ရေးအမည်များအဖြစ် အသုံးပြုလေ့ရှိခဲ့သည်။ ထို့ ပြင် သူသည် နာမည်ကျော် ပြိုင်မြင်များ၏ အမည်များကိုလည်း ရံဖန်ရံခါ သုံး တတ်သည်။ သို့သော် လျှို့ဝှက်စစ်ဆင်ရေးများအတွက် သူကိုယ်တိုင် အပါအဝင် သက်ရှိထင်ရှားနေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဝန်ကြီးများနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ၏ အမည် များကိုမူ လုံးဝ မသုံးရန် တားမြစ်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည် စိတ်ချသည့်အနေဖြင့် "အောင်မြင်မှု စစ်ဆင်ရေး" စသည့်အမည်များကိုလည်း သဘောကျ နှစ်မြိုက်ခြင်း မရှိပေ။ ထိုမှတစ်ပါး ကြား၍မလျော် ခေါ်၍မကောင်း သည့် လျှို့ဝှက်အမည်များကိုလည်း ဘယ်တော့မှ မသုံးခဲ့ပေ။ ဥပမာ "မျိုးပြုတ် စစ်ဆင်ရေး"။

ချာချီသည် ဗိုလ်ကြီးဟော့စတင်းထံ လျှို့ဝှက်စစ်ဆင်ရေးအမည်များ ရွေးချယ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ စာဖြင့် ရေးသားခဲ့ရာ၌ "အရာရာတိုင်းတွင် သူ အဓိပ္ပာယ်နှင့် သူရှိနေကြကြောင်း မိမိ၏ ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင်နေသည့် အစိုးရအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့သည် ကြီးမားသည့် ဓာတ်တော့ များကို ဂရုစိုက်သလို သေးငယ်သည့် ကိစ္စရပ်များတွင်လည်း မှေးပေါ့ဆဆ မလုပ်သင့်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။ ဤသည်မှာ သူ၏စစ်ဗိုလ်ကြီးများက အလွန် အရေးကြီးသည့် စစ်ဆင်ရေးများ၏ လျှို့ဝှက်အမည်များကို အဓိပ္ပာယ်မဲ့၍ သိမ် ဖျင်းသေးနပ်သည့် အမည်များ ပေးလာသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ချာချီ သူ၏စာတွင် "ကမ္ဘာလောကကြီးသည် ကျယ်ပြန့်လှသည်နှင့် အမျှ အဓိပ္ပာယ်ပြည့်ဝ၍ သုတိဩဘာ မင်္ဂလာရှိသည့်အမည်များ ရွေးမကုန်နိုင် အောင် တစ်ပုံတစ်ခေါင်းကြီး ရှိနေကြောင်း၊ သို့ပါလျက် ဤစစ်ကြီးအတွင်း မဆိုးမဖြစ်ရသူ အမျိုးသမီးများနှင့် မိဘမဲ့ဖြစ်ရသူ လူငယ်များအတွက် နောင်

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

အခါ၌ သူတို့၏ လင်ယောက်ျားများ သို့မဟုတ် ဗခင်များသည် "အရူးချောပန်း စစ်ဆင်ရေး" သို့မဟုတ် "မျောက်လွဲကျော်စစ်ဆင်ရေး" စသဖြင့် အမည်ပေးထားသည့် စစ်ဆင်ရေးများတွင် ကျဆုံးရသည်ဟူ၍ ပြောစရာမကျန်ရစ်အောင် အထူးသတိထား၍ စစ်ဆင်ရေးများကို သင့်တော်သည့် လျှို့ဝှက်အမည်များပေးရန် လိုအပ်လှကြောင်း အကျယ်တဝင့် ရေးသားညွှန်ပြခဲ့သည်။

ထိုသို့ ရှုလိုင်လ၏ နောက်ဆုံးနေ့ရက်တွင် စစ်ဆင်ရေးများ၏ လျှို့ဝှက်အမည်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟေ့စတင်းထံ အလေးနက် စာရေး အကြောင်းကြားနေသည့်အချိန်တွင် ဗြိတိသျှန်ကြီးချုပ် ချာချီသည် မိမိနှင့်တကွ စတာလင်နှင့် ရုစဘို အပါအဝင် "ကြီးသုံးကြီး" ကို လုပ်ကြံရန် ဂျာမန် ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်မှ "အလျားခန့် စစ်ဆင်ရေး" ဟူ၍ လျှို့ဝှက်အမည်ပေးကာ အပြင်းအထန် စီမံစဉ်းပြင်းနေကြောင်း တစ်စွန်းတစ်စမျှ မရိပ်မိ မသိရှိသေးပါတကား။

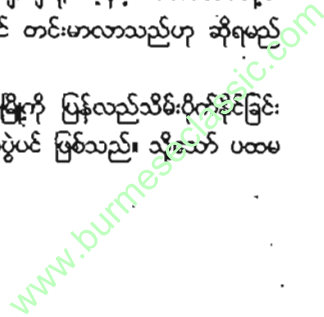
ဩဂုတ်
ဗေဒင်ဆရာ အလိုရှိသည်

၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၄ ရက်နေ့တွင် ဆိုဗီယက်တပ်နီတော်သည် မော်စကိုမြို့တော်၏ အရှေ့တောင်ဘက် မိုင် ၂၅၀ ခန့်အကွာရှိ အိုရယ်မြို့မှ ဂျာမန်တပ်များကို အပြီးအပိုင် မောင်းထုတ်ခဲ့ကြသည်။

ဩဂုတ်လ ၁၆ ရက်နေ့တွင် ဗြိတိသျှနှင့် အမေရိကန်တပ်များသည် အီတလီနိုင်ငံ၏ တောင်ဘက်မှ စွလီကျွန်းပေါ်သို့ အောင်မြင်စွာ တက်ရောက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

ဘုံရန်သူဖြစ်သော ဖက်ဆစ်တပ်များအား ဆိုဗီယက်-ဗြိတိသျှနှင့် အမေရိကန်တပ်များက ယင်းသို့ စစ်မျက်နှာအသီးသီးတွင် အောင်ပွဲဆင်နိုင်ခဲ့ကြသော်လည်း မဟာမိတ်တို့က ဒုတိယစစ်မျက်နှာမဖွင့်ဘဲ အချိန်ဆွဲနေသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ကြီးသုံးကြီးဖြစ်သော ချာချီ-ရုစဘိုနှင့် စတာလင်တို့၏ ဆက်ဆံရေးမှာ တိုးတက်မလာရုံမျှမက ပို၍ပင် တင်းမာလာသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

ဆိုဗီယက် တပ်နီတော်က အိုရယ်မြို့ကို ပြန်လည်သိမ်းပိုက်နိုင်ခြင်းသည် စစ်ရေးအရ ကြီးမားသည့် အောင်ပွဲတစ်ပွဲပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပထမ

တွင် ချာချီသည် ဆိုဗီယက်တို့၏ ယင်းအောင်ပွဲအတွက် အစဉ်အလာအရ ချီ
ကျားဂုဏ်ပြုသည် သဝဏ်လွှာ ကိုယ် မပိုဘဲ လျစ်လျူရှုထားခဲ့သည်။ ထို့နောက်
ကနေဒါနိုင်ငံ ကိုဘက်မြို့သို့ ရုစတံနှင့် ဆွေးနွေးရန် ရောက်သွားတော့မှ စိတ်
ပြေသွားပြီး စတာလင်ထံ အိုရယ်အောင်ပွဲအတွက် သဝဏ်လွှာတစ်စောင် ပေး
ပို့ခဲ့သည်။ ဤတွင်မှ စတာလင်က ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြန်ကြားခဲ့သည်။

ထိုနောက် ဩဂုတ်လ ၁၂ ရက်နေ့တွင် ချာချီသည် စတာလင်ထံ
သို့ ဓာတ်ပုံ စလိုက် အပြောက်အမြွှားပါရှိသည့် ရုပ်လုံးကြံ မှန်ပြောင်းတစ်ခု
ကို လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးပို့ခဲ့သည်။ အဆိုပါ မှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်ရသည့်
ဓာတ်ပုံစလိုက်များမှာ မဟာမိတ်လေတပ်၏ ဗုံးကြဲတိုက်ခိုက်မှုကြောင့် အကြီး
အကျယ် ပျက်စီးနေသော ဂျာမန်မြို့ကြီးများကို ရိုက်ကူးထားသည့် ဓာတ်ပုံ
များဖြစ်သည်။

သို့သော် စတာလင်သည် ယင်းလက်ဆောင်အတွက် ချာချီထံ ကျေး
ဇူးတင်ကြောင်း စာကလေးတစ်စောင်မှ မပြန်ဘဲနေခဲ့သည်။ သို့မပြန်ရုံမျှမက
စတာလင်သည် မှုဆီလီနီအား ဖြုတ်ချခဲ့သည့် အီတလီအစိုးရနှင့် ဗြိတိသျှ
အမေရိကန်တို့ လျှို့ဝှက် စေ့စပ်ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည့် သတင်းများကို မိမိအား
အပြည့်အစုံ အချိန်မီ အသိပေးရကောင်းလားဟု ဆိုကာ အကြီးအကျယ်
ဒေါပွနေခဲ့သည်။

ဗြိတိသျှ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အီဒင်သည် မဟာမိတ်တို့၏ အရေး
ကြီးသော သတင်းမှန်သမျှကို လန်ဒန်မြို့ရှိ ဆိုဗီယက်သံမှူးမှတစ်ဆင့် အမြဲ
တမ်း အသိပေးပါမည်ဟု ကတိစကား ပြောကြားခဲ့ဖူးသည်။ ယခုသော်မှ မဟာ
မိတ်တို့သည် သတင်းအပြည့်အစုံမပေးဘဲ ကတိပျက်နေကြသည်ဟူ၍ စတာ
လင်က စွပ်စွဲလာခဲ့သည်။

အခု အခြေအနေက ဒီလိုဖြစ်နေတယ်။ အမေရိကန်နဲ့ ဗြိတိသျှတို့
က နှစ်ဦးချင်း သဘောတူညီချက်တွေ လုပ်နေကြတဲ့အချိန်မှာ ဆိုဗီယက်ယူနီ
ယံဟာ အသာနောက်ဆုတ်ပြီး သူတို့နှစ်ဦး သဘောတူညီချက်တွေအရ ပေါ်
ပေါက်လာမယ့် အခြေအနေကို စောင့်မျှော်နေရသလို ဖြစ်နေတယ်။ ဒီအတိုင်း

ဆိုရင် ကျွန်ုပ်အနေနဲ့ ဆက်ပြီး သည်းမခံနိုင်တော့ဘူး”

စတာလင် ဗြိတိသျှနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးမှတစ်ဆင့် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း
ပြောကြားလိုက်သည့် အထက်ပါစကားများကို ကြားရသော ဝန်ကြီးချုပ်ချာချီမှာ
အကြီးအကျယ် ဒေါပွသွားခဲ့သည်။ သူသည် စတာလင်နှင့်ပေါင်းရသည်မှာ အန္တ
ရာယ်ကြီးမားလှကြောင်း တစ်နေ့နေ့တွင် ဒုက္ခအကြီးအကျယ် တွေ့နိုင်ကြောင်း
ဖြင့် ယခင်ကတည်းက စိတ်မချနိုင်ဘဲ တဖွဖွပြောခဲ့သူဖြစ်သည်။

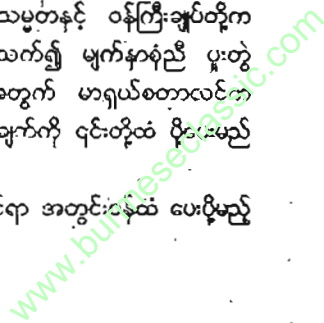
သို့သော် ရုစတံအနေဖြင့်မူ မိမိတို့အပေါ် “ဦးလေးကိုး”က ယင်းသို့
တစ်ဖက်သပ် အထင်မှားနေခြင်းကို တစ်နည်းနည်းဖြင့် ပပျောက်အောင် လုပ်
ရန်လိုသည်ဟု ယူဆခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် သူသည် သူ၏ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ အတွင်းဝန်
ဖြစ်သော ဗိုလ်ချုပ်တစ်ဆင့်ထံ အောက်ပါအတိုင်း စာရေးညွှန်ကြားလိုက်သည်။

“သမ္မတ၏ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ အတွင်းဝန်အနေဖြင့် သင်
သည် အောက်ပါအချက်ကို ဆိုဗီယက်သံမှူးထံသို့ တစ်နည်းနည်း
ဖြင့် အသိပေးစေလိုပါသည်။ ယင်းအချက်ကို ၎င်းကတစ်ဆင့်
မာရှယ်စတာလင်ထံသို့ လွှတ်လပ်စွာ သတင်းပို့နိုင်သည်ကိုလည်း
ထင်ရှားစေလိုပါသည်။ အသိပေးရမည့်အချက်မှာ...

“သမ္မတနှင့် ဝန်ကြီးချုပ်ထံသို့ မာရှယ်စတာလင် ပို့လိုက်
သည့် အကြောင်းကြားစာကို သမ္မတထံသို့ ပို့လိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း။
သို့သော် သမ္မတသည် ကိုဘက်မြို့သို့ အစည်းအဝေးတက်ရန်
ထွက်ခွာသွားပြီဖြစ်သဖြင့် ယင်းအကြောင်းကြားစာကို နောက်
တစ်ပတ်အထိ သမ္မတ ဖတ်ရလိမ့်ဦးမည် မဟုတ်ကြောင်း”

“မာရှယ်စတာလင်ထံသို့ သမ္မတနှင့် ဝန်ကြီးချုပ်တို့က
ပေးပို့ခဲ့သည့် ကြေးနန်းစာနှင့်ပတ်သက်၍ မျက်နှာရံညီ ပူးတွဲ
အစည်းအဝေးတစ်ခု ကျင်းပရေးအတွက် မာရှယ်စတာလင်က
ပြန်ကြားမည်ဆိုပါက ယင်းပြန်ကြားချက်ကို ၎င်းတို့ထံ ပို့မည်
ဖြစ်ကြောင်း”

သမ္မတရုစတံသည် သူ၏ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ အတွင်းဝန်ထံ ပေးပို့မည်

အထက်ပါစာကို သူကိုယ်တိုင် လက်ရေးဖြင့် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ပြီးနောက် အောက်နားမှ "ဤအချက်ကို သမ္မတထံမှ ပေးပို့ရရှိသည်ဟူ၍ ၎င်းအား မပြောကြားပါနှင့်" ဟူသော စာကြောင်းကို ဖြည့်ရေးလိုက်သည်။ ထို့နောက်တွင်မှ ရုစာဘဲသည် စောစောက သူ့လက်ရေးဖြင့် ရေးထိုးထားသည့် သူ့လက်မှတ်ကို ခြစ်ပစ်လိုက်ပြီး သူ၏ ရေတပ်အကြံပေးအရာရှိဖြစ်သူ ဝီလ်ဆင်ဘရောင်း၏ အမည်ကို အစားထိုး၍ ထည့်လိုက်သည်။

ဤစာသည် သမ္မတ၏ လက်ထောက်အရာရှိတစ်ယောက်ထံမှတစ်ဆင့် အခြားအရာရှိတစ်ယောက်ထံ အဆင့်ဆင့်သွားရမည်ဖြစ်ရာ စာအိတ်ပေါ်တွင် "လျှို့ဝှက်" ဟူ၍လည်းကောင်း၊ "ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်" ဟူ၍လည်းကောင်း၊ စာတမ်းရိုက်နှိပ်ခြင်းမပြုဘဲ ရိုးရိုးစာအဖြစ် ပေးပို့ခဲ့သည်။ ဤတွင် ရိုးရိုးစာဖြစ်သည်အလျောက် ရုံးထုံးစံအတိုင်း လက်ခံမိတ္တူများကို အစောင့်စောင့်ပွား၍ ဌာနအသီးသီးသို့ "သိသာရန်" နှင့် "လိုအပ်သလို အရေးယူဆောင်ရွက်ရန်" ပေးပို့ခဲ့ကြရသည်။

သို့သော် ဤစာကို ဤသို့ ရိုးရိုးစာအဖြစ် မိတ္တူများအစောင့်စောင့်ပွားခဲ့ခြင်းသည် တစ်စုံတစ်ခုသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို ဖန်တီးလာခဲ့သည်။ ဖြစ်ပုံမှာ ဂျာမန်အစိုးရအဖွဲ့ စာတိုက်ဌာနဝန်ကြီး ဒေါက်တာ အိုးနက်ဆော့ ကြီး ပမ်းတီထွင်ခဲ့သည့် စက်ကိရိယာဖြင့် ဤစာကို ကြားဖြတ်ဖမ်းယူနိုင်ခဲ့ပြီး ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဌာန၏ လျှို့ဝှက်အက္ခရာဘာသာပြန်အဖွဲ့၏ အစွမ်းဖြင့် စာပါအကြောင်းအရာများကို ဂျာမန်တို့က အမှန်အတိုင်း သိသွားခဲ့ကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် မဟာမိတ်တို့သည် ကြီးသုံးကြီး တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲ ကျင်းပရေးအတွက် စတင်စီစဉ်ပြင်ဆင်လာကြပြီဖြစ်ကြောင်း ဂျာမန်တို့က ရက်ပေါင်းများစွာ ကြိုတင်ရိပ်မိသိရှိခဲ့ကြသည်။

ဇူလိုင်လ ၂၆ ရက်နေ့လောက်မှစ၍ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး ဗိုလ်ချုပ်များဖြစ်ကြသော ချဲ့လင်းဘတ်နှင့် ကာလ်တင်ဘရန်းနားတို့သည် ကြီးသုံး

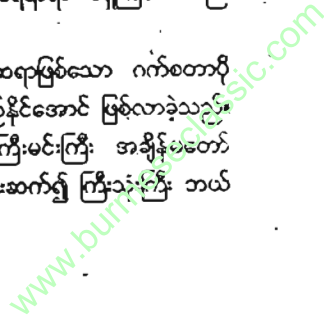
ကြီး ဆွေးနွေးပွဲကျင်းပရန် အလားအလာရှိသည့် အခြေအနေအပေါ်တွင် မူတည်ကာ "အလျားခန့်စစ်ဆင်ရေး" ကို စတင်ဆွေးနွေးလာခဲ့ကြသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနမှ ဗိုလ်ချုပ်ကင်နာဂရုနှင့် ဂျော့ဟန်ဆင်တို့အား ထိုနေ့ညနေ ၆ နာရီအချိန်တွင် ဘာလင်မြို့ တစ်နေရာရှိ "ဘား" တစ်ခု၌ တွေ့ဆုံကြရန် ချိန်းလိုက်သည်။ ၎င်းတို့ လေးဦး တွေ့ဆုံဆွေးနွေးကြရာ၌ ကင်နာဂရုနှင့် ဟန်ဆင်တို့က ထောက်လှမ်းရေး ဗိုလ်ချုပ်နှစ်ဦးအား နိုင်ငံအသီးသီးရှိ ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်များထံမှ ရရှိထားသော သတင်းများကို တစ်ထပ်ကြီး ထုတ်ပြန်သည်။ အဆိုပါသတင်းအားလုံးတို့မှာ မကြာမီ ကျင်းပဖွယ်ရာရှိသည်ဟု ခန့်မှန်းရသော ချာချီ ရုစာဘဲ၊ စတာလင် ကြီးသုံးကြီး ဆွေးနွေးပွဲနှင့် ပတ်သက်သည့် သတင်းများပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထုံးစံအတိုင်း သတင်းတစ်ခုနှင့်တစ်ခု မတူကြဘဲ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် တစ်မျိုးစီ ဖြစ်နေကြသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

ထိုနေ့က သူတို့လေးယောက်သည် သတင်းများကို ထိုသို့ "ဖင်ပြန်ခေါင်းပြန်" စိစစ်လေ့လာကြပြီးနောက် လောလောဆယ် သတင်းများအရဆိုပါက ဘာတစ်ခုမှ ရေရေရာရာ မရှိသေးကြောင်း အားလုံး လက်ခံသဘောတူကြသည်။ ထို့နောက် ထမင်းလက်ဆုံစားကြပြီး မကြာမီ ထပ်မံတွေ့ဆုံကြရန်နှင့် ဤအတောအတွင်း သတင်းများကို ထပ်မံဆောင်ကြရန် ဆုံးဖြတ်ကြပြီး လူချင်းခွဲခဲ့ကြသည်။

သို့သော် အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် ထိုအချိန် ထိုအခါက ကြီးသုံးကြီး တွေ့ဆုံနေနှင့်ပတ်သက်၍ ကာယကံရှင်များဖြစ်ကြသော စတာလင်၊ ရုစာဘဲနှင့် ချာချီတို့ပင်လျှင် သူတို့ထက်ပို၍ ဘာတစ်ခုမှ ရေရေရာရာ မရှိကြသေးသည်ကိုမူ သူတို့ လုံးဝ မသိဘဲ ဖြစ်နေကြသည်။

ဤအတောအတွင်း သူတို့အားလုံး၏ ဆရာဖြစ်သော ဂက်စတာပိုဗိုလ်ချုပ် ဟင်းမလာမှာ ဤကိစ္စအတွက် စိတ်မရည်နိုင်အောင် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သူသည် ဩဂုတ်လဆန်းရက်များအတွင်းက ညကြီးမင်းကြီး အချိန်မတော် သန်းခေါင်ကျော်မှာပင် ချဲ့လင်းဘတ်ထံ တယ်လီဖုန်းဆက်၍ ကြီးသုံးကြီး ဘယ်

အချိန် ဘယ်နေရာတွင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးကြမည်ဆိုသည်ကို အကြိမ်ကြိမ် လှမ်း မေးခဲ့သည်။

ဩဂုတ်လ ၁၄ ရက်နေ့တွင် အထက်မော်ပြပါ နာဗီဗိုလ်ချုပ်လေး ဦးသည် ချဲ့လင်းဘတ်စ် ရုံးခန်း၌ ထပ်မံတွေ့ဆုံကြပြန်သည်။ ဤတစ်ကြိမ်တွင် လည်း ထပ်မံရရှိသည့် သတင်းများအရ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု တစ်ယောက်တစ်ဖို့ စီ ဖြစ်နေကြပြီး ဘယ်သတင်းမှ အပိုင်အမာ အတိအကျမရှိဘဲ ဖြစ်နေကြပြန် သည်။ သို့သော် သူတို့သည် ရနိုင်သမျှ သတင်းများထဲမှ ဖြစ်နိုင်သမျှ အခြေ အနေများကို အပြန်အလှန် စဉ်းစားကြပြီးနောက် အောက်ပါအချက်များကို ကန့်ကွက်သူမရှိ အားလုံး ထောက်ခံအတည်ပြုခဲ့ကြသည်။

၁။ ဤအစီအစဉ်တစ်ခုလုံး၏ အလွန်အလွန် အရေးကြီးမှုနှင့် ဦး စားပေးရန် လိုအပ်မှုကို အခြေခံ၍ ထောက်လှမ်းရေးနှင့် လုံ ခြုံရေးဌာနများသည် လုပ်ငန်းစဉ်တစ်ခုတည်းအဖြစ် မလုပ် ကြသည့်တိုင်အောင် မိမိတို့ရသမျှ သတင်းများကို အပြန်အလှန် အသိပေးခြင်းဖြင့် ကူညီကြရန်။

၂။ ဤအစီအစဉ်ကို လုံခြုံရေးဌာနက အလျားခန့် စစ်ဆင်ရေး ဟု၍လည်းကောင်း၊ ထောက်လှမ်းရေးဌာနက *သုံးသုံးလီ စွန့်စားခြင်း* ဟု၍လည်းကောင်း၊ လျှို့ဝှက်အမည်ပေးထား သော်လည်း အလျားခန့်စစ်ဆင်ရေး ဟူသောအမည်ဖြင့် ဆက် သွယ်အသုံးပြုသွားကြရန်။

၃။ ဤဌာနနှစ်ခုစလုံး လက်အောက်ရှိ နိုင်ငံအသီးသီးမှ သူလျှို့ များသည် မကြာမီ အနေနှင့်အပြန် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးကြရန် ရှိနေသော ကြီးသုံးကြီး ဆွေးနွေးပွဲကို လုံးဝ အခွင့်အရေး လက်လွတ်မသွားအောင် အစွမ်းကုန် ဦးစားပေး၍ စုံစမ်း ထောက်လှမ်းကြရန်နှင့် အကယ်၍ နောက်သုံးလအတွင်း ကြီး သုံးကြီး ဆွေးနွေးပွဲ မကျင်းပဖြစ်ပါက ထပ်မံတွေ့ဆုံ စဉ်းစား ကြရန်။

၄။ ပြင်သစ်ဗိုလ်ချုပ် ဒီဂေါလ်သည် ယင်းဆွေးနွေးပွဲတွင် ပါဝင်မည် မဟုတ်သည့်အလျောက် စီစဉ်ခြင်းဆင်ရမည့် ဒေသမှာ ကြီး သုံးကြီးလုပ်ကြံမှုအတွက်သာ ဖြစ်ရမည်။ လေးယောက်အတွက် မဖြစ်စေရ။

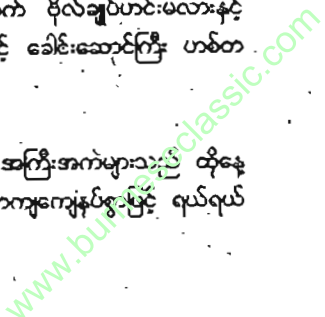
၅။ လုံခြုံရေးနှင့် ထောက်လှမ်းရေးဌာနများသည် ဤအစီအစဉ်ကို နေရာလေးနေရာတွင် ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သဖြင့် အဖွဲ့လေးဖွဲ့ ဖွဲ့ထားကြရမည်။ လုပ်ကြံမှုကို ရုရှား၊ ဗြိတိသျှနှင့် အမေရိကန် နယ်မြေတစ်ခုခုတွင် ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ရာ အသေခံတပ်ဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်များသည် ရုရှား၊ သို့မဟုတ် အင်္ဂလိပ်ဘာသာ တတ်ကျွမ်းသူဖြစ်ရမည်။

၆။ ဤဌာနနှစ်ခုမှ အတတ်ပညာရှင်များသည် ဤလုပ်ကြံမှုအတွက် သီးခြားသုံးစွဲရန် သင့်တော်မည့် အထူးလက်နက်ဆန်းများကို ပူးပေါင်းတီထွင် ထုတ်လုပ်သွားကြရန်။

၇။ ဤအသေခံတပ်ဖွဲ့ဝင်များအား ၎င်းတို့ မည်သည့်တာဝန် ထမ်း ဆောင်ရန် ပြင်ဆင်လေ့ကျင့်သည်ကို လုံးဝအသိမပေးဘဲထား ရန်။

၈။ ဤအစီအစဉ်တစ်ခုလုံးကို တာဝန်ခွဲဝေယူကြရာ၌ ဗိုလ်ချုပ် ချဲ့လင်းဘတ်စ်က လုံခြုံရေးဌာနအနေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗိုလ် ချုပ်ဖရေတက်က ထောက်လှမ်းရေးဌာနအနေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကင်နာရစွနှင့် ကာလ်တင်ဘရန်းနားတို့က သက်ဆိုင်ရာ သတင်းများကို စုဆောင်းပြီးနောက် ဗိုလ်ချုပ်ဟင်းမလားနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကိုက်တဲလ်တို့မှ တစ်ဆင့် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တ လာထံ တင်ပြရန်။

ဤ ၂ ဖြင့် ထောက်လှမ်းရေးတာဝန်ခံ အကြီးအကဲများသည် ထိုနေ့ အစဉ်ကို သူတို့အချင်းချင်း သဘောကျကျေနပ်ဖွဲ့၍ ဖြင့် ရယ်ရယ်

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

မောမော နှုတ်ဆက်ကာ လူချင်းခွဲခဲ့ကြသည်။ သို့သော် တကယ့်တကယ်အားဖြင့်ဆိုလျှင် သူတို့သည် ထိုနေ့က လုပ်ထုံးလုပ်နည်းဆိုင်ရာ ပြဿနာများကို စဉ်းစားသဘောတူခဲ့ကြသည်မှအပ တစ်စုံတစ်ရာ ခိုင်မာ၍ အခြေခံကျသည့် ခြေလှမ်းအဖြစ် တစ်လှမ်းမှ ရေညှိတိုး၍ မလှမ်းနိုင်ကြသေးသည်ကို သူတို့ သိကောင်းမှ သိကြမည်ဖြစ်သည်။

xxxxx

ကြီးသုံးကြီးတွေ့ဆုံဆွေးနွေးကြမည့် အချိန်ကာလနှင့် နေ့ရက်ကို နိုင်ငံအသီးသီးရှိ ဂျာမန်သူလူနီများမှတစ်ဆင့် သတင်းအတိအကျ ရရှိသမျှ စုဆောင်းရန် အထက်ပါအတိုင်း ထောက်လှမ်းရေး ဗိုလ်ချုပ်များက အစီအစဉ်များ ချမှတ်ခဲ့ကြသော်လည်း ၎င်းတို့၏ အစီအစဉ်နှင့် ၎င်းတို့ထံမှ သတင်းများကို မစောင့်နိုင်ဘဲ စိတ်စောနေသူမှာ သူတို့ဆရာ ဗိုလ်ချုပ်ဟင်းမလားပင် ဖြစ်သည်။

ခွဲလင်းစာတ်ထံမှ ကြီးသုံးကြီး ဆွေးနွေးပွဲနှင့် ပတ်သက်၍ ဘာတစ်ခုမှ ရေရေရာရာ ထူးထူးခြားခြား သတင်းမရဘဲ ဖြစ်နေသည်ကို သည်းမခံနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်နေသည့် ဟင်းမလားသည် တစ်နေ့တွင် မမျှော်လင့်ဘဲ “ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့်နည်း” ဖြင့် ဤပြဿနာကို အဖြေရှာခဲ့သည်။ ဟင်းမလားအသုံးပြုခဲ့သည့် အဆိုပါ “ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့်နည်း” မှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း ဖက်ဆစ်နာဇီခေါင်းဆောင်များနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ဝင်စားစရာ အကောင်းဆုံးဖြစ်ရပ်များတွင် တစ်ခု အပါအဝင် ဖြစ်နေလေရာ ရုတ်တရက်ဆိုသော် ကြားရသူတိုင်းအဖို့ ယုံနိုင်စရာမရှိအောင်ပင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် နောက်ဆုံးပေါ် သိပ္ပံပညာရပ်များနှင့် သိပ္ပံပစ္စည်းများကို အသုံးပြုကာ ခေတ်မီလက်နက်ဆန်းများကို တီထွင်သုံးစွဲ၍ ဥရောပတစ်တိုက်လုံးကိုဝင် တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်လာနိုင်ခဲ့ကြသည့် နာဇီထိပ်သီး ခေါင်းဆောင်များတွင် တစ်ဦးအပါအဝင်ဖြစ်သူ ဂက်စတာပို ဗိုလ်ချုပ်ဟင်းမလားသည် ကြီးသုံးကြီး ဆွေးနွေးပွဲနှင့်ပတ်သက်သည့် အချက်အလက်များကို သိပ္ပံပညာနှင့် ဝီလာဆန်ကျင့်သည့်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သော “ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့်နည်း” ဖြင့်

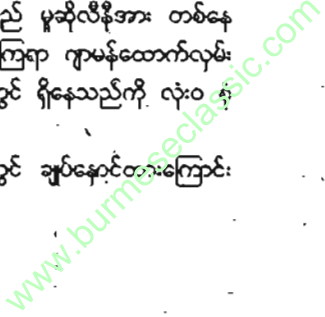
သိရှိအောင် ကြိုးစားခဲ့သောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ “ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့်နည်း” ကား အခြားမဟုတ်၊ ကြီးသုံးကြီး ဆွေးနွေးပွဲနှင့် ပတ်သက်သည့် အချက်အလက်များကို မျက်လှည့်ဆရာများ လက္ခဏာဆရာများ၊ ဗေဒင်ဆရာများနှင့် အကြားအမြင်ပေါက်ကာ “နှုတ်မျက်စိ” ရနေသည့် သမ္မတဆရာကြီးများထံမှ စုံစမ်းမေးမြန်းခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသတည်း။

ယုံနိုင်စရာမရှိသည့် ယင်းအဖြစ်အပျက်၏ အစမှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။ အမှန်စင်စစ် ဟင်းမလားသည် ဓနရှင်ပေါက်စ ရုပ်ငါဒသမားတစ်ယောက်ဖြစ်၍ စိတ်ကို အခြေခံသည့် အတတ်ပညာမှန်သမျှ အလိမ်ပညာ အပြီးအပြန်းများသာဖြစ်သည်ဟု ယူဆထားသူ ဖြစ်သည်။ သို့သော် တကယ့်တကယ် အကျွမ်းအတတ်ဖြင့် ကြုံလာ၍ အဖြေရှာမရဘဲ အကြံတုံး ဉာဏ်တုံးဖြစ်ကာ ဦးနှောက်ခြောက်လာသောအခါ ဟင်းမလားသည် ကိုယ်အားကိုယ်မကိုးတော့ဘဲ ဖြတ်လမ်းလိုက်တတ်ကြသည့် အခေ့ခံသမားများ၏ ထုံးစံအတိုင်း စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အတတ်ပညာများကို အားကိုးသမူ ပြုလေ့ရှိသည်။ သို့ဖြစ်ရာ သူသည် လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ဆန်းကြယ်နက်နဲလှသည့် စိတ်ပညာရပ်များကို လုံးဝ အဆက်မပြတ်နိုင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ဇူလိုင်လ၏ နောက်ဆုံးနေ့ရက်များအတွင်းက ဟစ်တလာ၏ စစ်ဌာနချုပ်တွင် ကျင်းပခဲ့သည့် စစ်ကောင်စီ အစည်းအဝေးများတွင် ထိပ်တန်းပြဿနာအဖြစ် ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည့် အကြောင်းအရာမှာ ဇူလိုင်လ ၂၅ ရက်နေ့က ရာထူးမှ ပြုတ်ကျပြီး အဖမ်းခံနေရသည့် အီတလီ အာဏာရှင် မူဆိုလီနီအား အမြန်ဆုံး လွတ်မြောက်အောင် ကယ်တင်ရေးပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုအချိန်က အီတလီ ဖက်ဆစ်ဆန်ကျင့်ရေးတပ်သားများသည် မူဆိုလီနီအား တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ မကြာခဏ ပြောင်းရွှေ့ထားရှိခဲ့ကြရာ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးသူလူနီအဖွဲ့ဝင်များသည် မူဆိုလီနီ ဘယ်ဒေသတွင် ရှိနေသည်ကို လုံးဝ မစမ်း၍ မရနိုင်အောင် ဖြစ်နေကြသည်။

ယင်းသို့ မူဆိုလီနီကို မည်သည့်အရပ်တွင် ချုပ်နှောင်ထားကြောင်း

ကြီးသန်းကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

လုံးဝ စုံစမ်းမရသဖြင့် အကြပ်မိက်၍ ဦးနောက်ခြောက်လာသော ဗိုလ်ချုပ် ဟင်းမလားသည် နောက်ဆုံး၌ အကြံတုံး ဉာဏ်တုံးဖြစ်ကာ ကြံမိကြရာ ကြံ လာစော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ပထမပတ်တွင် ဥရောပတိုက် နာဇီဇွဲတပ်စခန်းအချို့မှ တာဝန်ခံတပ်မှူးများထံသို့ ဘာလင်ဌာနချုပ်မှ ထူး ဆန်းသည့် အမိန့်ကြေညာချက်တစ်စောင် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ အဆိုပါ အမိန့် ကြေညာချက်မှာ ခါတိုင်းလို ဂျာမန်ဘာသာတစ်ခုတည်းဖြင့် မဟုတ်ဘဲ မြင်သစ် ဘာသာ၊ ရုရှားဘာသာများဖြင့်ပါ ရေးသားဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

ဇွဲတပ်စခန်းတပ်မှူးများသည် အထက်အမိန့်အရ အကျဉ်းသမား ဇွဲတပ်သားအားလုံးကို ချက်ချင်း တန်းစီခိုင်းပြီး အဆိုပါကြေညာချက်ကို တစ် လုံးမကျန် ကြားရအောင် အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် ခေါ်၍ဖတ်ပြကြသည်။

ဂျာမန်ဂက်စတာဂို အဖွဲ့ချုပ်နှင့် လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့များ၏ ဗိုလ်ချုပ် ကြီးသည် ဂျာမန်နိုင်ငံတော်ကြီး၏ လုံခြုံမှုနှင့် စပ်လျဉ်း ၍ အလွန်တရာ အရေးကြီးသည့် လျှို့ဝှက်လုပ်ငန်းတစ်ခု လုပ်ရန်အတွက် အထူးကျွမ်းကျင်သည့် နက္ခတ်ဗေဒင်ဆရာများ လက္ခဏာဆရာများနှင့် အကြားအမြင် ပေါက်သည့် သမထ ဆရာများကို အလိုရှိနေသည်ဖြစ်ရာ...

လူမျိုးပေါင်းစုံပါဝင်သည့် ဇွဲတပ်သား အကျဉ်းသမားများသည် ထူး ဆန်းလှသည့် အထက်ပါကြေညာချက်ကို တအံ့တဩဖြင့် တုတ်တုတ်မှ မလှုပ် ဘဲ နားစိုက်ထောင်နေမိကြသည်။ ယင်းကြေညာချက်တွင် ဆက်လက်ပါရှိသည် မှာ အကယ်၍ အဆိုပါ နက္ခတ်ဗေဒင်လက္ခဏာနှင့် သမထဆရာများသည် ဘာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်နိုင်မည်ဆိုပါက ကောင်းစွာ ကျွေးမွေးပြုစု ခြင်းခံရပြီး ဆုငွေများ ရရှိမည်အပြင် နောက်ဆုံး အစစ ကျေနပ်လောက် အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါက လုံးဝလွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပေးကာ ဇွဲတပ်စခန်း မှ အပြီးအပိုင် လွတ်ပစ်သည်အထိ ချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ပါရှိခဲ့သည်။

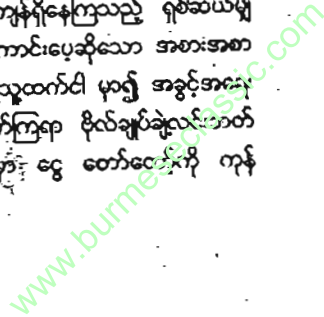
ထိုစဉ်က ဂက်စတာဂိုဗိုလ်ချုပ် ဟင်းမလား၏ အမိန့်အရ အထက်

ပါ ကြေညာချက်ကို ထုတ်ပြန်ဖတ်ကြားပြခဲ့ရာ ဇွဲတပ်သား အကျဉ်းသမား များထံမှ နက္ခတ်ဗေဒင်လက္ခဏာနှင့် သမထဆရာပေါင်း ခြောက်ရာကျော် ခုနစ်ရာနီးပါးမျှ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

သို့သော် ဂျာမန်များသည် တကယ်ပင် ဤဆရာဆရာကြီးများကို အလိုရှိ၍လော၊ သို့တည်းမဟုတ် တစ်ဖက်လှည့်ဖြင့် တစ်ချို့ထွင်၍ လူအများ ကို အခုလိုက် အပြုလိုက် အဆိပ်ဓာတ်ငွေ့ခန်းထဲတွင် ထည့်၍သတ်ရန် ကြံ စည်ခြင်းလောဆိုသည်ကို မသိနိုင်ကြဘဲ ဖြစ်နေခဲ့ရာ တကယ်တမ်း ဤပညာ ရပ်များကို ကျွမ်းကျင်စွာ တတ်မြောက်သူများမှာ ဂျာမန်များကို မယုံသဖြင့် ရော့ဂိုထွက်မလာဘဲ အသာနောက်ဆုတ်နေခဲ့ကြသည်။ သို့ဖြင့် ရာပေါင်းများစွာ ဤပညာရပ်များကို နကန်းတစ်လုံးမှ မတတ်သူများ ဖြစ်နေကြသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဇွဲတပ်စခန်းများမှ တာဝန်ခံတပ်မှူးများသည် အထက်ပါ မြောက်မြားလှစွာသော ဆရာဆရာကြီးများထံမှ လက်ရွေးစင် ဆရာ ပေါင်း ရှစ်ဆယ်ကို ဆန်ခါတင် ရွေးချယ်ခဲ့ကြသည်။ ဤရှစ်ဆယ်ထံတွင် အထက်ဖော်ပြပါ "ဆက်ချ်ဆင်းဟောက်ဆင်း" စခန်းမှ ဆရာပေါင်း လေးဆယ် တိတိ အရွေးခံခဲ့ရသည်။

ထိုနေ့ညက ဇွဲတပ်စခန်း တာဝန်ခံ တပ်မှူးများသည် အထက် အမိန့်အရ အဆိုပါ ဆရာဆရာပေါင်း ရှစ်ဆယ်တို့အား အခြားအကျဉ်းသားများ နှင့် ရောမထားဘဲ ခွဲထုတ်ကာ သီးခြားအဆောက်အအုံတစ်ခုတွင် အကျအန ထား၍ ၎င်းတို့ အလိုရှိသမျှ အစားအစာများကို ဂျာဗွေကျွေးမွေးခဲ့ရသည်။ ဇွဲ တပ်စခန်း ငရဲခန်းများတွင် ရက်ပေါင်းများစွာ၊ လပေါင်းများစွာ အစာရေစာ ငတ်ပြတ်နေခဲ့ကြပြီး အရိုးပေါ် အရေတင်ရုံမျှ ကျန်ရှိနေကြသည့် ရှစ်ဆယ်မျှ သော ဆရာဆရာများမှာ ထိုညက ရနိုင်သမျှ ကောင်းပေးဆိုသော အစားအစာ များနှင့်တကွ ဆေးလိပ်နှင့် အရက်များပါမကျန် သူထက်ငါ မှာ၍ အခွင့်အရေး ရှိသမျှ "စတုဒီသာ" ဖွဲ့ကြီးကို အားရပါးရ နှံ့လိုက်ကြရာ ဗိုလ်ချုပ်ချွဲလင်းဘတ် ကိုယ်တိုင်က "ဒီကိစ္စအတွက် ကျွန်တော်ဌာနမှ ငွေ တော်တော်ကို ကုန်

သွားခဲ့ရပါတယ်။*ဟူ၍ပင် နောင်အခါ၌ ညည်းယူရသောဟူ၏။

ဩဂုတ်လ ၁၈ ရက်နေ့တွင်မူ ဗိုလ်ချုပ်ဟင်းမလားကိုယ်တိုင် ဆရာ ဆရာကြီးများရှိရာသို့ ရောက်လာပြီး သူသိလိုသည့် လျှို့ဝှက်အချက်အလက် များကို မေးမြန်း၍ ပညာစမ်းပွဲကြီး ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ဟင်းမလား သိလိုသောအချက်မှာ များများစားစားမဟုတ်။ အရေး ကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သည် ယခုအချိန်တွင် မည်သည့်အသွယ်၊ မည်သည့် အရပ်တွင် ရှိနေသနည်းဟူသော အချက်တစ်ချက်တည်းပင် ဖြစ်သည်။ အကယ် ၍ ထိုအချက် ထိုမေးခွန်းကို တိကျမှန်ကန်စွာ ဖြေဆိုနိုင်ပါက ဖြေဆိုသူအား ဆုတော်ငွေ ချီးမြှင့်၍ ချွေးတပ်စခန်းမှ လွှတ်ပေးမည်ဟူ၍ ဂက်စတာဝို ဗိုလ် ချုပ်က အခိုင်အမာ ကတိပေးခဲ့သည်။

သို့သော် ဟင်းမလား၏မေးခွန်းတွင် အဆိုပါ အရေးကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ် ကြီးသည် မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောကြားခြင်းမရှိဘဲ ဖြစ်နေရာ နက္ခတ်ဝိဇ္ဇာ၊ လက္ခဏာဝိဇ္ဇာ၊ သမထဝိဇ္ဇာများအဖြစ် လက်ရွေးစင် ရွေးချယ်ခြင်း ခံခဲ့ရသည့် ဝိဇ္ဇာရှစ်ဆယ်တို့မှာ အလည်လည် ယောင်ချာချာဖြစ်ကာ ဘာ မှန်းမသိရသည့် မေးခွန်းကို ဘယ်လိုလုပ် ဖြေရမှန်းမသိအောင် ဖြစ်နေခဲ့ကြရ သည်။

သို့သော် သည်ဝိဇ္ဇာရှစ်ဆယ်ထဲမှ လည်လည်ဝယ်ဝယ်ဖြင့် ဖါးပါးနပ် နပ်ရှိဟန်တူသော ဝိဇ္ဇာအချို့တို့သည် ယခုရက်ပိုင်းအတွင်း အီတလီနိုင်ငံတွင် အာဇာနည်နှင့် မူဆီလီနီရာထူးမှ ပြုတ်ကျပြီး အဖမ်းခံနေရသည့်သတင်းကို နား စွန်းနားဖျား ကြားထားသည့်အလျောက် ဟင်းမလားက အမည်မဖော်သော အရေးကြီးသည် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် မူဆီလီနီဖြစ်နိုင်သည်ဟု ထင်ကြေးနှင့် တွေး ကြည့်မိကြသည်။ သို့ဖြင့် အဆိုပါ အကင်းပါးသည့် ဝိဇ္ဇာအချို့တို့ကို အရေးကြီး သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ အမည်ကို မဖြေတော့ဘဲ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ထိုနေရာ တွင် ရှိရမည် ဟူ၍ အီတလီနိုင်ငံမှ ဗြိတိသျှသေများ၏ အမည်များကို စွတ်

* ဝေါင်တာခွဲပင်ဘတ်ရေး နာဗီပီတီ၏ တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ချုပ်

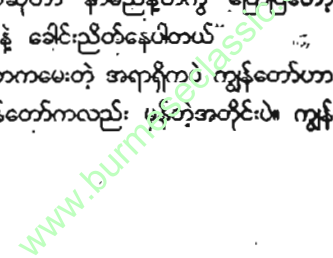
ပြောခဲ့ကြရာ ဗိုလ်ချုပ်ဟင်းမလားက သဘောကျလှပသဖြင့် ထိုဆရာများအား ကျမန်စီးကရက်အကောင်းစားများပင် ထုတ်တိုက်လိုက်သေးသည်။

အခြေအနေမှာ ထင်သလောက်မဆိုဘဲ ရှိနေခဲ့ရာ ဟင်းမလားသည် ထိုနေ့ ညနောက်တွင် တစ်ဖန် ဆရာဆရာဝိဇ္ဇာများထံမှ အတော်ဆုံးဟု ယူဆ ရသည့် ဆရာရှစ်ဦးကို ထပ်မံခေါ်ယူ၍ တစ်ဦးချင်း တွေ့ဆုံမေးမြန်း ပညာစမ်း ကြည့်ခဲ့ပြန်သည်။ အဆိုပါလက်ရွေးစင် ဆရာဆရာရှစ်ဦးတို့တွင် စိတ်ပညာဖြင့် ဆေးကုခဲ့ဖူးသည့် မနောဗေဒဆရာတစ်ဦး၊ တစ်ခါက ပြင်သစ်နိုင်ငံတွင် ရှိ သွင်း၍ လှည့်လည်ပြသခဲ့ဖူးသည့် စိတ်ညှိပညာရှင်တစ်ဦး၊ အကြားအမြင်ပေါက် ၍ သမထနည်းဖြင့် ဟောနိုင်သည်ဆိုသော အာမေန်းယန်း အဘိုးကြီးတစ်ဦး၊ လက္ခဏာပညာရှင် ဂျစ်ပီအမ်ဖိုးသားနစ်ဦးနှင့် စစ်မဖြစ်မီက နက္ခဗေဒဆရာ များအဖြစ် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းခဲ့ကြဖူးသည့် ဆရာသုံးဦးတို့ ပါဝင်ကြသည်။

ထိုစဉ်က ဂက်စတာဝို ဗိုလ်ချုပ်ဟင်းမလားနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရသည်။ ထူးခြားဆန်းကြယ် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ အဖြစ်အပျက်များကို အထက်ဖော်ပြပါ ဆရာရှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးအပါအဝင်ဖြစ်သော ပြင်သစ် စိတ်ညှိဆရာ ဂျိုးဂျွန်နီ ဘဲဂွင်က အောက်ပါအတိုင်း ပြန်လည်ဖောက်သည်ချခဲ့သည်။

ကျွန်တော် အခန်းထဲဝင်သွားတော့ ဂက်စတာဝို ဗိုလ်ချုပ်ဟင်းမ လားကို စားပွဲတစ်ခုနောက်မှာ ထိုင်နေတာတွေ့ရပါတယ်။ သူ့ဘေး တစ်ဘက် တစ်ချက်မှာလည်း လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့ဝင် အရာရှိနှစ်ယောက်ကို မြင်ရပါတယ်။ အရာရှိတစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ကို ကုလားထိုင်တစ်လုံးမှာ ဝင်ထိုင်ဖို့ လက် ညှိထိုးပြပြီး စီးကရက်တစ်လိပ် ထုတ်တယ်ပါတယ်။ နောက် အဲဒီလူကပဲစပြီး ကျွန်တော်နောက်ကြောင်းရာဇဝင်နဲ့ ပတ်သက်လို့ မေးခွန်းတွေ တသိကြီး မေးပါတယ်။ ကျွန်တော်က ကျွန်တော်ဟာ စိတ်ညှိပညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘယ် လို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေရှေ့မှာ ပြခဲ့ဖူးတယ်ဆိုတာ နာမည်နဲ့တကွ ပြောပြတော့ ဟင်းမလားက သဘောကျတဲ့အမှုအရာနဲ့ ခေါင်းညိတ်နေပါတယ်။

ဆက်ပြီးတော့ အဲဒီ စောစောကမေးတဲ့ အရာရှိကပဲ ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော်လားလို့ မေးပြန်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း မှန်တဲ့အတိုင်းပဲ ကျွန်

တော့အမေဟာ ဂျူးဖြစ်တဲ့အကြောင်း ပြောပြပါတယ်။ အဲဒါကို ကြားလိုက်ရ တော့ အဲဒီအရာရှိဟာ ပန်းနှစ်ဖက်ကို တွန့်လိုက်ပြီး သဘောမကျတဲ့ အမှုအရာ မျိုးနဲ့ ထိုင်ရာက ထမလို့ ဟန်ပြင်လိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဟင်းမလားက သူ့ကို လက်ကာပြလိုက်တာနဲ့ သူလည်း ပြန်ထိုင်လိုက်ရပါတယ်။

“ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော့်ကို မေးစရာရှိတာ မေးပြီးတဲ့နောက် ဟင်းမလား က ပြောပြပါတယ်။ “မင်းဟာ ပြင်သစ်နဲ့ ဂျူးကပြားဖို့ တို့အမျိုးသားဆိုရယ် လစ်ဝါဒရဲ့ သူ့ရဲကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့တော့ မျှော်လင့်စရာမရှိပါဘူး။ ဒါပေ မယ့် ဒီတစ်ခါ မင်းတတ်တဲ့ပညာရဲ့ အစွမ်းအစကို ပြတဲ့နေရာမှာ ငွေရဖို့လည်း မဟုတ်ဘူး။ နာမည်ကြီးဖို့လည်း မဟုတ်ဘူး။ မင်းအသက်ရှင်ရေးအတွက် ပြ တယ်လို့ သဘောထားရလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ မင်းဟာ တို့နဲ့ပူးပေါင်းပြီး တို့ ကို ကူညီတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားအောင်ပြနိုင်ရင်တော့ မင်္ဂကို ဒီဇွေတပ်စခန်းက လွှတ်ပြီး ကြားနေနိုင်တစ်နိုင်ငံကို ရောက်အောင်ပို့ပေးမယ်။ ဘယ်နဲ့လဲ။ ငါ့မှာ ဒီလိုလုပ်နိုင်တဲ့ အာဏာရှိတယ်ဆိုတာ မင်းသိတယ်မဟုတ်လား” လို့ မေးပါ တယ်။

“ဒါနဲ့ ကျွန်တော်ကလည်း သိပါတယ်လို့ ပြောလိုက်တဲ့အပြင်၊ “မိလ် ချပ်ကြီးဟာ ဘာမဆို လုပ်နိုင်တဲ့ အာဏာရှိတယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်ပါတယ်” ဆိုပြီး ထပ်ပြည့်ပြောလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ဒီလိုပြောလိုက်တာ ကြားရ တော့ သူတို့သုံးယောက်စလုံး ပြုံးသွားကြပါတယ်။

“ကျွန်တော်ဟာ ဒီနေ့မနက်ပိုင်းက ဟင်းမလားနဲ့ ဆယ်မိနစ်လောက် ကြာအောင် တွေ့ပြီးခဲ့ပါပြီ။ အဲဒီတုန်းက သူ့ရှာနေတဲ့လူဟာ မှုဆိုလိနီပဲဆိုတာ ကျွန်တော် ချက်ချင်း သိလိုက်တဲ့အတွက် ယခုညနေဘက် လူရွေးပြီးခေါ်တဲ့ နေရာမှာ ကျွန်တော့်ကိုပါ ထည့်ခေါ်တာပဲဆိုတာ ကျွန်တော် တစ်ထစ်ချ တွေး လိုက်မိပါတယ်။ မနက်ပိုင်းက သူ့နဲ့တွေ့တဲ့နေရာမှာ ကျွန်တော်က ကျွန်တော် ဟာ ပညာတစ်ခုကို တကယ်မတတ်ဘဲနဲ့ လူအထင်ကြီးအောင် ညာဝါး ပြန် သန်းနေတဲ့ လူစားမျိုး မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သူ့ကို ပြောပြခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် မှုဆိုလိနီ ခု ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ သိဖို့က ဒီအကြောင်းကို သိထားပြီး မပြော

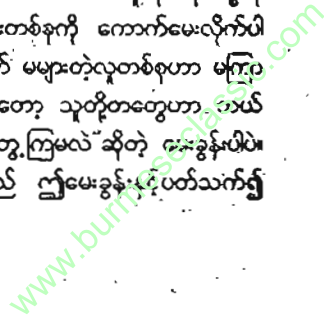
ဘဲနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ယောက်ကို အိပ်မွေ့ချပြီး မေးကြည့်မှ သိနိုင်မယ်လို့ ကျွန်တော်က သူ့ကို ရှင်းပြခဲ့ပါတယ်။

“ကျွန်တော် အဲဒီလို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ရှင်းပြတဲ့အတွက် ဒါကို ဟင်းမလားက သဘောတော့ကုန်ပေါ့ပဲပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်ုပ်ဟန်မတူပါ ဘူး။ သူ့စိတ်ထဲမှာ ဒီလိုလူမျိုးသာ ရှိမယ်ဆိုရင် သူသိသမျှ ပွင့်ပြောအောင်လုပ် ဖို့ ဒီထက်ပိုပြီး ထိရောက်တဲ့နည်းတွေ ရှိတယ်လို့ တွေးနေပုံရပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော့်ကို သွားခွင့်ပြုတော့မယ်အလုပ်မှာ ကျွန်တော်ဟာ စခန်းကို ပြန်ရ တော့မယ်။ ဒါမှမဟုတ် ကုသိုလ်ကံမကောင်းရင် ဝိသုဒ္ဓိပြတ်တဲ့စက်ထဲကို တန်း ထင်ရတော့မယ်ဆိုတာ စဉ်းစားမိပြီး နောက်ဆုံး ကြိုးစားတဲ့အနေနဲ့ တစ်ခုတော့ ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော့်အတတ်ပညာနဲ့ လုပ်လို့ရတာမျိုးဆိုရင် ဘာမဆို ကျွန် တော် လုပ်ပေးပါမယ်” လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

“အဲဒီတော့ ဟင်းမလားဟာ တစ်အောင့်လောက်ကြာအောင် စဉ်းစား နေပြီးမှ “ဒီလိုဆိုရင် နောက်မှ မင်းကို ငါထပ်တွေ့ဦးမယ်” လို့ ပြန်ပြောလိုက် ပါတယ်။ အဲဒီလိုမနက်က စကားအစရှိနေတာနဲ့ ယခုညနေဘက် တစ်ခါ ထပ် ပြီးခေါ်တဲ့ သဘောပါပဲ။

“ဒါနဲ့ စောစောကပြောတဲ့အတိုင်း ညနေဘက်တစ်ခါ ထပ်တွေ့တဲ့ အခါကျတော့ ဟင်းမလားက ကျွန်တော့်အတတ်ပညာနဲ့ ဘာတွေဘာတွေ လုပ် လို့ရနိုင်မယ်ဆိုတာ မေးပါတယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော် တတ်ထားသလောက် သူ့ကို အသေးစိတ် ပြောပြပါတယ်။ ကျွန်တော်ပြောတာ တွေကို သဘောပေါက်နားလည်တဲ့အနေနဲ့ ဟင်းမလားဟာ ခေါင်းတညိုတညို လုပ်နေပါတယ်။ ပြီးတော့မှ “ဒီလိုဆိုရင် လောလောဆယ် မှုဆိုလိနီကိစ္စကို မှုထားလိုက်ကြစို့” ဆိုပြီးတော့ တခြားမေးခွန်းတစ်ခုကို ကောက်မေးလိုက်ပါ တယ်။ သူ့မေးတဲ့မေးခွန်းကတော့ “အရေအတွက် မများတဲ့လူတစ်စုဟာ မကြာ ခင် သူတို့ချင်း တွေဖို့ စီစဉ်နေကြတယ်။ အဲဒီတော့ သူတို့တတွေဟာ ဘယ် တော့လောက် တွေ့ကြမလဲ။ ဘယ်နေရာမှာ တွေ့ကြမလဲ” ဆိုတဲ့ မေးခွန်းပါပဲ။

ပြင်သစ်စိတ်ညှိပညာရှင် ဘဲဝွင်သည် ဤမေးခွန်းကို ပတ်သက်၍

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

လည်း နံနက်ပိုင်းက ပြောခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ဟင်းမလားအား ထပ်မံရှင်းပြခဲ့သည်။ မှန်သည်။ သူသည် သူ့ကိုယ်သူ အကြားအမြင်ပေါက်၍ ဘာမဆို အကုန်သိထားသူ တစ်ယောက်အဖြစ် ဟန်ဆောင်တတ်သူမဟုတ်။ သို့ဖြစ်ရာ ဤသို့သော မေးခွန်းမျိုးကို သူမဖြေတတ်ကြောင်း ဟင်းမလားအား အတိအလင်း ဖွင့်ဟဝန်ခံခဲ့သည်။ တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းအရာတစ်ရပ်ကို အသေးစိတ်ဟောပြောရန်မှာ ထိုအကြောင်းအရာ၏ အခြေခံအချက်ကို သိထားမှ ဟောနိုင်ပြောနိုင်မည် ဖြစ်ကြောင်း။ ဥပမာ - ဗေဒင်ဆရာတစ်ယောက်သည် လူတစ်ယောက်၏ ဖွေးနေ့ ဖွေးရက်ကို မသိဘဲ ထိုလူအကြောင်းကို အသေးစိတ်ဟောပြောရန်မှာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ကြောင်း ရှင်းပြခဲ့သည်။ ဤအချက်ကို ဟင်းမလားက လက်ခံသဘောတူသည်။ ဟင်းမလားသည် ဗေဒင်ကို တစ်စုံတစ်ခုသော အတိုင်းအတာအထိ ယုံကြည်ထားသူဖြစ်၍ ဗေဒင်အတတ်၏ အခြေခံသဘောများကိုလည်း အထိုက်အလျောက် သိထားသူ ဖြစ်သည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပြင်သစ်စိတ်ညှိုးဆရာမှာ အကျဉ်းအကျပ် တွေနေရသည်။ သူ့ကို ပညာစမ်းသည့်ပွဲမှာ ဘာတစ်ခုမှ အရာမထင်ဘဲ ဇာတ်သိမ်းမကောင်းမည်ကို အကြီးအကျယ် လန့်နေမိသည်။ ဟင်းမလားကလည်း သူ့မေးခွန်းနှင့်ပတ်သက်၍ သည့်ထက်ပိုမပြောဘဲ "ဂုဏ်မ" လုပ်နေသည်။ သူသည် စိတ်ညှိုးဆရာ ရှင်းပြသည့် အချက်များကို သဘောပေါက်နားလည်သည် မှန်သော်လည်း သည်အတိုင်းသာဆိုပါက ပညာစမ်းပွဲကို မကျေမနပ်ဖြင့် ရုပ်ပစ်ရန်သာ ရှိတော့သည်။

ဆရာဘဲဂွင်ခမျာမှာလည်း ဤပညာစမ်းပွဲသည် သူ့အသက်နှင့်ရင်းနှီး၍ "အလောင်းအစား" လုပ်နေသည့်ပွဲဖြစ်ကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီးသိထားသည်။ နောက်ဆုံး ဟင်းမလားက သက်ညှာပါသည်ဆိုဦးတော့ သူသည် ချွေးတစ်စခန်း ငရဲခန်းသို့ ပြန်သွားရမည်မှာ သေချာသည်။ သို့ဖြင့် စိတ်ညှိုးဆရာသည် နောက်ဆုံးကြီးပမ်းမှုအနေဖြင့် ဟင်းမလားအား အခွင့်ပေး၍ စကားအစဖော်ပေးလိုက်သည်။

"ဒီလိုတော့ရှိပါတယ် ဗိုလ်ချုပ်၊ ကျွန်တော်ပြောသလို 'လုပ်ပေးမယ်

ဆိုရင်တော့ အဲဒီ မကြာခင်တွေ့ကြတော့မယ်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဘယ်သူတွေလဲဆိုတာ ကျွန်တော် ပြောနိုင်ပါလိမ့်မယ်"

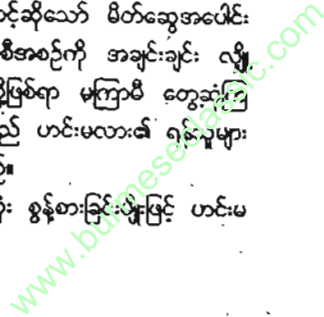
စိတ်ညှိုးဆရာ၏စကားကြောင့် ဟင်းမလားမှာ အတော်ကလေး စိတ်ဝင်စားသွားမိသည်။ သူပြောသလို လုပ်ပေးရမည်ဆိုသည်မှာ ဘာကိုဆိုလိုကြောင်း သူ သိလိုလှသည်။ ဤတွင် စိတ်ညှိုးဆရာက အထက်ပါမေးခွန်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သိထားသူရှိပါက ထိုသူနှင့် "မနောဓာတ်ကူး၍" ပြုမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။

ဟင်းမလားက ဆရာဘဲဂွင်ပြသမည့် "မနောဓာတ်ကူး" သည် အတတ်သည် စိတ်ညှိုး၍ အိပ်မွေ့ချသည့်အတတ်လော့ သို့မဟုတ် အိပ်မွေ့မချဘဲ လူတစ်ယောက်ကို အာရုံဖြင့် စေစား၍ ထိုသူ၏စိတ်ကို ဟောကြားသည့် သမထနည်းလော့ဆိုသည်ကို ခွဲခြားသိချင်သည်။ အိပ်မွေ့ချသည့်နည်းဆိုပါက သူ့ကိုယ်တိုင် အိပ်မွေ့အချစ်၍ဖြစ်၊ အကယ်၍ "သမထ" နည်းဆိုပါက သူ့ကိုယ်တိုင် စမ်းသပ်ကြည့်ချင်လှသည်။

ဆရာဘဲဂွင်က ယခု သူပြောသည့်နည်းသည် "သမထနည်း" ဖြစ်ကြောင်း အဖြေပေးလိုက်ရာ ဟင်းမလားက သူ့ကိုယ်တိုင် ဤနည်းကို စမ်းသပ်ကြည့်မည်ဟု စိမ်းခေါ်လိုက်သည်။

စိတ်ပညာဆရာသည် ဟင်းမလားနှင့် ဤပြဿနာကို အချီအချ ပြောနေစဉ် ဆယ်မိနစ်မျှသာ အချိန်အတွင်း ဟင်းမလားသိလိုလှသည်ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည် မည်သူများဖြစ်လေသနည်းဟူ၍ တစ်ဖက်မှ စဉ်းစားနေခဲ့သည်။ ယင်းအမည်မသိရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည် ဟင်းမလား၏ မိတ်ဆွေများ၊ အပေါင်းအဖော်များ ဖြစ်ဟန်မတူ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများဆိုပါက ၎င်းတို့ တွေ့ဆုံကြမည့် အစီအစဉ်ကို အချင်းချင်း လျှို့ဝှက်ထားမည်မဟုတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ မကြာမီ တွေ့ဆုံကြတော့မည်ဆိုသော အမည်မသိ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည် ဟင်းမလား၏ ရင်းသူများသာ ဖြစ်ရမည်ဟူ၍ တစ်ထစ်ချ တွက်လိုက်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဆရာဘဲဂွင်သည် နောက်ဆုံး စွန့်စားခြင်းပွဲဖြင့် ဟင်းမ

လား၏ "ဝက်ပဲ" ကို အစိမ်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

သူသည် ဟင်းမလားအား အဆိုပါ "ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ" အပေါ် မိန့်စာနည်းငယ်မျှ "အာရုံ" ဝင်စားလိုက်ရန် ပြောရင်း နံ့သားမှ လုံခြုံရေးအရာရှိ နှစ်ယောက်ကိုလည်း ဤအတောအတွင်း လုံးဝစကားမပြောဘဲ ငြိမ်နေကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံလိုက်သည်။

ဆရာဘဲဂွင်သည် သူ့မျက်နှာထားကို အတတ်နိုင်ဆုံး တည်ငြိမ်လေး နက်အောင် ကြိုးစားလိုက်သည်။ ပထမဆုံး သူခေါင်းထဲတွင် ပေါ်လာသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဂျာမန်တို့၏ နယ်တစ်ရပ်သူဟု ယူဆရသော ပြင်သစ်ဗိုလ်ချုပ် တစ်ဦးပင်ဖြစ်သည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်၏အမည်သည် သူ၏လွတ်မြောက်ရေးအတွက် တစ်ခုတည်းသော အားထားရာဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူလိုက်သည်။

သူသည် ပို၍ ယုတ္တိရှိအောင် စက္ကန်အနည်းငယ်မျှ အာရုံပြုလိုက် သည်။ ထိုနောက် ငြင်ငြင်သာသာ တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့် ပြောချလိုက်သည်။

"ဒီဂေါလ်..."

ဟင်းမလားမှာ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

ဆရာဘဲဂွင်သည် ဤအတတ်ပညာဖြင့် အသတ်မွေးဝမ်းကျောင်းလာ သည်မှာ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကျော်မျှ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဤအတွေ့ အကြုံများအရ မိမိ၏ဟောပြောချက်အပေါ်တွင် တစ်ဖက်သား၏ မျက်နှာအပူ အရာ တစ်ချက်ကလေးမျှ အပြောင်းအလဲဖြစ်သွားသည်ကအစ ကောင်းကောင်း ကြီး အကဲခတ်နိုင်သူ ဖြစ်သည်။ ယခု ဟင်းမလား၏မျက်နှာကို အကဲခတ် ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် မိမိ၏ ဟောပြောချက်သည် "ဒက်ထ်" မှန်နေပြီဟု တွေး လိုက်မိသည်။

မှန်သည်။ ဟင်းမလား၏ စိတ်ထဲတွင် ဘဲဂွင်၏ ပြောကြားချက် ကြောင့် ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားမိသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဒီဂေါလ်သည် သူ ယခု စုံစမ်းနေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များစာရင်းတွင် ဖယ်ဝင်သော်လည်း ဝါဝင်သလောက် နီးနီး ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သည့်ရက်များ မကြာမီကအထိ ဒီ ဂေါလ်သည် အလျားခုန်စစ်ဆင်ရေး၏ ပစ်မှတ်တစ်ခုအဖြစ် ဝါဝင်နေခဲ့သည်။

ယခု သူ့ကို ပစ်မှတ်အဖြစ်မှ ပယ်ဖျက်ခဲ့ရသည်မှာလည်း နောက်ဆုံးဖြစ်ပေါ် လာသည့် အခြေအနေများအရ သူနှင့်ပတ်သက်သည့် အစီအစဉ်ကို ယာယီ အားဖြင့် ရွှေ့ဆိုင်းထားခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

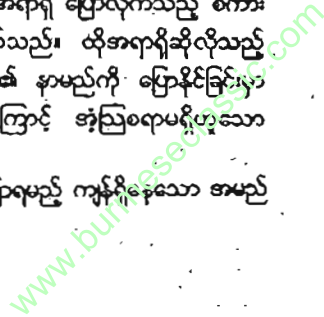
သို့သော် ဆရာဘဲဂွင်အတွက် ခက်နေသည်မှာ သူသည် ဒီဂေါလ်၏ အမည်ကို "စွပ်" ပြောလိုက်ပြီးနောက် မည်သို့မျှ ရှေးဆက်မပြောနိုင်အောင် လမ်းစပျောက်နေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ချွေးတပ်စခန်း ငရဲခန်းတွင် အကြီးအကျယ် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်းခံခဲ့ရပြီး အစာငတ် ရေငတ်ဖြင့် မသေရ တမယ် နေခဲ့သည့်ဘဝမှ ယခုကဲ့သို့ လူအများကို သန်းနှင့်ချီ၍ အစုလိုက် အပြုံလိုက် သေဒဏ်ပေးနေသည့် "သေမင်းတမန်" ဂျာမန်ဗိုလ်ချုပ်တစ်ယောက် ၏ ရှေးမှောက်သို့ ရောက်ရှိနေရသည့် သူ၏အဖြစ်မှာ လုံးဝယုံနိုင်စရာမရှိဘဲ ဖြစ် နေလေရာ စိတ်ညံ့ဆရာဖြစ်သော ဘဲဂွင်မှာ မိမိကိုယ်တိုင် စိတ်ညံ့ခံနေရသလို ဖြစ်နေမိသည်။

ယခုအခိုက်အတန့်တွင် ဒီဂေါလ်သည် ပြင်သစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်း ဆောင်တစ်ဦးဦးနှင့် တွေ့ဆုံရန် ရှိနေသည်ဟု သူ ယူဆမိသည်။ သို့သော် ထို သူသည် မည်သူနည်း။ ဓါကို သူ လုံးဝ စဉ်းစားမရအောင် ဖြစ်နေမိသည်။

စိတ်ပညာဆရာ ဘဲဂွင်တစ်ယောက် အကြီးအကျယ် ချောက်ကျနေ ခိုက် ကံအားလျော်စွာ သူ့အတွက် စကားစ ဖော်ပေးလိုက်သလို ဖြစ်လာခဲ့ သည်မှာ ဟင်းမလား၏နံ့ဘေးမှ လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့အရာရှိတစ်ယောက်သည် ဆရာ ဘဲဂွင်ကို မေးဝှိုးပြလိုက်ရင်း "သူက ပြင်သစ်လူမျိုးဆိုတော့ သူပြောတာ မဆန်းပါဘူး" ဟူ၍ ဟင်းမလားအား လှမ်းပြောလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဆရာဘဲဂွင်သည် အဆိုပါ လုံခြုံရေးအရာရှိ ပြောလိုက်သည့် စကား ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို တစ်မှတတ်ချင်း ရိပ်မိလိုက်သည်။ ထိုအရာရှိဆိုလိုသည့် သဘောမှာ ဘဲဂွင်က ပြင်သစ်ဗိုလ်ချုပ်ဒီဂေါလ်၏ နာမည်ကို ပြောနိုင်ခြင်းမှာ သူ့ကိုယ်တိုင်က ပြင်သစ်လူမျိုး ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် အံ့ဩစရာမရှိဟူသော အဓိပ္ပါယ်ပင်ဖြစ်သည်။

ဤစကားကို ထောက်၍ နောက်ပြောရမည့် ကျန်ရှိနေသော အမည်

မသိပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ပြင်သစ်မဟုတ်ဘဲ အခြားလူမျိုးများ ဖြစ်ရမည်ဟု ဆရာ
ဘဲဝှင်က "ပိစင်ဟာရ်ဖြင့် အာဘယ်နစ်ခွေ" ဆိုသည်ကို ပြင်လိုက်ပြီးဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဒီဂေါလ်နှင့်တွေ့မည့်ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ အမေရိကန်ဗိုလ်ချုပ်
များသော်လည်းကောင်း၊ ရုရှားခေါင်းဆောင်များသော်လည်းကောင်း ဖြစ်ရမည်
ဟု သူ တွေးမိသည်။

ဤနေရာတွင်လည်း ဘဲဝှင်အနေဖြင့် သတင်းပြည့်ပြည့်စုံစုံမသိဘဲ
ဖြစ်နေခြင်းသည် သူ့အတွက် ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ အကယ်
၌သာ ဒီဂေါလ်နှင့် တွေ့မည့်သူများသည် ဒုတိယတန်းစား ခေါင်းဆောင်များ
သာ ဖြစ်နေပါက ထိုခေါင်းဆောင်များ၏ အမည်များကို မသိဘဲဖြစ်နေသည်။
သို့ဆိုလျှင် ဤပွဲတွင် သူ တစ်ထစ်ချွန်မည်မှာ သေချာသည်။

ဆရာဘဲဝှင်သည် ပြင်သစ်ဗိုလ်ချုပ် ဒီဂေါလ်နှင့် အလွန်နီးစပ်သည့်
မြတ်သူ့ခေါင်းဆောင်ကြီးများထံမှ ထိပ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏အမည်ကို ဖျတ်ခနဲ
စဉ်းစားလိုက်ပြီး "ချာချီ" ဟူ၍ ပြောချလိုက်သည်။ သို့ပြောရင်းဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်
ဟင်းမလား၏မျက်နှာကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

ဟင်းမလား မျက်မှောင်တစ်ချက်ကြည့်သွားသည်။ "ဒီလိုဆိုတော့
ဒီကောင် ဘယ်ဆိုးလိုတုံး"

မုန်သည်။ ဘဲဝှင်သည် ကြက်ကန်းဆန်အိုးတိုးသွားဦး ဖြစ်သည်။ သို့
သော် မကြာမီ တွေ့ဆုံကြမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည် အရေအတွက်အားဖြင့်
ဘယ်နစ်ယောက် ရှိနေပါသနည်း။ ဘဲဝှင်သည် ချွေတပ်စခန်းရှိစဉ်က ရံဖန်
ရံခါ သတင်းစာဖြတ်ပိုင်း အတိုအစများကို ဖတ်ခဲ့ရသည်ဖြစ်ရာ ချာချီနှင့် ရစဘဲ
တို့ မကြာမကြာ တွေ့ဆုံကြသည့် သတင်းများကို ချွန်ချင်း ပြောသတိရလိုက်
မိသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ချာချီနှင့်တွေ့ဆုံမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ရစဘဲမှတစ်ပါး မည်
သူဖြစ်နိုင်ပါဦးမည်နည်း။ သူပြောရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ အမည်များသည် အရေ
အတွက်အားဖြင့် ဘယ်နစ်ယောက်ရှိနေသနည်း။

ဟင်းမလား၏ အမူအရာမှာ ဘဲဝှင်ထံမှ နောက်ထပ် နာမည်တစ်ခု
ကြားရဦးမည်ဟု မျှော်လင့်နေသည့်ဟန်မျိုး ဖြစ်နေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဘဲဝှင်

သည် သူ့စိတ်ကို သူပိုင်းဖြတ်ကာ နောက်တစ်ယောက်၏အမည်ကို ပြောလိုက်
ပြန်သည်။

"ရစဘဲ"

ယခုတစ်ကြိမ်တွင် ဆရာဘဲဝှင်၏ အသံသည် ပို၍ကျယ်လာပြီး သူ
ကိုယ်သူ ပို၍ ယုံကြည်စိတ်ချလာသည့် အသံမျိုး ဖြစ်နေသည်။

ဟင်းမလားသည် ဒုတိယပွဲ ဝိတ်ဖြစ်သွားဟန်ဖြင့် သူ့နံ့စားမှ အရာ
ရှိနစ်ယောက်အား ဆရာဘဲဝှင်၏ ပညာစွမ်းကို ချီးကျူးသည့်ဘာထောမနာပြုစေ
လိုသည့် အမူအရာမျိုးဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ဘဲဝှင်သည် သည်ပွဲတွင် သူနိုင်ပြီဟု တွက်လိုက်သည်။ ပွဲမှာလည်း
ပြီးဆုံးပြီဟု ယူဆလိုက်သည်။ သို့သော် ဟင်းမလားသည် ဆရာဘဲဝှင်ထံမှ
နောက်ထပ် တစ်စုံတစ်ရာ ကြားရလိမ့်ဦးမည်ဟူသော မျှော်လင့်ချက်မျိုးဖြင့်
နားစွင့်နေသည်ကို တွေ့ရပြန်သည်။

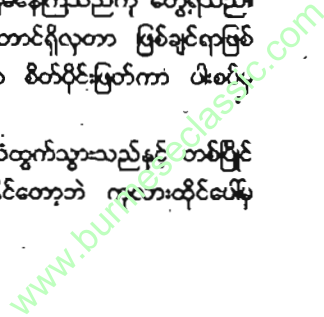
စိတ်ပညာဆရာမှာ တော်တော်လေး စိတ်ရှုပ်သွားမိသည်။ သူသည်
အနိုင်ဖြင့်ပိုင်းတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ လုံခြုံရေးအရာရှိတစ်ယောက်ကို လှမ်း
ပြောလိုက်သည်။

"ဒီမယ် တစ်ဆိတ် ဗိုလ်ချုပ်ကို ပြောပေးပါ။ သူ့စိတ်ထဲမှာ ကျွန်
တော် မြင်ရသလောက်တော့ ဒါပါပဲ"

ဟင်းမလားနှင့်တကွ လုံခြုံရေးအရာရှိနစ်ယောက်စလုံးသည် ဘဲဝှင်
၏ စကားအရ "ပွဲပြီပြီ" ဟု ဆိုပါက တစ်စုံတစ်ရာ အချိန်အခြေည်ပြကြမည်
ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူတို့အားလုံးသည် ဆရာဘဲဝှင်ထံမှ နောက်ထပ် တစ်ခုခု
ကြားရလိမ့်ဦးမည်ဟူသော အမူအရာဖြင့် ငြိမ်ငြိမ်နေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဆရာဘဲဝှင်သည် "ကဲ ဒါလောက်တောင်ရှိလှတာ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်
ကွာ" ဟူသော အမူအရာမျိုးဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ကာ ပါးစပ်၊
လွှတ်ခနဲ ပြောချလိုက်သည်။

"စတာလင်" ဟူ၍ ဘဲဝှင်နှုတ်မှ အသံထွက်သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်
နက် ဗိုလ်ချုပ်ဟင်းမလားသည် ဣန္ဒြေမဆည်နိုင်တော့ဘဲ ကုလားထိုင်ပေါ်မှ

ဝုံးခနဲ ထခုန်လိုက်ပြီး "သိပ်တော်တယ်ဟေ့" ဟု အသံကုန်အော်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူသည် သူ့ရှေ့တည့်တည့်တွင် မတုန်မလှုပ် ကျောက်ရုပ်ကြီးတစ်ရုပ်လို ရုပ်နေသည့် ပြင်သစ်ကျွန်းကျားများ စိတ်ပညာဆရာ ဘဲဂွင်းအား ဟစ်တလာ အလေးပြုနည်းအတိုင်း လကျော်လက်ကို ဆန့်တန်း၍ ကျေးကျွန်ုပ်နပ်ကြီး အလေးပြုလိုက်တော့သတည်း။

ဗိုလ်ချုပ်ဟင်းမလားအား ခပ်တည်တည်ဖြင့် ပညာစွမ်းပြနိုင်ခဲ့သော စိတ်ပညာဆရာ ဘဲဂွင်းသည် ထိုည ချွေးတပ်စခန်းသို့ ပြန်ပြီခြင်း မခံရသော်လည်း ဂက်စတာဂိုအချုပ်ခန်းထဲသို့ ရောက်သွားခဲ့သည်။ သူသည် တိရစ္ဆာန်လှောင်အိမ်များပမာ ဆိုးဝါးလှသည့် ချွေးတပ်စခန်းသို့ ပြန်မရောက်တော့ဘဲ အထိုက်အလျောက် နေရာထိုင်ခင်းနှင့် အစားအသောက် ကောင်းမွန်သည့် အချုပ်ခန်းထဲသို့ ရောက်လာသဖြင့် ဝမ်းသာစိသည်ကား မှန်ပါ၏။ သို့သော် ဂျာမန်တို့က သူ့အား လုံးဝလွှတ်မပေးသေးသမျှ သူ့အသက်မှာ စိတ်မချရသေးဟု တွေးကာ ရင်တမမ ဖြစ်နေမိသည်။

အထူးသဖြင့် သူ့ကြားဖူးသမျှ ဂျာမန်ဂက်စတာဂိုအဖွဲ့ဝင်များ၏ လုပ်နည်း လုပ်ဟန်များကြောင့် ပို၍ စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်သည်။ ဂျာမန်ဂက်စတာဂိုများသည် အကျဉ်းသားတစ်ယောက်အား စစ်ဆေးရာ၌ ချော့ချည်တစ်ခါ ချောက်ချည်တစ်လှည့် လုပ်တတ်ကြသည်။ တကယ်စိတ်ဆွေရင်းချာလို ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ပြောနေရာမှ စိတ်မထင်လျှင် ကြာပွတ်ဖြင့် ထရိုက်တတ်သည်။ ယခု ဖင်ကြင်မှာသည်အမှုအရာဖြင့် စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိပေးပြီး ခဏအကြာတွင် လက်သည်းခွံခွာသည်အထိ ရက်စက်ချင် ရက်စက်တတ်ကြသည်။

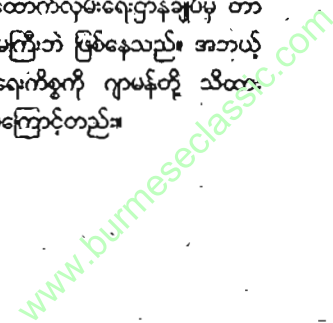
သို့သော် နာမည်ကျော် စိတ်ပညာဆရာ ဘဲဂွင်းမှာ ဂက်စတာဂိုများ၏ နောက်ထပ် စစ်ဆေးမေးမြန်းခြင်းသော်လည်းကောင်း၊ နောက်ထပ်နိပ်စက်ခြင်းသော်လည်းကောင်း လုံးဝမခံရတော့ဘဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် ဩဂုတ်လ ၂၃ ရက်နေ့ညတွင် သူ့အား ချုပ်ထားသည့် အချုပ်ခန်းထဲမှ အပြီးအပိုင် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားသောကြောင့်တည်း။

သို့သော် ဟင်းမလားနှင့် စိတ်ပညာရှင် ဘဲဂွင်းတို့ ပညာစမ်းခဲ့ကြ

သည့်ပွဲမှာ စိတ်ပါဝင်စားစရာကောင်းလှသလို ဘဲဂွင်းတစ်ယောက် အချုပ်ခန်းထဲမှ လွတ်မြောက်သွားပုံမှာ သာ၍ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလှသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ ဖြစ်ပုံမှာ အဆိုပါ ဩဂုတ်လ ၂၃ ရက်နေ့ညက ဆရာဘဲဂွင်းသည် ဂက်စတာဂို အချုပ်ခန်းထဲမှနေ၍ တစ်ဦးတည်းသော ဂျာမန်အစောင့်စစ်သားအား သူတတ်သမျှ စိတ်ပညာရပ်များကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြခဲ့ရာ အစောင့်စစ်သားမှာ သဘောအကျကြီးကျနေခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးပြုကွက်၌ ဆရာဘဲဂွင်းသည် သူ့၏စိတ်ညှိုးပညာဖြင့် အဆိုပါ အစောင့်စစ်သားအား အိပ်မေ့ချလိုက်ပြီး သူ့ခါးမှ သော့တွဲကို ဖြုတ်ကာ အချုပ်ခန်းကိုဖွင့်၍ အပြင်သို့ထွက်ခဲ့သည်။ ထိုနောက် အဆိုပါ အစောင့်စစ်သား၏ အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ကာ ခပ်တည်တည် ထွက်လာခဲ့ပြီး ကြုံရာမီးရထားတစ်စင်းဖြင့် ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ နယ်စပ်သို့ လစ်လာခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် ရှစ်မိုင်ခရီးကို ခြေလျှင်လျှောက်လိုက်သောအခါ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံတွင်သို့ ရောက်လာခဲ့ပြီး ဂျာမန်တို့၏ သေတွင်းမှ ကင်းကင်းရှင်းရှင်းကြီး လွတ်မြောက်လာခဲ့သည်။

နောက်တနင်္ဂနွေတစ်ပတ်မျှကြာသောအခါ လန်ဒန်မြို့ ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်သို့ ပြင်သစ်တော်လှန်ရေးတပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့က သတင်းတစ်ခု ပေးပို့လိုက်သည်။ အဆိုပါသတင်းမှာ ဂျာမန်ချွေးတပ်စခန်းမှ ပူပူနွေးနွေး ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်လာသည့် ပြင်သစ်လူမျိုးတစ်ယောက်၏ ပြောပြချက်အရ ဂျာမန်တို့သည် စတာလင်၊ ရုစဘဲနှင့် ချာချီ ကြီးသုံးကြီး တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမည့် ငွေရက်ကို အမှုတပြင်း စုံစမ်းထောက်လှမ်းနေကြသည်ဟူသော သတင်းပင်ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဤသတင်းသည် ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်မှ တာဝန်ခံများအတွက် ပြောပလောက်အောင် အရေးမကြီးဘဲ ဖြစ်နေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ကြီးသုံးကြီး တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရေးကိစ္စကို ဂျာမန်တို့ သိထားသလောက် သူတို့ မသိသေးဘဲ ဖြစ်နေကြသောကြောင့်တည်း။

ချာချီနှင့် ရှစ်ဘွဲ့တို့သည် တစ်နေ့တခြား အရေးကြီးလာသော အီရန် နိုင်ငံ၏ အခြေအနေနှင့် အလားအလာကို ကွဲပြားကွဲပြားဖွဲ့စည်း ထည့်သွင်း စဉ်းစားခဲ့ကြသည်။ ယင်းစဉ်းစားချက်များကို အခြေခံ၍ ဗြိတိသျှတို့က အီရန် နှင့်ပတ်သက်၍ အသေးစိတ် အစီရင်ခံစာတစ်စောင်ကို အမေရိကန်တို့ထံ ပေး ပို့ခဲ့ရာ သမ္မတရုစဘွဲ့ကိုယ်တိုင် ထိုအစီရင်ခံစာကို ဖတ်ရှုခဲ့ရသည်။

သို့သော် တစ်စုံတစ်ရာ ထူးခြားချက်မရှိဘဲ အချိန်တော်ကြာနေပြီးမှ အမေရိကန်တို့က အီရန်တွင် ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့၏ လုပ်ဆောင်ရန် လျာထားချက်များကို လက်ခံသဘောတူကြောင်း ပြန်ကြားခဲ့သည်။ ဗြိတိသျှတို့ သည် အီရန်တွင် ၎င်းတို့စီစဉ်ထားသည့် လုပ်ငန်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ဆိုဗီယက်ထောက်လှမ်းရေး တာဝန်ခံ ဗိုလ်မှူးကြီးဗာတင်စကီထံသို့လည်း အသိပေး အကြောင်းကြားခဲ့သည်။ သို့သော် ဗာတင်စကီက ဤအစီအစဉ်အားလုံးသည် အီရန်တွင် ဗြိတိသျှတို့၏ ဩဇာပိုမိုကြီးမားအောင် လုပ်သည့် အစီအစဉ်များ သာ ဖြစ်သည်ဟုဆိုကာ တစ်စုံတစ်ရာ သဘောတူညီချက်မပေးဘဲ လျစ်လျူ နေခဲ့သည်။

ဤအတောအတွင်း ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်များ တစ်သုတ်ပြီးတစ်သုတ် အီရန်နိုင်ငံတွင်းသို့ လေထီးဖြင့် လျှို့ဝှက်စွာ ဆင်းလာနေကြသည်ဟုသော သတင်း များမှာလည်း မကြားချင်အဆုံး ဖြစ်နေသည်။

ထိုသို့ ရှုပ်ရှက်ထွေးထွေးဖြင့် မရေမရာဖြစ်နေသော အခြေအနေကို အဆုံးသတ်လိုက်သလို ဗြိတိသျှတို့အတွက် သူတို့၏ အစီအစဉ်အတိုင်း မလုပ် ဖြစ်အောင် တစ်စုံတစ်ခုသော အဖြစ်အပျက်က တွန်းပို့ခဲ့သည်။

ယင်းအဖြစ်အပျက်မှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။

တီဟာရန်ရှိ ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက် မေယာသည် ငွေရေးကြေးရေးနှင့် ပတ် သက်၍ မူဆာအမည်ရှိသော အာမေနီးယန်းတစ်ယောက်နှင့် အဆင်မပြေဖြစ်ခဲ့ သည်။ မူဆာသည် နန်းသမား မစ္စတာ၏ လူယုံတစ်ဦးဖြစ်၍ ဂျာမန်တို့အတွက် သတင်းများ စုဆောင်းပေးနေသည့် "သတင်းပေး" တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

တစ်ခါသော် မေယာသည် မူဆာ၏အကူအညီဖြင့် သားရေ သေတ္တာ

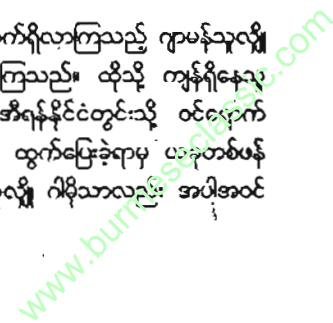
တစ်လုံးကို လှူမနေသည့် အဆောက်အအုံတစ်ခု၏ အုတ်နံရံထဲသို့ လျှို့ဝှက်စွာ ထည့်ပြီး အုတ်များကို စနစ်တကျ ပြန်ပိတ်ထားခဲ့သည်။ ထိုသားရေသေတ္တာထဲ တွင် မည်သည့်အရာများ ပါရှိသည်ကို မူဆာ အတိအကျ မသိရသော်လည်း ဤလျှို့ဝှက်စွာ သိမ်းဆည်းထားခြင်းအားဖြင့် မေယာ၏ အထူးအရေးကြီးသည့် စာရွက်စာတမ်းများ ပါရှိရမည်ဟု မူဆာ တစ်ထစ်ချ တွေးမိသည်။

ဤအတောအတွင်း မူဆာသည် သူ စုံစမ်းထောက်လှမ်းပေးရသည့် သတင်းများအတွက် ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်မေယာပေးသည့် အခကြေးငွေမှာ အလွန် တရာ နည်းပါးလှသဖြင့် မကျေနပ်ကြောင်း ပြောဆိုရာမှ မေယာနှင့် တစ် ယောက်တစ်ခွန်း စကားများကာ ကတောက်ကဆ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် မူဆာသည် ဤကိစ္စအတွက် မေယာအပေါ် အကြီး အကျယ် ဒေါပွဲခဲ့ရာမှ သူ့ဂုဏ်ပေးခဲ့ရသည့် သားရေသေတ္တာကို မေယာ မသိ အောင် အုတ်နံရံမှ ပြန်ဖော်ယူခဲ့ပြီး ဗြိတိသျှကောင်စစ်ဝန်ထံ သွားရောက်ပေး အပ်ခဲ့သည်။ ထိုသားရေသေတ္တာထဲတွင် မေယာ၏ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက် စာရွက် စာတမ်းများပါရှိခဲ့ရာ ဤစာရွက်များထဲတွင် အီရန်တပ ဘဌမတော်တွင်းရှိ ဂျာမန် လိုလားသည့် အရာရှိများ၏စာရင်းလည်း ပါဝင်ခဲ့သည်။

သို့နှင့်ပင် ဗြိတိသျှကောင်စစ်ဝန်၏ ညွှန်ကြားချက်အရ အီရန်တန် ပြန်ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများသည် ဩဂုတ်လ ၁၅ ရက်နေ့ညတွင် မေယာ အား ဖမ်းဆီးလိုက်ကြသည်။ နောက်ရက်အနည်းငယ်အတွင်း အီရန်တစ်နိုင်ငံ လုံးရှိ မြို့ကြီးများမှ လူမေိုင်း ၁၇၀ ကို တစ်သီကြီး ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ အဆိုပါ လူ ၁၇၀ ထဲတွင် ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်အချို့နှင့် ဂျာမန်လိုလားသည့် အီရန်နိုင်ငံရေး သမားများ အများအပြား ပါဝင်ခဲ့သည်။

သို့သော် အီရန်သို့ မကြာမီကမှ ရောက်ရှိလာကြသည့် ဂျာမန်သူလျှို့ များမှာ ဖမ်းဆီးရာတွင် မပါဝင်ဘဲ ကျန်ရှိနေခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ ကျန်ရှိနေသူ များထဲတွင် ဗြိတိသျှနှင့် ဆိုဗီယက်တပ်များ အီရန်နိုင်ငံတွင်းသို့ ဝင်ရောက် လာချိန်က မေယာနှင့် လူဆင်းကွဲပြီး ဂျာမန်သို့ ထွက်ပြေးခဲ့ရာမှ ယခုတစ်ဖန် အီရန်သို့ ထပ်မံရောက်ရှိလာပြန်သည့် ဂျာမန်သူလျှို့ ဂါမိုသာလည်း အပါအဝင်

ဖြစ်သည်။ ဂါမိသာသည် မေယာနှင့် အပေါင်းပါတို့ ဖမ်းဆီးခြင်းခံရပြီး ရက် အနည်းငယ်အကြာတွင် ဘာလင်သို့ အီရန်မှ နောက်ဆုံးသတင်းများကိုပင် ပေး ပို့နိုင်ခဲ့သည်။

အဖမ်းခံရသည် မေယာသည် သူ့လျှို့ဝှက်မှုများနှင့် လုံးဝမသင့်တော်သည့် အကျင့်တစ်ခုရှိသူဖြစ်သည်။ ယင်းအကျင့်မှာ အခြားမဟုတ်။ ဘယ်နေ့က ဘယ် သူနှင့်တွေ့၍ ဘာတွေပြောခဲ့သည်၊ ဘာတွေလုပ်ခဲ့သည် စသည်များကို စာရွက် အတိုအတွဲများနှင့် မှတ်သားထားသည့်အကျင့် ဖြစ်သည်။ မေယာကို ဖမ်းဆီး ၍ သူ့ပစ္စည်းများကို စစ်ဆေးကြည့်ရာ၌ ယင်းမှတ်စု အတိုအတွဲများကိုပါ ဗြိတိ သူ့ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများက တွေ့ရှိကြရသည်။ ယင်းမှတ်စုများထဲတွင် မေယာနှင့် ဘာလင်ဌာနချုပ်တို့ အပြန်အလှန် ဆက်သွယ်ပေးပို့ခဲ့ကြသည့် အချက်အလက် အကြောင်းအရာများကိုပါ တွေ့ရှိကြရသည်။ ထိုမျှမက မေယာ ၏ မှတ်စုစာရွက်များတွင် ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံသား မာဆာနှင့် အဆက်အသွယ် ပြုလုပ်ခဲ့သည်များပါ တွေ့ရှိခဲ့ကြရာ မာဆာမှာ အီရန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့၏ ဖမ်းဆီးခြင်း ခံရလှန်းနီး ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သို့သော် ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေး တာဝန်ခံဖြစ်သော ပါစီက ကျွတ်တို့လူပါ ဟု ပြော၍ ဝင်ကယ်ခဲ့သဖြင့် အဖမ်းမခံရဘဲ ရှိခဲ့သည်။

ပါစီသည် ယခင်က မာဆာအပါအဝင် မိမိတို့ ဗြိတိသျှထောက်လှမ်း ရေးအဖွဲ့ဝင်များနှင့် ပိုလန်မလေး၊ ဝိုးလော့တို့၏ ဆက်သွယ်မှုအပေါ် အတော်ပင် သင်္ကာမကင်းဖြစ်ခဲ့မိသည်။ သို့သော် ယခုနောက်ဆုံး ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်မှုမေယာထံမှ သိမ်းဆည်းရမိခဲ့သော မှတ်စုမှတ်တမ်း အထောက်အထားများအရ မေယာသည် ဝိုးလော့မှတစ်ဆင့် မာဆာ၏အတွင်းရေးများကို သိရှိနိုင်စေရန် အစွမ်းကုန် ကြိုး စားခဲ့သော်လည်း ဝိုးလော့က မေယာအား တစ်လုံးတစ်ပါးမှ ဖွင့်ဟပြောကြား ခြင်းမရှိခဲ့ကြောင်း အခိုင်အမာတွေ့ရှိရသည်။ သို့သော် ဤသည်မှာ ဝိုးလော့သည် မာဆာအကြောင်းကို အပြည့်အစုံ မသိသောကြောင့်ဟူ၍ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင် သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မေယာအား ဖမ်းဆီးခဲ့ပြီးနောက် များမကြာမီ ပါစီ

သည် မာဆာနှင့် တွေ့ဆုံရာ၌ ဝိုးလော့နှင့်ပတ်သက်၍ ယခင်က သူထင်မြင်ယူ ဆဲခဲ့သမျှ မှားယွင်းခဲ့ကြောင်း ဝန်ခံပြောဆိုခဲ့သည်။

အမေရိကန်သူလျှို့ ဟဂုဆင်သည် တီဟာရန်တွင် သူသိရှိထားသည့် တစ်ဦးတည်းသော ဂျာမန်သူလျှို့ မေယာအား သူ့အကူအညီ လုံးဝမပါဘဲ သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များက ဖမ်းဆီးရမိသွားကြောင်း ကြားသိရသောအခါ သူ့ကိုယ်သူ အတော်ပင် မကျေနပ် ဖြစ်နေမိသည်။

သို့သော် အိုင်ဒါက သူ စိတ်ချမ်းသာစေရန် နှစ်သိမ့်စကား ပြော ကြားရှာသည်။

“ဒီကိစ္စအတွက်တော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်မနေပါနဲ့ရှင်၊ တကယ်လို့ အီရန်နိုင်ငံဟာ ဂျာမန်တွေအတွက် အရေးကြီးတဲ့နိုင်ငံ ဖြစ်ရိုးမှန်ရင် နောက်ထပ် သူလျှို့တွေ ထပ်လွှတ်မှာပါပဲ။ မယုံရင် စောင့်ကြည့်ပါ။ အဲဒီကျတော့ ရှင်ဟာ အမေရိကန် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်တွေထံမှာ တကယ်ပဲ “ဟီးရီး” ဖြစ်လာ ပါလိမ့်မယ်။ တစ်နေ့နေ့မှာ ရှင်ဟာ နာဇီထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်တွေထဲက အန္တရာယ်အကြီးဆုံး သူလျှို့တစ်ယောက်ကို မိအောင် ဖမ်းနိုင်တယ်ဆိုရင်တောင် ကျွန်မအနေနဲ့ ဘာမှ အံ့ဩစရာမဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီတော့ သည်းခံဦးပေါ့ရှင် စစ်ကြီးက ပြီးမှမပြီးသေးတာ”

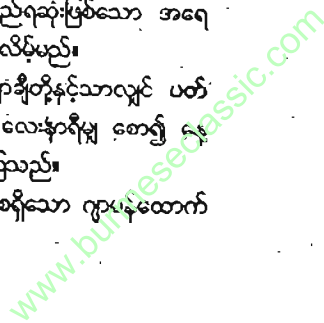
အမှန်ကတော့ အိုင်ဒါသည် ဟဂုဆင်အား ခန့်နေခြင်းသာဖြစ်သည်။

အခန်း (၃)

ဘယ်တုန်းကလဲ၊ ဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့သလဲ

စက်တင်ဘာ
ပျောက်ဆုံးနေသော ဝိုလန်မလေး

လျှို့ဝှက်ရေးဟူသည် လုံးဝကြွင်းမဲ့ လျှို့ဝှက်ရေးဖြစ်သည်။
 တကယ်တကယ် အရေးကြီးသည့်ကိစ္စများသာဆိုပါက ရုစဘဲနှင့် ချာ
 ဒီတို့၏ နောက်လိုက်နောက်ပါ လူယုံတော် သုံးလေးယောက်မှတစ်ပါး အခြား
 သူများ လုံးဝမသိကြရ။ တစ်ဖန် လူယုံတော်သုံးလေးယောက်ကလည်း ဤ
 အရေးကြီးလှသည့်ကိစ္စများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အနည်းငယ်မျှသာ လူတစ်စုကို
 သာ တစ်ဆင့် ပြောကြားကြစေမြဲဖြစ်သည်။ အဆိုပါ တစ်ဆင့်စကား ကြားကြ
 ရသူများထံတွင်လည်း ဤလျှို့ဝှက်ချက်ကို အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်တက်၍ လူတကာ
 ကြားလောက်အောင် ဟစ်အော်ပြောကြားမည့်သူများ လုံးဝ မပါဝင်သည်မှာ မှန်
 သည်။ သို့သော် သူတို့တတွေသည် သူတို့အယုံအကြည်ရဆုံးဖြစ်သော အရေ
 အတွက် များလှသည့် လူအချို့ကိုမူ အသိပေးကြပေလိမ့်မည်။
 သို့ဖြစ်ရာ သမ္မတရုစဘဲနှင့် ဝန်ကြီးချုပ် ချာဒီတို့နှင့်သာလျှင် ပတ်
 သက်သော လျှို့ဝှက်ချက်များသည် ရံဖန်ရံခါ နှစ်ဆယ့်လေးနာရီမျှ စော၍ ရှေ့
 စဉ်သတင်းစာ အယ်ဒီတာများထံ ရောက်ရှိနေတတ်ကြသည်။
 အကယ်၍ ကင်နာရီနှင့် ချဲ့လင်းဘတ် အစရှိသော ဂျာနယ်ထောက်

လှမ်းရေး ဗိုလ်ချုပ်များသည် ဗြိတိသျှနှင့် အမေရိကန် သတင်းစာများကိုသာ ဂရုတစိုက် ဖတ်ရှုလေ့လာကြမည်ဆိုပါက ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းတွင် ယခု ထက်ပို၍ ငွေကုန်ကြေးကုသက်သာပြီး ပင်ပန်းစရာအကြောင်းလည်း ရှိမည် မဟုတ်ပေ။

ဥပမာဆိုရလျှင် "ဒေလီတယ်လီဂရပ်စ်" သတင်းစာသည် စတာလင်၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး သုံးဦးတို့ မကြာမီတွေ့ဆုံ၍ ကြီးသုံးကြီး ဆွေးနွေးပွဲအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ကြလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဩဂုတ်လ ကုန်လောက်မှစ၍ သိနေခဲ့သည်။ တစ်ဖန် ရက်များမကြာမီ "နယူးစ်စာရော်နီကယ်" သတင်းစာသည် ပါးရှားဘုရင်နှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်း၍ ပါးရှားဘုရင်က မိမိသည် ဆိုဗီယက် ဗြိတိန်နှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုများမှ ခေါင်းဆောင်ကြီးများနှင့် မကြာမီ ကိုင်ရိုမြို့တွင် တွေ့ဆုံရတော့မည်ဖြစ်၍ အထူးပင် ဝမ်းသာအားရဖြစ်မိပါကြောင်း သတင်းတစ်ပုဒ် ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့သည်။ ဤသတင်းသည် လုံးဝဥသု မဟုတ်သော်လည်း အမှန်နှင့် အလွန်နီးစပ်သည် သတင်းတစ်ပုဒ်ပင် ဖြစ်သည်။

ရုစဘဲ့သည် စတာလင်နှင့် တွေ့ဆုံရေးကို အရာရာထက် ဦးစားပေးခဲ့လှဖြစ်သည်။ ဤအရေးအတွက် အကြိမ်ကြိမ် ငွေကောင်းကောင်းဖြင့် ကြီးစားခဲ့လှဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် နိုဝင်ဘာ ၁၅ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာ ၁၅ ရက်အတွင်း မြောက်အာဖရိကတိုက်အထိ လာရောက်၍ သင်နှင့် တွေ့ဆုံရန် စီစဉ်နိုင်ပါသည်။

စတာလင်အား အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ အလာစကားပြည်နယ်သို့ လာရောက်ရန် တိုက်တွန်း၍ မရသည့်အဆုံး ရုစဘဲ့သည် စတာလင်ထံ အထက်ပါစာဖြင့် မြောက်အာဖရိကတိုက်သို့လာရန် တစ်ဖက်လှည့်ဖြင့် စကား "ခေါ်" ခဲ့ပြန်သည်။

အဆိုပါစာမှာ ၁၉၄၃ ခု ဇန်နဝါရီ ၄ ရက်နေ့စွဲဖြင့် ပေးသည့် စာဖြစ်သည်။

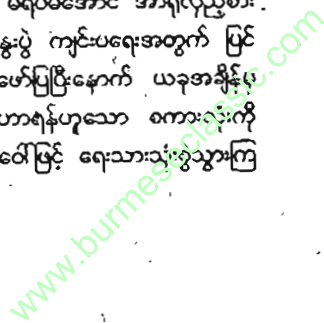
ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်စားလှယ်သုံးဦး တွေ့ဆုံရန်အတွက် နေရာရွေးချယ်ရာ၌ ဖော်စကိုမြို့ကို ကျွန်ုပ်အကြံပေးပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦး ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျ တွေ့ဆုံရန်နေရာကိုမူ "ကျွန်ုပ်တို့ သုံးနိုင်ငံလေးနှင့် အဆက်အသွယ် ရှိသည့် အီရန်နိုင်ငံလိုနေရာမျိုးကို ရွေးချယ်ရန် အကြံပေးလိုပါသည်။"

အစိုးရအဖွဲ့များ၏ ခေါင်းဆောင်ကြီးသုံးဦး တွေ့ဆုံရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြောရလျှင် တီဟာရန်မြို့ကို ရွေးချယ်ပါက တစ်စုံတစ်ရာ ကန့်ကွက်ရန် အကြောင်းမရှိပါ။ ဆိုဗီယက်ယူနီယံနှင့် အဆက်အသွယ်မရှိသည့် အီရန်နှင့်စာလျှင် တီဟာရန်ကပ်၍ သင့်တော်သည်ဟု ကျွန်ုပ် ယူဆပါသည်။

စတာလင်ထံမှ အထက်ပါပြန်ကြားစာများ ရရှိခဲ့ပြီးသည်အချိန်မှစ၍ ဤကိစ္စတွင် အစစအရာရာ စတာလင်၏ အလိုကျ ဖြစ်ရတော့မည်ကို မည်သူမျှ အငြင်းပွားစရာမလိုအောင် နားလည်သဘောပေါက်ပြီး ဖြစ်ကြသည်။ မှန်သည်။ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများ၏ အစည်းအဝေးကို ဖော်စကိုတွင် ကျင်းပမည်။ ကြီးသုံးကြီး ဆွေးနွေးပွဲကို တီဟာရန်တွင် ကျင်းပမည်။

ယခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ ချာချီသည် စတာလင်၏ အဆိုပြုချက်ကို တစ်စုံတစ်ရာ ကန့်ကွက်ရန် မစဉ်းစားတော့ရုံမျှမက ရုစဘဲ့ထံမှ အတည်ပြုချက်ကိုပင် မစောင့်တော့ဘဲ စတာလင်ထံသို့ သူ့ကိုယ်တိုင် တိုက်ရိုက်စာပြန်ခဲ့သည်။

သူ၏ပြန်ကြားစာတွင် အီရန်နိုင်ငံ၌ မဟာမိတ်တို့၏ ချုပ်ကိုင်မှုမှာ ပြောပလောက်အောင် ကြီးမားခြင်း မရှိသေးသဖြင့် လုံခြုံရေးကိစ္စအဝဝကို အဘက်ဘက်က ထိရောက်ပြည့်စုံစွာ ပြုလုပ်သင့်ကြောင်း ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်။ ထိုသည်နှင့်တစ်ဆက်တည်း ချာချီက အကြံပေးတင်ပြရာ၌ တီဟာရန်တွင် ကြီးသုံးကြီး ဆွေးနွေးပွဲကျင်းပမည်ကို ဂျာမန်တို့ မရိပ်မိအောင် အာရုံလှည့်စားသည့်အနေဖြင့် ကိုင်ရိုမြို့တွင် ကြီးသုံးကြီးဆွေးနွေးပွဲ ကျင်းပရေးအတွက် ပြင်ဆင်မှုများကို ဟန်ဆောင်ပြုလုပ်သင့်ကြောင်း ဖော်ပြပြီးနောက် ယခုအချိန်မှစ၍ ဤကိစ္စအတွက် ဆက်သွယ်ကြရာ၌ တီဟာရန်ဟူသော စကားလုံးကို မသုံးဘဲ "ကိုင်ရို-၃" ဟူသော လျှို့ဝှက်အခေါ်အဝေါ်ဖြင့် ရေးသားသုံးစွဲသွားကြရန် ချာချီက တင်ပြခဲ့သည်။

အထက်ပါ ချာအိမ်အကြံပေးချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရန်သူကို လှည့်စားသည်အနေဖြင့် ကိုင်ရီတွင် အယောင်ဆောင် ပြင်ဆင်မှုများ ပြုလုပ်ရန် သဘောတူခဲ့သလို "ကိုင်ရီ-၃" ဟူသော လျှို့ဝှက်အခေါ်အဝေါ်ကိုလည်း စတာလင်က လက်ခံခဲ့သည်။ စင်စစ် စတာလင်သည် လျှို့ဝှက်အခေါ်အဝေါ်များနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သည့်အခါမျှ ကန့်ကွက်အငြင်းပွားလေ့မရှိခဲ့ပေ။

သို့သော် စတာလင်က အီရန်နိုင်ငံသို့ နောက်ထပ်မြီတီသူနှင့် ဆိုစီယက်တပ်များ ထပ်မံစေလွှတ်ခြင်းမပြုဘဲ မိမိတို့ကြီးသုံးကြီးသည် လုံလောက်သည့် ရဲအဖွဲ့ အစောင့်အရှောက်များကိုသာ ခေါ်လာသင့်ကြောင်း တုံ့ပြန်အကြံပေးခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ခေါင်းဆောင်ကြီးများသည် မဟာမိတ်ဆက်သွယ်ရေး တပ်ဖွဲ့များ၏ အထူးလုံခြုံရေး အစီအစဉ်များဖြင့် တီဟာရန်တွင် ကြီးသုံးကြီးတွေ့ဆုံရေးအတွက် "ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်" သတင်းများကို အပြန်အလှန် ဆက်သွယ်ပေးပို့ခဲ့ကြရာ စက်တင်ဘာလ ၁၅ ရက်နေ့မတိုင်မီ ဤ "ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်" သတင်းကို ဂျာမန် ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်က သိရှိခဲ့ကြသည်။

ယခုအခါ ဂျာမန်တို့သည် ၎င်းတို့၏ "အလျားခုန် စစ်ဆင်ရေး" ကို အဓိက အကောင်အထည်ဖော်ရမည့် နေရာဒေသမှာ မော်စကိုမြို့တော်လည်း မဟုတ်၊ ဝါရင်တန်မြို့တော်လည်း မဟုတ်၊ လန်ဒန်မြို့တော်လည်း မဟုတ်ဘဲ အီရန်နိုင်ငံမှ တီဟာရန်မြို့တော်ဖြစ်ကြောင်း အသေအချာ အတိအကျ ဆုံးဖြတ်နိုင်ကြပြီ ဖြစ်သည်။

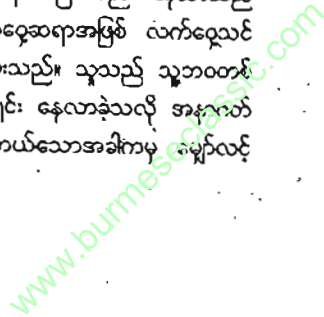
သို့ဖြစ်ရာ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး ဗိုလ်ချုပ်များဖြစ်ကြသော ကာလ်တင်ဘရန်နာနှင့် ချဲ့လင်းဘတ်တို့သည် အီရန်နိုင်ငံတွင် သူ့လျှို့ဝှက်လုပ်ငန်းများနှင့် ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရေးလုပ်ငန်းများအတွက် ယခင်က သီးသန့် လေ့ကျင့်ပေးခဲ့ကြသည့် ဘရင်ဒင်ဘတ်တပ်ဖွဲ့ဝင် အသေခံတပ်သားများထဲမှ ယခု ကြီးသုံးကြီး လုပ်ကြံရေးအတွက် တာဝန်ယူကြရမည့် လက်ရွေးစင် အကြမ်းဖက်သမား

များကို အထူးသင်တန်းများပေးရန် ကွင်းဇကတ်အမည်ရှိ သင်တန်းစခန်းတစ်ခုကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့ကြသည်။

ချဲ့လင်းဘတ်သည် အဆိုပါ "ကွင်းဇကတ်" စခန်းတွင် အုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲရန် သင့်လျော်မည့် အရာရှိတစ်ယောက်ကို အချိန်အတော်ကြာ စဉ်းစားပြီးမှ နောက်ဆုံးတွင် ဝင်နီဖရက်အိုဘတ်အား တာဝန်ပေးလိုက်သည်။ အိုဘတ်မှာ အခြားသူမဟုတ်။ အီရန်သို့ ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရေးလုပ်ငန်းများအတွက် စေလွှတ်လိုက်ရာမှ အင်ကာရာမြို့တွင် ပိသမျှငွေများကို ထင်သလိုဝုန်းကာ အချိန်ဖြုန်းနေသဖြင့် ချဲ့လင်းဘတ်ကိုယ်တိုင် ဘာလင်သို့ ပြန်ရန် အမိန့်ပေးခဲ့သည့် ဂျာမန် သူ့လျှို့ဝှက်ဖြစ်သည်။

ချဲ့လင်းဘတ်သည် အထက်ပါ အပြစ်အဖျက်ကြောင့် အိုဘတ်အပေါ် စိတ်မချဘဲ ဖြစ်မိသော်လည်း ယခင်ယခင်က အတွေ့အကြုံများအရ အိုဘတ်သည် လူသတ်လုပ်ငန်းများနှင့် စပ်လျဉ်းလာပါက ဘယ်တော့မှ လက်မနှောဘဲ အစစ အားကိုးခဲ့ရသူဖြစ်ကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီး သိထားခဲ့သဖြင့် ဤတာဝန်အတွက် အသင့်တော်ဆုံးဖြစ်သည်ဟု ယူဆရွေးချယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ဤကြီးသုံးကြီး လုပ်ကြံမှုသာ တကယ်ဖြစ်ပွားလာခဲ့ပါက လုပ်ကြံမှု အောင်မြင်သည်ဖြစ်စေ၊ မအောင်မြင်သည်ဖြစ်စေ ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်များနှင့် အသေခံတပ်သားများမှာ တီဟာရန်မြို့တော်မှ ပြန်လမ်းမရှိသလောက်ဖြစ်မည်မှာ သေချာလှသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ "ကွင်းဇကတ်" စခန်းသို့ ဂျာမန် မြွှားပြန်ထောက်လှမ်းရေး ဗိုလ်ချုပ်ကင်နာရစ္စကလည်း အိုဘတ်နှင့် တွဲဖက်အုပ်ချုပ်ရန် အရာရှိတစ်ဦးကို စေလွှတ်ခဲ့သေးသည်။ ထိုအရာရှိ၏ အမည်မှာ လိုသာဖြစ်သည်။ လိုသာသည် ယခင်က ဘာလင်တွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ လက်ငွေဆရာအဖြစ် လက်ရွေးစင်တန်းကျောင်း တစ်ကျောင်း ဖွင့်လှစ်သင်ကြားခဲ့ဖူးသည်။ သူသည် သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး နိုင်ငံရေးနှင့် လုံးဝ ကင်းကင်းရှင်းရှင်း နေလာခဲ့သလို အနာဂတ်အတွက် တစ်စုံတစ်ရာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဘယ်သောအခါကမှ မျှော်လင့်ချက် မထားခဲ့သူဖြစ်သည်။

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

သို့ဖြစ်ရာ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနက ယခုကဲ့သို့ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးဆုံးခေါင်းဆောင်ကြီးသုံးဦးကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် သူ့အား တာဝန်ပေး လိမ့်မည်ဟူ၍ ဘယ်တုန်းကမှ အိပ်မက်မမက်ခဲ့ဖူးပေ။ သို့သော် လိုသာသည် သူ တွင် ဘယ်သူနှင့်မမတူသည့် အရည်အချင်းတစ်ရပ် ရှိသည်ကိုမူ သူသိထားခဲ့ သည်။ သူသည် သူ့ဆရာသခင်များက တာဝန်ပေးစေခိုင်းလိုက်ပါက မည်သူ့ကို မဆို မည်မျှ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည့်အလုပ်မျိုးမဆို လုပ်ရန် ဝန်ခံလေးခြင်း ပင်ဖြစ်သည်။ အမှန်စင်စစ် သူ့အဖိုးရာ၌ “ရန်သူ” ဟူ၍ တစ်ယောက်မှမရှိ။ သူတွင် “ဖန်ဖတ်” များသာရှိသည်။

ခွဲလင်းဘတ်သည် ကြီးသုံးကြီးလုပ်ကြံရေး အစီအစဉ်တွင် သူ့အတွက် စိတ်အချရဆုံး အယုံကြည်ရဆုံးအဖြစ် အိုဘတ်အား အထူးရွေးချယ်၍ တာဝန် ပေးခဲ့သလို ကင်နာရုဇွသည်လည်း လိုသာအား သူ၏ အားအထားရဆုံးနှင့် ယခု လို အကြမ်းဖက်ရမည့်လုပ်ငန်းမျိုးတွင် တာဝန်အကျေးဆုံးအဖြစ် သီးသန့်ရွေး ချယ်၍ တာဝန်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် “အလျားခန့် စစ်ဆင်ရေး” လို သေရေးရှင်ရေးတမျှ ကြီးမားလှသည့် လျှို့ဝှက်လုပ်ကြံမှုကြီးတွင် ဗျူရိုကရေ စီစနစ်၊ ကြီးနီစနစ်များကို ငဲ့ညှာထောက်ဆ မနေရဘဲ ပုဂ္ဂိုလ်အရ မိမိက “သေဆိုသေ၊ ရှင်ဆိုရှင်” ခိုင်သမျှ မျက်စိမိတ်၍ လုပ်ကိုင်မည့်သူမျိုးကို တမင် ရွေးချယ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

အိုဘတ်နှင့် လိုသာ အပါအဝင် “ကွင်းဇကတ်” သင်တန်းစခန်းမှ အကြမ်းဖက်သမားများသည် ၎င်းတို့ ထမ်းဆောင်ရမည့် တာဝန်များနှင့်စပ်လျဉ်း ၍ အသေးစိတ် မသိကြရဘဲ အကြမ်းဖျင်းအားဖြင့် အောက်ပါအတိုင်းသာ ယေ ဘူယျာပီထားခဲ့ကြသည်။

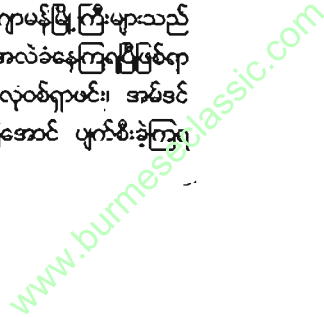
“သူတို့သည် ရန်သူနယ်မြေတွင် အမြဲတမ်း အစောင့်အကြပ်များ ထူ ထပ်စွာ စောင့်ကြပ်နေကြသည့် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်ကြီးများကို လုပ်ကြံသတ် ဖြတ်ကြရမည် ဖြစ်သည်။ အခြေအနေမှာ မည်သို့ အလားအလာရှိမည်ကို ကြို တင်မှန်းဆ၍ မဖြစ်နိုင်သဖြင့် ဤလုပ်ကြံမှု အောင်မြင်ရေးအတွက် အစီအစဉ် အမျိုးမျိုးတို့ကို စီစဉ်ပြင်ဆင်ထားကြရမည်။ မည်သည့်အစီအစဉ်ဖြင့် လုပ်ကိုင်

ရမည်ကို နောက်ဆုံးဖြစ်ပေါ်လာသည့် အခြေအနေများအရ နေရာတွင် ဆုံးဖြတ် ပြီး ချက်ချင်း အကောင်အထည်ဖော်သွားကြရမည်။ လုပ်ကြံမှုကို ဆောင်ရွက် ရမည့်နေရာမှာ တီဟာရန်နှင့် အနီးအနားတစ်ဝိုက်ဒေသဖြစ်မည်ဟု ခန့်မှန်းရ သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ထိုဒေသမှ ဘာသာစကားတတ်ကျွမ်းသူများနှင့် စကားပြန် များကိုပါ လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးထားကြရမည်။ ယင်းကိစ္စအတွက် အီရန်နိုင်ငံ နှင့် ပတ်သက်သည့် အရေးအခင်းများကိုလည်း ထုံးစံအတိုင်း လေ့လာမှတ် သားထားကြရမည်ဖြစ်သည်။”

ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး ဌာနချုပ်သည် ကြီးသုံးကြီး လုပ်ကြံရေး အစီအစဉ်ဖြစ်သော “အလျားခန့် စစ်ဆင်ရေး”အတွက် ယင်းသို့ အပူတပြင်း လျှို့ဝှက်စွာ ကြီးပမ်းပြင်ဆင်နေကြစဉ် အခြားတစ်ဘက်တွင် မဟာမိတ်တို့သည် စစ်ရေးအရ အောင်ပွဲများကို ဆက်တိုက်ခံယူရရှိနေခဲ့ကြသည်။

၁၉၄၃ ခု၊ စက်တင်ဘာလတွင် အမေရိကန်သမ္မတရုစဘဲ့သည် ကွန် ကရက်လွှတ်တော်သို့ အစီရင်ခံရာ၌ ၁၉၄၃ ခု၊ ဩဂုတ်လအထိ ပထမရှစ်လ အတွင်း အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် စစ်လေယာဉ်အစင်းပေါင်း ငါးသောင်း နှစ်ထောင်ကိုလည်းကောင်း၊ တင်ကားအစီးပေါင်း နှစ်သောင်းသုံးထောင်ကို လည်းကောင်း၊ အမြောက်လက်ပေါင်း လေးသောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထုတ်လုပ် နိုင်ခဲ့ကြောင်းနှင့် ယခုအခါ ဂျာမန်လေတပ်သည် ယခင်ကလို ဥရောပမိုး ကောင်းကင်ကို လက်ဝါးကြီးအုပ်နိုင်သည့် အခြေအနေမျိုး လုံးဝမရှိတော့ကြောင်း ထည့်သွင်းပြောကြားသွားခဲ့လေသည်။

မှန်သည်။ ရုစဘဲ့ အစီရင်ခံခဲ့သည့်အတိုင်း ဂျာမန်မြို့ကြီးများသည် မဟာမိတ်လေတပ်၏ ဗုံးကြဲတိုက်ခိုက်မှုဒဏ်ကို အလူးအလဲခံနေကြပြီဖြစ်ရာ စက်တင်ဘာလအတွင်း ဘာလင်အပါအဝင် မန်းဟိမ်း၊ လုံဝစ်ရှာမင်း၊ အမ်ဒင် နှင့် ဟန်နိုဗာ စသည့်မြို့ကြီးများမှာ စီမံညက်ညက်ကြေအောင် ပျက်စီးခဲ့ကြရ သည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် စက်တင်ဘာလအတွင်းမှာပင် ဆိုဗီယက်တပ်နီ တော်သည် စတာလင်နီ ဘရိုန့်စ်၊ နီနိုဂျေစစ်၊ ပိုတာဟ၊ ရော့စ်လော့နှင့် စပို လင့်စသည့် ဗြူကြီးများကို အောင်မြင်စွာ ပြန်လည်သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ကြပြီး ဂျာမန် တပ်များကို ဆိုဗီယက် နယ်မြေပေါ်မှ မောင်းထုတ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

မြေထဲပင်လယ်ဒေသတွင်လည်း ဖက်ဆစ်ဂျာမန်နှင့် ဖက်ဆစ်အီတလီ တပ်များမှာ ရှုံးပြီးရင်းရှုံးရင်း ဖြစ်နေကြသည်။

စက်တင်ဘာလ ၃ ရက်နေ့တွင် ဖဟာမိတ်တပ်များသည် အီတလီ နိုင်ငံ ကာလာဘရီယာမြို့ကို တက်ရောက်သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သည်။

စက်တင်ဘာလ ၈ ရက်နေ့တွင် မူဆိုလီနီကို ဖြုတ်ချခဲ့သော အီတ လီအစိုးရသည် ဖဟာမိတ်တပ်နှင့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲကြောင်း ကြေညာခဲ့ပြီးနောက် စက်တင်ဘာလ ၉ ရက်နေ့တွင် နေ့စလံမြို့သည် ဖဟာမိတ်တပ်များလက်သို့ ကျရောက်ခဲ့သည်။

သို့သော် နောက်သုံးရက်ခန့်အကြာ စက်တင်ဘာလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် မူ ဂျာမန် ထောက်လှမ်းရေးသူလူမျိုးများနှင့် အသေခံတပ်များ၏ သက်စွန့်ဆဲဖျား ကြီးစားလုပ်ဆောင်ခဲ့သော အောင်မြင်မှုတစ်ရပ်သည် ဗြိတိသျှနှင့် အမေရိကန် ဖဟာမိတ်တပ်များအတွက် မျက်လုံးပြူးသွားရလောက်အောင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့မှ နာမည်ကျော် အော်တို စကော့လီနီ*သည် အသေခံတပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို ကိုယ်တိုင်ခေါင်းဆောင်ကာ ပေပေါင်း ခြောက်သောင်းငါးထောင်မြင့်သည့် တောင်ပေါ် ဗြူကလေးတစ်မြို့ပို၊ ရဟတ် ယာဉ်များဖြင့် သွားရောက်ကာ ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေး အီတလီအစိုးရတပ်များ ၏ ဖမ်းဆီးထားခြင်းခံနေရသည့် အာဏာရှင် မူဆိုလီနီအား အောင်မြင်စွာ ကယ်ဆယ်နိုင်ခဲ့ကြသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

ဤလုပ်ဆောင်ချက်သည် တစ်ကမ္ဘာလုံး အကြီးအကျယ် ချီးကျူး

* အော်တိုစကော့လီနီခေါင်းဆောင်သည့် ဂျာမန်အသေခံတပ်ဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့က မူဆိုလီနီအား စွန့်စား သွားရောက် ကယ်တင်ခဲ့ကြပုံများကို "ဟစ်တလာအတ္ထုပ္ပတ္တိ" တွင် ဖော်ပြပြီး ဖြစ် သည်။

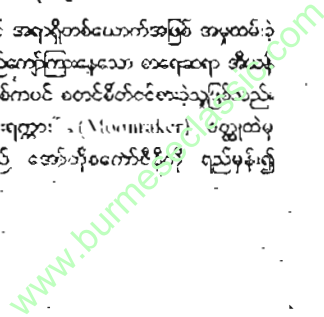
အံ့ဩခံရသည့် လုပ်ဆောင်ချက်ပင် ဖြစ်သည်။ စစ်ကြီး စတင်ဖြစ်ပွားလာချိန်မှ စ၍ ယနေ့အထိ ဤစစ်ရေးဆောင်ရွက်ချက်လောက် လူထုကြီးမားစိတ်ကို လှုပ် ရှား ရိုက်ခတ်စေနိုင်သည့်လုပ်ဆောင်မှုမျိုး မပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးသေးပေ။ ဟူ၍ ဂျာမန် အစိုးရ ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီး ဂိုးဘဲလ်က စက်တင်ဘာ ၁၅ ရက်နေ့ဖွဲ့ပြင် သူ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းတွင် စကော်လီနီ၏ စွန့်စားမှုကို အလေးအနက် ရေးသားမှတ်တမ်း တင်ခဲ့သည်။ စက်တင်ဘာ ၁၇ ရက်နေ့ထုတ် ဘာလင်နေ့စဉ် သတင်းစာကြီးက လည်း ဂျာမန် အသေခံတပ်ဖွဲ့ခေါင်းဆောင်း စကော်လီနီအား "မူဆိုလီနီ၏ ကယ်တယ်ရှင်" ဟူ၍ မျက်နှာဖုံးတွင် စာလုံးမဲကြီးဖြင့် ရေးသား ဖော်ပြခဲ့သည်။

တစ်ဖန် အော်တိုစကော်လီနီက မူဆိုလီနီကို အောင်မြင်စွာ ကယ် ဆယ်သွားခဲ့သည့်ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စက်တင်ဘာလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် ဗြိတိ သူပုလိမ့်မန်အစည်းအဝေး၌ အကြီးအကျယ် အခြေအတင် ဆွေးနွေးခဲ့ကြရာ ဗြိ တိသျှဝန်ကြီးချုပ် ချာချီ "အဲဒီအချိန်က ကျွန်ုပ်လည်း အဲဒီမှာမရှိတဲ့အတွက် ကံကောင်းတယ်လို့ပဲ ပြောရပါလိမ့်မယ်" ဟူ၍ ပြန်လည်ဖြေကြားခဲ့ရသည်။

စကော်လီနီသည် ယခု ၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် မူဆိုလီနီ ကို ကယ်ဆယ်ခဲ့သည့်နည်းတူ နောင်အခါ ၁၉၄၄ ခု ဇူလိုင်လတွင် ဟစ်တလာ ကို ဂျာမန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ ကိုယ်တိုင်က ပြန်လည်လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန်နှင့် အာဏာသိမ်းရန် ကြိုးပမ်းရာ၌ *ဟစ်တလာဘက်မှ သစ္စာရှိစွာ ရပ်တည်၍ ဟစ်တလာဆန့်ကျင်ရေး အင်အားစုများကို တွန်းလှန်တိုက်ခိုက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍လည်း **အော်တိုစကော်လီနီအား ဗြိတိသျှနှင့် အမေရိကန်

- ဤအဖွဲ့အဖွဲ့အဖွဲ့အဖွဲ့အဖွဲ့ မှောင်ခိုက်သောနေ့ရက်များ (ဟစ်တလာလုပ်ကြံမှု) စာအုပ် တွင် ဖော်ပြပြီးဖြစ်ပါသည်။
- ထိုစဉ်က ဗြိတိသျှရေတပ်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့တွင် အရာရှိတစ်ယောက်အဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့ ပြီး ယခုအခါ "စတု ရိုက်စိတ်ဝန်" ဝတ္ထုများဖြင့် နာမည်ကျော်ကြားနေသော စာရေးဆရာ အီသို ဖလစ်ဆင်သည် အော်တိုစကော်လီနီကို ၁၉၄၁ ခုနှစ်ကပင် စတင်ပိတ်စင်စားခဲ့သူဖြစ်သည်။ ရှိမ်းစ်ဘွန်ပါဝင်သော သူ၏ကမ္ဘာ့ကော် "မွန်းရက္ကာ" (Moonmaker) ဝတ္ထုထဲမှ တတ်ကောင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဆာဟူးဂိုးအင်ဂ်သည် အော်တိုစကော်လီနီမှီ ရည်မှန်း၍ ပန်တီလာခြင်ဖြစ်သည်။

သတင်းစာများက "ဥရောပတိုက်၏ အန္တရာယ်အကြီးမားဆုံးလူတစ်ယောက်" ဟူ၍ ကင်ပွန်းတပ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုအခါ "ဟဂ္ဂဆင်နှင့်အဖွဲ့" သည် တီဟာရန်တွင် လူသိများ၍ ထင်ရှားလာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် နိုင်ငံတကာမှ ထောက်လှမ်းရေး သူလျှို့ ထိပ်သီးများအတွင်း သူတို့တော့သည် ပို၍ လူသိများလာခဲ့သည်။

ဗြိတိသျှ-ရုရှားနှင့် ဂျာမန်တို့သည် ၎င်းတို့ကဲ့သို့ အမေရိကန်သူလျှို့ အဖွဲ့ဝင်များ တီဟာရန်တွင် မုချရှိရမည်ဟူ၍ တစ်ထစ်ချယူဆထားကြသည်။ သို့သော် အခြားသူလျှို့များနှင့် အမေရိကန်သူလျှို့များ၏ ခြားနားချက်မှာ အမေရိကန်သူလျှို့များသည် သူလျှို့ပီ သိပ်သိပ်သည်းသည်း ပီပီရီရီမနေဘဲ အသောက်အစား အလောင်းအစားများဖြင့် ပျော်ပျော်ပါးပါး နေတတ်ကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာလည်း သူတို့တွင် အကြောင်းပြချက်နှင့် ဆင်ခြေဆင်လက်များ ရှိနေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့အနေဖြင့် ယခုကဲ့သို့ သောက်လိုက် စားလိုက် လောင်းကစားလိုက်ဖြင့် ပျော်ပျော်ပါးပါး သွားလာနေကြခြင်းဖြင့် ရန်သူများက သူလျှို့ဟူ၍ လုံးဝမရိပ်မိအောင် ပြုမှုနေကြခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ နိုင်ငံအသီးသီးမှ ထိပ်ပိုင်းကျသော သူလျှို့များက မှ ဟဂ္ဂဆင်၏နောက်တွင် အမေရိကန်သူလျှို့အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ အိုင်အာမာရီရမည်ဟူ၍ တစ်ထစ်ချ ယူဆထားခဲ့ကြသည်။

ဤအတောအတွင်း ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင် ပါစီသည် ဝိုးလော့နှင့် ဟဂ္ဂဆင်တို့လူစု၏ ဆက်သွယ်မှုများအပေါ် မစိုးရိမ်ဘဲ မနေနိုင်အောင် ဖြစ်မိသည်။ ဝိုးလော့သည် မတော်တဆ အမှတ်မထင် မိတ်ဆွေသစ်များနှင့် တွေ့တတ်လွန်သူ ဖြစ်သည်။ ပထမ နှုန်းသမား ဗဟုဘာကို အကြောင်းပြု၍ မေယာဆိုသူ ဂျာမန်တစ်ယောက်နှင့် အမှတ်မထင် မိတ်ဆွေဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ ယခု တစ်ကြိမ်တွင်လည်း အိုင်ဒါဆိုသူ ဝိုလန်အမျိုးသမီးကလေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဟ

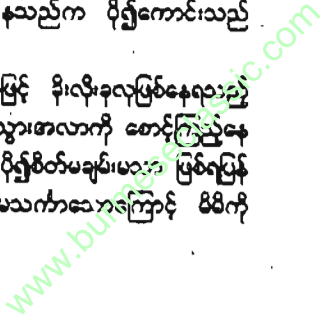
ဂ္ဂဆင်အမည်ရှိ အမေရိကန်တစ်ယောက်နှင့် မတော်တဆ မိတ်ဆွေဖြစ်နေပြန်သည်။ တီဟာရန်တွင် သူလျှို့များ ခြေချင်းလိပ်နေအောင် ပေါများလှသည်ကား မှန်သည်။ သို့သော် အချိုးအစားအားဖြင့် ရိုးရိုးသားသား လုပ်ကိုင်စားသောက်နေကြသည့် သာမန်လူများက အရေအတွက် ပိုမိုများပြားနေပါလျက် ဝိုးလော့သည် သူလျှို့များနှင့်မှ မိတ်ဆွေသစ် လာဖြစ်နေသည်မှာ အမှတ်မထင် မတော်တဆမှ ဟုတ်ပါလေစ။ ပါစီ၏မိတ်ဆွေတွင် ဤသံသယသည် ဖျောက်မရအောင် ဖြစ်နေမိသည်။

ဝိုးလော့သည် ယခုတလော အချိန်ရှိသမျှ အိုင်ဒါတို့ ဟဂ္ဂဆင်တို့ လူသိုက်နှင့် တတွဲတွဲဖြစ်နေသည်။ ဤတွင် အမြဲတမ်းလိုလို အရက်ကို အဖော် လုပ်နေတတ်ကြသည့် ဟဂ္ဂဆင်တို့လူစုနှင့် မကြာခဏ တပူးတွဲတွဲ ဖြစ်နေသောကြောင့် ဝိုးလော့သည်လည်း အရက်ကလေး နည်းနည်းပါးပါး ဝိတ်ဖြစ်ဆွေဖြစ် သောက်တတ်လာခဲ့သည်။

သို့နှင့်ပင် ညနေဘက် အပြင်မှပြန်လာသည့်အခါ မကြာခဏ အရက်ကလေးတဖြူမှ အနုကလေးတသင်းသင်း ဖြစ်လာသော ဝိုးလော့ကိုကြည့်၍ ဟာဆာမှာ စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်မိသလို စိတ်မချမ်းမသာလည်း ဖြစ်ရပြန်သည်။

ပထမတွင် ဟာဆာသည် သူထုံးစံ သူဝါဒအတိုင်း ဝိုးလော့အား ဘယ်လိုလူတွေနှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်နေပြန်သနည်းဟူ၍ ဟောဟောခိုင်းခိုင်း မေးကြည့်မည်ဟု စိတ်ကူးမိသည်။ သို့သော် ချက်ချင်းမမေးသေးဘဲ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ခြင်းက ပို၍ကောင်းမည်သို့ ယူဆကာ အကဲခတ်နေခဲ့သည်။ မှန်သည်။ တကယ်တကယ် မသင်္ကာစရာအချက်များ တွေ့လာရပါက လုံးဝမရိပ်မိဟန်ဆောင်၍ အမှတ်တမဲ့ မသိဟန်ဆောင်နေသည်က ပို၍ကောင်းသည် မဟုတ်ပါလား။

ယင်းသို့ ဝိုးလော့အတွက် စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ခိုးလှီးခုလုဖြစ်နေသည့် အထဲတွင် သူ့နောက်မှ နောက်ယောင်ခံ၍ သူ့အသွားစာလာကို စောင့်ကြည့်နေသူများရှိနေသည်ကို တွေ့ရပြန်သဖြင့် ဟာဆာမှာ ပို၍စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ရပြန်သည်။ ပထမသော် ဝိုးလော့နှင့် ဝပ်လျဉ်း၍ မသင်္ကာစောကြောင့် မိမိကို

နောက်ယောင်ခံကြည့်ရန် ပါဏိက သူလူများအား တာဝန်ပေးထားသည်ဟု ထင်မှတ်မိသည်။

သို့သော် ရက်ပေါင်းအတော်ကြာလာခဲ့ပြီနောက် ပါဏိသည် မိမိအပေါ်တွင် မယုံသင်္ကာစိတ် လုံးဝမရှိကြောင်းနှင့် နောက်ယောင်ခံလိုက်စရာ ဘာတစ်ခုမှ မရှိကြောင်း အသေအချာ သိရသောအခါ မိမိအား နောက်ယောင်ခံလိုက်နေကြသည့် မျက်နှာစိမ်းများမှာ ရှုရှားထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များ ဖြစ်နေသည်ကို သတိထားမိသည်။ နောက်ဆုံး၌ ပါဏိကိုယ်တိုင်က ဤကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရှုရှားထောက်လှမ်းရေးတာဝန်ခံ ဗာတင်စကီ၏ သူလူများသည် မာဆာအား နောက်ယောင်ခံလိုက်နေကြောင်း အခိုင်အမာပြောလာသည်အခါ ပြဿနာမှာ ပို၍ ရှင်းသွားခဲ့သည်။

ယခုကဲ့သို့ ဆိုဗီယက်သူလူများက နောက်ယောင်ခံလိုက်နေကြသည်မှာ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သည်ကို ပါဏိ စဉ်းစားကြည့်မိသည်။ သို့စဉ်းစားရာ၌ ဆိုဗီယက်ထောက်လှမ်းရေး တာဝန်ခံ ဗာတင်စကီသည် မာဆာနှင့် ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့တို့ အဆက်အသွယ်ရှိကြောင်း သိကောင်းသိနေမည်ဟု ပါဏိသည် တွေးမိသည်။ သို့သော် ဤကိစ္စတွင် မိမိအနေဖြင့် မည်သို့ဝင်ရောက် စွက်ဖက်ရမည်ကို စဉ်းစားမရဘဲ ရှိနေသည်။ တီဟာရန်ရှိ ဆိုဗီယက် ထောက်လှမ်းရေးဌာနသည် မဟာမိတ်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့များနှင့် ပူးပေါင်းရန် လုံးဝသဘောမတူနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေရာ မိမိကဲ့သို့ ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်က မိမိတို့လူ (မာဆာ)အား အနှောင့်အယှက်မပေးရန် ဆိုဗီယက်တို့ကို မည်သို့ပြော၍ ဖြစ်ပါမည်နည်း။

တစ်ဖန် ပါဏိ သိရသလောက်ဆိုပါက ဆိုဗီယက်သူလူများသည် ပိုးလော့ကိုလည်း အလွတ်ပေးဘဲ တကောက်ကောက်လိုက်ကြည့်နေကြပြန်သေးသည်။ ဤသည်မှာလည်း ပိုးလော့သည် မာဆာ၏ နေအိမ်တွင် နေထိုင်သူ တစ်ဦး ဖြစ်ခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် ပိုးလော့အပေါ်တွင် ဆိုဗီယက်တို့က အခြားတစ်နည်းနည်းဖြင့် မသင်္ကာစရာရှိနေသောကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်ဆိုသည်ကို ပါဏိ အတိအကျ မသိ

ရဘဲ ဖြစ်နေသည်။

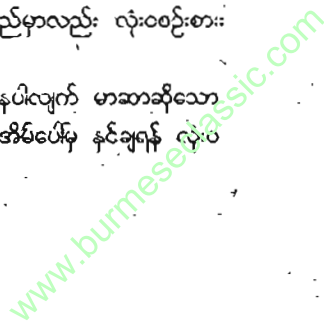
ဤသို့သော အခြေအနေ အကြောင်းချင်းရာများထက် ပို၍ မာဆာ၏ စိတ်ကို အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေသည်မှာ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်သည် အီရန်နိုင်ငံကို 'ယခင်ကထက် ပို၍ အာရုံစိုက်လာသလို ယခင်ကထက်ပို၍ ဂျာမန်သူလူမျိုးများ လှုပ်ရှားလာကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

မာဆာသည် ယခင်က ဘာလင်သို့ စာဖြင့် ရေးသား၍ လျှို့ဝှက်သတင်းများ ပို့ခဲ့ရသည်။ သို့သော် ယခုနောက်ဆုံး အမိန့်အရ မာဆာသည် ရေဒီယိုအဆက်အသွယ်ကို အသုံးပြုကာ သတင်းများကို ပေးပို့နေရသည်။ မိမိအိမ်တွင် ပိုးလော့ရှိနေသည့်ပြင် ရှုရှားတို့၏ စောင့်ကြပ်ခြင်းခံနေရသည့် ကြားထဲမှ အသံလွှင့် အသံဖမ်းနစ်ချိန်သုံး ရေဒီယိုစက်တစ်လုံးကို အိမ်တွင်ထား၍ အလုပ်လုပ်ရသည်မှာ အတော်အန္တရာယ်များလှသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယခင်ကလို စာဖြင့် ဆက်သွယ်ခွင့်ပြုရန် မေတ္တာရပ်ခံ တောင်းဆိုခဲ့သော်လည်း ဘာလင်က ခွင့်မပြုခဲ့။ သို့နှင့်ပင် မာဆာသည် ရေဒီယိုကိုပင် အသုံးပြု ဆက်သွယ်နေခဲ့ရသည်။

အကယ်၍သာ တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်တွင် ဆိုဗီယက်သူလူများက မိမိအိမ်ကို ရုတ်တရက် အလစ်ဝင်ရှာကြ၍ အဲဆိုပါ ဆက်သွယ်ရေးကိရိယာ ရေဒီယိုထရန်မစ်တာကို တွေ့ရှိသွားပါက ကောင်းကောင်းကြီး ချောက်ကျ၍ လှလှကြီး ဒုက္ခရောက်မည်မှာ သေချာသည်။ ထိုအချိန် ထိုအခါမျိုးတွင် မိမိသည် ဂျာမန်သူလူမျိုးအစစ်မဟုတ်ဘဲ ဗြိတိသျှသူလူမျိုး ဖြစ်ပါသည်ဟူ၍ မိမိ၏ 'သူလူ ကိုယ့်ဘက်သား' ဘဝမုန်အတိုင်း ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့က တစ်စုံတစ်ရာ ဝင်ရောက်ဖြေရှင်း ကယ်တင်ရန်ဆိုသည်မှာလည်း လုံးဝစဉ်းစားမရသည့်ကိစ္စဖြစ်သည်။

သည်လို သည်လို အခြေအနေမျိုး ဖြစ်နေပါလျက် မာဆာဆိုသော သတ္တဝါသည် ပိုလန်အမျိုးသမီးကလေး ပိုးလော့ကို အိမ်ပေါ်မှ နှင်ချရန် လုံးဝစဉ်းစားမရဘဲ ဖြစ်နေရာသည်။

xxxxx

ဤအတောအတွင်း ပိုးလော့နှင့် အိုင်ဒါတို့သည် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် မိတ်ဆွေအဖြစ်သာမကတော့ဘဲ တကယ် ညီအစ်မရင်းပမာ ခင်မင်တွယ်တာလာခဲ့ကြသည်။ အထူးသဖြင့် ပိုးလော့သည် အိုင်ဒါအား အစ်မအရင်းတစ်ယောက်လို သဘောထားလာမိသည်။ ယုံကြည်အားကိုးလာမိသည်။

ပိုးလော့သည် သူ၏ အတိတ်တတ်ကြောင်းများကို အိုင်ဒါအား တစ်လုံးမကျန် ဖွင့်ပြောခဲ့သည်။ ဝမ်းနည်းကြေကွဲဖွယ်ရာကောင်းသော၊ နာကြည်းဖွယ်ရာကောင်းသော၊ တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ရာကောင်းသော သူ၏အတိတ်ဘဝကို အစအဆုံး ရင်ဖွင့်ခဲ့သည်။ ဝါဆောတွင် ဂျာမန်တို့၏ လူမဆန်သော ကျင့်ကြံမှုများနှင့် ဆိုက်ဘေးရီးယားတွင် ရုရှားတို့၏ ရက်စက်လှသော အပြုအမူများကို အလူးအလဲ ကြုံတွေ့ခဲ့စားခဲ့ရသည့် မိမိအတွက် သည်တစ်သက်တွင် ဖြူစင်သန့်ရှင်းသည့် မိန်းမကောင်းတစ်ယောက် ပြန်ဖြစ်နိုင်စရာ မရှိတော့မည်ကို သူ စိုးရိမ်မိကြောင်း မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် ပြောပြမိသည်။

“ကျွန်မဟာ မိန်းမသားတစ်ယောက်ပါ မမရယ်၊ တကယ်ဆိုတော့ ဒီအဖြစ်အပျက်တွေကို ကျွန်မအနေနဲ့ ပြန်မပြောချင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ပြန်မပြောဘဲလည်း မနေနိုင်ပါဘူး။ ကျွန်မဘဝကို ကယ်တင်ပြီး ကျွန်မကို အမြင်မှန်ရအောင် လုပ်ပေးတဲ့လူကတော့ မာဆာပါပဲ။ ပထမတော့ ကျွန်မဟာ သူ့ကို ကျွန်မရဲ့ ကျေးဇူးရှင်တစ်ယောက်၊ ကျွန်မကို ကမ္ဘာပေါ်မှာ လူသားတစ်ယောက်လို သဘောထားပြီး လူသားတစ်ယောက်လို ဆက်ဆံခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်လိုပဲ မှတ်ယူခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် နောက်တော့ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ သူ့အပေါ်မှာ ထားတဲ့ ကျွန်မရဲ့သဘောထားဟာ ဓါလောက်တင်မဟုတ်တော့ဘူးဆိုတာ ကျွန်မရိပ်မိလာပါတယ်။ ဒီလို သဘောထားပြောင်းလာမိတာကိုလည်း ကျွန်မ ဝန်ခံပါတယ်။ တကယ်တော့ ကျွန်မဟာ သူ့ကို သံယောဇဉ်ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်နေမိတာပါ။ တကယ်မိန်းမသားတစ်ယောက်ရဲ့ သံယောဇဉ်မျိုးပါ မမရယ်”

“ဒါဖြင့် ဘာဖြစ်လို့ မင်းက သူ့ကို ဒီကိစ္စ ဖွင့်မပြောတာလဲ”
အိုင်ဒါက ပိုးလော့၏ ရင်နာစရာ မကြည်သာသည့်စာတစ်လမ်းကို

အားမရသည့်အသွင်ဖြင့် မေးမိသည်။ ဤတွင် ပိုးလော့က...

“ခက်ပါတီတော့ မမရယ်၊ ကျွန်မက သူ့ကို ဘာပြောစရာလိုလို့လဲ။ ကျွန်မ သူ့စိတ်နဲ့ သူ့သဘောထားကို စမ်းကြည့်ပြီးပြီ မမရဲ့။ အိမ်မှာ သူ့ရိက္ခန်း ကျွန်မဟာ အဝတ်အစားမလုံမလဲနဲ့ သူ့ရှေ့မှာ သွားလာလုပ်ကိုင်နေတာပဲ။ ပြီးတော့ သူနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ပြီး သူ့မျက်နှာကို အကြာကြီး စိုက်ကြည့်နေခဲ့တာပဲ။ သူ့ဟာ ကျွန်မအပေါ်မှာ ချစ်တဲ့စိတ် ရှိမယ်ဆိုရင် ယောက်ျား တစ်ယောက်အနေနဲ့ ကျွန်မ နေပုံထိုင်ပုံကိုကြည့်ပြီး ရိပ်မိမှာပေါ့ မမရယ်။ ဒါပေမယ့် သူ ကျွန်မကို မချစ်ပါဘူး။ အတိတ်က ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ဖြစ်ပျက်ခဲ့ရတဲ့ ကျွန်မကို သူ ပြန်ပြန်ပြီး သတိရနေဟန်တူပါတယ်။ ဒီကိစ္စတွေမှာ ကျွန်မအပြစ် လုံးဝ မပါဘူးဆိုတာလည်း သူ ကောင်းကောင်း သဘောပေါက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီအကြောင်းတွေကို သူ မတွေ့ဘဲ မနေနိုင်အောင်ဖြစ်ပြီး စိတ်ရှုပ်နေပုံရပါတယ် မမရယ်”

သည်နေရာတွင် “ယောက်ျားတို့အကြောင်း” ကို ပိုးလော့ထက် ပို၍ သိနားလည်ထားသော အိုင်ဒါသည် ပိုးလော့၏ ထင်မြင်ချက်ကို လုံးဝလက်မခံ။ ဤအချက်ကို ပိုးလော့ကလည်း သဘောမပေါက် နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။

“ကျွန်မဟာ တနင်္ဂနွေနှစ်ပတ်လောက် အချိန်အတောအတွင်းမှာပဲ လူပေါင်းစုံရဲ့ အစော်ကားခံခဲ့ရပြီး ကျွန်မဘဝ ဆုံးခဲ့ရတယ်။ အဲဒီတုန်းကဆိုရင် ကျွန်မဟာ ၁၇ နှစ်ပဲရှိသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒါက တခြားပါ။ ကျွန်မကိုယ် ကျွန်မတော့ အခုအချိန်အထိ ဘယ်ယောက်ျားနဲ့မှ မတွေ့မှ၊ သေးသလို စိတ်ထဲမှာ ခံစားနေရတာပဲ။ ကိုယ်ချစ်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့တဲ့အခါ စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုများ ခံစားရသလဲဟင် မမ၊ ပြောစမ်းပါဦး။ ယောက်ျားတွေဟာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အတူတူပဲလား။ သူတို့တတွေဟာ ဂျားနဲ့တွေ့၊ ရုရှားတွေ့လို့ပဲ ကျွန်မအပေါ်မှာ ဆက်ဆံကြမှာလား၊ ပြောစမ်းပါ မမရယ်”

စက်တင်ဘာလ ၂၆ ရက်နေ့တွင် မာဗင်ဝေါလ်ဟိမ်း၊ ခါလီ၊ ချာပက်၊ အိုင်အိုကိုဗာလ်စကားနှင့် ဝမ်ဒါပိုးတောတို့သည် တီဟာရန်မြို့နှင့် ဂူမိုင်ခန့်ဝေးသည့် ရှုခင်းသာ နေရာသို့ တွေ့ အလည်အပတ်သွားခဲ့ကြသည်။ ထိုနေရာဒေသမှာ တီဟာရန်မှ မြို့သူမြို့သားများ မကြာခဏ အပန်းဖြေ ပျော်ပွဲစားထွက်လေ့ရှိသည့် နေရာဖြစ်သည်။

ညနေ ၆ နာရီခန့်တွင် ပိုးလော့သည် သူ၏မိတ်ဆွေများအား ခွင့်တောင်းပြီး တစ်ယောက်တည်း အညောင်းဖြေ လမ်းလျှောက်ထွက်သွားခဲ့သည်။

ည ၈ နာရီထိုသည်အထိ ပိုးလော့တစ်ယောက် လမ်းလျှောက်ထွက်သွားရာမှ ပြန်မရောက်လာဘဲ ဖြစ်နေရာ သူမိတ်ဆွေများမှာ စိတ်ပူပြီး အနီးတဝိုက်သို့ လူခွဲပြီး လိုက်ရှာကြသည်။ ခါလီသည် ထိုဒေသတွင် ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်ရာ တွေ့သမျှလူတိုင်းအား ပိုးလော့၏အဝတ်အစားနှင့် ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို ပြောပြကာ ထိုမိန်းကလေးအား မြင်လိုက်တွေ့လိုက်ခြင်း ရှိမရှိ မေးကြည့်မိသည်။ ဤတွင် ထိုအဝတ်အစားနှင့် ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ဖြင့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်အား တွေ့လိုက်သည်ဆိုသော သူတောင်းစားတစ်ယောက်ထံမှ သတင်းအစအနတစ်ခုကို ရခဲ့သည်။

အဆိုပါ သူတောင်းစား၏ ပြောပြချက်အရ လွန်ခဲ့သည့် တစ်နာရီလောက်က ထိုမိန်းကလေးအား လူ ၃ ယောက်က ကားတစ်စီးပေါ်သို့ ဆွဲတင်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရကြောင်းဖြင့် အတိအကျ သိကြရသည်။

ဆိုဗီယက်ထောက်လှမ်းရေးမှူးချုပ် ဗာတင်စကီသည် အကြီးအကျယ် ဒေါသပုန်ထလျက်ရှိသည်။

သူ့ရှေ့တွင် မျက်နှာကို လက်ဝါးဖြင့်အုပ်ကာ ရိုက်ကြီးတင် ငိုကြွေးနေရာသော ပိုလန်မလေး ပိုးလော့ထံမှ သူသိလိုလှသော အချက်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဘာတစ်ခုခုမှ မေးမရဘဲဖြစ်နေသည်။ ပိုးလော့ထံမှ သူသိရသမျှမှာ ဗာဆာတိုသူက ပိုးလော့အား ပိုလန်စစ်ပြေးဒုက္ခသည်များစခန်းမှ ခေါ်လာပြီး

သူအိမ်တွင် တော့က်တိုမယ်ရ အလုပ်များခိုင်း၍ ကျွေးမွေးထားကြောင်း၊ မာဆာ၏ လျှို့ဝှက်လုပ်ငန်းများကို မိမိ ဘာတစ်ခုမျှ မသိခဲ့ရကြောင်း၊ မာဆာသည် နာဗီလိုလားသူများနှင့် ဆက်သွယ်၍ ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရေးလုပ်ငန်းများအတွက် ပြင်ဆင်ခိုင်းပြင်းနေသည်၊ မနေသည်ကို မိမိ လုံးဝမသိရကြောင်း စသည်ဖြင့် အကြိမ်ပေါင်းမြောက်မြားစွာ မေးသည့်တိုင်အောင် သည်အဖြေနှင့် သည်အဖြစ်ကိုသာ ထပ်ဖန်တလဲလဲ ကြားနေရသည်။

မှန်သည်။ ပိုးလော့အနေဖြင့်လည်း ဗာတင်စကီအား သည့်ထက်ပို၍ ထူးထူးခြားခြား ဖြေစရာမရှိဘဲ ဖြစ်နေသည်။ သူသိသည်မှာလည်း ဒါပဲဖြစ်သည်။ သည့်ထက်ပို၍ ဘာမှမသိ။ သူသိသမျှမှာလည်း ဤမျှလောက်သာဖြစ်နေရာ တစ်စုံတစ်ရာ လုပ်ငတ်ခင်း၍ မပြောနိုင်အောင်ပင် ဖြစ်နေသည်။

ဗာတင်စကီသည် ပိုးလော့အား ချော၍လည်းမရ၊ ချောက်၍လည်းမရ ဖြစ်နေသည်။ ဤတွင် သူသည် သူ့လူများကို ခေါ်၍ ခေါင်းမာလှသော ပိုးလော့အား ဒဏ်ရာမပေါ်အောင် ရိုက်သည့်နည်းဖြင့် ရိုက်မေးရန် အချက်ပေးလိုက်သည်။

သို့သော် အကြောင်းမထူး၊ ဘာမှမသိသော ပိုးလော့ထံမှ ဘာစကားမှ ထွက်မလာဘဲ ဖြစ်နေသည်။

အောက်တိုဘာ

ဆိုပီယက်အချစ်ခန်းထဲမှ ရာမန်သူလှို

ဟာဆင်သည် ရှင်သာပြန်လာသော သူမိတ်ဆွေဝေါလ်ဟိမ်း၊ ခါလီနှင့် အိုင်ဒါတို့၏ ပြောပြချက်အရ ပိုးလော့ပျောက်ဆုံးနေသော သတင်းကို ကြားရသောအခါ ရုတ်တရက် မစဉ်းစားတတ်အောင် ဖြစ်သွားမိသည်။ ဝေါလ်ဟိမ်းက ပိုးလော့သည် သူတို့နှင့်ခွဲ၍ တစ်ယောက်တည်း လမ်းလျှောက်သွားရင်း မိတ်ဆွေအချစ်နှင့်တွေ့ပြီး သူတို့ကို နှုတ်ဆက်ရန် မေ့လျော့ကာ ထိုမိတ်ဆွေများနှင့် လိုက်ပါသွားသည်ဟု ထင်ကြောင်းဖြင့် ဟာဆင်အား ပြောပြခဲ့သည်။ သို့သော် ဝေါလ်ဟိမ်း၏ ထင်မြင်ချက်ကို ဟာဆင်က လက်မခံနိုင်ချေ။

ဟာဆင်၏စိတ်ထဲတွင် ပိုးလော့အား တစ်စုံတစ်ယောက် သို့မဟုတ် လူတစ်စုက ပြန်ပေးဆွဲသွားသည်။ သို့မဟုတ် သတ်ပစ်လိုက်သည်ဟု တစ်ထပ်ချ ယူဆနေမိသည်။ ဤကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရဲအဖွဲ့သို့ တိုင်ကြားရန် အိုင်ဒါက အကြံပေးသည်။ သို့သော် ဤအကြံကိုလည်း ဟာဆင်က လက်မခံခဲ့။

နောက်ဆုံး၌ ဝေါလ်ဟိမ်း၏ ထင်မြင်ချက်အရ ပိုးလော့သည် အိမ်ပြန်သွားသည်ဆိုပါက ယခုအချိန်တွင် အိမ်မှာ မရှိရှိရမည်။ အိမ်တွင် ရှိမရှိ စုံစမ်းရန် လိုအပ်သည်ဟု အားလုံးက သဘောတူကြသည်။ သို့သော် တယ်လီ

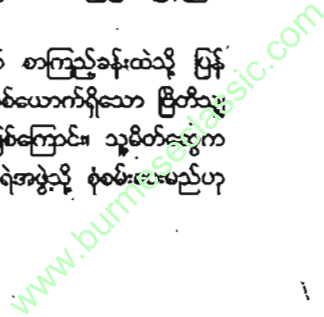
ဖုန်းဆက်မေးလျှင် အန္တရာယ်ဖြစ်နိုင်သဖြင့် လူကိုယ်တိုင်သွားမေးကြရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ သို့ဖြင့် ထိုညက ဆယ့်တစ်နာရီခန့်တွင် ဟာဆင်နှင့် အဖွဲ့ဝင်အားလုံးတို့သည် ပိုးလော့နေထိုင်ရာ မာဆာ၏အိမ်သို့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

ပိုးလော့တစ်ယောက် ညဉ့်နက်သန်းခေါင်အထိ ပြန်မရောက်သဖြင့် စိတ်ပူနေမိသော မာဆာသည် ဟာဆင်တို့လူသိုက် ရောက်လာကြပြီး အကန့်အကြောင်းပြောပြသည်ကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ခေါင်းနားပန်းများ ကြီးသွားမိသည်။

ပိုးလော့ ပျောက်ဆုံးနေမှုကို ရဲအဖွဲ့သို့ တိုင်သင့်၊ မတိုင်သင့် ဟူသော ပြဿနာတွင် မာဆာသည် ဟာဆင်နှင့် တစ်သဘောတည်းပင်ဖြစ်သည်။ ပိုးလော့ ပျောက်ဆုံးနေသည်မှာ နာရီအနည်းငယ်မျှသာ ကြာသေးသည်ဖြစ်ရာ ကိုယ်နည်းကိုယ်ဟန်ဖြင့် ကြီးစားရှာဖွေခြင်းက ပို၍ထိရောက်စေရရှိသည်။ အီရန်ရဲအဖွဲ့မှာ ထုံးစံအတိုင်း "ခပ်တုံးတုံး" ပင်ဖြစ်သဖြင့် တိုင်၍လည်း တစ်စုံတစ်ရာ အကြောင်းထူးမည်မဟုတ်ဟု မာဆာ သဘောရသည်။

ထို့နောက် မာဆာသည် ညဉ့်သည်များကို စာကြည့်ခန်းထဲတွင် ထားခဲ့ပြီး အခြားအခန်းတစ်ခန်းသို့ သွားရောက်ကာ ပါစီထံ ဖုန်းဆက်၍ ပိုးလော့ သတင်းကို ပြောပြခဲ့သည်။ ပါစီသည် ပိုးလော့နှင့်ပတ်သက်၍ စိတ်ထဲတွင် ယခင်ကပင် မရှင်မရှင်ဖြစ်နေခဲ့ရာ ဤသတင်းကို ကြားရသောအခါ တစ်စုံတစ်ရာ အံ့ဩခြင်းမဖြစ်မိဘဲ ရိုခဲ့သည်။ သို့သော် သူသည် လူကြီးပီပီ မာဆာထံမှ ဤသတင်းကို ကြားရသည့်အတွက် စိုးရိမ်ပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်မိကြောင်း သို့ဖြစ်၍ ယခု ညတွင်းချင်း အဖြစ်မှန်သိရအောင် စုံစမ်းပြီး တစ်ခုခု အကြောင်းထူးလျှင် ချက်ချင်း ဖုန်းဆက်မည်ဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ပြန်ကြားခဲ့သည်။

မာဆာသည် တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီးနောက် စာကြည့်ခန်းထဲသို့ ပြန်လာကာ ပိုးလော့သတင်းကို ယခုပင် သူမိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရှိသော ဗြိတိသျှတပ်ထိန်းအဖွဲ့သို့ ဖုန်းဖြင့် အကြောင်းကြားလိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း သူမိတ်ဆွေကလည်း ဤကိစ္စအတွက် အခြားနေရာများနှင့် အီရန်ရဲအဖွဲ့သို့ စုံစမ်းပေးမည်ဟု

ကတိပေးကြောင်းဖြင့် ဟူဆင်တို့အား ပြောပြခဲ့သည်။

ဟူဆင်သည် မာဆာက ယခုကဲ့သို့ ဗြိတိသျှတပ်ထိန်းအဖွဲ့သို့ အကြောင်းကြားခြင်းကို သဘောမကျဘဲ ရှိနေခဲ့သည်။ သူ့စိတ်ကူးအရဆိုပါက ဤအမှုကို ကိုယ့်နည်းကိုယ်ဟန်ဖြင့် ကြိုးစားစစ်မ်းချင်သည်။ ထောက်လှမ်းချင်သည်။ လိုအပ်ပါက ပိုးလော့ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် စွန့်စားရမည်ဆိုလျှင်လည်း စွန့်စားလိုက်ချင်သည်။ သို့သော် လက်ရှိအခြေအနေအရ ဘယ်သွား၍ ဘာလုပ်ရမည်၊ ဘာစွန့်စားရမည်ကို မသိဘဲ ဖြစ်နေသည်။ အထူးသဖြင့် ယခုလို ညဉ့်နက်သန်းခေါင် မှောင်ကြီးမည်းမည်းတွင် ဘယ်လိုမှ သွားလာလှုပ်ရှားရန် မလွယ်ကူသည်မှာ အမှန်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ယခုညအချိန်၌ ဘာမှမလုပ်နိုင်ဘဲ နံနက်မိုးလင်းသည်အထိ စောင့်နေရန်သာရှိကြောင်း ဟူဆင် ဝိပ်မိသည်။

သို့နှင့်ပင် သူတို့လူစု အိမ်ပြန်ရန်စီစဉ်ကြသည်တွင် မာဆာက သည်ညအချိ မပြန်ကြတော့ဘဲ သူ့အိမ်မှာပင် နံနက်လင်းသည်အထိ နေသွားကြပါရန် ပြောလာသည်။ မာဆာက ယခုပင်သန်းခေါင်ကျော်နေပြီဖြစ်ရာ သူလည်း အိပ်မရမည်မှာ သေချာသဖြင့် သူနှင့်အတူ အားလုံး တစ်စုတစ်ဝေးတည်း စကားစမြည်ပြောရင်း ပိုးလော့အကြောင်း သတင်းထူးလိုထူးငြား စောင့်ကြည့်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံခဲ့သည်။ သည်အပြင် မာဆာသည် ပိုးလော့၏ မိတ်ဆွေများနှင့် ပတ်သက်၍ ဘယ်လိုလူစားတွေ ဆိုသည်ကို သိချင်နေသည်မှာ ကြာပြီပေတယ်လော့...။

ဟူဆင်နှင့် သူ့မိတ်ဆွေများသည် မာဆာ၏ တောင်းပန်ချက်အရ ဒီညအချိ မပြန်ကြတော့ဘဲ မာဆာ၏အိမ်မှာပင် မိုးလင်းသည်အထိ နေကြရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် မာဆာသည် ဆည်သည်များအား ဝီစကီ တစ်ပုလင်းထုတ်၍ ဆည်ခံကာ စကားစမြည်ပြောရင်း အချိန်ဖြန်းခဲ့သည်။

နောက်ထပ် ဝီစကီတစ်ပုလင်းကို ထပ်ထုတ်လာသောအခါ ည ၂ ချက်တီးနေပြီ ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ခုတ်ယဝီစကီပုလင်းမှာလည်း နံနက် ၃ နာရီတွင် ပြောင်သွားခဲ့သည်။

ထိုညက သူတို့အားလုံး ပြောသမျှစကားများမှာ ပိုးလော့အကြောင်း ချည်းဖြစ်နေကြသည်။ မည်သည့်အကြောင်းအရာကိုပဲ ပြောမိကြသည်ဖြစ်စေ နောက်ဆုံး၌ ပိုးလော့နှင့်ပင် နိဂုံးချုပ်ကြရသည်။

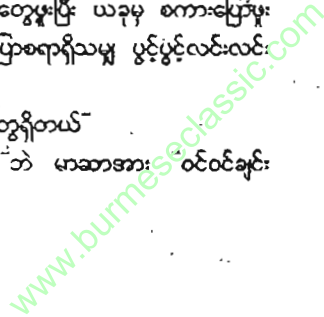
မာဆာသည် ဟူဆင်တို့လူစုပြောသမျှ ပိုးလော့အကြောင်းကို ကြားရခြင်းအားဖြင့် သူသိသော ပိုးလော့နှင့် ဟူဆင်တို့ပြောသော ပိုးလော့၏ မတူကွဲပြားသော ခြားနားချက်များကို သိမြင်လာမိသည်။ ပိုးလော့သည် သူ့ရှေ့တွင် အမြဲတမ်း စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေရာသော်လည်း ဟူဆင်တို့နှင့် တွေ့သည့် အနိက်တွင် ရယ်ရယ်မောမောဖြင့် တစ်ခါတစ်ရံ ကစရာ ခုနစ်ရာကလေးများ ရှိလျှင်လည်း ပျော်ပျော်ပါးပါး ကတတ် ခုနစ်တတ်ကြောင်း သိလာရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ မာဆာသည် ပိုးလော့နှင့်ပတ်သက်၍ မမေးစား သူ့ကိုယ်သူ ပြန်၍ မေးခွန်းများပင် ထုတ်ကြည့်မိသည်။ “သူ့ခမျာ ငါ့အိမ်မှာ ရယ်ရယ်မောမောနဲ့ ပျော်ပျော်ပါးပါး မနေရဘဲ အမြဲတမ်း ညှိုးညှိုးငယ်ငယ် ဖြစ်နေရာ တာဟာ ငါ့ကိုယ်တိုင်က ဣန္ဒြေကြီးတစ်ခွဲသားနဲ့ ဖျက်နှာထားတင်းလွန်းနေလို့ သူ့ခမျာ အနေကျပြီး စတ်ဆင်းရဲနေရာတာများလား”

ထိုညက နောက်ပိုင်းတွင် ဟူဆင်၊ ဝေါလ်ဟိမ်းနှင့် ဒါလီတို့သည် စိတ်ပြေလက်ပျောက် အပျင်းပြေ ပိုကာဆွဲနေခဲ့ကြရာ သူတို့သုံးယောက်စလုံးသည် ပိုးလော့နှင့် ပတ်သက်၍ သောကနှင့် ဗုဒ္ဓါဒါကြီးမားနေရာသော မာဆာ၏ အဖြစ်ကို လုံးဝမရှိပဲကြာဘဲ ရှိနေခဲ့သည်။

အိုင်ဒါနှင့် မာဆာသည် အရက်နှင့်ပတ်သက်လျှင် ဟူဆင်တို့လောက် ဝါမရင့်ဘဲ နည်းနည်းသောက်လျှင် နည်းနည်းမှူးတတ်ကြသူများ ဖြစ်သည်။ ဟူဆင်တို့မှာမှ များများသောက်ပြီး နည်းနည်းမှ မမှူးသူများ ဖြစ်ကြသည်။ သို့ဖြစ်ရာ အိုင်ဒါသည် မာဆာအား ယခုမှ စတွေ့ဖူးပြီး ယခုမှ စကားပြောဖူးသော်လည်း “အယ်လ်ကိုဟော” သတ္တိဖြင့် ပြောစရာရှိသမျှ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဖြင့် တွင်းတွင်းကြီး ပြောချခဲ့သည်။

“ကျွန်မ ရှင်ကို သဘောမကျတာတွေရှိတယ်”
အိုင်ဒါသည် “ဆိုင်၊မဆင့် ဗုံမဆင့်”ဘဲ မာဆာအား “ဝင်ဝင်ချင်း

ဆောက်နှင့်ထွင်း လိုက်သည်။

“တကယ်ပါ၊ ဝိုးလော့ပြောပြလို့ ရှင်အကြောင်း ကြားရသလောက်နဲ့ ပဲ ကျွန်မ ရှင်ကို အတော်မကျေနပ်ဖြစ်မိတယ်”

အိုင်ခါနီး စကားသည် မာဆာအတွက် အကြီးအကျယ် စိတ်ဝင်စား စရာဖြစ်နေသည်။ ဝိုးလော့သည် အိုင်ခါနား သူ့အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဘာ တွေးများ ပြောခဲ့ပါသနည်း။

“ရှင်နဲ့ပတ်သက်လို့ ကျွန်မ တိတိကျကျ သိထားရတာကတော့ ရှင် ဟာ မာနကြီးတယ်၊ မျက်နှာထားတင်းတယ်၊ ဣန္ဒြေကြီးတစ်ခွဲသားနဲ့ လူတစ် ဖက်သားအပေါ်မှာ ဘယ်တော့မှ အလိုက်မသိတတ်ဘူး။ တကယ်ပါ၊ ဝိုးလော့ က ဘယ်လောက်သနားစရာကောင်းသလဲလို့”

“ဘယ်လို ဘယ်လို၊ ဝိုးလော့ဟာ သနားစရာကောင်းတယ် ဟုတ် လား။ ကျွန်တော် သူ့အပေါ်မှာ ဘာများလုပ်ခဲ့လို့လဲများ၊ ကျွန်တော် သူ့ကို ထိ ခိုက်နစ်နာအောင် ဘယ်တုံးကများ လုပ်ခဲ့ဖူးလို့လဲ”

“အဲဒါ ကျွန်မပြောတာပေါ့။ ရှင်နဲ့အတူတူလာနေတဲ့အချိန်ကစပြီး ရှင်ဟာ ဝိုးလော့ကို စိတ်ထိခိုက်အောင် အမြဲလုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ရှင်ကိုယ်ရှင် ပြန်စဉ်းစားမိရဲ့လား။ ကဲ ဒီလိုဆို ရှင်ကို ကျွန်မမေးမယ်။ ရှင် သူ့ကို ဘာကြောင့် ဒီအိမ်ခေါ်လာခဲ့တာလဲ။ သူ့နဲ့ပတ်သက်ပြီး ရှင်စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှ ခံစားမှု မရှိဘူးဆိုရင် ရှင် ဘာဖြစ်လို့ သူ့ကို အိမ်လက်ကြီးကြာ ဒီအိမ်မှာ လက်ခံ ထားရတာလဲ ပြောစမ်းပါဦး”

မာဆာသည် ရုတ်တရက် ကြောင်သွားမိသည်။ သူ့စိတ်ထဲတွင် အိုင် ခါနီးသည် သည်လိုစကားမျိုးဖြင့် စကားခေါ်နေသည်မှာ သူ့ထံမှ ဘယ်လိုစကား မျိုးကို ကြားချင်ရှိပါနည်းဟု စဉ်းစားမရအောင် ဖြစ်နေမိသည်။ “အိုင်ခါနား မှားနဲ့ ထင်ရာတွေ စွတ်ပြောနေတာလား။ ဒါမှမဟုတ် ဝိုးလော့က အိုင်ခါကို တကယ်ပဲ တစ်ခုခုများ ပြောခဲ့လေသလား”

“ကဲ အဲတွေ့ထားပါတော့ ခင်ဗျား ဘာဆိုလိုတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် တိတိကျကျသိအောင် ပြောစေချင်တယ်။ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို သဘောမကျ

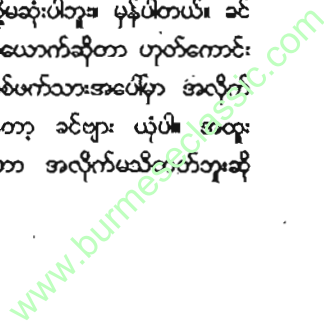
ဘူး။ မကျေနပ်ဘူးဆိုတာ ဘာကြောင့်လဲ။ အဲဒါ ကျွန်တော် သိပါရစေ”

“ဒီမှာ ကျွန်မပြောမယ်၊ ဝိုးလော့ဟာ ရှင်ကို ချစ်နေမိတယ်ဆိုတာ ရှင် သေချာပေါက်သိနေတာပဲ။ ဒါနဲ့များ ရှင်ဟာ ဘာဖြစ်လို့ သူ့ကို ညှဉ်းဆဲ ချင်ရသလဲ။ ရှင် ဒီလိုလုပ်တော့ သူ့ခမျာ ဘယ်လောက်စိတ်ထိခိုက်ရာမလဲ။ အဲဒါ ရှင် မစဉ်းစားမိဘူးလား”

မာဆာသည် အိုင်ခါနီးမျက်နှာကို စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ သူသည် စကားတစ်လုံးမှ ပြန်မပြောနိုင်ဘဲ ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် ကြက်သေသေနေ မိသည်။ သူ့စိတ်ထဲတွင် သည်အကြောင်းချင်းရာများကို ဝိုးလော့က အိုင်ခါအား တကယ်ပဲ ဖွင့်ပြောခဲ့လေသလား။ ဒါမှမဟုတ် အိုင်ခါက သည်ပြဿနာအပေါ် တွင် သူ့ဘာသာ ထင်ကြေးနှင့်မှန်းပြီး ရမ်းတုတ်နေလေသလား။ ဟု ဝေခွဲမရ အောင် ဖြစ်နေမိသည်။ သို့ဝေခွဲမရသော်လည်း သူသည် ဖွင့်စမေးရုံဘဲ ငြိမ်နေ မိသည်။ သည်ပြဿနာကို ဖွင့်မေးပြန်ပါလျှင်လည်း သူ့အတွက်ပို၍ မိုက်မဲရာ ကျမှည့် မဟုတ်ပါလား။

နောက်ဆုံး၌ မာဆာသည် အိုင်ခါနှင့် သူ၏ဖန်ခွက်များထဲသို့ ဝီစကို များ ထပ်ဖြည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အိုင်ခါ၏ ကရုဏာခေါ်သောဖြစ်နေဟန် တူသော မျက်လုံးအစုံကို စိုက်ကြည့်ရင်း အိုင်ခါနှင့် ပို၍နီးအောင် ကိုယ်ကို အနည်းငယ်ရှေ့သို့ ကုန်းလိုက်ပြီး သူပြောနေကျ လေသံအတိုင်း ခပ်ဖြည်းဖြည်း ခပ်လေးလေး ပြောလိုက်သည်။

“ကဲ ဒီအကြောင်းကို ဒီည ဆက်မပြောကြစို့နဲ့ဗျား။ တကယ်တော့ အခု ခင်ဗျားပြောခဲ့တာတွေဟာ ကျွန်တော့်အတွက် အင်မတန် အရေးကြီးပါ တယ်။ ဒါ ခင်ဗျား သဘောပေါက်ရဲ့မဟုတ်လား။ တကယ်ကို အရေးကြီးပါတယ်။ ဒီအတွက် ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ကျေးဇူးတင်လို့မဆုံးပါဘူး။ မှန်ပါတယ်။ ခင် ဗျားစွပ်စွဲခဲ့တဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်ဟာ လူမိုက်တစ်ယောက်ဆိုတာ ဟုတ်ကောင်း ဟုတ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ဟာ တစ်ဖက်သားအပေါ်မှာ အလိုက် မသိတတ်တဲ့ကောင်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကိုတော့ ခင်ဗျား ယုံပါ။ ငေးထူး သဖြင့် ဝိုးလော့နဲ့ပတ်သက်လာရင် ကျွန်တော်ဟာ အလိုက်မသိတတ်ဘူးဆို

တာ လုံးဝ မဟုတ်ပါဘူး။

နံနက် ၇ နာရီတွင် ပါဗီထံမှ တယ်လီဖုန်းလာသည်။ သို့သော် ထိုအချိန်အထိ ပါဗီသည် မာဆာအား ပျောက်ဆုံးနေသော ပိုးလော့နှင့် ပတ်သက်၍ ဘာတစ်ခုမှ ထူးထူးခြားခြား သတင်းမပေးနိုင်သေးဘဲ ဖြစ်နေသည်။ ပါဗီက ယခုနံနက်ပိုင်းတွင် အစည်းအဝေးများ ဆက်တိုက်ထိုင်စရာရှိနေရာ နေလယ် ၁၂ နာရီလောက်တွင် သတင်းအတိအကျရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ကြောင်းပြောဆို၍ မာဆာအား ပြောပြခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ မာဆာ၏နေအိမ်တွင် တစ်ညလုံး အချိန်ကုန်ခဲ့ကြသော ဖာဂူဆင်တို့လူလိုက်သည် ယနေ့နံနက်ပိုင်းတွင်လည်း မပြန်ကြသေးဘဲ မာဆာ၏ "စိတ်ဆွေ" ထံမှ နောက်ထပ် သတင်းထူးကို စောင့်မျှော်နေခဲ့ကြသည်။

ပါဗီသည် နံနက် ၁၁ နာရီတွင် မာဆာထံသို့ နောက်တစ်ကြိမ် ဖုန်းပြန်ဆက်သည်။ ယခုတစ်ကြိမ် ပါဗီထံမှရသော သတင်းသည် လုံးဝသတင်းမရဘဲနေသည်ထက် ပို၍ဆိုးသည်ဟု ဆိုရမလိုဖြစ်နေသည်။ ဤသတင်းကြောင့် မာဆာမှာ ငယ်ထိပ် မြွေပေါက်သလို ဖြစ်သွားမိသည်။

ပါဗီရရှိသော သတင်းအတိုင်းသာဆိုပါလျှင် ပျောက်ဆုံးနေသည့် ပိုးလော့သည် တီဟာရန်မြို့နှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ တောင်စားများပေါ်တွင်သာ လျှောက်သွားမနေခဲ့ပါက ပိုးလော့သည် ယခုအခါ ရုရှားတို့၏ ဖမ်းဆီးထားခြင်းခံနေပြီဟု သေချာသလောက်ဖြစ်နေသည်။ ယခုကဲ့သို့ ပြန်ပေးဆွဲသည့်အဖြစ်မျိုးမှာ ဤရက်များအတွင်း နေ့စဉ်နေ့တိုင်းလိုလို ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ဤအပြစ်အပျက်များကို ဗြိတိသျှအာဏာပိုင်များကလည်း ဘာမှမတတ်နိုင်ဘဲ လက်ပိုက်ကြည့်နေကြရသည်။

ထိုသို့ ပြန်ပေးဆွဲခံရသဖြင့် ပျောက်ဆုံးနေကြသူများထဲတွင် ဂျာမန်နာမည်များဖြင့် ဖြစ်နေကြသည့် ပိုလန်လူမျိုး အများအပြားပါဝင်နေသည်ဟု သိရသည်။ ထို့ပြင် မာဆာနှင့် ပိုးလော့တို့အား ရုရှားတို့က ရက်ပေါင်းများစွာ

စောင့်ကြည့်နေခဲ့ကြသည်မှာလည်း အထင်အရှားပင် ဖြစ်သည်။ ဤအချက်များကို ထောက်ရှု၍ ယခု ပိုးလော့ ပျောက်ဆုံးနေသည်မှာလည်း ရုရှားတို့လက်ချက်ပင်ဖြစ်ကြောင်း တပ်အုပ်ပြောနိုင်သည်။

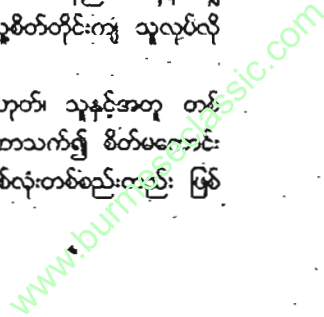
သည်အတိုင်းဆိုပါက ရုရှားတို့သည် ပိုးလော့အား မည်သည့်အရပ်မည်သည့်နေရာတွင် ချုပ်နှောင်ထားသည်ကို မာဆာ သိလိုလှသည်။ သို့သော် ပါဗီက သူ့ကိုယ်တိုင် ထိုနေရာ၊ ထိုအရပ်ကို မသိရသေးကြောင်း ပြောပြခဲ့သည်။ ဤသည်မှာ ပါဗီ၏ မုသားစကားပင်ဖြစ်သည်။ ပါဗီသည် သူ၏ ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့တွင် အကောင်းဆုံး သူလျှို့ဝှက်ယောက်ဖြစ်သော မာဆာအား ယခုကဲ့သို့ အသေးအဖွဲ့ကိစ္စမျိုးတွင် အခြောက်တိုက် မစွန့်စားစေချင်သောကြောင့် ပိုးလော့ရှိသည့်နေရာကို ဖွင့်မပြောဘဲ "လျှို့ဝှက်"ထားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကောင်းပြီ သည်လိုဆိုလျှင် ရုရှားတို့နှင့် အဆက်အသွယ်ရှိသူများထံမှ ဤအချက်ကို ဖမ်းလျှင် မရနိုင်ပါပြီလော့။ ဤသူများကို ငွေဖြင့်ပေါက်၍ ပိုးလော့ရှိသည့်နေရာကို ထောက်လှမ်းခိုင်းလျှင် မရနိုင်ပါပြီလော့။

ပါဗီသည် ဤနေရာတွင် မလုပ်သင့်မှန်းသိလျက်နှင့် လုပ်ခဲ့သည်။ သူသည် မာဆာအား ရုရှားတို့နှင့် အဆက်အသွယ်ရှိနေသည့် လူနှစ်ယောက်၏ အမည်များကို ပြောပြလိုက်သည်။ ထိုနှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်မှာ ရေကူးသင်ဆရာ ပေါက်ပိုးဘေ့စ် ဆိုသူဖြစ်သည်။

မာဆာသည် ဤနှစ်ယောက်ကို သိလိုက်ရသည့်အချိန်မှစ၍ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး သူလျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း ဆည်းပူးရရှိလာခဲ့သည့် ဥပဒေစည်းကမ်း နည်းလမ်းမှန်သမျှအားလုံးကို ပစ်ပယ်ကာ သူ့သဘော သူ့ဆန္ဒနှင့် သူ့စိတ်တိုင်းကွဲ သူလုပ်လိုသမျှကို လွတ်လွတ်လပ်လပ်ကြီး လုပ်ခဲ့တော့သည်။

ဤကိစ္စတွင် သူတစ်ယောက်တည်းသာမဟုတ်။ သူနှင့်အတူ တစ်ညလုံး မိုးလင်းရှိနေခဲ့ကြပြီး ပိုးလော့အတွက် ကရုဏာသက်၍ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေကြရာသည့် ဖာဂူဆင်တို့လူစုကပါ သူနှင့် တစ်လုံးတစ်စည်းတည်း ဖြစ်

နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ရှေးဦးစွာ သူတို့ငါးယောက်သည် ပိုးလော့နှင့်ပတ်သက်၍ သတင်းအတိအကျသိအောင် စုံစမ်းရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။

နောက်နှစ်နာရီခန့်အကြာတွင် ရေကူးသင်ဆရာ ပေါလ်ပိုးဘော်စ်၏ နေအိမ်အခန်းတံခါးတွင် အမျိုးသမီးတစ်ယောက် တံခါးခေါက်နေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ ခဏအကြာတွင် အထဲမှ ရေကူးသင်ဆရာသည် တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်ရာ အခန်းတွင် စောစောက အမျိုးသမီးတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်တော့ဘဲ သူ၏နောက်မှ ယောက်ျားသုံးယောက်ကိုပါ မြန်းခနဲ တွေ့လိုက်ရသည်။

အိမ်ရှင်ပေါလ်မှာ မျက်နှာစိမ်းညှည်သည်များအား တစ်စုံတစ်ရာ အံ့သြခြင်း၊ မေးမြန်းခြင်းပင် မပြုလုပ်လိုက်ရဘဲ လူသုံးယောက်၏လက်ထဲမှ သေနတ်ပြောင်းဝများ၏ အမိန့်ကို နာခံလျက် အပြင်သို့ ထွက်လိုက်ခဲ့ရသည်။ အိမ်နှင့်မလှမ်းမကမ်း တစ်နေရာတွင် မော်တော်ကားတစ်စီးဖြင့် အသင့်စောင့်နေသူတစ်ယောက်ကို တွေ့ရသည်။ ပေါလ်သည် ပစ္စုတိသေနတ်ပြောင်းဝများ၏ ညွှန်ပြချက်အတိုင်း ကားပေါ်သို့တက်၍ လိုက်လာခဲ့ရသည်။

ထို့နောက် ညနေ ၄ နာရီ မိနစ် ၃၀ အချိန်တွင် မာဆာ၏ နေအိမ်၌ အဆိုပါ ရေကူးသင်ဆရာပေါလ်အား မာဆာနှင့် ဖာဂူဆင် ခေါင်းဆောင်သော အဖွဲ့က စစ်ဆေးမေးမြန်းနေကြသည်ကို တွေ့မြင်ကြရသည်။

ပေါလ်သည် အစပထမတွင် မိမိအား ယခုကဲ့သို့ ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်လာသည်ကို ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ကြောက်ရမှုနဲ့ လန့်ရမှုနဲ့ မသိသေးဘဲ ခပ်ပေါ့ပေါ့ယူဆကာ ခပ်အေးအေးပင် သဘောထားခဲ့သည်။ သို့သော် အကြောင်းရင်းအဖြစ်မှန်ကို သိလိုက်ရသောအခါ ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားမိသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရုရှားထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့သို့ သူသတင်းပေးခဲ့ရာ၌ ယခု သူရောက်နေသည့်အိမ်ရှင် မာဆာနှင့် ယခု အဖမ်းခံနေရသည့် ပိုးလော့ဆိုသူ ပိုလန်အမျိုးသမီးကလေးအကြောင်းများ ပါဝင်ခဲ့သည်ကို သတိရမိသောကြောင့် ဖြစ်

ဟစ်တလာ၏ အကြံ

သည်။

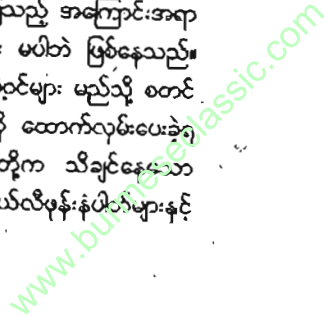
ပေါလ်အား စစ်ဆေးမေးမြန်းနေခိုက် ဖာဂူဆင်နှင့် ခါလီတို့သည် ရှေ့တည်တည်မှနေ၍ ပစ္စုတိ သေနတ်ပြောင်းများဖြင့် ပေါလ်၏မျက်နှာကို ကပ်ချိန်ကာ မကြာခဏ ပြောင်းဝများဖြင့် နှာခေါင်းကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ခပ်ရမ်းရမ်း တွေ့၍ တွေ့၍နေကြရာ မာဆာမှာ မတော်တဆ ကျည်ဆံထွက်သွားမည်စိုး၍ ရင်တမမဖြစ်နေရသည်။

ဖာဂူဆင်တို့၏ အပြုအမူများကြောင့် အခြောက်တိုက် မတော်တဆ ကျည်ဆံထွက်ကာ အသက်ပါသွားမည်ကို အလန့်ကြီးလန့်နေသော ပေါလ်သည် ကြာကြာဆိုင်းမနေရဘဲ မေးသမျှ ဖြေပါမည်ဟု အာမာန္တံခံရတော့သည်။

ပေါလ်သည် ဤကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သူ့တွင် အပြစ်လုံးဝမရှိကြောင်း ထင်ရှားစေလိုသည့် သဘောဖြင့် သူငယ်ငယ်က ဆင်းဆင်းရဲရဲ နေခဲ့ထိုင်ခဲ့ရသည်များမှ အစပြုကာ သူ့ဘဝဇာတ်ကြောင်းကို ပြောရန် နိဒါန်းဖို့လိုက်သည်။ ဤတွင် စိတ်မြန်ကိုယ်မြန်ရှိလှသော ဝေါလ်ဟိမ်းက...

“ဒီမယ်ကိုယ့်လူ၊ ခင်ဗျား ဒါတွေသာ လျှောက်ပြောနေရင် ကျုပ်တို့ သိချင်တာတွေကို နောက်တစ်နေ့မိုးလင်းတောင် သိရမှာမဟုတ်တော့ဘူး။ အဲဒီတော့ သိပ်စကားကြော့ရှည်မနေနဲ့” ဟူ၍ ဝင်ဟောက်လိုက်သည်။ ဤတွင်မူ ပေါလ်သည် တီဟာရန်မြို့တွင်း၌ သူ သတင်းပေးနေရသော သူ့ဆရာရုရှားထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များအကြောင်း သူသိသမျှ ပြောပြတော့သည်။

သို့သော် တစ်ခုခက်နေသည်မှာ ပေါလ်ပြောပြသည့် အကြောင်းအရာများထဲတွင် မာဆာတို့ သိလိုသည့် အချက်အလက်များ မပါဘဲ ဖြစ်နေသည်။ ပေါလ် ပြောပြသမျှမှာ သူနှင့် ရုရှားထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များ မည်သို့ စတင်တွေ့ရှိ၍ မည်သို့ဆက်သွယ်ခဲ့ပုံ၊ မည်သည့်သတင်းများကို ထောက်လှမ်းပေးခဲ့ရပုံများသာဖြစ်၍ ယေဘုယျဆန့်လွန်းနေသည်။ မာဆာတို့က သိချင်နေသော အချက်များမှာ ဤရုရှားသူလျှို့ဝှက်များ၏ အမည်များ၊ တယ်လီဖုန်းနံပါတ်များနှင့် သူတို့၏ လုပ်ဆောင်ချက်များပင် ဖြစ်သည်။

ဤသုံးကြိမ်ကိုလုပ်ကြရန်

မာဆာသည် ပေါလ်အား ဤကိစ္စတွင် အဖမ်းခံနေရသော ဝိုးလော့ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် မိမိတို့နှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်စေလိုကြောင်းနှင့် ဤ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကြောင့် ထိုက်သင့်သလို အကျိုးခံစားခွင့် မုချရရှိမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ရုရှားသူလျှို့ဝှက်များ၏ နေရာကို ဖွင့်ပြောစေလိုကြောင်း စသည်ဖြင့် အနန္တသုံးကိုသုံးကာ "ဆွယ်တရား" ဟောကြည့်သည်။

"ဒီလိုဆိုရင် သူတို့က ကျွန်တော့်ကို သတ်ပစ်ကြလိမ့်မယ်၊ သေချာ ပေါက် သတ်ပစ်ကြလိမ့်မယ်"

"ဒီမယ် ခင်ဗျား တစ်ခုသိထားဖို့က ခင်ဗျားကို သူတို့က သေချာ ပေါက် သတ်ပစ်မယ်၊ မပစ်ဘူးဆိုတာတော့ ကျွန်ုပ်မပြောနိုင်ဘူး၊ ကျွန်ုပ်တို့ ပြော တဲ့အတိုင်းမလုပ်ရင် ကျွန်ုပ်တို့က ခင်ဗျားကို သတ်ပစ်ရလိမ့်မယ်။ အဲဒါတော့ သေချာတယ်"

မာဆာ၏အနန္တသုံးဖြင့် ချောမရအောင်ဖြစ်နေသော ပေါလ်အား မာ ဂူဆင်က အကြမ်းနည်းဖြင့် ချောက်ကြည့်သည်။

နောက်ဆုံး၌ ပြဿနာအားလုံးကို အိုင်ဒါက ဝင်၍ ဖြေရှင်းပေးလိုက် သည်။ အိုင်ဒါသည် မိန်းမပီပီ ပေါလ်အား သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ဖြင့် ချဉ်းကပ်သည်။ ဖရိုဖယ် မာယာသုံး၍ စည်းရုံးသည်။ ရုရှားတို့ ဖမ်းသွားသော ပိုလန်မလေး ဝိုးလော့၏ဘဝကို သနားစရာကောင်းလောက်အောင် ပြောပြရင်း သိမ်းသွင်းသည်။

ထိုသို့ အိုင်ဒါက ပေါလ်အား နည်းမျိုးစုံဖြင့် ချဉ်းကပ်စည်းရုံး၍ သိမ်းသွင်းနေခိုက် ဟဂူဆင်သည် ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ်အတွက် တကယ် အားကိုး အားထားပြုရမည့် နှစ်သက်စား မစ္စတာအား တယ်လီဖုန်းဖြင့် ဆက်သွယ်ကာ အရေးတကြီး ခေါ်လိုက်သည်။ သို့နှင့်ပင် ထိုနေ့ည ၈ နာရီခန့်တွင် မာဆာ၏ နေအိမ်သို့ မစ္စတာရောက်လာသောအခါ အိုင်ဒါ၏အစွမ်းဖြင့် မာဆာသည် ပေါလ်ထံမှ သူနှင့် ရုရှားသူလျှို့ဝှက်များ အဆက်အသွယ်ပြုလုပ်သည့် တယ်လီဖုန်း နံပါတ်တစ်ခုကို ရရှိပြီးဖြစ်နေသည်။ မပါလ်၏ ဖွင့်ဟပြောကြားချက်အရ ဤ တယ်လီဖုန်းနံပါတ်သည် ရုရှားထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်မှ ဖုန်းနံပါတ်မဟုတ်၊ သို့သော် ရံဖန်ရံခါ အလွန်အရေးကြီးသည့်ကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်လာပါက အသုံး

ပြု ဆက်သွယ်ရန် ရုရှားတို့က ပေးထားသည့် နံပါတ်ဖြစ်သည်။ တော်ရုံတန်ရုံ အရေးကြီးသည့်ကိစ္စများသော်မှ ဤဖုန်းနံပါတ်ကို မသုံးရန်နှင့် သေရေးရှင်ရေး ကိစ္စများတွင်မှ အသုံးပြုရန် ရုရှားတို့က ပေါလ်အား ညွှန်ကြားထားသည်ဟု သိရသည်။

နောက် မိနစ်အနည်းငယ်မျှ ကြာသောအခါ မာဆာသည် အဆိုပါ ဖုန်းနံပါတ်ရှိသည့် အလုပ်မဟုတ်၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မာဆာသည် ရဲဌာန တွင် အချိန်အားဖြင့် ငါးမိနစ်မျှသာကြာ၍ သူ့အိတ်ထဲမှ ပေါင်စတာလင်ငွေ ၅ ပေါင် အကုန်အကျခံရမှုဖြင့် သူ့ရှာဖွေနေသော နေရပ်လိပ်စာကို ရဲအရာရှိများ ထံမှ အတိအကျ သိခဲ့ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ညသန်းခေါင်အချိန် လွန်မြောက်၍ နှစ်ချက်တီးသာသာလောက်တွင် ဟဂူဆင်နှင့် မစ္စတာတို့၏ အစီအစဉ်အရ ရေကူးသင်ဆရာ ပေါလ်သည် ရုရှား တို့က ပေးထားသည့် လျှို့ဝှက်တယ်လီဖုန်းနံပါတ်ကို လှည့်၍ ခေါ်လိုက်ပြီး သူ တို့ အချင်းချင်းသာ နားလည်နိုင်သည့် စကားဝက်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

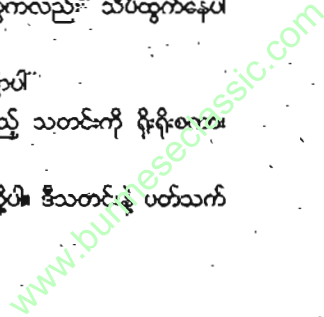
"ကျွန်တော့်ညီ အသည်းအသန်ဖြစ်နေလို့ပါ" တစ်ဖက်မှ တယ်လီဖုန်းဆက်သွယ်ရေးတာဝန်ခံသည် ပေါလ်အား ခေတ္တမျှ စောင့်ရန် ပြောလိုက်သည်။ တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် တစ်ဘက်မှ အခြားလူတစ်ယောက်၏ အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

"အနားမှာ ဆရာဝန် မရှိဘူးလား"

"ဆရာဝန် မခေါ်ရသေးပါဘူး။ သွေးတွေကလည်း သိပ်ထွက်နေပါ တယ်"

"ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ပြောစရာရှိတာ ပြောပါ" ဤတွင် ပေါလ်သည် သူပြောရန်ရှိနေသည့် သတင်းကို ရိုးရိုးစကား ဖြင့် ပြောနိုင်တော့သည်။

"အရေးကြီးတဲ့သတင်းတစ်ခု ပေးစရာရှိလို့ပါ။ ဒီသတင်းနဲ့ ပတ်သက်

ပြီး ချက်ချင်း အရေးယူဖို့ လိုမယ်ထင်လို့ အခုလို ညကြီးအချိန်ပေတော် ခေါ်ရ တာပါ။ ဂျာမန်သူလို့တွေးနဲ့ သူတို့ဘက်တော်သား အီရန်တချို့ဟာ နေ့လယ် မွန်းတည့်ချိန်လောက်ကစပြီး ဖာရလမ်းနဲ့ မတ်ဆောက်လမ်းထောင့်က အဆောက် အအုံတစ်ခုထဲမှာ လျှို့ဝှက်ပြီး တိုင်ပင်နေကြပါတယ်။ ဒီသတင်းကို ခပ်စော စောကမှ ရပါတယ်။ သူတို့ဟာ အဲဒီနေရာမှာ ဘယ်လောက်ကြာအောင် ရှိနေ ကြမယ်ဆိုတာတော့ မပြောနိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အခု သတင်းပို့နေတဲ့အချိန် အထိတော့ အဲဒီအဆောက်အအုံထဲမှာ ရှိနေကြပါသေးတယ်။

“သူတို့ လူအင်အား ဘယ်လောက်ရှိသလဲ”

“ဒါတော့ အတိအကျ မပြောနိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အနည်းဆုံး လူ သုံးဆယ်လောက်တော့ ရှိတယ်လို့ သိရပါတယ်။”

“ကောင်းပြီ အားလုံးအစီအစဉ်လုပ်ပြီး လာခဲ့မယ်”

ပေါလ်ခ် သတင်း ထဲတွင်ပါသည့် ဖာရလမ်းနှင့် မတ်ဆောက်လမ်း များမှာ တီဟာရန်မြို့၏ အနောက်ပိုင်းတွင်ရှိပြီး ယခု တယ်လီဖုန်းပြောနေ သည့် ရုရှားထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့၏ လျှို့ဝှက်စခန်းရှိရာ ဆိုင်ရလမ်းမှာ မြို့၏ အရှေ့ပိုင်းတွင် ရှိနေသည်။ ထို့ပြင် ပေါလ် ပြောခဲ့သည့် ဖာရလမ်းနှင့် မတ် ဆောက်လမ်းထောင့်မှ အဆောက်အအုံမှာ လုံးဝ လူမနေသည့် အုတ်တိုက် ဟောင်းကြီးတစ်ခု ဖြစ်သည်။

မစ္စတာသည် ဤနေရာနှင့် ဤအဆောက်အအုံကို ရွေးချယ်ခဲ့သည် မှာ ရုရှားထောက်လှမ်းရေး လျှို့ဝှက်စခန်းနှင့် ကွာဝေးသောကြောင့်သာမဟုတ်။ ဤအဆောက်အအုံကြီးတွင် ထွက်ပေါက်သုံးပေါက်ရှိနေသည့်ပြင် အခြားလမ်း တစ်လမ်းသို့ ရောက်အောင် လျှို့ဝှက်ဖောက်လုပ်ထားသည့် မြေအောက် ဥမင် လိုက်ခေါင်းတစ်ခုလည်း ရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် နံနက်လေးနာရီသာသာ အရုဏ်မတက်မီ မှောင်ကြီး မည်းကြီးထဲတွင် ရုရှားထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များသည် ဓာဆိုပါ ဖာရလမ်း နှင့် မတ်ဆောက်လမ်းထောင့်မှ အုတ်တိုက်ကြီးရှိရာသို့ ဗြိန်းခနဲ ရောက်လာ ကြပြီး တံခါးကို တဖုန်းဖုန်းဖြည့်အောင် ထုကြနက်ကြသည်။

အပြင်မှ တံခါးကို ထသံနက်သံများ ကြားရသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အထဲမှ လူနှစ်ယောက်သည် မြေအောက်ထွက်ပေါက်ဖြစ်သော ဥမင်လိုက် ခေါင်းအပေါက်သို့ အမြန်ဆုံးရောက်အောင် ပြေးသွားကြပြီး ၃ ယောက်ကမူ ရုရှားများကို ခုခံရန် နောက်ချန်နေခဲ့ကြသည်။ ခဏအကြာတွင် အပြင်မှ ရု ရှားများသည် တံခါးမကြီးနှင့် ပြတင်းပေါက်များကို ရိုက်ချိုး၍ဖွင့်ရန် ကြိုးစား ကြရာ အပေါ်ထပ်တွင်ရှိနေသော လူ ၃ ယောက်က ပြတင်းပေါက်များမှနေ၍ ဆီးကြိုပစ်ခတ်ကြသဖြင့် ပစ္စတိုသေနတ်သံများနှင့် စက်သေနတ်သံများသည် မှောင်နှင့်မည်းမည်းတွင် ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

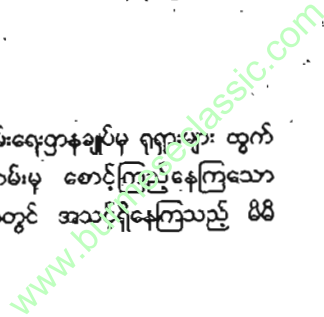
ရုရှားတို့သည် နီးရာတံခါးပေါက်များနှင့် အုတ်ခုံများကို အကာအကွယ် ယူရင်း မောင်းပြန်သေနတ်များ၊ တော်မီဂန်းများဖြင့် အပေါ်ထပ်သို့ အဆက် မပြတ် ပြန်လှန်ပစ်ခတ်ကြသည်။ ခဏအကြာတွင် အပေါ်ထပ်မှ သေနတ်သံ များ တဖြည်းဖြည်း တစ်စတစ်စဖြင့် တိတ်ဆိတ်သွားခဲ့သည်။

တံခါးများကို ရိုက်ချိုး၍ အဆောက်အအုံအတွင်းသို့ ရုရှားများ တစ် ဟုန်ထိုး ဝင်ရောက်သွားကြသောအခါ အပေါ်ထပ်ရော အောက်ထပ်ပါ လူတစ် ယောက်မှ မရှိတော့ဘဲ ဟာလာဟင်းလင်း ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

သို့သော် ရေကူးသင်ဆရာပေါလ်ခ် သတင်းပေးချက်မှာ မှန်နေသည် ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ ဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤအဆောက်အအုံထဲတွင် လူ တစ်ယောက်မှ မတွေ့လိုက်ရသော် ဂျာမနီလုပ် ပစ္စတိုသေနတ်နှစ်လက်၊ စစ် သေနတ်နှစ်လက်နှင့် ဂျာမန်ဘာသာဖြင့် ရေးထားသော စာရွက်စာတမ်းများကို ခပ်စောစောက သေနတ်သံများကြားရည့် အပေါ်ထပ် တစ်နေရာတွင် အထင် အရာ တွေ့ ကြရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

xxxxx

ဆိုင်ရလမ်းရှိ ၎င်းတို့၏ ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်မှ ရုရှားများ ထွက် ခွာသွားကြသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မလုပ်မကမ်းမှ စောင့်ကြည့်နေကြသော ဝေါလ်ပိမ်းနှင့် ပါဗီတို့သည် အခြားတစ်နေရာတွင် အသွင်ရှိနေကြသည့် မိမိ

တို့လူများကို အပြေးအလွှား သွားခေါ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုလူစုတွင် မာဆာအပြင် မစ္စတာနှင့် သူမိတ်ဆွေခြောက်ယောက် ပါဝင်သည်။

မစ္စတာနှင့် သူမိတ်ဆွေတစ်ယောက်တွင် ပစ္စတိုသေနတ်များ ကိုင်ဆောင်ထားကြပြီး ကျန်သူမိတ်ဆွေများမှာ သံတုတ်များနှင့် အခြားရရာလက်နက်များ ပါလာကြသည်။

ပထမတွင် ဖာဂူဆင်သည် ထိုအဆောက်အအုံထဲသို့ ပြတင်းပေါက်မှ တိတ်တံဆိတ် ကျော်တက်ရန် စီစဉ်သေးသည်။ သို့သော် မာဆာနှင့် မစ္စတာတို့က ကန့်ကွက်ကြသောကြောင့် လူရိုးလူကောင်းတစ်ယောက်အနေဖြင့် အိမ်တစ်အိမ်ကို ဝင်ရောက်လိုပါက အိမ်ရှေ့တံခါးမှ ဝင်ခြင်းသည် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။

ခါလီသည် အိမ်ရှေ့တံခါးမှ လူခေါ်ခေါင်းလောင်းကို နှိပ်လိုက်သည်။ သို့သော် အတော်ကလေးကြာသည်အထိ အထဲက ဘာသံမှ မကြားရဘဲ ဖြစ်နေသည်။ သူတို့သည် အဖိုးတန်လှသည်အချိန်များကို ဖြန့်ပစ်နေမိသလို ခံစားမိကြသည်။ မှန်သည်။ ဤအတောအတွင်း အနောက်ပိုင်း ဖာဂူလမ်းဘက်သို့ ဂျာမန်သူလူမျိုးများကို ဖမ်းရန် ထွက်သွားကြသော ရုရှားနှစ်ဆယ်ကျော်တို့ ရုတ်တရက် ဖြန့်ခဲနံ့ ပြန်ရောက်လာကြပါက အားလုံး ဒုက္ခရောက်၍ ကမောက်ကမဖြစ်ကုန်ကြမည် မဟုတ်ပါလော့ . . .

နောက်ဆုံး၌ တံခါးကို တအားထုတော့မှ အထဲက ခြေသံများကို ကြားရသည်။ လူတစ်ယောက်၏ ခြေသံနှင့်အတူ ရုရှားဘာသာဖြင့် တစ်စုံတစ်ခု လှမ်းမေသံကို ကြားရသောအခါ ခါလီက အီရန်ဘာသာဖြင့် ခပ်မြန်မြန် ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ခါလီ၏အသံမှာ ကျယ်ရှုပ္ပာမက မြန်လည်း မြန်လှသည်ဖြစ်ရာ အီရန်ဘာသာ နားလည်သူများပင် ရုတ်တရက် ဘာမှန်းမသိနိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။

ချက်ချင်းပင် တံခါးပွင့်လာပြီး ရုရှားတစ်ယောက် တံခါးရွက်ကြားမှ ခေါင်းပြူးလာသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုအချိန်အထိ ခါလီသည် အီရန်ဘာသာဖြင့် ခပ်လွှဲလွှဲကွဲကွဲ ခပ်မြန်မြန် အော်နေဆဲဖြစ်သည်။ သူသည် ထိုသို့အော်ရင်း

လမ်းမဘက်ဆီသို့ ရေးကြီးသုတ်ပျာ လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်ရာ တံခါးဖွင့်ပေးသော ရုရှားသည် လမ်းထဲတွင် တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်နေပြီဟု ယူဆကာ အပြင်ဘက် လမ်းပေါ်သို့ ထွက်ကြည့်လိုက်သည်။

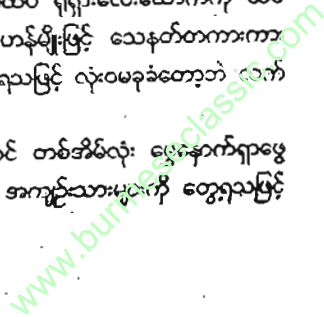
သို့သော် ရုရှားစစ်သားသည် လမ်းပေါ်တွင် ဘာဖြစ်နေသည်ကို လုံးဝဘာမှ မသိလိုက်ရဘဲ ဖြစ်သွားသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တံခါးဝမှ ထွက်၍ လမ်းမပေါ်သို့ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အဆိုပါ ရုရှားမှာ မစ္စတာတို့၏ လူစု၏ လက်ချက်ဖြင့် ဧကန်စွာ လက်ဝါးစောင်းခုတ်ခံရပြီး သူ့မျက်စိထဲတွင် ဘာကိုမှ မမြင်ရအောင် ဖြစ်သွားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် နောက်ထပ်ရုရှားနှစ်ယောက် အခန်းထဲမှ ပြေးထွက်လာကြပြန်သည်။ ခါလီသည် ပါးစပ်မှ အီရန်ဘာသာဖြင့် အဆက်မပြတ် အော်ရင်း ခပ်စောစောကအတိုင်း လမ်းမပေါ်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြပြန်ရာ ရုရှားနှစ်ယောက်သည် ခပ်စောစောကအတိုင်း လမ်းမပေါ်သို့ ပျာယီပျာယာ ထွက်ကြည့်ကြပြန်သည်။ သို့ဖြင့် သူတို့နှစ်ယောက်လည်း စောစောကအတိုင်း မျက်စိထဲတွင် ဘာမှမမြင်ရအောင် ဖြစ်သွားကြပြန်သည်။

မာဆာတို့လူစုသည် လောကကြီးကို မေ့နေကြသည့် ရုရှားသုံးယောက်ကို အိမ်ထဲသို့ ခပ်မြန်မြန် ဆွဲသွင်းလိုက်ကြပြီး သူတို့အားလုံးပါ အထဲသို့ ဝင်ခဲ့ကြသည်။

ဖာဂူဆင်သည် သူ့လက်ထဲမှ သေနတ်ကို စားရည်တစ်ချောင်းကိုင်သလို မြှောက်၍ကိုင်ရင်း ရှေ့ဆုံးမှ ခေါင်းဆောင်၍ ဝင်လာခဲ့သည်။ သို့သော် ကံဇားလျော်စွာ သူသည် သူ့သေနတ်ကို အသုံးမပြုလိုက်ရဘဲဖြစ်ခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အိမ်ထဲတွင် နောက်ထပ် ရုရှားလေးယောက်ကို ထပ်မံတွေ့ကြရသော်လည်း တကယ်ပစ်တော့မည့်ဟန်မျိုးဖြင့် သေနတ်တကားကာကိုင်၍ ဝင်လာသော ဖာဂူဆင်တို့လူစုကို မြင်ရသဖြင့် လုံးဝမခုခံတော့ဘဲ လက်မြှောက်အညံ့ခံခဲ့ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် ဆယ်မိနစ်မျှကြာအောင် တစ်အိမ်လုံး ဧည့်နောက်ရှာဖွေကြသည်။ တစ်နေရာ အခန်းတစ်ခန်းထဲတွင် အကျဉ်းသားများကို တွေ့ရသဖြင့်

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

အားလုံးကို လွှတ်ပစ်ခဲ့ကြသည်။ ဤအကျဉ်းသားများကို လွှတ်ပစ်ခြင်းဖြင့် မိမိတို့သည် ဝါးလော့တစ်ယောက်တည်းကို ကယ်ဆယ်ရန် လာခြင်းမဟုတ်ဟူ၍ ရုရှားတို့ မှချ ယူဆကြမည် မဟုတ်ပါလော့။

နောက်ဆုံး၌ ဝေါလ်ဟိမ်းသည် ဝါးလော့အား မြေအောက်အခန်းတစ်ခန်းထဲတွင် အမှတ်မထင် သွားတွေ့သည်။ ဝါးလော့သည် ကောက်ရိုးဖျာတစ်ချပ်ပေါ်တွင် ခွေခွေကလေး၊ လဲနေပြီး လုံးဝသတိမရဘဲ ဖြစ်နေရာသည်။ ချက်ချင်းပင် မာဆာ ရောက်လာပြီး ဝါးလော့အား သူတို့ပြန်ရအောင် ပွေ့ပွေ့ပိုက်ပိုက်ဖြင့် ဖျာဖျာသလဲ ပြုစုခဲ့ရာ ဝါးလော့မှာ ခဏအကြာတွင် သတိပြန်ရလာပြီး မျက်လုံးများကို ဖွင့်ကြည့်ရှာသည်။ ပါးစပ်ကလည်း တစ်စုံတစ်ရာပြောလိုသည့်ဟန်ဖြင့် တလှုပ်လှုပ်တရွှရွ ဖြစ်နေရာသည်။ သို့သော် ဝါးလော့၏ လည်ချောင်းထဲမှ ဘာသံမျှ ထွက်မလာဘဲ ဖြစ်နေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ မာဆာသည် ဝေါလ်ဟိမ်း၏ အကူအညီဖြင့် ဝါးလော့အား ပွေ့၍ အပြင်သို့ သယ်လာခဲ့ရသည်။

သို့သော် သူတို့နှစ်ယောက်အား တံခါးဝတွင် လူတစ်ယောက်က လက်ပြု၍တာသည်ကို တွေ့ ကြရသည်။ ထိုသူသည် မိမိတို့လူစုထဲမှမဟုတ်ဘဲ ခပ်စောစောက အချုပ်ခန်းထဲမှ လွှတ်လိုက်သည့် အကျဉ်းသားတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း မာဆာ ကောင်းကောင်း မှတ်မိလိုက်သည်။ ထိုသူသည် ထိုနေရာတွင် ရပ်နေသည်မှာ အတော်ကလေးကြာနေဟန်တူ၍ ဝါးလော့အား မာဆာက ဂျာမန်ဘာသာဖြင့် ပြောခဲ့သည်ကိုလည်း ကြားလိုက်ဟန်တူသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် မာဆာအား "ခင်ဗျား ဂျာမန်လူမျိုးလား" ဟူ၍ လှမ်းမေးလိုက်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

မာဆာသည် ဝါးလော့အား ပွေ့ချီလာရင်း တံခါးဝမှ ဆီး၍ ဂျာမန်ဘာသာဖြင့် မေးလိုက်သော ထိုလူ၏အသံကို ကြားလိုက်ရာဖြင့် ရုတ်တရက် အံ့အားသင့်သွားပြီး ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိအောင် ဖြစ်သွားမိ၏။ သည်နေရာသည်ဌာန သည်အချိန် သည်အခြေအနေမျိုးတွင် ဂျာမန်တစ်ယောက်ကို ယခုလို တွေ့ရလိမ့်မည်ဟူ၍ လုံးဝ မမျှော်လင့်ခဲ့။ သို့သော် စက္ကန့်နှင့်အမျှ အချိန်ကိုလှနေသည်ဖြစ်ရာ မာဆာသည် ထိုသူ၏မေးခွန်းကို ပြန်ပြောနေ၍မဖြစ်ကြောင်း

ချက်ချင်းသိလိုက်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ထိုလူအား ခပ်မြန်မြန် ခပ်တိုတိုပင် ပြန်မေးလိုက်သည်။

"ခင်ဗျားကော ဂျာမန်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်နှစ်ယောက် ဝင်နီပရက်အိုဘတ်ပါ၊ ကျွန်တော် ဒီရန်ကိုရောက်တာ တစ်ပတ်ပဲ ရှိပါသေးတယ်။ ကျွန်တော်မှာ အကူအညီလိုနေလိမ့်။ ပုန်းစရာနေရာကလည်း ရချင်ပါတယ်။ ခင်ဗျား ကျွန်တော်ကို ကူညီနိုင်ပါ့မလား။"

အိုဘတ်သည် မာဆာ၏ရှေ့တွင် သတိအနေအထားဖြင့် ခြေစုံရပ်ကာ သူ့အထက်အရာရှိတစ်ယောက်အား အစီရင်ခံနေသည့်ပဟု လေးလေးစားစား ပြောရင်း အားကိုးရာမဲ့နေသည့် အမှုအရာဖြင့် မာဆာ၏ မျက်နှာကိုကြည့်လိုက်သည်။

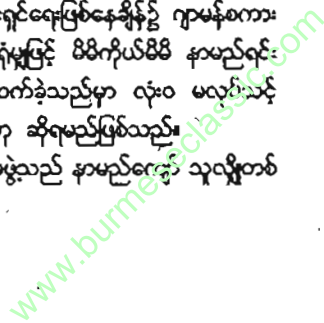
မာဆာသည် ကြာကြာဆိုင်းမနေဘဲ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း အဆုံးအဖြတ်ပေးလိုက်သည်။

"ခင်ဗျား ကျွန်တို့နဲ့လိုက်ခဲ့"

ရုတ်တရက် စဉ်းစားလိုက်လျှင် ဤအချက်မှာ လုံးဝသဘာဝမကျဘဲ လုံးဝ မလုပ်သင့်သည့် အလုပ်တစ်ခုဟု ဆိုနိုင်စရာရှိသည်။

ဝင်နီပရက်အိုဘတ်လို ထောက်လှမ်းရေး အတတ်ပညာတွင် တစ်ဖက်ကမ်းခတ်နေပြီး သူ့လိုလုပ်ငန်းတွင် အခွင့်အလမ်း လူတစ်ယောက်က နိုင်ငံရပ်ခြားတိုင်းတစ်ပါးတွင် ရန်သူလား၊ မိတ်ဆွေလားဟူ၍ ကွဲကွဲပြားပြားမသိနိုင်လောက်အောင် ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေးဖြင့် သေရေးရှင်ရေးဖြစ်နေချိန်၌ ဂျာမန်စကားပြောသည့် လူစိမ်းတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရုံမျှဖြင့် မိမိကိုယ်မိမိ နာမည်ရင်းအတိုင်း ဘယ်သူဘယ်ဝါပါဟူ၍ ဖွင့်ဟမိတ်ဆက်ခဲ့သည်မှာ လုံးဝ မလုပ်သင့်မလုပ်ထိုက်သလို လုံးဝလည်း သဘာဝမကျဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့သည် နာမည်ကျော် သူလျှိုတစ်

ပြီးဖြစ်သော အိုဘတ်အတွက် လတ်တလော ရင်ဆိုင်နေရသည့် အခြေအနေနှင့် ထွန်းခဲ့သည့် ရက်အနည်းငယ်အတွင်းက သူကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် ဖြစ်ရပ်များအရ သူ့အတွက် သည်လိုမှမလုပ်လျှင် မဖြစ်တော့သည်ဘဲသို့ ရောက်နေသည်။ ဒါကို သူသာလျှင် အသိဆုံးဖြစ်သည်။

သူသည် လွန်ခဲ့သည့် တနှစ်ခွဲတစ်ပတ်ကမှ အီရန်သို့ လေထီးဖြင့် တိတ်တဆိတ် ဆင်းလာခဲ့သူဖြစ်သည်။ လေထီးဖြင့် ခုန်ချခဲ့၍ သတ်မှတ်ထားသည့် နေရာသို့ ကျလာခဲ့ပြီး သတ်မှတ်ထားသည့် အဆက်အသွယ်များနှင့် တွေ့ဆုံကာ သတ်မှတ်ထားသည့် အိမ်တစ်အိမ်သို့ ရောက်ခဲ့သည်အထိ အစီအစဉ်များမှာ အားလုံး ချောချောမောမော ရော့ရှော့ရှုပင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုအချိန်မှ လွန်မြောက်၍ နောက်ပိုင်းသို့ ရောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အိုဘတ်မှာ အကြီးအကျယ် ချောက်ကျခဲ့ရသည်။

တီဟာရန်မြို့တွင်းရှိ လျှို့ဝှက်သည့် အိမ်တစ်အိမ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး ၂၄ နာရီမှ မပြည့်တတ်သေးမီ ရုရှားထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ဝင်များသည် ထိုအိမ်ကို လေးဘက်လေးတန်းမှပိုင်း၍ အိမ်ရှင် အီရန်မိသားစုနှင့်တကွ အိမ်ထဲရှိ လူအားလုံးကို တစ်ယောက်မကျန် ဒလကြမ်း ဝင်ဖမ်းခဲ့ရာ ပူပူမွေးမွေး နှောက်ဆုံးမှု ရောက်လာသည့် ညည်သည်အသစ်စက်စက်ဖြစ်သော အိုဘတ်မှာ ယောင်ချာချာဖြင့် ဘုမသိ ဘမသိ အဖမ်းခံခဲ့ရသည်။

အမှန်စင်စစ် အိုဘတ်မှာ ဆွမ်းခံရင်း ငှက်သင့်ခြင်းသာဖြစ်သည်။ အီရန်သို့ အိုဘတ်မရောက်မီ တစ်လခွဲ နှစ်လခန့် (ညှိဂုတ်လဆန်း) က ဂျာမန် သူလျှိုမေယာနှင့် မူဆာဆိုသူ "သတင်းပေး" တစ်ယောက်၊ ငွေရေးကြေးရေး ကိစ္စအတွက် မပြေမလည် မကျေမနပ် ဖြစ်ကြရာမှာ မူဆာက သစ္စာဖောက်၍ အုတ်နံရံတစ်ခုထဲတွင် ငှက်ထားသော သားရေသေတ္တာကို ယူပြီး ဗြိတိသျှ ကောင်စစ်ဝန်ထံ ဖော်ကောင်လုပ်ခဲ့သဖြင့် မေယာ အပါအဝင် လူပေါင်းနှစ်ရာ နီးပါးမျှ အဖမ်းခံခဲ့ကြရသည်။ ဤသစ္စာဖောက်မှုကြောင့် ဂျာမန်သူလျှိုများ၏ အဆက်အသွယ်များစာရင်းကို ရုရှားထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ကပါ ရရှိသွားခဲ့၍ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်၊ တစ်အိမ်ပြီး တစ်အိမ် အလစ်အလစ်တွင် ဝင်

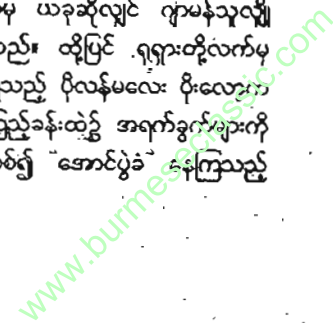
ဖမ်းခဲ့ရာမှ ဂျာမန်သူလျှိုများနှင့် အဆက်အသွယ်ရှိသည့် အိမ်တစ်အိမ်ကို ဝင်အဖမ်းတွင် ကံဆိုးသူ အိုဘတ်မှာ အချောင်ပါသွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံး ယနေ့နံနက် အာရုဏ်တက်အချိန်၌ ဘယ်သူဘယ်ဝါမှန်း မသိရသည့် လူတစ်စုက မိမိတို့အား ချုပ်နှောင်ထားသည့် ရုရှားထောက်လှမ်းရေးဌာနကို ဝင်စီးကြပြီး အချုပ်ခန်းထဲမှ မိမိနှင့်တကွ အကျဉ်းသားအားလုံးကို လွတ်ပစ်ခဲ့ကြသည်။ မိမိတို့အား ကယ်တင်ခဲ့ကြသည့် လူစုထဲတွင် ခေါင်းဆောင်နှင့်တူသူတစ်ယောက်မှာ ဂျာမန်စကား ပြောတတ်သူ ဖြစ်နေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဤအချိန်အခါ ဤအခြေအနေမျိုးတွင် မိမိသည် ထိုလူကိုမှ အကူအညီ မကောင်းလျှင် အခြား မည်သူထံသွား၍ အကူအညီတောင်းရပါမည်နည်း။

ကောင်းပြီ၊ ထိုသို့အကူအညီတောင်းရာ၌ အိုဘတ်သည် မိမိ၏ အမည်ရင်းကို ပြောမပြောဘဲနေလျှင် မဖြစ်တော့ပြီလော။ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ သို့သော် ဤလူစုသည် မိမိတို့ အကျဉ်းသားများအား စကားတစ်လုံးမှမပြောဘဲ ဂရုမစိုက်သည့် လက္ခဏာများ တွေ့နေရသည်ဖြစ်ရာ ဂျာမန်စကားပြောသော ထိုသူအား မိမိ ဂျာမန်တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် မိမိ၏အမည်ရင်းကို ပြောပြမှသာ ပို၍ လေးနက်ထိရောက်တော့မည် မဟုတ်ပါလား။

သို့နှင့်ပင် ထိုနေ့နံနက် အာရုဏ်တက်ပြီး၍ ရောင်နီလာချိန်တွင် အိမ်ပြန်ရောက်လာသော မာဆာမှာ သူ့အိမ်ပေါ်တွင်ရှိနေသည့် ပြဿနာပေါင်း မြောက်မြားစွာတို့ကို မည်သို့ မည်ပုံ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရမည်နည်းဟူ၍ တွေးမရအောင် ဖြစ်နေရတော့သည်။

မှန်သည်။ ယခင်က သူ့အိမ်ပေါ်တွင် လျှို့ဝှက်စွာ အသုံးပြုနေသည့် ရေဒီယို အသံဖမ်းစက်တစ်လုံးသာ ရှိနေခဲ့ရာမှ ယခုဆိုလျှင် ဂျာမန်သူလျှို တစ်ယောက်ပါ ထပ်မံရောက်ရှိနေပြန်ပြီဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ရုရှားတို့လက်မှ မလိမ်တပတ်ဖြင့် အကြမ်းဖက်၍ ပြန်လုလာခဲ့ရသည့် ဝိုလန်မလေး ဝိုလော့ကာလည်း ရှိသေးသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် စာကြည့်ခန်းထဲ၌ အရက်ခွက်များကို မြှောက်ကာ မြှောက်ကာဖြင့် ဆူညံစွာ အော်ဟစ်၍ "အောင်ပွဲခံ" နေကြသည့် အမေရိကန်များကလည်း ရှိနေပြန်သေးသည်။

ဤအဖြစ်အပျက်၊ ဤအခြေအနေများကိုသာ ပါစီ သိသွားမည်ဆိုပါက သူ့အပေါ်တွင် အပြစ်တင်၍မဆုံးအောင်ရှိမည်မှာ သေချာသည်။ အထူးသဖြင့် မဟာမိတ် ရုရှားများနှင့် ဆက်ဆံရေးပျက်ပြားသွားနိုင်ကြောင်း တဖွဖွ ပြောတော့မည်မှာ သေချာသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဤပြဿနာများနှင့် ဤအခြေအနေများကို စဉ်းစားရင်းက မာဆာသည် သူ၏မျက်တောင်များ စင်း၍ စင်း၍လာသည်ကို ဟန်မဆောင်နိုင်အောင် ဖြစ်မိသည်။

“ဟုတ်ပေလိမ့်မည်။ သူသည် လွန်ခဲ့သည့် ၄၈ နှစ်လုံးလုံး တစ်နေ့မျှ မအိပ်စက်ရသေးပါဘူးကား။”

မာဆာသည် အိုဘတ်အား ယခုလောလောဆယ် ဘာကိုမှ ဆွေးနွေးပြောဆိုခြင်း မပြုသေးဘဲ တစ်နေ့တစ်မော အိပ်ကြပြီး အိပ်ရာကနိုးမှသာ ထပ်မံစဉ်းစားတိုင်ပင်ကြမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြကာ အခန်းတစ်ခုထဲသို့ အိုဘတ်ကို ထားခဲ့ပြီး ထိုအခန်းကို အပြင်မှ သော့ခတ်လိုက်သည်။ အိုဘတ်သည် ရုရှားတို့လက်မှ လွတ်လာခဲ့၍ စိတ်ချရပြီဖြစ်သည့်ပြင် ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေသဖြင့် မာဆာ၏အစီအစဉ်ကို တစ်စုံတစ်ရာ ကန့်ကွက်မနေတော့ဘဲ အခန်းထဲမှာပင် ကျွဲကျွဲနုနု အနားယူနေလိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဝိုးလော့မှာလည်း နံနက် ၆ နာရီက မာဆာ၏မိတ်ဆွေ ဆရာဝန်တစ်ယောက် လာ၍ စမ်းသပ်စစ်ဆေးပြီး ဆေးနှစ်လုံးထိုးကာ သောက်ဆေးများ တိုက်ထားသဖြင့် အခြားအခန်းတစ်ခန်းထဲတွင် အိပ်မောကျနေရာပြုဖြစ်သည်။ ဆရာဝန်က ဝိုးလော့အား နောက်ထပ် ၂၄နာရီတိတိ မလှုပ်မရှားဘဲ လုံးဝအနားယူရမည်ဟု ညွှန်ကြားသွားခဲ့သည်။

ဆရာဝန် ပြန်သွားပြီး မရှေးမနှောင်းပင် ဖာဂူဆင်တို့ လှည့်ကပ်လည်း မာဆာကို နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်သွားကြရာ မာဆာသည်လည်း ဤတွင်မှ အတိုးချ၍ အနားယူရတော့သည်။

သို့သော် သူသည် ပြဿနာများကို ရင်ဝယ်ပိုက်ထားရာသူဖြစ်ရာ ကြာကြာ မအိပ်နိုင်ဘဲ ၁၁နာရီတွင် အိပ်ရာမှ နိုးလာသည်။

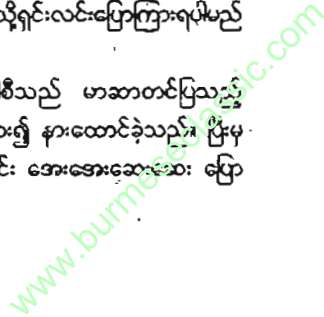
ထိုအချိန်အထိ ဝိုးလော့နှင့် အိုဘတ်တို့မှာ အိပ်ပျော်နေကြဆဲဖြစ်ရာ မာဆာသည် ပါစီထံသို့ ဖုန်းလှမ်းဆက်လိုက်သည်။ နောက်နာရီဝက်ခန့်ကြာသောအခါ သူတို့နှစ်ယောက်သည် ငြို့တွင်းတစ်နေရာရှိ ကပေးဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် နှစ်ယောက်သား ဆုံတွေ့ကြသည်။

မာဆာသည် ပါစီအား လွန်ခဲ့သည့်ညက ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကို တစ်ခုမကျန် အသေးစိတ် ပြောပြခဲ့သည်။ ထိုနောက် သူသည် ပါစီအား အောက်ပါ ပြဿနာများကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တင်ပြ၍ ပါစီ၏သဘောထားကို မေးမြန်းခဲ့သည်။

ယခုနောက်ဆုံး ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှ ကိစ္စရပ်များကို အကြောင်းပြု၍ ပါစီသည် မိမိအား ပေးအပ်ထားသည့် တာဝန်များကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းလိုပါသလော။ ထိုသို့ ရုပ်သိမ်းခဲ့ပြီးနောက် မိမိသည် ဆွစ်ဇာလန်သို့ ဝိုးလော့ကိုပါ တစ်ခဲတည်း ပြန်သွားမည်ဆိုပါက ခွင့်ပြုနိုင်ပါမည်လော။ အကယ်၍ ထိုသို့ခွင့်ပြုမည်ဆိုလျှင် ဤအတောအတွင်း ရုရှားတို့အန္တရာယ်မှ ဝိုးလော့အား လုံခြုံစွာ ကာကွယ်ပေးနိုင်ပါမည်လော။

ယခု မိမိအိမ်ပေါ်သို့ ရောက်နေသည့် ဂျာမန်သူလို့ အိုဘတ်အား မည်သို့လုပ်ရမည်နည်း။ အကယ်၍ မိမိသည် တီဟာရန်တွင် ဆက်၍ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရမည်ဆိုပါက ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့နှင့် မည်သို့မည်ပုံ ဆက်လက်ဆက်သွားရပါမည်နည်း။ ဂျာမန်သူလို့တစ်ယောက်ကို မိမိအိမ်ပေါ်တွင် လက်ခံထားကြောင်း ဖာဂူဆင်တို့လူစုအား မည်သို့ရှင်းလင်းပြောကြားရပါမည်နည်း။

ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးတာဝန်ခံ ပါစီသည် မာဆာတင်ပြသည့် ပြဿနာများနှင့် မေးခွန်းများကို အလေးအနက်ထား၍ နားထောင်ခဲ့သည်။ ပြီးမှ မာဆာ၏စကားအဆုံးတွင် ပါစီက အောက်ပါအတိုင်း အေးအေးဆေးဆေး ပြောလိုက်သည်။

“မှန်တဲ့အတိုင်း ပြောရရင် ဒီမှာ ခင်ဗျားမရှိရင် ကျွန်တော်တို့အတွက် အန္တရာယ် ပိုပြီးကင်းတယ်လို့ ဆိုရမှာပဲ။ ကျွန်တော်ဟာ ခင်ဗျားနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာတစ်ခုမှ အလေးအနက် မစဉ်းစားတော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားတာ တော်တော် ကြာပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို နောက်ဆုံးပြောချင်တာကတော့ တကယ်လို့ ခင်ဗျားမှာ အချိန်ရဦးမယ်ဆိုရင် ပိုးလော့ကို ခင်ဗျားအိမ်ပြန်ခေါ် လာတဲ့အတွက် ကျွန်တို့လူတွေအားလုံးမှာ ဘယ်လိုပြဿနာတွေ ရှုပ်လာနိုင် တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား ခေါင်းအေးအေးနဲ့ ပြန်စဉ်းစားစေချင်တယ်”

ပါမီသည် သူထုံးစံနှင့် သူလေသံအတိုင်း လေးလေးနှင့် မှန်မှန်ကြီး တောက်လျှောက်ပြောလာခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးတွင် ဤသို့ နိဂုံးချုပ်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျား အခုမေးတဲ့ မေးခွန်းတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့တော့ လောလော ဆယ် ဒီအဆင့်မှာ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း အဆုံးအဖြတ် မဖေနိုင်သေး ဘူး။ အဲဒီတော့ ဒီနေ့ညနေ ၆ နာရီကျရင် ထပ်တွေ့ ကြသေးတာပေါ့။ အဲဒီကျ ရင် ကျွန်တော် အဖြေပေးပါမယ်”

အိုဘတ်သည် သူ့ကိုယ်သူ ငရဲပြည်မှ နိဗ္ဗာန်သို့ ဖြန်းခနဲ ထုတ်ချင်း ပေါက် ရောက်လာရောသလားဟု အောက်မေ့မိသည်။

သူသည် ၂၄ နာရီလုံးလုံး တစ်ရေးမှမနိုးဘဲ အိပ်မောကျခွားခဲ့သည်။ အိပ်ရာမှ နိုးသောအခါ ကောင်းပေဆိုသော နံနက်စာကို အကျဉ်းစားလိုက်ရသည်။ နံနက်စာ စားပြီးလျှင် စားပြီးချင်း အိမ်ရှင်မာဆာသည် သူ့ရှိရာအခန်းထဲသို့ ဝင်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

မာဆာကပင် စကားစပြောသည်။

“ခင်ဗျားဟာ ဘာလင်ကလွတ်လိုက်တဲ့လူဆိုတာ ကျွန်တော် ကျွန်ုပ်လောက်အောင် အထောက်အထား တစ်ခုခု ပြနိုင်မယ်ဆိုရင်တော့ ဒီအိမ် မှာ ခင်ဗျားသဘောရှိ နေနိုင်ပါတယ်။ ဒီလိုမှမဟုတ်ရင်တော့ ခင်ဗျား တခြား တစ်နေရာရာကို ပြောင်းနေရင် ပိုကောင်းမယ်ထင်တယ်”

အိုဘတ်သည် မာဆာ၏စကားကြောင့် ရုတ်တရက် နဝေတိမ်တောင် ဖြစ်သွားမိသည်။ သူ့စကားအရဆိုလျှင် သူသည် မိမိအား ရိုးရိုးဂျာမန်တစ် ယောက်အနေဖြင့် လက်ခံမထားနိုင်။ ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်ယောက်ဆီလျှင် လက်ခံ ထားမည်ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ထွက်နေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ မိမိသည် ရေမရောသည့် ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်အစစ်ဖြစ်ကြောင်း တစ်နည်းနည်းဖြင့် သက်သေပြရတော့မည် မဟုတ်ပါလော့။

“ဒါကတော့ ကျွန်တော်နဲ့ပတ်သက်လို့ သက်သေအထောက်အထား ပြစရာ လူတွေအများကြီးရှိပါတယ်။ ဒီလူတွေကလည်း သေးသေးကွေးကွေး မဟုတ်ပါဘူး။ တကယ့်ပုဂ္ဂိုလ်တွေပဲ။ အကောင်းဆုံးနဲ့ အခိုင်လုံဆုံးကတော့ တကယ်လို့ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဘာလင်ကို အဆက်အသွယ် လုပ်နိုင်မယ်ဆိုရင်”

“ဒီကိစ္စကတော့ မခဲယဉ်းပါဘူး။ နာရီဝက်အတွင်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်” မာဆာ၏ ကြားဖြတ် ဝင်ပြောလိုက်သော စကားကြောင့် အိုဘတ် သည် ချက်ချင်း နားလည်လိုက်သည်။

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျားမှာ ရေဒီယိုအသံဖမ်းစက် ရှိတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား” အိုဘတ်က အားရစမ်းသာ မေးလိုက်သည်။

“အဲဒါ ထားပါဦး။ ဘာလင်မှာ ခင်ဗျားနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘယ်သူ့ကို မေးရမယ်ဆိုတာ နာမည်သာပြောပါ”

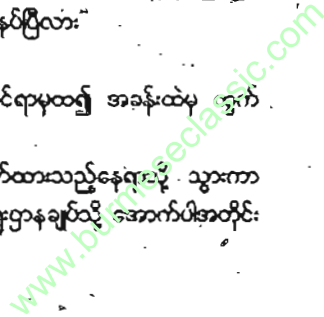
မာဆာသည် အိုဘတ်၏အမေးကို မဖြေဘဲ လိုရင်းကိုသာ ပြန်မေး လိုက်သည်။

“ကောင်းပြီလေ။ ချဲ့လင်းဘတ်ဖြစ်ဖြစ် ကာလံတင်ဘရန်းနားဖြစ်ဖြစ် ခင်ဗျားမေးချင်တဲ့လူ မေးကြည့်ပါ။ ဒါဆို ကျေနပ်ပြီလား”

“သိပ်ကျေနပ်တာပေါ့”

မာဆာသည် ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ထိုင်ရာမှထ၍ အခန်းထဲမှ ငွက် သွားသည်။

သူသည် ရေဒီယိုအသံဖမ်းစက် ဝှက်ထားသည့်နေရာသို့ သွားကာ စက်ကိုဖွင့်၍ ဘာလင်ရှိ တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်သို့ အောက်ပါအတိုင်း

အကြောင်းကြားလိုက်သည်။

ရုရှားထောက်လှမ်းရေး ဌာနချုပ်ကို ဝင်စီးရာမှ ကျွန်ုပ်၏အေသဆိုင် ရာသူလျှို့များသည် ဂျာမန်တစ်ယောက်ကို ကယ်တင်ခဲ့ရသည်။ ထိုသူက သူ့ကိုယ်သူ ဝင်နီမရက်အိုဘတ်ဟု ပြောနေသည်။ သူ့အကြောင်းကို ချဲ့လင်းဘတ်နှင့် ကာလ်တင်ဘရန်းနားအား မေးကြည့်ပါဟု ဆိုသည်။ ယခုလောလောဆယ် သူသည် ကျွန်ုပ်၏အိမ်တွင် ရှိနေပြီး ကျွန်ုပ်ထံမှ အကူအညီများ တောင်းနေသည်။ ဤကိစ္စအတွက် ညွှန်ကြားချက်များ အပြန်ပို့ပါ။

တီဟာရန်မှ မာဆာပို့လိုက်သော အကြောင်းကြားချက်မှာ ဘာလင်တွင် တစ်နေရာနှင့်တစ်နေရာ တယ်လီဖုန်း နှစ်ခါသုံးခါဆက်ရုံးဖြင့် ကိစ္စအားလုံး ပြီးသွားခဲ့သည်။

နောက် သုံးနာရီမျှကြာသောအခါ မာဆာသည် အိုဘတ်ရှိရာအခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင်လာပြီး တစ်စုံတစ်ရာ ဘာတစ်ခုခုမှမပြောဘဲ ဘာလင်မှ ပြန်ကြားစာကို စားပွဲပေါ်သို့ အသာအယာတင်လိုက်သည်။ အိုဘတ်သည် စားပွဲပေါ်မှ စာရွက်ကို ခပ်မြန်မြန် ကောက်ဖတ်လိုက်သည်။

“ထိုသူကို အတတ်နိုင်ဆုံး ကူညီပါ။ သူနှင့်ပတ်သက်သမျှ ယခုအတိုင်း ဆက်လက်၍ ကျွန်ုပ်တို့ထံ အဆက်အသွယ်လုပ်ပါ။ မကြာမီ အလွန်အလွန် အရေးကြီးသည် လုပ်ငန်းတစ်ခုအတွက် သူနှင့်တကွ အခြားသူများနှင့်ပါ ပူးတွဲလုပ်ဆောင်ရန် လိုအပ်လာလိမ့်မည်။”

“ဪ နီလိုကို” အိုဘတ်က ပြုံး၍ပြောလိုက်သည်။ “ဒီဇာတာ တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်ကပဲ။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား” အိုဘတ်က မာဆာနှင့် မိမိသည် ဘာလင်တွင် စင်ပြိုင်ဖြစ်နေကြသည့် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်နှင့် လုံခြုံရေးဌာနချုပ်မှ တသီးတခြားစီ စေလွှတ်ထားသည့် သူလျှို့များဖြစ်နေကြောင်း ယခုမှ သိရသဖြင့် ပို၍သေချာအောင် မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် အိုဘတ်၏မေးခွန်းကို မာဆာက ပြန်မဖြေဘဲ ပြုံးရုံသာ ပြုနေလိုက်သည်။

“ကိစ္စမရှိပါဘူး။ မစိုးရိမ်ပါနဲ့”

အိုဘတ်က အပြုံးမပျက် ဆက်၍ပြောလိုက်သည်။ “ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ကြားမှာ ပဋိပက္ခဖြစ်စရာ ဘာမှမရှိပါဘူး။ အခု ဒီကိစ္စမှာဆိုရင် ထောက်လှမ်းရေးနဲ့ လုံခြုံရေးဌာနချုပ် နှစ်ခုဟာ လက်တွဲပြီး လုပ်ခဲ့ကြတာပဲ။ ဒီလိုလုပ်ဖို့ ထိပ်ဆုံးက ဆုံးဖြတ်လိုက်တာပါ။”

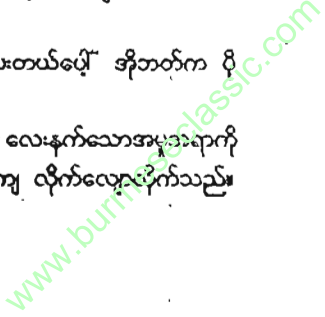
“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒါ နည်းနည်းတော့ ဆန်းတယ်ဗျ” မာဆာက မယုံသက်ာဖြစ်နေသေးသည့်ဟန်ဖြင့် လှမ်းပြောလိုက်သည်။ “ကျွန်တော်တော့ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ခုံထက်ထိ ဘာညွှန်ကြားချက်မှ မရသေးဘူး။ ဘာတွေဖြစ်နေမှန်းလည်း မသိဘူး။ တကယ်တော့ ဒီဌာနနှစ်ခုတွဲလုပ်ဖို့ဆိုတာ ခက်တော့ခက်သားဗျ”

“ဒါကတော့ ဒီလိုပါ။ ဘာလင်မှာရှိနေကြတဲ့ လူတွေဟာ ဗျူရိုကရက်တွေပါပဲ။ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော် အခုတော့ ခင်ဗျားကို ပြောလို့ မဖြစ်သေးဘူး။ နောက် လေးငါးရက်ကြာရင် ခင်ဗျား သူတို့ဆီက တစ်နည်းနည်းနဲ့ သိလာပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်သိရလောက် ဒီမှာဖြစ်နေတဲ့အခြေအနေအရ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့ဟာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အပြန်အလှန် ကူညီဖို့ တော်တော်ကို လိုနေတယ်။ ဒါထက် ခင်ဗျားကို တစ်ခုပြောရဦးမယ်။ အခု ကျွန်တော်ပြောပြမယ့်အကြောင်းတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘာလင်ကို သတင်းမပို့ပါဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားအရာရှိတစ်ယောက်အနေနဲ့ ကတိပေးစေချင်တယ်။”

“ဒါကတော့ ကျွန်တော့်ကို ဘာလင်က ခင်ဗျားနဲ့ပတ်သက်ပြီး အကူအညီပေးဖို့ ညွှန်ကြားထားပြီးသားဖြစ်နေတော့ ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို ဘယ်လိုမှ မပြောသည့်တိုင်အောင် ကျွန်တော်ဘက်ကတော့ စိတ်ချပါ။ မာဆာက သူ့စိတ်ရင်းအတိုင်း ပြောလိုက်သည်။

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို ကတိပေးတယ်ပေါ့” အိုဘတ်က ပို၍သေချာအောင် ထပ်မေးလိုက်ပြန်သည်။

နောက်ဆုံး၌ မာဆာသည် အိုဘတ်၏ လေးနက်သောအဖူးအရက်ကို နားလည်သဘောပေါက်သည့်ဟန်ဖြင့် သူ့စိတ်တိုင်းကျ လိုက်လျောလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဒီလိုမှ ကျွန်ုပ်မယ်ဆိုရင်လည်း ကျွန်တော် ခင်ဗျား တောင်းတဲ့ ကတိကို ပေးပါတယ်။ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို ကြိုတင်ပြီးပြော တာတွေကို ဘာလင်က လုံးဝမသိစေရပါဘူး စိတ်ချပါ”

အိုဘတ်သည် ဤတွင်မှ စိတ်ချလက်ချ ရိသွားသည့်ဟန်ဖြင့် ဘာ လင်ဌာနချုပ်က သူ့အား တီဟာရန်သို့ စေလွှတ်လိုက်သည့်အကြောင်းရင်းကို တကယ်အရေးကြီးသည့် အမှုအရာဖြင့် ခပ်တိုးတိုး ခပ်အုပ်အုပ် ပြောပြတော့ သည်။

“နောက် နှစ်လသုံးလလောက်ကြာရင် အရေးအကြီးဆုံး ရန်သူ ခေါင်း ဆောင်ကြီးတွေ တီဟာရန်မှာ တွေ့ ကြလိမ့်မယ်။ ဘယ်နေရာ ဘယ်အချိန်မှာ တွေ့ကြမယ်ဆိုတာနဲ့ပတ်သက်လို့ မကြာခင် ကျွန်တော်တို့ တီဟာရန်သို့ သိရပါ လိမ့်မယ်။ ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာက သူတို့ကို လုပ်ကြံပစ်ဖို့ အမိန့်ပေး ထားတယ်။ အဲဒီအတွက် လိုအပ်တဲ့ လက်နက်တွေ၊ အသေခံတပ်သားတွေနဲ့ အသေးစိတ် ညွှန်ကြားချက်တွေ အချိန်မီ ရောက်လာလိမ့်မယ်”

မာဆာသည် အိုဘတ်ပြောပြသမျှကို တကယ်ပင် ဂရုတစိုက် နား ထောင်ခဲ့သည်။ ပြီးမှ သူက တစ်စုံတစ်ရာ မယုံသက်ရှိနေသည့်ဟန်ဖြင့် ပြန် ပြောလိုက်သည်။

“ဒီမှာရှိနေတဲ့ ကျွန်တော်တို့တွေ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့ ဘာမှမသိရ သေးဘူး။ ဗြိတိသျှနဲ့ အမေရိကန်တွေထဲမှာလည်း ကျွန်တော့်ကို သူတို့သိသမျှ သတင်းတွေ အမြဲပေးနေတဲ့ ကျွန်တော့်သူလျှို့တွေ ရှိနေတာပဲ။ အခု ခင်ဗျား ပြောတဲ့ ရန်သူခေါင်းဆောင်ကြီးတွေ တွေဖို့ စီစဉ်ပြင်ဆင်နေတယ်ဆိုတာတွေ ဘာသတင်းမှ မကြားမိသေးပါဘူး။”

“ဒါတွေ ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာဟာ သူ့ကိုယ်သူ ဘာလုပ် နေတယ်ဆိုတာ သူ့သိပါတယ်”

အိုဘတ်က သူ့စကားကို ပို၍သေချာအောင် ထပ်ပြောလိုက်သည်။ “တီဟာရန်မှာ ရှိနေကြတဲ့ ကျွန်တော်တို့လူတွေကို ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး အသိ မပေးသေးဘဲထားလို့ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ခဲ့လင်းဘတ်အနေနဲ့ ဒီကွန်

ဖရင့်ကျင်းပမယ်ဆိုတာ အသေအချာ သိထားပြီးပါပြီ။ ပြီးတော့ တီဟာရန် မှာပဲ ကျင်းပဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ယူဆစရာ အကြောင်းအချက်တွေလည်း သူ့မှာ အလုံအလောက်ရှိနေပါတယ်”

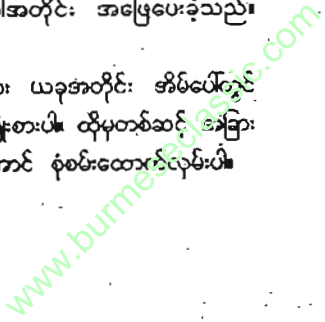
သို့တိုင်အောင် မာဆာသည် ဤကိစ္စကို လုံးဝယုံကြည်လက်ခံသည့် အမှုအရာမျိုး မရှိသေးဘဲ ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် သူသည် အိုဘတ်ကိုမှ လိုအပ် သမျှ ကူညီမည်ဖြစ်ကြောင်း ထပ်လောင်း ကတိပေးလိုက်သည်။

ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးတာဝန်ခံ ပါဗီနှင့် သူ့အထက်အရာရှိများ သည် မာဆာနှင့်ပတ်သက်၍ တော်တော်လေး ဦးနောက်ခြောက်ခဲ့ကြရသည်။ ရုရှားတို့ ဖမ်းသွားသည့် ဝိုးလော့အား စိတ်လိုက်မာန်ပါ သူ့သဘောနှင့်သူ အကြမ်းဖက်၍ သွားရောက် ကယ်တင်ခဲ့သော မာဆာ၏ လုပ်ရပ်များကြောင့် အထိတ်တလန့်ဖြစ်ခဲ့ရသလို ဘာလင်မှ တီဟာရန်သို့ နောက်ဆုံးရောက်ရှိလာ ပြီး ယခု မာဆာ၏အိမ်ပေါ်တွင် ပုန်းအောင်းနေသည့် ဂျာမန်သူလျှို့ အိုဘတ် နှင့် မာဆာတို့ ရုရှားထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်တွင် မတော်တဆ တွေ့ဆုံခဲ့ကြ သည်မှာလည်း “မတော်တဆ နိုင်လွန်းလှသည်” ဟု ထင်မိကြသည်။

သို့သော် သူလျှို့နှင့် လျှို့ထွက်လောက်လှမ်းရေးတို့တွင် ထင်မြင်ချက်၊ ယူဆချက် စသည့် “စိတ်ဆန္ဒများ”ကို လုံးဝ အခြေမခံရဘဲ တကယ်ဘဝနှင့် တကယ်ဖြစ်ရပ်စသော “ရုပ်ဝတ္ထု”များကိုသာ ပစ္စာနပြု၍ ဆုံးဖြတ်ကြရစမြဲ ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ပါဗီသည် သူ့အထက်အရာရှိများနှင့် အလေးအနက် ဆွေး နွေးစဉ်းစားပြီးနောက် မာဆာအား အောက်ပါအတိုင်း အဖြေပေးခဲ့သည်။ အကြောင်းပြန်ခဲ့သည်။

ရှေးဦးစွာ ဂျာမန်သူလျှို့ အိုဘတ်အား ယခုအတိုင်း အိမ်ပေါ်တွင် လက်ခံထားပြီး ရင်းနှီးမှု ယုံကြည်မှုရအောင် ကြိုးစားပါ။ ထိုမှတစ်ဆင့် အခြား ဂျာမန်သူလျှို့များ၏ သတင်းကို ရရှိသမျှ ရအောင် စုံစမ်းထောက်လှမ်းပါ။

ပိုးလော့အား ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ သံယောဇဉ်ခင်တွယ်မှုများကြောင့် မဟုတ်ဘဲ အန္တရာယ်ပို၍ ကြီးမားမလာစေရန်အတွက် ဆက်လက်စောင့်ရှောက် ထားပါ။ အကယ်၍ ရုရှားတို့လက်တွင်းသို့ ပိုးလော့တစ်ယောက် နောက်တစ် ကြိမ် သက်ဆင်းကျရောက်သွားပါက ကွင်းဆက်များအားလုံး ပေါ်သွားပြီး မြေ ရှင်းမရလောက်အောင် ပြဿနာပေါင်း သောင်းခြောက်ထောင် ဖြစ်လာနိုင်သော ကြောင့် ရုရှားတို့ရန်မှ ပိုးလော့အား အတတ်နိုင်ဆုံး ကာကွယ်စောင့်ရှောက် ထားပါ။

ဂျာမန်သူလျှို့ အိုဘတ်၊ ရုရှားတို့လက်မှ လွတ်လာသော ပိုးလော့နှင့် လျှို့ဝှက်သော ရေဒီယိုအသံဖမ်းစက်တစ်လုံး စသည်တို့ရှိနေသည့် မာဆာ၏အိမ် ကို အီရန်ရဲအဖွဲ့ ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့နှင့်တကွ နပန်းသမား မစ္စတာ တို့အဖွဲ့ပါ ပူးပေါင်း၍ နေ့ရောညပါ စောင့်ကြပ်ကာကွယ်ပါ။

ဖာ့ဆင်နှင့် ဝေါလ်ဟိမ်းတို့ လူစုအပေါ်တွင် ဣန္ဒြေမပျက် ဆက်ဆံ သွားပါ။ သူတို့နှင့်ပတ်သက်၍ အမေရိကန် သံရုံးမှ တစ်စုံတစ်ရာ ခိုင်လုံသည့် သတင်းများ မရမချင်း စောင့်ကြည့်ပါ။

ဤသည်တို့မှာ ပါစီထံမှ မာဆာရရှိခဲ့သည့် ပြန်ကြားချက်များပင် ဖြစ်သည်။

ဤအတောအတွင်း ပိုးလော့၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေမှာ ဆရာဝန် ၏ ဂရုစိုက်မှုကြောင့် သုံးရက်ခန့်အကြာတွင် သိသာသာကြီး ကောင်းမွန်လာ ခဲ့သည်။ သို့သော် ပိုးလော့၏ ကျန်းမာရေးနှင့် လုံခြုံရေးပြဿနာများကြောင့် အိမ်ထဲက အိမ်ပြင်မထွက်ရန် မာဆာက ပိုးလော့အား ပြောပြထားရသည်။

မာဆာသည် ယခုရက်များအတွင်း အချိန်ရှိသရွေ့ ပိုးလော့အနားမှာ ပင် ရှိနေခဲ့သည်။ ပိုးလော့ကိုပင် စောင့်ကြပ်နေခဲ့သည်။ ပိုးလော့ခမျာမှာလည်း မိမိအတွက် အဘက်ဘက်က အနစ်နာခံ၊ အပင်ပန်းခံ အဆင်းရဲခံနေရရှာသော မာဆာအား ယခင်ကထက် ပို၍တွယ်တာမိသည်။ အားကိုးမိသည်။ မိမိအိပ်ရာ ဘေးတွင် အမြဲတမ်းလိုလို ရှိနေသော မာဆာအား မျက်လုံးကျယ်ကြီးများဖြင့် စိုက်ကြည့်နေမိရှာသည်။

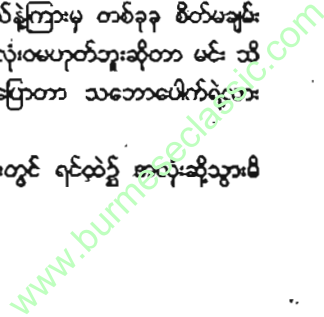
နောက်ဆုံး၌ မာဆာသည် ပိုးလော့အား နားလည်သွားခဲ့သည်။ အောက်တိုဘာလ ၂၉ ရက်နေ့ ထိုနေ့က စာကြည့်ခန်းထဲတွင် စာအုပ်တစ်အုပ် ဖတ်နေသော ပိုးလော့ရှိရာသို့ မာဆာ ဝင်လာသည်။ မာဆာသည် ပိုးလော့၏မျက်နှာကို အဓိပ္ပာယ်အပြည့်အဝဖြင့် စိုက် ကြည့်လိုက်ပြီးမှ . . .

“ပြောစရာရှိလို့ စာအုပ်ကို ခဏချထားပါဦး”

ပိုးလော့သည် လိမ္မာလှသည့် ကလေးငယ်တစ်ယောက်လို ဖတ်လက် ၈ စာအုပ်ကို ခုံပေါ်သို့ အသာချလိုက်သည်။ ပြီးနောက် မာဆာ၏မျက်နှာကို မော့ကြည့်ရင်း ပါးစပ်ကလေးအဟောင်းသားဖြင့် နားစွင့်နေရှာသည်။ မာဆာကလည်း တစ်လုံးချင်း ဖြည့်ညင်းစွာ ပြောသည်။

“ပိုးလော့ ကိုယ်တစ်ခုပြောမယ်၊ ကိုယ်ဟာ မင်းကိုစပြီးတွေ့တဲ့အချိန် ကတည်းက ချစ်ခဲ့မိတယ်။ တကယ်တော့ ဒီအကြောင်းကို အစောကြီးကတည်း က ပြောဖို့ကောင်းတာ အမှန်ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် အကြောင်းကြောင်းတွေထောက် ပြီး မပြောဘဲ ဖျိုသိပ်ထားခဲ့ရတယ်။ အဲဒီအကြောင်းကြောင်းတွေက ဘာတွေဆို တာ အခုပြောပြရရင် အရှည်ကြီး ပြောပြနေရလိမ့်မယ်။ အဲဒီတော့ ကိုယ့်အနေနဲ့ အခု ပိုးလော့ကို အရေးအကြီးဆုံးထားပြီး ပြောချင်တာကတော့ ကိုယ်တို့နှစ် ယောက် အခုလို တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အကြာကြီး အထင်လွဲ အမြင်လွဲ ဖြစ်နေတာဟာ ဝတ်လောက်ပြီထင်တယ် ပိုးလော့ရယ်၊ ပြီးတော့ ကိုယ့်အနေနဲ့ လည်း ကိုယ်တို့နှစ်ယောက် ဒီလိုအဖြစ်မျိုးဖြစ်နေတာကို ဆက်ပြီး အောင်မနေ နိုင်တော့ဘူး။ အဲဒီတော့ ဒီအိမ်ပေါ်မှာ မင်းစိတ်ချမ်းသာသလို မင်းစိတ်တိုင်းကျ နေပါလို့ ကိုယ်ပြောပါရစေ။ ဒါလောက်ဆိုရင် မင်းလည်း ကိုယ်ပြောတာကို နား လည်မှာပါပဲ။ ဒါကြောင့် ဒီနေ့ကစပြီး မင်းနဲ့ကိုယ်နဲ့ကြားမှ တစ်ခုခု စိတ်မချမ်း သာစရာ ဖြစ်လာရင်တော့ အဲဒါ ကိုယ့်ကြောင့် လုံးဝမဟုတ်ဘူးဆိုတာ မင်း သိ ထားစေချင်တယ်။ ဘယ်နှဲ့လဲ ပိုးလော့၊ ကိုယ်ပြောတာ သဘောပေါက်ရဲ့မား ဟင်”

ပိုးလော့သည် မာဆာ၏ စကားအဆုံးတွင် ရင်ဝဲ၌ အလုံးဆိုသွားမိ

သည်။ သူသည် ဘာစကားမှ ပြန်မပြောနိုင်၊ မာဆာ၏မျက်နှာကိုသာ တွေ့တွေ့ကြီး ရိုက်ကြည့်ရင်း အသာအယာ ဖြည့်သည်။ စွာ ခေါင်းထစ်ချက်ညီတံလိုက်ရာ မျက်လုံးထဲမှ မျက်ရည်ဥများသည် ပါးပြင်ပေါ်သို့ လိမ်ဆင်းလာကြသည်။

ဝိုးလော့သည် ဗြန်းခနဲ ချဲ့ပွဲချဲ့၍ ရိုက်ကြီးတင် ဝိုလိုက်မိသည်။ သို့သော် ယခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ သူသည် မာဆာ၏ လက်မောင်းနှစ်ဖက်အကြားတွင် အားရပါးရ ဝိုခွင့်ရခဲ့ရာဖြစ်သည်။

၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ၏ နောက်ဆုံးရက်သတ္တပတ်အတွင်း တစ်ခုသောနေ့တစ်နေ့တွင် အဲလီဆာဘာနော ဆိုသူသည် တူရကီနိုင်ငံ အင်ကာရာမြို့ရှိ ဂျာမန်သံရုံးအတွင်းသို့ ကူခြေရရဖြင့် ဝင်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဂျာမန်သံရုံးတွင် သံမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်နေသော လူဝတ်စုံဝတ်သည့် မိမိတို့ သံရုံးအတွင်းသို့ ခပ်တည်တည် ဝင်လာသော အဆိုပါ "မျက်နှာစိမ်း" ဘာနောအား ပထမတွင် သင်္ကာမကင်းဖြစ်ကာ မောင်းထုတ်ရန် ကြံမိသော်လည်း ထိုသူထံမှ အကျိုးအကြောင်း သိရသောအခါ ပျာပျာသလဲဖြင့် ထိုသူအား ရုံးခန်းအတွင်းသို့ ခေါ်လာခဲ့မိသည်။ ဂျာမန်သံရုံးသို့ ဘာနော ရောက်လာခြင်းအကြောင်းရင်းမှာ အခြားမဟုတ်။ သူထံတွင်ရှိနေသည့် ဗြိတိသျှ ထောက်လှမ်းရေးဌာနမှ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက် စာရွက်စာတမ်းများအား ကော်ပီရိုက်ကူးထားသည့် စာတံပုံမလင်များကို "သင့်တော်သည့်ဈေးနှုန်း" ဖြင့် ရောင်းချရန်ပင် ဖြစ်သတည်း။

ဘာနောသည် အင်ကာရာမြို့ရှိ ဗြိတိသျှသံအမတ်ကြီး၏ အစေခံ တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူသည် ရိုးသားမြောင့်မတ်သည့် အစေခံတစ်ဦး မဟုတ်သည့်အလျောက် သူ့သခင်များအလစ်တွင် "ခြေဆော့လက်ဆော့" လုပ်တတ်သူ ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ၏သခင်ဖြစ်သော ဗြိတိသျှသံအမတ်ကြီးသည် စည်းစနစ်ကျနပြု သံတမန်ရေးရာ လုပ်ငန်းများအပေါ်တွင် အလေးအနက်ထားသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါက ဘာနောသည် သံအမတ်ကြီးနေအိမ်မှ ငွေငွန်း၊ ငွေခက်ရင်း စသော

အဖိုးတန်ပစ္စည်းများကိုသာ လစ်လျှင် လစ်သလို ခိုး၍ ရောင်းစားနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

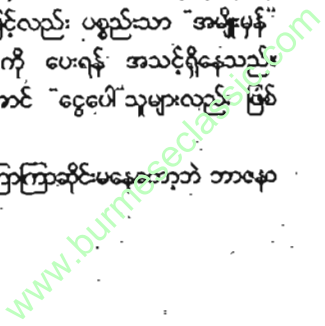
ယခုသော်မှ သံအမတ်ကြီးကိုယ်နှိုက်က အရာရာတွင် ပေါ့ပေါ့ဆဆ သဘောထားကာ စည်းကမ်းမရှိ နေတတ်သူတစ်ဦးဖြစ်သည့်ပြင် အစေခံ ဘာနောကလည်း ရှစ်စက်လည်လာသည့် သူခိုးလူလည်တစ်ဦးဖြစ်နေပြန်ရာ သူသည် မီးဖိုချောင်မှ ပစ္စည်းများထက် ပို၍ အဖိုးတန်ပစ္စည်းများကို မျက်စိကွဲကာ အလစ်ချောင်းနေခဲ့သည်။

တစ်နေ့သည့် ဘာနောသည် သူ့သခင်မရှိခိုက် ပေါ့တီးပေါ့ဆ အလွယ်တကူ ထားခဲ့သည့် သူ့သခင်၏ သော့တွဲကိုယူကာ မီးအာမခံသေတ္တာထဲမှ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်စာရွက်စာတမ်းများကို ကင်မရာကလေးစာစ်လဲဖြင့် စာတံပုံအမြောက်အမြား ရိုက်ယူထားခဲ့သည်။

အင်ကာရာမြို့ရှိ ဂျာမန်သံရုံးမှ သံမှူးဝိုးစင်နှင့် ဂျာမန်သံအမတ်ကြီးသည် ဘာနောယူလာသည့် ဖလင်လိပ်များကို ကြည့်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် သူရိုက်ကူးလာသည့် စာရွက်စာတမ်းများသည် တကယ်ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်များဖြစ်ကြောင်း ချက်ချင်း ရိပ်မိလိုက်ကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ဤအရောင်းအဝယ် ကိစ္စသည် အင်ကာရာရှိ ဂျာမန် သံအမတ်ကြီး၏သဘောဖြင့် မပြီးနိုင်တော့ဘဲ ဘာလင်ရှိ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်မှ ခွဲလင်းဘတ်၏ အဆုံးအဖြတ်ပေါ်တွင် တည်နေခဲ့သည်။ ဖလင်လိပ်ပိုင်ရှင် ဘာနောသည် "ရောင်သူတစ်ကျပ် ဝယ်သူတစ်မတ်" ဆိုသော ဆိုရိုးစကားကို အားကိုး၍လားမသိ။ သူ့လက်ထဲတွင်ရှိနေသည့် ဖလင်လိပ်များကို တစ်လိပ်လျှင် စတာလင်ပေါင် တစ်သောင်းငါးထောင်မှ နှစ်သောင်းအထိ ဈေးဆိုလျက်ရှိသည်။ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်အနေဖြင့်လည်း ပစ္စည်းသာ "အဖိုးမှန်" ဖြစ်ကာ ဈေးဆစ်နေစရာမလို တောင်သမ္မုဇေးကို ပေးရန် အသင့်ရှိနေသည်။ သူတို့အနေဖြင့် ပေးလည်း ပေးနိုင်လောက်အောင် "ငွေပေါ်" သူများလည်း ဖြစ်ကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ခွဲလင်းဘတ်သည် ကြာကြာဆိုင်မနေဘဲဘဲ ဘာနော

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

ပြောသည်ရေးဖြင့်ပင် အရောင်းအဝယ်တည်ကြံပြီး အဆိုပါ ဖလင်များအတွက် ကုသင့်သမျှငွေကို လက်ဝင်းပေးချေ၍ ဝယ်ယူခဲ့သည်။ သို့သော် ဂျာမန်ထောက် လှမ်းရေးဌာနချုပ်မှ ဘာဇနာအား ပေးချေလိုက်သည့် ပေါင်စတာလင်ငွေစက္ကူ များမှာ အစစ်မဟုတ်ဘဲ အစစ်နှင့် ရွေးမရအောင် ရိုက်နှိပ်ထားသည့် "ထောင် မလဲ သဲကော်" ငွေစက္ကူအတုများပင်တည်း။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဘာလင်ရှိ ဌာနချုပ်တွင် အဆိုပါဖလင်လိပ်များကို စစ်ဆေးပြီး စာတံပုံကူးကြည့်ရာ၌ ဝိုလ်ချုပ်ကာလ်တင်ဘရန်နားကိုယ်တိုင် တအံ့ တကြံဖြင့် ငွေပုဂံလုံးပြုသွားမိသည်။ အဘကြောင့်ဆိုသော် အဆိုပါ ထိပ်တန်း လျှို့ဝှက် စာရွက်စာတမ်းများထဲတွင် မော်စကိုမြို့၌ မဟာစိတ်နိုင်ငံများမှ နိုင်ငံခြား ရေဝန်ကြီးများ စည်းဝေးခဲ့စဉ်က စတာလင်၊ ရုစဘဲနှင့် ချာချီတို့ ကြီးသုံးကြီး တွေ့ဆုံဆွေးနွေးကြမည့် နေရာနှင့် နေ့ရက်များကို အတိအကျ တွေ့ရှိကြရသော ကြောင့်တည်း။

ဤသို့ဖြင့် အောက်တိုဘာလကုန်တွင် ဂျာမန်တို့သည် အီရန်နိုင်ငံ တီဟာရန်မြို့၌ ချာချီ ရုစဘဲနှင့် စတာလင်တို့ နိုဝင်ဘာလ ၁၅ ရက်နေ့ကပ်ပိုင်း တွင် တွေ့ဆုံကြရန် စီစဉ်ထားကြောင်း အခိုင်အမာ အတိအကျသိခဲ့ကြရပြီ ဖြစ်သတည်း။

အိုဘတ်မှာ ယခုအခါ ကောင်းကောင်းကြီး ဝိမ်ကျနေခဲ့သည်။
မာဆာ၏အိမ်တွင် မနိုးမိမ်ရတဲ့၊ ကောင်းကောင်းစား ကောင်းကောင်း အိပ်၍ တံကယ့်စည်းစိမ်ရှင်ကြီးတစ်ယောက်ပမာ ဝိမ်ကျကျနေခဲ့ရသည်ဖြစ်ရာ အိုဘတ်၏စိတ်ထဲတွင် "ဒီလိုဆိုတော့လည်း စပိုင်လုပ်ရတာ တံကယ့်နေရာကျပါ လား" ဟု၌ပင် တွေးထင်လာမိသည်။
အိုဘတ်မှာ ယင်းသို့ ဝိမ်ကျနေသလောက် မာဆာတစ်ယောက်မှာ ရပ်တမမ ဖြစ်နေရသည်။
အိုဘတ်ကို အိမ်ပေါ်ခေါ်တင်ထားပြီး ရင်နှီးမှု ယုံကြည်မှုရအောင်

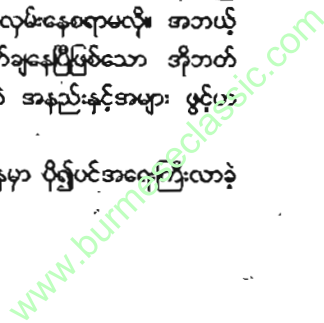
လုပ်ရန် မာဆာအား ညွှန်ကြားခဲ့သော ပါဗီသည် ခေါင်းအေးအေးဖြင့် ရှေ့ရောက် ကွက်ကော်မြင်တတ်သူဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် နိုဝင်ဘာလဆန်းသို့ ရောက်လာ သည့်တိုင်အောင် တီဟာရန်တွင် ရှိနေကြသည့် ဗြိတိသျှနှင့် အမေရိကန် ထောက် လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များသည် တီဟာရန်တွင် ကြီးသုံးကြီးဆွေးနွေးပွဲ ကျင်းပမည့် အကြောင်းကို (သက်ဆိုင်ရာဌာနချုပ်များက အသိမပေးသေးဘဲထားသဖြင့်) တရား ဝင် မသိကြရသေးသော်လည်း ပါဗီသည် အကင်းပိလူပီပီ ဤအကြောင်းကို ကြီးတင်ရိုက်စားမိနေပြီဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍လည်း တီဟာရန်တွင် မကြာမီ ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်လာမည့် အရေးအခင်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အိုဘတ်သည် အချက်အချာကျသော ဂျာမန် သူလျှို့ဝှက်တစ်ယောက် ဖြစ်လာစေရန်သည်ဟု ပါဗီက တွက်ဆထားခဲ့သည်။ ဤ တွက်ကိန်းအရလည်း အိုဘတ်ကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်ရန် မာဆာအား ညွှန်ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မကြာမီ မာဆာသည် အိုဘတ်ကို စောင့်ကြည့်ရကိစ္စနပ်ခဲ့သည်။

အိုဘတ်သည် မာဆာ၏အိမ်တွင် ဝိမ်ကျကျ ပုန်းအောင်းနေရာမှ ရက် အနည်းငယ်အတွင်း မာဆာ၏ ရေဒီယိုအသံလွှင့်စက်ကို အသုံးပြုကာ ဘာလင် ရှိ တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်မှတစ်ဆင့် ချဲ့လင်းဘတ်နှင့် အဆက်အသွယ် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ အိုဘတ်နှင့် ချဲ့လင်းဘတ်တို့ အဆက်အသွယ်ပြုလုပ် ကြရာ၌ မည်သည့်အကြောင်းအရာများကို ပြောကြဆိုကြ အပြန်အလှန် သတင်း ပို့ကြကြောင်း မာဆာ မသိရ ဘာလင်ရှိ တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်က လည်း ဤကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မာဆာအား အသိမပေးခဲ့။ သို့သော် မာဆာသည် ဤလျှို့ဝှက်ချက်ကို ကြီးကြီးစားစား စုံစမ်းထောက်လှမ်းနေစရာမလို။ အဘယ့် ကြောင့်ဆိုသော် မာဆာအား အစစ ယုံကြည်စိတ်ချနေပြီဖြစ်သော အိုဘတ် ကိုယ်တိုင်က စကားများသူပီပီ၊ မာဆာက မမေးဘဲ အနည်းနှင့်အများ ဖွင့်ပေး ပြောကြားခဲ့သောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

နိုဝင်ဘာလ ၆ ရက်နေ့တွင် အခြေအနေမှာ ပို၌ပင်အရေးကြီးလာခဲ့ သည်။

ထိုနေ့က အိုဘတ်သည် မာဆာအား အရေးပေါ်ကိစ္စတစ်ခုအတွက် အကူအညီတောင်းလာခဲ့သည်။ အိုဘတ်၏ ဖွင့်ဟပြောကြားချက်အရ နောက် တစ်နေ့တွင် တီဟာရန်မြို့နှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ ဂျာမန်တို့ အသုံးပြုနေကျ နေရာ ဖြစ်သော ကွမ်ဒေသတွင် ဘာလင်မှ လက်နက်အမြောက်အမြား လေထီးဖြင့် ချပေးမည်ဟု သိရသည်။ အဆိုပါလက်နက်များကို အလုပ်ဝတ်ထားသည့် သတ္တု သေတ္တာကြီးများဖြင့်ထည့်ကာ လေယာဉ်ပေါ်မှ သီသန့်ချပေးမည်ဖြစ်ပြီး ထိုအချိန် တွင် လေထီးတပ်သားတစ်ယောက်မှ ဖိစင်မည်မဟုတ်ဟု အိုဘတ်က ပြောပြ သည်။ ထိုလက်နက်များကို ကိုင်ဆောင်ကြမည့် လေထီးတပ်သား အသေခံတပ်ဖွဲ့ ဝင်များမှာ ရက်ဖူးမကြာမီ နောက်တစ်သုတ် ရောက်လာကြမည်ဖြစ်သည်။

ယင်းသို့ လေထီးဖြင့်ချပေးမည့် လက်နက်များကို မြေပြင်မှဆီးကြို၍ စောင့်ယူရန်မှာ အိုဘတ်၏တာဝန်မဟုတ်။ ဤကိစ္စအတွက် အခြားဂျာမန်သူလူနီ များအား သီးခြားတာဝန်ပေးထားပြီး ဖြစ်သည်။ ယခုကိစ္စတွင် အိုဘတ်၏တာဝန် မှ အဆိုပါ လက်နက်များကို တီဟာရန်မြို့တွင်သို့ တစ်နည်းနည်းဖြင့် ရောက် အောင် သယ်လာပြီး လုံခြုံစိတ်ချရသည့် နေရာတစ်နေရာတွင် ဝှက်ထားရန်ပင် ဖြစ်သည်။

အိုဘတ်က မာဆာထံမှ တောင်းသည့်အကူအညီမှာ ဤကိစ္စအတွက် ပင် ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ လက်နက်ထည့်ထားသည့် သေတ္တာကြီးများကို သယ်ဆောင်ရန် အတွက် ထရပ်ကားများ ရှာပေးရန်နှင့် ယင်းထရပ်ကားကြီးများကို တီဟာရန် မြို့တွင်သို့ မောင်းနှင်လာရာ၌ လမ်းခရီးတစ်လျှောက်တွင် အစစ်အဆေး အတား အဆီးမရှိအောင် လိုအပ်သည့် စာရွက်စာတမ်း အတု များ စီစဉ်ပေးပါရန် အို ဘတ်က မာဆာအား အကူအညီတောင်းခဲ့သည်။ ဤတွင် မာဆာက အဆိုပါ လက်နက်သေတ္တာကြီးများကို ဘေးကင်းရန်ကင်း သယ်ဆောင်လာနိုင်ရန်အတွက် အကောင်အဆုံးနှင့် စိတ်အချရဆုံး အစီအစဉ်မှာ အီရန်စစ်တပ်မှ အရာရှိများကို လာဘ်ထိုး၍ စစ်ကားကြီးများဖြင့် သယ်လာခြင်းပင်ဖြစ်သည်ဟု အကြံပေးခဲ့သည်။ ဤသည်ကို အိုဘတ်ကလည်း ငွေလက်ခံသဘောတူခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး အဆိုပါ

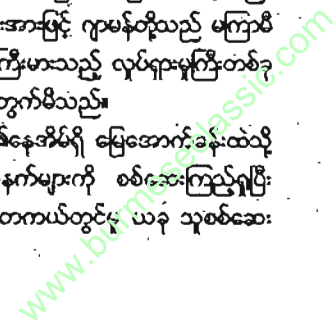
လက်နက်များ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအတွက် အီရန်စစ်တပ်မှ အရာရှိများအား ပေါင်စတာလင်ငွေ သုံးထောင်ပေးရန် အိုဘတ်က သဘောတူခဲ့သည်။

ဤကိစ္စတွင် လက်နက်များကို တီဟာရန်မြို့တွင်သို့ သယ်ဆောင်လာ ရာ၌ အိုဘတ်ကိုယ်တိုင်လိုက်၍မဖြစ်။ အိုဘတ်၏ လက်ရှိအနေအထားနှင့် အခြေ အနေမှာ အပြင်သို့ လုံးဝထွက်မဖြစ်အောင် အန္တရာယ်များလှသည်။ သို့ဖြစ်ရာ အိုဘတ်သည် လေထီးဖြင့် လက်နက်ချပေးမည့် ကွမ်ဒေသရှိ ဂျာမန်သူလူနီ များ၏ အဆက်အသွယ်များကို နေရပ်လိပ်စာနှင့်တကွ ၎င်းတို့နှင့်တွေ့လျှင် အသုံး ပြုရမည့် စကားဝှက်များကိုပါ မာဆာအား ဖွင့်ပြောခဲ့သည်။

နောက်တစ်နေ့ ညဘက်တွင် အဆိုပါ ကွမ်ဒေသရှိ ဂျာမန်များမှာ ဘာလင်မှ လေထီးဖြင့်ချပေးခဲ့သည့် လက်နက်များကို သယ်ဆောင်ရန်အတွက် အီရန် စစ်အရာရှိများကိုယ်တိုင် စစ်ကားကြီးများဖြင့် ရောက်လာကြသည်ကို တွေ့ကြရသောအခါ တအံ့တနိုးဖြင့်လျှားမိကြသည်။ သို့သော် သူတို့သည် အဆိုပါ အီရန်စစ်အရာရှိများကို စကားဝှက်များဖြင့် အမေး အဖြေ ပြုလုပ်ပြီးနောက် ယုံကြည်စိတ်ချစွာပင် လက်နက်သေတ္တာကြီးများကို ထရပ်ကားကြီးများပေါ်သို့ တင်ပေးလိုက်ကြသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့၏ အဆက် အသွယ်များသည် နေရာတိုင်းတွင် ရှိနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

အဆိုပါ လက်နက်သေတ္တာကြီးများထဲတွင် ဂျာမန်လုပ် နားမည်ကျော် လူဂါ ခြောက်လုံးပြားများနှင့် မန်း ခြောက်လုံးပြားများ ရှိ ၄၁ နှင့် ဆီပီ နေ့ရိုင်ဖယ်များ၊ စတင်းဂန်းများနှင့် အစ်ပီ ၄၃ စက်သေနတ်များအပြင် ဂီမို အမည်ရှိ ပလတ်စတစ် လက်ပစ်ဗုံးများပါ အမြောက်အမြားပါလာခဲ့သည်။ ဤမျှ များပြားသော လက်နက်များကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဂျာမန်တို့သည် မကြာမီ အတောအတွင်း တီဟာရန်မြို့၌ တစ်စုံတစ်ရာ ကြီးမားသည့် လှုပ်ရှားမှုကြီးတစ်ခု ပြုလုပ်တော့မည်မှာ သေချာနေပြီဟု မာဆာ တွက်မိသည်။

အိုဘတ်သည် ထိုနေ့ညက မာဆာ၏အိမ်ရှိ မြေအောက်ခန်းထဲသို့ လျှို့ဝှက်စွာ ရောက်ရှိလာသည့် အဆိုပါလက်နက်များကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုပြီး အားရကျေနပ်လျက်ရှိသည်။ သို့သော် တကယ်တကယ်တွင်မူ ယခု သူစစ်ဆေး

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

ကြည့်ရှုနေသော လက်နက်များထဲမှ ကျည်ဆန်အားလုံးတို့မှာ တကယ်ကျည်ဆန် အစစ်များ မဟုတ်ဘဲ "ဗလာယမ်း" များထည့်ထားသည့် ကျည်ဆန်အတုများ ဖြစ်နေသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အလွန်ပြင်းထန်စွာ ဖောက်ခွဲနိုင်စွမ်းရှိသော ဂီနို ပလတ်စတစ်ဗုံးများမှာလည်း အစစ်မဟုတ်ဘဲ ခွေးတစ်ကောင် ကြောင်တစ်မြီးမှ မသေနိုင်သည့် လက်ပစ်ဗုံးအတုများ ဖြစ်နေသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အိုဘတ် လုံးဝမရှိမိဘဲ ရှိခဲ့သည်။

ဝင်စစ် ပါစီနှင့်မာဆာတို့၏ အစီအစဉ်အရ အီရန်စစ်ကားများဖြင့် သယ်လာသော လက်နက်များထဲမှ အရေးကြီးသည် အထက်ပါကျည်ဆန်အားလုံး နှင့် လက်ပစ်ဗုံးများကို ဗြိတိသျှလက်နက် ပါရဂူများက လမ်းခုလတ်တွင် အစစ်နှင့်ခွဲခြားပရေအောင် တူလှသည့် ကျည်ဆန်အတုများ၊ လက်ပစ်ဗုံးအတုများ ဖြင့် လဲထားလိုက်ကြပြီး ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

သမ္မတရစော့သည် ကြီးသုံးကြီးဆွေးနွေးပွဲ တက်ရောက်ရန်အတွက် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ နိုဝင်ဘာလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် ရေကြောင်းခရီးဖြင့် စတင်ထွက်ခွာရန် စီစဉ်ထားခဲ့သည်။

သို့သော် တစ်ခုခက်နေသည်မှာ အတွေ့အကြုံများလှ၍ ဝါရင့်နေသည့် သင်္ဘောသားကြီးများက "သောကြာရေကြောင်း မသွားကောင်း" ဆိုသော ဆိုရိုး စကားအတိုင်း သောကြာနေ့တွင် သင်္ဘော စတင်ထွက်ခွာလျှင် နှစ်ပတ်မကောင်း ဟု အယူသည်နေကြရာ ယခု သမ္မတရစော့ ခရီးစတင်ထွက်မည့် နိုဝင်ဘာလ ၁၂ ရက်မှာ သောကြာနေ့ဖြစ်နေသည်။ တစ်ဖန် နောက်တစ်နေ့မှာလည်း နိုဝင် ဘာလ ၁၃ ရက်နေ့ဖြစ်ရာ အနောက်တိုင်းအယူအဆအရ ကံမကောင်းသောနေ့ ဖြစ်နေပြန်သည်။ နောက်ဆုံး၌ သမ္မတရစော့သည် အယူသည်လှသည့် သင်္ဘော သားများ၏အလိုကို လိုက်လျောခဲ့ရသည်။

သို့ဖြင့် ရစော့ စီးနင်းလိုက်ပါလာသည့် အမေရိကန် ရေတပ်မတော်မှ ခေတ်အစီဆုံးဖြစ်သော "အိုင်ပီးဝါ" အမည်ရှိ ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောကြီးသည်

၁၉၄၃ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၂ ရက်နေ့ ညသန်းခေါင်ကျော် ၁၂ နာရီ ၁မိနစ် တိတိအချိန်တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ကမ်းခြေမှ စတင်ထွက်ခွာလာခဲ့ သည်။

သို့သော် အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနနှင့် အမေရိကန်ရေတပ် ဆိုင်ရာ အကြီးအကဲများ၏ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက် ပူးတွဲအစီအစဉ်များအရ "အိုင် ပီးဝါ" သင်္ဘောကြီးပေါ်မှ သင်္ဘောသားများမှာ မိမိတို့သင်္ဘောပေါ်တွင် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုကြီး၏ အထွတ်အထိပ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သော သမ္မတရစော့ကိုယ်တိုင် လိုက်ပါစီးနင်းလာသည်ကို လုံးဝမသိကြရဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ထိုသို့မှ လျှို့ဝှက် အစီအစဉ်များ မလုပ်ခဲ့ပါက "အိုင်ပီးဝါ" သင်္ဘောကြီးသည် အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာ

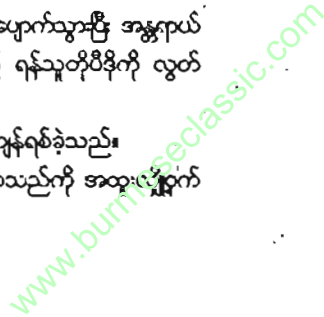
တွေ့နိုင်သည် မဟုတ်ပါလော့။

သို့ပါလျက် အမေရိကန် ကမ်းခြေမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ပြီး ဒုတိယမြောက် နေ့ နိုဝင်ဘာ ၁၄ ရက်နေ့တွင် သင်္ဘောသားများမှာ ဒုက္ခရောက်မိအောင် ရောက်လိုက်ကြရသေးသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုနေ့တွင် သင်္ဘောသား များအား အရေးပေါ် အချက်ပေးသည့် ဥညဿံမှာ ရိုးရိုးအစမ်းလှေကျင့်သည့် ဥညဿံမဟုတ်ဘဲ ရန်သူ့ကို တကယ်တွေ့ရသဖြင့် အချက်ပေးသည့် ဥညဿံ ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

"တကယ်အချက်ပေးနေတာဟော့၊ ဒါ တကယ်အချက်ပေးနေတာ" ပြေးရင်းလွှားရင်း ဟစ်အော်နေကြသော သင်္ဘောအရာရှိများ၏ အသံ များမှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှသည့် ဥညဿံအကြားတွင် ဆူညံစွာ ထွက် ပေါ်နေသည်။

သို့သော် ဥညဿံမှာ မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်း ပျောက်သွားပြီး အန္တရာယ် မှ လွတ်ကင်းခဲ့ကြရသည်။ အိုင်ပီးဝါ သင်္ဘောကြီးသည် ရန်သူတို့ပီဒီကို လွတ် အောင် ရှောင်နိုင်ခဲ့သည်။

သို့ပါလျက် ပြဿနာမှာ မရှင်းမရှင်း ဖြစ်ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ဤသင်္ဘောပေါ်တွင် သမ္မတရစော့ လိုက်ပါလာသည်ကို အထူးလျှို့ဝှက်

ထားခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ဤလျှို့ဝှက်ချက်မှာ လုံးဝပေါက်ကြားစရာမရှိဟု ယူဆရသည်။ ထိုသို့ လျှို့ဝှက်ချက်မပေါက်ကြားသည်မှာ သေချာသည်နှင့်အမျှ ထူးဆန်းလှသည်မှာလည်း အချက်ပေးဥဩဆွဲနေစဉ်အတွင်း မိမိတို့ အိုင်ဝိုးဝါးသင်္ဘောနှင့် လက်လှမ်းမီရာ မျက်စိတစ်ဆုံးတွင် ဂျာမန်ရေငုပ်သင်္ဘောတစ်စင်းမှ မမြင်ရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်လျှင် ရေအောက်တွင် ခပ်စောစောက တွေ့မြင်လိုက်ရသော တိုပီဒိုသည် အဘယ်အရပ်မှ အဘယ်ရန်သူက ပစ်လွှတ်လိုက်ပါသနည်း။

နောက်ဆုံးတွင်မှ တကယ်အဖြစ်မှန်ကို သိရသောအခါ အိုင်ဝိုးဝါး သင်္ဘောအရာရှိအားလုံးမှာ ခေါင်းနားပန်းကြီးကာ မျက်လုံးများပင် ပြူးသွားခဲ့ကြရသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အဆိုပါ တိုပီဒိုမှာ ရန်သူ ဂျာမန်ရေငုပ်သင်္ဘောတစ်စင်းမှ ပစ်လိုက်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ အိုင်ဝိုးဝါး သင်္ဘောကြီးအား ဘေးပတ်ပတ်လည်မှ ခြံရံ၍ စောင့်ကြပ်လိုက်ပါလာကြသည့် မိမိတို့အမေရိကန်ရေတပ် သင်္ဘောများအနက်မှ သင်္ဘောတစ်စင်းတွင် တပ်ဆင်ထားသော တိုပီဒိုတစ်ခု မတော်တဆ လွတ်ထွက် သွားခြင်းဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

နိုဝင်ဘာလ ၂၀ ရက်နေ့နံနက် အရုဏ်တက်အချိန်တွင် သမ္မတ ရုစဘဲ စီးနင်းလိုက်ပါလာသော အိုင်ဝိုးဝါး စစ်သင်္ဘောကြီးသည် အိုရန်ဆိပ်ကမ်းသို့ ချောချောမောမော ဝင်ရောက်လာနိုင်ခဲ့သည်။

ရုစဘဲသည် အိုရန်မှ ကိုင်ရှိပြီးသည့် လေယာဉ်ဖြင့် ခရီးဆက်ရမည်ဖြစ်သည်။ ကိုင်ရှိပြီးတွင် ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ် ချာချီ တရုတ်ခေါင်းဆောင် ချွန်ကေရှိတ်တို့နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး ထိုမှတစ်ဆင့် တီဟာရန်သို့ ကြီးသုံးကြီး ဆွေးနွေးပွဲအတွက် ဆက်လက်ထွက်ခွာရမည် ဖြစ်သည်။

အမှန်စင်စစ် ရုစဘဲသည် ကိုင်ရှိပြီးတွင် ခရီးတစ်ထောက် ဝင်မံနားဘဲ တီဟာရန်သို့ တောက်လျှောက်ဆက်သွားချင်သည်။ သို့သော် ချာချီ၏ စီစဉ်ချက်အရ ချွန်ကေရှိတ်တို့ ဝန်းမောင်းနှံနှင့် တွေ့ဆုံရန် ရှိနေ၍သာ ကိုင်ရှိသို့ ဝင်ရန်

ဆုံးဖြတ်လိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ကြီးသုံးကြီး ဆွေးနွေးပွဲ ကိုင်ရှိတွင် ကျင်းပလိမ့်မည်ဟူသော သတင်းစာများ၏ ရေးသားချက်အရ ရန်သူ ဂျာမန်များက ကိုင်ရှိကို အာရုံစိုက်နေကြမည်မှာ သေချာလှသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကိုင်ရှိသို့ တစ်ထောက်ဝင်နားခြင်းသည် အန္တရာယ်များလှသည်ဟု ယူဆမိသည်။

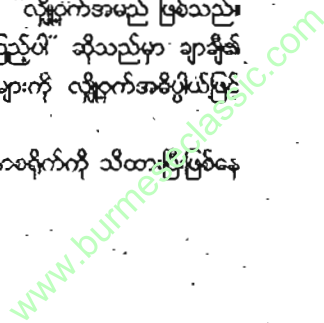
သို့သော် ကိုင်ရှိတွင် လုံးဝအန္တရာယ်မရှိ။ ဘာမှကြောက်စရာမလိုကြောင်းဖြင့် ချာချီက ရုစဘဲအား အာမခံချက်ပေးထားခဲ့သည်။ စောစောပိုင်းက ရုစဘဲထံသို့ ပေးပို့ခဲ့သည့် ချာချီ၏ စာတစ်စောင်တွင် ကိုင်ရှိ၌ လုံခြုံရေးအတွက် မည်သို့မည်ပုံ ဆောင်ရွက်ထားကြောင်း၊ အထူးသဖြင့် မိမိတို့၏ အသက်အန္တရာယ်ကာကွယ်ရေးအတွက် စုစပ်ပိုင်းယား တိုက်လေယာဉ်တပ်ဖွဲ့ ငါးခု၊ ဟာရီဂရိန်း တိုက်လေယာဉ် တပ်ဖွဲ့သုံးခု၊ ညဘက် အထူးတိုက်လေယာဉ် တပ်ဖွဲ့တစ်ခု၊ အမြောက် တစ်ရာနှစ်လက်၊ ခြေလျင်တပ်ရင်းသုံးရင်း၊ သံချပ်ကာကားတပ် တစ်တပ်နှင့်တကွ အခြားလက်နက်ကိုင်တပ်များပါ ကိုင်ရှိတွင် အားပြည့်ထားကြောင်းဖြင့် ချာချီ၏စာထဲတွင် ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်။

ယခုတစ်ဖန် ဤတိစ္ဆာန်စပ်လျှင်၍ ရုစဘဲ အိုရန်မြို့သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး နောက်တစ်နေ့ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ချာချီသည် ရုစဘဲထံသို့ နောက်ထပ် အားပေးသည့် စာတစ်စောင် ပို့လိုက်ပြန်သည်။

ရေတပ်သားဟောင်းထံမှ သမ္မတရုစဘဲထံသို့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ အလျင်အမြန်ဆုံးနှင့် အလျှို့ဝှက်ဆုံး အကြောင်းကြားလိုက်ပါသည်။ စိန်ဂျွန်း-အခန်း ၁၄၊ အပိုဒ် ၁ မှ ၄ အထိ ကြည့်ပါ။

နိုဝင်ဘာ ၂၁ ရက်နေ့ပွဲဖြင့် ရုစဘဲထံသို့ ပို့လိုက်သည့် ချာချီ၏ အကြောင်းကြားစာမှာ အထက်ပါအတိုင်း တိုတိုတုတ်တုတ်ပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းစာအရ ရေတပ်သားဟောင်း ဆိုသည်မှာ ချာချီ၏ လျှို့ဝှက်အမည် ဖြစ်သည်။ စိန်ဂျွန်း၊ အခန်း ၁၄ အပိုဒ် ၁ မှ ၄ အထိ ကြည့်ပါ။ ဆိုသည်မှာ ချာချီ၏ လက်သုံးဖြစ်သော "သမ္မာကျမ်းစာ" ထံမှ စာပိုဒ်များကို လျှို့ဝှက်အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် ညွှန်ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ယင်းသို့သော ချာချီ၏ ဝါသနာစရိုက်ကို သိထားပြီးဖြစ်နေ

သော ရုစာဘုံသည် သူသွားလေရာရာ ယူဆောင်လာသည့် "သမ္မာကျမ်းစာ" ကို ထုတ်၍ ချာအိဉ္ဇနသည့်စာပိုဒ်များကို ရှာဖတ်ရသည်။

သမ္မာကျမ်းစာအုပ်ထဲမှ ယင်းစာပိုဒ်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

- ၁။ သင်တို့စိတ်နှလုံး ပူပန်းခြင်း မရှိစေနှင့်၊ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ကြလော့၊ ငါ့ကိုလည်း ယုံကြည်ကြလော့။
- ၂။ ငါ့အဘ၏ အိမ်တော်၌ နေစရာ အခန်း အများရှိ၏။ သို့မဟုတ် လျှင် မဟုတ်ကြောင်းကို သင်တို့အား ငါမပြောဘဲမနေ သင်တို့ နေစရာအရပ်ကို ပြင်ဆင်ခြင်းငှာ ငါသွားရ၏။
- ၃။ ငါသည် သွား၍ သင်တို့နေစရာအရပ်ကို ပြင်ဆင်ပြီးမှ တစ်ဖန် ပြန်လာ၍ ငါ့ရိက္ခာအရပ်၌ သင်တို့ရှိစေခြင်းငှာ သင်တို့ကို ငါ ထံသို့ သိမ်းဆည်းမည်။
- ၄။ ငါသည် အဘယ်အရပ်သို့ သွားသည်ကိုလည်းကောင်း၊ လမ်းခရီးကိုလည်းကောင်း သင်တို့ သိကြ၏။*

ဤသို့လျှင် ချာအိဉ္ဇနသည် ရုစာဘုံအား ကိုင်ရုံသို့ စိတ်ချလက်ချလာရန် နှင့် တစ်ခုတစ်ရာ ဘေးအန္တရာယ်မရှိကြောင်း "သမ္မာကျမ်းစာ" မှ ထိုစာပိုဒ်များ ဖြင့် လျှို့ဝှက်စွာ ရည်ညွှန်း အကြောင်းကြားခဲ့သည်။

နိဝင်ဘာလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် ရုစာဘုံသည် အိုရန်မှ ကိုင်ရုံသို့ လေယာဉ်ဖြင့် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ကိုင်ရုံသို့ ရုစာဘုံရောက်ပြီး တစ်နာရီအကြာ နံနက်၁၀ နာရီ ၃၅ မိနစ်တိတိ အချိန်တွင် ကိုင်ရုံမှ ဂျာနယ်လစ်တစ်ဦးသည် ဤသတင်းကို တူရကီ နိုင်ငံ အင်ကာရာမြို့ရှိ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့သို့ အကြောင်းကြားလိုက်သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ဤသတင်းသည် ဘာလင်ရှိ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး ဌာနချုပ်သို့

* ဆရာယုဆန် အနက်ပြန် သာ သခင် ယရှုခရစ်စ် ဓမ္မသစ်ကျမ်း။

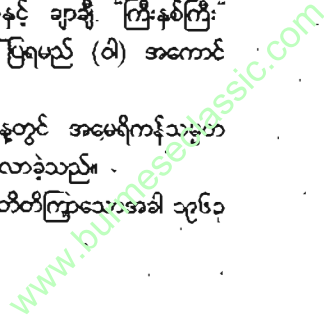
ထိုနေ့ ညနေ ၂ နာရီ မိနစ် ၄၀ အချိန်တွင် ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။

ထိုနေ့ည ၇ နာရီအချိန်တွင် ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်မှ တာဝန်ခံ ဗိုလ်ချုပ်များဖြစ်ကြသော ချွဲလင်းဘတ် ကာလ်တင်ဘရန်းနားနှင့် ကင်နားရစ္စတို့သည် အရေးပေါ် အစည်းအဝေးတစ်ရပ် ကျင်းပ၍ အခြေအနေ အရပ်ရပ်တို့ကို ဟင်းမလားနှင့် ကိုက်တဲလ်တို့ထံ အစီရင်ခံလိုက်ကြသည်။ အဆိုပါ အစည်းအဝေးမှ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ အီဂျစ်-တူရကီ-အီရန် စသည့်နိုင်ငံများရှိ ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်များထံ လိုအပ်သည့် ညွှန်ကြားချက်များကို အမြန်ဆုံး ပေးပို့လိုက်ကြသည်။

ဘာလင်ဌာနချုပ်မှ ဗိုလ်ချုပ်များသည် တီဟာရန်တွင် မာဆာ၏ အကူအညီဖြင့် လုပ်ဆောင်နေသော အိုဘတ်၏ စီစဉ်လုပ်ဆောင်ချက်များကို အထူးပင် အားရကျေနပ်မိကြသည်။ ကြီးသုံးကြီး လုပ်ကြံမှုအတွက် လိုအပ်သည့် လက်နက်များမှာ တီဟာရန်တွင် အိုဘတ်နှင့် မာဆာတို့၏လက်သို့ လျှို့ဝှက်စွာ ရောက်ရှိနေကြပြီဖြစ်သည်။ မကြာမီ ဤလက်နက်များကို ကိုင်ဆောင်အသုံးပြုကြမည့် အသေခံတပ်သား ဂျာမန်အကြမ်းဖက်သမား ခဲလားဆယ်တို့မှာလည်း တီဟာရန်သို့သွားရန် စီစဉ်ပြီးဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ အစစအရာရာ အားလုံး "အသင့် ရှိနေကြပြီ မဟုတ်ပါလော့။"

ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်သည် ကိုင်ရုံတွင် ရုစာဘုံ ချာအိဉ္ဇနနှင့် ချန်ကေရိုတ်တို့ မည်မျှကြာကြာ ဆွေးစနွေးကြမည်ကို အတိအကျ မသိရပေ။ သို့သော် သူတို့သည် အနည်းဆုံးနှစ်ရက်၊ အကြာဆုံးခုနစ်ရက်အထိ ဆွေးနွေးကြပေလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းထားကြသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကြီးသုံးကြီးလုပ်ကြံရေးဖြစ်သော "အလျားခန့် စစ်ဆင်ရေး"သည် ကိုင်ရုံသို့ ရုစာဘုံနှင့် ချာအိဉ္ဇန "ကြီးနှစ်ကြီး" ဆိုက်ရောက်လာသည့်အချိန်တွင် စတင်၍ "မီးစိမ်း ပြုရမည် (ဝါ) အကောင်အထည်ဖော်ရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်သတ်မှတ်ခဲ့ကြသည်။

၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် အမေရိကန်သမ္မတ ရုစာဘုံသည် ချာအိဉ္ဇနတွေ့ဆုံရန် ကိုင်ရုံသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် နောင်နှစ်ပေါင်း ၂၀ တိတိကြာသေးအခါ ၁၉၆၁

ခုနစ် နိုဝင်ဘာလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် အမေရိကန်သမ္မတ ကနေဒီသည် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု တက္ကသိုလ်ပြည်နယ်၊ ဒါးလက်စ်မြို့၌ လူ့သတ်သမားဆစ်ယောက် ခံ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မှုကြောင့် အသက်ဆုံးရှုံးသွားခဲ့ရသည်။ ဤသည်မှာ အမေ ရိကန်သမ္မတပေါင်း ၃၀ ကျော် ရှိသည့်အနက် ငါးယောက်လျှင် တစ်ယောက်ကျ လုပ်ကြံခြင်းခံရသည့် သမ္မတများစာရင်းတွင် အပါအဝင်ဖြစ်သည်။

သမ္မတရုစဘဲသည် အဆိုပါစာရင်းတွင် ပါဝင်မည် မပါဝင်မည်ကို မည်သူမျှ ထိုစဉ်က ကြိုတင်၍ အတတ်မပြောနိုင်ကြသော်လည်း သူ့အပါအဝင် ခေါင်းဆောင်ကြီးသုံးဦးကို လုပ်ကြံရန် ၇၇မန်ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်မှ ထိုနေ့ ထိုရက်က အချက်ပြလိုက်သည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

အချက်ပြ "မီးစိမ်း" သည် ဖျတ်ခနဲ လင်းလာခဲ့ပြီ

ရုစဘဲ၊ ချာချီနှင့် ချန်ကောရိုတ်တို့၏ ကိုင်ရိုဆွေးနွေးပွဲမှာ တစ်စုံတစ်ရာ အနှောင့်အယှက်မရှိဘဲ အောင်မြင်ချောမောစွာပင် ပြီးဆုံးခဲ့သည်။

သို့သော် တီဟာရန်တွင် ကျင်းပမည့် ကြီးသုံးကြီး ဆွေးနွေးပွဲမှာ ဝတင် မကျင်းပစီကပင် ပြဿနာများဖြင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။

ရှေးဦးစွာ ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြရသော ပြဿနာမှာ အမေရိကန်သမ္မတ ရုစဘဲ သည် တီဟာရန်တွင် မည်သည့်အဆောက်အအုံ၌ တည်းခိုရမည်နည်းဟူသော ပြဿနာပင်ဖြစ်သည်။ မှန်သည်။ တီဟာရန်တွင် ဗြိတိသျှနှင့် ဆိုဗီယက်သံရုံးများ ရှိသကဲ့သို့ အမေရိကန်သံရုံးအဆောက်အအုံလည်း ရှိပြီးဖြစ်သည်။ သို့သော် ဗြိ တိသျှနှင့် ဆိုဗီယက်သံရုံးအဆောက်အအုံများမှာ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ကပ်နေပြီး "အိမ်နီးနားချင်း" ဖြစ်နေကြသော်လည်း အမေရိကန်သံရုံးမှာ အတော်ကလေး အလှမ်းဝေးသည့် နေရာတွင် ရှိနေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကြီးသုံးကြီး ဆွေးနွေးပွဲရက် များအတွင်း ရုစဘဲသည် အမေရိကန်သံရုံးရှိသည့်နေရာမှ ဆွေးနွေးပွဲ ကျင်းပမည့် နေရာသို့ မော်တော်ကားဖြင့် သွားချည်ပြန်ချည် ခေါက်တုံခေါက်ပြန်လုပ်နေပါက အလွန်အလွန် အန္တရာယ်များမည်မှာ သေချာလှသည်။

ဤတွင် ဗြိတိသျှနှင့်ဆိုဗီယက်တို့ နှစ်ဦးစလုံးက ရုစဘဲအား မိမိတို့ သံရုံးအဆောက်အအုံတွင် တည်းခိုပါရန် အသီးသီး ဖိတ်မန္တကပြုခဲ့ကြသည်။ ရုစဘဲ သည် အဆိုပါ ဖိတ်ကြားချက်နှစ်ခုအနက် ဗြိတိသျှ၏ဖိတ်ကြားချက်ကို ခါးခါး သီးသီး ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အကယ်၍သာ ဗြိတိသျှသံရုံး အဆောက်အအုံတွင် တည်းခိုခဲ့ပါက မိမိသည် ချာချီနှင့် နှစ်ကိုယ်ကြား စကား ပြောလိုသဖြင့် ဤသို့ ဗြိတိသျှသံရုံးတွင် တည်းခိုခြင်းဖြစ်သည်ဟူ၍ စတာလင်က အထင်မှားမည်စိုးရသောကြောင့်တည်း။

ရုစဘဲသည် ဗြိတိသျှသံရုံးတွင် လုံးဝ တည်းခိုခြင်းမပြုဟူ၍ ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်ထားပြီးဖြစ်သော်လည်း ဆိုဗီယက်တို့၏ ဖိတ်ကြားချက်ကိုမူ လက်ခံသင့် မသင့် မဝေခွဲနိုင်သေးဘဲ ရှိနေခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍လည်း သူသည် နိုဝင်ဘာလ ၂၂ ရက်နေ့၌ဖြင့် စတာလင် ထံ တိုက်ရိုက်ရေးသားပေးပို့ခဲ့သည့်စာထဲ၌ အောက်ပါအတိုင်း "မယုတ်မလွန်" ရေးသားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

တီဟာရန်တွင် သင်တို့သံရုံးနှင့် ဗြိတိသျှသံရုံးတို့မှာ နီးကပ်နေပြီး ကျွန်ုပ် သိရှိရပါသည်။ အကယ်၍သာ ကျွန်ုပ်တို့ သည် ယခုလို တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အလှမ်းဝေးဝေးတွင် နေထိုင် ကြပြီး ဆွေးနွေးပွဲကျင်းပမည့်နေရာသို့ ကားဖြင့် သွားချည်ပြန် ချည် ကူးသန်းနေကြရပါက မလိုလားအပ်သည့် စွန့်စားမှုများ ပြုလုပ်ရာကျလိမ့်မည်ဟူ၍ ကျွန်ုပ်အား သတိပေးစကား ပြော ကြားမှုများ ရှိနေပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် မည် သည့်နေရာတွင် နေထိုင်သင့်ကြောင်း သင်၏သဘောထားကို သိလိုပါသည် *

* ဖရင်ကလပ် ဒီ-ရုစဘဲ၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ပေးစာများ

မဟာမိတ်တို့သည် ကြီးသုံးကြီးဆွေးနွေးပွဲ မကျင်းပမီ တစ်ပတ်ခန့် အလိုတွင်မှ ညဉ့်သည်တို့ ဝတ္တရားရှိသည်အတိုင်း အိမ်ရှင်ဖြစ်သော အီရန်အစိုးရအား ဤကိစ္စကို တရားဝင်ဖွင့်ဟ ပြောကြားရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ သို့နှင့်ပင် နိုဝင်ဘာလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ဆိုဗီယက်သံမှူး မက္ကဇီမော့သည် နိုင်ငံကြီးသုံးနိုင်ငံမှ ခေါင်းဆောင်ကြီးသုံးဦးတို့ တီဟာရန်သို့ ရောက်ရှိလာကြလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း အီရန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးထံ တယ်လီဖုန်းဖြင့် အကြောင်းကြားခဲ့သည်။

ကြီးသုံးကြီး၏ လုံခြုံရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးပါရန် မည်သည့် မဟာမိတ်နိုင်ငံကမှ မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားခြင်း မပြုခဲ့သော်လည်း အီရန်အစိုးရသည် အိမ်ရှင်တို့၏ ဝတ္တရားရှိသည်နှင့်အညီ လုံခြုံရေးကိစ္စအဝဝတို့ကို လက်လှမ်းမီသမျှ အစွမ်းကုန်ပြင်ဆင်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အကယ်၍ သာ မိမိတို့၏ တီဟာရန်မြို့တော်တွင် ခေါင်းဆောင်ကြီးသုံးဦး လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်း ခံခဲ့ရပါက အကြီးအကျယ် "ချောက်ကျ"မည်မှာ သေချာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သို့နှင့်ပင် အီရန်အစိုးရဝန်ကြီးများကောင်စီသည် ကြီးသုံးကြီး ဆွေးနွေးပွဲ ကျင်းပနေသည့် ရက်များအတွင်း အီရန်နိုင်ငံသို့ လူဝင်လူထွက် လုံးဝ ခွင့်မပြုရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် တယ်လီဖုန်း ကြေးနန်းနှင့် တကွ စာပို့လုပ်ငန်းမှန်သမျှကိုလည်း ယာယီရပ်ဆိုင်းထားရန် အမိန့်ထုတ်ပြန်ခဲ့ကြသည်။ အရေးကြီးသည့် စားနပ်ရိက္ခာ သင်္ဘောများမှတစ်ပါး တီဟာရန်မြို့တွင်းသို့ သင်္ဘော၊ မော်တော်ကား၊ မီးရထား စသည့် ရေလမ်း ကုန်းလမ်းမှန်သမျှကိုလည်း ပိတ်ထားရန် စီစဉ်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ပြင် မဟာမိတ်စစ်ဘက်နှင့် အုပ်ချုပ်ရေးဘက်ဆိုင်ရာ လေယာဉ်များမှအပ အခြားလေယာဉ် အဝင်အထွက်များကိုလည်း ရပ်ဆိုင်းထားရန် ညွှန်ကြားခဲ့ကြသည်။

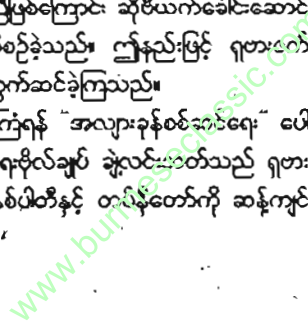
သို့သော် ဂျာမန်လေထီးတပ်သားများသည် လေဆိပ်များကို အသုံးမပြုခဲ့ကြသလို ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်များသည်လည်း စာတိုက်နှင့် ကြေးနန်းဂွာနံများကို အသုံးမပြုခဲ့ကြပါတော့။

နိုဝင်ဘာ ၂၂ ရက်မှ ၂၇ ရက်အတွင်း ဂျာမန်အသေခံတပ်ဖွဲ့ ခြောက်ဖွဲ့သည် "ကွမ်"ဒေသတွင် လေထီးများဖြင့် အောင်မြင်စွာ ဆင်းသက်လာခဲ့ကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် "ကွာဇင်" ဒေသတွင်လည်း အခြားဂျာမန်အသေခံတပ်ဖွဲ့ ရှစ်ဖွဲ့ ဆင်းသက်လာခဲ့ကြသည်။

ကွာဇင်ဒေသတွင် ဆင်းသက်ခဲ့ကြသည့် အသေခံတပ်ဖွဲ့ ရှစ်ဖွဲ့မှ တပ်သားပေါင်း ခြောက်ဆယ်ခန့်တို့မှာ အားလုံး ဆိုဗီယက်တပ်နီတော်မှ ယူနီဖောင်း စစ်ဝတ်စုံများကို ဝတ်ဆင်ထားကြပြီး ၎င်းတို့အနက် လေးဦးသာလျှင် ဂျာမန်များ ဖြစ်ကြ၍ ကျန်အားလုံးတို့မှာ ဆိုဗီယက် ရုရှစစ်သားများပင် ဖြစ်ကြသည်။ ယင်းအသေခံတပ်ဖွဲ့ ရှစ်ဖွဲ့စလုံးကို ဦးစီးခေါင်းဆောင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အခြားသူမဟုတ်၊ ရုဗားဇက်အမည်ရှိ ဆိုဗီယက်တပ်မှူးတစ်ဦးပင် ဖြစ်သတည်း။

ရုဗားဇက်သည် မူလက ဆိုဗီယက်ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်တစ်ဦး ဖြစ်ရုံမျှမက အဲန်ဂေဗီဒီ (NKVD)၏ ဆိုဗီယက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင် တစ်ဦးလည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူ့ကို ဂျာမန်ဂက်စတရာပိုအဖွဲ့က ဖမ်းဆီးရမိခဲ့ပြီး အမျိုးမျိုးညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ရာမှ နောက်ဆုံးတွင် သစ္စာဖောက်၍ ခူးထောက်အညံ့ခံကာ ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်အဖြစ် ရောက်ရှိသွားခဲ့သူဖြစ်သည်။ ဂျာမန်တို့သည် ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်တစ်ယောက်အဖြစ်မှ ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်ဖြစ်လာသော ရုဗားဇက်အား ရုရှားစစ်သုံ့ပန်းများကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းရန် အထူးတာဝန်များ ပေးထားခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဖန် ရုဗားဇက်၏ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုကို ခံခဲ့ကြရသော ရုရှားသုံ့ပန်းများအား ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာများတွင် တမင်လွှတ်ပေးခဲ့ရာ တပ်နီတော်ရှိရာသို့ ပြန်ရောက်သွားကြသော အဆိုပါသုံ့ပန်းများ၏ သတင်းပေးချက်အရ ရုဗားဇက်သည် ဂျာမန်ဂက်စတရာပို အဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက် ဖြစ်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင်များ သိသွားစေရန် တစ်ဖက်လှည့်ဖြင့် စီစဉ်ခဲ့သည်။ ဤနည်းဖြင့် ရုဗားဇက်အား ရုရှားနိုင်ငံသို့ ပြန်မဖြစ်အောင် အကွက်ဆင်ခဲ့ကြသည်။

ထို့နောက် ကြီးသုံးကြီးကို လုပ်ကြံရန် "အလျားခွန်စစ်ဆေးရေး" ပေါ်ပေါက်လာသောအခါ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဗိုလ်ချုပ် ချဲလင်ဘတ်သည် ရုဗားဇက်အား ရုရှားစစ်သုံ့ပန်းများထံမှ ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် တပ်နီတော်ကို ဆန့်ကျင်

သူများကို ရှာဖွေသွားဆောင် စည်းရုံးရန် အထူးတာဝန်များ ပေးအပ်ခဲ့ပြန်သည်။ ဤသို့ဖြင့် သစ္စာဖောက် ရှားဖက်သည် သုံးပန်းစခန်းများမှ ကွန်မြူနစ်ဝါဒကို ခါးခါးသီးသီး မှန်းတီးလုပ်ပါသည်ဆိုသော ရှားဖက်သားများအား အသေခံတပ်သား များအဖြစ်သို့ စည်းရုံးခေါင်းဆောင်ကာ ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင်ကြီးစတာလင် အပါအဝင် ကြီးသုံးကြီးလုပ်ကြံရေးအတွက် တီဟာရန်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် သူလျှို့ဝှက်လုပ်ငန်းနှင့် ထောက်လှမ်းရေးလောကတွင် ဖရိုဖယ် ဗာယာများလှပြီး ယုတ်မာကောက်ကျစ်လှသော ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး တာဝန် ခံများသည် သည်တစ်ချို့တွင် ရှားဖက်တို့၏ "ခေါင်းတုံးပေါ် ထိပ်ကွက်ခြင်း" ကို ကောင်းကောင်းကြီး ခံလိုက်ကြရသည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ သစ္စာဖောက် ရှားဖက်နှင့်အတူ တီဟာရန်သို့ လိုက်ပါလာကြသည့် အသေခံတပ်သား ရှားဖက် သုံးပန်းစခန်းထဲတွင် သုံးပုံတစ်ပုံဖြစ်သော ရှားဖက် (၂၀ကျော်)တို့မှာ သုံးပန်းစခန်း ရှိ မြေအောက်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ကလပ်စည်းများ၏ တာဝန်ပေးချက်အရ ဂျာမန်တို့၏ အသေခံတပ်သားများအဖြစ် ဟန်ဆောင်၍ လိုက်ပါလာကြသည့် ဆိုဗီယက် ကွန် မြူနစ်ပါတီဝင်စစ်စစ်များ ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

သို့နှင့်ပင် တီဟာရန်မြို့အနီးတွင် ရှားဖက်စစ်ဝတ်စုံများ ဝတ်ဆင်ကာ ဆင်းလာကြသည့် သစ္စာဖောက် ရှားဖက်၏ အသေခံရှားသုံးပန်းစခန်းထဲမှ အထက် ဖော်ပြပါ ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်များသည် တီဟာရန်မြို့တွင်းသို့ ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဆိုဗီယက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များထံ ချက်ချင်း သတင်းပို့ လိုက်ကြသည်။

သည့်နောက်တွင်ကား အဆိုပါ လေထီးဖြင့် ဆင်းလာကြသည့် ရှားဖက် ခေါင်းဆောင်သည် အသေခံတပ်သားများကို ဖမ်းဆီးသည့်အလုပ်မှာ ဆိုဗီယက် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များအတွက် ကလေးကစားသလို ဇွယ်ကူလှတော့သည်။ ဆိုဗီယက်တို့၏ ခေါင်းတုံးပေါ်ထိပ်ကွက်ခြင်းကို ခံလိုက်ရသော ဂျာမန်တို့အတွက် အထိနာလိုက်ပုံမှာ ရှားဖက်ခေါင်းဆောင်သည် အသေခံတပ်သား ရှစ်ဆယ်ခန့် အပြင် အခြားသောဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်နှင့် ဂျာမန်အဆက်အသွယ်များဖြစ်ကြသည့်

လူပေါင်းသုံးရာကျော်တို့ပါ အစုလိုက် အပြုံလိုက် အဖမ်းခံခဲ့ကြရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဆိုဗီယက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့သည် အဆိုပါ လူဖမ်းပွဲကြီးကို ၎င်း တို့တစ်ဦးတည်း ဝိဝိဂိုရိုဖြင့် ခြေမြန်လက်မြန် လုပ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ရာ တီဟာရန်မြို့ တွင်းရှိ ဗြိတိသျှနှင့် အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့များမှာ ဤအရေးအခင်းကြီး ကို လုံးဝမသိလိုက်ကြရဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

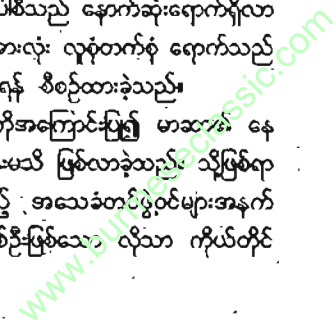
နောက်ဆုံး၌ အစစ အောင်မြင်သွားသည့် လုပ်ဆောင်ပြီးမှ ယင်းကိစ္စ ကို ဗဟာမိတ်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့များသို့ အကြောင်းကြား အသိပေးခဲ့သည်။

xxxxx

ကွာလင်ဒေသတွင် လေထီးဖြင့် ဆင်းသက်ခဲ့ကြသည့် အသေခံတပ်ဖွဲ့ ဝင်အားလုံးတို့မှာ အထက်ပါအတိုင်း ဆိုဗီယက်တို့၏ ထောင်ချောက်ထဲသို့ ကား ခန့် ကျခဲ့ကြသော်လည်း ကွမ်ဒေသတွင် ဆင်းသက်ခဲ့ကြသည့် ဝင့်ဂျာမန်အသေခံ တပ်ဖွဲ့ဝင်များမှာမူ တစ်စုံတစ်ရာ အနှောင့်အယှက်မတွေ့ကြရဘဲ တီဟာရန်မြို့ တွင်းသို့ ချောမောစွာ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။ သို့သော် အဆိုပါ အသေခံတပ် ဖွဲ့ဝင်များသည် မူလအစီအစဉ်အတိုင်း အိုဘတ်နှင့် မာဆာတို့၏ အကူအညီဖြင့် လှုံ့ချစိတ်ချရသည့် နေရာများတွင် ပုန်းအောင်းနေကြရသည့်ဖြစ်ရာ မာဆာမှ တစ်ဆင့် ဤသတင်းသည် ပါစီထံသို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ အသေခံ ဂျာမန်တပ်သားများ တီဟာရန်မြို့တွင်းသို့ ရောက် သည့်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ဝင်များသည် ၎င်းတို့အား မျက်စိအောက်ထောက်၍ ကြည့်နေခဲ့ကြသည်။ ပါစီသည် နောက်ဆုံးရောက်ရှိလာ မည့် ဂျာမန်အသေခံတပ်ဖွဲ့များကို စောင့်ပြီး အားလုံး လှုပ်တက်စုံ ရောက်သည် နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အစုလိုက် အပြုံလိုက် ဖမ်းရန် စီစဉ်ထားခဲ့သည်။

ယခုအခါ အိုဘတ်နှင့် မာဆာတို့ကိုအကြောင်းပြု၍ မာဆာ၏ နေ အိမ်သည် ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်များ၏ ဌာနချုပ်ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကွမ်ဒေသတွင် လေထီးဖြင့် ဆင်းလာခဲ့သည့် အသေခံတပ်ဖွဲ့ဝင်များအနက် အရေးပါ အရာရောက်သည့် ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သော လိုသာ ကိုယ်တိုင်

မာဆာ၏ နေအိမ်တွင် ပုန်းအောင်းနေခဲ့သည်။ လိုသာဆိုသူမှာ အခြားသူမဟုတ်။ တစ်ခါက ဘာလင်မြို့တော်တွင် လက်ဝှေ့ဆရာအဖြစ် လုပ်ကိုင်ခဲ့ပြီး ဂျာမန်သူလျှို့ ဖြစ်လာသောအခါ တာဝန်အရ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မှုများကို ဆောင်ရွက်ရာ၌ သူ တွင် ရန်သူဟူ၍မရှိ "ပစ်မှတ်များ" သာရှိသည်ဟု သဘောထားတတ်သော နာမည်ကျော် ဂျာမန်လူသတ်သမားတစ်ဦးပင်ဖြစ်သည်။

ဤအတောအတွင်း အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင် ဟာဂွဆင် နှင့် သူ့မိတ်ဆွေများသည် မာဆာ၏အိမ်တွင် တွေ့မြင်နေကြရသော ဂျာမန်များ ကို အကြောင်းပြု၍ ဗြိတိသျှနှင့်ဂျာမန်တို့အကြား "သူ့လူကိုယ်ဘက်သား" လုပ် နေသော မာဆာအကြောင်းကို ဂယနဏ သိသွားခဲ့ကြပြန်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ပါဗီက ဂျာမန်သူလျှို့များကို ယခုလို ကျူးသွင်း၍ ဖမ်းဆီးရန် စီစဉ်လုပ်ဆောင်ကြရာ၌ အမေရိကန်သူလျှို့များလည်း တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သင့်သည်ဟု သဘောရခဲ့သည်။

နောက်ဆုံး၌ ပါဗီ၏ အစီအစဉ်အရ ဂျာမန်အသေခံတပ်ဖွဲ့မှ တပ်သား နှစ်ယောက်ကို ဝေါလ်ဟိမ်းနေအိမ်တွင် ပုန်းနေကြရန် "နေရာချ" ထားပေးခဲ့ ပေခဲ့သည်။ ဟာဂွဆင်သည် အမေရိကန်ပီစီ ထင်ရာမြင်ရာ လုပ်တတ်သူဖြစ်ရာ ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့မိတ်ကူးနှင့်သူ စီစဉ်ကာ ဝေါလ် ဟိမ်း၏နေအိမ်သို့ ရောက်ရှိနေကြသော ဂျာမန်အသေခံတပ်ဖွဲ့ဝင်နှစ်ယောက်အား နေ့ရှိသရွေ့ အရည်ချည်း ဖိတိုက်ခဲ့သည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း သောက်သည်။

ဝေါလ်ဟိမ်း၏နေအိမ်တွင် ရောက်ရှိနေကြသည့် ဂျာမန်နှစ်ယောက် မှာ ချန်ဘတ်လ်နှင့် အောတဲလ်ဆိုသူတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ချန်ဘတ်လ်မှာ အခြားသူ မဟုတ်။ ဤဇာတ်လမ်းအစတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် ဟမ်းဘတ်ထောက်လှမ်းရေး သူလျှို့အတတ်သင်ကျောင်းတွင် တစ်ခါက ဗိုလ်မှူးရဒေါ့ဖ်၏ လက်ရွဲတပည့် ကျော်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။

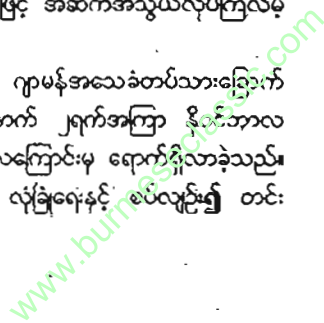
ဤအတွင်း ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးတာဝန်ခံ ပါဗီသည် ဦးနောက် ခြောက်စရာ သတင်းတစ်ခု ရရှိခဲ့သည်။ ဤသတင်းမှာ နိုင်ငံဘာလ ၂၅ ရက် နေ့က ကွမ်ဒေသအနီး နေရာမှာ၍ လေထီးဖြင့် ဆင်းလာကြသော နောက်ဆုံး

အသုတ် ဂျာမန်အသေခံတပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့သည် မြေပြင်မှ စောင့်ကြိုနေကြသည့် ဂျာမန်သူလျှို့များနှင့်လည်း မတွေ့လိုက်ရဘဲ ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်နေသည် ဆိုသော သတင်းပင်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါတပ်ဖွဲ့သည် မြေပြင်သို့ နေရာမှား ဆင်း မိခဲ့ကြပြီးနောက် တီဟာဂန်မြို့သို့ လာသည့်လမ်းပေါ်မှ ရွာတစ်ရွာအနီးတွင် တွေ့ မြင်လိုက်ကြရသော်လည်း သုံးရက်မြောက်သည့် နိုဝင်ဘာလ ၂၅ ရက်နေ့အထိ မာဆာ-အိုဘတ်နှင့် လိုသာတို့ထံ ရောက်မလာဘဲ ပျောက်ဆုံးနေခဲ့ကြသည်။

ယင်းသို့ ပျောက်ဆုံးနေသည့် အသေခံတပ်ဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင်မှာ အခြားသူမဟုတ်။ တစ်ခါက ဟမ်းဘတ်ထောက်လှမ်းရေး သူလျှို့အတတ်သင် ကျောင်းတွင် ဆရာအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့စဉ်က ကျွန်ုပ်လိုချင်တဲ့ လူငါးဆယ် သာရရင် စစ်ကြီးကို ချက်ချင်းပြီးအောင် လုပ်ပြပါမယ်"ဟူ၍ ကြုံးဝါးခဲ့သော ဗိုလ်မှူးရဒေါ့ဖ်ပင် ဖြစ်သတည်း။

ဗိုလ်မှူးရဒေါ့ဖ် ခေါင်းဆောင်သည့် အသေခံတပ်ဖွဲ့မှာ စုစုပေါင်းတပ် သားခြောက်ယောက် ပါဝင်သည်။ ရာနှင့်ချီ၍ရှိနေသော အသေခံတပ်သားများထဲ မှ ခြောက်ယောက်ဟူသော အရေအတွက်မှာ ပြောပလောက်သည်မဟုတ်ပေ။ သို့သော် အချိန်မီ တွေ့အောင်မရှာနိုင်ပါက ဤခြောက်ယောက်သည်ပင် လုပ် ကြံမှုကြီးကို ကျူးလွန်နိုင်သည့် အင်အားစုတစ်ရပ် ဖြစ်နေလေရာ ပါဗီတစ် ယောက် ဦးနောက်ခြောက်မည်ဆိုက ခြောက်လောက်စရာပင် ဖြစ်သည်။ သို့ ဖြစ်ရာ သူသည် ပျောက်ဆုံးနေသည့် ဂျာမန်ခြောက်ယောက်အား မတွေ့မချင်း ကျူးသွင်းထားပြီးဖြစ်သည့် အခြားဂျာမန်အသေခံတပ်သားများကိုပါ မဖမ်းနိုင် သေးဘဲ စောင့်ကြည့်နေခဲ့ရသည်။ ဤဂျာမန်ခြောက်ယောက်သည် အိုဘတ်နှင့် လိုသာတို့ထံ အနေနှင့်အမြန် တစ်နည်းနည်းဖြင့် အဆက်အသွယ်လုပ်ကြလိမ့် မည်ဟု ပါဗီက တစ်ထစ်ချ ယူဆထားသည်။

ကြီးသုံးကြီး လုပ်ကြံရေးအတွက် ဂျာမန်အသေခံတပ်သားခြောက် ယောက် နောက်ဆုံးရောက်ရှိလာခဲ့ကြပြီး နောက် ၂၅ရက်အကြာ နိုဝင်ဘာလ ၂၅ရက်နေ့တွင် ချာချီသည် တီဟာဂန်သို့ လေကြောင်းမှ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က ခေါင်းဆောင်ကြီးများ၍ လုံခြုံရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တင်း

ကျပ်သည် နေရာတွင် မည်မျှပင် တင်းကျပ်နေစေကာမူ ပေါ့လျော့သည့်နေရာ တွင် မည်မျှ ပေါ့လျော့သည်ကို ချာချီ၏ အောက်ပါရေးသားချက်များက ထင်ရှားစေခဲ့သည်။

တိဟာရန်သို့ ကျွန်ုပ် ဆိုက်ရောက်ပြီးနောက် ကျွန်ုပ်အား ကြိုဆိုရန် ပြုလုပ်ထားကြသည့် အစီအစဉ်များမှာ အိုးကျွေးဖွယ်ရာ မဟုတ်ပါပေ။ ဗြိတိသျှသံအမှတ်ကြီးသည် သူ၏ကားဖြင့် ကျွန်ုပ်အား စာင်ဆောင်ကာ လေဆိပ်မှ သံရုံးသို့ မောင်းလာခဲ့ပါသည်။ မြို့နှင့်နီးလာသောအခါ လမ်းတစ်လျှောက်တွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ကိုက်ငါးဆယ်ခန့်ခွာ၍ စောင့်ကြပ်ပေးနေကြသည့် ပါရှင်းမြင်းစီးတပ်သားများကို အနည်းဆုံး သုံးစိုင်းခန့် ရှည်လျားစွာ မြင်တွေ့ရပါသည်။ ဤမြင်ကွင်းကို ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် အရေးပါ အရာရောက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် လာနေသည်ကို မသမာသူများအနေဖြင့် ကောင်းကောင်းကြီး သိရှိရိပ်မိနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ မြင်းများပေါ်မှ တပ်သားများမှာ ကျွန်ုပ်လာသည့် လမ်းခရီးစဉ်ကို အများသိအောင် ကြေညာပေးနေသည့် သဘောမျှသာ ဖြစ်နေပြီး ကျွန်ုပ်အား တစ်စုံတစ်ရာ ကာကွယ်ပေးနိုင်စွမ်းရှိကြသူများ မဟုတ်ပါ။ ရှေ့ကိုက်တစ်ရာခန့်အကွာမှ မောင်းနှင်သွားသော ရေတော်မြေ့ ရဲကားမှာလည်း ကျွန်ုပ်တို့ လာနေကြပြီဖြစ်ကြောင်း ကြိုတင်အသိပေးသွားသလို ဖြစ်နေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ စီးလာသော ကားမှာလည်း ပြည်းဖြည်းပင် မောင်းလာပါသည်။ မြင်းစီးတပ်သား တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်အကြားတွင် ရပ်၍ကြည့်နေကြသော လူအုပ်ကြီးများကို တွေ့နေရပြီး ဤလူအုပ်တွင် ရိုးရိုးခြေလျှင်ရဲအဖွဲ့ဝင်များကို မတွေ့ရသလောက် ဖြစ်နေပါသည်။ တိဟာရန်မြို့ အလယ်ဗဟိုသို့ သွားရာ လမ်းခရီးတစ်လျှောက်တွင် ဤလူအုပ်ကြီးမှာ အချို့နေရာများ၌ လူးလေးယောက် ငါးယောက်ပင် ထပ်နေပါသည်။ သူတို့တစ်တွေမှာ ဖော်ရွေပုံရသော်လည်း တစ်စုံတစ်ရာ တာဝန်ရှိသည့် လက္ခဏာများ မတွေ့ရပါ။ သူတို့သည် ကားနှင့် လေးပေ ငါးပေခန့်အကွာအထိ တိုးဝှေ့ကြည့်ရှုကြပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဤလူအုပ်ထဲ၌ တစ်စုံတစ်ခုကို စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားသည့် လူနှစ်ယောက် သုံးယောက်သာ ပစ္စုတိုသေနတ်များ သို့မဟုတ် လက်ပစ်ခဲများ ကိုင်ဆောင်

လာပါက မည်သို့မျှ တားဆီးကာကွယ်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ မြို့ထဲသို့ ရောက်လာပြီး ဗြိတိသျှသံရုံးရှိရာဘက်သို့ ချိုးဝင်သည် လမ်းအကွေ့တွင် ယာဉ်များပိတ်ဆို၍ ခေတ္တအသွားအလာ ရပ်ဆိုင်းသွားခဲ့ရာ ကျွန်ုပ်စီးလာသည့်ကားမှာ လူအုပ်များအကြားတွင် သုံးမိနစ် လေးမိနစ်ခန့် ရှေ့မတိုးနိုင်ဘဲ သည်အတိုင်း ရပ်ထားကြရပါသည်။ ထိုသို့ တိတ်တဆိတ် ရောက်လာခြင်းလည်းမဟုတ်။ လုံလောက်သည့် အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက်များလည်း မရှိဘဲ လေဆိပ်မှ မြို့ထဲသို့ လာခဲ့ကြရာ အကယ်၍သာ မူလကပင် အကြီးအကျယ် စွန့်စားထားသည့် အနေမျိုးဖြင့် စီစဉ်ထားမှုများရှိနေပါက ပြဿနာမှာ မြေရှင်းမရလောက်အောင် ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပါသည်။ သို့ပါလျက် တစ်စုံတစ်ရာဖြစ်ပွားခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ မှန်သည်။ ထိုနေ့က ချာချီသည် တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်ပွားခြင်းမရှိခဲ့ပါ။ တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်ပွားနိုင်စရာလည်း လုံးဝမရှိပါ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ကြီးသုံးကြီးကို လုပ်ကြံကြိုးပမ်းရာ၌ ချာချီ ရစဘဲနှင့် စတာလင်တို့အား တစ်ဦးချင်းရှိနေသည့်အခိုက် လုံးဝလုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်း မပြုရ။ သုံးဦးစလုံး မျက်နှာစုံညီရှိနေသည့်အချိန်တွင်မှ သုံးဦးစလုံးကို တပြိုင်တည်း လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ကြရမည်ဟူ၍ ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဗိုလ်ချုပ် ခွဲလင်းဘတ်က ဂျာမန်အသေခံတပ်သားများအား အတိအကျ ညွှန်ကြားထားခဲ့သောကြောင့်တည်း။

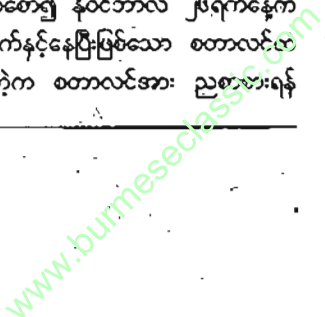
xxxxx

ရစဘဲသည် ချာချီနှင့် တစ်နေ့တည်း နိုဝင်ဘာလ ၂၇ ရက်နေ့မှာပင် တိဟာရန်သို့ လေကြောင်းခရီးဖြင့် ဆိုက်ရောက်လာခဲ့သည်။

အမေရိကန် သံရုံးအဆောက်အအုံသို့ ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း ရစဘဲ၏ ပထမဆုံးအလုပ်မှာ သူ့အရင် တစ်ရက်စော၍ နိုဝင်ဘာလ ၂၆ရက်နေ့ကပင် တိဟာရန်မြို့ ဆိုဗီယက်သံရုံးသို့ ရောက်နှင့်နေပြီးဖြစ်သော စတာလင်ထံ ဖုန်းဆက်သည့်အလုပ်ပင် ဖြစ်သည်။ ရစဘဲက စတာလင်အား ညစားအားရန်

(B)

- ဝင်စတန်ချာချီ ရှု ကြီးနိုင်ကို ပိတ်ဆို့ခြင်း -

တယ်လီဖုန်းထဲမှပင် ဖိတ်ကြားခဲ့သည်။ သို့သော် စတာလင်က လက်မခံဘဲ ငြင်းခဲ့သည်။

ထိုအချိန်အထိ ရုစဘဲသည် တီဟာရန်တွင် အမေရိကန်သံရုံး၊ အဆောက်အအုံမှာပင် တည်းခိုးနေသော်လည်း ဆိုဗီယက်သံရုံး၊ ဗြိတိသျှသံရုံး များနှင့် ခရီးတစ်မိုင်ခန့်ကွာဝေးနေသဖြင့် လုံခြုံရေးအတွက် စိတ်မချရဟု ယူဆနေဆဲပင် ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ နောက်တစ်နေ့ နိုဝင်ဘာ ၂၈ ရက်နေ့တွင် ရုရှားတို့က ရုစဘဲအား ဆိုဗီယက်သံရုံးသို့ ပြောင်းရွှေ့တည်းခိုရန် ပရိယာယ်ဖြင့် အကွက် ဆင်ခဲ့သည်။

ထိုနေ့နံနက် ၉ နာရီခွဲတွင် စတာလင်သည် အမေရိကန် သံအမတ် ကြီး ဟာရီမန်မှတစ်ဆင့် ရုစဘဲထံ စာတစ်စောင်ပို့လိုက်သည်။ ယင်းစာအရ ကြီးသုံးကြီးဆွေးနွေးပွဲ ကျင်းပနေသည့် နေ့ရက်များအတွင်း ရုစဘဲအနေဖြင့် သွားချည်ပြန်ချည် လုပ်နေပါက အလွန်အန္တရာယ်များမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ပြင် တီဟာရန်မြို့တွင်း၌ ရန်သူဂျာမန်သူလူမျိုးများ ခြေချင်းလိမ်နေကြသဖြင့် တစ်စုံ တစ်ရာ စိတ်မချမ်းသာဖွယ်ရာ အဖြစ်အပျက်များ အချိန်မရွေး ဖြစ်ပွားလာနိုင် ကြောင်းဖြင့် သံအမတ်ကြီး ဟာရီမန်က ရုစဘဲအား ရှင်ပြခဲ့သည်။ ဤတွင် ရုစဘဲက "စိတ်မချမ်းသာဖွယ်ရာ အဖြစ်အပျက်ဆိုသည်မှာ ဘယ်လိုအဖြစ်မျိုးကို ဆိုလိုပါသနည်းဟု ပြန်လည်မေးမြန်းခဲ့ရာ ဟာရီမန်က "စိတ်မချမ်းသာဖွယ်ရာ" အဖြစ်အပျက် ဆိုသည်မှာ "လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မှု"ကို သံတမန်ဝေါဟာရဖြင့် ယဉ်ကျေးစွာ သုံးနှုန်းထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြန်ရှင်းပြခဲ့ရသည်။

သို့နှင့်ပင် နောက်ဆုံး၌ နဂိုကပင် စိတ်နှစ်ခွဲဖြစ်နေသော ရုစဘဲ သည် ထိုနေ့ညနေ ၃ နာရီတိတိအချိန်တွင် အမေရိကန်သံရုံးမှ ဆိုဗီယက်သံရုံး အဆောက်အအုံသို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့သည်။

ထိုနေ့ညနေက တီဟာရန် ဗြိတိသျှခြေစိုက်ရေးများသည် အမေရိကန်သံရုံး မှ ဆိုဗီယက်သံရုံးသို့ သွားရာလမ်းတစ်လျှောက်တွင် အမေရိကန်စစ်သားများ ပခုံးချင်းယှက် လက်ချင်းယှက် လက်ချင်းဆက်၍ စောင့်ကြပ်နေကြသည်ကို

တွေ့မြင်ကြရသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် သမ္မတရုစဘဲ၏ကားသည် စက်အမြောက် များတပ်ထားသည့် ဂျစ်ကားများဖြင့် ရှေ့နောက်ခြံရံကာ အမေရိကန်သံရုံးမှ ဆိုဗီယက်သံရုံးရှိရာသို့ မောင်းနှင်ထွက်ခွာသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။

သို့သော် သမ္မတရုစဘဲ၏ အဆိုပါကားထဲတွင် လိုက်ပါသွားသူမှာ ရုစဘဲမဟုတ်ဘဲ အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့မှ ဘော့ဘ်ဟမ်းဆိုသူ ဖြစ် သည်။ ထိုအချိန်တွင် သမ္မတရုစဘဲသည် အမေရိကန်သံရုံး နောက်ဖေးပေါက် မှတစ်ဆင့် ဘယ်သူမှမသိအောင် အလစ်တွင် ဆိုဗီယက်သံရုံးသို့ ထွက်ခွာသွားခဲ့ ပြီဖြစ်သည်။

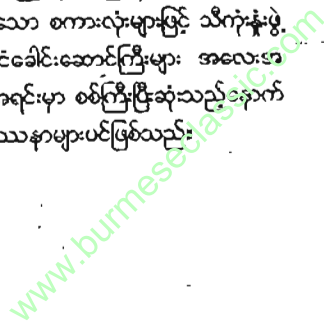
ဆိုဗီယက်သံရုံး အဆောက်အအုံသို့ ရုစဘဲ ပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိလာ ခဲ့ပြီးနောက် တစ်နာရီခန့်အကြာ ထိုနေ့ညနေ ၄ နာရီတိတိ အချိန်တွင် ကြီး သုံးကြီး ပထမဆုံး ဆွေးနွေးပွဲကို စတင်ကျင်းပခဲ့သည်။

ကြီးသုံးကြီး ဆွေးနွေးပွဲ၏ အရေးအကြီးဆုံးနှင့် ပဓာနအကျဆုံးသော အစီအစဉ်မှာ ဒုတိယစစ်ပွဲက ဖွင့်လှစ်ရေးပင်ဖြစ်သည်။ "အရှင်သခင် စစ် ဆင်ရေး"ဟူ၍ အမည်ပေးထားသည့် အဆိုပါ ဒုတိယစစ်ပွဲက ဖွင့်လှစ်ရေး ကို မည်သည့်အခြေအနေနှင့် မည်သည့်အချိန်အခါတွင် အကောင်အထည်ဖော် ကြမည်ကို အသေးစိတ် ဆွေးနွေးသွားကြရန်ပင် ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့ညနေက ကြီးသုံးကြီး ပထမဆွေးနွေးပွဲအပြီးတွင် သမ္မတရု စဘဲက စတာလင်နှင့် ချာချီတို့အား ညစာဖြင့် တည်းခင်းညည်းခဲ့သည်။

ညစာစားပွဲမှာ စိုစိုပြည်ပြည်ဖြင့် ရင်းရင်းနှီးနှီးရှိလှသည်။ ကြီးသုံး ကြီးနှင့်တကွ သုံးနိုင်င် ထိပ်တန်းခေါင်းဆောင်ကြီးများသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဖော်ရွေသော အပြောများကို ဆင်မြန်း၍ ချိုသာသော စကားလုံးများဖြင့် သိကုံးနှုံး ဖြစ်ကြသည်။ ထိုညက ညစာစားပွဲတွင် သုံးနိုင်င်ခေါင်းဆောင်ကြီးများ အလေးအ နက်ထား၍ ပြောကြားခဲ့ကြသည့် အကြောင်းအရင်းမှာ စစ်ကြီးပြီးဆုံးသည်နောက် စစ်ရုံးဂျာမန်နိုင်ငံ၏ အနာဂတ်နောင်ရေး ပြဿနာများပင်ဖြစ်သည်။

F

နိုင်ငံဘာ (၂၀)ရက်နေ့ညက ဆိုဗီယက်သံရုံး အဆောက်အအုံတွင် ကြီးသုံးကြီး ညစာစားပွဲ ကျင်းပ၍ ဂျာမနီနိုင်ငံ၏ အနာဂတ်အရေးကို မျှော်တွေးမှန်းဆနေကြခိုက် ပျောက်ဆုံးနေသော ဂျာမနီအသေခံတပ်ဖွဲ့ဝင် တပ်သား (၆)ယောက်တို့သည် တီဟာရန်မြို့တွင်သို့ တိတ်တဆိတ် ရပ်ဖျက်ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသည်။

သေခံတပ်ဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော ရုဒေါ့ဖ်သည် လက်တွေ့ကျကျတွေးခေါ် မြော်မြင်တတ်သူဖြစ်သည် မဟာမိတ်စစ်သားများ ထောင်သောင်းချီ တပ်စွဲထားသည့် နိုင်ငံခြားမြို့တစ်မြို့တွင် မိမိတို့ ဂျာမန်အသေခံတပ်သား (၆)ယောက်သည် ခြံခံတိုင်းရင်းသား တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အကူအညီ ဖယ်ဘဲ ဘာကိုမှလုပ်၍ ရမည်မဟုတ်ကြောင်း ရုဒေါ့ဖ် ကောင်းကောင်းကြီးသိထားပြီး ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ရုဒေါ့ဖ်သည် မိမိတို့၏ ကြီးသုံးကြီးလုပ် ကြံရေးလုပ်ငန်းတာဝန်အောင်မြင်စွာ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရန်အတွက် အကူအညီပေးနိုင်မည့် ခြံခံတိုင်းရင်းသားတစ်ယောက်ကို အပြန်ဆုံးရှာဖွေရန် သူ၏ စကားပြန်ဖြစ်သူ ဂိုရက်ချီအား တာဝန်ပေးခဲ့သည်။

ရုဒေါ့ဖ်၏ စကားပြန် ဂိုရက်ချီမှာ အိရန်တိုင်းရင်းသား လူမျိုးစု ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်၍ နိုင်ငံရေးအရ တိကျပြတ်သားပြီး မျှော်လင့်ချက်အားကြီးသူ ဖြစ်သည်။ သူသည် ဂျာမနီတွင် သုံးနှစ်တိတိ နေထိုင်ခဲ့ဖူး၍ ဂျာမန်စကားကိုလည်း ကောင်းစွာပြောတတ်သူဖြစ်သည်။

ရုဒေါ့ဖ်၏ တာဝန်ပေးချက်အရ ဂိုရက်ချီသည် နိုဝင်ဘာ ၂၅၊ ၂၇ ရက်နေ့အတွင်း တီဟာရန်မြို့တွင်သို့ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် တိတ်တဆိတ် ဝင်ရောက်၍ ယခင်က သူ့အဆက်အသွယ် နိုင်ငံရေးသမားများမှတစ်ဆင့် အခြေအနေ သတင်းအရပ်ရပ်တို့ကို စုံစမ်းထောက်လှမ်းခဲ့သည်။ သူ့အတွက် တီဟာရန်မြို့ထဲသို့ ယင်သို့ ဝင်ရောက်စုံစမ်းထောက်လှမ်းခဲ့သည်မှာ များစွာ အကျိုးရှိသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့အဆက်အသွယ်များ ထံမှတစ်ဆင့် ချာချီ၊ ရုစဘဲနှင့် စံတာလင်တို့ တီဟာရန်မြို့သို့ ရောက်ရှိနေကြပြီဖြစ်ကြောင်းနှင့် အဆိုပါ ကြီးသုံးကြီးတို့ တည်းခိုသည်နေရာများ၊ ၎င်းတို့

၏ လှုပ်ရှားသွားလာမှုများနှင့်တကွ ၎င်းတို့အတွက် စီစဉ်ထားသည့် လုံခြုံရေး အစီအစဉ်များကိုပါ အသေးစိတ် သိရှိခဲ့ရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

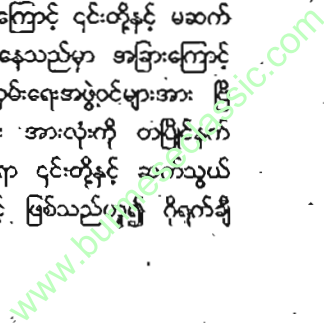
ဂိုရက်ချီသည် အိရန်နိုင်ငံနှင့် အိရန်လူမျိုးများ၏ အခြေအနေနှင့် သဘောထားကို ကောင်းကောင်းသိထားသူ ဖြစ်သည်။ ကြီးသုံးကြီးလုပ်ကြံရေးအတွက် ရုဒေါ့ဖ်အား အကူအညီပေးမည့်သူများကို တီဟာရန်မြို့တွင် လိုသလောက်ရနိုင်ကြောင်း၊ သူတစ်ထစ်ချ တွက်ထားပြီးဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ငွေကိုသာ ပုံပေးမည်ဆိုပါက အကြမ်းဖက်မှုနှင့် လုပ်ကြံမှုများတွင် ဂျာမန်တို့ ထက်ရှိ၍ ကျွမ်းကျင်သူများကိုပင် ရနိုင်ကြောင်း သူ့နားလည်ထားပြီး ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ရုဒေါ့ဖ်နှင့် သူ့အပါအဝင် အသေခံတပ်ဖွဲ့ဝင်များအား တီဟာရန်မြို့တွင်သို့ တိတ်တဆိတ် ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ကြသူများ၏ အဆက်အသွယ်ဖြင့် ဂိုရက်ချီသည် ကြီးသုံးကြီးလုပ်ကြံရေးတွင်း မိမိတို့အား အစွမ်းကုန် ကူညီနိုင်မည့်သူတစ်ယောက်နှင့် ထိုနေ့(နိုဝင်ဘာ ၂၈ရက်)ညမှာပင် လျှို့ဝှက်စွာ တွေ့ဆုံခဲ့ရသည်။

ထိုသူမှာ တီဟာရန်မြို့မှ နာမည်ကျော် နပန်းသမားတစ်ဦးဖြစ်၍ သူ၏အမည်မှာ မစ္စတာဟု ခေါ်သတည်း။

မစ္စတာသည် သူ့ထုံးစံအတိုင်း ရုဒေါ့ဖ်နှင့် ဂိုရက်ချီတို့အလိုရှိသော အကူအညီကို ခေါင်းခါမပြုခဲ့ပေ။ သူတို့အလိုရှိသည့် အကြမ်းဖက်သမားများကို နှစ်ဆယ်လေးနာရီအတွင်း ရအောင်ရှာပေးပါမည်ဟူ၍ အာမာန္တ ခံခဲ့သည်။

ဤနေရာတွင် မစ္စတာက ဂိုရက်ချီအား မေးခွန်းတစ်ခု ပြန်လှန်မေးခဲ့သည်။ တီဟာရန်တွင် အခြားဂျာမန်သူလူမျိုးနှင့် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့များ ရှိနေပါသော်လည်း ရုဒေါ့ဖ်နှင့် ဂိုရက်ချီတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ၎င်းတို့နှင့် မဆက်သွယ်ဘဲ နေကြပါသနည်း။ ထိုသို့ မဆက်သွယ်ဘဲနေသည်မှာ အခြားကြောင့် မဟုတ်။ အဆိုပါ ဂျာမန်သူလူမျိုးများနှင့် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များအား ဗြိတိသျှတို့က မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေကြပြီး အားလုံးကို တံပြိုင်နှက် အစုလိုက် အပြုံလိုက်ဖမ်းရန် စီစဉ်နေကြသည်ဖြစ်ရာ ၎င်းတို့နှင့် ဆက်သွယ်ပါက အလွန်အလွန် အန္တရာယ်များလှသောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟူ၍ ဂိုရက်ချီ

က မစ္စဘာအား ပြန်လည်ဖြေကြားခဲ့သည်။

မစ္စဘာသည် ဂိုရက်ချီထံမှ ထိုစကားကို ကြားခဲ့ရပြီးနောက် အိမ်ပြန်လာပြီး အိပ်ရာထဲ တန်းဝင်ခဲ့သည်။ ထိုနေ့ည တစ်ညလုံး သူသည် မေးခွန်းတစ်ခုကို အဖြေမှန်ရအောင် တိတိကျကျ စဉ်းစားရမည်ဖြစ်သည်။ "ဒီအသေခံတပ်ဖွဲ့ဝင် ဂျာမန်တွေကို ဘယ်သူ့ဆီ ရောင်းစား ရမလဲ"

ဆိုဗီယက်ပြိုတိုသူနှင့် အမေရိကန် ဘယ်သူထံသွားရောင်းရောင်း ဤကြီးသုံးကြီးလုပ်ကြံရေးအတွက် တီဟာရန်သို့ အထူးတာဝန်ဖြင့် ရောက်လာကြသည့် ဂျာမန်အသေခံတပ်ဖွဲ့ဝင်များကိုသာ လက်ဝယ်ရ မည်ဆိုပါက မည်သူမဆို ကေးဇူးတင်ကြမည်မှာ ပြောစရာမလို။ ဆိုဗွယ်ရာမရှိ။

သို့သော် သူတစ်သက်တာတွင် ငွေအများဆုံးရခဲ့သည်မှာ ဝိုလန်မလေး ဝိုးလော့အား ဆိုဗီယက်အချွန်ခန်းထဲမှ ကယ်တင်ခဲ့စဉ်ကဖြစ်ရာ ထိုစဉ်က 'ထိုသို့ ငွေအများဆုံးရအောင် ဆောင်ကြဉ်ပေးခဲ့သူမှာ အူတူတူ ကြောင်တောင်တောင်နိုင်လှသည့် အမေရိကန်သူလျှီ ဟာဂဆင်ဆိုသူပင် မဟုတ်ပါလော့။

ဤရက်များအတွင်း ဟာဂဆင်သည် သူ့ကိုယ်သူ အားမလိုအားမရ ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ဂျာမန်သူလျှီများနှင့် ပတ်သက်၍ ထူးထူးခြားခြား ဦးဦးဖျားဖျား လက်စွမ်းပြလိုက်မည်ဟု အားခံထားသော်လည်း ယခုလက်ရှိအခြေအနေတွင် မှ သူသည် မာဆာ၏ တာဝန်ပေးချက်အရ ဂျာမန်သူလျှီ အော်တဲလ်အား လက်ခံထားခဲ့ပြီး မာဆာပေးသမျှ သတင်းများကိုသာ သိနေရသည့် ဘဝသို့ ရောက်နေခဲ့သည်။ ယင်သို့ ခုတိယတန်းစား သူလျှီဘဝဖြင့် နေနေရသည်ကို အားမလို အားမရ ဖြစ်မိတိုင်း အရက်ချည်း ဖိသောက်နေခဲ့သည်။ သူလက်ခံထားသည့် ဂျာမန်သူလျှီ အော်တဲလ်ကိုလည်း အရက်ချည်း ဖိတိုက်ခဲ့သည်။ အရက်မူးနေသော အော်တဲလ်ထံမှ လျှို့ဝှက်သည့်သတင်းထူးများ ကြားရလို ကြားရခြား အစ်အောက်ကြည့်သော်လည်း အော်တဲလ်ပြောသမျှမှာ သူသိပြီး သားချည်း ဖြစ်နေခဲ့သည်။

သို့နှင့်ပင် မစ္စဘာက တီဟာရန်မြို့တွင်းသို့ နောက်ထပ် ဂျာမန် အသေခံတပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ တိတ်တဆိတ် ရောက်နေကြောင်းနှင့် ဤအကြောင်းကို မဟာမိတ်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့အားလုံး ဘယ်အဖွဲ့ကမှ ဖော်ပြသေးကြောင်း ပြောလာသောအခါ ဟာဂဆင်သည် သူ့အတွက် သည်တစ်ခါ အကွက်ကောင်း ဆိုက်ပြီဟု နားလည်လိုက်သည်။

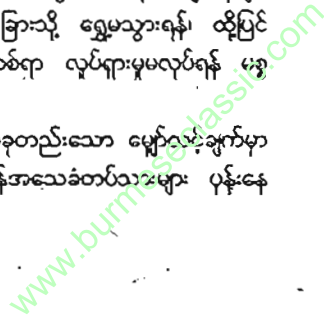
သို့ဖြစ်ရာ ဟာဂဆင်သည် မစ္စဘာထံမှ ရရှိသောသတင်းကို မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ အသိမပေးဘဲ မည်သူ့အကူအညီမှမယူဘဲ အဆိုပါ ဂျာမန် အသေခံတပ်ဖွဲ့ဝင် ခြောက်ယောက်ကို မိမိနှင့် ဝေါလ်ဟိမ်းတို့ကိုယ်တိုင် လက်ရဖမ်းရန် စီစဉ်လိုက်သည်။

ဟာဂဆင်၏ အစီအစဉ်ကို အိုင်ဒါ၊ ဒါလီနှင့် ဝေါလ်ဟိမ်းတို့က ပထမတွင် သဘောမတူဘဲ ဖြစ်နေကြသည်။ သို့သော် ဗြိတိသျှနှင့် ဆိုဗီယက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့များထက် ထူးထူးခြားခြား ဦးဦးဖျားဖျား လက်စွမ်းပြချင်လှသည့် ဟာဂဆင်၏ ဆန္ဒပြင်းပြမှုကြောင့် ထိုအစီအစဉ်အတိုင်း လုပ်ဆောင်ရန် သဘောတူခဲ့ကြရသည်။

သို့သော် မစ္စဘာက ဂျာမန်အသေခံ တပ်သားခြောက်ယောက်ကို လက်ရဖမ်းပေးရေးအတွက် ဒေါ်လာနှစ်သောင်း တောင်းခဲ့ရာ ဟာဂဆင်မှာ ဤမျှ များပြားသောငွေကို မတတ်နိုင်သဖြင့် ရုတ်တရက် အခက်တွေ့ခဲ့ရသည်။

နောက်ဆုံး၌ မစ္စဘာတောင်းသည့်ငွေကို ရအောင်ရှာဖွေရေးအတွက် အချိန်အနည်းငယ်ပေးရန် ဟာဂဆင်က မေတ္တာရပ်ခံခဲ့သည်။ ဤသည်ကို မစ္စဘာကလည်း လက်ခံသဘောတူခဲ့သည်။ နိုဝင်ဘာလ ၂၉ ရက်နေ့ ညနေကို နောက်ဆုံးထား၍ ငွေပေးဆပ်ရန်နှင့် ဤအတောအတွင်း အဆိုပါ ဂျာမန်များအား လက်ရှိပုန်းအောင်းနေသည့်နေရာမှ အခြားသို့ ရွှေ့မသွားရန်၊ ထို့ပြင် ဤအတောအတွင်း ၎င်းတို့အနေဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ လှုပ်ရှားမှုမလုပ်ရန် မစ္စဘာက ဟာဂဆင်အား ကတိပေးခဲ့သည်။

ယခုဆိုလျှင် ဟာဂဆင်အတွက် တစ်ခုတည်းသော မျှော်လင့်ချက်မှာ နိုဝင်ဘာ ၂၉ ရက်နေ့ ညနေမတိုင်မီ ဂျာမန်အသေခံတပ်သားများ ပုန်းနေ

သည်နေရာကို မစ္စတာထံမှ တစ်နည်းနည်းဖြင့် မလိမ့်တပတ်လုပ်၍ သိအောင် ကြီးစားပြီး မစ္စတာ၏ အကူအညီမပါဘဲ ၎င်းတို့ကို လက်ရမမ်းရန်ပင်ဖြစ် သည်။ သို့သော် သူ့မျှော်လင့်သလို ဖြစ်မလာပါက

တီဟာရန် ကွန်ဖရင့်၏ ဒုတိယနေ့ဖြစ်သော နိုဝင်ဘာ ၂၉ ရက် နေ့တွင် ချာချီက ရုစဘဲအား သူနှင့်အတူ နေ့လယ်စာ သုံးဆောင်ပါရန် ဖိတ်ကြားခဲ့ရာ ရုစဘဲက ဖိတ်ကြားချက်ကို လက်မခံဘဲ ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ မိမိနှင့် ချာချီ တို့နှစ်ဦးတည်း သီးခြားတွေ့ဆုံပါက စတာလင်က တစ်မျိုးတစ်မည်ထင်မှာ စိုးရိမ်သည်ဟူ၍ ရုစဘဲက အကြောင်းပြခဲ့သည်။

သို့သော် ထိုနေ့ မွန်းလွဲ ၂နာရီ ၄၅ မိနစ်အချိန်တွင် ရုစဘဲသည် စတာလင်နှင့် နှစ်ယောက်ချင်း တွေ့ဆုံခဲ့သည်။

ထိုနောက် ညနေ ၃နာရီ မိနစ် ၃၀အချိန်တွင် ချာချီသည် စတာ လင်အား သံမဏိစိတ်ဓာတ်ဖြင့် ပြည့်စုံသော စတာလင်ဂရင် မြို့သူမြို့သား များကို ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် ဗြိတိသျှဘုရင်မင်းမြတ်၏ လက်ဆောင်ဖြစ်သော စားကြီးတစ်လက်ကို ပေးအပ်ခဲ့သည်။

ထိုနေ့ညနောက်တွင် ကျင်းပမည့် ကြီးသုံးကြီးအစည်းအဝေး၌ အရှင်သခင်စစ်ဆင်ရေး ဟူ၍ အမည်ပေးထားသည့် ဒုတိယစစ်မှန်မှာပင် လှစ်ရေးကို အသေးစိတ် ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ကမ္ဘာ့ခေါင်းဆောင် ကြီးသုံးဦးတို့သည် အယ်လ်ဘေးနီးယား၊ ဘူလ်ဂေးရီးယား၊ ရုမေးနီးယား၊ ဟန် ဂေရီ၊ ချက်ကိုစလိုဗေးကီးယား၊ ပိုလန် စသည့် ဥရောပနိုင်ငံများ၏ စစ်ပြီး ခေတ် အနာဂတ်ကံကြမ္မာများကို ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။

ထိုနောက်တွင်ကား ထိုနေ့ညချမ်းအချိန်တွင် ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင် ကြီး စတာလင်က နိုင်ငံကြီးသုံးနိုင်ငံမှ ခေါင်းဆောင်ကြီးများနှင့် အဖွဲ့ဝင်များ အား ညစာစားပွဲကြီးဖြင့် ခမ်းနားသိုက်မြိုက်စွာ တည်ခင်းဆွဲခဲ့သည်။

အဆိုပါ မင်းပေါင်းစုံတွက်ရောက်ကြသည့် ညစာစားပွဲကြီးတွင် ရုရှား

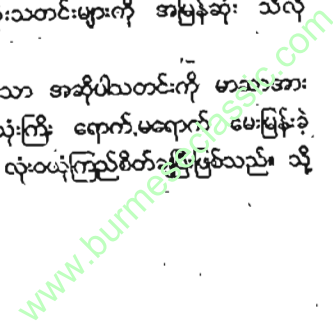
တော့ဒ်ကာ အရက်များမှာ ချောင်းစီးသလို စီးဆင်းခဲ့သည်။ သို့သော် ဗြိတိသျှ ဝန်ကြီးချုပ် ချာချီသည် တော့ဒ်ကာအရက်ကို မသောက်ဘဲ ဗြိတိသျှသံရုံးမှ သူ့အတွက် သီးသန့်ယူလာသည့် ကော့ညက်ပီခီအရက်ကိုသာ သောက်သုံး ခဲ့သည်။

ထိုညက ဆိုဗီယက်သံရုံးအဆောက်အအုံ ပတ်ပတ်လည်တွင် လက် နက်ကိုင် တပ်နီတော်သားများ အထပ်ထပ်ချထားသလို ညစာစားပွဲကျင်းပရာ ခန်းမဆောင်ကြီးနှင့်တကွ နောက်ပေးမီးဖိုချောင်တွင်ပါမကျန် ဆိုဗီယက် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များအား အဝတ်အစားဖျိုးဖျိုးဖြင့် ပုံစံအမျိုးမျိုးတွေ့ ကြရသည်။

ဆိုဗီယက်သံရုံးအတွင်း ယင်းသို့ ကြီးသုံးကြီး၏ ခမ်းနားသိုက်မြိုက် လှသည့် ညစာစားပွဲကြီး ကျင်းပပြုလုပ်နေသည့်အချိန်အထိ မာဆာ၏ အစီ အစဉ်ဖြင့် တီဟာရန်မြို့တွင်း၌ လုံခြုံစွာပုန်းအောင်းနေကြသော ဂျာမန်သူလူနီ များမှာ မာဆာ၏ သေသပ်ပိစိစွာ ဖုံးကွယ်ထားမှုကြောင့် တီဟာရန်မြို့ထဲ ကြီး သုံးကြီး ရောက်ရှိနေသည်ကို လုံးဝမသိကြရဘဲ ရှိနေခဲ့သည်။

သို့သော် ထိုနေ့ညနောက်တွင် မာဆာ၏အိမ်၌ ပုန်းအောင်းနေသည့် အိုဘတ်သည် ဘာလင်ဌာနချုပ်မှ ရေဒီယိုဖြင့် လေးရံသည့် သတင်းတစ်ခုရခဲ့ သည်။ အဆိုပါ သတင်းအရ ချာချီနှင့် ရုစဘဲတို့သည် ကိုင်ရိုမှ လွန်ခဲ့သော နှစ်ရက်ခန့်ကပင် ထွက်ခွာသွားကြပြီဖြစ်ရာ ယခုအချိန်တွင် သူတို့နှစ်ဦးသည် တီဟာရန်သို့ ရောက်ရှိကောင်း ရောက်ရှိနေကြလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ တီဟာရန် မှ နောက်ဆုံးအခြေအနေနှင့် နောက်ဆုံးသတင်းများကို အမြန်ဆုံး သိလို ကြောင်းဖြင့် ဘာလင်မှ စုံစမ်းခဲ့သည်။

အိုဘတ်သည် ဘာလင်မှလာသော အဆိုပါသတင်းကို မာဆာအား ချက်ချင်းအသိပေး၍ တီဟာရန်သို့ ကြီးသုံးကြီး ရောက်မရောက် မေးမြန်းခဲ့ သည်။ အိုဘတ်သည် မာဆာအပေါ်တွင် လုံးဝယုံကြည်စိတ်ချမထားဖြစ်သည်။ သို့

သော် ဘာလင်မှရသည့်သတင်းအရ အကယ်၍ ရုစဘဲနှင့် ချာချီတို့ တီဟာရန် သို့ ရောက်နေကြပြီဖြစ်ပါလျှင် အီရန်သူလျှို့ဝှက် ဤသတင်းကို မာဆာ အား အသိပေးဘဲ ထားလေသလောဟု သံသယဖြစ်နေခဲ့သည်။

ဤတွင် မာဆာကလည်း ဘာလင်မှလာသော သတင်းမှာ မမှန်ကန်ကြောင်း အကယ်၍ တီဟာရန်သို့ ကြီးသုံးကြီး တကယ်ပင် ရောက်ရှိရန်မှန်ပါက မိမိမှချွတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် အိုဘတ်အား ခပ်တည်တည်လှိုမိခဲ့သည်။

မာဆာအပေါ်တွင် အယုံကြီးယုံနေကြသော အိုဘတ်နှင့် အပေါင်းအပါ ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်သည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် အပြင်ထွက်၍ စုံစမ်းရန် လုံးဝ မဖြစ်သည့် အခြေအနေတွင် မာဆာပြောသည့် စကားကိုပင် အတည်ပြုကာ တီဟာရန်သို့ ယခုအချိန်အထိ ကြီးသုံးကြီးဆိုက်ရောက်လာခြင်း မရှိသေးကြောင်းဖြင့် ဘာလင်ဌာနချုပ်သို့ အကြောင်းပြန်ကြားခဲ့သည်။

မာဆာသည် အိုဘတ်အား ကြီးသုံးကြီးနှင့်ပတ်သက်၍ ခပ်တည်တည်လှိုမိခဲ့သော်လည်း မတော်တဆ တခြားတစ်နေရာရာမှ ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်၏ သတင်းပေးချက်အရ ကြီးသုံးကြီး တီဟာရန်တွင် ရောက်ရှိနေကြောင်း ဗာလင်မှ အတိအကျသိသွားပြီး အိုဘတ်ထံ သတင်းပို့မည်ကို အထူးပင် စိုးရိမ်မိသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မိမိအပေါ်တွင် တစ်စုံတစ်ရာ မယုံသကားဖြစ်လာပြီး မိမိအိမ်မှ အိုဘတ်နှင့် ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်အလစ်တွင် ထွက်သွားမည်စိုးရသဖြင့် မာဆာသည် မိမိအိမ်ပတ်ဝန်းကျင်၌ အစောင့်များ ယခင်ကထက် နှစ်ဆတိုး၍ ချထားရန် စီစဉ်လိုက်ရသည်။

ချိန်းဆိုးထားသည့် နိုဝင်ဘာ ၂၉ ရက်နေ့ ညနေဘက်တွင် မစ္စတာသည် ဟာဂဆင်ထံသို့ ရောက်လာသည်။ သို့သော် ဟာဂဆင်မှာ ထိုအချိန်အထိ ဒေါ်လာနစ်သောင်းကို ရှာမရသေးဘဲ ဖြစ်နေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဟာဂဆင်က မစ္စတာအား နောက်ထပ်တစ်ရက် သည်းခံ

၍ စောင့်ပါရန်နှင့် နိုဝင်ဘာ ၃၀ရက်နေ့ညတွင် အမေရိကန်သံရုံးမှ ဒေါ်လာနှစ်သောင်းဆက်ဆက်ယူပေးပါမည်ဟု အာမခံတာခံခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် မစ္စတာနှင့် နက်ဖြန်ညတွင် ဝေါလ်ဟိမ်း၏ အခန်းတွင် တွေ့ဆုံကြရန် ထပ်မံချိန်းလိုက်သည်။

ဟာဂဆင်သည် ယခုအချိန်အထိ ဤကိစ္စကို အမေရိကန်သံရုံးနှင့် အမေရိကန်စစ်တပ် စသည့် အာဏာပိုင်များအား အသိပေးဘဲ မိမိတို့ သူလျှို့ဝှက်အချင်းချင်း ပြဿနာကို ပြေရှင်းရန် ဆန္ဒပြင်းပြနေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံး၌ သူသည် ဒေါ်လာနှစ်သောင်းကို မာဆာထံမှ တစ်နည်းနည်းဖြင့်ရအောင် ချေးငှားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

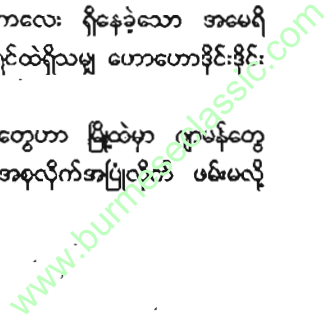
သို့ဖြစ်ရာ နောက်တစ်နေ့တွင် သူသည် အမေရိကန်သံရုံးသို့ မသွားဘဲ မာဆာ၏ နေအိမ်ကို ထွက်လာခဲ့သည်။

မာဆာနှင့်တွေ့သောအခါ ဟာဂဆင်က လောလောဆယ် အလွန်အလွန်အရေးကြီးသည် ကိစ္စတစ်ခုအတွက် ဒေါ်လာနှစ်သောင်း ခေတ္တချေးပါရန်နှင့် ကိစ္စပြီးလျှင်ပြီးချင်း ထိုဒေါ်လာနှစ်သောင်းကို မည်သည့်ကိစ္စအတွက် အသုံးပြုခဲ့ကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောကြားပါမည်ဟု ကတိပေးခဲ့သည်။

အမှန်စင်စစ် မာဆာတွင်လည်း ဤမျှ များပြားသောငွေများ ရှိသည် မဟုတ်။ သို့သော် ဟာဂဆင်ပြောသလို အလွန်အလွန် အရေးကြီးသည့် ကိစ္စအတွက်ဆိုပါက တစ်နည်းနည်းဖြင့် ရအောင်ရှာပေးမည်ဖြစ်သည်။ တစ်ခု သူမေတ္တာရပ်ခံလိုသည်မှာ ဟာဂဆင်သည် ဤမျှ များပြားလှသော ငွေများကို ဘယ်ကိစ္စအတွက် ဘယ်နေရာတွင် သုံးမည်ဖြစ်ကြောင်း အရိပ်အမြွက်မျှ ပြောပြစေချင်သည်။

ဤတွင် မူလကပင် အကြိတ်အခဲကလေး ရှိနေခဲ့သော အမေရိကန်သူလျှို့ဝှက်သည် ဟာဂဆင်သည် အမေရိကန်ပီပီ သူရင်ထဲရှိသမျှ ဟောဟောဒိုင်းဒိုင်း ပြောချလိုက်သည်။

ဒီမယ် ခင်ဗျားနဲ့ ခင်ဗျားမိတ်ဆွေတွေဟာ ပြီးထဲမှာ ဂျာမန်တွေကို ဝှက်ထားပြီး တစ်ချိန်ချိန်မှာ သူတို့ကို အစုလိုက်အပြုံလိုက် ဖမ်းမလို့

စီစဉ်ထားတယ် မဟုတ်လား။ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော်စိတ်ဆွေ ဝေါလ်ဟိမ်းအိမ်မှာ ဂျာမန်နှစ်ယောက်ကို ဝှက်ပေးထားရတယ်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့ ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဘယ်လိုလုပ်နေကြတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် လုံးဝမသိခဲ့ရဘူး။ အခုတော့ ကျွန်တော်သိပြီ။ ဂျာမန်တွေဟာ ရုစဘဲ၊ ချာဒီ၊ စတာလင်တို့ရဲ့အသက်ကို လုပ်ကြံဖို့ ကြိုးစားနေကြတယ်မဟုတ်လား။ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ခင်ဗျားတို့ဟာ ကျွန်တော့်ကို လုံးဝအသိမပေးခဲ့ကြဘူး။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့က ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ ယုံကြည်မှုမရှိသလို ကျွန်တော်ကလည်း ခင်ဗျားတို့ကို ယုံလို့ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ။

ဟဂူဆင်၏ စကားများကြောင့် မာဆာမှာ အံ့အားသင့်ကြီးသင့်သွားမိသည်။ ပထမတွင် မာဆာ၏စိတ်ထဲ၌ ဝေါလ်ဟိမ်း၏အိမ်တွင် ရှိနေသည့် ဂျာမန်နှစ်ယောက်က ဖွင့်ပြောလိုက်သဖြင့် ဤကိစ္စကို ဟဂူဆင် သိသွားသည်ဟု ယူဆမိသည်။

သို့သော် ဟဂူဆင်၏ပါးစပ်မှ နောက်ထပ်ထွက်လာသော စကားများကို ကြားရသောအခါ မာဆာမှာ စောစောကထက်ပင် ပို၍ အံ့အားသင့်ကာ မျက်လုံးများပင် ပြူးသွားမိသည်။

ဒီမယ် အခု ဂျာမန်အံ့သေခံတပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ဟာ မြို့ထဲကို တိတ်တိတ်ရောက်နေကြတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ဟာ တခြားဂျာမန်သူလူမျိုးတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ တယ်ပြီး မသက်တာနဲ့ ဘယ်သူနဲ့မှ အဆက်အသွယ်မလုပ်ဘဲ တစ်နေရာမှာ ပုန်းနေကြတယ်သိလား။ ဒီအကြောင်းကို ကျွန်တော်ကလွဲလို့ ဘယ်သူမှ မသိသေးဘူး။ ကျွန်တော်တစ်ယောက်ပဲ သိသေးတယ်။

ဒါဖြင့် အဲဒီဂျာမန်တွေ ပုန်းနေတဲ့နေရာကို ခင်ဗျားသိနေတယ်ပေါ့။

ဒါတော့ ကျွန်တော် မသိသေးဘူး။ သိရင်လည်း ဘယ်ဒီလိုနေလိမ့်မလဲ။ တစ်ခုခု လုပ်ပြီးရောပေါ့။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်လက်ထဲမှာသာ ဒေါ်လာနှစ်သောင်းရှိရင် အဲဒီဂျာမန်တွေ ပုန်းနေတဲ့နေရာကို ဒီနေ့ည ကျွန်တော် သေချာပေါက် သိရမယ်။

“ဒါဖြင့်ရင် ဒီငွေကို ခင်ဗျားအထက်အရာရှိတွေဆီက မတောင်းတာလဲ”

ဤနေရာတွင် ဟဂူဆင်သည် မာဆာ၏ မေးခွန်းကို ရုတ်တရက် မဖြေနိုင်ဘဲ ဖြစ်သွားမိသည်။ သို့သော် ဟဂူဆင်၏ စိတ်နေသဘောထားနှင့် ဝိသနာစရိုက်ကို သိပြီးဖြစ်နေသော မာဆာက ဟဂူဆင်သည် ဤကိစ္စတွင် သူတစ်ဦးတည်း ဟီးရီး လုပ်ချင်နေကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီး ရိပ်မိလိုက်သည်။

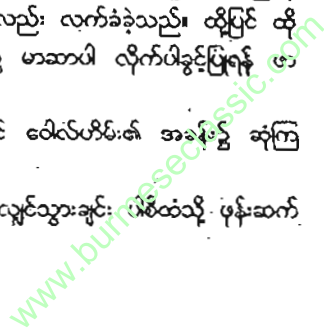
“ကောင်းပြီ။ ဒါဖြင့် ဒီကိစ္စအတွက် ခင်ဗျားအထက်အရာရှိတွေကို ခင်ဗျားအနေနဲ့မဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော့်ဘာသာ တစ်နည်းနည်းနဲ့ အကြောင်းကြားလိုက်ရင်ကော”

“ဒီလိုလည်း မဖြစ်သေးဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အခု ကျွန်တော် ငွေပေးရမယ့်လူဟာ ဒီဂျာမန်တွေကို ကျွန်တော်ကလွဲလို့ ဘယ်သူလက်ထဲမှ အပ်မှာမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းကိုပဲ အပ်လိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်တော် သူတို့ဆီက အကူအညီမတောင်းဘဲနေတာပေါ့။ နောက်ပြီးတော့ သူတို့နဲ့သာဆိုရင် ထုံးစံအတိုင်း အချိန်ဆွဲနေတာနဲ့ နောက်ကျသွားမှာလည်း စိုးရသေးတယ်”

နောက်ဆုံး၌ မာဆာသည် ဟဂူဆင်တောင်းသည့် ဒေါ်လာနှစ်သောင်းကို ထိုနေ့ညတွင် ပေးပါမည်ဟု ကတိခံလိုက်သည်။ သို့သော် မာဆာက ထိုငွေကို ဟဂူဆင်အား တစ်ဆင့်ပေးမနေတော့ဘဲ ဟဂူဆင်၏ မျက်စိအောက်မှာပင် အဆိုပါ “သတင်းပေး” မည့်သူ၏ လက်ထဲသို့ တိုက်ရိုက်ထည့်လိုက်မည်ဟု ပြောကြားရာ ဤအစီအစဉ်ကို ဟဂူဆင်ကလည်း လက်ခံခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ထိုငွေကိုပေးပြီး ဂျာမန်များကို ဖမ်းဆီးကြရာ၌ မာဆာပါ လိုက်ပါခွင့်ပြုရန် ဟဂူဆင်က သဘောတူခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် ထိုနေ့ည ဆယ်နာရီတွင် ဝေါလ်ဟိမ်း၏ အခန်း၌ ဆုံကြရန် ချိန်းလိုက်ကြသည်။

မာဆာသည် ဟဂူဆင် ပြန်သွားလျှင်သွားချင်း ပါးစိတ်ထဲသို့ ဖုန်းဆက်

လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ၏ ဘာဏ်တိုက်သို့လည်း ဖုန်းဆက်လိုက်သည်။ ထိုနောက် မာဆာနှင့် ပါစီတို့သည် သုံးကြိမ်သုံးခါချိန်း၍ လူချင်းတွေ့ခဲ့ကြသည်။

ထို့နောက် ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့၏ စီစဉ်ချက်များကို အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့က သဘောတူ လက်ခံလိုက်သည်။ မာဆာအပါအဝင် ဟဂ္ဂဆင်ခေါင်းဆောင်သည် အဖွဲ့အား ဂျာမန်တို့ကို ဖမ်းဆီးခွင့်ပေးမည် ဖြစ်သော်လည်း တစ်စုံတစ်ရာ အရေးပေါ်ကိစ္စ ကြုံလာပါက အဆင်သင့်ကူညီရန် သူတို့နောက်မှ ဗြိတိသျှလုံခြုံရေးအဖွဲ့ဝင်များနှင့် တပ်ထိန်းများက မျက်ခြေမပြတ် တစ်ညလုံး နောက်ယောင်ခံ၍လိုက်ရန် စီစဉ်ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။

နိုဝင်ဘာ ၃၀ ရက်...

ထိုနေ့က ကြီးသုံးကြီး မျက်နှာစုံညီ စည်းဝေးပွဲတွင် ဒုတိယစစ်ဗျက်နှာဖွင့်သည့်အနေဖြင့် ဖြင်သစ်ကမ်းခြေကို ၁၉၄၄ ခုနှစ်၊ မေလ ၁ရက်နေ့တွင် တက်ရောက်ကြရန် သတ်မှတ်ခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် ထိုနေ့ ထိုရက်တွင် တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် အသက်ခြောက်ဆယ့်ကိုးနှစ်ပြည့်လာသော ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ်ချာချီက မွေးနေ့ပါတီအဖြစ် ညစာစားပွဲဖြင့် ငြည့်ခံကျွေးမွေးခဲ့သည်။

ထိုနေ့ညက ချာချီနှင့် သူ့မိတ်ဆွေများသည် အရက်များ မူးနေကြသလို ဟဂ္ဂဆင်နှင့် သူ့မိတ်ဆွေများသည်လည်း အရက်မူးနေခဲ့ကြသည်။

နိုဝင်ဘာ ၃၀ ရက်နေ့ ညနေဘက်တွင် အိုဘတ်နှင့် လိုသာတို့သည် မာဆာအားခေါ်၍ ဆွေးနွေးကြသည်။ သူတို့၏ ပြောပြချက်အရ မာဆာအပေါ်တွင် တစ်စုံတစ်ရာ သက်သက်မကင်း ဖြစ်သော်လည်း ဘာလင်မှ ညွှန်ကြားချက်အရ တီဟာရန်သို့ ကြီးသုံးကြီး ရောက်မရောက် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် စုံစမ်းရတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ နေရာအသီးသီးတွင် လျှို့ဝှက်ပုန်းအောင်းနေကြသည့် မိမိတို့ ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်များနှင့် တွေ့ဆုံရန် အရေးတကြီး

လိုအပ်နေကြောင်း စသည်ဖြင့် ပြောပြခဲ့ကြသည်။

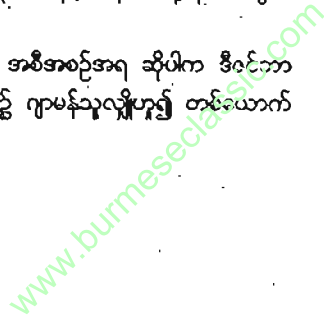
ဤတွင် မာဆာက ယခုလိုအချိန်မျိုးတွင် ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်များအားလုံး တွေ့ဆုံရန်မှာ အလွန်အန္တရာယ်များလှကြောင်း၊ သို့သော် အိုဘတ်တို့က တွေ့ဆုံလိုပါက မိမိအနေဖြင့် တတ်နိုင်သမျှ ဘေးရန်ကင်းရှင်းအောင် စီစဉ်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ နက်ဖြန် ဒီဇင်ဘာ ၁ရက်နေ့တွင် ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်အားလုံး တီဟာရန်မြို့တွင် တစ်နေရာ၌ စုစည်းပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိပေးလိုက်သည်။

မာဆာ၏ အစီအစဉ်အရ နက်ဖြန် ဒီဇင်ဘာ ၁ရက်နေ့ ညနေ ၃ နာရီ မိနစ် ၃၀ အချိန်တွင် မာဆာ၏နေအိမ်မှ မြေအောက်ခန်းထဲ၌ ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်အားလုံး တွေ့ဆုံစည်းဝေးကြရန် အိုဘတ်နှင့် လိုသာတို့က သဘောတူခဲ့ကြသည်။

အိုဘတ်တို့နှင့် ထိုသို့ စီစဉ်ခဲ့ကြပြီးနောက် မာဆာသည် ပါစီနှင့် တွေ့ဆုံ၍ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ လက်ဝါးချင်းရိုက်ခဲ့သည်။

နက်ဖြန် ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်အားလုံးကို အစုလိုက် အပြုံလိုက် ဖမ်းဆီးနိုင်ရန်အတွက် ယနေ့ည ဟဂ္ဂဆင်နှင့် တွေ့ဆုံ၍ သူ၏ သတင်းပေးအား ငွေနှစ်သောင်းအပ်ပြီး ဂျာမန်အသေခံတပ်သား ခြောက်ယောက်ကို လက်ရဖမ်းမည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် မာဆာဂုဏ်ထာဆုသည် ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်များအား မော်တော်ကားလေးစီးဖြင့် နေရာအသီးသီးမှ တင်ဆောင်လာပြီး မာဆာ၏ နေအိမ်သို့ မမောင်းဘဲ ဗြိတိသျှတပ်ထိန်းများ၏ အချုပ်ခန်းထဲသို့ သွင်းမည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် မာဆာ၏အိမ်၌ရှိနေကြသော အိုဘတ်နှင့် လိုသာတို့ကို အလွယ်တကူ ဖမ်းဆီးကြမည်။

မာဆာနှင့် ပါစီတို့၏ အထက်ပါ အစီအစဉ်အရ ဆိုပါက ဒီဇင်ဘာ ၁ရက်နေ့ ညနေပိုင်းတွင် တီဟာရန်မြို့တော်၌ ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်တစ်ယောက်မျှ မရှိတော့မည်မှာ သေချာသည်။

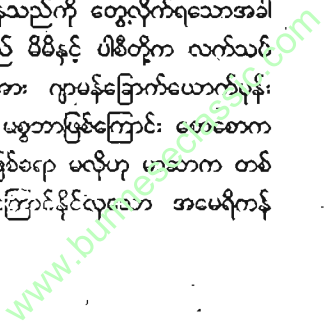

ဒီဇင်ဘာ
ဟောလီးရုတ်ရှင်ဆန်ဆန်

ဟာ့ဆင်ထံမှ ဒေါ်လာငွေနှစ်သောင်း ရယူရန်အတွက် ဝေါလ်ဟိမ်း
၏ နေအိမ်သို့ မစ္စတာရောက်လာသောအခါ အချိန်မှာ(နိုဝင်ဘာ ၃၀ ရက်)ည
သန်းခေါင်ကျော်နေပြီ ဖြစ်သည်။

နေ့ခင်းဘက်က ဟာ့ဆင်နှင့် ချိန်းဆိုထားသည့်အတိုင်း၊ မာဆာ
သည်လည်း ဒေါ်လာနှစ်သောင်းနှင့်အတူ ဝေါလ်ဟိမ်း၏နေအိမ်သို့ ထိုညစော
စောပိုင်းကပင် ရောက်ရှိနေခဲ့သည်။

မာဆာသည် ပျောက်ဆုံးနေသည့် ဂျာမန်အသေခံတပ်သားခြောက်
ယောက်တို့ကို ဟာ့ဆင်အား ဒေါ်လာနှစ်သောင်းဖြင့် ရောင်းစားမည့်သူသည်
အခြားသူမဟုတ်ဘဲ နပန်းသမား မစ္စတာဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ
အကြီးအကျယ် ခေါ်ပွဲသွားခဲ့သည်။ မစ္စတာသည် မိမိနှင့် ပါစီတို့က လက်သင်
မွေးထားသူဖြစ်ရာ အကယ်၍သာ ဟာ့ဆင်အား ဂျာမန်ခြောက်ယောက်ပုန်း
နေသည့် နေရာကို သတင်းပေးမည့်သူသည် မစ္စတာဖြစ်ကြောင်း ဟောစကား
သာ သိရမည်ဆိုပါက ယခုလို ငွေကုန်လှပန်းဖြစ်စေရာ မလိုဟု မာဆာက တစ်
ထစ်ချယူဆခဲ့သည်။ ယခုသော်လည်း အကြောင်းကြောင်းနိုင်လှသော အမေရိကန်

သူလျှို့ ဖာဂုဆင်သည် နေရာတကာတွင် ပေါ့ပေါ့ဆဆဖြင့် သူလျှို့ပီသအောင် မနေခဲ့ဘဲ ယခုကိစ္စတွင်မှ မိမိတို့ မဟာမိတ်သူလျှို့အချင်းချင်း အပေါ်တွင် တကယ် လျှို့ဝှက်ရေးကျင့်သုံးခဲ့ရလေသလောဟု မာဆာမှာ ဖာဂုဆင်အား ဒေါသထွက်၍မဆုံးအောင် ဖြစ်နေမိသည်။

ရှိစေတော့။ "မိုးလွန်မှ ထွန်ချ နေ၍ မဖြစ်တော့။ အားလုံး ခြေ လွန်လက်လွန် နှုတ်လွန်ပြီးခဲ့ကြပြီဖြစ်ရာ ဖာဂုဆင်နှင့် မစ္စတာတို့၏ အစီအစဉ်အတိုင်း လုပ်ဆောင်ရန်သာ ရှိတော့သည်။

မစ္စတာ ဒေါ်လာနစ်ဆောင်း လက်ထဲရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဂျာမန်အသေခံတပ်သားများ ပုန်းအောင်းနေသည့် နေရာကို ဖွင့်ပြောခဲ့ရုံမျှမက အဆိုပါ ဂျာမန်များကို ယခုလောက်ဆိုလျှင် မိမိလူများက ဖမ်းထားပြီးလောက် ပြီဟူ၍ပင် ပြောလိုက်သေးသည်။

သူပြောသည့်အတိုင်းလည်း အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ မစ္စတာ၏ ညွှန်ကြားချက်အရ ထိုနေ့(ဒီဇင်ဘာ ၃၀)ညသန်းခေါင်တိတိအချိန်တွင် မစ္စတာ၏ ညီရင်းတစ်ယောက်၊ ဝမ်းကွဲညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်နှင့် အခြားအိရန်အမျိုးသား ၁၆ ယောက်တို့သည် ဂျာမန်အသေခံတပ်သားများ ပုန်းအောင်းနေကြသည့် အဆောက်အအုံအတွင်းသို့ အလစ်တွင် ဝင်ရောက်ကာ ဂျာမန်ငါးယောက်နှင့် အိရန်တစ်ယောက်ကို ဒလကြမ်းဖမ်းခဲ့ကြသည်။ ရုဒေါ့ဖ်ခေါင်းဆောင်သော ဂျာမန်အသေခံတပ်သားများမှာ တစ်စုံတစ်ရာ ခုခံရန်ပင် အချိန်မရလိုက်ကြဘဲ အားလုံး ကြီးဖြင့်အတုပ်ခံရပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ပစ်လဲခြင်းခံခဲ့ကြရသည်။

ထို့နောက် မစ္စတာ၏ ညီသည် ဂျာမန်အသေခံတပ်သားများအား စောင့်ကြပ်ရန် လူနှစ်ယောက်ထားခဲ့ပြီး ဝေါလ်ဟိမ်း၏နေအိမ်သို့ အပြေးအလွှားလာရောက်ကာ သူ့တာဝန် ပြီးဆုံးပြီဖြစ်ကြောင်း ဂျာမန်များကို ဖမ်းထားပြီးဖြစ်ကြောင်း သတင်းလစာပို့ခဲ့သည်။

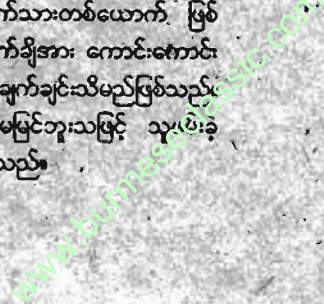
ဤတွင်မှာ မာဆာ၊ ဖာဂုဆင်၊ ဝေါလ်ဟိမ်းနှင့် ခါလီတို့သည် ဖမ်းမိထားသော ဂျာမန်များရှိရာသို့ ကားနှစ်စီးဖြင့် ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ သူတို့ကားများနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းနောက်မှနေ၍ သီးသန့်ကားတစ်စီး လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ အဆိုပါကားမှာ အသေခံတပ်သားဘဝမှ ရာဇဝတ်ကောင် အကျဉ်းသားများဘဝသို့ နှာခိုင်း

အတွင်း ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသော ဂျာမန်များကို အချုပ်ခန်းသို့ ပို့ရန်မင်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် မစ္စတာမှာ အိုင်ဒါနှင့်အတူ ဝေါလ်ဟိမ်း၏နေအိမ်တွင် စောင့်ကျန်နေရမိခဲ့သည်။

ဖာဂုဆင်တို့၏ ကားသုံးစီးနောက်မှ မယောင်မလည် လိုက်ပါလာသော ကားများကိုလည်း တွေ့မြင်ကြရသည်။ အဆိုပါကားများမှာ တစ်စုံတစ်ရာအန္တရာယ် တွေ့၍ အရှေ့ကြုံလာပါက ကူညီစောင့်ရှောက်ရန်အတွက် ဖာဂုဆင်တို့ မသိအောင် တိတ်တဆိတ် လိုက်ပါလာကြသည့် ဗြိတိသျှလုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့ကားများပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းလုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့ကားများကို ဦးစီးလာသူမှာ ပါစီခေါင်းဝေါ့စ်ပင် ဖြစ်သည်။

ကြီးများဖြင့် အတုပ်ခံထားရပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် မလှုပ်နိုင်အောင် လဲကျနေကြသော ဂျာမန်အသေခံတပ်သား ၆ယောက်အား စောင့်ကြည့်ရန် အတွက် မစ္စတာ၏ ညီဖြစ်သူက အစောင့်နှစ်ယောက်ထားခဲ့သည်မှာ သာမန်အခြေအနေမျိုးတွင် လုံလောက်သည်ဟု ဆိုရပေမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် အဆိုပါ ဂျာမန်များအား ဖမ်းဆီးခဲ့စဉ်က မစ္စတာ ပါမလာသည့်အတွက် အခြေအနေမှာ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ဖြစ်စရာကြုံလာခဲ့ရသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယခုအဖမ်းခံနေရသည့် လူ ၆ယောက်အနက် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ရုဒေါ့ဖ်၏ စကားပြန်ဖြစ်သူ ဂိုရက်ချီတစ်ယောက် မပါဘဲဖြစ်နေသည်ကို မစ္စတာ၏ညီဖြစ်သူက လုံးဝမသိဘဲ ရှိခဲ့သောကြောင့်တည်း...။

မှန်သည်။ သူတို့ဖမ်းခဲ့သည့် အသေခံတပ်သားများမှာ စုစုပေါင်း ၆ ယောက်ဖြစ်သည်။ ဤ ၆ယောက်တွင် အပါအဝင်ဖြစ်သော အိရန်တစ်ယောက်မှာ စကားပြန် ဂိုရက်ချီမဟုတ်ဘဲ အခြားအိရန်ဆက်သားတစ်ယောက် ဖြစ်နေခဲ့သည်။ အကယ်၍သာ သူတို့ကို ဖမ်းခဲ့စဉ်က ဂိုရက်ချီအား ကောင်းကောင်းကြီးသိနေသော မစ္စတာပါလာပါက ဤအကြောင်းကို ချက်ချင်းသိမည်ဖြစ်သည်။ ယခုသော်မှ မစ္စတာ၏ ညီမှာ ဂိုရက်ချီအား လုံးဝမမြင်ဘူးသဖြင့် သူ့ဖမ်းခဲ့သော ၆ယောက်မှာ လူကုန် ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ခဲ့သည်။

တကယ်အဖြစ်မှာ ထိုညက ဂိုရက်ချီသည် ကိစ္စအစ်ခုဖြင့် အပြင် သို့ ခေတ္တသွားနေရာမှ ညသန်းခေါင်အချိန်လောက်တွင် သူပြန်ရောက်မည် ဖြစ်ကြောင်း ဆက်သားတစ်ယောက်ကိုလွှတ်၍ သတင်းပို့ခိုင်းဆိုက်သည်တွင် အဆိုပါဆက်သားမှာ ရှုဒေါ်ဖိတို့နှင့်အတူ အချောင်အဖမ်းခံလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။

သို့နှင့်ပင် ရှုဒေါ်ဖိတို့ ငြိယောက်အား ဖမ်း၍ ကြီးဖြင့်တွဲဖက်ကာ အစောင့်နှစ်ယောက် ထားခဲ့ပြီး မစ္စတာအင်ဗိုနှင့် ဒွဲလူများ ထွက်သွားကြသည် နှင့် မရေမနောင့်ယင် စကားပြန် ဂိုရက်ချီသည် အပြင်မှ ပြန်ရောက်လာခဲ့သည်။ အရာရာတွင် သတိထား၍ လုပ်တတ်ကိုင်တတ် သွားတတ်လာတတ်သော ဂိုရက်ချီသည် ရှုဒေါ်ဖိတို့ရှိနေသည့် အိမ်ပေါက်ဝ ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း ခါး ကြားမှ ပစ္စုဆီသေနတ်ကိုထုတ်ကာ အဆင်သင့်ကိုင်၍ သတိဖြင့် ဝင်လာခဲ့သည်။

သတိစာရားကို ရှေ့ထားတတ်သလို လက်ဦးမူကို အရယူတတ်သော ဂိုရက်ချီသည် ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် အတုံးအရုံးလဲကျနေသော မိမိတို့လူများနှင့် အစောင့်လူစိမ်းနှစ်ယောက်အား မြင်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူ့လက်ထဲ မပစ္စုဆီသေနတ်ကို အမြန်ဆုံးနှင့် အကောင်းဆုံး အသုံးချခဲ့သည်။ ဤတွင် အစောင့်နှစ်ယောက်မှာ မိမိတို့နောက်ကျောမှ ဂိုရက်ချီအား လှည့်ကြည့်ရန်ပင် အချိန်မရလိုက်ဘဲ သေနတ်သံလေးချက်နှင့်အတူ လူလောကကြီးမှ အပြီးသတ် ထွက်ခွာသွားခဲ့ကြတော့သည်။

ငါးမိနစ်အတွင်း ရှုဒေါ်ဖိနှင့် ဒွဲလူအားလုံး အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်သွား ခဲ့ကြသည်။ နောက်မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်း သူတို့အားလုံး ဤနေရာမှ ပျောက် ကွယ်သွားကြသည်။ သူတို့နှင့်အတူ ဝှက်ထားသော လက်နက်များလည်း ပါသွားခဲ့ သည်။ ဤလက်နက်များထဲတွင် ဂါမီခေါ် ပလပ်စတစ်ဗုံးတစ် လုံး ၂၀ လည်း ပါသွားခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးမှ ရော့ကွဲလာသော ပါစီသည် ဤနေရာသို့ သူ့အရင် ရှေ့ ဆုံးမှ ရောက်နှင့်နေသော မာဒောမြောမြော ဆိုးဝါးလှသည် အဖြစ်သနစ်ကို အကြမ်းဖျင်း သိရတော့သည်။ အဖြစ်ဆိုးလွန်းမက ဆိုးလှသည်ကို သည်းမခံ နိုင်တော့သည့်အဆုံး၌ ပါစီသည် ဟဂဆင်၊ ဝေါလ်ဟိမ်း၊ ဒါလီနှင့် မစ္စတာအင် ညီဖြစ်သူတို့အား ချက်ချင်းဖမ်းရန် သူနှင့်အတူ ပါလာသည့် ဗြိတိသျှ လုံခြုံရေး

အရာရှိများအား အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ မြို့မှ မာဆာအား အိမ်သို့ အပြန်ဆုံး ပြန်သွားရန်နှင့် တယ်လီဖုန်းအနီးတွင် အမြဲအစားရှိနေရန် ညွှန်ကြားခဲ့သည်။

ထိုနောက် သူသည် တစ်ထိန်းများနှင့်အတူ ဝေါလ်ဟိမ်းအိမ်သို့ ချက်ချင်းတန်းသွားပြီး ထိုအိမ်တွင် ပုန်းနေကြသည့် ဂျာမန်သူလျှို့အော်တံလ်နှင့် ချန်ဘာလ်တို့ကို အိပ်ရာထဲ ဝင်ဖမ်းခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဂျာမန်နှစ် ယောက်မှာ တခေါ်ခေါ်ဖြင့် အိပ်မောကျနေကြရာ နှစ်ယောက်စလုံး လက်ထိပ်များခတ်ပြီး သည်အထိ အိပ်ရာမှ မနိုးကြသေးဘဲ ရှိနေကြသည်။

မာဆာ၏အိမ်တွင် အိုင်ဒါနှင့်အတူ ကျန်နေရစ်သော နုပန်းသမား မစ္စတာမှာ မိမိတို့ဆရာများဖြစ်ကြသော ပါစီနှင့် မာဆာတို့ကိုယ်တိုင်က မိမိအား ပြန်ဖမ်းကြသည်ကို တွေ့ရသောအခါ ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် ဘာမှ နားမ လည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ကေန္တ တစ်ခုခုတော့ ဆိုးဆိုးဝါးဝါးဖြစ်ပြီ ဟူ၍သာ ရိပ်မိပြီး နောက်ဆုံး အချုပ်ခန်းထဲမှနေ၍ အခြေအနေကို စောင့် ကြည့်ရန်သာ ဆုံးဖြတ်လိုက်ရတော့သည်။

အခြေအနေမှာ လက်ဦးမူကို အရယူရတော့မည်ဖြစ်ရာ ပါစီသည် ထိုညက ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များကို သူ့ကိုယ်တိုင် ခေါင်းဆောင် ကာ တီဟာရန်မြို့တွင်းရှိ ဂျာမန်သူလျှို့များအားလုံးကို ဝိုက်စိတ်တိုက်၍ တစ် ယောက်မကျန် ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ မာဆာမှတစ်ဆင့် အဆိုပါ ဂျာမန်သူလျှို့များ ပုန်းအောင်းနေကြသည့် နေရာများကို စောစောကပင် အတိအကျ သိထားကြ ပြီးဖြစ်သဖြင့် အလွယ်တကူ ရှေ့ရှေ့ရှုရှုပင် ဖမ်းဆီးနိုင်ခဲ့ကြသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဗြိတိသျှနှင့် အမေရိကန်တပ်ထိန်းအဖွဲ့များ ပူးပေါင်း၍ တီဟာရန်တစ်မြို့လုံး နေရာအနှံ့အပြားမှ ဂျာမန်သူလျှို့များနှင့် အဆက်အသွယ်ရှိသည့် အီရန်အမျိုးသားများ၏ နေအိမ် အဆောက်အအုံများကိုပါ ဇလကြမ်းဝင်ရောက်၍ ဂျာဗွေဖမ်းဆီးခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ပါစီ ခေါင်းဆောင်သည့် ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များနှင့် ဗြိတိသျှ အမေရိကန် တပ်ထိန်းအဖွဲ့ဝင်များသည် ရှုဒေါ်ဖိနှင့် အပေါင်းပါ ဂျာမန် အသေခံလာပုံသား ခြောက်ယောက်အား ထိုညက လုံးဝမရှာမတွေ့ကြဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ထိုသို့ ရှာမတွေ့ဘဲဖြစ်ခဲ့ကြသည်မှာလည်း အခြားကြောင်းမဟုတ်။ ရှုဒေါ်ဖိ

ခေါင်းဆောင်သည့် ဂျာမန်အသေခံတပ်သားများသည် ထိုညက တီဟာရန်မြို့တွင် စိတ်အချရဆုံး၊ လုံခြုံမှုအရှိဆုံးနေရာသို့ ရောက်ရှိနေကြသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဖြစ်ပုံမှာ ရန်သူထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ဝင်များသည် မိမိတို့အား အသေရရ အရှင်ရရ တီဟာရန်တပ်မြို့လုံး မြေလှန်၍ ရှာဖွေကြတော့မည်ကို သိပြီးဖြစ်နေသော ရုဒေါ့စ်သည် ထိုညက ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်များနှင့် အဆက်အသွယ် ရှိသော နေအိမ်များနှင့်တကွ ဂျာမန်တို့အား လိုလာသည့် နေအိမ်များကို လုံးဝ ရှောင်ရှားရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ သို့နှင့်ပင် ရုဒေါ့စ်အပါအဝင် ဂျာမန်အသေခံ တပ်များသည် စကားပြန် ဂိုရက်ချီနှင့် ရင်းနှီး၍ ဂျာမန်များအား လိုအားနေသော ရဲအရာရှိတစ်ဦးအုပ်ချုပ်သည့် ရဲဌာနတစ်ခုသို့ တစ်ခါတည်း တန်းသွားကြသည်။

ထို့နောက် ရုဒေါ့စ်နှင့် ဂိုရက်ချီတို့၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်အရ အဆိုပါ ရဲအရာရှိသည် ရုဒေါ့စ်ထံမှ ပေါင်စတာလင် ငွေငါးထောင်ကို သူ၏ အဆွေထံ သို့ ထည့်ပြီးနောက် ရုဒေါ့စ်တို့လူစုကိုလည်း ထိုညအဖို့ စိတ်အချရဆုံးနှင့် လုံခြုံမှုအရှိဆုံးနေရာဖြစ်သော အချုပ်ခန်းထဲသို့ထည့်ကာ တစ်ညတာမျှ ထိန်းသိမ်းထားခဲ့သည်။ အဆိုပါ ငွေငါးထောင်အနက်မှ အချုပ်ခန်းစောင့် ရဲသားနှစ်ယောက်အား တစ်ယောက်တစ်ထောင်ကျစီ ပေးလိုက်ခြင်းဖြင့် "အထိန်းသိမ်းခံ" ရုဒေါ့စ်နှင့် သူလူများမှာ အချုပ်ခန်းထဲတွင် စိတ်အေးလက်အေး တနေတဖောပင် အိပ်လိုက်ကြရသေးသည်။

နောက်တစ်နေ့ ဒီဇင်ဘာ ၁ရက်နေ့ နံနက်တွင် အဆိုပါ ရဲစခန်း၌ နေခင်းဘက် တာဝန်ကျသည့် ရဲအရာရှိ ရောက်မလာမီ ညဝိုင်းက ရဲအရာရှိသည် ရုဒေါ့စ်တို့လူစုအား အချုပ်ထပ်မှထုတ်ကာ ရဲကားပေါ်တင်၍ သူ့အိမ်သို့ ခပ်တည်တည် ခေါ်သွားခဲ့သည်။ ဤနေရာတွင် ရဲအရာရှိနှင့် ရုဒေါ့စ်တို့ နောက်ဆက်တွဲ နှစ်ဦးသဘောတူညီချက်မှာ အဆိုပါ ရဲအရာရှိ၏နေအိမ်၌ ရုဒေါ့စ်တို့ ရက်ပေါင်းမည်မျှကြာသည်ဖြစ်စေ၊ ပုန်းအောင်းနေမည်ဆိုကာ နေနိုင်သည်။ နေခွင့်ပြုမည်။ သို့သော် ထိုသို့ ပုန်းအောင်းနေသည့်အတွက် တစ်နေ့လျှင် ပေါင်စတာလင် ငွေနှစ်ထောင် ပေးရမည်ဟူသတည်း။

မစ္စတာသည် ယခုအခါ ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့၏ ဖမ်းဆီးထားခြင်း ခံနေရသော်လည်း သူလျှို့လှုပ်ငန်း ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများနှင့်

ပတ်သက်၍ သူမှာ အကျိုးပေး မကုန်သေးဘဲ ဖြစ်နေဟန်တူသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရုဒေါ့စ်နှင့် ဂိုရက်ချီတို့သည် ယမန်နေ့ညက မိမိတို့ အဖမ်းခံခဲ့ကြရသည်မှာ မိမိတို့အား လက်ခံထားသည့် အိမ်ရှင်၏ သစ္စာဖောက်မှုကြောင့်သာ ဖြစ်မည်ဟု တစ်ထပ်ချယူဆကာ မစ္စတာအပေါ်တွင် ဤကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လုံးဝ သံသယမဖြစ်ဘဲ ရှိနေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ မစ္စတာအား ယုံကြည်မြဲ ယုံကြည်နေကြသော ရုဒေါ့စ်တို့ လူစုသည် ဒီဇင်ဘာ ၁ ရက်နေ့ နံနက်တွင် ရဲအရာရှိအိမ်၌ စိတ်ချလက်ချ ရှိကြသည်နှင့် ထပ်ပြင်နက် မစ္စတာနှင့် အမြန်ဆုံး အဆက်အသွယ်ရအောင် ပြန်လည် ကြိုးစားကြမည်ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ ရန်သူလက်တွင်းမှ မမေ့ရှင်လင့်ဘဲ လွတ်မြောက်လာခဲ့ကြခြင်းဖြင့် မိမိတို့၏ အဓိက ပဓာနတာဝန်ဖြစ်သော ကြီးသုံးကြီး လုပ်ကြံရေးအစီအစဉ်ကို ဆက်လက်လုပ်ဆောင် သွားနိုင်ကြသေးသည်ဖြစ်ရာ ယခုလို သေရေးရှင်ရေး အချိန်အခါမျိုးတွင် မစ္စတာ၏ အကူအညီမှာ သာ၍လိုအပ်သည်ဟု သူတို့အားလုံး ခံယူခဲ့ကြသည်။

ဤအတောအတွင်း တစ်နေ့လျှင် ငွေနှစ်ထောင်ဖြင့် ရုဒေါ့စ်တို့အား လက်ခံထားသည့် ဒီရန်ရဲအရာရှိကလည်း ကြီးသုံးကြီးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သူကြားသိသမျှ ဗြိတိသျှ သတင်းများကို တစ်ဆင့်ပြန်၍ ဖောက်သည်ချခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် မဟာမိတ်ထောက်လှမ်းရေး တာဝန်ခံများနှင့် လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့ခေါင်းဆောင်များမှာ မိမိတို့ ခေါင်းဆောင်ကြီးသုံးဦး၏ အသက်အန္တရာယ်သည် စိုးရိမ်ဖွယ်ရာဖြစ်နေကြောင်း အခိုင်အမာ သိလာခဲ့ကြပြီဖြစ်သဖြင့် ကြီးသုံးကြီး ဆွေးနွေးပွဲကျင်းပရာ ဆိုဗီယက်နှင့် ဗြိတိသျှသံရုံးအဆောက်အအုံများ ပတ်ပတ်လည်တွင် အစောင့်အကြပ်များကို ထူထပ်စွာချ၍ တင်းကြပ်စွာ စောင့်ရှောက်နေကြပြီ ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ကြီးသုံးကြီးရှိရာ အရပ်ကို ခံတပ်သဖွယ် အကောင်းအကြပ်များ အထပ်ထပ်ချထားကြောင်းကို ရဲအရာရှိမှတစ်ဆင့် ကြားသိရသောအခါ နောက်ဆုံး၌ ရုဒေါ့စ်တို့လူစုသည် ကြီးသုံးကြီးလုပ်ကြံရေးအဖွဲ့၏ တစ်ခုတည်းသော ဖြစ်နိုင်သည့် အခွင့်အလမ်းကို ရွေးချယ်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းအခွင့်အလမ်းမှာ အခြားမဟုတ်။ ကြီးသုံးကြီး ဆွေးနွေးပွဲ လုံးဝပြီးသုံး၍ တီဟာရန်မှ ၎င်းတို့

ပြန်လည်ထွက်ခွာသည့်နေ့တွင် လေဆိပ်သို့သွားရာ လမ်းခုလပ်မှနေ၍ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန်ပင် ဖြစ်သည်။

ထိုနောက်ဆုံး အစီအစဉ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရစဘဲ၊ စတာလင်နှင့် ချာဒီတို့ မည်သည့်နေ့ရက်တွင် ကြီးသုံးကြီး ဆွေးနွေးပွဲပြီးဆုံးမည်၊ မည်သည့်နေ့ရက်တွင် ပြန်ကြမည်၊ သို့ပြန်ကြရာ၌ မည်သူက မည်သည့်လမ်းမှနေ၍ လေဆိပ်သို့ မည်သည့်အချိန်တွင် သွားမည်၊ စသည် စသည်များကို အီရန် ရဲအရာရှိက စမ်းထောက်လှမ်း၍ ရုခေါ်ဖိတ်အား သတင်းပေးရန် သဘောတူခဲ့သည်။

ထိုအချိန်အထိ ကြီးသုံးကြီးဆွေးနွေးပွဲမှာ မည်သည့်နေ့ရက်တွင် ပြီးဆုံးမည်ဆိုသည်ကို မည်သူမျှ အတိအကျမပြောနိုင်သေးဘဲ ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် ဗြိတိသျှနှင့် ဖြစ်ပွားနေသည့် ကောလာဟလများအရ ချာဒီ၊ ရစဘဲနှင့် စတာလင်တို့သည် တီဟာရန်မှ ဒီဇင်ဘာလ ၂ ရက်နေ့တွင် ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားကြလိမ့်မည်ဟု သတင်းဖြစ်ပွားနေရာ ဤသတင်းသာ အမှန်ဖြစ်မည်ဆိုပါက ကြီးသုံးကြီး ဆွေးနွေးပွဲကို ဒီဇင်ဘာ ၁ ရက်နေ့ နောက်ဆုံးထား၍ ကျင်းပလိမ့်မည်ဟု ယူဆရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ရုခေါ်ဖိသည် ၎င်းတို့အသေခံတပ်သား ၆ယောက်အား နှစ်ယောက်လျှင် တစ်ဖွဲ့ကျစီဖြင့် အဖွဲ့သုံးဖွဲ့ ခွဲလိုက်သည်။ ဂါမုပလတ်စတစ် ဗုံးများကို အင်္ဂါအိတ်ထဲတွင် ထည့်ထားကြသော အဆိုပါ အသေခံတပ်ဖွဲ့သုံးဖွဲ့သည် တီဟာရန်မှ ကြီးသုံးကြီး ပြန်ကြမည့်နေ့တွင် ဗြိတိသျှမှ လေဆိပ်သို့ သွားရာလမ်းများ၌ အသင့်စောင့်နေကြရမည်။ ထိုနောက် ခေါင်းဆောင်ကြီး သုံးဦးစီးလာသည့် မော်တော်ကားများ ရောက်လာပါက ကားထဲသို့ လူပါပစ်ခတ်ပြီး ရန်သူခေါင်းဆောင်ကြီးသုံးဦး၏ အသက်များနှင့်တကွ မိမိတို့အသက်များပါ အသေခံ၍ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် စီစဉ်ထားသည်။

သို့သော် ခေါင်းဆောင်ကြီးများစီးလာသည့် ကားများသည် မည်သည့်လမ်းမှ လာမည်ကို အချိန်မီ ကြိုတင်ရန်နှင့် အဆိုပါကားများကို လမ်းမှ ကြိုစောင့်ပြီး နီးလာသည့်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အချက်ပေးရန် လူများရှိမှ ဖြစ်မည်။ ထိုနေ့တွင် ထိုသို့ လမ်းမှ စောင့်ကြို၍ အချက်ပေးရန် အကောင်အထည်ဆင်တော်ဆုံး တာဝန်ပေးသင့်သူမှာ မစ္စတာနှင့် သူ့လူများမှတစ်ပါး

အခြားသူ မရှိဟူ၍ ရုခေါ်ဖိနှင့် ဂိုရက်ချီတို့က ယူဆသတ်မှတ်ခဲ့ကြသည်။

XXXXX

နိုဝင်ဘာ ၃၀ ရက်နေ့ညက တီဟာရန်တစ်မြို့လုံးရှိ ဂျာမန်သူလျှို့များနှင့် ဂျာမန်အဆက်အသွယ်ရှိသည့် အီရန်လူမျိုးများကို ပိုက်စိပ်တိုက်၍ ခလုကြမ်း ဖမ်းခဲ့သော်လည်း ပါစီသည် မာဆာ၏ နေအိမ်တွင် ရှိနေကြသည့် ဂျာမန်သူလျှို့ခေါင်းဆောင်များဖြစ်ကြသော အိုဘတ်နှင့် လိုသာတို့ကိုမူ နောက်ဆုံးအချိန်အထိ မပမ်းသေးဘဲ စောင့်ကြည့်နေခဲ့သည်။

ရုခေါ်ဖိတို့လူစုမှတစ်ပါး အခြား ဂျာမန်သူလျှို့များနှင့်တကွ အဆက်အသွယ်အားလုံးတို့ကို ဖမ်းဆီးခဲ့ပြီးပြီဖြစ်ရာ ဒီဇင်ဘာ ၁ ရက်နေ့တွင် မာဆာသည် အိုဘတ်အား တီဟာရန်သို့ ကြီးသုံးကြီး ရောက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြောခဲ့သည်။ သို့ပြောရာ၌ တီဟာရန်သို့ ကြီးသုံးကြီးရောက်နေသည်မှာ သုံးလေးရက်ခန့်ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း အထူးလျှို့ဝှက်ဖုံးကွယ်ထားသဖြင့် ဤသတင်းကို ယနေ့မှစ၍ သိရှိရကြောင်းဖြင့် ခပ်တည်တည်လိမ့်မည်။ ထို့ပြင် နောက်ဆုံးဖြစ်ပေါ်လာသည့် အခြေအနေအရ မူလက မိမိနေအိမ်တွင် ပြုလုပ်ရန် စီစဉ်ထားသော ဂျာမန်သူလျှို့များ အစည်းအဝေးကို အခြားတစ်နေရာသို့ ရွှေ့ပြောင်းပြုလုပ်ရန် စီစဉ်လိုက်ကြောင်းဖြင့်လည်း မာဆာက အိုဘတ်အား အကြောင်းကြားခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ အိုဘတ်သည် မာဆာထံမှ သိရှိရသည့် အချက်အလက်နှင့် အခြေအနေများကို ဒီဇင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့ နံနက် ၁၁ နာရီ ၃၀ မိနစ်အချိန်တွင် ဘာလင်ဌာနချုပ်သို့ ဧကန်ပါအတိုင်း အစီရင်ခံလိုက်သည်။

ညည်သည်များ ရောက်ပြီး ယနေ့ ဖွန်းလွှဲပိုင်းတွင် ကျွန်တော်တို့ ဆွေးနွေးကြမည်။ နောက် နှစ်ဆယ်လေးနာရီအတွင်း အလျားခန့်စစ်ဆင်ရေး အကောင်အထည်ပေါ်မည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။

အထက်ပါ အကြောင်းကြားချက်ကို ရေဒီယိုဖြင့် ဘာလင်သို့ပို့ပြီးနောက် ၄ နာရီခန့်အကြာ ညနေ ၃ နာရီ ၃၀ မိနစ်အချိန်တွင် မာဆာ၏ စီစဉ်ပေးချက်အရ အိုဘတ်နှင့် လိုသာတို့သည် ဂျာမန်သူလျှို့များနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရန် မာဆာ၏ အိမ်မှ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ အိမ်မှထွက်

တွင် ပို၍ လုံခြုံစိတ်ချရစေရန်ဟုဆိုကာ သူတို့နှစ်ဦးအတွက် တစ်ဦးလျှင် ကားတစ်စီးကျစီဖြင့် လူချင်းခွဲ၍ သွားကြရန် မာဆာက စီစဉ်ပေးခဲ့သည်။

မာဆာ၏ စီစဉ်ချက်မှာ သေသပ်လှသည်။ ပီရီလှသည်။

အိုဘတ်နှင့် လိုသာတို့သည် ကားတစ်စီးပေါ်သို့ တက်လိုက်ကြသည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကားထဲတွင် အသင့်စောင့်နေကြသည့် အရပ်ဝတ်အရပ်စား ဖြင့် ဗြိတိသျှလုံခြုံရေး ရဲအရာရှိများက သူတို့နှစ်ဦးစလုံးကို "ချောက်ခနဲ" လက် ထိခတ်လိုက်ကြသည်။

xxxxx

ဒီဇင်ဘာ ၁ ရက်နေ့သည် ကြီးသုံးကြီး ဆွေးနွေးပွဲ၏ နောက်ဆုံးနေ့ ဖြစ်သည်။ အလျောက် အစီအစဉ်များမှာ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဆက်တိုက်မနားရ အောင် ဖြစ်ခဲ့သည်။

နေ့ ၁၂ နာရီတွင် ချာချီ ရှစ်ဘွဲ့နှင့် စတာလင်တို့သုံးဦးသား မျက် နှာချင်းဆိုင် ဆွေးနွေးခဲ့ကြပြီး၊ မွန်းလွဲပိုင်း ၃ နာရီ မိနစ် ၂၀ အချိန်တွင် ရှစ်ဘွဲ့နှင့် စတာလင်တို့ သီးခြားဆွေးနွေးခဲ့ကြပြန်သည်။ ထို့နောက် တစ်ဖန် ညနေ ၆ နာရီတိတိတွင် ကြီးသုံးကြီး ထပ်မံတွေ့ဆုံ၍ ဆွေးနွေးကြပြန်သည်။

နောက်ဆုံး၌ ကြီးသုံးကြီး ဆွေးနွေးပွဲ အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးသည် အထိမ်းအမှတ်ဖြင့် ည ၈ နာရီ မိနစ် ၃၀ အချိန်တွင် ဆိုဗီယက်သံရုံး အဆောက်အအုံ၌ ညစာစားပွဲကြီး ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ခိုင်မာသော

အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဤနေရာသို့ လာရောက်ခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် တကယ်လက်တွေ့အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်

စိတ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ လုပ်ငန်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊

မိတ်ဆွေများအဖြစ် ဤနေရာမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားကြပါပြီ။

ဟီဟာရန် ကြီးသုံးကြီး ဆွေးနွေးပွဲ၏ ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်တွင် အောက်ဆုံး "ရှစ်ဘွဲ့-ချာချီ-စတာလင်" ဟူ၍ လက်မှတ်များ ရေးထိုးခဲ့ကြသည်။

xxxxx

ရချိန် ခေါင်းဆောင်သည့် အသေခံတပ်သားများမှ တစ်ပါး အခြား ကျားမန်သူလူနီများနှင့် အဆက်အသွယ်အားလုံးတို့ကို ဖမ်းဆီးခဲ့ပြီးနောက် ဗာဂျီ ဆင်၊ ဝေါလ်ပီဗီး၊ ခါလီ စသော အမေရိကန် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များ နှင့် နပနသမား မဟာဘတ်တိုမှာ ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ပီစီ ဇ် အမိန့်အရ အချုပ်မှ လွတ်လာကြသည်။

မိမိကိုယ်တိုင် အချုပ်မှ လွတ်လာခဲ့ခြင်းဖြင့် ကိစ္စအားလုံး ရှင်ပြု လင်းပြီဟု ယူဆကာ ထိုနေ့ညနေဘက်တွင် အိမ်သားများနှင့် ပျော်ပျော်ပါးပါး ညစာစားနေခိုက်၊ သူလူနီများနှင့် "ရေစက်မကုန်" သေးသည့် မဟာဘာသည် အိမ် ထဲသို့ ပျားယိုးပျားယာ ခြွန်းခနဲဝင်လာသည့် နေ့သည်တစ်ယောက်ကို မြင် လိုက်ရသဖြင့် ထိတ်ခနဲ လိပ်ပြာစင်မတတ် ဖြစ်သွားမိသည်။

ထိုနေ့သည်မှာ အခြားသူမဟုတ်၊ ရချိန်ခေါင်းဆောင်သည့် ကျားမန် အသေခံတပ်ဖွဲ့မှ စကားပြန် ဂိုရက်ချီပင် ဖြစ်သည်။

ဂိုရက်ချီသည် ကြာကြာဆိုင်မနေဘဲ လာရင်းကိစ္စကို အတိုချုံး၍ ပြောပြသည်။ ယမန်နေ့ညက ရချိန်တို့လူရာ အလစ်တွင် အဖမ်းခံခဲ့ကြရပြီး မိမိကိုယ်တိုင် ဝင်ကယ်ခဲ့သဖြင့် လွတ်မြောက်လာခဲ့ကြပုံများကို ပြောပြခဲ့သည်။

ထို့နောက် ယခု ဂီဟာရန်တွင် ရောက်နေကြသည့် ကြီးသုံးကြီးတို့ နက်ဖြန် ဒီဇင်ဘာ ၂ ရက်နေ့တွင် ဤပြုမှု ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားကြရမည်ဖြစ်ရာ ဤထဲမှ လေဆီလို့အသွား လမ်းခုလပ်မှစောင့်၍ လုပ်ကြံကြရန် စီစဉ်ထား ကြောင်း၊ ဤအစီအစဉ်တွင် ကြီးသုံးကြီး လာမည့်လမ်းမှနေ၍ မိမိတို့အား အချက်ပြပေးမည်လူများ လိုအပ်နေသဖြင့် အထူးသတိကြည်စိတ်ချရသူများအား ရှာပေးစေလိုကြောင်းဖြင့် ဂိုရက်ချီက မဟာဘာအား အကူအညီတောင်းတော့သည့် ညက အဖမ်းခံခဲ့ရသဖြင့် ဆွေးလွန်နေဆဲဖြစ်သော မဟာဘာသည်

ပထမတွင် အကြောက်အကန် ငြင်းဆန်သေးသည်။ အထူးသဖြင့် ဤကိစ္စမှာ သေပေါက်နီးလှသည့် အလုပ်ဖြစ်ရာ မိမိလူများအား အချောက်ပိုက် အသေ မခံနိုင်ကြောင်းဖြင့် မဟာဘာက ဂိုရက်ချီအား အကြောင်းပြ၍ ခေါင်းခါခဲ့သည်။

သို့သော် ဂိုရက်ချီက ဤကိစ္စတွင် လေးရောဂိုလျှင် မိမိတို့သာ အသေခံကြမည်ဖြစ်ပြီး မဟာဘာ၏ လူများမှာ လိုဝဲအန္တရာယ်မရှိနိုင်ကြောင်း။

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြရန်

မိမိတို့အား ခေါင်းဆောင်ကြီးများ စီးလာသည် မော်တော်ကားများ နီးကပ်လာသည်နှင့် အချက်ပြပြီးလျှင်ပြီးချင်း မစ္စတာ၏ လူများသည် ထိုနေရာမှ ချက်ချင်းထွက်ခွာသွားကြရန်ဖြစ်ကြောင်း ဂိုရက်ချီအား ရှင်းပြပြီးနောက် ဤဂိုဏ်းအတွက် မစ္စတာ၏လက်ထံသို့ ပေါင်စတာလင် ငွေငါးထောင် ထည့်လိုက်သော အခါ မစ္စတာမှာ ဆက်၍ ငြင်းမနေတော့ဘဲ ခေါင်ညီတိုက်ခြင်းဖြင့် ပုံမှန်အတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

သို့နှင့်ပင် နောက်တစ်နေ့ ဒီဇင်ဘာ ၂ ရက်နေ့ နံနက် ၆ နာရီတိတိတွင် အသေခံတပ်သား ၆ ယောက်စလုံး မစ္စတာ၏အိမ်တွင် တွေ့ဆုံရန်နှင့် ကြီးသုံးကြီး လေဆိပ်သို့ မထွက်ခွာမီ တစ်နာရီစော၍ ၎င်းတို့လူမည်းလမ်းမှ စောင့်ကြည့်ရန် စီစဉ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။

အပေးအယူတည့်ပြီး ဂိုရက်ချီ ပြန်သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မစ္စတာသည် ကြာကြာဆင်းမနေတော့ဘဲ ပါစီထံသို့သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ယမန်နေ့ညက အချုပ်ခန်းထဲတွင် အိပ်ခဲ့ရသည်ကို သင်ခန်းစာပြုပြီးဖြစ်သည့် အလျောက် မစ္စတာသည် ဂိုရက်ချီ ပြောသွားသမျှ ကိစ္စအဝဝတို့ကို ပါစီအား တစ်ရုံးမကျန် သွားပြောမှ ဖြစ်မည်ဟု စိတ်ကူးကာ အိမ်မှထွက်ရန် ပြင်လိုက်သည်။

သို့သော် အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ရာ၌ ဘယ်တန်းကမူ ရှင်းရှင်းမရှိခဲ့သော မစ္စတာမှာ ယခုကိစ္စတွင်လည်း ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်ဖြစ်စရာ ကြံ့ခဲရပြန်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပါစီထံသို့ သွားရန် ပြင်နေဆဲမှာပင် နောက်ထပ် ညည်သည်တစ်ယောက် ပေါက်ချလာပြန်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ယခုရောက်လာသည့် နည်းသည်မှာ ဟဂုဆင်ပင် ဖြစ်သည်။

ဟဂုဆင်သည် ရုဒေါ့စ်ခေါင်းဆောင်သည့် ဂျာမန်အသေခံတပ်သားများ အားလုံးကို လက်ရဖမ်းမိပြီးမှ ပြန်အန် မမျှော်လင့်ဘဲ လွတ်သွားရသည်ကို အကြီးအကျယ် မကျေမနပ်ဖြစ်မိသလို အဆိုပါ ဂျာမန်များ လွတ်သွားသည်အတွက် မိမိနှင့် အပေါင်းပါများ အချောက်တိုက် အဖမ်းခံရပြီး အချုပ်ထံ တစ်ညအိပ်ခဲ့ရသည်ကို တွေးမိတိုင်း အရှက်ကြီး ရှက်မိသည်။ အထူးသဖြင့် မစ္စတာမှတစ်ဆင့် သတင်းရခဲ့သော ဂျာမန်အသေခံတပ်သားများကို လက်ရ

ဖမ်းဆီး၍ မိမိတစ်ဦးတည်း ဟီးရိုးပြစ်ရန် သေချာပြုမှ မမျှော်လင့်ဘဲ အားလုံးကမောက်စားဖြစ်ကာ ချောက်ကျခဲ့သည်ကို မကျေနပ်မချမ်းနိုင် ဖြစ်နေမိသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဟဂုဆင်သည် မစ္စတာနှင့် တွေ့လျှင်တွေ့ချင်း ပထမအကြိမ် လွတ်ထွက်သွားကြသော ဂျာမန်အသေခံတပ်သားများအား အပြန်ဆုံးရှာဖွေ၍ ဖမ်းဆီးလိုသဖြင့် မိမိအား အကူအညီပေးရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ယမန်နေ့ညက လွတ်သွားသည့် ဂျာမန်အသေခံတပ်သားများရှိသည့် နေရာကို မစ္စတာ မှချုပ်ရမည်ဟု အတင်းအကြပ် ပြောလာသည်။

မစ္စတာမှာ သည်တစ်ဦးတည်း အကြီးအကျယ် စိတ်ရှုပ်သွားခဲ့သည်။ ဤကိစ္စတွင် မိမိတစ်ဦးတည်းအား ဝိုင်း၍အပူကပ်နေကြသည့်အတွက် အတော်ပင် စိတ်ကုန်ခန်းသွားမိသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယခုတစ်ကြိမ် မိမိအနေဖြင့် လုံးဝအံ့ကူအညီ ပေးနိုင်တော့ကြောင်းဖြင့် ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောကြားကာ ဟဂုဆင်အား အိမ်မှ နှင်ထုတ်ခဲ့သည်။

သို့သော် ခေါင်းမာလှသည့် ဟဂုဆင်သည် မိမိအား မကူညီလျှင် လုံးဝမပြန်ဟုဆိုကာ မစ္စတာ၏အိမ်မှာပင် ပေကပ်နေခဲ့သည်။

ထိုသို့ ဟဂုဆင်နှင့် မစ္စတာတို့ အဆင်မပြေဖြစ်နေခိုက် ဝေါလ်ဟီးမ်းခါလီနှင့် ဒိုင်ဒါတို့သည် မစ္စတာ၏ အိမ်ထံသို့ ဝင်လာကြသည်။ သူတို့တစ်တွေသည် စောစောက မစ္စတာ၏ အိမ်ထံသို့ ဟဂုဆင် ဝင်သွားပြီး တော်ထော်နှင့် ပြန်ထွက်မလာစာဖြင့် ခိုးခိုမိပြီး ဝင်လိုက်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

စောစောက ဟဂုဆင်တစ်ယောက်တည်းနှင့် အတိုက်အခံဖြစ်နေခဲ့ရာမှ ယခု နောက်ထပ်ရောက်လာကြသည့် ဝေါလ်ဟီးမ်းတို့လူစုကပါ မစ္စတာအား ဝိုင်း၍ အကျပ်ကိုင်ကြပြန်ရာ တီဟာရန်မြို့ရှိ မြေအောက်ဂိုဏ်းသား လူဆိုးလူမိုက်များအပေါ် အပြုတမ်း ဝိသိက္ခာလာခဲ့သော မစ္စတာမှာ အရှက်ရှိနိုး၍ ချည်စွာ အော်ဟစ်ပြောဆိုနေကြသည့် ဟဂုဆင်တို့လူစုအား ဘယ်လိုမှ ဖြောမရ ဆိုမရ ငြင်းမရအောင် ဖြစ်နေခဲ့သည်။ အမှန်စင်စစ် အသေခံဂျာမန်တို့ကို ဖမ်းဆီးရမိရန်အတွက်နေ့က ဟဂုဆင်ထံမှ လက်ခံရရှိခဲ့သည့် ငွေနှစ်သောင်း၏ မျက်နှာကိုလည်း ထောက်ရဦးမည် မဟုတ်ပါလား။

သို့နှင့်ပင် နောက်ဆုံး၌ မစ္စတာသည် ခေါင်းမာလှသည့် ဟဂုဆင်တို့

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

လူစုအား လက်လျှော့ကာ ၎င်းတို့ အကူအညီတောင်းသည်အတိုင်း မနေ့ညက လွတ်သွားသော ဂျာမန်အသေခံတပ်သားများကို လက်ရဖမ်းမိအောင် ကူညီပါမည်ဟူ၍ ဝန်ခံကတိပေးလိုက်ရသည်။

နောက်တစ်နေ့ ဒီဇင်ဘာလ ၂ ရက်နေ့ နံနက် ၆ နာရီတိတိတွင် စကားပြန် ဂိုရက်ချီနှင့်အတူ ရှေ့ခေါင်းဆောင်သော ဂျာမန်အသေခံတပ်မှူး ဝင်များ မစ္စတာ၏တိမ်သို့ တိတ်တဆိတ် ရောက်ရှိလာကြရာ မစ္စတာက ဆီးကြို၍ ယမန်နေ့က စီစဉ်ထားသည်အတိုင်း အားလုံးအသင့်ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း ဣန္ဒြေပဖျက် ပြောကြားခဲ့သည်။ ထို့နောက် မစ္စတာသည် ရှေ့ခေါင်းတို့လူစုအား အခန်းတစ်ခန်းထဲတွင် ခေတ္တစောင့်ခိုင်းထားခဲ့သည်။

သတ်မှတ်ထားသည့် အချိန်သို့ ရောက်သောအခါ မစ္စတာသည် ဂျာမန်အသေခံတပ်မှူးဝင်များအား အခန်းထဲမှ တစ်ယောက်ချင်း ခေါ်ထုတ်ပြီး သူအိမ်နှင့်ကပ်နေသော လှပရှိသည့် အဆောက်အအုံ တစ်ခုအတွင်းသို့ ပို့ပေးခဲ့သည်။ ရှေ့ခေါင်းတို့လူစုသည် အဆိုပါ အဆောက်အအုံထဲမှတစ်ဆင့် မြေအောက်ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းအတိုင်း ကြီးသုံးကြီးလာမည့် လမ်းများရှိရာဘက်သို့ ထွက်ခွာသွားကြရမည် ဖြစ်သည်။

သို့သော် ရှေ့ခေါင်းတို့လူစုမှာ အဆိုပါ အဆောက်အအုံထဲမှ မြေအောက်လိုဏ်ခေါင်းကို အသုံးမပြုနိုင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် မစ္စတာ၏ စီစဉ်ပို့ဆောင်ပေးချက်အရ အဆိုပါ အဆောက်အအုံအတွင်းသို့ တစ်ယောက်ချင်း ဝင်လာကြသော ဂျာမန်အသေခံတပ်သားများမှာ အထဲသို့ ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း အသင့်စောင့်ကြိုနေကြသည့် ဖာဂုဆင်၊ ဝေါလ်ဟိမ်းနှင့် ဒါလီတို့ လက်ချက်ဖြင့် တစ်ခွန်းမှ မအော်နိုင်ကြဘဲ နေရာတွင် ပုံလဲကျပြီး အပမ်းခံခဲ့ကြရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဖာဂုဆင်တို့သည် အဆောက်အအုံထဲမှ စောင့်ကာ ရှေ့ခေါင်းတို့အား တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် စောင့်၍ အုပ်ထည့်ကြရာ၌ အထူးပင် သတိထားခဲ့ကြရသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဂျာမန်အသေခံတပ်သားများမှာ ဂါမုပလပ်စတစ်ဗုံးများ ကိုင်ဆောင်ထားကြသည် ယဟုတ်ပါလား။

ဖာဂုဆင်တို့လက်ချက်ဖြင့် အဆောက်အအုံထဲတွင် ရှေ့ခေါင်းအပါအဝင်

ဂျာမန်ငါးယောက်စလုံး အကုံးအရှုံး လဲကျခဲ့ကြပြီးနောက် စကားပြန် ဂိုရက်ချီအလှည့် ရောက်လာခဲ့သည်။ ယမန်နေ့ညက အတွေ့အကြုံကြောင့် ပို၍ သတိထားနေသော ဂိုရက်ချီသည် အဆောက်အအုံထဲသို့ အခြေအနေကို အကဲခတ်ရင်း ဝင်လာခဲ့ရာမှ ဝေါလ်ဟိမ်းနှင့် ဒါလီတို့က နှစ်ယောက်ညှပ်၍ အသစ်ခုန်အုပ်ကြသည်တွင် အအုပ်မခံဘဲ မြေမြန်လက်မြန်ဖြင့် အလွတ်ရုန်းထွက်ကာ အိတ်ထဲမှ ပလပ်စတစ်ဗုံးကို ဖျတ်ခနဲ ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

ဖာဂုဆင်တို့လူစုတွင် ပလပ်စတစ်ဗုံးအကြောင်းကို ကျကျနန နားလည်သူမှာ ဖာဂုဆင်တစ်ယောက်သာ ရှိသည်။ ဗုံးကို ဖတ်ထားသည့် ပလပ်စတစ်ဗုံးပေါ်မှ အစင်းကြောင်းကလေးများ၏ အရောင်ကိုကြည့်ကာ ဘယ်အရောင်က ဘယ်နှစ်မိနှစ် ဘယ်နှစ်စက္ကန့်အကြာတွင် ပေါက်ကွဲတတ်သည်ကို ဖာဂုဆင် သိနားလည်ပြီး ဖြစ်သည်။

သို့သော် ယခုအဖြစ်အပျက်မှာ လျှပ်စီးလက်သလို လျှင်မြန်လှသည်ဖြစ်ရာ ဝေါလ်ဟိမ်းနှင့် ဒါလီတို့လက်မှ ရုန်းထွက်ကာ အိတ်ထဲမှ ပလပ်စတစ်ဗုံးကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဂိုရက်ချီ၏ လက်ထဲတွင် ပါလာသော ပလပ်စတစ်ဗုံး၏ အရောင်ကိုပင် ခွဲခြားကြည့်နေချိန်မတော့ဘဲ ဖာဂုဆင်သည် အသင့်ကိုင်ထားသည့် ပစ္စတိုသေနတ်ဖြင့် ဂိုရက်ချီ၏ရင်ဝကို သုံးချက်ဆက်တိုက် ဆင့်ပစ်လိုက်ရင်း ပါးစပ်မှလည်း အပြင်ကို မြန်မြန်ထွက်ကြဟော့ ဟူ၍ သူ့မိတ်ဆွေများအား လှမ်းအော်လိုက်သည်။

သုံးယောက်သား အဆောက်အအုံ၏ အပြင်ဘက်သို့ ရောက်သွားကြသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဖာဂုဆင်သည် တံခါးကို ဝန်းခနဲ ဆောင့်ပိတ်လိုက်ပြီးနောက် သူရော သူလူများပါ မြေခေါ်သို့ ပစ်လှဲလိုက်ကြသည်။

စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် အဆောက်အအုံထဲမှ ပြင်းထန်လှသည့် ပေါက်ကွဲသံကြီးသည် ဝန်းခနဲ မြည်ဟည်းကာ မြေကြီးများပါ သိမ်သိမ်တုန်သွားခဲ့သည်။

ထိုနေ့က တီဟာရန်မြို့တွင် စကားပြန် ဂိုရက်ချီ၏ ခန္ဓာကိုယ်ပင်လုံးလုံး အပိုင်းအပိုင်း အပြတ်ပြတ်ဖြစ်အောင် ပေါက်ကွဲခဲ့သော ထိုနေရာမှ ပေါက်ကွဲမှုကြီးမှာ ရက်ပေါင်းလပေါင်းများစွာ ကြံစည်ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသည့် ဂျာမန်တို့၏

ကြီးသုံးကြီး လုပ်ကြံရေး(ဝါ) အလျားခန့် စစ်ဆင်ရေး ခံ တစ်ခုတည်းသော ပထမဆုံးနှင့် နောက်ဆုံး ပေါက်ကွဲမှုကြီးပင် ဖြစ်သည်။

အမေရိကန်သမ္မတရုတ်သည် ကြီးသုံးကြီး ဆွေးနွေးပွဲ အောင်မြင်စွာ ကျင်းပခဲ့ပြီးနောက် တီဟာရန်မြို့မှ မထွက်ခွာမီ အမေရိကန်စစ်စခန်းတွင် တစ် ညအိပ်ခဲ့သည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် သမ္မတ ရုတ်သည် အဆိုပါစစ်စခန်းမှ လေဆိပ်သို့ ကားဖြင့် ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။ စစ်စခန်းမှ လေဆိပ်သို့ သွားရာလမ်းမှာ တီ ဟာရန်မြို့၏ တောင်ပိုင်းကို ဖြတ်ကျော်သွားရသည့်ဖြစ်ရာ ထိုနေရာတစ်ဝိုက်မှာ ကျဉ်းမြောင်းကောက်ကျွေသည့် လမ်းသွယ်၊ လမ်းငယ်ကလေးများ ပေါများ လှသဖြင့် အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးနှင့် လုံခြုံရေးအဖွဲ့ဝင်များသည် သမ္မတ ကြီးအတွက် အဖက်ဖက်က စိတ်ချရအောင် အတောင့်အကြပ်များ ချထားခဲ့ ကြသည်။

တီဟာရန်မြို့မှ ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ် ချာချီ ပြန်လည်ထွက်ခွာရာ တွင်လည်း ဝန်ကြီးချုပ်၏ သက်တော်စောင့် တပ်မှူးသွန်မဆင်မှာ အတော် ကလေး အလုပ်များခဲ့ရသည်။ သွန်မဆင်သည် သက်ဆိုင်ရာ ဗြိတိသျှထောက် လှမ်းရေးတာဝန်ခံများ၏ အစီရင်ခံချက်အရ တီဟာရန်မြို့ပေါ်တွင် ဂျာမန်သူ လျှို့ဝှက်ရေးစခန်းများ လုံးဝကင်းရှင်းသွားပြီဖြစ်ကြောင်း သိရှိထားပြီးဖြစ်သော်လည်း စိုးရိမ်တတ်သူပီပီ လုံခြုံရေးအစီအစဉ်များကို ခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် လုပ်ဆောင်ခဲ့ သည်။

သွန်မဆင်၏ အစီအစဉ်အရ လေဆိပ်သို့သွားရာ၌ ဝန်ကြီးချုပ်ကား ကို ရှေးဆုံးမှ ယူနိုက်တက်အင်္ဂလန်က ရှေးနောက်ဝဲယာမှ မော်တော်ဆိုင်ကယ် တပ်ဖွဲ့များ လက်နက်ကိုင် တပ်ထိန်းများနှင့် အဆောင်အယောင် အခမ်းအနား များဖြင့် လိုက်လံပို့ဆောင်စေခဲ့သည်။ သို့သော် ချာချီသည် အဆိုပါ ရှေးဆုံးမှ ဝန်ကြီးချုပ်ကားထဲတွင် လိုက်ပါမသွားဘဲ နောက်ဆုံးမှ ရိုးရိုးစစ်ကား အဟောင်း တစ်စီးပေါ်တွင် သွန်မဆင်နှင့်အတူ လိုက်ပါသွားခဲ့သည်။ ထိုမျှမက အဆိုပါ

9 (B)

စစ်ကားထဲတွင် ဝန်ကြီးချုပ်ချာချီ လိုက်ပါလာကြောင်း လုံးဝမရှိမိစေရန် အတွက် ကားခေါင်မိုးပေါ်တွင် စစ်ယူနီဖောင်းသေတ္တာအရပ်များကိုပင် တင် လာခဲ့သေးသည်။

ဤနေရာတွင် ဆိုဗီယက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များသည် ထိုသို့ သော လှည့်စားမှုများကို လုံးဝမပြုလုပ်ခဲ့ပေ။ ထိုနေ့က တီဟာရန်မြို့တွင်းမှ လေဆိပ်သို့ စတင်လွှဲထွက်ခွာသွားရာ လမ်းခရီးတစ်လျှောက်တွင် ဆိုဗီယက် ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ဝင်ပေါင်း ၁၅၀၀ တိတိ ချထားခဲ့သည်ဟုယူဆသည်။

ရုတ်သည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ ဒီဇင်ဘာ ၁၇ ရက်နေ့ တွင် ချောမောစွာ ပြန်လည်ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ခရီးရောက်မခင် ထိုနေ့မှာပင် ရုတ်သည် သတင်းစာကွန်ဖရင့် တစ်ရပ် ကျင်းပကာ တီဟာရန် ကြီးသုံးကြီးဆွေးနွေးပွဲနှင့် ပတ်သက်၍ သိသင့်သိထိုက်သမျှတို့ကို အမေရိကန်ပြည်သူလူထုအား ပြန်လည်ဖောက် သည်ခွင့်ရသည်။

ထိုသို့ တီဟာရန်ကွန်ဖရင့်၏ အောင်မြင်မှုများကို အသေးစိတ် ပြော ကြားရင်း ရုတ်ကဲ့က တီဟာရန်တွင် မိမိသည် ဆိုဗီယက်သံရုံးအဆောက်အအုံ ၌ တည်းခိုခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းသို့ ဆိုဗီယက်သံရုံးတွင် တည်းခိုခဲ့ရသည်မှာလည်း အမေရိကန်သံရုံးနှင့် ဆွေးနွေးပွဲကင်းပသည့်နေရာမှာ ကွာဝေးလွန်းလှသဖြင့် လုံခြုံမှုအတွက် တည်းခိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး ထိုနေ့ ထိုရက်များ အတွင်းက ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်ရေးနှင့် အသေခံတပ်သား အမြောက်အမြားသည် မိမိ တို့ ကြီးသုံးကြီးကို လုပ်ကြံရန်အတွက် တီဟာရန်သို့ တိတ်တဆိတ် ရောက်ရှိ နေကြသောကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ထည့်သွင်းပြောကြားခဲ့သည်။

သမ္မတ ရုတ်ကဲ့က သတင်းစာကွန်ဖရင့်တွင် ယင်းသို့ ပြောကြားခဲ့ ပြီးနောက် နှစ်ရက်အကြာ ဒီဇင်ဘာ ၁၉ ရက်နေ့တွင် နယူးယောက်တိုင်း

ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန်

သတင်းစာကြီးတွင် သတင်းတစ်ပုဒ် ပါလာခဲ့သည်။

ယင်းသတင်းမှာ တီဟာရန်တွင် ကြီးသုံးကြီးကိုလုပ်ကြံရန် ဂျာမန် တို့က လျှို့ဝှက်စွာ ကြံစည်ကြီးပမ်းခဲ့ကြသည် ဟူသော ရုစဘဲစ် ပြောကြားချက်သည် အမှန်မဟုတ်ဘဲ ဟောလီးဝုဒ်မှ ရိုက်ကူးထုတ်လုပ်သည့် ရုပ်ရှင်ဆန်ဆန် စီစဉ်ထွင်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ဂျာမန်အစိုးရ ပြောရေးဆိုခွင့် ရှိသူတစ်ဦးက ပြောကြားလိုက်ကြောင်း ဟူသော သတင်းပင်ဖြစ်သည်။

အမှန်စင်စစ် ဤအဖြစ်အပျက်အားလုံးသည် တကယ်ဖြစ်ရပ်မှန်များဖြစ်သလို ဟောလီးဝုဒ်မှ ရိုက်ထုတ်လိုက်သော ရုပ်ရှင်ဆန်ဆန် ဖြစ်ခဲ့သည်မှာလည်း အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကြီးသုံးကြီးကို လုပ်ကြံရန် ဟစ်တလာ၏အကြံဖြစ်သော ရုပ်ရှင်ဆန်ဆန် တကယ်ဖြစ်ရပ် တကယ်ဇာတ်လမ်းသည် ဤနေရာတွင်ပင် ပြီးပါပြီ ဟူ၍ စာတမ်းထိုးရန်သာ ရှိပါတော့သတည်း။

လင်းယုန်မောင်မောင်
၁၉၇၃၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၀